JOSEPHI PITTON TOURNEFORT AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU *Lugdunæo, Doctore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ Scientiarum Academiæ, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

Lugduni juxta Exemplar

PARISIIS,
E TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCCXIX.

LUDOVICO MAGNO.

SI *quid utilitatis ex hoc qualicumque laborum meorum monumento poterit aliquando proficiſci, id totum immortalibus tuis,* REX MAXIME, *erga Litteratos beneficiis acceptum*

referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo; cujus magnitudinem, non rebus tantùm bello gestis, sed egregiâ etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti; ut, quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra, ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluisti, cùm tot victoriis Maximus orbe toto prædicareris, novâ benevolentiâ non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras, diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras, & haud pœnitendis vigiliarum suarum præmiis, ad illustrandam Historiam naturalem accenderas: sed cùm tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, nisi è longinquo peteretur; jussu tuo Alpium juga, Pyrenæorum saltus, Hispaniæ recessus, ericeta Lusitaniæ, Britanniæ colles, & Belgii prata peragravi; plantarum genera formasque inspexi, vires & potestates exploravi, ne quid, quod salutiferum homini foret, posset, Te regnante præteriri. Et quoniam tot peregrinationibus meis fortuna tua non improsperos exitus dedit, alias mihi subinde & multò remotiores injungis, ut nulla pars terrarum expers sit tuæ singularis in populos tibi commissos curæ, atque Gallorum vel saluti vel gloriæ Orientalis etiam plaga deserviat. Propediem igitur in viam me daturus nihil antiquius habui, quàm ut sub auspiciis Tuis iterum prodiret in publicum usum

hic meus conatus, auſpicio atque imperio Tuo ſuſceptus; & hoc Regiæ Tuæ cùm in meipſum, tum in Rei Medicæ ſtudioſos, tum etiam in univerſos homines, munificentiæ ſpecimen extaret. Vovet, dicat & conſecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Pariſiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratiſſimus ad omnia, devotiſſimus,
atque humillimus ſubditus & ſervus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis-Sextiis urbe in Gallo-Provinciâ primariâ natus eſt quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquenſi, loci dicti *Tournefort* Domino, & Ademarâ Fagouë Nobili Pariſinâ Stirpe oriundâ.

Parentum juſſu, linguæ latinæ in RR. PP. Societatis Jeſu Gymnaſio Aquenſi operam navavit, ubi dùm ſcholaſtico penſo dicatum tempus in ſuburbanis ambulationibus interdum conſumeret, jam tùm indolem ad Plantarum indagationem prodebat.

Ætatem mox incuſabat teneriorem per quam ex inferioribus ſcholis emergere non liceret, ac totum ſe Philoſophiæ addicere; ſed ei jam addictus, quantùm à ſincero ipſius naturæ ſtudio alienam eſſe ſuſpicaretur, non diſſimulavit. Unde, Theologiam quæ eâ nititur, averſatus, conſilio Parentum qui eum Eccleſiaſtico ordini deſtinarant, ſeſe ſubduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto, Phyſicæ quam tacitè deperibat, tunc apertè ſe dedit, Botanices quæ non ignobilior ejus eſt pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujuſdam popularis extra urbis pomæria ſitum, ruraque circumjacentia brevi exhauſiſſet: jam ſui juris factus, ignotorum appetens ad Alpium juga iter capeſſit, unde permultas ſtirpes exſiccatas retulit, quæ prima εὐμετακομίστου viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monſpelium petiit, ubi æmulum nactus illuſtriſſ. D. Chirac, Anatomiæ, Chymiæ, ac cæteris medicinæ partibus totum ſe tradidit, ita tamen ut quicquid otii ſupererat, Plantarum indagatio omnino ſibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti ſtudio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentiâ exſtructus, invitabat ager Auctorum celeberrimorum ſcriptis commendatiſſimus, compellabat Petri Magnol, eximii inter ætatis ſuæ Botanicos viri quo uti familiariter ei dabatur, exemplum.

Anguſtioribus ſibi jam viſis Monſpelienſibus campis, Gebennas, Pyrenæoſque montes ac Barcinonenſem tractum perluſtrare aggreſſus eſt. Ut erat corpore validus, ſitis famiſque patiens, ac cœli tempeſtatibus aſſuetus, aviis dum ſeſe locis inhoſpitiſque facilius committit, in montanos prædones incidit, qui excuſsâ ſarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas ſiccas & panem ſubnigrum invenere, ſpoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ, Monſpelium redux herbarium ſuum amplâ acceſſione locupletavit. Inde Aquas Sextias repetiit, ubi collectas undequâque omnis generis ſtirpes in ordinem digeſſit, eoque theſauro quam aliâ quâvis poſſeſſione lætior, Lutetiam virorum quovis ſcientiarum genere illuſtrium patriam migravit.

Botanice tunc Pariſienſis Guidonem Creſcentium Fagon ſtudioſum ſui unum ac fautorem habebat: Ut erat Reginæ Archi ter & in Horto Regio Profeſſor, officii medici muniis ſimula & publicis plantarum demonſtrationibus vix poterat perfungi. Obtulit ſe ultrò Joſephus Pitton, quem, brevi cognitis ejus indole & peritiâ, omni poſthabitâ æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium ſui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneri eo aptior, ſic nullum munus ad quod ipſe foret magis idoneus. Rem probavit Botano-

philorum frequentia qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo demonſtranti in Horto Regio aderant, ſed & campos Pariſienſes luſtrantem turmatim æſtate fervente ſectabantur.

Nec patronum pœnituit viri adeò omnibus accepti; imò arti ſimul & artifici quantum potuit velificatus eſt. Quare ut Exoticarum Stirpium notitiam promoveret, eum in Hiſpaniam, Luſitaniamque anno 1688. in Bataviam poſthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitas exquiſitum miſit, ut & eas accuratiùs in ſolo naturali educatas noſceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increſcebat fama, ita quoque honorifico ſtipendio auctus eſt. Inſtauratâ vero anno 1692. Regiâ ſcientiarum Academiâ, Illuſtriſſimique Abbatis Bignon curæ commiſsâ, primus novos inter ſocios deſignatus eſt, Rege ſic probante, qui Guidonis Creſcentii Fagon tunc Archiatrorum Comitis aſſiduo præconio magis ac magis notum humaniſſime excepit, quum inſigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majeſtati ejus conſecraret.

Anno 1698. plaudenti Pariſienſium Medicorum ordini adſcriptus, optimè de iis & de Reginâ urbe meritus eſt, Editâ etiam gallicè ſtirpium circà Pariſios naſcentium earumque virtutum Hiſtoriâ, quâ luculenter declaravit ſe genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum uſum haud minus quam earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè ſcriptum, famâ tenùs exteris gentibus notum, maximum eis deſiderium moveret; novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emiſit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox juſſu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore inſigni, & Andreâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ ſtudioſiſſimo comitibus, iter ſuſcepit.

Intra biennium non Inſulas Archipelagi ſolum, in quibus

Plantæ à Dioſcoride & Galeno deſcriptæ naſcuntur, emenſus eſt, ſed & Propontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Armeniam, Georgiamque ad Perſarum uſque limites peragravit; & ne ulla tam brevis conceſſi ad tantum iter conficiendum ſpatii particula inaniter abſumeretur, non eadem loca relegens, ſed per Galatiam, Myſiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum inviſendi deſiderio flagrans, ſed audito nuntio cùm graſſantis in regionibus illis peſtilentiæ, tùm gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Pariſios redux circa anni 1702. menſem junium, ab itineris labore ad alium, Demonſtrationum ſcilicet Botanicarum curriculum, confeſtim tranſiit, quo defunctus medicinæ faciendæ ſe reddidit, horiſque ſubſecivis Inſtitutionum ſuarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta ſupra mille ad genera à ſe conſtituta revocantur, conſcripſit, quod anno ſequenti Typis Regiis editum eſt.

Deinde vero ſelectas, ut ita dicam, totius naturæ manubias, quas è regionibus peragratis ſecum aſportarat, recognovit ac variis capſulis ſecundùm genera condidit, tumque inſtitutas à ſe per itinera in Geographicis & Hiſtoricis, perindè ac in Botanicis obſervationes in ordinem digeſſit, eaſque iconibus illuſtratas ad prælum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Profeſſoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi ſtudium congerendæ ex quibuſvis rebus naturalibus ſuppellectilis innotuiſſet; Certatim ad eum undequaque miſſæ fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ ſpecies, eâ ſanè copiâ ut tandem in ampliſſimum hiſtoriæ naturalis Gazophylacium ea domûs pars quam incolebat, mutata ſit, velut in Erudito-

rum omnigenarum, Magnatum, ipſorumque Principum oblectationem exſtructum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiiſque muneribus frui dabatur, cùm plauſtro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pectore violenter contuſo cruorem ſtatim exſpuit; à ſputis cruentis purulentiſque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel ſexto ab ictu menſe conſumptus, vitâ ceſſit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium ſuæ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ ſuâ vivus etiam fruitus eſt: Ejus ſiquidem in Botanice præſtantiam palàm agnoverunt viri huic ſtudio maxime dediti quibuſcum neceſſitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno Batavâ Medicinæ & Botanices Profeſſores; Commelinus, Botanices Profeſſor Amſtælodamenſis, & Ruyſchius, Anatomes & Rei Herbariæ Profeſſor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinenſis inſignis, rerumque naturalium ac exoticarum ſtudioſiſſimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenſes olim præpoſitus, amicus & Botanicus ſingularis. Ex Hiſpanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonenſis, peritiſſimus & diligentiſſimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marſiglius, Hiſtoriæ naturalis ſtudio deditiſſimus. E Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus, Lipſienſis Medicus & Botanicus peritiſſimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientiſſimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Profeſſor, Niſſolius, Doctor Medicus, Botanici Monſpelienſes celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Profeſſores, D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenſes, Reique naturalis ſtudioſiſſimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ ſucceſſor; D. Joannes-Baptiſta Goiffon Medicus Lugdunenſis, non minus in

praxi medicâ quam in Botanicis verſatiſſimus.

Pariſiis verò Magnates inter patronos inſignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois ſupremum Rei militaris ac ædificiorum Regiorum curæ præpoſitum ; D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiiſque Præfectum ; D. Abbatem Bignon cujus propria ſemper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Creſcentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo ? qui Turnefortio Botanici ſtudii promovendi locum præbuiſſe ſibimet ſæpius gratulatus eſt, ut ipſe teſtatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Pariſios naſcentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, proùt edita fuerunt, hic ordo eſt.

Elementa Botanices, ſeu Methodus Plantas cognoſcendi. Pariſiis, Typis Regiis 1694. in 8.° 3. vol.

Elemens de Botanique, ou Methode pour connoître les Plantes. A Paris, de l'Imprimerie Royale. 1694. *in* 8.° 3. *vol.*

De Optimâ Methodo inſtituendâ in Re Herbariâ, ad ſapientem virum Guillelmum Sherardum generoſum Anglum, Rei herbariæ peritiſſimum Epiſtola, in quâ reſpondetur Diſſertationi D. Raii de Variis Plantarum methodis. Pariſiis 1697. in 8.°

Hiſtoria ſtirpium circà Pariſios naſcentium, cum viribus ac uſibus earum medicis. Pariſiis è Typographiâ Regiâ, 1698. in 12.° abſque Iconibus.

Hiſtoire des Plantes qui naiſſent aux environs de Paris, avec leurs uſages dans la Medecine. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1698. *in* 12.°

Inſtitutiones Rei Herbariæ ; Editio altera Gallicâ longè

auctior, quingentis circiter tabulis adornata. Parisiis è Typographiâ Regiâ. 1700. in 4.° 3. vol.

Corollarium Institutionum Rei herbariæ, in quo Plantæ 1356. Ludovici Magni munificentiâ in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur. Parisiis è Typographia Regia. 1703. in 4.°

Peregrinationis Orientalis Regio jussu susceptæ Descriptio, antiquam & recentem plurimarum Archipelagi Insularum, urbiumque ac locorum celeberrimorum historiam continens, una cum Descriptionibus, & Iconibus Herbarum ac Animalium, multisque raris observationibus ad Naturalem Historiam attinentibus. Parisiis Typis Regiis 1717. in 4.° 2. vol.

Relation d'un Voyage du Levant, fait par ordre du Roy, contenant l'Histoire Ancienne & Moderne de plusieurs Isles de l'Archipel, les Plans des Villes & des Lieux les plus considerables, & enrichis de Descriptions & de Figures de Plantes, d'Animaux & de plusieurs Observations singulieres touchant l'Histoire naturelle. A Paris de l'Imprimerie Royale. 1717. in 4°. 2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum Edita. 1717. in 8.° 3. vol.

La même Relation imprimée à Lyon, in 8°. 3. vol. 1717.

Descriptionis hujusce Tomus prior dùm vitam agebat, typis excusus est, alter vero post ejus obitum ad autographi fidem prælo mandatus est.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dùm viveret, vel ab iis post ejus obitum publicata fuere, sunt.

Schola Botanica, sive Catalogus Plantarum quas ab aliquot annis in Horto Regio Parisiensi studiosis indigitavit Josephus Pitton Tournefort, &c. huic Indici additus est Pauli Hermanni Paradisi Batavi Prodromus. Amstelædami apud Henricum Wetstenium 1689. in 12.°

Materia Medica seu Descriptio, vires, usus & Analysis Chy-

Materia Medica, or, a Description of simple Medicines general-

mica simplicium Medicamentorum, ab ore Turnefortii docentis excepta & è sermone latino in Anglicum translata. Londini apud J. H. & Andræam Belle 1708. in 8°

ly us'd in Physick. Written originally by the learned Monsieur Tournefort. Faithfully translated in to English. London, by J. H. for Andrea Bell. 1708. in 8.°

Tractatus de Materiâ Medicâ, seu Historia, Usus & Analysis Chymica simplicium Medicamentorum. Opus posthumum in lucem editum à D. Besnier D. Med. Parisiensi. Parisiis apud Laurentium d'Houry 1717. in 12.° 2. vol.

Traité de la Matiere Medicale, ou l'Histoire & l'usage des Medicamens & leur Analyse Chymique. Ouvrage posthume de Mr Tournefort, &c. mis au jour par Mr Besnier Docteur en Medecine de la Faculté de Paris. A Paris chez Laurent d'Houry. 1717. in 12°. 2. vol.

Series opusculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ scientiarum Academiæ relata sunt.

Descriptio Fungi prægrandis & rarissimi, pag. 89. Actorum 1692. Typis Regiis, in 4.°

Description d'un Champignon extraordinaire. pag. 89. des Memoires de 1692. de l'Imprimerie Royale, in 4.°

Commentatio Physica de hujusce Fungi generatione, pag. 105. Eorumdem Actorum.

Reflexions Physiques sur la production de ce Champignon. pag. 105. des mêmes Memoires.

Conjecturæ de usibus vasorum in quibusdam plantis, pag. 161. Eorumdem Actor.

Conjectures sur les usages des vaisseaux dans certaines plantes, pag. 161. des mêmes Memoires.

Observationes Physicæ super musculis quarundam stirpium, pag. 152. Actor. anni 1693. Typis Regiis editorum in 4.°

Observations Physiques touchant les muscles de certaines Plantes, pag. 152. Memoires de 1693. de l'Imprimerie Royale, in 4.°

Tamarindorum historia, pag. 69 Actorum 1699. Parisiis apud Joannem Boudot editorum, in 4.°

Histoire des Tamarins, pag. 69. des Memoires de 1699. A Paris chez Jean Boudot, in 4.°

Observationes circa Plantas in Maris fundo nascentes, pag. 27.

Observations sur les Plantes qui naissent dans le fond de la Mer.

Actor.

Actor. 1700. apud J. Boudot.

Collatio Analyſεων Serici crudi, Salis Ammoniaci & Cornu Cervi, pag. 71. Eorumd. Actor.

Deſcriptio Perſicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. Actor. 1703. apud J. Boudot.

Deſcriptio duarum Chamærhododendrων ad oras Ponti Euxini obſervatarum, pag. 345. Actor. 1704.

Inſtitutio quorumdam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Actor. 1705.

Deſcriptio Caryophylli Sinenſis, pag. 264. Actor. eorumd.

Obſervationes ſuper Plantarum morbis, pag. 332. Actor. eorumd.

Appendix ad Inſtitutionem quorumdam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Gale, Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & Solanoides, pag. 83. Actor. 1706.

Obſervationes circa generationem & culturam Fungorum, pag. 58. Actor. 1707.

pag. 27. des Memoires de 1700. chez J. Boudot.

Comparaiſon des Analyſes de la Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Memoires.

Deſcription du Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce-florum purpureo, Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. des Memoires de 1703. chez J. Boudot.

Deſcription de deux eſpeces de Chamæ-Rododendros, obſervées ſur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Memoires de 1704.

Eſtabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſanthemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Memoires de 1705.

Deſcription de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Memoires.

Obſervations ſur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Memoires.

Suite de l'Eſtabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Orobanchoides, Ternatea, Luffa, Diervilla, Chelone, Valantia, Lavatera, Methonica, Conyſoides & le Solanoides, pag. 83. des Memoires de 1706.

Obſervations ſur la naiſſance & ſur la culture des Champignons, pag. 58. des Memoires de 1707.

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiæ Comitiis perpetuus Scriba egregiam, ut ſua omnia ſolent eſſe, orationem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. exſtat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum ſpectant, prætermittam, habetur etiam ejus Elogium in Epiſtolâ ad Illuſtriſſimum virum D. Begon Rebus Maritimis in Rupellenſi orâ Præfectum, à Lautherio cauſarum in Curiis Pariſienſibus Patrono, Gallice ſcriptâ & editâ Pariſiis apud J. B. de Leſpine anno 1709. in 4.°

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum ſtirpium multitudo, ut Botanicen inſigniter locupletabat, ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obſtruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à ſe incognitis Plantis adhiberi diſcernendis nequaquam poterant, nec ſolum infidæ ſed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis ſtructura, tanta in ſingulis figuræ, magnitudinis, colorum, odorum ſaporumque varietas, juſta nimis erat cauſa cur vel in ipſo limine deterrerentur qui Botanices ſtudio maxime etiam flagrarent.

Notiones igitur adeò multiplices à ſe invicem ſecerni oportebat, ut fatiſcenti memoriæ conſuleretur: alia autem huic confuſioni medendi ratio non poterat excogitari, niſi ea quæ ſimilitudines quaſdam comparando, tot diſſimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo, unde peti, quove referri debeat? hoc opus, hic labor eſt.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempeſtatum varietate depromptus, quum eaſdem quas ver producit Plantas, autumno etiam naſci; quaſque æſtate ſolum gigni credebatur, eas & vere procreari conſtaret.

Non minus infida ſitûs ſolive patrii habita ratio, ex quo tempore montanas in ſylveſtribus, paluſtres in arvis, agreſ-

tes in Hortis ali experientia quotidiana edocebat, & ejufdem generis effe Plantas quæ Italicæ, Cræticæ, Lufitanicæ, Indicæque nuncupabantur, utpote quæ alibi paffim nafcerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus videbatur ordo qui ftirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant, nominibus indicandas præbebat.

Perfpecta harum diftinctionum ad Plantarum cognitionem futilitate, ex multiplici foliorum fitu, figurâ & colore aliam nonnulli qui fibi acutiores vifi funt deprompfere; fed eos haud minus delufos effe liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo pofitis figuratis coloratifque obferventur, quod eis confpicuum erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quorum folia generum aliorum foliis plane effent fimilia; unde & nonnifi ftirpium partes mutabiles & minus neceffarias habenda effe evictum eft.

Ad radicum alii differentias confugi tutò non poffe brevi agnoverunt, vifâ etiam permultarum diverfi generis inter fe fimilitudine, quæ nufquam magis obvia eft, quam inter Afphodelum & Oenanthen, Cyclamen & Bulbocaftanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus difcriminum à faporibus odoribufque deducendorum ratio arrifit, ubi explorata fuit habitûs, figuræ & magnitudinis varietas, atque virium repugnantia inter herbas fapore ac odore fimilibus pollentes, ut inter Scordium, Alliariam, Thlafpi, Myagrique genera fingula Allium redolentia; inter Acetofam, Berberim, Ribem, Granatum malum, Citreumque acido fapore donata; inter Abfinthium, Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium fylveftre amaro fapore prædita.

Quid etiam fub ipsâ utilitatis fpecie operofum magis quam illa quarumdam fecundùm virtutes ftirpium difpofitio, quæ tantum abeft ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ obfit, quoniam hæc ipfa cognitio quæ

debet antecedere ; præpoſtero ordine alteri ſubjicitur : omnino deinde aliud eſt Plantas cognoſcere, aliud earum uſum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium ſtructurâ diverſorum generum diſcrimina peti debere potius viſum eſt. Quidpiam olim ſimile excogitaverat Cæſalpinus, quod Fabius Columna & Geſnerus proſecuti fuerant, quodque ſequentibus Botanographis non ſapuerat, ſi unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoſcopicâ ſuâ Iſagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem ſtatuit. Sed ex his fundamentis artem noſtram exſtruere, eamque innumeris obſervationibus exornare, ac fere perficere ſoli Turnefortio conceſſum fuit.

Quis enim anteà ſagacitate fuerat eo præſtantior? Quis obſervationum numero locupletior? Quis diuturno rerum uſu, repetitis itineribus, indefeſſo labore experientior evaſerat? Is itaque vir ſingulis Plantarum partibus diligentiſſime circumſpectis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam ſitu atque ordine in individuis ejuſdem generis magis diverſum eſſe compertum habuit; contra vero in Floribus ac Seminibus ſibi magis conſtantem permulto plura individua, ſtructuram deprehendit; indeque Plantarum diſtributionem arceſſendam exiſtimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ ſeſe oculis ingerunt partibus, claſſes (ſic vocat ſumma genera) ex Fructibus vero ac Seminibus genera claſſibus ſubjecta inſtituit, quorum unum quodque ſexcentas ſpecies à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices ſic compoſitæ nemo eſt qui emolumenta non videat: nulla ſiquidem ratio verior ac certior quùm propoſiti Plantarum quarumlibet characteres ex ipſâ naturâ ſint expreſſi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ paſſim obviæ ſunt aſpectu & figurarum inter ſe comparatione verſatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum diviſione conſtet; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in poſterum detegendas com-

plectatur; nulla denique diſcentibus aptior, quùm nullo præeunte magiſtro, abſque aliùs cujuſcumque ſcientiæ auxilio Planta quælibet ſub alio ſole nata ac nondum viſa ad genus claſſemque ſuam referri, indeque cognoſci queat.

Sed ut ſunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui naſcentem ſuam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quùm novum in Botanicen invehendum ordinem omnino eſſe intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbabant, quod à floribus ſtirpium parte minùs diuturnâ, rariuſque ob breve ævum inſpiciendâ claſſium ſuarum diviſionem peteret: Grave ſiquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quo tempore flore orbata eſt, unde Planta agnoſcatur.

Joannes Raius hos inter celeberrimus, ac optimè de Re Herbariâ in Angliâ meritus, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum, fructibuſve; ſed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ, earumque colore, odore, ſapore ac totius Plantæ facie exteriori ſumenda eſſe genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitas & perſpicuitas ſuam methodum deſtituunt, quæ aliàs anguſtior eſt, quam ut Plantas numquam deſcriptas, deincepſque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Obſervationum parte imbutum non piguit methodum ſuam iterum atque iterum ad incudem revocare.

Aliud idque forſan levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum diviſionibus ſtirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinoſas, Coniferas, Frumentaceas, Bulboſas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Aſperifolias &c. novitati magis quam utilitati ſtuduiſſe, dum notionibus jam acceptis novas florum Cam-

paniformium; Perſonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Roſaceorum, Liliaceorum, Floſculoſorum, Semifloſculoſorum, Radiatorum &c. Claſſes ſubſtituit.

Reprehenſionem hanc ſprevit Turnefortius: tutabatur novam ſuam diſtributionem ipſa partium organicarum à quibus deſumebatur, præ cæteris excellentia atque ſingulis in generibus ſtabilis & conſtans ſtructura, quæ ſola innumeris ferè Plantis à ſe invicem diſtinguendis hodie par eſſe queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris conſideratio ſufficere potuerit: haud ſecus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri ſi pauci ſint numero, faciliùs ſiquidem ſecundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluunt, ex rerum quas tractant naturâ diſponuntur. Quantùm autem adjumenti ſtudentibus affert ea Bibliothecæ diſpoſitio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm ſanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumenti, ea methodus in quâ integra ſtirpium figura., parteſve earum quæ vagâ ſunt & inſtabili formâ, partibus quæ uſque ſibi conſtant poſtponuntur.

Verùm non ſolùm difficilis atque perplexa illa diviſio ad foliorum vel ſtirpis integræ figuram relata, ſed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ ſint Plantæ quæ à claſſe ſibi hac in diviſione aſſignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut ſemel demonſtrem, exemplo ſint Corymbiferæ in quibus Aſteres & Helichryſa hac in claſſe collocata ſpecies ſub ſe florem unicum ferentes continent: ſic & Aſperifoliæ quæ Echiorum, Bugloſſorum, Omphalodum, Cynogloſſorumque ſpecies foliis levibus donatas comprehendunt. Nec centum aliæ deeſſent recenſendæ Plantarum ſpecies quæ Claſſibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objecere; eum vocabulorum, nominum, Phraſiumque uſu antiquo in Botanice recepto-rum immutatione, novam difficili jam ſcientiæ difficultatem attuliſſe.

Hujus peccati, si peccatum est, ante Turnefortium, Bauhini & Morissonius fontes fuerant, qui tamen si non reprehensi fuerunt, quantò minus reprehendendus Turnefortius erit, cui vocum illarum usum, atque eorum à quibus adhibitæ fuerant auctoritatem necesse fuit posthabere, ne antiquas notiones his vocibus refricando, novæ methodi quam instituebat, perspicuitas elevaretur.

Quod ad Physicum floris partium usum spectat, quem neglexisse à quibusdam insimulatur, aliena fere res est à Botanico, cujus est maxime recepta ad faciliorem stirpium cognitionem tradere principia, non vero in abstrusam quæ oculos fugiunt partium, & ab Anatomiæ cognitione pendentem indagationem tyrones Botanophilos conjicere.

Superesset purgandus Turnefortius de omissis phrasibus quibus Plantæ in officinis vulgò efferuntur, nisi legitimam excusationem daret ipsa novæ Methodi institutio, quæ tota ex auctoris mente in Plantarum cognitione, minime in earum usu versatur.

Dilutis quæ Turnefortianæ Methodo objiciuntur vitiis; ea insuper laude quidem summâ videtur cumulanda, quod non solis cogitationis studiis, sed etiam strenuâ operâ sollicitâque naturæ inquisitione fundata atque exstructa fuerit. Hinc evenit ut Turnefortius ex plagis Orientalibus Lutetiam redux collectas in itinere Stirpes ad methodi suæ normam non invitas facile redegerit, nedum ordinem in Institutionibus antea vulgatis stabilitum emendare cogeretur.

Ne tamen immoderati laudatoris partes agere videar, absit ut in opere Turnefortiano nihil esse omnino reprehensione dignum affirmare ausim; homo erat, & errori ideo obnoxius, sed levia sunt profectò quorum merito argui possit, atque ejusmodi quæ Methodi suæ absolutam perfectionem perstringant, nequaquam vero ejus constitutionem labefactent.

Parum igitur tanti viri gloriæ officere me existimem, si nevos quosdam in Institutionibus suis animadversos hic conspiciendos præbeam.

Longè

Longe certè accuratior foret Claſſium generalis diviſio quæ à ſimplicibus ad copulatas progrederetur, ut ſi v. g. flores Apetali iis quæ Petalodes ſunt præponantur, quod ipſe ſenſerat Turnefortius; propoſitam enim hanc in Iſagoge ſuâ diviſionem arboribus tantum adhibuerat, in cæteris ob rationes inibi allatas neglectam.

In ipſa vero Petalodum diſpoſitione, Claſſes quas è multiplici Petalorum numero formavit, Claſſibus quæ minori earum numero conſtant, poſtponendæ viderentur. Eum nempè ipſa naturæ progreſſio ordinem indicabat, ut primum Monopetali; tum Bipetali, ac deinceps ſecundum Petalorum numerum Tetrapetali, Pentapetali, Hexapetali recenſerentur; poſtremum verò ii flores quorum definitus non eſt Petalorum numerus, quæis omnibus polypetalorum nomen impoſitum eſt.

Sunt quibus in eo Turnefortius erraſſe videbitur, quod Frumentacearum ſtirpium flores, qui Petalis tribus totidemque ſtaminibus conſtant, Apetalis tamen accenſeat; quum propria Claſſis ex his conſtituenda videretur, quæ genuinam ſedem inter Bipetalos & Tetrapetalos nacta foret: at in eo potiùs laudandus auctor qui perſpectâ difficultate glumas his in floribus à Petalis diſtinguendi, tum ob ſimilitudinem quam habent inter ſe, tum ob earum exilitatem, eas ſtirpes ſecundùm faciem oculis magis obviam ſpectari maluit, donec novis repetitiſque obſervationibus certior ſuper hac re factus, ſententiæ mutandæ legitimam rationem haberet.

Jam verò meliori jure reprehendendus eſſet major ille quàm opus ſit Claſſium numerus definitus. Florum enim Monopetalorum Campaniformium, ſub Infundibuli formium & Rotatorum nomine, Claſſem geminaſſe videtur; quùm Campanæ & Infundibuli figuræ non ſatis inter ſe diſcrepent, ut diverſis Claſſibus quæ cùm latiùs patere, tùm ſibi mutuò adverſari debent, locum præbere poſſint. Collocatis vero in Monopetalorum diviſione Anomalis, his præponere ſatiùs fuiſſet Regulares, qui ſub unâ Claſſe Campaniformes, Infundibuli-

formes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges divi-ſionis poſtulant adverſantes.

Par de Polypetalis; Roſaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum eſt, quùm leviuſculum ſit in utriſque Petalorum diſpoſitionis diſcrimen; nec niſi tribus vel quatuor generibus conſtans, quam Caryophyllæorum vocat, Claſſis altera condatur ob ſimilitudinem ac paucitatem Plantarum minimè neceſſaria.

Simile etiam vitium occurit dum XVI. & XVII. Claſſes percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus ſemina tantum plus minuſvè fiunt conſpicua; huic verò eas quæ ſemine etiam deſtituuntur, inter quas tamen reperire eſt quarum ſemina agnoſcit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, ſi ignoravit, falſus eſt, quùm illa & in Fungis, Tuberibus, Fucis & Coraliis, poſtremis Turnefortii temporibus deprehenſa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conflari claſſis trifariam commodè in Cappillares ſeu Filices, in Fungoſas, ac marinas Plantas dividenda, aut ſaltem aliundè quàm ex ſemine, prout adeſt vel abeſt, inter duas illas claſſes diſcrimen quæri debuerat.

Si verò generum diſpoſitio quam ſtatuit, attentiùs perpendatur, quàm multa è ſectionibus ſuis ad alias forſan æquo jure transferrentur, his exemplis conſtare poterit.

Mandragora & Belladona, in prima primæ Claſſis ſectione collocatæ, ſeptimæ ſecundæ Claſſis, ob ſuam cum Melongenæ & Solani fructibus ſimilitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam ſecundæ accederet, cujus genera flore & ſemine refert.

Quamoclit, à primâ ſecundæ ad Convolvulos in tertiam primæ, ratione ſui fructûs, tranſire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam deſcribenda, propter floris fructuſque formam.

Hyoſcyamus, ab eâdem primâ ſecundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore ſit Anomalo & fructu bicapſulari, transferendus.

Stramonium ibidem poſitum ſeptimæ ejuſdem primæ annumerandum, ob fructum & ſemina ſua proximè Capſicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Aſclepiadem traducenda, ſiliquoſi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ ſecundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis ſubjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædioſum enim foret cætera perſequi genera, quorum duce vel ipſâ Turnefortianâ methodo Claſſes commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controverſia movetur, ſed tam variæ de eo augendo minuendove exſtant opiniones, ſuis ſingulæ rationibus nixæ ut ex ipſâ opinionum diſcrepantiâ Turnefortii defenſio adverſus quamcumque partem comparari queat: In re tamen libidini utcumque permiſſâ, mediâ inſiſtere viâ Turnefortium auſim dicere; qui ex florum diſſimilitudine nec nimium craſſâ, nec nimium exquiſitâ, genera diſtinxerit; eoque numero circumſcripſerit, quo imminuto confuſio orta, adaucto perſpicuitas in characteribus deſiderata fuiſſet; dum Cæſalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par eſt, in hæc contraria vitia incurriſſe videntur.

Si tandem ad ſpecies quæ generum ſunt partes, deſcendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehenſionum ſegetem naſci; plures enim Plantas ſub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertiùm appoſitæ; ipſæ Synonymæ voces ſœpiuſculæ minus congruentes; quodque etiam non diſſimulandum, Plantæ nimiùm multæ inter illas quæ paſſim obviæ vel Tyronibus notæ ſunt, tamen conſultò omiſſæ, quod ſedem ex ſuâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores alioſque id genus ad obtrectationem invidorum Turnefortius non reliquiſſet, qui forſan primus eos agnoverit; ut fidem facit ipſius Codex, quem Illuſtriſſimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit; in eo ſiquidem Codice ſexcentas emendationes per

quadriennium propriâ manu inter lineas adſcripſerat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis præreptæ.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipſe Auctor ſuſtulit, forſan reliqua per longius vitæ curriculum ſublaturus. Ea ſanè ſunt ejuſmodi quæ livorem quidem paſcere, nihil verò de ſolidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æſtimatores detrahere poſſint: quandoquidem propria ſemper erit ejus laus, quæ præcipua eſt, ratione certâ atque exploratâ vagam huc uſque & fluctuantem Plantarum diſciplinam compoſuiſſe; undè Botanice ipſa Reſtitutorem ſuum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA,

TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX eſt cauſa cur auctores nonnulli qui ſcriptis obſervationibuſque ſuis de Rei herbariæ ſtudio ad hanc uſque diem bene meriti ſunt, in Iſagoge tamen Turnefortianâ deſiderentur. Hi ſiquidem quod Auctori noſtro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Inſtitutiones ſuas ſcribente vitam adhuc agerent, nec niſi defunctis Encomii honorem decreviſſet; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod ſibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIUS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnaſio Giſſenſi ſuperioribus ſcientiis imprimiſque Mathematicis inſtitutus, qui inter peregrinandum ſtudio Medicinæ Patavii incenſus Lauream ibi ſub Sanctoro Sanctorio conſecutus eſt; dein Phyſicæ Profeſſoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgenſis Gymnaſii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Hiſtoricis, Phyſicis, Mathematicis & Medicis ſcripſit, Iſagogen Phytoſcopicam privatis in cœtibus auditoribus ſuis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum ſpeciebus & differentiis earumque generatione, propagatione & immutatione, Florum & Seminum diſcrimina ad Cæſalpini normam, Logicâ uſus ratione recenſuit, multò accuratiùs quam pro ævo ac regione in quibus vixit, ſperari par erat. Ex Nobiliſſimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgenſis Syndici, Hiſtoriæ Naturalis amantiſſimi,

* Hiſtoria Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philoſophi. Auctore Martino Vogello Hamburgenſi. Argentorati. 1658. in 4°. pag. 27.

& Patriæ ſuæ Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me ſcriptis de Jungii Operibus Botanicis inquirentem, conſtat & multa alia hunc ſuper Hiſtoriâ naturali ſcripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1506. qui Philoſophiæ ſtudiis ſeduló imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæteriſque cænobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perluſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam, variaſque Regni Provincias adeſt, antiquo Botanices amore redivivo; quas ſtirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exſiccavit; nec levi earum ſarcinâ onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo ſanctionum quibus addicebatur detrimento, horis ſubſecivis æri incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs hujuſce Bibliothecam Iconum ſuarum æri inciſarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonymis prodiere Pariſiis anno 1714. in folio. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluceſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelieri veſtigia ſub ceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantiâ oriundis. Innatam in eo ad Medicinam & naturalem Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyrocinii in mercaturâ ponendi causâ miſſus, Patris

confilium fefellit, maluitque in Academiâ Leidenfi fe totum Rei Herbariæ ftudio mancipare Duce Adolpho Vorftio Plantas illic tunc demonftrante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, luftratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem fe in Patriam contracto illic Matrimonio recepit : quod folum præ cæteris elegit, non quia paternum, fed ob fuam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum inveftigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipali officio abftinuit & ampliorem fortunam recufavit, fed etiam Botanici Profefforis munus fibi oblatum in Academiâ Leidenfi neglexit. Latendi quamvis Studiofus ampliffimam tamen famam fibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat neceffitudine quæ ipfi per litteras interceffit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno &c. Breynii in Botanicæ Eruditionem paffim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domefticifque rebus fupererat, fructus funt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ differuit, opus & obfervationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiâ præftantiffimum ; fed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene abfoluta opera præcocior auctoris mors luci invidit ; anno enim 1697. diarrhæâ συντηκτικῇ confumptus vitam claufit, relictâ Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studiofo & Medico amplâ librorum fuorum, ftirpium ficcatarum, & foffilium fupellectile : quæ gazæ non perierant incendio ut Plumerius exiftimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Maffiliæ ftatim occurrit, vir obfcuro quidem genere oriundus, fed obfervationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & fculptis quas eis adjunxit, infignis Peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum inftinc-

tus, ſe apud RR. PP. Minimos anno 1662. vitæ religioſæ devovit. Dum Philoſophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis ſcientiis cognatam eſſe perſuaſus, R. P. Maignan celebrem Ordinis ſui Matheſeos Profeſſorem audiendi cauſâ, Toloſam mitti poſtulavit: Undè poſtea Romam profectus, ibi Mechanicis ſe inprimis addixit, & ſummopere in Optices, picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Franciſco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibus cum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium ſtimulatus, Patriam rediit per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte tranſibat: Ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanices Profeſſori, Berteriiſque fratribus Aquenſibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum ſæpius comes adfuiſſet, illas cognoſcendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Maſſilienſis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyſi operam dandi cauſâ in inſulas Gallo-Americanas Regio juſſu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum ſtudio hunc ſibi itineris ſocium adjunxerit. Oblatos ſibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanici ſui titulo & annuâ penſione remuneravit, noviſque obſervationibus vacaturum in eaſdem inſulas iterum atque tertiò demandavit. Præter aliquot ſtirpium Americanarum deſcriptiones, Filicum Hiſtoriam, novaque genera ab eo edita; plura adhuc quæ tam in Regiæ ſcientiarum Academiæ quàm in RR. PP. Minimorum Cænobii Pariſienſis Bibliothecis volumina ejus manu ſcripta aſſervantur; eaque non ſolum nongentarum circiter ſtirpium Americanarum Icones & deſcriptiones continent, ſed & Avium, Piſcium, Conchyliorum inſectorumque ab eo in Americâ obſervatorum & depictorum Hiſtoriam complectuntur. Kinæ Kinæ inveſtigationis ergò novum iter in Peruviam ſub Marchionis Caſtelli de Los Rios auſpiciis cogitabat; at dum Claſſis proregis hujus tranſmiſſioni deſtinatâ, juſſa Regia ad oram Gaditanam expectaret, indefeſſus ille vicinos campo-

perluſtras

bat, unde pleuritide correptus in cœnobio ſui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ ſito ſexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RAIUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Eſſexienſis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen eum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam miſit. Inter ſcientias quibus illic inſtructus eſt, nulla magis ei ſapuit quam Phytologia cujus ſtudio incitatus toties Cantabrigienſem agrum, totamque hanc Provinciam perluſtravit, ut ſtirpium hujus Provinciæ Catalogo quaſi primo laborum ſuorum ſpecimine edito ingens futuri in Re Herbariâ profectûs ſuis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo ſe Anglicanæ Eccleſiæ Preſbyterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provincias ſuſceptis de naturali harum inſularum Hiſtoriâ certiorem ſe fecit, nec earum fines ſtudiorum limites ſibi præſcripſit. D. Willugbii Nobiliſſimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentiâ uſus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra inſulas ejus naſcentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contuliſſent, ſolùmque ei Regiæ Societatis Londinenſis Socii titulum promeruiſſent, in Provinciâ Warvicenſi annis quatuor actis Patriam ſuam cum uxore conceſſit, in quâ modico contentus unum ſibi propoſuit negotium obſervationes ſuas in ſcientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Cluſii Hiſtoriis collatione methodum ſuam confecit, quam generalis ſtirpium Hiſtoria ſtylo eleganti & modeſto, tum accuratiori quàm hactenus ſcriptum erat ordine, ſecuta eſt. Operam Patrono ſuo Franciſco Willugbio avium piſciumque Hiſtoriam edere volenti, ſic præbuit, ut ſua tota pene nuncupari poſſit. Typis quoque methodum Inſectorum cudendam parabat, ſed fluentibus tibiarum ulceribus & ſenio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinâ, aliiſque operibus ad Theologiam ſpectanti-

bus in ſupplemento rerum memorabilium anni 1705. Hiſtoriæ Europeæ Anglice conſcriptæ volumini anni 1706. adjecto legi poſſunt.

Tot vero SAMUELIS DOODII Botanicarum obſervationum ſpecimina in Raii Hiſtoriâ Plantarum micant, ut ille ſibi poſt Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordienſi natus diligentiâ, labore aſſiduo, & mirâ ſagacitate inter Londinenſes Pharmacopæos ſui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Hiſtoriæ naturalis in primiſque Plantarum cognitione cæteris præſtaret, horti eorum Chelſiani nuncupati Præfectus ab ipſiſmet Botanicuſque Prælector creatus eſt. Plura ſe ab eo mutuatum fuiſſe Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præſertim Muſcorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coraliorum inveſtigator erat; magnum itaque obitu ſuo anno 1706. ſui apud Botanicos deſiderium reliquit.

Locum quoque hîc ſibi poſtulat ad Italorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI Celebris tàm ſimplicium Profeſſoris in Romano Archilycæo munere, quàm ſuâ cum Malpighio de ortu & Vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ ſub auſpiciis Clementis XI. Pontificis ſummi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renaſci affirmare non veritus eſt, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum ſtirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuiſſent, cum Malpighi cœterique Phyſici explosâ antiquâ opinione hanc generationem ſeminis cujuſdam vel gemmarum aliquot minus eliſarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. obſervationibus quibus ſententiam ſuam tueri conatus eſt bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos ſuæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo poſt biennium inter tormina ſublatus eſt.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas inveſtigandi causâ plagas remotiores inviſiſſet præter AUGUSTINUM LIPPI qui Pariſiis anno 1678. natus eſt Lucenſi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi deſiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu

à Facultate Medicâ Parisiensi adepto Ægyptum Æthiopiamque perlustrandi occasionem Doctoratûs dignitati prætulerit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, se legationis Medicum ultrò obtulit, & postulato Fagonis favore sub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ sæpius & Plantarum semina & stirpes siccatas accuratasque descriptiones per epistolas misit. Quum autem in Abyssiniam usque cum Regio oratore tenderet, cum eo à sicariis in itinere interfectus est. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos scripsit epistolis, exstat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hactenus ignotarum descriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu subierunt, Hollandia primum præbet PETRUM HOTTONEM Amstelodami anno 1648. natum. Is in Lugdunensi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices studio vacaret, quo impulsus in Daniam hujus regni stirpes invisendi causâ se contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Consulibus revocatus est, ut Hermanni Plantarum exoticarum investigationis ergo in Indias delegati Professoris munus obiret, eâ lege ut si ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno abscente digne professorem egit, ipsique reduci eo munere ad tempus reddito tandem post ejus mortem HOTTO omnino potitus est anno 1695. Præter elegantissimam de Botanices Historia & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in studii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentûs perspiciendi discipulis suis traderet. Tam utilis incœpti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monspeliensi multi sane Botanices alumni prodiere, hos inter PETRUS MAGNOL. Magister artis meritò potius appellandus. Is ex RICHERII DE BELLEVAL cineribus ut ita dicam excitatus, Monspelii natus est anno 1638. ex celebri

in Medicinâ Ranchinorum progenie. Cœteras inter Medicinæ partes quibus incumbere cœpit eâ ætate quâ alii humanioribus adhuc litteris operam dant, Rei Herbariæ ſtudio mirifice captus, ſtirpibus quæ in Horto Regio educantur à teneris jam cognitis, Monſpelienſis agri loca nulla ſe fugere voluit; nec ſibi ſoli ſtirpes in eo naſcentes noſcebat, ſingulis etiam celebribus Europæ Botanicis Monſpelium adventantibus ducem ſe libenter præbebat, eoſque hac comitate ſic devinciebat, ut deinceps Illuſtriſſimis ſuæ ætatis viris ad obitum uſque amicus ſemper fuerit. Hos inter Fagonius erat cujus ſæpius benevolentiam expertus eſt, Turnefortiuſque cui non levem in excurſionibus Botanicis in Occitaniâ, opem tulit. Quantùm Monſpelienſi ſolo cœlum favet, multiplici Plantarum quæ in eo luxuriant copiâ, *Botanici* ſui ſeu Indicis editione nationum omnium litteratos edocuit, cæteriſque Botanographis patriæ cuique ſuæ Plantas deſcribendi viam aperuit. Sicut verò Monſpelienſem agrum *Botanico* ſuo illuſtraverat, ita ad Horti Regii laudem & decus, Plantatum in eo educatarum recenſione contulit. His laboribus Profeſſoris, Regiique Academici penſionem non tantùm in Civitate Monſpelienſi, ſed & in Pariſienſi, defuncto Turnefortio dignitatem promeruit. Turnefortii autem in Regiâ Scientiarum Academiâ vices digne obiiſſet, niſi natalis ſoli illecebris captus, ingraveſcente jam annorum numero in patriâ vitam maluiſſet claudere, quod contigit menſe Maio anni 1715. filiumque cùm Profeſſoris ſui muneris, tùm abſoluti operis de novâ Plantas cognoſcendi methodo hæredem reliquit.

Agmen claudit Botanicorum Coryphæus, cui omnis non ſolùm Botanice Gallica, ſed & ipſe Turnefortius totum ſe debuit, GUIDO CRESCENTIUS FAGON, vir quem ob generis nobilitatem Mars quidem potius quam Apollo alumnum ſibi vindicabat. (Patrem enim habuit, artis bellicæ peritum, Regi ſuo devotum, ac in ipſo militaris Præfecturæ munere ad Barcinonis expugnatæ mænia interemptum; matrem vero G. DE LA BROSSE Horti Regii Inſtitutoris ſororem.) Sed parentum ex maternâ ſtirpe ſtudia animum ejus ſtatim ab incunabulis ra-

puerunt : Nam quum patre orbus, infans in Horto Regio educaretur, Plantarum amorem cum lacte ſuxiſſe viſus eſt. Ex Rei Herbariæ ad Medicinæ ſtudium quaſi arctâ harum inter ſe Scientiarum conjunctione adductus, Pariſienſi Medicorum Academiæ nomen dedit, & Doctoralem non ſine omnium plauſu lauream ab eis accepit : quâ donatus Profeſſor in Horto Regio cui ANTONIUS VALLOT tunc Archiatrorum Comes præerat, non multo poſt nuncupatus eſt. Summam ejus in Re Herbariâ ſagacitatem modò ille expertus fuerat in ordinando ſtirpium Horti Regii Catalogo quem edidit anno 1665. Perſpectâ etiam ejus in Medicinæ praxi peritiâ, eum ſibi inter Archiatros in Aulâ ſocium adjunxit, ita ut eodem quo Guido de la Broſſe Avunculus ejus, officio potiretur. Nec Fagonem nova dignitas, nec confidentium ſibi ægrorum numerus ab Horti Regii quem ſuum appellabat, curâ avocarunt. Eo Plantas demonſtrante hortus nunquam cultior, nunquam feracior, nulla auditorum ex omnibus orbis terrarum partibus major frequentia. Quum enim illud ei imprimis cordi eſſet, ut quas indicabat ſtirpes arte excultas, ſponte naſcentes in agreſti ſolo priùs videret; eo conſilio Avernorum, Gebennarum, Pyrenæorum, Alpiumque Montes modò hos, modò illos quot annis inviſebat. Unde non modò Plantas ſitûs mutatione, aut frigore in horto extinctas inſtaurabat, ſed & novas etiam nondum in eo viſas exportabat. Quo labore id tandem conſecutus eſt ut ſuſcepto Avunculi conſilio hortum in Regiâ Urbe perficiendi, ſummam manum prope modum appoſuerit. Creſcente in dies undequaque Fagonis famâ, Sereniſſimæ primùm Delphinæ, tum ipſiuſmet Reginæ valetudo ei commiſſa eſt : quâ defunctâ non alium ſibi Archiatrorum Comitem LUDOVICUS MAXIMUS habere voluit. Huic ſummæ dignitati, imò cuicumque alii, ſi qua præſtantior ulla foret, maxime per erat. Præter enim ſingularem ejus in cunctis Medicinæ partibus peritiam, inerant etiam in hoc viro perſpicax ingenii acies, animi firmitas & conſtantia, ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in rem innatus amor, ſingularis morum in-

tegritas atque innocentia, pietaſque abſque fuco accedebant. His igitur dotibus indefeſſoque pro Regiâ incolumitate ſtudio ita de Principium Maximo meritus eſt, ut Aulicorum nullus melius apud eum audiret. At ille gratiâ quâ apud Regem valebat tantò digniorem ſe præſtitit, quantò minùs illâ in ſua ſuorumque commoda uteretur; totam hanc in Horti Regii decus & amplificationem, quæ ei præ cæteris erant potiora convertens. Obeunda demonſtrationum munia quæ triginta & ampliùs annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo conſilii officii ſubſidiive prætermiſſo genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec ſolus Turnefortius opem ejus ſenſit, ſed & in omnes Rei Herbariæ ſtudioſos Principis ſui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in inſulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feüillée* in Peruviam miſſis ſtimulos ad Plantarum inveſtigationem addidit. Unde ſumma in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progreſſum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quùm ipſe in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perſpectis nova ad ægrorum ſalutem præſidia depromeret. Rem probavit Optimi noſtri Principis longa ætas & proſpera, cujus imperantis annos Regum nullus ſuperavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit ſenectus. Tantùm porro fuit Fagonis in Principem ſuum ſtudium, ut eo defuncto extremum quoque & ipſe diem propinquum ſibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, ſpretis cæteris omnibus negotiis ſeſe in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis ſemper habuerat, recepit; ubi poſt biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

CATALOGUS

Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Turnefortii Institutionibus præmisso desiderantur.

ACT. *Reg. Sc. Ac.* Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Memoires de l'Academie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'Imprimerie Royale in* 40.

Amm. Ch. Pl. Pauli Ammani Character Plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701. in 12°.

Amm. supp. Bot. Pauli Ammani suppellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.

Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exhibitarum. Parisiis 1714. in fol.

Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ. opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.

Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.

Boerh. Ind. Hermanni Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Batavi. Lugd. Bat. 1710 in 8°.

Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.

Camer. sex Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.

Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. *Abregé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel A Paris 1712. in 8°.*

Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Pictaviensium in Dioscoridem notæ. *Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaires. A Poitiers 1561. in fol.*

Du Tertre R P Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo Americanarum. *Histoire generale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris 1667. & 1670. in 4°. 4. vol.*

Feüillée. R. P. Feüillée Historia Plantarum officinalium Peruviæ &c *Histoire des Plantes Medicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily.* Inseritur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallicè edito Parisiis 1714. in 4°, vol. 2.

Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc est Lexicon Plantarum hactenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°

Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aquense. *Histoire des Plantes qui naissent aux environs d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix 1715. in fol.*

Hannem, Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philosophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.

Helving Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita, seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussiæ. Gedani 1712. in 4°.

Jung Phytosc. Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica Hamburgi 1679. in 4°.

Knaut meth. Christiani Knaut Methodus Plantarum Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.

Loesel fl. Pruss. Joannis Loeselii Flora Prussica, sive Plantarum in Prussiâ sponte nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan Gottsehed. Regio Monti 1703. in 4°.

Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol

Olhaf. Pl. Dant Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiscum sponte nascentium. Gedani 1656. in 8°.

Pluk. Amalth. Leonardi Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.

Pluk. Mant. Plukenetii Mantiſſa Almageſti Botanici Londini 1700. in fol.

Plum. Fil. R. P. Caroli Plumerii Hiſtoriâ Filicum Americanarum. Pariſiis è Typographiâ Regiâ 1705. in fol.

Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo Indicarum ſtirpium ab ipſo deſcriptarum & in Turnefortii Inſtitutis recenſitarum. Pariſiis 1703. in 4°.

Raii Hiſt. tom. 3. Joan. Raii Hiſtoriæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in f.

Raii Meth. emend. Raii Methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.

Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Diſſertatio. Londini 1696. in 8°.

Savaſt. Inſt. R. herb. R. P. Eulalii Savaſtani S. J. Botanicorum ſeu Inſtitutionum Rei Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.

Scheuchzer. Itin. Alp. Joan. Jacobi Scheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708. in 4°.

Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agroſtographiæ Helveticæ Prodromus. Tiguri 1708. in fol.

Sloan. hiſt. Jam. Hans Sloane Hiſtoria naturalis Inſularum Maderæ Barbados & Jamaicæ. *A Voyage to the Iſland Madera, Barbados, Nievos, S. Chriſtophors, and Jamaica With the natural hiſtory &c. vol. 1. London 1707. in fol.*

Sterb. Th. Fung. Franciſci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685. in 4°.

Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii conſitus eſt Hortus Illuſtr. Joannis Franciſci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.

Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergenſis, ſeu Catalogus Plantarum in agro Noribergenſi ſponte vel arte enutritarum. Noribergæ 1700. in 4°.

Volk. Heſp. Norimb. Joannis Chriſtophori Volkameri Heſperidum Norimbergenſium, ſeu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & uſu Libri quatuor è Germanicâ in Latinam linguam tranſlati. Norimbergæ 1713. in fol.

Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epiſtola de Myriophyllo Pelagico & de alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

APPROBATION.

Extrait des Regiſtres de l'Academie Royale des Sciences.

Du 20. Decembre 1718.

M.rs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Juſſieu aux *Inſtitutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles ſeroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai ſigné le preſent Certificat. A Paris ce 26. Decembre 1718.

FONTENELLE, Secretaire perp. de l'Academie Royale des Sciences.

DE USU

DE
USU
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ.

QUI plantarum ſtudio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore conſequentur, ſi paucorum Florum formas (quatuordecim ſcilicet, quæ intra ſpatium unius vel alterius horæ addiſci poſſunt) in animo ſibi defigere velint. Omnis quippe flos vel conſtat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet niſi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* ſeu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici conſuevit. Flos Apetalos vel embryoni adhæreſcit, vel ab eo ſeparatur. Petalodes dividitur in ſimplicem & compoſitum. Flos ſimplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc eſt unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, ſeu multorum foliorum. Monopetali ſpecies ſunt *Flos Campaniformi*, *Infundibuliformi*, *Rotatus*, *Labiatus*, *perſonatus*. Floris Polypetali diſſimilitudines ſunt, flos *Cruciformis*, *Roſaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, *&* *Papilionaceus*. Flos demum compoſitus in *Floſculoſum*, *Semifloſculoſum* & *Radiatum* diſpertitur. Horum omnium de-

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota ſeſe Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an ſimplex vel compoſitus. Ponamus v. g. illum eſſe Campaniformem; tunc conſulenda eſt Claſſis prima Inſtitutionum noſtrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi, ejuſque genera luſtranda, donec ignoto flos ſimilis occurrat. Namque ſi floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo ſtare debet Philobotanus, indagaturus utrum Piſtillum ejuſdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui ſimilem: his enim ita ſe habentibus, nullus dubitandi locus eſt quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus ſit referenda. Neque tamen ſatis eſt noſſe genus; ſingulæ prætereà Convolvuli ſpecies, quæ ibidem recenſentur, à Philobotano percurrendæ ſunt, ut certior fiat utrum ſpecies illa quam præ manibus habet, deſcripta ſit necne. Enimverò ſi totâ ſuâ formâ, hoc eſt radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus deſcriptioni & iconi reſpondeat ejus ſpeciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifeſtum eſt hanc eſſe reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque ſcriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat ſi lubet, ut pleniorem hujus plantæ notitiam adipiſcatur. In ſpeciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre ſolitus ſum, ob ſynonymorum collectionem: deinde nomen quod eidem ſpeciei J. Bauhinus impoſuit, propter deſcriptionem & annotationes apprimè utiles: poſtremò & appellatio-

nem à Dodonæo uſurpatam, Cluſio, Lobelio, aliove auctore probato, qui iconem ejuſdem ſpeciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiſcunt, raro earum obliviſcuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem ſunt Philobotani præter notam genericam, quæ in floris ſimul & fructus forma plerumque poſita eſt, ſingulas etiam plantarum partes intentis oculis, ut aiunt, intuendas eſſe, & maximâ diligentiâ contemplandas, earum imagines in animo inſculptas habeant; ſemel enim explorato genere cujuſvis ſpeciei, ex ſola florum inſpectione, ex improviſo, quâvis anni tempeſtate eadem ſpecies facilè dignoſcitur; cùm parùmper etiam hac in arte exercitatis ſubitò veniat in mentem, folia hujus vel alterius formæ non convenire niſi plantæ, quæ floribus & fructibus certæ cujuſdam ſtructuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet; ſpecifica verò, ſeu ea quâ ſpecies plantarum à cæteris omnibus diſtinguuntur, ab omnibus non ſolùm partibus, ſed ab earum affectionibus omnino proficiſcitur. Ex quibus liquet, certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari poſſe, niſi exploratis ſua tempeſtate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo uſu ſemper viſa eſt brevior certiorque via, quâ ad plantarum cognitionem perveniri poſſit, maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conſpiciuntur: nam quod ad excelſas arbores attinet quæ raro florent & fructus edunt, debent potiùs earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari, etiamſi ea-

rum genera à florum & fructuum forma petenda ſint; neque enim quæ Populi, Salicis, aut Quercus ſpecies dicuntur, ad ea genera revocarentur, niſi floribus aut fructibus propriæ cujuſdam ſtructuræ donarentur; idemque nomen è contra ſibi ſemper arrogarent, etiamſi foliis longè diſtarent à cæteris ſpeciebus.

Neque prætereundum eſt non ſolùm ſpecierum Plantarum, ſed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur, mentionem à nobis ſæpiſſime fieri, parum curantibus utrum reverà varietates ſint ejuſdem ſpeciei: cùm enim affectionibus quibuſdam ſenſibus obviis differant, diverſis etiam appellationibus debent diſtingui.

EXPLICATIO NOMINUM

SCRIPTORUM REI HERBARIÆ, quorum mentio fit in hoc opere.

ADv. Adverſaria nova ſtirpium, auctoribus Petro Pena & Matthia de Lobel Medicis. Londini 1570. & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.

Adv. part. 2. Adverſariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactiſſima deſcriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farneſiano. Tobia Aldino Ceſenate ſeu potius Petro Caſtello auctore. Romæ 1625. in folio.

Ambroſ. Ambroſinus. Hyacinthi Ambroſini, Horti publici Bononienſis Præfecti, Phytologiæ ſive de Plantis partis primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venetia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Pariſienſis. *Memoires pour ſervir à l'Hiſtoire des Plantes, dreſſez par M. Dodart, de l'Academie Royale des Sciences, Docteur en Medecine de la Faculté de Paris.* 1676. *in folio.*

Baniſter Cat. Stip. Virg. Baniſteri Catalogus Stirpium Virginiæ, nondum editus, ſed à Plukenetio memoratus.

Barr. Icon. Barrelieri Icones æri eleganter inciſæ, nondum tamen editæ, proſtant Pariſiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii ſancti Honorati, quorum familiæ ſe adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Pariſinus, plantarum admodum ſtudioſus & Medicinæ Doct. Poſtquam autem ad Theologiam ſe contuliſſet earum ſtudio maximè incubuit, variiſque peregrinationibus ſuſceptis, in Hiſpaniam præſertim & Italiam, tandem Pariſios ſeceſſit, quaſque obſervarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, niſi vir optimus, doctiſſimus, & inter celebriores ſæculi Botanicos annumerandus, vivere deſiiſſet, anno ætatis 68. die Septembris 18. anni 1671.

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Cænomani, Obſervationes è Gallico ſermonum in Latinum tranſtulit Cluſius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis: de Admirabili operum antiquorum præſtantia: de Medicato funere &c. in 4°. Pariſiis 1553.

C. B. Phytop. Caſpari Bauhini Phytopinax. Baſileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caſpari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Baſileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Math. Mathioli Opera C. Bauhini Synonymiis plantarum & notis illustrata. Basileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Basileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Basileæ 1663. in fol.

Besl. Fasc. Basilii Besleri Fasciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Norimbergæ in forma longo 1616.

Besl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Besleri, Medici & Reipubl. Noribergensis Physici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Musc. Museo di Fisica di Paulo Boccone. In Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & descriptiones rariorum plantarum: auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monsp. Petri Magnol, D. M. Monspeliensis, Botanicum Monspeliense. Lugd. 1676. Ejusdem appendix, Monspelii 1686. Ejusdem Prodromus Historiæ generalis Plantarum. Monspelii 1689. in 8°.

Bot. Monsp. App. In appendice Botanici Monspeliensis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Genadensis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1978. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus primus Fasciculi rariorum Plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Gedanensis Prodromus secundus Fasciculi rariorum Plantarum Gedani 1689. in 4°.

Broff. Brossæus. *Description du Jardin Royal des Plantes medecinales: Par Guy de la Brosse, Medecin ordinaire du Roi, Intendant dudit Jardin.* 1633. in 4°.

Cæs. Cæsalpinus. De Plantis libri XVI. Andreæ Cæsalpini, Aretini Medici clarissimi. Florentiæ 1583. Ejusdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Museo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Mathioli. De plantis Epitome utilissima Petri Andreæ Mathioli Senensis, à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philosophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. rust. Caroli Stephani Prædium rusticum. Parisiis 1629. in 8°.

C. Dur. Castor Durantes. Herbario nuovo di Castore Durante, Medico & Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina.*

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amstelodami 1683.

Clus. App. Clusius in Appendice Historiæ Plantarum.

Cluſ. App. alt. ad lib. vi. Cluſius in Appendice altera ab librum VI. v. g.

Cluſ. Cur. poſt. in folio. Cluſius in Curis poſterioribus, in folio 1611. Antuerpiæ.

Cluſ. Exot. Cluſius de Exoticis. Caroli Cluſii Atrebatis Exoticorum lib. x. Antuerpiæ 1605. in folio.

Cluſ. Hiſp. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot plantarum per Hiſpanias obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Cluſ. Hiſt. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum plantarum Hiſtoria. Antuerpiæ in folio 1601.

Cluſ. Pann. Caroli Cluſii Atrebatis rariorum aliquot ſtirpium per Pannoniam, Auſtriam &c. obſervatarum Hiſtoria. Antuerpiæ 1583.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum ſtirpium ΕΚΦΡΑΣΙC. Romæ 1606 in 4°.

Col. Part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cogntiarum ſtirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobaſanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1644.

Cord. Hiſt. Valerii Cordi Hiſtoriæ Stirpium libri IV. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadenſium Plantarum, aliarumque nondum editarum Hiſtoria. Pariſiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Hiſtoria Gallicè ſcripta. *Hiſtoire des Plantes, composée en Flamand, par Dodoens ou Dodonée, & traduite en François par Cluſius, ou Charles de l'Ecluſe. A Anvers 1557. in folio.*

Dod. Pempt. Remberti Dodonæi Mechlinienſis, Medici Cæſarei, Stirpium Hiſtoriæ Pemptades ſex, ſive libri XXX. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de ſemplici, Pietre, & Peſci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eyſt. Hortus Eyſtetenſis Operâ Baſilii Beſleri Philiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Heſp. Ferrarii Heſperides: ſive de Malorum Aureorum cultura & uſu libri IV. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu. Romæ 1646. in folio.

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptiſtæ Ferrarii, Senenſis, è Societate Jeſu, de Florum Cultura libri IV. Romæ 1633. Amſtelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ ſylveſtres, ſive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino ſponte naſcentium, à Mauricio Hoffmanno, Altdoffii 1677. in 4°.

Ejuſdem Florilegium Altdorffinum, ſive Catologus Plantarum Horti Medici, Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bat. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Batavorum 1690. in 8°.

Fuchſ. De Hiſtoria Stirpium Commentarii inſignes, auctore Leonhardo Fuchſio. Baſileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Hiſtoria Plantarum emaculata Londini 1597. in folio.

Geſn. Biblioth. Bibliotheca univerſalis Geſneri. Tiguri 1545. in folio.

Geſn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Geſnerum luci datæ à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Geſn. Epiſt. Epiſtolorum Medicinalium Conradi Geſneri, Philoſophi Medici Tigurini libri III. Tiguri 1577. in 4°.

Geſn. Epiſt. à C. B. editæ. Conradi Geſneri Philoſophi & Medici Epiſtolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctiſve nomen habentibus. Baſileæ 1591. in 8°.

Geſn. de fig. Lap. Conradi Geſneri de rerum Foſſilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & ſimilitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Geſn. Hort. Horti Germaniæ, Auctore Conrado Geſnero, cum Operibus Cordi editi ſunt. in folio.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor ad Cord. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Valerii Cordi.

Geſn. de rei Herbar. Scriptor. ad Trag. Geſnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Hiſtoriam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griſl. in Epiſt. dedic. V. L. Griſley in Epiſtola dedicatoria Viridarii Luſitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hiſpaniæ Theſaurus ex Franciſci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdof.*

H. Amſtel. in 12. Hortus Amſtelodamenſis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis. Amſtelodami 1686. in 12.

H. Amſtel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amſtelodamenſis Deſcriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amſtelodami 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Franciſco Cupani. Neapoli 1696. cum ſupplemento primo in 4°.

H. Cathol.

H. Cathol. suppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Francisci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edinb. Hortus Medicus Edinburgensis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683 in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amstelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impressa est, in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Blef. Hortus Regius Blesensis. Parisiis 1655. in folio.

H. R. Monsp. Hortus Regius Monspeliensis Petri Magnol. Monspelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Parisiensis. Parisiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 618. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. *Part.* 2. 25. J. Bauhinus, tom. 3. part. 2. pag. 25. Historia scilicet plantarum universalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Basiliensibus; quam recensuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevensis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum species appressæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Parisiis in 4°.

Imper. Historia naturale di Ferrante Imperato Neapolitano Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionysii Joncquet, Medici Parif. Hortus. Parsiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Læl. Triumf. apud fratrem. Lælii Triumfetti Catalogus Plantarum, cum observationibus J. Baptistæ Triumfetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii, in Insulis Americanis, & maximè in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum investigationi operam dantes.

Lob. Icon. Mathiæ Lobelii Plantarum seu stirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illustr. Mathiæ de Lobel stirpium Illustrationes, accurante Guill. How, Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obs. Lobelli Illustrationes Plantarum, seu stirpium Historia Mathiæ de Lobel Insulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Historia generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Parisiensis, magnas avitæ virtutis spes facies.

Richier Onomat. Onomatologia, seu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Monspeliensi recens constructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico professore, imperante, Monspelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Dessein touchant la Recherche des Plantes du Pays de Languedoc; par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. in 8°. Cum quinque Iconibus æneis.

Richier Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantissimæ quidem, sed nondum editæ, nec forsitan edendæ: quarum Tabulæ æneæ prostant Monspelii in Musæo Clariss. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Augusti Quirini Rivini, Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ sunt flore regulari, monopetalo. Lipsiæ 1690. in folio.

Ejusdem Ordo Plantarum quæ sunt flore regulari, pentapetalo. Lipsiæ 1699. in folio.

Rob. Cat. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoticarum, quæ Lutetiæ coluntur: à I. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horti celeberrimæ Scholæ Parisiensis curatore. Parisiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piscibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Parisiis 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritissimus, apud Canadenses Botanicus & Anatomicus Regius, accuratissimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bot. Schola Botanica. Amstelodami 1689. in 12.

Schvvenck. Stirpium & Fossilium Silesiæ Catalogus, à Casparo Schwenckfelt. Lipsiæ 1600. in 4°.

Scot. illustr. Scotia illustrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Pauli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Insulæ Jamaïcæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel *Bod. à Stap.* Theophrasti Eresii de Historia Plantarum Libri decem, quos illustravit Joannes Bodæus à Stapel. Amstelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Massiliensis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum investigandarum causâ abierat, Massiliæ mortuus est paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amstelodami 1647. in folio.

Tabern. Hist. Jacobi Theodori Tabernæmontani Historia Plantarum Germanicè scripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, sive Catalogus Plantarum sponte nascentium in montibus & locis vicinis Hercyniæ. Francofurti. 1558. in 4°. cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les singularités de la France Antarctique; par André Thevet. A Paris* 1558. in 4°.

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus Libri Tres. Argentorati 1552. in 4°.

Triumf. Observationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum. Auctore Joanne Baptista Triumfetti, Bononiensis. Romæ 1685. in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum. Romæ 1688. in 4°.

Vesl in P. Alp. Veslingius in Prosperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Lusit. & *Vir. Lusit.* Viridarium Lusitanum Gabrielis Grisley. Ulyssipone 1660. in 4°.

Zan. Istoria Botanica di Giacomo Zanoni, Semplicista è sopraintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

APPROBATIO

Illustrissimi Viri D. D. GUIDONIS CRESCENTII FAGON, *Regi à Secretioribus Consiliis & Archiatrorum Comitis.*

PLENUM hoc opus laboris & industriæ, tam magni est ad Plantarum cognitionem momenti, ut si ejus absoluti gloriam Galliæ non invideat Europa, nunquam satis illi de tanto munere gratulabitur. Studium enim Botanicum, suarum deliciarum rudi & indigestâ mole huc usque tædio obnoxium, ita facili hâc methodo contraxit ingeniosissimus & doctissimus *Tournefort*, ut molliter austerum possit nunc fallere laborem voluptas. Plurimùm igitur humanæ salutis interesse censemus, ut prælo sine mora committatur absolutum illud Artis Herbariæ specimen, expectatione publicâ majus: ex quo omnes intelligant quales erudito sinu Regia Scientiarum Academia complectatur alumnos; & quid maximi Principum valeant munificentia & paternus in artes liberales animus. Datum Versaliis pridie Kalend. Febr. anno M. DCC.

FAGON.

APPROBATIO

Clariſſimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Conſiliarii & Medici perpetuò ordinarii, nec non Sereniſſimæ Burgundiorum Duciſſæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuriâ dixeris, cui non lectus præſtantiſſimi eruditiſſimi *Tournefort* Liber Gallicè inſcriptus *Elemens de Botanique*. Satis ſit igitur ad præſentis operis commendationem declaraſſe has REI HERBARIÆ INSTITUTIONES, præter Elementa Botanica Latinè verſa, uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium ſegetem continere. Datum Verſaliis Kal. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU-

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

RES HERBARIA quæ *Botanice* dici ſolet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum uſu ſita eſt. Plantas apprime noſſe aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè impoſita ſunt: nam in hac arte delectus eſt quidam habendus eorum quæ conjuncta ſunt cum notione ſtructuræ partium, à qua proficiſcitur nota propria ſeu χαρακτὴρ plantarum. Idea ſcilicet notæ propriæ, nomenque cujuſque plantæ ita ſunt inter ſe conglutinanda, ut ab invicem nullatenus ſejungantur: neque duo diverſa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, niſi fortè in eorum ſententiam eamus, qui rem herbariam ſine ordine inſtituendam eſſe contendentes, ſolo uſu diuturno addiſcendam exiſtimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeſſendam eſſe, curſim perluſtranda ſunt ejus tempora atque quaſi ætates: quibus ſcilicet initiis ac Hippocratis ævo ad Galenum increverit; quantùm eam locupletarint Arabes, neglexerint Arabum ſucceſſores; quorum hominum diligentiâ fuerit inſtaurata in diſciplinarum renovatione; quantis denique & quàm incitatis incrementis ad hæc uſque tempora cum Herbariorum induſtriâ & labore, tum principum munificentiâ ad eum pervenerit ſtatum in quo nunc viget. Ergo Hiſtoriam hanc totam compendio referam, & deinde quid ſuſcipiendum mihi viſum ſit, ut non tantùm inventarum, ſed inveniendarum plantarum multitudo in genera claſſeſque digeratur ad docendum diſcendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam ſpecierum cognitionem unuſquiſque pro memoriæ modulo facile conſequatur.

Etſi plantarum quàm animalium & mineralium uſus antiquior ſit in re medicâ, certum tamen eſt nihil quicquam in plantis veteres quæſiviſſe, præter olera frugeſque ad vitam, aut quas ad medendum fortuna vel experientia monſtraverant. Conſtat etiam ex libris Græcorum, qui rem herbariam primi excoluiſſe exiſtimantur, in animo iis fuiſſe, ut vires plantarum potius quàm legitimam cognitionem poſteros edocerent: unde non mirum etiam provectâ medicinâ poſt Hippocratis ætatem, Theophraſtum qui philoſophandi ratione inter Herbarios longè præſtitit, de conſtituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitaſſe quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum, in explicandis verò & deſcribendis plantis parum operæ poſuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ, id eſt partium ſtructurâ, ſed quaſi fortuitò ex aliis capitibus ad docendi diſcendique facultatem minus facientibus eruerunt: ex viribus nempe, ſimilitudine cum aliis rebus quæ uſu veniunt, inventoribus, proprio ſolo, odore, numero foliorum, animalibus quibus arridere putantur, florum colore, tempore quo erumpere, florere vel perire ſolent, cæteriſve id genus. Hinc Malva & Ariſtolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi. Bugloſſum & Iris à ſimilitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis. Artemiſia, Gentiana, Lyſimachia ab earum inventoribus. Stœchas ab Inſulis Stœchadibus; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina ſua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium, pentaphyllon, Chiliophyllon, Myriophyllon à numero foliorum. Chryſanthenum à floris, Chryſocome Poliumque à capitis coloribus; Chelidonium, Heliotropium, Erigeron ab anni tempeſtatibus. Elaphoboſcum denique, Meliſſophyllon & Ranunculus à Cervis, Apibus & Ranis nominata ſunt. „Longè verò major eſt, inquit Clariſſimus Salmaſius, earum „copia, de quibus non conſtat quare ita appellatæ ſint: propterea quòd ab im„peritis aut ruſticis ea nomina primum excogitata ſunt, ac nulla ratione data, „quæ eruditi Herbarii nihiloſecius retinuerunt: multa præterea ut ſolet fieri, „temerè ac fortuitò indita. Quorundam ac fortaſſe plurium imponendorum „certam fuiſſe auctoribus ſuis rationem non negaverim; ſed nobis prorſus in„comperta, vel quod antiquiſſimis Græciæ temporibus cum alia linguâ ute„rentur, impoſita ſint, vel quòd dialecto ſolis illis populis peculiari, apud quos

Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

nascerentur ipsæ plantæ, concepta fuerint earum nomina. „Quamobrem nulla à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum speciebus, in obscuram minus congruentium vel ambiguorum nominum multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophyli, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chrysippi, Asclepiadis, Erasti, Plistonici, Sosimenis, & cæterorum opera periisse quorum Teophrastus, Celsus, Plinius & Galenus sæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum sequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad usus humanos revocarunt, & historiam naturalem promovere conati sunt, ab ipso Hippocrate ordiendum videtur. *Parad. 3.*

HIPPOCRATES [a] Medicinæ princeps, [b] qui universæ Græciæ medendo admirationi fuit & [c] apud omnes præclarus evasit, [d] genitus in insula Coo imprimis clarâ ac valida & Æsculapio dicatâ; [e] vir & arte & facundiâ insignis, vetustissimus est ex iis quorum operibus potimur. Natus est anno primo octogesimæ Olympiadis, hoc est anno ante Christum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90.: aliis 104. vel 109. hoc est ante Christum 374. vel 369. aut 355. vel 350. [f] Is cum fuisset mos liberatos morbis Scribere in templo Æsculapii, quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse ea traditur, atque (ut Varro credebat) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc quæ *Clinice* vocatur. [g] Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clarissimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: transcribendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum observationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum usu, in scriptis suis disseminavit. Qua in re Botanicen longius propagasset summus vir & saluti posterorum meliùs consuluisset, si earum descriptiones addidisset quibus ætate sua Θεραπευτικὴ continebatur. Sola tamen nomina viresque recensuit plantarum circiter quatuor & triginta supra ducentas, descriptiones Crateveæ Herbariorum sui temporis principi peragendas haud dubiè relinquens, totus ipse in curandis ægrotantibus occupatus.

“HIPPOCRATES.

a *Plin. lib. 7. cap. 51.*
b *Soran. in vita Hippoc.*
c *Suidas in Hippoc.*
d *Plin. lib. 29. cap. 1.*
e *Cels. in Proem.*
f *Plin. ibid.*
g *Plin. lib. 26. cap. 2.*

CRATEVAS namque sive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam sibi comparavit, ut ἄριστος ῥιζοτόμος ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te semper miratus sum inquit divinus senex; unde Plinii locus obscurus videtur, in quo legitur ipsi Mithridati Cratevam adscripsisse unam Mithridation vocatam; nisi forte supponamus plures Cratevas & Mithridates fuisse plantarum cognitione delectatos. [h] Cratevas autem Herbarius, teste Dioscoride & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte versati existimantur) radices multas apprimè utiles, herbasque nonnullas non satis designatas reliquerunt. Verumtamen priscis hoc dandum elogii, etsi poca tradiderint, accuratè tamen in iis ipsis elaborasse. Qualecumque fuerit opus Crateveæ (quod ῥιζοτομικὸν seu herbarium appellat Nicandri Scholiastes) non mediocris certe fuit jacturæ, maximè cum probabile sit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus est, descriptiones & loca indicasse. An verè conjecerim judicare possunt, quibus fragmenta

CRATEVAS.
Epist. ad Crat.
Lib. 25. cap. 6.
h *Diosc. in præfat.*

Cratevæ quæ aſſervantur in Bibliothecâ Cæſarea inſpicere licet.

THEOPHRASTUS.

a Diog. Laert.

Salmaſ. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. jatric.

b Geſn. Biblioth.

,, THEOPHRASTO [a] Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Ariſto-
,, telis diſcipulo palma danda eſt, ob eos quos de plantarum hiſtoriâ & cauſis re-
liquit libros ſexdecim & plures, *quibus ſimile nihil unquam procuderunt Roma-
na ingenia.* In his verò non tantùm de naturâ & differentiis ſtirpium, ſed de
earum culturâ & vegetandi modo fusè diſſerit, plantarum quingentarum cir-
citer nomina ſine deſcriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.
,, [b] Permulta inſunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditis
,, hodie cognoſcuntur, mutatis nimirum nominibus apud poſteriores. Haud enim
,, ſimilia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapro-
pter planè deſperandum eſt, his temporibus Theophraſtum elucidari poſſe: non
quidem quod ad textus reſtitutionem, quæ demum ſummorum virorum labo-
ribus fortè obtinebitur, ſed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theo-
phraſtus egit ſub nominibus ſibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri poſſit?
niſi forſan accuratiſſimè perluſtrando per plures annos loca in quibus ſtirpes
quaſdam indicavit: quod tamen vix ſperari poteſt, cùm deſcriptiones earum

c Conring. in prod. in Art. med.

,, deſiderentur. [c] Id ſummè dolendum quòd longa ætas operibus Theophraſti mul-
,, tum decerpſerit, plurimaſque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophraſti
,, ſæpe vix aſſequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quiſquam
,, hactenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; ſed & qui in Latinum hoc
,, opus vertit Theodorus Gaza, elegantiæ Latini ſermonis quam herbarum peri-
,, tior videtur fuiſſe; unde in plurimis cùm propter hanc, tum alias cauſas mentem
,, Theophraſti minùs feliciter expreſſit. Quin etiam haud parùm tenebrarum le-
,, ctoribus offudit ſectione librorum in capita & ſingulis capitibus breviarii præ-
,, miſſa præfatione: utpote cùm ſæpè illa diviſa ſint quæ jungi maxime debent,
,, uti è contrario conjuncta quæ erant ſeparanda: argumenta autem illa capitum
,, lectorem plerumque ſeducant. Interim tamen ex ipſis apparet quanto ingenio,
,, quantaque doctrinâ conſcripti fuerint. Prodiit verò & ipſius Theophraſti Græ-
,, cum opus & Latina Gazæ verſio non ſemel in lucem. Primus Græcum Lati-
,, numque textum junctim edidit Daniel Heinſius, opere quo ſimul & reliqua
,, ejuſdem Theophraſti Græco-Latina dare conatus eſt. Quamquam autem titu-
,, lus illius editionis referat ab Heinſio textum Græcum locis infinitis partim ex
,, ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca ſuppleta, malè concepta re-
,, cenſita, interpretationem quoque paſſim eſſe interpolatam; Epiſtola dedi-
,, catoria item loquatur in Græco textu Augiæ ſtabulum eſſe expurgatum: Etſi
,, denique diffitendum minime ſit, editionem illam omnibus illis antegreſſis
,, præſtare; multa tamen, imò longè plura meritò deſideraveris. Sanè operæ
,, quis prætium facturus ſit, qui varias emendationes præclarorum virorum
,, (quales profectò plurimas Claudio Salmaſio in opere Exercitationum Plinia-
,, narum debemus) diligenti ſtudio collectas ediderit. Longè elegantior &
,, multis modis laudabilior eſt illorum de plantis Theophraſti librorum editio,
,, quæ ſeorſim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amſtelæ-
,, damenſis. Eſt ſanè opus illud ut longè præſtantiſſimum atque optimum,
,, ita meritò plurimi æſtimandum. Sed periit Joannes Bodæus dum Theo-
,, phraſtum adornaret, nec quæ in libros Theophraſti de cauſis plantarum

ſcripſerat, & quorum nobis ſpes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata ſunt. Ut ut de Stapelio cenſeat Coringius, ejus notæ, ut verum fatear, longiſſimis & alienis rhapſodiis faſtidium potius quàm lucem afferre videntur, quaſi commentator ſarcinas ſuas omnes herbarias in his depoſuerit proximæ mortis conſcius. Non omittendum eſt præſtantes viros Julium Cæſarem Scaligerum & Robertum Conſtantinum in interpretando Theophraſto feliciter inſudaſſe. Poſt tantorum virorum lucubrationes, ſi quæ in ejus operibus de plantis obſcura ſint & deperdita, duo maxime nobis eſſe debent ſolatio: naturam nempe & ſtructuram plantarum à Clariſſimo Malpighio & recentioribus philoſophis accuratius exploratam eſſe quàm à Theophraſto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magiſtris; tum denique non tanti momenti eſſe noſſe plantas de quibus Theophraſtus locutus eſt, cùm de earum viribus Sermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquiſitam doctrinam jure merito antiquitas mirata eſt. [a] Cùm antea Tyrtamo illi nomen eſſet, ob “ divinam elocutionem Ariſtoteles Theophraſtum appellavit. Accurrebant ad il- “ lum audiendum diſcipuli ad duo millia. Natus eſt Ereſi in inſula Lesbo [b] homo “ ſuavitate inſigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque “ & octoginta, & tamen de brevitate vitæ queſtus eſt. [c] Theophraſtus autem mo- “ riens accuſaſſe naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, “ quorum id nihil intereſſet, hominibus verò, quorum id maxime interfuiſſet, “ tam exiguam vitam dediſſet, quorum ſi ætas potuiſſet eſſe longior, futurum “ fuiſſet ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur. “

a Diogen. Laert.
b Noct. Attic. lib. 15. cap. v.
c Cic. lib. 3. de finib.

Romani [d] omnium utilitatum & virtutum rapaciſſimi nihil ferè de plantis “ tradiderunt, niſi debellato Mithridate. Namque Mithridates maximus ſua æta- “ te Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante ſe genitorum diligentiſſi- “ mus vitæ ſuæ argumentis, præterquam famâ intelligitur. Uni ei excogitatum “ quotidie venenum bibere, præſumptis remediis, ut conſuetudine ipſa innoxium “ fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curioſus “ & ab hominibus ſubjectis qui fuere magna pars terrarum, ſingula exquirens, “ ſcrinium commentationum harum, & exemplaria, effectuſque in arcanis ſuis “ reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferre ea ſermone “ noſtro libertum ſuum Lenæum Grammaticæ artis doctiſſimum juſſit, vitæ- “ que ita profuit non minùs, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primum “ tempore hanc ſcientiam ad Romanos perveniſſe animadvertit Plinius.

d Plin. lib. 25. cap. 2.

Primus & diu ſolus M. CATO, omnium bonarum artium magiſter, pau- “ cis dumtaxat attigit, boum etiam medicinâ non omiſsâ. Poſt eum unus illuſ- “ trium tentavit C. VALGIUS eruditione ſpectatus imperfecto volumine ad “ D. Auguſtum; inchoatâ etiam præfatione religioſa, ut omnibus malis, huma- “ ni illius potiſſimum principis ſemper medicetur majeſtas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO, [e] qui octogeſimum primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit. [f] Otium, inquit, ſi eſſem conſecutus, Fundania, commodius hæc tibi ſcriberem quæ nunc ut potero exponam, cogitans eſſe properandum: quod, ut dicitur, ſi eſt homo bulla, eò magis ſenex. Annus enim octogeſimus admonet me, ut ſarcinas colligam antequam proficiſcar è vita. Au-

CATO.
VALGIUS
VARRO. *an. ante Chriſt. 25.*
e Plin. lib. 18. cap 3.
f Varro lib. 1. de Re Ruſtica ad Fundaniam uxorem cap. 1.

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica ſcripſerunt.

a Caſtell. de vitis illuſt. medic.

MUSA & EUPHORBIUS.

„ [a] Eadem ætas clariſſimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam „ tranſtuliſſe videntur. Ex his ANTONIUS MUSA & EUPHORBIUS „ nobile par fratrum, quorum alter Auguſti Cæſaris, alter Jubæ regis medicus fuit. Medico Antonio Muſæ, cujus operâ D. Auguſtus ex ancipiti morbo convaluerat, ſtatuam ære collato juxta ſignum Æſculapii ſtatuerunt, teſte [b] Suetonio: & [c] Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Muſæ medici lactucâ conſervatum fuiſſe in ægritudine. Libellum autem ſcripſit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenſpurgenſis, Archiater Iſinenſis reſtituit, inſtauravit, & Tiguri apud Froſchoverum [d] typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b In Aug. vita.

c Plin. lib. 19. cap. 8.

d In 40. 1537.

ÆMILIUS MACER.

ÆMILIUS MACER Poeta Veronenſis, mortuus in Aſiâ, quo militatum abierat, Rem Herbariam verſibus etiam perſecutus eſt, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; ſed præſtantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Triſt. lib. 4. eleg. 10.

Sæpe ſuas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet ſerpens, quæ juvat herba Macer.

Geſn. Biblioth.

Quæ verò nunc tribuuntur Æmilio Macro ſunt potius Ægidii cujuſdam medici qui ſimili carmine de urinis & pulſibus egit.

JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER.

e In prefat.

f In Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. Jatric.

Nec omittendi ſunt duo viri Latini, etiamſi paulò durius accepti fuerint à [e] Dioſcoride, JULIUS BASSUS & SEXTIUS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius uſus eſt. [f] Salmaſius exiſtimat eos non multo tempore anteceſſiſſe ætatem Dioſcoridis aut Plinii.

DIOSCORIDES.

PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIUS DIOSCORIDES, ex eâ Ciliciæ civitate oriundus quam Anazarbam, poſtea Cæſaream Auguſtam nominarunt, cæteros ſuperavit ſtudio ac diligentiâ, quibus materiam medicam complexus eſt. [g] Anazarbenſis Dioſcorides, inquit Gale- „ nus, quinque libris, materiam omnem utilem abſolvit, non herbarum „ modò, ſed & arborum & fructuum & ſuccorum & liquorum, memorans in- „ ſuper & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium „ perfectiſſimè tractatum de materia medicamentorum confeciſſe. Nam licet à „ majoribus eò plurima de illis benè ſcripta extent, tamen à nemine omnium „ æquè de omnibus; niſi quis Tanitrum prædicet Aſclepiadis. Ego, inquit [h] Geſ- „ nerus, Tanitrum libri alicujus inſcriptionem eſſe conjicio, cujus autor ſit Aſclepiades Ex illis Galeni verbis judicare poſſumus quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cùm Dioſcoridis opus abſolutiſſimum exiſtimaretur.

g Galen. lib. 6. de ſimp. medicam. facult. in proemio.

h De rei herb. ſcriptor. ad Trag.

„ [i] Quo tempore vixerit Dioſcorides, inquit Cornarius ambiguum fecerunt „ quidam qui poſteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipſo multa illa Plinius tran- „ ſcripſiſſe putetur, quæ ſæpe ad verbum eadem cum ipſo habet; cùm tamen nul- „ lam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus ſua in ſingulis libris accepta „ refert. Ego verò an ex ipſo tranſcripſerit aut ex alio unde etiam Dioſcorides,

i Cornarius in Epiſt. nuncup. ſuæ verſion. Dioſc. edit. anno 1557.

nihil pronuncio,nec argumento parum ingenui animi quem à ſe alieniſſimum "
facit in Plinio moveor;ſed priorem Plinio fuiſſe cenſeo,velut Suidas tradit,cu- "
jus hæc ſunt verba. Dioſcorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas "
propter lentigines in facie,vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic con- "
ſentit etiam operis totius præfatio ad Areum, quem etiam in ſequentium li- "
brorum omnium initiis nominat:eſt autem hic Areus, velut ego judico,Philo- "
ſophus ille Alexandrinus,quem Cæſar Auguſtus poſt victoriam Actiacam, in- "
greſſus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admiſit,quo ipſi apud ci- "
ves exiſtimationem faceret, & publicè profeſſus eſt ſe Alexandrinis ignoſcere; "
primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudi- "
nem;poſtremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud "
movet alius præfationis Dioſcoridis locus ubi refert Areum & Licinium Baſ-
ſum mutua benevolentiâ conjunctos fuiſſe; contendunt enim nonnulli pro
Licinio Baſſo legendum eſſe Lecanium Baſſum qui ſub [a] Nerone Conſul fuit
cum M. Licinio Craſſo Frugi:Quare concludunt Dioſcoridem Plinio coævum
fuiſſe,cum inter Neronem & Veſpaſianum ſub quo floruit Plinius, per breve
tempus imperium obtinuerint Galba, Otho & Vitellius. Verum ut calculum
meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus ſum, Areus dioſcoridis
φίλτατος cum Cornario idem & Philoſophus Alexandrinus potius habendus
videtur,quàm Licinius pro Lecanio uſurpandus.Quod ad Suidæ locum attinet
in quo refert Dioſcoridem vixiſſæ apud Cleopatram ſub Antonio,& ſcripſiſſe
quatuor & viginti libros omnes medicos eoſque celeberrimos, in eo tantùm
culpandus videtur Suidas, quòd Dioſcoridem Anazarbeum cum Alexandrino
ſeu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioſcoridis verò opera de qui-
bus loquitur,non rejicienda conjecturâ aſſequitur [b] Geſnerus ea non differre
ab iis quæ extant,niſi quod ordine litterarum quatuor & viginti digeſta fue-
rint in totidem libros, quales etiam ſua ætate reperiri audierat Geſnerus, &
revera talis eſt Codex Cæſareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à [c] Lam-
becio tam diligenter deſcriptus.

a *An. Chriſt. 64.*

Suidas vixit circa annum 1090.

b *De rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

c *Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. 2.*

Conjicit enim doctiſſimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii
filia fuit) juſſu,Dioſcoridis opus ordine alphabetico,quamvis ab autoris mente
alieno,ut patet ex ejus præfatione,digeſtum fuiſſe. Vixit Juliana Anicia initio
ſæculi ſexti ſub Anaſtaſio,Juſtino,aut Juſtiniano ut alii volunt. Codex autem "
ille Cæſareus, quo ſane vetuſtior nullus eſt, à clariſſimo oratore Cæſareo Au- "
gerio Buſbequio viro doctiſſimo indicatus anno 1562.(quo narratio ejus Lega- "
tionis Conſtantinopolitanæ & Amaſianæ edita eſt) ab Imperatore Maximilia- "
no II. redemptus ex Turcicâ ſervitute in auguſtiſſimam Cæſaream Bibliothe- "
cam tranſmigravit.Membranaceum eſt,formam quam vocant *in folio*,quadra- "
tam ferme obtinet,continetque folia quadringenta,nonaginta unum,quorum "
maxima pars, injuriâ vetuſtatis, non minùs malè habita ſunt quàm ipſa com- "
pactura quæ tota lacera, & à tineis ac blattis fœdè miſerèque corroſa eſt. "
Litteræ omnes majuſculæ & perelegantes quidem, ſed & ab illis quibus nunc "
utimur litteris, aliquantulum diverſæ. Accentus in eo deſunt; & ſi qui in eo "
reperiantur, recentiorum manu ſunt additi. Voces ſine ulla diſtinctione ſibi "
invicem cohærent, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctiſſimis & in ſtudio "

"*Ex Lambec. deſcriptione.*

„Linguæ Græcæ exercitatiſſimis viris negotium faceſſere poteſt; quippe cùm
„ubi unaquæque vox vel incipiat vel definat, quodammodo divinandum ſit.
„Hæc autem ratio ſcribendi uno ac perpetuo ductu, ſine accentibus ac diſ-
„tinctione apud Græcos ſola in uſu fuit uſque ad tempora Ariſtophanis Bizan-
„tii, Grammatici Alexandrini, qui ſæculo ante Chriſtum ſecundo, nempe
„Olympiade CXLV. ſub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potiſſimùm claruit,
„& primus omnium accentus & diſtinguendi rationem excogitavit. Quamvis
„autem Græci ex eo tempore accentibus & interſtitiis vocum atque ſententiarum
„in ſcribendo uti cœperint, tantùm abeſt ut priſtinus ille ſcribendi mo-
„dus ſtatim omnino ſit abrogatus, ut etiam integris aliquot poſt Chriſtum
„ſæculis nonnulli Libri ita ſcripti ſint.

Dioſcorides autem plantarum ſexcentarum circiter mentionem fecit, quarum quadringentas & decem vel deſcripſit, vel cum magis cognitis comparavit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter deſcriptas paucæ occurrunt quæ noſtris optimè reſpondeant. De reliquis judicium certum ferri nequit. Quod ad non deſcriptas attinet, veri quidem ſimile eſt quamplurimas nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas eſſe, Oleam v. g. Roſam, Pinum, Cupreſſum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Caſtaneam antiquorum, Pyrum, Punicam, Ceraſum, Malum, Amigdalum, Cotoneam, Ficum, Juglandem, cum noſtris prorſus convenire? Idem de Tritico & Vite cenſeri debet, de Oryzâ, Braſſicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio, cæteriſque quarum uſum quavis ætate familiarem fuiſſe conſtat plantarum. In
„viribus recenſendis[a] merito in Dioſcoride deſideres id quod olim Galenus de-
„ſideravit, varia ſcilicet eum ad varios affectus commendaſſe, ſed juſto confu-
„ſius, nec ſatis diſtinxiſſe varias morborum cauſas: ſcilicet unus idemque affe-
„ctus à diverſis cauſis proficiſcitur: itaque eſt quidem ut medicamentum aliquod
„in affectu quodam valeat, ſi ejus hæc aut illa cauſa fuerit, ſin alia damno po-
„tiùs ſit, aut certè nihil juvet. Proindè ſimpliciter aliquod medicamentum ad
„affectus laudare non licet, niſi habita ſimul ratione cauſarum. Quod ipſum à
„Dioſcoride factum non eſt: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
„graviſſimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioſcoridis hoc vitium eſt,
„ſed penè omnium qui de viribus medicamentorum ſunt commentati.

a Corring. Introd. in Art. med.

COLUMELLA.

Non longè à Dioſcoride vixit[b] LUCIUS JUNIUS MODERATUS COLUMELLA[c] Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magiſter & illuſtrator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Antonius Hiſpalenſis, quòd Senecis fratribus æqualis vixerit,[d] Lucium Philoſophum tum viventem laudaverit,[e] Gallionis familiaritate uſus ſit, ac poſt Conſulatum[f] Lucii Voluſii opus ſuum ſcripſerit. Columellæ de re ruſtica habemus libros tredecim. Caſſiodorus ſexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam ſcriptis celebra-
„verant.[h] Principibus Latinæ Linguæ meritò accenſetur autor ſermonis ſua-
„vitate, politiâ, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
„num carnem eſt, non tumidum, inflatum, abſonum; ſed naturali venuſtate ele-
„gans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & cor-
ruptionem.

b Nicol. Anton. Hiſpal. in Biblioth. Hiſpan.
c Columell. lib. 8. cap. 16. & de cult. hort.
d Idem lib. 3. cap. 3.
e In fine lib. 9.
f Cap. lib. 1.
g De divin. lection cap. 28.
h Barth. Adv. lib. 37. cap. 7.

ruptionem. [a] Scripsit de re rustica minimè rusticè. Inter omnes enim qui extant Rei rusticæ scriptores, solis instar eminet ac elucet: libris duodecim universam ruris disciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

a Ioan. And. Quenstedt de viris doctrina illustr.

Verum Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuisse videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Historiâ mundi, quam Vespasiano Imperatori, vel ut aliis placet Tito consecravit (quæque verè mundus est rerum omnium cognitu dignarum, ut ait [b] Erasmus, [c] opusque diffusum, eruditum nec minus varium quàm ipsa natura) à duodecimo libro observante [d] Gesnero usque ad vigesimum septimum, variis omnino modis de stirpibus tractat, philosophicè, historicè, medicè, rusticè, magicè &c. magna pars Dioscoridis scriptorum in iis reperitur, cùm tamen Dioscoridem ipse nusquam citet; aliis nimirum autoribus usus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex Theophrasti etiam de Historia plantarum libro plurima transtulit, & quædam non satis feliciter.

PLINIUS.

b Præfat. in Plin.
c Plin. Epist. lib. 3. Marco suo.
d Gesn. de Rei herbar scriptor. ad Trag.

Plinium etiam à Dioscoride multa transcripsisse vulgaris est opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gesnerus, Dioscoridem & Plinium iisdem autoribus usos fuisse existimarunt. In eandem sententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmasius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioscoridis nomen tacuerit, cùm cæteros omnes nominatim laudare affectet. [e] Ubicumque Dioscoridem & Plinium concordes in aliqua describenda plantâ animadvertes, ait Salmasius, tuto credere potes ab eodem fonte hausisse utrumque, sive hic sit Sextius Niger, sive Diodotus, sive Julius Bassus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioscorides v. g. Nigrum carpit, quòd Aloem in Judæa fossilem & Euphorbium Chamæleæ succum esse scripserit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioscoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioscorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque scriptioni vacaret inscius alterum eidem operi incumbere.

e Salmas. Prolegom. in lib. de Homonym. Hyl. iatric.

Hæc si vera sint, famæ Dioscoridis nimiùm detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioscorides enim graviter lacerasset Nigrum, quo tempore ejus scrinia compilabat, cùm maxima pars operum Dioscoridis apud Plinium reperiatur, Nigro in hac hypotesi revera tribuenda. Præterea Dioscorides, ut monet Cornarius, opera sua dicasse videtur Areo Philosopho Alexandrino. His addi potest Plinium in nonnullis à Nigro dessentire, in quibus cum Dioscoride convenit. In Hyperico v. g. & Androsæmo quæ à Nigro confusa, à Dioscoride & Plinio distincta sunt. Quapropter verisimile est Plinium & Nigri & Dioscoridis operibus usum fuisse; hujus autem vel casu, vel alia de causa quam ignoramus, oblitum fuisse: nec prætereundum est plantarum supra mille mentionem fecisse, ac proinde ætate inferiorem fuisse Dioscoride, qui sexcentarum tantùm meminit, cùm tamen nulli disciplinæ operam dederit nisi Rei Herbariæ. Galenus verò judex æquissimus ne Plinium quidem nominavit inter Herbarios: & tantùm abest ut Dioscoridem furti accusarit, quin po-

tius eum omnium ſui temporis diligentiſſimum appellarit, nec Sextium Nigrum, ſed Aſclepiadem tantùm ipſi æquiparaverit. Candor Plinianus, qui tanti ſit à Salmaſio, dubius redditur ex iis quæ Antonio Muſa ſumpſiſſe videtur: „ nam, ut Gabriel Humelbergius obſervavit, [a] quæ de Veronicâ ſcripſit ex Mu- „ ſa ſi contuleris, Plinius mutuaſſe videtur, non obſtante quod apud Plinium in „ nomenclaturis medicorum per diverſos librorum elenchos, ipſius nulla fiat „ mentio, ſed tacitus ipſum prætereat. Quid mirum igitur ſi altum ſit apud ipſum de Dioſcoride ſilentium?

a In præfat. ad libr. Anton. Muſæ.

„ [b] Aliud habemus argumentum longè fortiſſimum, inquit Salmaſius, quo om- „ nes victi nobis concedât oportet ex Dioſcoride quæ compoſuit de herbis Pli- „ nium non accepiſſe. Ordo eſt quem in his exponendis ambo ſecuti ſunt. Dioſ- „ corides reprehendit priores, quòd malo uſi eſſent ordine in ſtirpium naturis „ exequendis, quorum alios ſpecies junxiſſe ait inter ſe, quæ toto genere diſſide- „ rent, nonnullos qui per ſeriem litterarum eas deſcripſerant, multùm etiam hoc „ modo conturbaſſe rationes earum, diſparatis ac disjunctis quæ unius erant „ generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico or- „ dine proſequitur, partim ex remediorum facultatibus tradit. Ergo Plinius „ quæ compoſuit de plantis ex Dioſcoride non accepit. Verùm Salmaſii pace dixerim eum ordinem, quem Dioſcorides improbavit, Plinio forte arriſiſſe, quò facilius ex tempore congererentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forſan melius ordinanda. Vel ut ſolent Plagiarii ordinem à Dioſcoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

b Prolegom. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.

„ [c] Viginti millia rerum, inquit Plinius dignarum curâ (quoniam ut ait Do- „ mitius Piſo, theſauros oportet eſſe non libros) ex lectione voluminum circi- „ ter duum millium, quorum pauca admodum ſtudioſi attingunt, propter ſe- „ cretum materiæ, ex exquiſitis autoribus centum incluſimus triginta ſex vo- „ luminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut poſtea „ invenerat vita. Nec dubitamus multa eſſe quæ & nos præterierint. Homi- „ nes enim ſumus & occupati officiis, ſucciſiviſque temporibus iſta curamus, „ id eſt nocturnis. [d] Poſt cibum ſæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prio- „ ris ex ſorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more ſumebat) „ æſtate ſi quid otii jacebat in ſole, liber legebatur, adnotabat, excerpebatque. „ Nihil enim umquam legit, quod non excerperet. Dicere etiam ſolebat „ nullum eſſe librum tam malum, ut non aliqua parte prodeſſet. Poſt ſolem ple- „ rumque frigidâ lavabatur; deinde guſtabat, dormiebatque minimùm. Mox „ quaſi alio die ſtudebat in cœnæ tempus: ſuper hanc legebatur, adnotabatur „ & quidem curſim. [e] Ex annotationibus quidem hujuſmodi curſim & prope- „ ranter excerptis hos libros naturalis Hiſtoriæ compoſitos liquet. Quare à ſen- tentia Joſephi Scaligeri viri præſtantiſſimi dimoveri non poſſum, qui non inconſideratè judicat huic immenſo operi ultimam manum nondum acceſſiſſe, cum Plinius Miſeni claſſem imperio regens incendio Veſuvii periit. Neque propterea cenſendum eſt ejus Hiſtoriam abſolutam fuiſſe, quòd eam Veſpaſiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè probat Salmáſius, prius ad ſcribendum de aliqua diſciplina, quàm ad eam co-

c Plin. in Præfat. Hiſt. nat.

d Plin. Epiſt. lib. 3. Marco ſuo.

e Salmaſ. in Judic. de Plin.

In Scaligerian.

In Judic. de Plin.

gnoſcendam venire, ſic & fortè præfationes componere ante operis abſolutionem. Plinius forſan deſperans de immenſo ſuo theſauro expoliendo, & in ordinem redigendo, maluit adverſaria poſteris relinquere cum ſuæ erga Imperatorem obſervantiæ, & grati animi teſtificatione, quàm ea ſupprimere.

Inſuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmaſius; Plantarum nempe ſcientia, Linguæ Græcæ exquiſita cognitio, otium, tum & ea ſcientia quæ vocatur Critice. [a] "Quantum ſane progreſſum fecerit in Herbaria ſcientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Caſtoris neſcio, ſed illud ſcio, nihil ex hortis illis in libros ſuos transfudiſſe. Quæcumque enim commentatus eſt de Re Herbaria, ex Græcis ea ſcriptoribus tranſtulit, & verbis eorum in propriam linguam converſis deſcripſit. [b] Dici vix poteſt quantùm & quoties non ſatis exacta linguæ Græcæ peritia Plinium falſa & inconcinna de pleriſque herbis pronuntiare adegerit. [c] Defectu otii multa ordine perturbato, temerèque congeſſit, dum ad fontes revertendi tempus non erat, ſed titulis interdum malè conceptis fidit, interdum aliena fide poſitis. [d] Demum defectu Critices nullo judicio uſus eſt in his quæ tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi ſucceſſit in aliis. [e] Sed præter monſtra & carcinomata alia ſunt infinita quibus magnus occurrit, & merito ſuſpiciendus ac fovendus. Hoc ſolo nomine gratiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligentiâ illâ ſuâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis tranſmiſit, quarum memoria hodie non omnis abſque illo eſſet, funditus intercidiſſet. Operis ipſius conceptio ac conformatio, diſpoſitioque tota grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius exiſtimari par eſt, quòd nemo unquam ex omni ævo repertus ſit, ne apud Græculos quidem illos loquaces & otioſos, qui univerſam Hiſtoriam naturalem unius laboris & operis monumento conſignarit."

a Prolongom in libr. de Homonym. Hyl. intric.

b Ibid.

c In Judic. de Plin.

d Prolegom.

e In Judic. de Plin.

PALLADIUS.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illuſtris inter Geoponicos, potius quàm Herbarios cum Catone, Varrone & Columela, annumerandus eſt. [f] "Ludovicus Vives cùm Catonem antiquarium & Varronem durum nominaſſet, Columella inquit elegantior & terſior eſt. Item Palladius niſi quod interdum habet vocabula & idiomata Latina ſui temporis. Cùm alios libros, inquit [g] Joannes Jucundus Veronenſis, de culturâ agrorum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, ſic ſemper ſtudioſè legi ut ſatiari delectatione non poſſem. Videbar enim illis legendis ruri eſſe, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam vitam degere, quorum alter cùm de Samnitibus ac Sabinis triumphaſſet & de Pyrrho, in agris conſumpſit extremum tempus ætatis: ubi ad focum ſedenti magnum auri pondus Samnites cùm attuliſſent, ſpreto auro magnificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum ſibi videri, ſed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in Senatum accerſitus eſt."

f De Trad. diſciplin. lib. 3.

g In pref lib. de Re ruſtic.

Ex his manifeſtum eſt Romanorum diligentiâ agriculturam magis quàm Rem Herbariam increviſſe: à Græcis enim hac in arte Romani victi ſunt.

GALENUS.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium ſtudio incubuerunt, mediam quaſi ætatem tenuit CLAUDIUS GALENUS alter ab Hippocrate an-

tiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus eſt Pergami Aſiæ civitate nobiliſſima anno Chriſti circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit ſub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio87.ex aliis 98.aut 105. Grammaticæ, Arithmeticæ, Geometriæ & Aſtronomiæ operam dedit ſub patre ſuo Nicone, perdocto Geometrâ & Architecto Pergamenſi. In Philoſophia præceptoribus Stoïcis, Platonicis,Peripateticis & Epicureis uſus eſt: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; ſed Ariſtoteli in Philoſophiâ, & Hippocrati in Medicina ita fuit addictus, vir alioqui ſummi ingenii & ad omnes diſciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obſcuram, Peripateticâ arte explicaverit & plerumque corruperit. Diſſimili nempe prorſus indole & ingenio fuiſſe videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philoſophati ſunt. [a] Qui Hippocrati „ Galenum parem eſſe putant, neutrum eorum ſe intelligere ea confeſſione „ fatentur Cardani judicio:multò enim plus Hippocrates à Galeno diſtat quàm „ Galenus à puerulo quovis. [b] Certum illud ad dictionem quod attinet atque „ compoſitionem, Galenum purum eſſe ac venuſtum: Harum enim ubique for- „ marum ſtudioſus inprimis extitit, tametſi in pleriſque ſcriptis, intempeſtivis „ ſuis ſermonibus ac digreſſionibus, prælongiſque periodis non ſine moleſtiâ li- „ bros commiſceat, dictorum ſenſum obſcuret & orationis ſeriem quodammo- „ do abrumpat, lectorem etiam ipſum longioribus hiſce deliramentis in negli- „ gentiam abducens. Laudandus tamen in pluribus eſt Galenus; nam artis amore captus plurimas ſuſcepit peregrinationes,cùm aliorum methodum exploraturus, tamen medicamenta indagaturus, in Palæſtinam ſe contulit exportandi Opobalſami, & Bituminis inſpiciendi causâ. Navigavit in Lemnum inſulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit ut fodinas inviſeret, & Cadmiam, Pompholigem, Diphryges, aliaque plurima in uſum Pergamenſium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam,Ægyptum,aliaſque peragravit regiones,ut accuratius quæ artis ſunt, obſervaret. Romæ magnam ſibi famam conciliavit,& Imperatorum juſſu Theriacam propriis manibus ſæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cùm ſimplicium tùm compoſitorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter ſupra quadringentas egit libro ſexto, ſeptimo, & octavo de ſimplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus ſparſim tractat: maximeque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & ſecundis ut aiunt qualitatibus in gradus nonnullos caloris, frigoris,ſiccitatis & humiditatis diſtingueret. Qua in re utrum bene ſe geſſerit, alii judicent.

Artem Herbariam plurimùm illuſtrarunt ſupra laudati autores; ſed cum eorum labor omnis in indagandis remediis plane verſaretur, neſcio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præſidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanicen obſcurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta quas con-

[a] *Cardan. de Subtil. lib. 16.*

[b] *Photius in Biblioth.*

ſultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis ſingularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris ſpeciebus ejuſdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide naſcentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud ſingulare & uni plantæ proprium, genericum evaſurum eſſet; hoc eſt ſignificaturum ſpecies omnes plantarum quarum nota propria eadem eſt. Quamobrem nihil mirum ſi ex ſinceris puriſque fontibus, principia Botanices non hauſerint antiqui; cùm obſcuritas ſola à multitudine, imò & redundantiâ nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in cauſa fuerit cur recentiores tandem norint quænam adhibenda ſint præcepta in appellandis plantis, quantique ſit momenti vocabulis tantùm uti ad rem ipſam accommodatis.

Deſcriptiones plantarum quas antiqui uſurparunt, damnum ex confuſione nominum genitum quodammodo reſarcirent, ſi ex his plantæ veteribus familiares dignoſci poſſent: ſed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam deſcriptiones & picturas ejuſmodi parvi faciebant. [a] Pinxere namque effigies herbarum ut loquitur Plinius, atque ita ſubſcripſere effectus. Verùm & pictura fallax eſt & coloribus tam numeroſis præſertim in æmulatione naturæ, multùm degenerat tranſcribentium ſors varia. Præterea parum eſt ſingulas earum ætates pingi, cùm quadripartitis varietatibus anni faciem mutent, quare cæteri ſermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus defuncti quoniam ſatis videbatur poteſtates, vimque demonſtrare quærere volentibus, nec eſt difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contingit reliquas contemplari, ſcientiâ Antonii Caſtoris, cui ſumma auctoritas erat in ea arte ævo noſtro, viſendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

Nec Galeni diſſimilis fuit ſententia: ſtatuebat enim plantas à præceptore addiſci debere non librorum uſu. [b] Equidem inquit, non poſſum non accuſare & illos quoque, qui primi herbarum formas ſcriptis docere ſunt conati, cùm melius exiſtimem ab ipſo præceptore oculis diſcere, ac non aſſimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam ſic & verior & manifeſtior eſſet doctrina non herbarum modo & fruticum arborumque, ſed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentiſſimus. Quis enim plantas ex Dioſcoridis aut antiquiorum operibus cognoſcere poſſet? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius deſcribantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum deſcriptiones attentè legere, iconeſque ſedulò contemplari non gravabuntur. [c] Harum enim inſpectionem multùm ad illam cognitionem parandam facere negari non poteſt. Neque vero ullius ponderis ſunt, aut conſideratu digna, quæ adverſus imagines has & olim Plinius & patrum memoriâ Janus Cornarius, Langiuſque diſputaverunt; cum uſu quotidiano ſit compertiſſimum imaginem bene depictam longè exquiſitiùs & certiùs docere figuram, ſimiliaque quæ in ocu-

a *Plin. lib. 25. cap. 2.*

b *Gal. in proœmio lib. 6. de ſimpl. medicam. facult.*

c *Conring. Introd. in Art. med.*

„ los incurrant, non ſtirpium tantum, ſed aliarum quoque rerum; quàm am-
„ pla quævis deſcriptio præſtare poſſit.

Tradebant igitur priſcis illis temporibus veluti per manus quàm à majoribus acceperant plantarum cognitionem, vel pro deſcriptione minus cognitas leviter comparare ſolebant cum notioribus, exiſtimantes familiarum memoriam nunquam perituram. Verùm ea nobis denegata eſt felicitas: quæque antiquis adeo notæ fuerant, magna ex parte nunc incompertæ ſunt ſtirpes, & deſcriptionum iconumque penuriâ, veterum lectiones tot difficultatibus obruuntur, ut in judiciis noſtris maxima ſit infirmitas. Hyſſopum, inquit Dioſcorides, herba nulli non cognita. Quàm potiori jure diceremus Hyſſopum Dioſcoridis herbam eſſe nulli fortè cognitam! Mira tamen ipſi tribuit Dioſcorides, & Origano cum Hyſſopo comparato, Centaurium minus, Tragoriganum, Serpillum, Marum, Polycnemon, Symphytum petræum, Ageratum, Papaver erraticum, Origano ſimilia eſſe affirmat; adeo ut earum omnium plantarum notitia ab una pendeat Hyſſopi cognitione. Numquam fortè Dioſcoridi venit in mentem Ocimum aliquando ignotum futurum eſſe: hacque fiduciâ ductus ne breviter quidem ipſum deſcripſit, ſed veluti typum propoſuit ad cognoſcendam Calaminthæ priorem ſpeciem, Acinum, Ocimoidem, Erinum, Solanum, Mercurialem & Heliotropium. De Stœchade, Symphyto petræo, & Thymbrâ certi nihil affirmari poteſt ignoto antiquorum Thymo: idemque dicendum de pluribus aliis, quas Dioſcorides cum Rutâ, Anetho, Fœniculo, Cicutâ, cæteriſque ſibi maximè cognitis conferre non dubitavit.

Ὕσσωπος πόα cap. 30.

Ὤκιμος γνώριμον. lib. 2. cap. 271.

Ad eos nunc ſe convertat oratio, qui poſt Galenum materiæ medicæ operam navarunt. [a] ORIBASIUS Sardianis (Pergamenum fuiſſe probat
„ Conringius) *familiaris Juliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor eſt*
„ *conſtitutus* plurima ſcripſit de medicamentis ſimplicibus & compoſitis. [b] Ex
„ juſſione, inquit, D. Juliani Auguſti collecti ſunt ex omni regione Archiatri, ex
„ quibus elegit optimos & probatos Medicos numero 72. inter quos & mea eſt
„ electa parvitas, ut diverſis antiquorum Auctorum libris in unum congregatis;
„ ea quæ utiliora in curationibus poſita erant, ad ſanitatem hominum, in pau-
„ cis voluminibus omnia continerentur. Quo facto in 72. libris à nobis com-
„ prehenſa ſunt. Ex Galeno autem omnia fermè deſumpſit, additis quampluri-
mis ineptis & alienis. Quis credat, inquit [c] Fuchſius, Oribaſium quem Galeni ſtudioſiſſimum fuiſſe conſtat, tam abſurda, & multis modis ab illius placitis abhorrentia, ſuis commentariis inſerere voluiſſe.

ORIBASIUS. a Suidas.

b *Ex præfat. in Medic. compendium ad Euſtachium filium.*

c *In præfat. ad Aphor. Hipp.*

[d] AETIUS Amidenus ſeu Amida Meſopotamiæ oppido ortus, eandem
„ penè ſcribendi rationem quam coævus ejus Oribaſius obtinet; multa quoque
„ ex aliis mutuatus eſt, ſuiſque inſeruit liberius, nulla adeo diſtinctione aut ra-
„ tione ſæpius adjecta. [e] Caſtellanus aliter ſcripſit de Aëtio. In hoc, inquit, habemus Galenum contractum, Oribaſium explicatum, Paulum Æginetam ampliatum. Floruit Aëtius anno Chriſti 350. vel, ut aliis placet, 455. Verum conſtat ex iis quæ dicturi ſumus de Tralliano Caſtellanum hallucinatum fuiſſe, cum affirmavit Aëtium Pauli Æginetæ doctrinam ampliaſſe; nam ætate ſuperior fuit Paulo.

AETIUS.

d *Guint. Andern. in præfat. ad Alex. Trall.*

e *De Viris Med. illuſt.*

[a] ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in Asiâ minori sic appellatus, Oribasio, Aëtioque posterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ superiorem extitisse inde cognoscitur, quòd ille hujus, ut idonei scriptoris, medicamentorumque ipsius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hispaniâ, libros duodecim de Re Medicâ scripsit, in quibus à veterum placitis dissentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritati hominum acquiescendum esse judicans. Galenum quidem reprehendere ausus est, quod tunc temporis magnum, & quasi læsæ Majestatis Medicæ crimen videbatur: ipsumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philosophari & aliter curare demonstravit; sed præmisso elogio, [b] divinissimum Galenum appellans, ὁ θειότατος Γαληνός.

ALEXANDER TRALLIANUS

a Guint. Andern. ibid.

b Trall. lib. 5. cap. 4.

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni simiam vocat, [c] longa jam rerum observatione instructus, Hippocratis, Galeni, & Oribasii monumenta latissimè diffusa summo brevitatis artificio in septem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congessi, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipse vidi. [d] Insigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipsum solebant obstetrices, & eum de rebus quæ mulieribus post partum acciderent, consulere; unde eum *Obstetricium* appellaverunt Gesnerus de Oribasio, Aëtio, & Ægineta sic sentit. [e] Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam discesserint, & nihil ferè prorsus de suo adjecerint, sed omnia sua ex Galeno, vel iisdem verbis, vel breviùs aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutuantur, multa passim de suo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occasio fuit, ut qui in alia orbis parte & posteriores tempore vixerint.

PAULUS ÆGINETA anno Christi 420. ex Vvolfg. Justo. 380. ex Renato Mor.

c Castellanus.

d Hist. Dynast. Abul. phar.

e De Rei Herbar. scriptor. ad Trag.

Æquius de Arabibus judicasse videtur Gesnerus, quàm cæteri Medici qui ævo suo scripserunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conseruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipsis est attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri jusserunt. [f] Primus autem eorum qui scientiis operam dedit, fuit Chalifa secundus [g] Abu Jaafar, Al-Mansur (seu Almansour) qui præterquàm quod Legis peritiâ excelluit, Philosophiæ etiam studio incubuit ac præcipuè Astronomiæ. At ubi devolutum est inter ipsos imperium, ad Chalifam septimum Abdallam [h] Al Mamunem (sive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orsus fuit avus ipsius Almansour, & scientiam locis quærere aggressus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipsos essent libros philosophicos ad se mitterent; qui cùm ad ipsum quos haberent misissent, conquisitis ille interpretibus peritis, eos ipsis accuratè vertendos imposuit. Cumque quâ fieri potuit diligentiâ versi essent, homines ad eos legendos incitavit,

ARABES.

f Hist. Dinast. Abul-Phar.

g Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 137. Christ. vero 754. obiit anno Hegiræ 158. Christi 774.

h Chalifatum obtinuit anno Hegiræ 198. Christ. 131. obiit anno Hegiræ 218. Christ. 833.

„ eorumque perdiſcendorum deſiderium ingeſſit, ipſeque doctis vacare & eo-
„ rum diſputationibus intereſſe ſolitus, & eorum diſſertationibus delectari. Por-
„ ro & medici erant Johannes Ibn. Batrik interpres, Al-Mamounis libertus,
„ qui & fidus fuit in libris medicis vertendis, felix in ſenſu reddendo, at
„ Arabicè minus eleganter loquens: Philoſophiæ quam Medicinæ major ipſi
„ peritia. Ex eorum numero etiam Sahal Ibni Schabour qui Alcaouſay appel-
„ latus. Medicina claruit tempore Al-Mamounis, cùm una cum Johanne Ibn
„ Meſua, Georgio Ibn Bakhtichoüa, Iſa Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphu-
„ rienſi conveniret Schabour Medicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit pro-
„ ferendo, nequaquam autem in medicando.

SERAPIO *anno Chriſt. 742. ex Renat. Mor. 1066. ex Vvolfg. juſto.* a *Geſu. de Rei Herbar. Scriptor ad Trag.*

„ Inter Arabes autem SERAPIO Rei Medicæ longè doctiſſimus fuit, [a] om-
„ niumque qui ante ipſum de medicamentis ſimplicibus ſcripſerant, tum Græ-
„ corum, tùm Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digeſſit: ab initio
„ quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic omitto, quod
„ plerique obſcuri ſint, & nihil eorum extet quod ſciam, ut Abugaric, Abic,
„ Arabari, Albaſry, &c. ſed maxima hujus operis pars ex Dioſcoridis & Ga-
„ leni verbis conſtat. Inſunt tamen plurima paſſim à Græcis veteribus non de-
prompta ſimplicia, partim cognita hodie, partim incognita. [b] Serapionem jam emendationem habemus curâ Alpagi & Coſtæi, ut obſervavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti ſcripta Latinè edita, maximè lectu dignum eſſe.

b *Conring. Introd. in Art. med.*

RAZIS.

RAZIS, ſive RAZY vel ARRAZY à Rei Perſiæ urbe in quâ natus eſt, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zachariæ. A nonnullis Almanſoris nomine citatur, & liber ejus Almanſor ſive Manſor appellatur. Is autem eſt veluti Breviarium non ſolum triginta aliorum voluminum quæ *AlHhaoüy* appellaverat, hoc eſt *Continens*, propterea quòd omnia continere exiſtimaretur; ſed etiam *Aljama*, quod erat *Collectio* immenſa rerum ad Rem Medicam ſpectantium, tum & tractatus de humani cor-
„ poris partibus ab eodem auctore editi. [c] Raſis autem volumen de Re Medi-
„ ca in novem libros digeſtum condidit, quorum tertius alimentorum & medi-
„ camentorum ſimplicium facultates edocet. Joannes Serapio etiam paſſim hu-
„ jus auctoris verba citat, quæ conferendo deprehendi alia eſſe quàm quæ dicto
„ Razis libro habentur. An vero in Continente ſic inſcripto hujus auctoris ope-
„ re inveniantur haud ſcio. Sed dictu quidem in proclive eſt Razim à Serapione citari potuiſſe, ſi Serapio anno 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolfgango Juſto. Verum Ibn Khalican, quem Golius ſecutus eſt, Razis mortem refert ad annum Hegiræ 311. ſeu Chriſti 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritiſſimus ac ſapientiſſimus Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany,
„ de urbe Raii loquens hæc habet de Râzi: Atque iſto gentili nomine paſſim ce-
„ lebratur philoſophus & medicus Abubeker Muhamed filius Zachariæ, nem-
„ pe Rhazis vulgò dictus, potius quàm Razis vel Razæus, quia in urbe Raii natus
„ uti & denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorũ, ut qui Indicem ſatis
„ magnum effecerint, auctor. Inter eos ſæpè laudatum fuit de morbis particula-
ribus

c *Gueſ. de Rei Herbar. ſcript. ad Trag.*

ribus opus *Alteb Elmanſouri* Medicina Manſoriana dictum, velut Almanſori dicatum; apud nos vulgò Razis ad Almanſorem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almanſor Filius Iſaac, F. Ahmed Muctafis Chalifæ Abaſſidæ 38. ex fratre nepos, Raiæ à patruo præfectus, non verò Almanſor Chalifarum eorundem Abaſſidarum ſecundus, Imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. deceſſit.

AVICENNA.

AVICENNA ſeu AVISENA, vel ABENSINA, EBN SINA, & ABUALI IBN-TSINA [a] Librum ſecundum ſui operis de Medicamentis omnis generis conſcripſit, omnibus in unum litterarum ordinem redactis, in quo auctores citat Galenum: Dioſcoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia ſerie litterarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hiſpalenſem fuiſſe affirmat, alii Arabem, Caſtellanus Perſam. [b] Pater meus, inquit, Avicenna, Belchenſis fuit, unde ſe in Bocharam tranſtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Manſur, & villâ Hermatain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Aphshana duxit, atque ibi ex ea nati ſumus ego & frater meus. Fusè ibidem vitam ſuam perſequitur, & præſertim ſtudendi rationem: Bochara autem ſeu Buchara & Bochar urbs eſt in Mawavalnahra, ſeu Trans-oxiana regione Balcho occidentalior, unius diei itinere diſtans ab Oxo fluvio: unde liquet Avicennam fuiſſe Perſam, ſed non Bactrianum, ut cenſuit [c] Plempius. [d] Omnem medicinam ordine optimo complexus eſt, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Voſſii ſententiâ. [e] Avicennæ opus ſatis exactè dedit Andreas Alpagus, & poſt hunc Benedictus Rinius Venetus; uti denique Coſtæus Laudenſis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. [f] Qui delectantur fuſa & polydedala varietate remediorum Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus eſt anno Hegiræ 370. Chriſti 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Chriſti 1037. Conſule Plempium in ejus vitâ.

a Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.
b Hiſt. Dinaſt. Abul-phar.
Baud Lexic. Geograp.
c In vitâ Avicen.
d Voſſ. de philoſ.
e Conring. introd. in Art. Med.
f Heurn. de Studio medic.

ACTUARIUS.

Arabibus immiſcendus eſt ACTUARIUS, etſi Græcus fuiſſe exiſtimetur. [g] Avicennæ librum de Urinis ex Arabico ſermone in Græcum vertit. Renatus Moreau Medicus Pariſienſis omnino eruditus exiſtimat eum vixiſſe undecimo ſæculo, ſed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non oſtendit. Ut ut ſit Actuarius ex Dionyſio Coronio, ut veterum noviſſimus, ſic recentiorum primus cenſeri poteſt. [h] Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni ſylva, cæterorumque in hoc genere ſimilium, immenſa complectuntur volumina, idem unus omnium belliſſimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipſe per ſe reperit, tam appoſitè jungit, tam decenter uſibus accommodat, ut de omnibus medium quoddam temperamentum facere videatur.

g Geſn. Biblioth.
h Coronius in Præf. Actuar.

MESUES.

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damaſci, pluribus medicamentorum compoſitionibus quibus hodie feliciter utimur, famam ſibi comparavit. [i] Scripſimus, inquit, in libris explanationum noſtrarum, ex his quæ experti ſumus quædam adhuc memoratione digna, ex quarum aggregatione ſummam conteximus, quam *Grabadin* noſtrum vocamus, quod eſt Compendium ſecretorum in quo expertas & præclaras medicinas ex

Anno Chriſti. 1158. ex Symph. Campeg. Caſtell. & Ren. Mor. 1163 ex Vvo'fg. Juſto.
i In præfat.

„ his quæ acquifivimus & invenimus,ab eis quæ medicinæ arcana fcitè faciunt,
„ tradere dignum diximus.

AVERROES.

a Sympb. Campeg anno Christi 1165. ex Vvolfg. justo 1170. ex Ren. Mor 1150. ex Castell.

„ [a] AVERROES medicus cognomento commentator, philofophus clariffi-
„ mus, fectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hifpaniæ vetuftiffimam urbem
„ floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere medici-
„ nam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affirmat eum
„ natum effe ex nobili quadam familiâ, ejufque patrem judicem, & caput exti-
„ tiffe facerdotum totius Provinciæ. Averroen in Academia Marochiana aufpi-
ciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, do-
cuiffe, obfervavit [b] Reinefius; fed Aben Jacob fecundum Almohadum non
tertium fuiffe notavit [c] Nicolaus Antonius Hifpalenfis. Cæterùm Averroes
infigniorum ftirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eo-
dem ordine alphabeti Græci recenfuit, ut notat [d] Gefnerus; idque fecit im-
pulfu amicorum, & maximè juffu regis Miramamolini, cujus medicus fuiffe
videtur Caftellano.

b Epist. 15. ad Hoff.
c In Biblioth. Hisp.
d de Rei herbar. scriptor. ad Trag.

ABENBITAR.

e Joan. Leo de scriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Orient.

BAITAR, alias IBNU EL BAITAR, qui ABENBITAR, vel ut
„ alii fcribunt EBENBITAR, [e] natus eft in civitate Malaga in Bœtica. Phi-
„ lofophus & medicus fuit præftantiffimus,Herbariufque maximus,eoque è pa-
„ tria fua difcedens ad Orientem verfus profectus eft, perquirens Africam uni-
„ verfam atque Afiam ferè totam. Cùm verò ex India regreffus effet, pervenit
„ ad Chairum, & in fervitiis Saladini Soldani primi ex Chairo ingreffus eft,
„ quem magno affecit honore. At poft mortem dicti Saladini præfatus IBNU ET
„ BAITAR reverfus eft domum fuam, & ibi compofuit præftantiffimum li-
„ brum fecundùm ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui
„ obiit Melcha (imo Malagæ) anno Hegiræ [f] 594. Abenbitar, ait [g] Gefne-
„ rus, fcripfit de Simplicibus Medicamentis opus infigne & magnum, ordine
„ alphabetico, citatis autoribus, quod à [h] Bellunenfi aliquoties citatur, qui &
„ Arabicum compofitorem alicubi nominat.Hoc nuper ex peregrinatione fua in
„ Orientem fecum advexit doctiffimus vir [i] Gulielmus Poftellus. In eo (inquit
„ in epiftola quam de his ac peregrinis & fecum advectis libris nuper ad me
„ fcripfit) fimplicia quamplurima & remedia innumera quorum, nec nomen,
„ nec virtus, nec ufus adhuc nobis innotuit, funt expreffa; atque omnia ita
„ abfolutè, ut quidquid fuper his medicamentis apud Diofcoridem, Galenum
„ & Oribafium imperfectum & mutilum eft, ex hoc volumine reftitui ac far-
„ ciri poffit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariff. Do-
dartius doctor medicus Parifienfis, Sereniffimæ Principis de Conty Archia-
ter, & Academiæ regiæ fcientiarum focius, qui mentem omni doctrinâ, pe-
ctus fapientiâ munitum gerit. Excuffis enim hujus auctoris operibus manu-
fcriptis, collatifque cum antiquiorum libris, operum Diofcoridis, Galeni &
Oribafii reftituendorum parum fpei nobis reliquit. Dolendum tamen clarif-
fimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchifedech Theveno-
tium,Academiæ regiæ fcientiarum focium,prius mortuum fuiffe,quàm in lu-
cem edi curaverit Abenbitaris opera Latinè reddita à doctiffimo Gallandio,
cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt.Eruditiffimus [k] Contin-

f Christi 1216.
g de Rei herbar. scriptor. ad Trag.
h Andreas Alpagus.
i Barentoni natus in Neustria à Francisco rege in Orientem missus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Parisiis 1581.
k Introd. in Art. medic.

gius medicinæ ſcriptorum judex æquiſſimus exiſtimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunenſis excerpſit, haud difficile eſſe multas ſtirpes quæ Arabibus in uſu fuerunt, internoſcere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti ſumus, diſciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque ſenſim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerant, ſi pauca excipiantur. Barbariem horum temporum teſtantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera. [a] Etſi enim non ſatis nobis conſtat (inquit Fuchſius, qui ejus ſcripta Latio donavit) quo prorſus tempore vixerit Nicolaus, tamen cùm in hoc opere & Actuarium & Meſuem qui à nato Chriſto annis 1155. ſub Federico Suevo cognomento Barbaroſſa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentiſſimos Græcos eſſe annumerandum, eoque vixiſſe tempore quo non modo barbaries ſumma, ſed & denſiſſimæ ſuperſtitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam eſt quod Nicolai oratio parùm ſit concinna, multiſque barbaris vocibus, quas paſſim ſuis interſperſit compoſitionibus contaminata.

MYREPSUS. a *In præfat. Myrepſ.* *Circa annum 1098. ex Vvolg. Juſt.*

[b] Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI nomine priori longè deterior, & à Myrepſi ſcriptis longè diverſus: non habet enim, ut pergit Fuchſius, niſi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compoſitionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipſa palam fiat hoc opus non eſſe Nicolai, ſed alterius cujuſdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diverſis aliis auctoribus in unum congeſſit librum.

NICOLAUS PRÆPOSITUS. b *Fuchſ. ibid.*

[c] HILDEGARDIS Abbatiſſa cœnobii ſancti Ruperti in oppoſito Bingenſis oppidi, ex parte altera Naii fluvii Moguntinæ diœceſis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemenſi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phraſi barbara & dictionibus rerum quas deſcribit Germanicis. Multa obſcura, muliercularum ſcholis digna, quædam etiam ſuperſtitioſa & omni ratione carentia inſunt. Qui melioribus carent, iſta legant. Ideoque à [d] Gulielmo du Val doctore medico Pariſienſi eruditiſſimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam ſpurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Geſnerus in Bibliotheca ſua, Hildegardin de Pinguia diſtinguere videtur ab Hildegardi Abbatiſſa. In tractatu vero de Rei Herbariæ ſcriptoribus ad Tragum eandem facit.

HILDEGARDIS. c *Geſn. Bbliot. & de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.* *Vivebat anno 1180.*

d *Hiſt. monogr. pag. 22.*

De ratione ſcribendi JOANNIS PLATEARII Salernitani, ex ejus præfatione judicari poteſt. In tractatione, inquit, uniuſcujuſque medicinæ ſimplicis, complexio rerum primo eſt intendenda, conſequenter utrum ſit arbor, an frutex, herba radix, an flos, an ſemen, an folium, an lapis, an ſuccus, an aliquid aliud. Poſtmodum quot ſunt ipſius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniantur. Quæ etiam maneries ſit melior, qualiter ſophiſticantur & ſophiſticatæ cognoſcantur.

PLATEARIUS. *anno Chriſti. 1300.*

Iiſdem penè temporibus librum Pandectarum medicinæ confecit MATHÆUS SYLVATICUS Mantuanus, & Roberto Siciliæ regi dicavit.

SYLVATIUS.

[a] Gesn. Biblioth.

» [a] In hoc autem non folùm pharmaca fimplicia, quamvis ea maximè,fed alia
» etiam quævis vocabula obfcuriora & externa quæ apud medicos barbaros
» ufurpantur,obiter hic explicanda funt;fed plerumque alia valde corrupta funt
» nulla ufquam obfervata orthographiâ. Græca & Arabica fæpe dicit quæ
» neutra funt. Magnum eft chaos & immenfa monftra dictionum quæ malè
» fcribuntur & malè exponuntur.Certè tamen ait [b] Conringius,non fine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus ftudioforum teritur. Vixit Sylvaticus anno Chrifti 1336.ex Wolfgango Jufto:1220.ex Gefnero:1319.ex Caftellano.

[b] Introd. in Art. med.

Nec multò pluris faciendæ funt, quæ fub [c] ARNALDI DE VILLA-NOVA & [d] JACOBI DE DONDIS Patavini, Philofophi & medici celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multò terfior fuit [e] PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononienfis, qui rogatu Caroli regis Siciliæ fcripfit de agriculturâ, multifque plantis & animalium generibus libros duodecim. Audite ipfum de Cannabis culturâ dif-
» ferentem. [f] Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus feminare
» debent ipfum in locis pinguiffimis, in quibus longum valde proveniet, &
» groffam & multam ftupam habens ex groffitie corticis ejus, & quantò ra-
» rius feminabitur, tantò magis ramofum erit. De fignis bonitatis equorum
» fic habet. [g] Melior equorum eft ille qui habet vifum amplum & acutè videt
» in longinquum, & habet quadratum corpus & fortes aures & longas comas
» & curtas gambas de retro & fubtile mufellum, & caput faftum, & fuaves pi-
» los & amplas grappas & collum groffum & comedit bene, &c.

[c] Mortuus anno 1363 vel potius 1412. ex Biblioth. Anton. Hifpal.
[d] Anno 1385.
[e] Anno 1473.
[f] Lib. 3.
[g] Lib. 9. cap 8.

Quid ineptius [h] Horto fanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obfcurius quàm lumen Apothecariorum [i] QUIRICI DE AUGUSTIS DE THERTONA, & Luminare majus [k] JOANNIS DE BOSCO Alexandrini? Demum quid abfurdius Antidotario [l] PAULI SUARDI Me-
» diolanenfis? [m] cujus opus propter barbariem, id eft, imperitiam cùm rerum
» tùm verborum apud eruditiores medicos & pharmacopolas melioris hujus ar-
» gumenti fcriptis, qualia præcipuè funt Jacobi Sylvii, non immeritò poftpo-
» nitur: quemadmodum & obfcuriffima illa Luminaria & Nicolai & alio-
» rum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in defuetudinem abeunt.

[h] Editus August. Vindel. Germanicè anno 1486. Latinè Venetiis 1511.
[i] Anno 1495.
[k] Anno 1517.
[l] Anno 1526.
[m] Gesn. Biblioth.

» [n] Prælegebatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis
» habebatur. Razis deinde, præfertim nonus ipfius ad Almanforem liber, in
» quo abfoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur, Al-
» bucafis, Avenzoar, Mefuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi.
» Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, five ut ipfi vocabant
» practicæ fcriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valefcus
» & aliorum innumerabilis turba; fed inter præcipuos producebatur Arcula-
» nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha-
» bebatur nulla, nec nominibus fuis juftis fatis noti erant principes, cùm
» vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à plerifque, imo omnibus appel-
» larentur: fcripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, nifi quod
» tranflationes quædam corruptiffimæ pariter ac barbariffimæ ex Galeno à pau-
» cis magni thefauri loco poffiderentur, & æquè vitiati Hippocratis exigua

[n] Melchior Adam in vita Cornarii.

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui interdum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultrò cessissent, prælegebantur.

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè extinxerat, cùm deficiente sæculo quinto & septimo, Dei summo munere natæ sunt, seu potius è cœlo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melioris notæ auctores indecoro pulvere sordidos, quasi è tenebris in lucem protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eædem Botanices fuere vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZÆ debentur opera Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. [a] Thessalonicæ honesto loco natus Theodorus Gaza, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini secundus, cùm Græcos omnes linguæ peritiâ eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense magistro usus, usque adeo copiosè & diligenter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latinissimè scriberet, nec planè dignosci posset an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an ipsa Græca Latinè verterentur. [b] Ex Græcis vertendo nonnunquam Latina vocabula confinxit, non temerè; sed eleganter & analogicè, stilo usus non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imitatus, [c] qui tamen in multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. [d] Primus Aristotelem ex barbarie in Latium reduxit, sic ut ei quamvis homini Græco permultum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus Cadomensis, tùm & Daniel Heinsius & Bodæus à Stapel Batavi, & Claudius Salmasius Divionensis non Galliæ tantùm sed orbis miraculum. Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico III. Imperatore, Sixto IV. summo Pontifice.

THEODORUS GAZA.

a *Paulus Jovius in Elog.*

b *Gesn. Biblioth.*

c *Gesn de Rei herbar. scriptor ad Trag.*

d *Gesn. Biblioth.*

[e] HERMOLAUS BARBARUS Patritius Venetus, natus est anno 1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis vigesimo secundo scribere orsus fuit, cùmque alia multa edidit, quæ doctorum manibus versantur, tùm etiam Plinii Veronensi Historiam naturalem castigavit. [f] Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis intermortuam bonarum litterarum neque non & disciplinarum gloriam suscitat, ob susceptum inconsulto senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul factus & de possessione ejectus, vitam inopem aliquamdiu traxit, Alexandri Pontificis summi sportulâ quodammodo sustentatus. Paucis vero post mensibus pestilentiâ contactus desertus ab omnibus, infelicissimo mortis genere oppressus est. [g] Vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit elegantissima & Pliniana oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium imitandi studio nonnunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Corollarium longè doctissimo, quo non Dioscoridem solùm & Rem medicam illustrat; sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat. [h] Quidquid enim à Theophrasto, [i] Athenæo, Oribasio, Aëtio, Paulo, Polluce, Plinio, aliisque cùm Græcis tùm Latinis eruditis admodum

HERMOLAUS BARBARUS.

e *Vossius de Hist. Latin.*

f *Joan. Pier. Valerian. de Litterat. infelicitate.*

g *Gesn. de Rei herbar. scriptor. ad Trag.*

i *Fuchs. Epist. nuncup. Hist. Plant. in fol.*

a Gesn. ibid. b Gesn. Biblioth. c Fusch. ibid.

„ hominibus sparsim notatum est, hoc totum in Corollario suo, uno quasi „ fasce complexus est. [a] Idem in Plinianis castigationibus passim quædam ad „ stirpium cognitionem utilia permiscet. [b] Ejus castigationes primæ in C. Plinii naturalis Historiæ libros copiosæ, & paucæ quædam posteriores, utræ„ que apprimè utiles sunt; cum lucubratione viginti duorum ferme mensium „ circiter quinquies mille crassiora sanasse se vulnera glorietur. [c] Et quidem „ hujus celeberrimi viri studium, ut ait Fuchsius, eo magis à nobis prædican„ dum esse censeo quòd ipse primus, quamvis professione medicus non esset, „ securè tamen in utramque aurem dormitantibus medicis, nutanti tunc, brevique casuræ Rei Herbariæ manus porrigere dignatus sit. Verùm ne suis quidem vitiis caruit Hermolaus: nam, ut prudenter monet, non postremus eruditione sed ætate Plinii interpres [d] Harduinus, non veniâ dignus est, cùm neglectis veterum exemplarium vestigiis, & priscarum ante se editionum securus, plurima puro arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane pessumdedit, cùm plurima ex iis quæ castigavit, non errata illa sint, sed parùm intellecta.

d In Præf. ad Plinium.

RUELLIUS. Patria Suessionensis, Medicus & Canonicus Parisiensis obiit. 1537. e Fusch. ibid.

„ [e] Incomparabilis hujus viri exemplum ac institutum paulopost imitatus „ est JOANNES RUELLIUS Gallus homo, supra linguarum peritiam „ non vulgari rerum cognitione præditus. Is enim pari conatu ac studio cum „ prodigiosis monstris congressurus eum primum nobis auctorem Latinitate do„ natum exhibuit;unde rerum exquisitamque Materiæ medicæ cognitionem pe„ tere liceret, ut scilicet proscriptis & explosis tandem Avicennæ & aliorum „ Arabum insulsis, erroribusque non levibus refertis de Re Herbaria placitis, è „ purissimo fonte Dioscoride stirpium notitiam hauriremus. Certarunt itaque „ inter se hi duo insignes viri uter alterutrum vinceret. Honestum sanè He„ siodo & Galeno nostro testibus certamen è quo uterque immortalem est con„ secutus gloriam. Cæterum cùm Ruellius veteres atque adeo legitimas stir„ pium nomenclaturas, quibus eas Dioscorides appellavit accessione novarum, „ quas nobis magna ex parte monachorum & muliercularum superstitio pepe„ rit, obscuratas nunc & obliteratas esse, neque etiam singulas stirpes ab uno „ Dioscoride descriptas animadverteret, paucis abhinc annis opus ut apparet „ multis vigiliis adornatum, cui de stirpium Naturâ titulum indidit, ede„ re voluit, in quo sanè quidquid usquam ferè apud Theophrastum, Plinium, „ Galenum, aliosque veteres & recentes probatos auctores de stirpibus scriptum „ est, complecti magno studio annixus est. [f] In hoc argumento nihil quod „ sciam in hunc usque diem doctius & copiosius exivit meo quidem judicio, „ quod bona aliorum veniâ dixerim. [g] Quare à plerisque hodie vir ille bonus „ male audit, eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præser„ tim ac Hermolai Corollario transcripta, suppressis eorum nominibus in suos „ transtulerit commentarios; cùm tamen constet hunc in præfatione ejus operis „ ingenuè fateri, ea quæ sparsim à veteribus tradita sunt, se veluti in compen„ dium digessisse, atque usque adeo ab iis adjutum esse, ut eis penè totum ac„ ceptum referat. [h] Budæus Ruellium appellare solebat Aquilam interpretum, „ nec immeritò, ut apertè declaratur, non tantùm Dioscoridis, sed Actuarii, „

f Gesn. Biblioth. g Fuchs. ibid. h Sammarth. Elog. lib. 1.

Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus. [a] Cum " suſceptis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in " templo Deiparæ Virginis Lutetiis Parisiorum Poncherii antistitis liberalita- " te promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum decebat, " impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis auctoritate " Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate superior habere- " tur, ut præclarè indicat Dioscorides in Latinum è Græco emendatè tra- " ductus. "

[a] *Paulus Jovius in Elog.*

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, prodiit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum anno 1516. VIII. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal. Februarii in Gregoriorum fratrum officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus Interpres existimetur, nisi dicatur ejus opus posthumum Alosii & Francisci Barbari, ac Joannis Bartholomæi Astensis curâ 23. annis post Hermolai obitum impressum fuisse. Verùm hæc ad Ruellium nihil attinet, tunc enim Hermolai versionem, neque codices manuscriptos in manibus habebat: [b] Nihil æquè me " torsit, inquit Ruellius, quàm veterum, manuque exaratorum exemplarium " inopia (illud enim tantum nactus sum quod Bibliopolæ typis excusum cir- " cumferunt) in quo permulta manifestissimè depravata ex varia auctorum le- " ctione & præsertim in libris venenorum, ex vetustissimo Pauli Æginetæ " codice ad pristinam sinceritatem restituimus. "

[b] *Ruell. in Præfat. primæ Edit. ad Anton. Dusomum.*

MARCELLUS VIRGILIUS.

[c] Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruel- " lium hanc medicinæ partem illustrare aggressus est, accedamus. Quamvis " verò ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur, ut qui " professione medicus non fuerit, eoque tempore quo densissimis tenebris Res " Herbaria obducta jacuit, sua ediderit, tamen quia complura obscura ac depra- " vata Dioscoridis loca enucleavit, & pristino nitori restituit, debet vel hoc " saltem nomine illius studium & conatus nobis probari: cùm nihil æquè ad " rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores conducat, ac exempla- " rium integritas & puritas. Quòd verò nonnunquam à verbis Dioscoridis pau- " lò longius recesserit, nec eorum legitimum ac genuinum sensus assecutus " fuerit, id illi vitium cum cæteris interpretibus commune est, utpote qui " non raro Plinii magis quàm Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studue- " rint. Quòd verò nonnulli Marcellum Dioscoridis interpretem plane gram- " maticum esse judicant, non magnopere reprehendo. [d] Morborum tamen at- " que humani corporis vitiorum genus omne, quorum subinde meminit Dios- " corides, diligentissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt, cùm " in singulis ferè capitibus novas præfationes παρεργος attexant. Quod ad " ipsarum stirpium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his " commentariis addiscet lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum " testimonia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam " exemplarium lectionem utilissimi sunt. [e] Habuimus enim inquit, Marcellus, " antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum, antiquitatis egregium "

[c] *Fusch. ibid.*

[d] *Gesn. Biblioth.*

[e] *In præfat. primæ edit.*

„ & ob id ſaltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam „ Dioſcorides fuerit, incultè quidem, ſed multa fide oſtendit: quòque minus „ elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis habuit. Legi poſtea „ & in manibus omnium triennio jam verſionem eſſe quam Sueſſonenſis Ruel- „ lius in Gallia à ſe confectam edidit. Legi itidem quam Aquilegienſis Patriar- „ cha, patritiæ gentis. Venetus homo, Hermolaus Barbarus addito Corollario „ jampridem à ſe confectam morte præventus edere ipſe non potuit. Ex inter- „ pretibus verò illis alterum impreſſo tantum Dioſcoridis codice, cujus plura „ penè ſunt vitia quam integræ partes ad eam uſum fuiſſe patet. Nec in labore „ illo præter bonam interpretis fidem, ex propoſito ſibi ſcriptoris hujus exem- „ plari legentibus aliud præſtare voluiſſe. Alterum vero morte præventum, „ quale cogitaverat, opus illud edere non potuiſſe. Marcelli verſio edita eſt anno 1523. Florentiæ *in folio* per hæredes Philippi Juntæ; Coloniæ apud Joannem Soterum 1529. *in folio*; Baſileæ vero *in octavo* per Andream Cartandrum & Joannem Bebelium 1532. ſed doctiores viri pluris fecerunt ver- „ ſiones Hermolai & Ruellii.[a] Illud autem me magis movit, inquit Mathiolus „ ut Ruellium admiſerim, quod ejus converſio omnibus facta ſit vulgatior ac „ frequentior in ſtudioſorum manibus verſetur. Adde etiam quòd hæc com- „ muni ferè omnium, medicorum præſertim judicio præferatur.

[a] *In Præfat.*

MANARDUS. *Obiit anno 1536.*

JOANNES MANARDUS Ferrarienſis, medicus ſuo tempore percelebris, plurima ſcripſit in Epiſtolis ſuis quæ Dioſcoridem illuſtrant, maximè libro octavo, in quo Marcelli verſionem multis locis emendavit & Hermo- „ lai atque Ruellii interpretationem tutatus eſt. Manardi oratio ita perſpicua „ eſt, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut neminem „ non niſi delicatiorem offendat, nec ſanè quiſquam putet Galenum, Oriba- „ ſium, Æginetam à Manardo accuratius excuſſos quàm Ciceronem, Demoſthenem, Plinium, cæteroſque elegantioris notæ. Scripſit etiam annotationes in Joannis Meſuæ Simplicia Medicamenta, in quibus ut ipſe loquitur multa obſcura declarantur, conciſa amplianturr, amiſſa reſarciuntur & errata corriguntur.

LEONICENUS.

Eodem ſæculo magna cohors interpretum, criticorum, & reſtitutorum Theophraſti, Dioſcoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS[b] in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad ſtir- „ pes noſcendas utilia docet; quidquid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro Plinio ſcripſit adverſus Leonicenum. Natus eſt Vicentiæ anno 1428. obiit „ Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96.[c] Cum aliquan- „ do ex eo quæreretur quonam arcano medio uteretur, ut tanto cum corporis „ & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, ſenectutis vitia elu- „ deret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentiâ, ſalubre vero cor- „ pus, hilari frugalitatis præſidio facilè tuemur.[d] A pueritiâ tamen, imo ab „ incunabulis ipſis ad 30. annum, morbo comitiali adeo tentabatur, ut cùm ad ſe „ redierat, pertæſus vitæ, penè ſibi manus violentas adferret. Sed poſt trigeſimum „ annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac ſenſuum officiis in- „ teger, nulla morbi ſuſpicione ad 96. annum pervenit. Quod ſi verum ſit, id planè

[b] *Geſn. de Rei herbar. ſcriptor. ad Trag.*

[c] *Vander Linden de Script. med.*

[d] *Joſeph. Scalig. Epiſt. 19.*

planè assecutus est singulari quadam & admiranda frugalitate. [a] Cibi enim & vini maxime abstinens, somnique minimi, præsertim verò veneris continentissimus, usque adeò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ instrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latinè interpretatus est & commentariis illustravit [b] vir dignus cui multùm rerum bonarum studiosi deferant, cùm nutanti Rei-Medicæ primus manum præbuerit adjutricem, laborantemque artem fulciverit, de posteritate quàm optimè meritus.

a *Paulus Jovius in Elog.*
b *Ruel. de Nat. stirp. lib. 2. cap. 62.*

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrariensis, edidit in lucem Examen omnium simplicium medicamentorum quorum usus est in Officinis, in quo de plantis sæpissimè differit. Hoc tamen Aloisius Mundella Brixiensis, Horti Patavini præfectus, capere non dubitavit. Josephus Scaliger Brasavolum appellare solebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Brasavolus, ob Commentarios in Aphorismos Hippocratis & indicem illum locupletissimum in omnia Galeni opera.

BRASAVOLUS. *anno* 1534.
In Scalig.

[c] Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus est Moguntiam, ad Rheni Mœnique confluentem. Pater ei fuit *Joannes à Brunfels* doliarius, vir probus & gravis. Brunfelsia autem est arx Comitum *à Solms*, non procul à Moguntia civitate. [d] Primùm Monachus Carthusianus, deinde Ludimagister Argentorati per annos novem, posteà Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: [e] ubi medicinam ita feliciter exercuit, ut nescires magistratui acceptior, an populo gratior esset; sed intra sesquiannum magno procerum civium, & maximè suorum luctu, fatis ibi concessit die 23. Novembris 1534. [f] Vir quidem eruditus & planè φιλόπονος, qui primum Latino, deinde etiam Germanico scripto Herbariam Medicinam juvare & illustrare conatus est. Quamvis autem multa in illius scriptis desiderentur, utpote quòd descriptiones picturis non respondeant, & quod paucas admodum & vulgares tantum stirpes protulerit; quódque sæpe non suis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hac de causâ meritus est, quod ipse primus omnium rectam pingendarum stirpium rationem denuo in Germaniam nostram invexerit aliisque hanc imitandi occasionem præbuerit. Cætera quæ in eo desiderantur cùm illâ præstare non potuerit multas ob causas, potissimum verò propter crebras ac multas typographi molestias, qui importunè insistebat, editionemque ut semetipse in aliquo suarum vigiliarum loco fatetur, maturabat; veniam meretur. Quid multa cùm constet Brunfelsium primum fuisse in Germaniâ qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è crassissimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex sententia ceciderint, veniâ dignissimus est.

BRUNFELSIUS
c *Melchior Adam.*
d *Gesn. Biblioth.*
e *Melchior Adam.*
f *Fuch. Epist. nunc. Histor. Plant. in fol.*

[g] Brunfelsio in hoc studio illustrandæ Rei Herbariæ successit EURICIUS CORDUS, *natus in Hassiæ vico cui nomen Simiusa, vel Simesusa est. Erfordiæ, Marpurgi, & Bremæ Medicinam & fecit & docuit.* Vir præter singularem Poëtices, aliarumque disciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligentissimus; Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu profuerit,

EURICIUS CORDUS.
g *Fuchs. ibid.*

„ Botanologicon feu Colloquium de variis Herbis editum , quod ille pofteri-
„ tati, fuæ diligentiæ teftem reliquit,abundè teftatur; adeo ut nunc noftra com-
„ mendatione huic opus non fit. Hoc tamen in præfentia dicere volui , virum
„ hunc longiori vitâ fuiffe digniffimum , ut qui operâ fuâ inftaurandæ Her-
„ bariæ Medicinæ plurimùm momenti adferre potuiffet. Obiit anno 1538.

RIFFUS. a Anno 1539. JOANNES. LONICERUS. b Anno 1531. c Gesn. Biblioth.

Nec prætermittendi funt [a] GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS Argentinenfis , [b] JOANNES LONICERUS Marpurgenfis Profeffor , quorum primus Ruellium , alter Marcellum in interpretando Diofcoride fecutus eft. [c] Riffus , inquit Gefnerus , imperitus, rhapfodus , homo impuden-
„ tiffimus , plurima quidem ex Leonarthi Fuchfii , Hieronymi Tragi, Manar-
„ di , Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii,& noftris quoque lucubrationibus ;
„ omnia denique ex aliis corrafit,ut folet fine delectu, dummodo habet quod
„ dicat, nihil ultra penfi faciens.Lonicerum verò obiter aliquando infpexi, nec
„ reperi quod placeret, cùm alias tùm quod videbatur futor ultra crepidam.

VALERIUS CORDUS. d Melchior Adam. e Riffus in Præf. ad Cord.

„ [d] Illuftrator fummus Diofcoridis, & feliciffimus indagator Herbarum non
„ antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Nafcitur Simefufii in
„ Haffiâ anno 1515. 18. Februar. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. [e] Fuit in
„ Valerio Cordo cùm in univerfa medicinâ perdifcendâ , tum verò præcipuè
„ cognofcendi fimplicia medicamenta incredibile ftudium , ad quod illum pa-
„ rens Euricius Medicus,idemque Poëta clariffimus & auctoritate & exemplo
„ inflammavit , qui filium ab incunabulis inter ipfas herbas & flores educari
„ voluit. Varias peregrinationes fufcepit , quo certius & exactius omnia fuis
„ oculis fubjecta cognofceret,neve aliorum narrationibus deciperetur.Ac primò
„ quidem perluftravit omnem fermè Germaniam ac vicinas Septentrionales re-
„ giones,intravit horrentes faltus,fuperavit editiffima montium juga,demifit fe
„ in profundiffimas fpecus,& pleraque fummâ diligentiâ perveftigavit, quæ in
„ iftis partibus gignuntur, paucis huc ufque nota. At quoniam bona pars me-
„ dicamentorum exoticis conftat,ne illa parum cognita haberet, convertit fe ab
„ Aquilone ad alteram mundi plagam , adfcitoque uno atque altero comite ,
„ pervenit in Italiam,ubi brevi novus hofpes propter ingenii præftantiam mul-
„ tis admirationi effe cæpit. Præter exquifitas in Diofcoridem annotationes concinnavit Hiftoriam plantarum quatuor libris comprehenfam cum iconibus non fpernendis,quarum maxima pars in Hiftoriâ Tragi reperitur, fed in defcribendis plantis omnium primus excelluit Cordus , prius tamen à morte fublatus quàm opus ad umbilicum adduxerit : unde defcriptiones ejus non æquè funt omnes abfolutæ.Qui cordi operibus utuntur;monendi funt fcholia illa brevia , quæ præfixâ ftellulâ notantur autographo addita effe ab Æmilio [f] Stolbergæ in Harcynia Sylva Ecclefiæ Paftore , Theologo omni litterarum genere doctiffimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam ftirpibus ornatû poffidebat,eafque eleganti carmine defcribere folebat. Æmilius autem,ut moneret [g] Thalius quoties Cordi nomen fcribebat,veluti priores tres litteras abreviaturus,cordis humani rudem quidem effigiem pingebat.Hoc cùm ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typographico committendum defcripfit, accidit ut perperam Odum legerit, tranfcripferitque pro Cordo:ideo-

f Gesn. de Hortis Germ. & in Epift. à C. Bauh. editis.

g Syl. Harcyn. pag. 132.

que in his scholiis Odi loco, *Cordi* vox est substituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Lusitanus & Joannes Rodericus Castelli albi dicitur, inanis gloriæ avidus. [a] *Homo temerarius & indoctus* enarrationes scripsit in Dioscoridem, in quibus de rebus sibi planè incognitis sæpissimè disputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

AMATUS LUSITANUS. *anno* 1550. *Gesn. Epist. pag* 104.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobiensis, Julii III. Archiater, qui non solùm Hispanica Linguâ commentarios adornavit in Dioscoridem; sed [b] annotationes in eundem, juxta vetustissimorum codicum fidem elucubravit. [c] Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi septua- " ginta vel plures locos, in quibus Dioscorides partim perversus ab interpreti- " bus Latinis, (maxime à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina " sua priscaque destitutus dictione conspiciebatur. Quos omnes quàm accuratis- " simè fieri potuit, castigavi ac restitui, adjutus antiquissimo ac integerrimo " codice manuscripto. Graviter tamen accusatur à Mathiolo tanquam plagiarius " & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, [d] supe- " rioribus annis non solum in suos in Dioscoridem commentarios Hispanico " idiomate conscriptos majorem nostrorum laborum partem transtulit; sed ima- " gines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentiâ & illius parsimoniâ " adeo deformes redditas, ut nihil nativi splendoris, qui in nostris minoribus " elucet, in iis conspici possit. Præter Dioscoridem opus etiam de plantis Aristoteli attributum interpretatus est. Obiit anno 1552.

LACUNA. *anno* 1552.
b *Editæ Lugd. Apud Rovillium* 1554. *in* 16.
c *Lac. in Præf.*
d *Matth. in Præf.*

[e] HIERONYMUS BOCKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus est Heidespachii, pago [f] Brettæ, Philippi " Melanchtonis patriæ vicino, sub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. " Febr. ætatis 58. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici " Palatini Rheni, varii generis plantis instruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum " venit in collegium D. Fabiani cooptatus duas personas sustinuit, & ministri " Dei & naturæ, id est Concionatoris & Medici; atque in utriusque functione id " consecutus est, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium " faceret; utroque certè modo salutis erat. Postea Saræpontum se contulit à " Philippo Comite Nasoviensi, cui jam in morbo periculoso adfuerat, & quem " pristinæ sanitati restituerat, invitatus. Saræponti Historiam herbarum condi- " dit in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & mul- " ta erant honorificis ipse prædicat verbis. Postea Hornbacum rediit, ubi tabe " exhaustus, mortuus est. In hac autem Historia quæ in libros tres divisa est, à " Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentiis & facultatibus; præsertim de iis quæ in Germania nascuntur, fusè disserit. Icones non spernendæ sunt, descriptiones ut plurimùm breviores, ideoque obscuræ; denique laudes omnes adæquasset Tragus, si vires plantarum sibi maximè perspectas, quas plurimas certè perspectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius separasset.

TRAGUS.
e *Melchior Adam*
f *Bretta non longè distat à Spirâ.*

JOANNES vel JANUS HAYNBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS appellatus est, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis signi- " ficet, Zuviccaviæ Misniæ oppido [g] natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno

CORNARIUS.
g *Melchior Adam.*

„ vigeſimo primo Wittembergæ magiſter eſt renunciatus: mox anno 23. licen-
„ tiatus Medicinæ : ſed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad An-
„ glos & rurſus ab his per Galliam , Italiam petiturus , Baſileam venit. Com-
„ modum reperit ibi quos penitus interiiſſe creditum erat , medicos Græcos
„ Hippocratem , Galenum , Paulum Æginetam , Dioſcoridem in Aldina Ve-
„ netiis officinâ excuſos , & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem tranſ-
„ miſſos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos de-
„ diſſet familiariter excepto & in amicitiam recepto, Italiam viſendi deſiderium
„ in eo fermè reſtinxit , eumque annum ipſum Baſileæ detinuit. Ex illo porro
„ tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris,quos novennium ipſum ſe-
„ cutus erat,totum ſe ad Græcam medicinam contulit, Græciſque ſe totum ad-
„ dixit, quos ſecutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germania
„ Northuſæ, Francofurti ad Mœnum,Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpur-
„ genſi ac Jenenſi Academiis,non ſine laude ſua & auditorum fructu. Mortuus
„ eſt Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum verſum dicavit Auguſtano Sena-
„ tui,qui ſollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum ſolaribus coronatis
„ Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripſit ipſe in transferendo eo
„ auctore ſe perpetuis quindecim annis laboraſſe. Extat Galenus totus magna
„ etiam ex parte per Cornarium Latinè loquens, reliquis aliorum tranſlationi-
„ bus ipſius operâ caſtigatis. Eſt Cornarii Latinus Aëtius , qui univerſam me-
„ dicinam ſexdecim libris includere conatus eſt. Dedit & Æginetam,qui idem
„ quod Aëtius ſeptem libris efficere ſtudio habuit.[a] Quos ego,inquit Cornarius,
„ Dolabellis noſtris adjectis ita dedolavi , ut ad nullas aſpretudines offendere
„ poſſit, qui modò ipſe dedolatus ac lævigatus ad illos legendos acceſſerit. Ex
Theologis etiam vertit Cornarius Baſilium magnum, Epiphanium, Chryſo-
ſtomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioſcoridem tranſtulit & Emble-
„ mata ſingulis capitibus adjecit.[b] In quibus etſi rerum cognitio non admodum
„ ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lingua vis ac
„ proprietas plurimorum pulchrè explicatur , & genuina lectio paſſim , tum
„ Dioſcoridis , tum Plinii locis innumeris invicem collatis reſtituitur. Adver-
ſarium habuit Leonarthum Fuchſium , qui in pluribus locis ejus verſionem
reprehendit. Cornarius pariter Fuchſium carpſit,maximè in eo libro cui no-
men fecit *Vulpecula excoriata* , *ſeu Refutatio Hiſtoriæ Leonarthi Fuchſii* , &
in alio cui nomen eſt , *Nitra* , *ſeu Brabyla* , *pro Vulpecula excoriata aſſer-
vanda* alludens nempe ad Fuchſii nomen , quod Linguâ Germanica *vulpem*
ſignificat.

a *In Epiſt. nun-cup.*

b *Geſn. de Rei herbar. ſcript. ad Cord.*

GOUPYLUS. *Obiit anno 1560*

JACOBUS GOUPYLUS Pictavienſis,Doctor medicus Pariſienſis,Græ-
cè & Latinè doctiſſimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina
„ locum Pariſiis adeptus eſt.[c] Dedit caſtigationes in Dioſcoridis libros breviſſi-
„ mas ſed utiliſſimas, quibus contextus Græcus , collatis exemplaribus diverſis
„ (excuſſis & manuſcriptis & locis veterum medicorum Dioſcoridem citantium
„ & interpretationibus quibus Latinè recentiores quidam hujus ſcriptoris libros
„ verterunt) emendatur , ſervatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione.
Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentiâ judicioque recognovit &

c *Geſn. de Rei herbar. ſcript. ad Cord.*

adnotavit. [a] Verùm gliſcentibus in Gallia civilibus diſcordiis, cùm turbulenti de plebe homines in muſæum quòd pluribus voluminibus tum impreſſis tum manuſcriptis ornatum habebat, involaſſent, ſacramque illam ſupellectilem profanis manibus violaſſent ac diripuiſſent, tantum inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ecphraſim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relinqueret.

a Sammarth. Elog. lib. 2.

FUCHSIUS.

[b] Wembdingæ quod Rhætiæ eſt oppidum pulcherrimo loco ſitum, in ditione ducum Bavariæ, natus eſt LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Haibrunæ, Erphordiæ, Ingolſtadii ſe humanioribus litteris & Philoſophiæ addixit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavariæ migravit, ubi duxit uxorem. Ingolſtadium rediit, deinde Onoltzbachium ab illuſtriſſimo Principe Georgio Marchione accerſitus eſt anno 1528. iterumque Ingolſtadium petiit, & denuo Onolzbachium; ſed tandem ab Ulrico duce Wirtembergico 1535. Academiæ Tubigenſi adjunctus, annis 35. præclarè docuit. Mortuus Tubingæ 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit aſſidui laboris; Plantarum Germaniæ ſatis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ, magno Herbariorum commodo primus exhibuit: ſed Dioſcoridi nimium addictus dum Germaniæ plantis ejus deſcriptiones accommodare conatus eſt, plurima abſurda confinxit, pluraque luce clariora eſſe affirmavit, quæ tenebris pluſquàm Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Hiſtoriam abſolutam plantarum tradidiſſe. [c] Neque ſanè inquit peregrinarum tantum ſtirpium ſuaque ſponte in Germaniâ noſtrâ haud provenientium picturas dedimus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta ſepes & dumeta paſſim proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potiſſimum rationibus moti ſumus. Primum ut Herbariæ Medicinæ ſtudioſi, earundem etiam hiſtoriam integram & in ordinem digeſtam haberent, quæ magna ex parte à veteribus non eſt tradita, apud recentiores verò non niſi manca & confuſa. Dein ne poſteris noſtris accidat, quod nobis eveniſſe nemini obſcurum eſt, ut ſcilicet quæ hodie ſunt omnibus notiſſimæ ſtirpes, illis prorſus incognitæ fiant. Nam quis eſt qui neſciat Dioſcoridis ſæculo, pleraſque herbas tam notas fuiſſe, ut illum piguerit earundem notas quibus à poſteris ſuis agnoſcerentur, tradere? Quòd ſi tamen hodiè peritiſſimos etiam Rei Herbariæ homines perconteris, nemo erit qui eas agnoſcat. Sic fumum nobis vendidit Fuchſius: nam pro deſcriptionibus illis quas pollicebatur integris, ſolâ fermè verba Dioſcoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis nonniſi pauca addidit, ſuis tribuens quas Dioſcorides, Galenus, cæterique plantis in Græcia naſcentibus tribuerant. Nam multò felicior fuit in interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit acerrimus; quapropter plurima ſcripſiſſe quæ non intelligebat à pluribus accuſatur, & à [d] Franciſco Valleſio vir diligens magis in legendo quàm acutus in enarrando; ab Argenterio verò doctor ἀναλφάβητος dicitur. Summis tamen viris ſui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Coſmo Florentiæ Duci: ab illo inſignia & ornamenta nobilitatis accepit: hujus ſtipendium egregium annuum recuſavit. Præter Apologiam adverſùs Gulielmum Puteanum; Sebaſtianum Montuum; Jeremiam Thriverium; Joannem Pla-

b Melchior Adam.

c Fuchſ. Epiſt. nunc. Hiſt. plant. in fol.

d Lib. 4. Controv. cap. 8.

coromum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum : ſcripſit etiam adverſus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cæterum Fuchſius Hiſtoriæ plantarum Epiſtolam affixit doctiſſimam, cui plurimùm ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

RONDELETIUS. a Thuan. ad ann. 1566.

„ [a] Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Monſpeſſuli natum Medicinæ arte præcellentem abſtulit; à Franciſco Rabelæſo „ noſtrate nihilomnus contemptim appellatum in iis libris quos ingenioſâ magis „ quàm omnino irreprehenſibili jocandi libertate ſcripſit: & certè ejus ſcripta „ ejuſmodi ſunt, ut tantæ de ſe opinioni ſive excitatæ ſive ſparſæ non reſpon- „ deant. Unum eſt quod hominis nomen maximè poſteritati commendavit; „ quod de Piſcibus edidit, ſed eo minore laude, quòd illud potius alienæ induſ- „ triæ quàm ſuæ debuit, nimirum ex Guilielmi Pellicerii Epiſcopi Montiſpeſſu- „ lani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctiſſi- „ marum annotationum quas ille in Plinium ſcripſerat, magno litteratorum diſ- „ pendio amiſſarum aut hactenus ſuppreſſarum pars erat. Sammarthanus etiam „ Rondeletii opus non perfectum fuiſſe refert ſine Guilielmi Pellicerii doctiſſimi „ quoque viri auxiliaribus copiis, qui in caſtigando & explicando Plinio, natu- „ ram omnem evolverat, aditumque ad perfectam ejus conditionem ſtudioſis „ hominibus incredibili cum ſudore & induſtriâ muniverat. Sed multa ſunt quæ ab hâc ſententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monſpelienſis Univerſitatis Cancellarius, qui harum rerum teſtis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuſo ſermone perſecutus eſt (in qua Pellicerium magnis præconiis excepit) affirmat Rondeletium uſum fuiſſe multos annos manu Caroli Cluſii maximi deinde nominis viri, in conſcribenda piſcium Hiſtoriâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipſe Aquis-ſextiis in Bibliotheca avunculi mei Joannis Scholaſtici Pitton, Medici erudiτiſſimi, opera Plinii cum ampliſſimis notis manu exaratis à Guillelmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis ſimile quæ Rondeletius commentatus eſt. Illæ autem notæ manuſcriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peireſchii nobiliſſimi ſenatoris Aquiſextienſis, ut [b] Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro ſummæ eruditionis, qui interpretatione & notis illuſtravit Plinii Hiſtoriam, refertur Pellicerium ipſum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratâ Bibliothecam Patrum Societatis Jeſu Collegii Claromontani donaſſe; quarum altera conſtat variantibus, ut aiunt, lectionibus plurimorum codicum, ad oram libri adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum ſparſis ſubinde veluti floſculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Ariſtotelem unum ſequitur: unde manifeſtè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè ſparſo rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxiſſe. 4. Denique Monſpelii etiam viſuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis piſces alebat Rondeletius in villâ ſua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet*. Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias obſervationes quibus annuente Franciſco Turnonio Cardinali, Antverpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubuerat, continuis etiam piſcium ſectionibus, eorum naturam exploraſſe. Hæc

In Elog.

In Vita Rond.

b *In Serie Præſ. Monſp.*

tamen non impediunt quominùs de his cum Guilielmo Pellicerio frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissimè invisebat, & Historiæ naturalis cognoscendæ suasorem, auctorem, atque præceptorem appellare [a] so- lebat. PELLICERIUS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspeliensi pontificatu, cujus in diœcesi natus erat, honestatus; cùm non levem religionis alienæ suspicionem ([b] propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus deditæ à se amovisset, [c] & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentiâ superasset, abdidit se in Monspeliensem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit, cùm in hunc usum bibliothecam haberet locupletissimâ, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omniū generum codicibus undique conquisitis adornatam. Contabuitque miserabilis demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, erosis lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè tritâ Colocynthide sumenda ægrotandi obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius. [d] In herbidis namque & amœnis maritis agri Monspeliaci, animi causâ, dum unà spatiarentur, ut narrant Pena & Lobellius, inibique Allium subodorarentur, illicò herbulam vixdū arreptam, & eminus conspicati, Scordium esse deprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicos verum esse Scordium monuerunt. [e] Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operā collocavit Rondeletius, atque in eo multùm excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. "Rondeletii in Discoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehendisse me, ingenuè tibi fateor." Cæterùm Rondeletius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est, Galloprovinciæ juvenis pædagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit in litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomiæ studiosius operam dare cœpit. Hac autem ita delactabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerunt, & filiorum etiam gemellorum, quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minimè vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scolæ Monspeliensis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566. Ex Vitâ Rond. à Jouberto scripta.

[f] GULIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in quas figuras Fuchsii plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus. TURNERUS.

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocorneliensis, Medicus ingenii LUCAS GHINI.

[a] Rond. in Pref. Hist. pisc.
[b] Joubertus in Vita Rond.
[c] Sammarth.
[d] Adv. 210.
[e] Joubert. ibid.
[f] Raius.

a Matth. in Epist. nuncup.

„ & doctrinæ ſingularis, qui [a] Piſis magnâ cum omnium laude medicam ma-„ teriam multis jam annis profeſſus eſt. Is autem etſi nihil ediderit, præſtantium tamen virorum Cæſalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli, & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec ſolùm varias plantas mittebat ad ipſos; ſed ſuam de his ſententiam apertè declarabat. Qua in re non parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit. Primùm Horti Piſani præfectum fuiſſe refert Caſtellus.

MATHIOLUS. b Thuan. ad ann. 1577.

„ [b] Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peſte abſumptus eſt „ anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobiliſſima Etru-„ riæ civitate Franciſco Mathiolo & Lucretia Bonninſegnia natus, qui annos „ cum ſæculo numerabat, magni nominis medicus & imprimis famoſo illo Bo-„ tanico opere toties recluſo clarus. Longè aliter de Mathiolo judicandum cenſeo; nam Archiater ille Cæſareus, etſi in antiquiorum lectione apprimè verſatus eſſet, plantarum tamen vulgarium adeò ignarus fuit, ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus eſt, accuratè deſcripſerit aut depingi curaverit. Nihil prorſus ex ſe cognovit, quæ ab aliis accipiebat, ad Dioſcoridis

c Matth. Epi. lib. 4. ad Maranam.

„ verba protinus referens. [c] Nec negaverim, ut fatetur ipſe, plures (rectius di-„ xiſſet omnes) me dediſſe plantarum imagines, quæ ex ſiccis plantis ad me tranſ-„ miſſis delineari curaverim; ſed affirmaverim etiam, quòd aquæ egelidæ mace-„ ratione contractas à ſiccitate rugas adeò in iis extenderim, ut hac ratione re-„ divivæ & parum admodum à viridibus diſtantes viderentur. Quapropter non „ mirum ſi florum & fructuum picturæ à naturali ſtatu plerumque recedant.

d Matth. ibid.

„ Pictori etiam vitio dabat, quod nonnullæ ex his erant falſæ. [d] Ille enim Goritiâ „ Venetias profecturus, ſuſceptas ante plantas in itinere amiſit. Quapropter ve-„ ritus ne ipſius ægrè ferrem negligentiam, ſi id reſciviſſem, revocata in memo-„ riam Apii & Piſtaciæ facie, illas memoriter delineavit & excidendas curavit, „ non ſine magna animi mei indignatione. Mathiolus pictore ſuo impudentior „ multas delineari juſſit ex proprio marte ad Dioſcoridis deſcriptionem accom-„ modatas. Malè autem excuſari videtur à Maranta, qui [e] ſi ſtatuis inquit, ob an-„ tiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel naſum vel aures, aut aliud mem-„ brum adjungere licet, quo pulchrior univerſa facies ſpectetur, tametſi incerti „ ſimus an veram illius membri effigiem fuerimus aſſecuti; cur etiam depictis „ plantis aliquid addere non liceat, quod vel viderimus, ſed nunc ejus partis „ facultas non ſit; vel non viderimus, duce tamen Dioſcoridis deſcriptione ac-„ commodemus, dummodo clariorem ita ejus cognitionem fore ſperamus? His omnibus de cauſis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ ſupra triginta duo millia vendita feruntur, iconum ſpectaculo plures delectarunt quàm erudierunt.

e Maranta Epiſt. ad Matth.

f Column. in Præf. 1. part.

„ [f] Sed quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artificiosè mutilis „ nos atque ſe ipſum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones fictitias, tanquam Apelles poſt tabulam, exponere, exploraturus quid de

g Adv. 217.

„ his judicaretur, eaſque ſuppreſſurus, ſi minus feliciter exciperentur. [g] Cujus pi-„ cturæ, obſervantibus Pena & Lobelio, cùm eum puduiſſet, poſtremò de ultimis „ commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim in „ hujus miſellæ ſubreptitiam locum ſuffecit, ac ne verbulum quidem ſubdidit,

qua

quâ id de causâ dempsisset.[a] Videant ergo lectores qualiter se extricent ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnullæ quodammodo referant icones, non dico Mathioli; sed eas, quæ à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens, Rumicis agrestis foliis sibi invicem implicitis, Virginianum Pluk. Phytogr. Tab. 271. fig. 2.* Dracunculum majorem Math. non malè repræsentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politâ; sed nimiùm mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit.[b] Scimus inquit jamdudum non deesse atræ farinæ nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, conatus nostros obscurare nituntur; nixi tamen sophismatibus, fucatis mendaciis, jurgiis & conviciis. Ego autem cùm hoc verius asinos quàm homines existimem, in plateis lascivientes, pedere sinam ad sanguinem usque. Horum commentitiæ vanitates, quæ calumniis, captiunculis, maledictis atque etiam blasphemiis nituntur, comites, asseclas, & promotores tantùm habebant blaterones, vitilitigatores, sophistas, maledicos, sycophantas, susurrones, nebulones, invidos detractatores, impostores, impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

[a] J. Bauh. 2. 439.

[b] Math. in Præfat.

MARANTA.

[c] BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit Methodi cognoscendorum simplicium medicamentorum Libros tres eleganter profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligendi adeo utiles sunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantùm sed philosophico more instituti videri queant.[d] Doctus quidem vir Maranta, subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione, iisque inexaminandis diligentiâ profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectione patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554.

[c] Gesn. de Rei herbar scriptor. ad Cord.

[d] Col. part 1. pag. 16.

ADAMUS LONICERUS.

[e] ADAMUS LONICERUS Hessus natus Marpurgi anno 1528. die 10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, Professorem trium linguarum in Universitate Marpurgensi. Per sesquiannum Mathesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinæ factus, nuptias celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtensis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cùm Moguntiam Academiæ litteris vocaretur ad Medicinæ professionem inibi obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu Medicus ordinarius, honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. quam stationem magna cum fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19. Maii, ætatis 58. Quid in Re Herbaria præstiterit, testantur tum Botanicon, tum Historia plantarum diversimodè ab ipso Latinè

[e] Boissard. Icon. tom. III.

„ ſcripta, typiſque Egenolphianis edita, quæ utraque ab Euricio Cordo ipſe „ ſtudioſus olim ut plurimùm exceperat. Teſtatur & Herbarium vernaculâ lin- „ guâ ſub ejus nomine publicatum,quod Eucherius Roëſlin, ejuſdem Reipubli- „ cæ Francofurtenſis Medicus ordinarius,priùs dum viveret,pro Egenolpho ali- „ quoties editum adornaverat. Lonicerus verò poſteà toties recudendum, pro- bè reviſum & magna parte auctum, bono jure ſuum fecerat:ut qui & ipſe co- hæres eſſet inter Egenolphicos. [a] Joannes Bauhinus de Lonicero rectius ju- dicat, cùm ait ipſum ſua Botanica ex Trago conſarcinaſſe.

a J. Bauh. 1 520.

Nec defuerunt iiſdem temporibus viri generoſi,qui vel in utraſque Indias ſe contulerunt, Aromata, plantaſque rariores inquiſituri,vel de iiſdem in orbem noſtrum delatis abundè tractarunt, GARCIAS AB HORTO, CHRISTOPHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS OVIEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO LINSCHOTANUS, JOANNES LEIRIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo noſtro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamenſis, GUILIELMUS PISO Medicus Amſtelædamenſis, ejuſque domeſticus GEORGIUS MARCGRAVIUS DE LIEBSTAD, cæterique.

DALECHAMPIUS, Obiit anno 1587.

Inter eos qui noſtrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emi- cuit JACOBUS DALECHAMPIUS Cadomenſis, qui maximam vitæ partem egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum magna exiſtimatione. Ex recentioribus, primus ille conſcribendam Hiſtoriam univerſalem ſtirpium ſuſcepit; ſed oneri impar, pluribusque occupatus ac impeditus negotiis,hoc opus abſolvere non potuit. [b] Quamobrem à Guilielmo Rovillio Typographo Lugdunenſi diligentiſſimo hæc provincia demandata fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Guilielmique Rondeletii medici præ- ſtantiſſimi & in plantis examinandis exercitatiſſimi alumno, diſcipulo & per multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus ſubſidiario conſilio Dale- champii Hiſtoriam generalem plantarum,quæ vulgo dicitur *Hiſtoria Lugdu- nenſis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de ſingulis ejus commentationum partibus & quid ſentiret expoſuit, & liberaliter commodavit quidquid jam imaginum & hiſtoriarum collegerat. Hæc ſi ita ſint, ut res apertè declaratur in Præfatione Hiſtoriæ Lugdunenſis, non tam Dalechampio quàm Molinæo errores,qui in hoc opus irrepſere tribui debent,quos tamen affirmare poſſum longè pauciores eſſe quàm C. Bauhino viſi ſunt in iis animadverſionibus quas fecit in Hiſtoriam Lugdunenſem, quam Molinæum corrupiſſe affirmat Lo- belius: [c] Rerum ignoratione, inquit vir alioqui doctiſſimus & Philoſophus & „ Phyſicus, perdidit egregium illud opus elegantiſſimè à Guilielmo Rovillio li- „ beraliter,maximiſque impenſis excuſum clariſſimi eruditiſſimique & amiciſſi- „ mi viri D. Jacobi Dalechampii doctiſſimè auctum operâ & ſtudio D. Joan- „ nis Bauhini, Ducis Wirtembergenſis Medici clariſſimi, collegæ quondam & „ convictoris Montiſpeſſulani ſuaviſſimi. Conjici etiam poteſt ex Epiſtola qua- „ dam Geſneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino editæ ſunt, Joannem

b In Præf. Hiſt. Lugd.

c In Pharmac. officin. Rond. pag. 58.

Bauhinum Historiæ Lugdunensis correctioni incubuisse. Miror autem, inquit " Gesnerus ad eum scribens, te celare me institutum tuum circa stirpium com- " mentarios, & tunc demum de solis arboribus te aliquid moliri significare: " eum jam pridem ex aliis intellexerim te universam stirpium Historiam perse- " qui, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepisse omnia: quod ut felix " faustumque sit opto,& ex animi sententia eveniat.Quæ de Historia Lugdunen- " si illustrissimus Senator Jacobus Augustus Thuanus refert,digna sunt quæ hîc annotentur. [a] Cùm enim Lugduni esset,Tornesii & Rovillii Librariorum apo- " thecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in suo Plinio oc- " cupabatur, & Herbario à Rovillio instituto dabat operam: in quo id obser- " vandum quod ab ipso Dalechampio rescivit,& ut omnes sciant publicæ utili- " tatis interest, opus illud à diversis 30. ferè annorum spatio congestum & con- " cinnatum fuisse,& jam typis majorem partem mandatum, cum Dalechampius " ei ultimam manum imposuit: quo factum ut quædam accuratius,quædam mi- " nus diligenter scripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita " tamen ut posteriora semper sint meliora. "

a Thuan. lib. 2. Comment. vitæ suæ.

[b] Majorem Trago præceptore suo laudem promeretur JACOBUS THEO- " DORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipse magistri exemplo de Facultati- " bus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure dolemus pri- " mam tantum partem operis amplissimi ab auctore ipso esse absolutam,secundâ " scilicet & tertiâ ab alio quodam elaboratâ, non malè quidem, infra tamen il- " lam laudem quam Tabernæmontano posterius debet. [c] Jacobus Theodorus " à patria Tabernæmontanus dictus: quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, " oppido in ditione Principum Bipontinorum natus est. Initio pharmacopæum " egit in oppido *Kronvveissenbourg*. Posteà in Galliam profectus, testimonium " suorum in Re Medica profectum petiit, ac titulo doctoris est ornatus; exinde " ad suos reversus Medicinam fecit, non solùm apud plebeios, sed etiam apud " principes viros.E vivis excessit Heidelbergæ anno 1590. In Medicina facien- " da extra Theriacam & Mithridation, paucissimis usus est exoticis, domesticis " simplicibus contentus.Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens,& Rei Herba- riæ maximè studiosus: in eo præcipuè laudandus,quod præter multarum plan- tarum sibi propriarum notitiam,de viribus etiam vulgatiorum optimè scripse- rit. Vehementer tamen in ipsum Joannes Bauhinus & Lobelius invecti sunt. [d] Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi transcriptorum vernaculo idiomate, nec " non Tabernæmontani & Typographi sui subreptitia, qui icones laboribus " nostris & ære Plantiniano pictas & sculptas tacitè, catè, & cum cautela, insa- " lutato hospite aut auctore, scriptis suis inseruerunt, & propria,maximâ impu- " dentiâ, fecerunt. "

TABERNÆMONTANUS.
b Conring. Introd. in Art. med.
c Melchior Adam.
d In Pharmac. officin. restit. pag. 59.

[e] Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas usurpavit " JOANNES GERARDUS Anglus, natus Nantwici in Comitatu Cestriensi; " nec plures ex suis adhibuit quàm sexdecim in ea Historia plantarum quam " Anglicè scripsit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus " operis potissima pars,& quasi corpus sunt Pemptades Dodonæi Anglicè reddi- " tæ à quodam Doctore Priest, quas Gerardus ferè integras transumpsit; hoc ut "

GERARDUS.
e Raius. anno 1597.

„ celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobelianam, à Graminibus & Gra-
„ minifoliis initium sumens. Huic versioni Dodonæi addidit insuper nonnullas
„ plantas è Clusio, alias ex Adversariis Penæ & Lobelii. Ex suis circiter qua-
„ tuordecim non antè editas: assumpsit verò icones Tabernæmontani, quas sæ-
„ pius imperitè confudit & transposuit.

CAMERARIUS. a Melchior Adam.

„ Gerardo longè majorem famam sibi comparavit eruditione & arte Medica
„ insignis [a] JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norinbergensis
„ Medicus. Natus est Norinbergæ, die 6. Novembris 1534. Mortuus verò 1598.
„ die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanchthonem egit Wirtembergæ, &
„ Lipsiæ Medicinæ studuit. Deinde per biennium vixit cum Cratone Uratisla-
„ viæ. In Italiam missus auditor fuit Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aqua-
„ pendentis, Aldrovandi. Romæ Medicinæ doctor est renunciatus anno 1552.
„ 27. Julii; ad suos reversus cum singulari laude & successu, Medicinam exer-
„ cuit à principibus viris expetitus; Carolo Clusio & Prospero Alpino fami-
„ liarissimè usus est. Plurima etiam ad ipsum miserunt Josephus de Casabona
„ magni Ducis Etruriæ, ut vocant, Simplicista, Jacobus Dalechampius Lugdu-
„ nensis medicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinensis, Joannes
„ Aicholtz Viennensis Medicus, Nicolaus Rassius Chirurgus regius in Galliâ,
„ Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipse vicissim
„ illis & si qui alii exoticis plantis delectarentur ex suo horto quidquid potuit,
„ ultrò communicavit. Conciliavit hoc studium Camerario inprimis illustrissi-
„ mi Principis Wilhelmi Hassiæ Landgravii gratiam; nam cùm & ipse hortensi
„ stirpium curâ admodum delectaretur, ad hortum suum quem Cassellis instru-
„ xerat amœnissimum, exquisitius adornandum, Camerarii operâ usus, eumque
„ quamdiu vixit, summo favore est prosecutus. Habuit in convictu suo semper
„ unum atque alterum Rei Herbariæ studiosum, & imprimis sororis suæ filium
„ JOACHIMUM JUNGERMANUM Lipsiensem, ad miraculum usque eruditum
„ juvenem & prorsus natum ad Rem Medicam & imprimis Herbariam; qui
„ cùm imitatione Clusii, Prosperi Alpini, Rauvolfii, & aliorum peregrinationibus
„ variis & inprimis in Palæstinam aliasque Orientales regiones susceptis, tandem
„ in mari Peloponnesiaco navigans, ex contagioso morbo periisset, dici non po-
„ test quàm graviter optimus Camerarius casum illum tulerit; non tam quod ami-
„ sisset quem filii loco, propter insignes animi dotes dilexerat, quàm quod Res-
„ publica litteraria tanto fructu caritura esset, quem ipso vivo percepisset, cùm
„ quidem una cum ipso observationes etiam Hodæporicæ illius interiissent. At-
„ que ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rempu-
„ blicam non exiguis sumptibus à Gasparo Wolfio Tigurino Medico Conradi
„ Gesneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfecta, quæ ille
„ supremis tabulis Wolfio legaverat, sibi coëmit. Fuerunt in illa icones planta-
„ rum non paucæ ligno insculptæ, & ad vivum permultæ stirpes admodum accu-
„ ratè depictæ. Item collectanea quædam βοτανολογικά, undè facilè apparuit pluri-
„ mam Rei Herbariæ Historiam Gesnerum meditatum fuisse. Ejus igitur exem-
„ plo, ut Camerarius, propositi laudabilis specimen aliquot daret, Petri An-
„ dreæ Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & observationi-

bus à ſe illuſtratum & auctius redditum edidit, quod hactenus ſæpius recuſum verſatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad majus illud opus Botanicum à Geſnero cœptum perficiendum deſtinaverat, cui fecerat titulum παραλειπόμενον Rei Herbariæ, in quo potiſſimum ab aliis ſcriptoribus derelicta, vel non accuratè deſcripta, ipſe plenius, additis ſimul pluribus remediis & ſingularibus obſervationibus longo à ſe uſo deprehenſis tractare decreverat; ſed functionis ipſius catenati labores, peregrinationes variæ, valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut abſolveretur, non conceſſerunt. Rerum etiam naturalium, foſſilium, lapidum, metallorum, & id genus aliorum variorum diligentiſſimus fuit indagator, ut in ipſius Muſæo velut epitomen orbis quis conſpiceret: undè cùm viris quibus talia curæ, inprimis cum Ferdinando imperante, Joanne Baptiſta Porta Neapolitanis, Franciſco Calceolario Veronenſi, Joanne Vincentio Pinello, Bernardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis liberalis perpetuum ipſi commercium interceſſit. [a] Ejus obſervationes Botanicæ necdum editæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm in aliis regionibus naſcentium locis, in quibus ſecundum litterarum ſeriem loca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euporiſtis ac familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejuſdem de Cultura plantarum quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut deſideratiſſima unà cum Paralipomenis Botanicis aliiſque poſthumis, filios ab obitu patris publica facturos confidimus. In ejuſdem porro Bibliothecâ deliteſcit etiamnum Hiſtoria Plantarum Geſneriana ad eundem pro editione tranſmiſſa. Perierunt forſan hæc omnia, vel ſaltem ad nos non pervenerunt; ſed ſi ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex ſe ipſo præſtitit Camerarius; Mathiolum exornavit iconibus Geſneri; ſed ineptè de plantis ipſis locutus eſt. Horto verò Philoſophico ac Medico Geſneri ſpoliis etiam locupletato, ſi obſervationes ex Anguillaræ Epiſtolis ſumptæ demantur, pauca relinquentur quæ legi mereantur. Majorem laudem conſecutus eſſet, ac Geſneri deſiderium quodammodo legiſſet, ſi ſupellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris feciſſet.

[a] *Schenc. Biblioth. iatric.*

Cum Camerario conjungi debet Janus Antonius Sarracenus Lugdunæus, cujus demum ſummâ curâ & diligentiâ Dioſcoridis opera ſi priſtinæ dignitati non fuerint reſtituta, ſummum tamen nitorem adepta ſunt: [b] nec adeò multùm ſupereſt quod intelligi nequeat, ſi Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum peritus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immenſa qua valebat eruditione & utriuſque linguæ cognitione ita ſe geſſit, ut parùm abſit quin ne latum quidem unguem à Dioſcoridis mente receſſerit, ac interim Pliniani ſermonis puritatem mordicus retinuerit, quod profecto tunc temporis ſummum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditiſſimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro, [c] ita parum profuit illi αὐτοψία plantarum quas in Hortulo alebat Antonius Caſtor.

Sarracenus. *anno 1598.*

[b] *Conring. introd. in Art. med.*

[c] *Salmaſ. proleg. in libr. de Homonym. Hyl. iatric.*

Doctis interim & bonis viris inſtitutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum eſt; ſed nimium fortaſſis operæ & temporis poſuerunt in conquirendo inani theſauro. Melius haud dubiè ſibi nobiſque conſuluiſſent, ſi capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, au-
„ dacius ad naturæ ſinum, quæ ſeſe omnibus manifeſtat, confugiſſent. Qui de
Vivebat anno 1520. „ herbis dicturus eſt, inquit Collinutius, eum ego non tam librorum quàm tellu-
„ ris, non tam litterarum quàm agrorum ſtudioſum eſſe oportere cenſeo. Tantum abeſt ut id conſilii caperent, quin potiùs conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis, in quibus Plantæ de quibus diſceptabant ſibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes erraſſe videntur quòd ſingulis penè Herbis ſua ex Dioſcoride aut Theophraſto nomina accerſere voluerint: quaſi verò Dioſcorides & Theophraſtus omnium regionum plantas deſcripſerint. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioſcoridis aut Theophraſti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propoſitam ſententiam adducerent, exiſtimantes apud nos planè eaſdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Aſia, Africa commendarunt. Mathiolus ſuis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falſa deluſus imagine
Ibid. quam in mente, ex Dioſcoridis verbis ipſe ſibi finxerat. Memorat etiam Salmaſius ſe vidiſſe Codicem Græcum Dioſcoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura oſtendit elegantius quàm verius expreſſas; ex verbis quippe Dioſcoridis adumbratas ab antiquario potius quàm ex autopſia ad fidem exhibitas.

Vix induci poſſum ut credam antiquiores, ſi lucis uſurâ iterum fruerentur, agnituros opera quæ hodie ſub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophraſtus, vix Dioſcorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuiſſe, eaſque potius de manu in manum, ut aiunt, traditas, quàm ex deſcriptionibus erutas eſſe. Ad cæteras verò aſſequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipſi plantas inveſtigarunt. Quæ Dioſcoridi obviæ fuerunt, eædem peregrinantibus in iiſdem locis procul dubio occurrerent, & ſi conjecturæ locus detur in re adeo obſcurâ, longè tutius eſt conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Pariſiis & Londini. Quid enim affirmari poteſt ex brevi deſcriptione in qua planta quæ inquiritur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui ſeſe ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc ſunt in uſu in iiſdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium uſus fortaſſis penè obſolevit. Demum ſperandi locus eſt, fore ut hac arte diſſolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauvolfius, Guilandinus, Proſper Alpinus peragratis Græcia, Ægypto & Aſiâ non enodarunt.

BELLONIUS. „ PETRUS BELLONIUS Cenomanus[a] fuit vir indefeſſi ſtudii, quem-
„ admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico ſer-
„ mone ipſi naturali evulgavit, perſpicere licet. Nam extant libri de coniferis
„ Arboribus & perpetua fronte virentibus, de admiranda veterum fabricarum

[a] *Cluſ. in Epiſt. dedicat. Oper. Bellon.*

ſtructurâ, de medicato funere, Latinè ab ipſo conſcripti. Gallicè verò libri " de Avibus, de Piſcibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Ser- " pentibus & inſectis. Tum Commentaria in Dioſcoridem,& de agricultura li- " brum, alia præterea quædam meditabatur; ſed laudabiles ipſius conatus ino- " pina mors, nefarii latronis manu illata, interrupit non ſine magno litterariæ " Reipublicæ diſpendio. Quapropter vix mihi ſuadere poſſum quod clariſſ.viri " Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii ſcripta ſubripuiſſe ac pro ſuis edidiſſe, cùm Opera Bellonii Pariſiis edita fuerint anno 1553. & teſte Thuano Romæ perierit anno 1555. [a] Petrus Gillius Albienſis " qui ad exactam utriuſque Linguæ antiquitatis, veterum ſcriptorum, bona- " rum diſciplinarum,ac præcipuè rei naturalis cognitionem,indefatigabile lon- " ginquas regiones luſtrandi ſtudium attulerat, quo incitatus per 40. ampliùs " annos inſtituta per Græciam,Aſiam utramque & majorem Africæ partem di- " ligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, ſic enim à Franciſco I. juſſus " erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum poſitum deſcriberet. " Mortuo eo diu vagatus,cum raro Dei beneficio ex Gerbenſium piratarum ma- " nibus elapſus eſſet, tandem in familiam munificentiſſimi litterarum patroni " Georgii Armeniaci Cardinalis,qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam " in tutiſſimum portum ſe contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas " tanto tempore ſparſim congeſſerat narrationibus, dies noctibus continuat,ar- " dentiſſimâ febre correptus diem ſupremum clauſit annos natus 65. & ad B. " Marcelli funeratus eſt.Scripta ejus ne perirent ejuſdem Armeniaci Cardinalis " in clientem amor & propenſum ad rem litterariam juvandam ſtudium, pro- " hibuit,qui partem majorem eorum in Galliam adferri juſſit & publicanda cu- " ravit. Pars tamen eorum (pergit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano ama- " nuenſi & peregrinationum per aliquot annos comite ſubrepta creditur,qui ea " ſuo non Gillii nomine poſtea evulgaverit, tamen vel plagiarius non medio- " crem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico mini- " mè invidit. "

[a] *Thuan. ad ann.* 1555.

RAUVOLFIUS.

LEONARDUS RAUVOLFIUS [b] in Orientales regiones in quibus " multa naſci nobis non ſat cognita dedicerat,navigare in animum ſuum induxit, " & anno 1573. Maſſiliæ navim ingreſſus, in Orientem non ſine periculo venit " ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſſyriam, " Armeniam cum præſenti ſæpe vitæ diſcrimine peragravit.Eâ in peregrinatio- " ne non ſolum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetiſtarum " quàm Chriſtianorum varias vidit, atque obſervavit; ſed herbas quoque fruti- " ces, plantas, & ejuſmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, " adſervavit, & ſecum in Germaniam exportavit.Scripſit Hodæporicon ſive Iti- " nerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Meſopotamiam, Babyloniam, Aſ- " ſyriam & Armeniam, quod in ſex partes diſtinxit, in quibus plurima rara de " omni Medicâ materiâ obſervata tradit. Quarta illius pars quæ continet plan- " tarum Ægyptiacarum & Syriacarum icones, figuras, & hiſtorias Latinè exi- " vit cùm Hiſtoriæ plantarum Lugdunenſis appendice. Cæterum Rauvolfius " floruit circa annum 1583. Occoni alicubi Daſylycus dictus patriam habuit "

[b] *Melchior Adam.*

„ Auguſtam Druſi. Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Ar-
„ tis ſtudium tunc ut cùm maximè florere judicabatur, miſſus doctoribus Medi-
„ cis tum temporis clariſſimis operam dedit, ac inprimis Herbariæ Rei ſtudio
„ incenſus cùm Hieremia Martio poſt Medico Auguſtano circa Montempeſſu-
„ lanum ſæpiuſcule & montes & valles & campos perreptando ſexcenta ſimpli-
„ cium (quæ vocant) genera collegit, inque uſum medicum exportavit. Lau-
„ dabat inter alios pr ceptorem ſuum fideliſſimum Guilielmum Rondeletium
„ Academiæ Monſpelienſis profeſſorem clariſſimum.

De Guilandino & Proſpero Alpino agemus inter Profeſſores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compenſarunt aſſiduis ſuis laboribus ſummi viri, qui deficiente ſæculo præterito & incipiente eo quod deſinit, Botanicen utilius excolentes, fabulis ſuperſtitionibuſque rejectis, maxima plantarum parte in Europa naſcentium, eam locupletarunt, non religiosè admodum anxii de Theophraſti aut Dioſcoridis ſententiâ.

Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI

DODONÆUS. a Melchior Adam.

„ Mechlinienſis Archiatri & Medici Cæſarei.[a] Natus eſt Mechliniæ anno 1517.
„ fortunis & muſis propitiis, ad ſummum eruditionis culmen in omni artium
„ genere aſcendit: in Medica tamen Facultate inprimis excelluit, cujus gratiâ mul-
„ tas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academias adiit coluitque. Medicinæ lau-
„ ream ſupremam conſecutus, cum ob artis inſignem peritiam, & in ejus praxi
„ ſummam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximiliano Auguſto ejuſque
„ filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in aulam adſcriptus
„ ac curandæ valetudini præpoſitus fuit. Ibi cùm in ſummo honore eſſet, con-
„ tinuis amicorum Litteris Mechliniam eſt evocatus, ut bonis quæ ad Mechli-
„ niam & Antuerpiam habebat, præſto eſſet; niſi ea factioſis diripienda & qua-
„ ſi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus impetratâ ab Im-
„ peratore miſſione ad ſuos rediturus, Coloniæ aliquamdiu ſubſtitit, quòd tum
„ temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia bellicis motibus infeſta
„ eſſent. Amicis demum aſſiduè flagitantibus, relicta Coloniâ Antuerpiam con-
„ ceſſit. Indeque non multò poſt in Academiam Lugdunenſem in Batavia, ſti-
„ pendio luculento à curatoribus invitatus anno 1582. Medicinæ profeſſionem
„ publicam ſuſcepit, & lectionibus eam, ſcriptiſque doctiſſimis mirum in mo-
„ dum exornavit. Donec tandem ibi vivere deſiit anno 1585. ætatis 68. Quam ſcripſit Plantarum Hiſtoria non tam iconum elegantiâ quàm rerum copiâ & delectu prædicari debet. Pauci quidem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipſi defuit, ſed ab amicis quorum nomina recenſet initio ſui operis plurimas accepit, cæteras ab aliorum ſcriptis: unde [b] Joan-

b Hiſt. Plant. lib. 17. pag. 299. & 318. c Adv. pag. 367.

„ nes Bauhinus alienis ſe ornare plumis Dodonæo commune fuiſſe non ſemelin-
„ dicavit.[c] Dodonæi ſedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita
„ pleriſque minus tempeſtiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è
„ Dioſcoride accepit, magno detrimento ægrorum & experimentorum, qui quod vident à bono viro & veritatis amico ſcriptum, illico ut verum arripiunt,

piunt,& per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditu. Turnerus Anglus in suis Herbariis alphabeticis Anglicis.[a] Icones autem plurimas, inquit Dodonœus, nostrâ & operâ & curâ jamdiu delineatas fuisse, facilè agnoverint qui Frumentorum, Florum & Coronariarum, Purgantiumque historias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His accesserunt non paucæ (præter nonnullas novas & antea non editas) & me quidem procurante supra aliquot annos expressæ, quæ in vernaculis ac Gallicis de Stirpium Historiâ commentariis à Joanne Loëo quondam editis extant. Reliquæ partim ex Caroli Clusii; sed plures ex Mathiæ Lobelii observationibus accesserunt. Quod quidem nobis eâ causâ liquit, quod omnes nostras in suis Observationibus ipse Lobelius inseruerit; sed tamen haud præter consensum & voluntatem nostram & sub conditione, ut vicissim suâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus haberem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarant Christophorum Plantinum easdem icones ex auctorum consensu adhibuisse in operibus Clusii, Lobelii, & Dodonæi.

[a] *Dod. in Præfat.*

Clusius. Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noscendarum amor illum cepit Monspelii, in qua urbe triennium totum egit, Gulielmi Rondeletii Medici celeberrimi contubernio ac mensâ usus ut refert Boissardus. Natus est Clusius Atrebati in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium missus Juri Civili operam dedit;sed tanto Rerum naturalium studio flagravit ut Hispaniâ, Lusitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ,Belgioque peragratis,nondum satis ipse sibi fecerit,ac longiora & molestiora itinera suscepisset, si votis valetudo respondisset. Annum agens 64. hydrope laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariss. Viri Gulielmi Rondeletii curâ & diligentiâ liberatus fuit usu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hispanica peregrinatione, ruente in cursu per acclive equo cum ipso sessore,dextrum brachium supra cubitum fregit,& eum insequente, dextrum crus. Viennæ porro Austriæ annum agenti quintum & quinquagesimum, pes sinister illi luxatus, & melleolus fractus. Octennio deinde post Francofurti ad Mœnum, ex casu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ,sed neglectâ, ad contusionem dumtaxat medicamenta applicantibus,prorsus claudus effectus est,ut ne pedem quidem promovere posset, nisi gemino scipione sub alis subnixus. Eam ob causam cùm corpus exercere nequiret; sed perpetuo fere illi sedendum aut decumbendum esset, graves alii accessere morbi,calculus, coli dolor,& hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho successore honestissimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adscriptus, Horti Cæsarei curam per annos circiter quatuordecim habuit.Aulicæ tandem vitæ pertæsus,Francofurtum ad Mœnum concessit.Demum anno 1693.ab Academiæ LeydensisCuratoribus honorificis litteris & stipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quà publicè,quà privatim,utilis esse nullo unquam tempore destitit. Scripta sua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digessit.In primo continentur icones plantarum 1133. in altero præter fructus & animalia exotica,plantarum effigies sunt 45. à Clu-

Icon. tom. 2.

Ex Orat.funebr. Everardi Vorstii in obit. Clus.

Clus. cur. post in fol. 35.

fio obfervatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus defiderium fui relinquens triftiffimum, fimulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes fuperavit qui prius fcripferant, Hiftoriarum etiam, Cofmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiam, Latinæ fcilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hifpanicæ, Lufitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à fe primum obfervatas Stirpes accuratè defcribere & ex tempore rubricâ pingere folebat; fed
„ pluribus annis poftquàm eas obfervaffet, earum icones fculptæ funt. [a] Inde
„ factum eft, inquit, ut clariffimus vir Rembertus Dodonæus, nunc Cæfareus
„ Medicus, veteri amicitiâ mihi conjunctus, quas ex meis iconibus voluerit, li-
„ berè in fuam purgantium Hiftoriam intulerit. Ego viciffim eadem libertate
„ fretus, Anemones quatuor generum, Ariftolochiæ longæ vulgaris, quàm &
„ Sarracenicam Galli appellant, & Chamæfyces effigies, quoniam meo argumento deferviebant, ex eodem Libro defumpferim. Clufii certè modeftiam hoc in loco fatis mirari nequeo; tantùm enim ab ipfo diftabat Dodonæus in Re Herbaria quantùm à puero magifter.

a Cluf. Præfat. Hifp.

LOBELIUS. MATHIAS LOBELIUS Infulanus Clufio etiam longè fuit inferior, longè minorem in defcribendis plantis diligentiam adhibuit, ut conftat ex Adverfariis, Obfervationibus & Illuftrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones defunt, vix fanè poteft intelligi. In affignandis autem plantarum locis nimiùm memoriæ fuæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipfum in Anglia fponte nafcentes obfervavit, quafque in locis ab illo defignatis fruftra requifiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperiendas. Exemplo fit Lycopfis altera Anglica, & Nymphæa Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI

PENA. PENÆ Gallo-provincialis, viri doctiffimi, rariores plantas in Gallia Narbonenfi nafcentes divulgavit ftylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebrofum quadrare apertè videtur.

BAUHINI FRATRES. Veniamus nunc ad [b] JOANNEM & [c] CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti funt, vix ut minima herbula appelletur, fine utriufque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Bafileæ nati funt. Quamvis autem eruditiffimi fuerint, videntur
„ tamen fibi plus oneris quàm humeri ferre poterant, impofuiffe. Hiftoriam fci-
„ licet univerfalem unufquifque fcribere inftituit; fed ut ait Gefnerus ad Fuch-
„ fium fcribens, unus vir nullus vir, fi ufquam in hoc maximè argumento verè
„ mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Plantarum fpecies, quarum magnam par-
„ tem fingulos ignorare neceffe eft, propter regionum diverfitatem. Quod fi fuas
„ quifque obfervationes protulerit, fpes eft aliquando fore, ut ex omnibus opus
„ unum abfolutum ab aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut noftro fæculo fieri optarim, ita vix fperare aufim: neque hoc quo vivimus fæculo plantarum Hiftoria univerfalis abfolvi poteft, quoniam ex defcriptionibus hactenus cognitarum, fingulæ fpecies nec certò dignofci, nec ad propria genera revocari poffunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Hiftoriæ illæ univerfales turpiter fœdantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

b Obiit Montis-Bellicardi 1613.
c Obiit Bafileæ 1624 ætatis 64.
d Epift. pag. 137.

opus utilius mihi videtur ipſo [a] Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. [b] In Prodromo Theatri Botanici Plantæ ſupra ſexcentæ à C. Bauhino primùm deſcriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas , mutilaſque accepit ab amicis, quàm vivas. Idem quoque uſu venit Joanni Bauhino, qui ſibi cognitas accuratius deſcripſit ; ideoque fratri anteferendus ; nam etiamſi nomina ſynonima plantarum uterque ſimili propemodum eventu colligerit, deſcriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præſtant iis quas Gaſparus paraverat , ſi de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulboſis agit, & ex ipſo Prodromo liceat judicare. Cæterum in eo peccaſſe videntur viri præſtantiſſimi quod inſtitutionem generum qua nihil ad Hiſtoriam plantarum abſolvendam magis neceſſarium , planè neglexerint.

a Edit. annis 1620. & 1671.
b Edit. annis 1623. & 1671.

PASSÆUS. Huc etiam ſpectant Criſpini Paſſæi [c] Hortus floridus ; in quo icones 325. accuratè delineatæ & ſecundùm quatuor anni tempora diviſæ exhibentur. [d] Emanuelis Suvertii Septimontii Batavi , itemque [e] Theodori de Bry Florilegia. Tùm [f] Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronenſis Deſcriptio Montis Baldi & [g] Jacobi Cornuti Doctoris Medici Pariſienſis Canadentium Plantarum Hiſtoria. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione verſatus , ut manifeſtum eſt ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Pariſienſi & deſcriptionibus ſpecioſis ab Herbariorum ſtylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Veſpaſiano Robino , cæteriſque Rei Herbariæ ſtudioſis obſervatas & Pariſiis educatas , adorare conatus eſt , additis iconibus 68.

c Edit. 1614. & 1617.
SUVERTIUS. d Anno 1612.
BRY. e Anno 1612, 1614. & 1618.
PONA. f Anno 1601. 1608. & 1617.
CORNUTI. g Anno 1635.

PARKINSONUS. Poſt Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinenſis , Pharmacopæus Regius , Hiſtoriam etiam univerſalem Plantarum Anglicè tradere conatus eſt. [h] In Paradiſo enim terreſtri , opere ſic nuncupato, florum Hiſtoriam latè perſequitur. [i] In Theatro verò Botanico plures Plantarum ſpecies complectitur , quàm quævis alia quæ hactenus extet Hiſtoria. In pleriſque C. Bauhini veſtigiis inſiſtit , multas tamen ſpecies addit ex Alpini Exoticis , Cornuti Canadentium Hiſtoria , aliiſque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut feſtinationem multas omiſit, alias etiam repetit , ut monet Raius.

h. Edit. 1629.
i Edit. 1640.

Ex his manifeſtum eſt , per paucos quidem maximè viros ſalutarem ipſam profeſſionem increviſſe , qui Plantas Europæ deſcribere & ad proprios uſus referre non dubitantes, Rem Herbariam valdè amplificarunt. Eò namque confidentius uti debemus noſtris , quò nobiſcum , ut dicam , naſcantur. [k] Hæc ſola naturæ placuerat eſſe remedia parata vulgò, inventu facilia ac ſine diſpendio ex quibus vivimus. Poſtea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenere iſtas , in quibus ſua cuique venalis promittitur vita. Statim compoſitiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æſtimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur : cùm remedia reverà quotidie pauperrimus quiſque cænet.

k Plin. lib. 24. cap. 1.

Quæ in Græciâ & Orientalibus regionibus proveniunt Herbæ ab Incolarum diligentiâ & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm à propriis veribus acceperunt. [l] Juba Mauritaniæ Rex Herbarum ſtudio quàm

l Fuchſ. Epiſt. nunc Hiſt. plant.

Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1.

„ regno memorabilior. [a] Mitridates, quemadmodum & apud nos Attalus, in- „ quit Galenus, omnium propè ſimplicium medicamentorum experientiam ha- „ bere ſtuduit, quæ perniciofis venenis adverſantur, facultates ipſorum in fa- „ cinorofis hominibus morte damnatis explorans.

b Gal. ibid. cap. 2.

Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Lybiam, Siciliam celebrarunt & Cretam [b] cùm Herbarii viri qui illic à Cæſare alebantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipſi Cæſari ſolùm; ſed toti quoque Romanorum urbi plena vaſcula tranſmitterent. Evacem etiam Arabum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus ſcripſit ad Neronem; ſed [c] hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum eſſe, rectè judicat Salmacius.

c Lib 15. cap. 2 Prolegom.

Sed cur ſileamus Principes, qui hoc parumque ſæculo Rem Herbariam liberaliter exceperunt? nonne Philippum hujus nominis II. Hiſpaniarum Regem potentiſſimum in Americam miſiſſe Franciſcum Hernandem Archiatrum ſuum, „ ut plantas indagaret, teſtatur [d] Joſephus Acoſta? De plantis, inquit, liquo- „ ribus, & aliis rebus medicis, Regis juſſu præclarum opus Doctor Franciſcus „ Hernandes condidit, in quo univerſæ plantæ ad vivum expreſſæ deſcribuntur „ numero 1200. comprehenſæ, conſumptis in hoc opere ſexaginta ducatorum „ millibus. [e] Conringius affirmat ſe ab amico accepiſſe in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii volunt illud opus in locupletiſſima Bibliothecâ Regiæ Eſcurialis propè Madritum aſſervari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ verſarer, pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi oſtenderunt non quidem Plantarum ex America; ſed indigenarum, nec rariorum ſemiputridarumque.

d De natura novi orbis lib. 4. cap. 29.

e Introd. in Art. med.

HORTUS PATAVINUS.

Intér Hortos publicos, in quibus plantæ à Profeſſoribus indigitantur, antiquiſſimis eſt Patavinus, ob quem Senatui Veneto ſumma laus tribuenda eſt. „ Is enim [f] Hortum ſphæricum, amplum, irriguum inter duo templa auguſtiſ- „ ſima D. Antonii & D. Juſtinæ, omni genere Herbarum medicinalium refer- „ tum, ad ſtudioſos medicinæ in Re Herbaria erudiendos conſtituit, ſuadente id „ clariſſimo Medico FRANCISCO BONIFIDIO Patavino, qui anno 1533. pri- „ mus Simplicium explicator factus, id muneris quàm diligentiſſimè obivit uſ- „ que ad annum 1549. [g] quo ſenio confectus & oculis captus, ab hoc onere „ deſtitit. Huic poſtea ſucceſſit GABRIEL FALLOPIUS Mutinenſis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum Simplicium explicatione. [h] Bellonius monet cum Franciſco Bonafide, Danielem etiam Barbarum auctorem fuiſſe Senatui Veneto ut Hortum conſtrui juberet. Obſervandum autem eſt Patavii alios eſſe Plantarum profeſſores, alios verò Horti cuſtodes, ut vocare ſolent, ſeu Præfectos Horti. Fallopius de Stirpium naturâ tantùm diſſerebat in Schola, earum verò curam non habebat. Quapropter [i] Caſparus Bauhinus Aloyſium Mundellam Brixianum recenſet ſecundum Horti præfectum & Aloyſium Anguillaram tertium, nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Triviſano Patavino „ qui defuncto Fallopio ſuffectus eſt anno 1563. [k] Mundellæ extat memoria ſub „ Aloyſii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam per- „ hibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septembris.

f Riccob. de Gym. Patav.

BONAFIDIUS. ſive BONAFIDES.

g Thomas in Gym. Pat.

FALLOPIUS.

h De neglect. ſtip. Cult.

i In Pin.]

k Thomas ibid.

ejuſdem anni ſucceſſiſſe Melchiorem Guilandinum Boruſſum è vinculis Turcarum ære Fallopii libratum. [a] ALOYSIUS MUNDELLA ſcripſit Epiſtolas de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes; ſed ad rem Herbariam parùm conducentes. [b] ANGUILLARÆ Opiniones ſeu Epiſtolæ multò utiliores ſunt, rariores enim Plantas obſervaverat in ſuis Peregrinationibus, quod opus ex Italico ſermone C. Bauhinum Latinum feciſſe narrat [c] Schenckius notis ac ſcholis adornatum.

MUNDELLA. a Editæ ann. 1538. 1543. & 1556.

ANGUILLARA. b Edit. ann. 1561.

c Biblioth. intric.

[d] Anno 1561. MELCHIOR GUILANDINUS electus eſt horti Patavini cuſtos ad oſtendendas ibi herbas, earumque nomina & vires aperiendas. [e] Regiomonte Boruſſiæ oppido natus [f] à teneris ad litterarum ſtudia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Diſciplinis ſubtilioribus atque Arte medica excelluerit. [g] Vir fuit ſine dubio litteratiſſimus, qui inſtar Gorgiæ de qualibet re propoſita, cùm ad alia omnia, tùm ad ſtirpes & herbas pertinente, doctiſſimè ac diſertiſſimè diſputabat. [h] E patria maturè egreſſus non ſolùm Europam peragravit; ſed etiam per mare Mediterraneum, in alterum quaſi orbem trajecit, & auſpiciis Marini Cabelli Veneti, Aſiæ atque Africæ magnam partem perluſtravit, atque in Indiam uſque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium iniquæ ſortis, ferreis catenis ad triremium tranſtra alligatus, aliquandiu magno animo exantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum, quæ vocant Simplicium, ſtudio ac labore indefeſſo cognitionem ſibi comparavit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto illi medicorum qui Patavii eſt celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram collocatus medicam, Medicinam cum applauſu profeſſus. Scripſit Mathiolus, ſed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laboraſſe tantâ, ut aliunde ſibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus illis cum aſino bajulo radicibus: quod etiamſi factum tantùm abeſt ut dedecori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plurimum. Fatis conceſſit Patavii 1589. Cæterum cùm Guilandinus in Herbario Mathioli centum notaſſet errata & poſt quadriennale ſilentium Mathiolus tantùm viginti erratorum defenſionem ad I. Cratonem Medicum edidiſſet, idque Guilandino in India tunc abſente, ſuſcepit defenſionem ejus Paulus Heſſus Medicus Uratiſlavienſis. Peregrinationum quoque ſuarum Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus; ſed illos intercidiſſe fama eſt ſcelere piratarum. Vehementer in adverſarios ſuos invehebatur teſte Theone. [i] Pauca tamen cùm multa expectarentur, ejus inſtant ſcripta & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo tamen virum tantæ exiſtimationis multoties hallucinatum eſſe, eruditiſſimus Scaliger contrario ſcripto demonſtravit.

d Riccob. ibid.

e Thuan. ad ann. 1589.

f Melchior Adam.

g Riccob. ibid.

h Melchior Adam.

i Thuan. ibid.

[k] Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus eſt JACOBO ANTONIO CORTUSO Patavino [l] anno 1590. [m] Is præter generis nobilitatem ſibi decus & ornamentum ſuis ipſius ſtudiis ac virtutibus comparavit. Semper enim fuit ſtudioſus quàm qui maximè, ac tametſi Medicum nunquàm profeſſus eſt, tantopere tamen Simplicium medicamentorum cognitione eſt delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, ſuis temporibus fuerit, nominari poſſe nemo

CORTUSUS. k Riccob. ibid.

l Thomas ibid.

m Riccob.

a Edit. 1591. „ videatur. Obiit anno 1593. nullo opere edito nisi [a] Catalogo Plantarum „ Horti Patavini Italicè Venetiis excuso.

PROSPER ALPINUS.
b Riccob. Ibid.

„ [b] PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in „ Scolis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593. In „ Ægyptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad Venetam „ nationem ibi commorantem curandam & sanandam : & accitus est Genuam anno 1585. à Joanne Andria Aurea Principe, classis Hispanæ Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximaque eruditione præditus. Multas rariores plantas tùm à se in Ægypto observatas, tùm ex Cretâ aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Contareno Senatoribus amplissimis acceptas minùs feliciter descripsit,ac depingi curavit;ut abundè probant non solùm de plantis Ægypti tractatus; sed de Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus est Prosper anno 1617.

ZARABELLA & PREVOTIUS.
c Thomas ibid.
ALPINUS ALPINUS.
VESLINGIUS.

„ [c] Anno 1618. JACOBUS ZARABELLA ad lecturam Simplicium, „ ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNNES PREVOTIUS Rauracus usque ad annum 1630, quo grassante pestilentiâ occubuit. „ Anno 1631. munus oblatum recusavit, JOANNES RHODIUS Damus, „ & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO Prosperi filio anno 1633. „ ad annum usque 1637, quo tabe periit. Anno 1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus,Eques sancti Sepulchri successit: periit febri maligna 1649. Abundabat certè Veslingius multiplici doctrinâ, nec minus inter anatomicos quàm Botanicos celebrandus. [d] Successit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritiâ jam clarus & amœnioribus litteris ac potissimum priscorum numismatum notitiæ deditus. Hujus locum nunc præclarè occupat multis nominibus perillustris Abbas FELIX VIALI.

d Thomas. ibid.
GEORGIUS A TURRE.
VIALI.

HORTUS PISANUS.
e Conring. Introd. in Art. med.

„ [e] Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medices, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique „ præfecit Andream Cæsalpinum,cujus inferius mentionem faciemus.Jucunda proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum, Ludovisianorum, Burghesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, cæterorumque qui purpuratorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda inquam memoria Federici Cæsii, sancti Angeli Principis, [f] qui genus & proavos atque hæreditarium principatum vix sua decora existimans, omni disciplinarum generé sic animum illustravit,ut erudita perspicuitate maximè Lyndæus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hortorum Casparis à Grabielis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore percelebres erant Patavii, ut & Venetiis Hortus Cornelii viri illustris, qui Cipri insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut Creta, Alexandria, aliisque Regionibus multa pulcherrima,& rarissima Venetias afferri curaverat.Bononiensem Hortum nostris temporibus multùm locupletarunt plantarum studio inprimis delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Romanum verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritissimus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI: Sed priusquam ex

f Ferrar. de Flor. cult.
Gesn. de Hort. Ital.
JACOBUS ZANONI.
JOANNESBAPTISTA&LÆLIUS TRIUMPHETTI.

Italia discedamus, quod tribuemus præconium illustrissimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Siciliæ parte, quæ tam magnifico viro patet, inspicere licet, diligentia & studio viri præstantissimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clarissimi illius Episcopi Aichstadensis JOANNIS CONRADI A GEMMINGEN, qui Eystetii sive Aichstadii in Franconiâ maximos sumptus fecit, non tantùm in colendos Hortos elegantissimos arcem episcopalem cingentes in monte sancti Wilibaldi; sed in excudendas icónes amplissimæ formæ; BASILIO BESLERO tantùm opus accurante, quòd Clusio si diutius vixisset fuerat destinatum. Descriptio autem hujus Horti celeberrimi edita est Norinbergæ anno 1613. cùm 1083. iconibus speciosis, quarum nonnullæ magnitudinem ipsarum plantarum superant.

PRINCEPS CATHOLICÆ. FRANCISCUS CUPANI. HORTUS EYSTETTENSIS. BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuisse existimentur Hortis tantopere celebratis Hesperidum, Babyloniis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophrasti, cæterisque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunensis & Amstelodamensis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxoniensis verò & Londinenses nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptoniensis, Camptonianus, Chèlseianus nihil ex universo orbe. Mirum dictu quantùm gloriæ & laudis consecutus sit CASPARUS FAGELIUS Potentissimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Pensionarius*, Herbarios in omnes orbis plagis mittendo plantas undecunque conquisituros: sed magno Rei Herbariæ detrimento periit tantus vir, cujus Hortos Kewenhorsti non longè à Lugduno Batavorum non semel vidisse gloriabor. HIERONIMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctissimi BREYNII Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis sumptibus accersitum non minorem famam conciliabit quàm Jubæ, semper commendabit peritissimi HAGELAERI Cathalogus. Quandiu in terris suus Botanicæ erat honos Zurflidianum & Honslardiacum; ab hominum oblivione & silentio vindicabunt curæ viri præstantissimi DANIELIS MARESII. Demum charissimi PAULI HERMANNI Paradisus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris summi, quò Batavi plantas prosequuntur. Moveor tam amico orbatus, qualis ut urbitror, nullus unquàm erit. Quantùm ad absolutionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emisit in lucem anno 1687. colligi potest. Rerum omnium rariorum quæ ad Philosophiam naturalem spectant, thesaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à se delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: sed mentem habuit omni thesauro præstantiorem. Natus est anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Professor die 29. Januarii, 1695. Successorem habuit clarissimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Batavus, Indiarum Præfectus, qui nominis celebritatem apud posteros, nullis neque divitiis, neque volupta-

HERMANNUS.

tibus posthabendam assecutus est celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATHÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur. JOANNE CASEARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. Duodecima verò anno 1693.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium partem,

Gesn. de Hort. Galliæ.

„ Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera ostendunt. Petrus Bel-
„ lonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinationibus semina varia con-
„ gessit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ satis, variæ ei stirpes pro-
„ venerùnt: non solùm verò paucas singulorum generum, præsertim arborum,
„ quæ Lutetiæ nasci ante hac non solebant educare contentus est, sed etiam syl-
„ vas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallica debere Bellonio?

Hortus Relati Bellaii Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos vescebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam.

HORTUS HENRICI IV.

Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annùm 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo.

HORTUS REGIUS PARISIENSIS. GUIDO DE LA BROSSE.

Sed anno 1626. longè ampliorem HORTUM instituit PARISIIS ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadentibus Heroardo Archiatrωn Comite & GUIDONE BROSSÆO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, qui Hortum verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brossæus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigitandi numeri præposuit

VESPASIANUS ROBINUS.

VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Felicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatrωn Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regiorum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatrωn Comiti restituta est.

Anno 1699.

Enim verò cujus tutelæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM; cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in seipso tam faciliter experitur: qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

GUIDO CRESCENTIUS FAGON.

dem ætate jam provectiorem ab earum ſtudiis avocarunt amœniores litteræ, non graviſſima medentis munia, quibus Aulæ & urbi aſſiduè ſuccurrit; ſed Regi, Regiæque familiæ conſulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum ſcientiâ præſtant verè munifico, ſemper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas ſeminàque ex omnibus partibus tranſmiſſuros: Unde nihil mirum ſi Hortus Regius Pariſienſis, immenſo illo plantarum numero quo inſtruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionyſius Joncquet Doctor Medicus Pariſienſis, Botanices Profeſſor renunciatus eſt. Huic ſucceſſit clariſſimus D. D. Fagon, ſummum Scholæ Medicæ Pariſienſis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Pariſienſem ſuffecit; & deinde pro ſingulari qua me complectitur benevolentiâ, eodem onere, grato quidem & ſuavi, anno 1683. me beavit.

Nec Gallia ſolo Pariſienſi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum eſt Hortus Regius Monſpelienſis, ab Henrico IV. circa annum 1598. inſtitutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna, ſcripta reliquit, figuris elegantioribus inſignita; ſed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monſpelienſis ſecundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL: tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, juſſu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipſo PETRUS MAGNOL qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præeſt FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ, tum doctrinæ, tum famæ ſuſtinendæ ſpes facit.

HORTUS MONSPELIENSIS.

RICHIERIUS DE BALLEVAL.

MICHAEL & FRANCISCUS CHYCOINEAU.

PETRUS MAGNOL.

Infauſto ſidere nata ſunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquiſextienſis, *quem virum vel nominare, laudare eſt*. Perierunt excellentiſſimi viri pretioſi fœtus priuſquam in lucem mitterentur. Gaſſendo teſte, ejus vitæ ſcriptore accuratiſſimo, Myrtum latifoliam flore pleno è ſylvoſis locis, quæ inter Maſſiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jaſminum verò Indicum, flavum, odoratiſſimum è Sina, Papyrum è Saitarum regione, Liſam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sydone, Damaſco, ex nova Francia aliiſque locis deferri curavit. Nucem Cuciophoram Zinziberque germinantes vidit [a] Belgenſerii, in ſuaviſſimis illis Hortis, in quibus feliciter adoleſcebant Gelſeminum Americanum majus, flore phœniceo; Perſicum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Meſpilus & Ceraſus acida ſine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

PEIRESKIUS.

Salmaſ. Præf. in tab. Cebet. Arab.

Anno 1605.

[a] *Beaugencier, oppidum non longè à Telone.*

Immortalem Rei Herbariæ ſplendorem adipiſcentur Horti illi nobiliſſimi, quos Bleſis ac Pariſiis, rarioribus plantis ditari voluit Sereniſſimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianenſium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quòd inter armorum ſtrepitus, non ſumptibus tantùm ut alii, ſed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illuſtraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut gloriandum mihi videtur, quàm immenſus ille Theſaurus iconum Plantarum nativis ſuis coloribus ad vivum expreſſarum, quæ aſſervan-

GASTO BORBONIUS.

tur in Pinacothecâ Ludovici Magni.Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto; qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, fævissimas hiemes, ardentesque foles pertimefcit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Blesensis, Pictor eximius, jussu Gastonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictaviensis, Roberto non inferior, ejusque discipulus dignissimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunensis Campanus, qui in pingendis elegantioribus plantis, avibus, & quadrupedibus, industriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, sub cujus præsidio disciplinæ & artes dulce degunt otium, pacis bellique temporibus, quibus tot tantisque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit stipendium optimus Princeps, ut Historiam naturalem, Physicam & Mathematicas disciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæterasque bonas artes ad absolutionem perducant.

ROBERTUS. JOUBERTUS. AUBRIETUS. *Pictores eximii.*

His progressibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad nostra tempora; nec quicquam ei deesse videtur præter accuratam generum constitutionem: accuratam dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clarius intelligatur qualis esse debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum est similes plantas à dissimilibus separandas & cum similibus velut in fasciculos esse colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium structurâ; non verò à remotis illis signis, quæ ratione locorum, tempestatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ simili structurâ donantur, ad idem genus reducemus, seu quod idem est, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, seu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejusdem generis sunt, signo quodam singulari inter se differunt, species ejusdem generis appellandæ sunt, quæ præter characterem generi proprium, alia singulari notâ distinguuntur à cæteris ejusdem generis. Plantæ v.g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantùm à cæteris generibus distinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; sed à se invicem singulari quadam, speciebus singulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejusdem generis conveniat. Insuper duo observanda sunt circa characteres generum plantarum, eos scilicet in omnibus speciebus ejusdem generis apprimè similes esse debere; tùm & sensibus obvios absque Microscopii auxilio.

Quid generis nomine intelligi debeat apud Herbarios.

Quid speciei nomine.

Deinde si tutiorem viam insistere cupiamus, constituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput est, unicum tantum vocabulum cum notione characteris sic conjungi oportet, ut nullatenùs adhibeatur ad diversa plantarum genera significanda, servatis quantum fieri potest traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum est, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob causam immutanda, novaque plurima instituenda: quæcunque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum sententiam de his faciliùs accipiam, quod lubentem gratumque facturum me spondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Etymologia nominum Planta-

Nihil mihi videtur integræ restitutioni Botanices magis adversari quàm ve-

tus illa & intoleranda consuetudo, ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum judicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eô significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cùm sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causa cæteris speciebus ut plurimum non convenit. rum tenebras sæpius affert quàm lucem Rei Herbariæ.

Ranunculus v.g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur satius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cùm plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cùm tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorsus donaretur? Itaque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cùm nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducat ad planiorem & breviorem plantarum cognitionem. Hæc facilè obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum ex tempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam commmunis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorsus differant. Quid Classis nomine intelligi debeat apud Herbarios?

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cùm in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augeretur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicarunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principiis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur, nec eos spes & eventus fefellissent, nisi Mæcenate vel otio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, [a] *vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus*, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. [b] Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ primaria GESNERUS.

[a] *Conring. Introd. in Art. Med.*

[b] *Melchior Adam.*

„ urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius eſt verſatus, „ nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum cognitioni. Etenim „ adoleſcens aut potius puer ab avunculo Joanne Friccio Rei Herbariæ perito „ ad hoc ſtudium adſuefactus eſt, quod deinde ſemper amavit. Nam & Lau- „ ſannæ cùm eſſet,ſemper Herbarum gratiâ montes Sabaudiæ pererrabat, & Ba- „ ſileæ non minori ſtudio ad Rheni ripas & paſſim etiam per latè patentes cam- „ pos,& in vicinis montibus plantas inveſtigare ſolebat. Tiguri etiam poſtquam „ habitare cœpit non tantùm in agros & montes urbi vicinos Herbarum noſcen- „ darum causâ exire conſueverat,ſed quotannis ferè aliquam peregrinationem in „ alias Helvetiæ partes ejuſdem rei gratiâ ſuſcipiebat. Itaque magnam partem „ Alpium Rhæticarum & Helveticarum, Plantarum causâ perluſtravit. Cùm „ etiam Venetias profectus eſſet ut Mediterranei maris piſces in urbe celeberri- „ ma cognoſceret,non minori causâ & ſtudio in illo itinere plantas quàm in ipſa „ urbe piſces obſervavit,& depingendas curavit.Eademque diligentiâ in peregri- „ nationibus Gallicis uſus eſt.Obſervabat autem non tantùm plantas à veteribus „ Dioſcoride, Plinio & Theophraſto deſcriptas aut à recentioribus Ruellio, Fuch- „ ſio,Trago;ſed naturæ ipſius ſcrutator,omnes ante ſibi non viſas plantas collige- „ bat, depingebat, in Hortulo ſuo plantabat. Diligenter præterea primas quali- „ tates plantarum & temperamenta inveſtigabat, & in hunc uſum quaſvis plan- „ tas guſtabat, alligabat corpori, & variis rationibus earum vires experiebatur. „ Tantam ejus diligentiam cùm cognoviſſent complures homines doctiſſimi & „ qui ejus judicio multùm tribuerent, certatim ad eum miſere ſemina varia & „ plantas quamplurimas cùm recentes tùm ſiccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex „ Germania & Anglia uſque. Itaque cùm propria diligentiâ tùm amicorum ſtu- „ dio collegit plures quàm quingentas plantas, quarum deſcriptiones apud nul- „ lum veterum extant. Jamque ſe operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis „ maximo ſtudio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet: cum „ fati vi ſuis ereptus, præclarum opus abſolvere & explere non potuit. Atta- „ men ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit & anno- „ tavit, ea omnia cùm decumberet, teſtamento legavit claro Medico Gaſparo „ Wolphio, eique operis editionem commiſit ac quantumvis æger & admodum „ infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam ſervare inſtituerat, „ expoſuit. Antequam verò in morbum incideret, figuræ plantarum quampluri- „ mæ ligno inſculptæ fuerunt, in quibus depingendis ipſe frequens pictori ade- „ rat & curabat; ſed ut plurimùm ut certa ſervaretur in omnibus proportio; „ deinde ut pictor non artem ſuam oſtentaret, ſed naturam imitaretur & ad il- „ lam quamproximè accederet. [a] Singulari enim nec alias uſitata ratione icones „ ſtirpium depingi & ſculpi fecit, plantas in partes dividendo & ſingula ſeor- „ ſim ſpectanda exhibendo. [b] Ego,inquit Geſnerus, in meo ſtirpium Oceano pe- „ nè ſubmergor & obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii & „ Camerarii incuriâ perierunt. [c] Periit & praxis medica Geſneriana ex infinitis „ experimentorum & remediorum Schediaſmatis ac Collectaneis congeſta, quæ „ referente Schenkio ſervabatur inabſoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nu- „ perrimè accepi ab erudítiſſimo viro D. Sheraſdo plurimas icones plantarum „ Geſneri curâ concinnatas,duobus voluminibus *in folio* (ut vocant) comprehenſas.

a Conring. Introd. in Art. Med.

b Geſn. epiſt. à C. B. Edit.

c Schenc. Biblioth.

cum descriptionibus notisque manu exaratis Norinbergæ asservari in Bibliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejusdem civitatis Physici. Mortuus est Gesnerus in Musæo suo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue pestifera, quæ Tiguri grassabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cùm fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitiis laboravit, quòd ejus vestigia non fuerint secuti qui post ipsum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Gesnerus in flore & fructu plantarum. [a] *Ex his enim potiùs quàm foliis,* inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum scribens, *Stirpium naturæ & cognationes apparent. His notis (à fructu, semine & flore) Staphisagriam, & Consolidam regalem vulgò dictam Aconito συμφύλους εἶναι βοτάνας facile deprehendi.* Hinc in Epistola ad Adolphum Occonem diligentem Medicum Augustanum, sententiam suam etiam apertè declarat. [b] *Melissa Constantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videtur accedere, seminis tamen, unde ego cognationes stirpium indicare soleo, figurâ differt.* [a] *Epist. pag.* 118. [b] *Epist. pag.* 65.

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perillustri Columnarum gente oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus est ob exquisitam Historiæ naturalis cognitionem. Nihil profecto adeo absolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum est, sive icones auctoris manu exaratas, sive descriptiones & dissertationes criticas spectes. [c] Hieronymus Columna, ut ait Thuanus, « ex conjuge dilectissima Pompeium honoribus quibusdam in aula Romana defunctum reliquit, « ac postremò & Fabium qui in naturali Historia industriam suam hodie exer- « cet, scriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in posterum spe excitata. « Anno 1592. opus omnino eruditum φυτοβασάνου nomine, cum iconibus 35. in lucem emisit; deinde ἔκφρασιν plantarum iconibus 156. ornatam juris publici fecit anno 1606. ejusque partem alteram anno 1616. cum iconibus 43. In hac præcipuè suam mentem non obscurè aperit de generibus plantarum instituendis: *Foliorum effigiem,* inquit, *in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis, sed ex flore seminisque conceptaculo, & ipso potius semine, plantarum affinitatem dijudicamus, respondente præsertim sapore, in reliqua plantæ parte.*

COLUMNA. [c] *Ad annum* 1586. *Col. part. alt. c.* 27.

Legitima igitur constituendorum generum ratio Gesnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, nisi ROBERTUS MORISONUS Scotus, Aberdonensis, qui per plures annos præfuit Hortis Serenissimi Principis Gastonis Aurelianensium Ducis, eam quasi ab Herbariis abalienatam renovasset, instaurasset, & primus ad usus quotidianos adjunxisset, quâ in re summis laudibus excipiendus, longè verò majoribus si à suis abstinuisset.

MORISONIUS. *Obiit Londini* 1683.

JOANNI RAIO Socio Regio Londinensi, qui nullam fermè Historiæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit satis quæcumque optima in singulis plantarum scriptoribus occurrunt, in unum corpus coacervasse, digessisse, illustrasse, quamplurima nova addidisse; plantas etiam huc usque cognitas in sua genera pulchrè distinxit, singulorum proprias notas recensens.

RAIUS.

Ego verò post tantos viros his statuendis nequaquam incubuissem, nisi putassem Herbariorum plurimùm interesse, ut omnes modi quibus characteres

plantarum inſtitui poſſunt, in medium afferrentur. Non tamen ipſe mihi tantùm aſſumo, ut ſine aliorum ope hoc à me præſtari potuiſſe ſentiam. In lucro poſui quæ cæteris optima viſa ſunt, & cùm plura in Arte noſtra deſiderari animadverterem, collegi ipſe me & mecum quaſi ſum collocutus ut certior fierem an tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri poſſet, quam vulgari, quæ diuturno uſu teri ſolet. Quamobrem Analiticam rationem adhibui, quæ mox patebit, coegit me ad Geſneri & Columnæ ſententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tanti viri confecuti ſunt, arte explorandi acquiſivi, & operæpretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum exiſtimavi, ſi ſingulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ neceſſaria vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi ſunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confuſis enim nominibus plantarum, earum genera confundi neceſſum eſt. Confuſis autem generibus, quæ ſpecierum notio ſeſe nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorſus aliena videtur; quod etſi concedatur, homines tamen abſque methodo rei adeo multiplicis & diffuſæ, qualis eſt Botanice, naturam niſi obſcurè admodum comprehendere poſſe experientiâ convicti fateantur neceſſe eſt. Non levius errant qui veram ſpecierum diſtributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impoſitionem pendere exiſtimant. Conditor rerum, qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipſis notas inſigniores poſuit ex quibus peti debet ſimilitudo illa quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis. Has notas immutare nequaquam poſſumus, neque ab earum contemplatione & uſu abſtinere, ſi erroris vitandi cura ſit. Quod verò ad nomina ſpectat, etſi nunc quæ aptè poſita ſunt, uſurpare debeamus; qui tamen ea impoſuerunt, alia ſanè adhibere poterant: Ranunculum v.g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calamintham quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea ſtructuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejuſmodi notis deſtituuntur: unde primus nominum delectus noſtri juris eſt, notarum propriarum nequaquam.

Notas proprias Plantarum ab auctore naturæ ſtatutas eſſe.

Cùm igitur illæ ex plantis ipſis eruendæ ſint, priùs inquirendum videtur quid ſit Planta, & quænam ejus partes: nam etſi Theophraſtus auctor graviſſimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem eſſe, inque univerſum de ea referre difficile, eam tamen deſcriptione depingere conabimur.

Definitio Plantæ.

PLANTA eſt corpus organicum, quod radicibus ſemper, ſeminibus fortè ſemper; foliis, floribus & caulibus ferè ſemper donatur.

I. Namque ut deſcriptionem noſtram explanemus, Clariſſimus vir Marcellus Malpighius, Philoſophus præſtantiſſimus, naturæ operum explorator accuratiſſimus, Innocentii XII. ſummi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatomen inſtituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonſtravit plantas præcipuè componi ex fiſtulis tenuiſſimis & veſiculis. Fiſtulæ duplicis generis ſunt: aliæ alimento convehendo inſerviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vaſa; hæ pulmones plantarum quodammodo dici poſſunt in faſciculum utræque veluti colliguntur in ipſis radicibus, diſperguntur in ramis

Quænam Plantarum organa.

eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctiùs aut laxiùs inter ſa conjunctæ veſiculas in interſtitiis ſuis complectuntur;quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concreſcens.

II. Plantas etiam abſque radicibus vivere non poſſe conſtat. Namque Cuſcuta,quæ plantarum vilior videtur,radicibus non deſtituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò areſcentibus,capillamenta ſeu cauliculi Cuſcutæ tuberculis quibuſdam aſperis arctè adhærent plantis quas comprehendum, & in meatus eatum ſeſe inſinuando, alimentum cæteris reficiendis inſtitutum arripiunt: unde inter plantas paraſiticas Cuſcuta recenſeri ſolet.Et revera quæ radicibus carere exiſtimatur, magno radicum apparatu inſtruitur, ratione muneris accedentium ad cirros,quorum ope Hederæ rami abſciſſâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur,pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoſo erumpentes.

Radicibus plantas omnes donari.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis deſiderantur. Tubera ipſa, pleræque Fungi ſpecies,foliis & caulibus carent. Filici,Capillo Veneris, Polypodio, Linguæ Cervinæ,Muſco & cæteris id genus plantis flores denegavit natura. Semina ſingulis ineſſe naturali quodam judicio adducimus ad credendum; quamvis fruſtra explorentur in pluribus Muſci & fungi ſpeciebus, tum & herbis in fundo maris naſcentibus.

Nonnullas foliis & floribus destitui.

Omnes probabiliter ſemina obtinere.

Cæterùm plantarum partes tantum inter ſe commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura inſtitutæ vdeantur. Radices ab ipſa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules tranſmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia ſubactum floribus ſubminiſtrant: flores ſunt veluti viſcera quædam ad fructus incrementum comparata;fructuſque ad ſeminum nutritionem conſtituti.Hæc denique ſpectari debent tanquam ova quædam quæ ſingulas plantæ partes compendiariò delineatas continent:nec revera ovum ovo ſimilius,quàm ſemen cujuſque plantæ ovis volatilium & inſectorum;idque Empedocles benè relulit ſuo carmine:

Οὕτω δ' ὠοτοκεῖ μικρὰ δένδρεα πρῶτον ἐλαίας.

Ariſt. de Gener. animal. l. 1. c. 23.

Ut autem generum notas ex ſtructura partium ex quibus plantæ componuntur,facilius eruamus,tria hic exploranda ſunt. 1. Utrum affinitas illa ſeu ſimilitudo quæ requiritur inter ſpecies ejuſdem generis,in quinque partibus jam recenſitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in ſingulis generibus earumdem partium ſit habenda ratio,an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præcisè peti debeat à partium ſtructura, an ab earum affectionibus, quales ſunt color, odor, ſitus, cæteræque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandi artem recurrendum eſt: partes ſcilicet plantarum ita invicem ſingillatim conjungendæ,ut demum illæ ſeligantur, ex quibus characteres generum ad perſpicuitatem magis facientes, & ad uſum magis accommodati conſtitui poſſunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cùm fieri nequeat ut plures ſpecies ejuſdem generis occurrant,quarum radices, folia, caules, flores, ſeminaque ſimilia ſint. Tantùm abeſt ut hæc arte genera firmarentur,quin potius ſtabilita deſtruerentur,& quælibet ſpecies genus ſin-

Notæ propriæ Generum plantarum ex quinque earum partibus deſumi nequeunt.

gulare conftitueret. Ex Ranunculis alius eft radicibus tuberofis, alius grumofis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo fimilitudo plantarum generica in nonnullis tantùm earum partibus requirenda eft. Hanc in quatuor partibus exigere nimiùm etiam videtur; cùm metuendi locus fit ne affinitas illa in fpeciebus cognitis aut cognofcendis defideretur potiùs quàm reperiatur. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res faciliùs procedat, eæ tantùm videntur adhibendæ notæ quibus carere non poffumus, feu quod idem eft, fine quibus genera ftare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hift. Oxon. part. 2. pag. 86.

Supponamus v. g. cum Morifono Glycyrrhizæ notas pofitas effe in caule altiffimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, filiquis curtis, compreffis; quæ fuperveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis feu violaceis: quis non videt hanc effe defcriptionem non generis quidem, fed illius fpeciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris fimiles; etiamfi caulis ejus longè brevior effet; radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Hinc manifeftum eft tres plantarum partes, duas aut unicam fortè ufurpari poffe ad ftatuenda genera. Quapropter à fimplicioribus ordiendum eft; fingulæque feorfim confiderandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi poffe non videtur. Fingamus v. g. à foliorum fimilitudine genus inftitui Plantaginis nomine, plantas omnes conprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales funt Plantaginis fpecies vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum effet aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderet, quæ foliis funt Aconito fimilibus? Quot quæfo Aconiti, Geranii, & Ranunculi fpecies unà confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis defumpta, veri quadam fpecie oculos ludat, tum maximè quòd diuturniora fint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc fæpiffime ad inftitutum noftrum inepta videtúr. Plantæ fiquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori pofita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, feque ultro Ranunculi aut Geranii, fi velis, fpecies declarant. Quamobrem nullius generis character inftitui debet, nifi exploratis, fuo tempore, fingulis plantarum partibus.

Neque à Floribus.

Flores operi noftro non magis inférvirent. Cucurbitæ fcilicet, Convolvuli & Campanulæ fpecies, floribus funt planè fimilibus: nihilque ineptius foret quàm genus ex his compofitum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, fi fola florum haberetur notio, nec felicius res fe haberet inter ipfa legumina & plantas leguminofas.

Aut Seminibus.

In feminum ufu fumma etiam erit difficultas. Meliffa, Marrubium, Salvia, Betonica, Rofmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus ftabilirent. Fruftra hic naturæ fcopum & finem, quæ foli fructificationi ftuduiffe videtur, objiciunt aut partium præftantiam, quæ fructibus ut

putant

putant, debetur. Non agitur hîc de naturæ fine aut partium nobilitate; ſed de inveniendâ ratione plantarum in genera diſtribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris eſſent anteponendæ, ſi magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis ſingulis plantarum partibus, certum eſt duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas eſſe; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad inſtitutum noſtrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi poſſunt vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia ſumi poſſunt, vel cum floribus vel cum fructibus: Flores demum & fructus ſimul uſurpari. Sed ex duabus, combinandi Arte conjunctis.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò uſus eſt: Ranunculi enim ſpecies quæ foliis ſunt Aconiti & radice fibroſâ, à ſpeciebus quæ foliis ſunt Chærophylli & Rutæ radice grumoſa ſejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum ſimul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus ſimiles ſunt, ad unicum genus ſpectarent; perinde ac quæ ſimiles ſunt radicibus & fructibus, ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia: nec majoris eſſet emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæſo, occurrunt plantæ leguminoſæ, quarum flores & folia ſunt ejuſdem conformationis? quid ex foliis, ſi cum ſeminibus uſurpentur, auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & ſitu fructuumque ſtructurâ parùm differunt, unius eſſent generis. Non ex radicibus ſimul & foliis. Neque ex radicibus ſimul & flore: au radicibus ſimul & fructu. Non pariter ex foliis & floribus neque ex foliis & fructibus.

Hæc cùm ita ſint, genera plantarum ſtatui non poſſe liquet, niſi flores ſimul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonſtrationis habere exiſtimo; cum exploratis cæteris omnibus, ſola videatur ad uſum revocanda. Enimverò ſimilitudo ſeu affinitas florum & fructuum longè magis abſoluta eſt quàm cæterarum partium, ſi ſingulæ cum ſui ſimilibus comparentur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Antirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius ſpeciei Antirrhini? an tam perfecta ſimilitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis eſſe dicuntur? Quid pulchrius quàm tot ſpecies Ranunculorum & Roſarum, quarum flores & fructus in ſingulis eorum generum ſpeciebus adeo ſibi formâ & ſtructurâ reſpondent? Quis varias Campanulæ ſpecies ad idem genus referendas eſſe non concedat, ratione florum & fructuum. Sed ex floribus ſimul & fructibus.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus eſſe contendentes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, ſeu ex iis quæ apud Herbarios longo uſu recepta ſunt, deſumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi ſpecies appellatæ ſunt ratione floris & fructûs, aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicis? Cur huic uſui quem hominum arbitrium adduxit, neceſſariò parere cogimur? His tria reſponderi debent. Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam eſſe, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipſæ plantæ; quòd haud dubiè eveniret, ſi ſingulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non ſolùm maxima oriretur confuſio, ſed memoria penitùs obrueretur infinitis propemodum nominibus.

Nobis veluti innatam esse.

II. Etiamsi characteres plantarum primo aspectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui posse videantur, certum tamen est plerosque homines sic affici floribus & fructibus, ut sibi temperare vix possint, quin inter species ejusdem generis recenseant eas, quæ simili flore fructuque donantur. Quis Violæ v. g. nomen denegabit Herbæ Trinitatis Fuchsii, cum florentem eam aspiciet? etsi foliis longè diversam à Viola vulgari. Quis inquam, nomen idem non dabit Violæ montanæ, laciniato folio Clusii ? quamquam illa Geranium ita repræsentet, ut oculatissimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis profectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ sunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ crispæ! quas omnes vel morosi Botanici floribus & fructibus conspectis, uno ore & incredibili quadam consensione, Geranii nomine salutarunt. Adeò verum est omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis insitum est, eo uti maximè decet.

Et ab omnibus fermè Herbariis etiam insciis usurpatam fuisse.

III. Nova plerisque plantis nomina nunc essent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in Arte nostra stabilita sunt, destruerentur, si foliorum tantùm vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus constituendis; nam in appellandis plantis florem simul & fructum multò sæpius, quasi naturaliter & quodam ut ita dicam instinctu ducti adhibuerunt qui ut disciplinæ denuo instaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamsi Gesneri & Columnæ præcepta neglexisse videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Chærophylli, Chamæmeli solo flore & fructu inter se similes. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot species notæ sunt, si foliorum aut radicum forma spectaretur. Ea lege Asarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Asari species recenseri: Hincque earum nomina essent immutanda, cùm constet species ejusdem generis eodem communi nomine appellandas esse, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium postremo, nescio quo bono fato contigit demonstrasse hanc methodum cæteris omnibus præstare & singulis generibus ita aptasse, ut magno Herbariorum commodo futuram sperare ausim. Neque dubito quin Auctores tanti consilii, eodem, ut ita dicam, moderamine usi fuissent, quod & ipse adhibui, si generum singulorum notas decernendi locum habuissent. Habet enim ista methodus (ut mihi quidem videtur) suum modum, quem ultrà citràque nequit consistere legitima plantarum cognitio, à quo si quis recedat, quæ firmiora sunt in Re Herbaria turpiter cadere necessum est. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti sumus, consideratione abstinendum est.

Opponunt quidam eam methodum universalem non esse, cùm non paucæ plantæ floribus aut fructibus vel utrisque careant. Deinde eam parum commo-

dam videri, cùm certa tantùm eaque breviori anni tempestate flores & fructus vigeant, proindeque vix aliis temporibus appellari possint. Postremo plurima etiam immutanda esse longo usu recepta & confirmata, si sola florum & fructuum habeatur ratio. His respondeo methodos illas universales ab hominibus potius expeti quàm reperiri: nec in Arte Herbaria quærendam esse magis patentem sed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules si genera constituere possent, esse floribus & fructibus anteponenda: sed maximè exoptarim ut saxum hoc volverent per aliquot tempus, qui flores & fructus respuunt, solisque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum censent. Cùm autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ serie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum est, quò illæ sese nobis manifestent. Quamobrem duo in his distinguenda sunt, nimirum si plantam ex semine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravimus natam, nobis appellandam offerant; ex semine v. g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratensis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejusmodi planta; etsi nondum flores & semina tulerit, vel etsi eas partes nos ipsi nequaquam observaverimus, quia certi sumus ejus folia non convenire nisi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti sunt. Sibilis excipiendus esset, qui negaret Clarissimo Raio Castaneas cæduas quibus sylvæ nostræ abundant, hoc nomine vocandas esse, quod fructum cum cortice coriaceo & calice echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm si quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantùm sibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios simplex, bonaque fides sedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & prosapia, ut ita dicam, ignoretur, hoc est, si flores ejus fructusque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ sint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, nisi perspectis flore fructuque. Cùm quotidiano usu comprobetur Herbarios, sola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda esse cùm flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Parisiensi adolescunt, nomen proprium nequaquam dabo, nisi fructum ediderint, vel ipsum aliunde acceperim. Hæ sunt v. g. Cortusa Americana, flore squallidè purpureo H. L. Bat. Cortusa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Christophorianæ Americanæ, Juglandis folio nomine missa, cæteræque ex quarum Pistillo dignosci nequit cujus figuræ fructus sit futurus. *Hanc methodum universalem non esse.*

Ut autem usui nos accommodemus, cui in hac disciplinâ non parùm tribuendum est, florum quidem simul & fructuum formæ in singulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando sola florum & fructuum affinitas instituto nostro planè satisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, solâ florum & fructuum formâ continetur, ut sunt Aconitum, Ranunculus, Rosa, Viola, cæteræque; reliqua quibus *Duo statuenda sunt Genera plantarum; primi nempe & secundi ordinis.*

aliud, præter floris & fructûs ſtructuram accedet, ſecundi ordinis erunt : undè tantùm abeſt ut cæteras partes rejiciamus, quin potius iis utemur ſæpiſſimè ad majorem Artis Herbariæ perſpicuitatem, majuſque Herbariorum commodum.

Exemplo ſit Chamædrys. Hujus flos poſterius in fiſtulam tenuatur, anterius verò dilatatur in labium deorſum inflexum : ſtaminibus plerumque incurvis, labii ſuperioris locum occupantibus. Præterea ſemina quaterna perficiuntur in capſula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis ſpecimen, quod non ſolùm Chamædrym ; ſed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam verò nimiùm pateret, pluresque ſpecies contineret, quàm ut aptis brevibuſque nominibus diſtingui poſſent, ne ab uſu recedamus, tria genera ſecundi ordinis ex eo ſtatuemus: Chamædryos nempe notis addemus flores ſparſim in foliorum alis naſci : Polii flores in capitulum denſum colligi : Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quiſnam fructus ex ſingulis plantarum partibus capi poſſit, ad genera ſecundi ordinis inſtituenda.

Radices ad Genera ſecundi ordinis adhiberi debent.

Bulbocaſtanum ſolâ radicis formâ, quæ tuber eſt, à pluribus umbelliferarum generibus differt ; nec exiguum ratione radicum diſcrimen intercedit inter Lilium, Tulipam, & Coronam Imperialem. Lilii radix ex ſquamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Situs, numeruſque foliorum plurimùm faciunt ad generum diſtinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura ſummo pediculo digitatim inſident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum ſpectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus ſquamoſis conveniunt : differunt foliorum ſitu, quæ in Abiete ſingularia & temerè ſparſa ; in Pinu bina ab eodem exortu ; in Larice longè plura. Quibus plantarum inveſtigatio curæ eſſe ſolet, ii teſtari poſſunt ſæviſſima hyeme Geniſtæ, Cytiſi, Anonidis ſpecies, ex foliis facilè internoſci : nihilque in Re Herbaria optabilius eſſet, quàm ſingula genera ex foliorum formâ conſtituere, ſi fieri poſſet.

Caulis, cortex Pediculus, calyx ſuccus, color florum, ſapor.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fiſtuloſo & ſimplici ab Hieracii ſpeciebus differt : Suber ab Ilice cortice fungoſo : Scorzonera à Tragopogone calyce ſquamato : Pſeudodictamus à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni ſuccus lacteus ; Aſclepiadis limpidus. Chryſanthemi flores aurei ; Leucanthemi candidi. Elychryſi calyx ſplendens ; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique ſolo ſapore cùm à ſe invicem, tùm à congeneribus dignoſcuntur.

Facies etiam externa ſeu totus plantæ habitus.

Facies illa exterior, quàm pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti ſumus affectionibus ; ſed à creſcendi modo, totiuſque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Abſinthium, Abrotonum & Arthemiſia eam formam præ ſe ferunt, quæ cùm vix deſcribi poſſit, facili tamen negotio vel ab ipſis mulierculis dignoſcitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt ; tuncque habitus plantæ conſulendus eſt ; ſed ex ſolo illo habitu Syſtema Botanicum conſtitui nequit ; nec ad ipſam faciem externam confugere debemus, niſi in rebus dubiis cùm perſpicuitas & majus commodum id poſtulant. Naſtur-

tium Alpium insipidum C. B. ad Turritim spectat foliis, floribus, siliquis, totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimiùm tribuatur, cùm pro genuino plantæ habitu suum potius unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeylanica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemos & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cœlo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè satius est in iis tantùm stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat. Pin. 105.

Hæc cùm ita sint, regulas sequentes ipse mihi imposui in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cùm in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis raro nec nisi gravi de causâ declinabo. Quædam leges servandæ in generum institutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibns vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt. Prima.

II. Floris simul & fructûs structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cùm id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus simul & fructibus standum est, cùm abundè sufficiunt ad genera distinguenda. Tertia.

IV. Non solùm cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones, crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cùm flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda. Quarta.

V. Quò facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret? undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cùm sine his genus optimè stet: unde methodus, ut ita dicam, exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distingui nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus reperiundis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditiores viri Etymologiis magis delectentur quàm notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantùm speciei quàm rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt: unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structùra floris & fructûs desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantùm speciem ob oculos habebat, quæ foliis ad Quercum quodammodo accedit, Sexta.

non verò cæteras, quæ florem & fructum gerunt chamædryos vulgaris similem, quales sunt Marum Cortusi J. Bauh. & Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus constituendum, eam à Græcis ἡδύοσμον vocatam fuisse. Græci enim de ea specie qua utebantur locuti sunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina se convolveret, ab hoc nomine procul dubio abstinuisset, si Dorycnium Plateau Clusii, & Lychnidis sylvestris speciem Myconi Lugd. perspectas habuisset, quæ quamvis stent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli species pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè molestum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus suo loco quæ rationi magis consentaneæ videntur.

Clus. App. alt. Lugd. 817.

Genera in suprema & infima dividi non debent.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam suprema in infima dividenda esse contendunt. Morisonus in eo minùs laudandus, quod summum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera divisum: Onobrychis scilicet siliquis articulatis & asperis: Onobrychis siliquis echinatis, cristatis & spicatis: Onobrychis siliquis echinatis, sed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium structura clarè declarari potest, omniaque perturbarentur in disciplinis, si eodem nomine res adeo diversas complecti liceret.

Sensibus aliquid tribuendum in Re Herbaria.

Præstat tamen nonnunquam structurâ partium uti, qualis illa apparet sensibus, quàm religiosa anxietate singulas ejus varietates perscrutari; nam etsi florum & fructuum structura veluti immutabilis spectetur, interdum tamen diversitates nonnullæ occurrunt, quæ cùm nonnisi ab iis qui artem secandi optimè callent animadvertantur, nec in morosi vel anxii notam incurrerem prætermittendas existimavi. Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii species flore sunt Monopetalo; sed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejusdem generis specierum, quæ flore sunt Polypetalo, diversus nequaquam videatur. An propterea ex Trifolii genere excludendæ; Limonii flores Polypetali sunt, mihi tamen Hispanias peragranti duæ occurrerunt ejus species flore Monopetalo: Limonium scilicet Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hispanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuscemodi nonnisi ab oculatioribus explorari possunt in floribus illis exiguis. Linariæ flores anterius clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato respondens. Inter species hujus generis duæ sunt, quarum flores anterius hiant tubuli modos; Linaria scilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Lusitanica, villosa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Lusitania attuli, quæ cùm palato careat propter labium inferius longiùs prominens, Linariam Lusitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Ptarmicæ species, quædam ex eodem semine flores proferunt nunc radiatos, nunc flosculosos. Ex Chrysanthemi & Tagetis speciebus nonnullæ sunt flore fistuloso, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capsula nullis dissepimentis distingui solet; Lychnis tamen viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capsulam habet in tria loculamenta divisam.

Pin. 212.

His attentè consideratis, concludendum est methodum constituendorum generum ex floris simul & fructus structura, non quidem universalem esse, ut jam annotavimus; sed omnium præstantiorem, cùm longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari possit: neque ipse pro universali unquàm habui aut habiturus sum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in usum esse revocanda, cùm flores & fructus simul usurpari non sufficiunt; sed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille, ut ita dicam, generibus convenit, respuenda nequaquam videtur. Cùm agitur de his varietatibus tunc liberum esse debet unicuique quam sibi voluerit, sententiam amplecti. Ego verò frequenter usurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud simile ad significandum species nonnullas à suis generibus nequaquam excludendas esse propter dissimilitudines quasdam, quæ vel à sensibus difficulter percipiuntur, vel leviores sunt quàm ut iis rei natura immutari existimetur. Dicam v. g. inposterum flores Lilii convallium plerumque quinquepartitos esse, ut declaretur speciem ab hoc genere nequaquam arcendam esse quæ flores quadripartitos aut indivisos haberet; dummodò forma florum cæteraque respondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam statueretur, si exquisita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in singulis enim generibus adhiberi deberet, cùm sæpissimè varietates occurrant, non solùm inter species ejusdem generis, sed inter plantas ejusdem speciei, imo & inter partes ejusdem plantæ. Qui objiciunt fieri posse ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appositè facere videntur: nam si talis occurreret planta, novum genus haud dubiè esset instituendum, ut sæpius feci.

Methodum allatam strictè sumptam pluribus Generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus posse accommodari.

Quod ad distinctionem & differentiam specierum ejusdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, sapore, odore, magnitudine, situ, similitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterisque aliis quibus species inter se maximè differunt; notæ autem specificæ à generibus accuratè distinguendæ sunt. Specificas appello quæ speciebus tantùm conveniunt sive nonnullis, sive omnibus quæ cognitæ sunt; cùm tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rusci v. g. specierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam specificam à generica sejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ angustifoliæ, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. sed quia veritus sum ne intra spatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rusci diversimodè positis. Herbariis non solùm inventarum; sed inveniendarum cura esse debet, ne genera stabilita notarum redundantiâ corrumpantur.

De specierum distinctione.

Quid Notæ specificæ?

Nomina plantarum sunt quædam veluti definitiones, quorum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam exprimunt. Numeri ad hanc rem longè minus commodi videntur. Hos enim nulla sequuntur in mente simulacra, & species tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cùm planta jam co-

Quid propriè sint nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

gnita sese nobis objicit. Nomen verò à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit in mentem eorum, qui similium notionem cum eo conjunxerunt: sic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus est nemorosus vel sylvaticus folio rotundo, alius pratensis erectus, acris; phragmites luteus, nemorosus & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia sint; quod singulis proprium est magisque sensibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad studium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipsæ nominibus carerent, vel si ex omnium consensu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum sonus & syllabarum numerus ac ordo discrimen indicaret quod inter genera, classes & species intercedit; sed hisce temporibus ea vix sperari possunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Morisonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno spiritu sustineri possunt.

Histor. Oxon. part. 2. pag. 121. MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & seminibus arcte iisdem verticillatim adhærentibus.

Ibid. pag. 130. ONOBRYCHIS major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim, id est, introrsum & retrorsum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prodr. 2. MESEMBRIANTHEMUM Africanum, frutescens, minus erectum, triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, lignescente, flore albo.

Aliud profectò est plantam appellare, aliud describere. Generum multiplicatione nihil utilius est ad nomina prolixiora vitanda, cùm pauciores species brevioribus nominibus sint appellandæ: longèque facilius est plantas huc usque cognitas ad sexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus statutis, novum tantummodo nomen introducatur, singularum specierum appellationes contrahens.

Nova Genera audacter constituenda esse, ne Species malè ordinentur

Non leviter errare videntur qui heteroclitas, spurias, degeneres, anomalas vocitare solent plantas, quæ ad genera sibi nota non penitus accedunt: quasi verò difficile sit nova effingere. Nonne satius est Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto salutare, quàm ex Morisono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, strobyli instar. (*Ibid. pag. 37.*) At, inquiunt, unica interdum quorundam generum species occurreret. Quid tum? nonne sperandi locus est eas amplificatum iri, si quo pede cœperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanicis impervius? Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrinâ tantùm, sed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cùm ad cognita tùm ad nova genera referendas. (*Part. 2. pag. 72.*) Quis nescit Clarissimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis species attulisse, in quibus meritò reposuit Kali floridum, repens, Aizoides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipso proprium genus constituere fortè non fuit ausus, quod unicum sibi notum esset. Breynius pariter cùm primùm in Horto Beverningiano Leonurum conspexisset, novum genus condidit, cujus

alia

alia deinde ſpecies ex America miſſa fuit,& ad idem ipſum ob floris & fructûs ſimilitudinem amandavi Origanum fiſtuloſum, Canadenſe Corn. Melianthi ſpeciem unicam tantùm novit Hermannus, alteram verò ex Inſulis Americanis alimus in horto Regio Pariſienſi: idem de Adhatoda, Belladona, Menianthe, Pſeudoacacia, Trachelio, Hydrocotyle, Plumbagine, Sicyoide, Damaſonio, cæteriſque uſu comprobatum eſt. Luxurioſa namque eſt plantarum ſeges, & demetendæ collectis longè copioſiores ſunt. Tantùm abeſt ut ipſe metuam ne ſpecies deſiderentur inpoſterum,quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibuſque memoriâ comprehendendis longè impares ſimus. Quis non miretur, potius quàm memoriâ teneat, immenſum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clariſſimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos Guilielmus Sherard magnifica plantarum ſuppellectili inſignis; Jacobus Bobartus Horti Oxonienſis præfectus meritiſſimus; Hans Sloane ſocius Regius Londinenſis, ſpoliis inſulæ Jamaicæ clarus; Leonardus Plukenetius plantarum Almageſto & Phytographia colendus; Jacobus Pettiver muſæo lauto & ſplendido prædicandus; Samuël Doody Horti Chelſeiani cuſtos, & plantarum diligentiſſimus explorator: ex Batavis præclarus vir Simon Beaumontius, & nobilis ille promontorii Bonæ Spei gubernator Simon Vander Stel; Fredericus Ruyſchius Re Anatomica & Herbaria commendandus; Caſparus Commelinus paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; Kiggellarius incredibili plantarum amore captus: ex Italis perilluſtris Senator Venetus Martinellus; Paulus Boccone tantis operibus notus; & Franciſcus Cupani diligentiſſimus plantarum cultor & conquiſitor; ex Germanis D. Auguſtus Quirinus Rivinus methodo ſua ſingulari celebrandus; Henricus Bernhardus Oldenlandius, Dioſcoridis redivivi nomine dignus: ex Hiſpanis Jacobus Salvador Barcinonenſis, gentis ſuæ Phœnix: inter Gallos verò Carolus Plumerius Maſſilienſis, ex Minimorum Ordine celeberrimo, Botanicus regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum inveſtigatione dimovent; Petrus Garidellus Profeſſor Rei Herbariæ apud Sextiaquenſes, multo nomine laudandus; Lignonius demum & Sarracenus viri optimi, quorum prior in inſulis Americanis, alter in Canada Regis mandato plantarum inquiſitioni incumbunt.

Ingrediar nunc ad explorandam rationem componendi Claſſes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, niſi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantùm aſſequi poſſunt, vel progreſſione diſcendi, aliorum libros aſſiduè volvendo, donec caſus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eoſque per manum ducat. Prior inveſtigatio moleſta eſt,longa,incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, verſatur tota in generibus aptè diſponendis: ſcilicet claſſium inſtitutio aliud nihil eſt quàm eorum in plures quaſi faſciculos diſtributio, cujus ope extempore & ſine moderatore genus cujuſvis plantæ dignoſcatur. Quem ſcopum nullus quod ſciam Herbarius ſpectaſſe, multò minus attigiſſe mihi videtur.

De methodo claſſium plantarum inſtituenda.

Ad illum autem ſcopum aſſequendum, cùm agitur de plantis quæ ex radici-

Claſſes petendæ ſunt ex una ex

bus, caulibus, foliis, floribus & fructibus conſtant, claſſes inſtitui neceſſum eſt, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriuſque, ne eadem eſſet claſſium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus claſſibus eadem uſurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noſcere volunt, mentio fiat in claſſe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus conſtituta eſt. Namque hujus methodi præſtantia in eo conſiſtit, ut ſimplex ſit uniuſmodi, & ſine mora plantarum nomina indicet: claſſe enim reperta ad generis cognitionem facilè devenitur; cognito vero genere, ſpecies ignota & deſcripta nullo labore dignoſcitur; non deſcripta, ad proprium genus revocatur. Hæc eſt breviſſima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque ſpecioſæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis eſſe debet in claſſium inſtitutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret claſſem qui plantas ignorat? Conſtat igitur claſſes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus conſtituunt, poſitum eſſe. Qua in re flos profectò anteferendus eſt fructui, cùm exploratâ illius ſtructurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò ſtatim piſtilli aut calycis tranſverſa ſectione; futuri fructus natura ſæpiſſimè dignoſcatur paululum hac in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorem viam innoteſcat, modò liber in manibus adſit, in quo genera plantarum in ſuas claſſes ratione florum digeſta ſunt, ipſaque genera inſtituta, ratione floris & fructus, ut præſtare conatus ſum. Si autem fructus adhibeatur ad claſſium conſtitutionem, annus proximè futurus exſpectandus eſt ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo ſæpiſſimè exaruit, obſervari poſſit.

Claſſes inſtituendæ ex partibus quæ generis naturam conſtituit ex ſolo flore nempe vel ex ſolo fructu.

Flos hoc in loco fructu præſtat.

CÆSALPINUS.

a Thuan. ad ann. 1602.

„ Hoc vitio laborare videtur methodus ANDREÆ CÆSALPINI, Aretini „ [a] præſtantiſſimi Peripatetici, qui cùm diu Piſis docuiſſet, & ſcriptis famam no- „ minis propagaſſet, à Clemente VIII. evocatus, Archiatros ejus fuit, & Romæ deceſſit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc autem Botanices partem à nemine adhuc tentatam ſummo ſtudio agitavit, & rationem plantarum per claſſes diſponendarum, ſolus inter Herbarios philoſopho dignam reliquit, petitam ſcilicet ex ſeminum formâ. Hiſtoriæ plantarum Cæſalpini nihil deeſt præter icones, quarum elegantia & nitor majorem ſæpè famam compararunt ſcriptoribus quàm doctrina. Fuit inſuper Cæſalpinus in rebus phyſicis, ut ferebant illa tempora, multùm verſatus, ſeminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes explicantur, cum fermentatione conferre non dubi-

Lib. 1, cap. 6.

„ tavit. Ineſt, inquit, in omni ſemine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum „ enim in ovo quædam particula continetur, in qua ineſt animalis futuri deli- „ neatio; reliquum autem corpulentiæ pro alimento eſt: ſic in plantarum ſe- „ minibus pars illa principatum continet, unde radix erumpit & germen. Eſt „ enim quaſi corculum quoddam, reliqua parte ſeminis alimentum illi primum „ ſubminiſtrante. Deinde excitato ignis principio in ipſis latente, ut calci contin- „ git in humoris occurſu, idem humor cum lacteâ ſeminis ſubſtantiâ permixtus „ & concoctus tanquam familiare alimentum, auget conceptum antea inchoa- „ tum.

Clarissimus PAULUS HERMANNUS, etiamsi diversè, plantas tamen ex solis fructibus in ordinem digessit in Flora sua Batava; sed neuter in animo habuisse videtur ut classium auxilio viam aperiret, quæ ad absolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & sine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis scripsere, quò multiplicem magis, eò minus utilem ordinem secuti videntur. Multiformes illæ distributiones in quas genera vulgò partiri solent ad oculorum delicias, aut nescio quam animo sibi fingunt voluptatem potiùs, quàm ad utilitatem concinnatæ videntur; non secus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare solent. Quare hoc in loco abstinendum duxi à pluribus distributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores anteacti sæculi Botanici propofuerunt, Verticillatarum nempe, Asperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum Papposarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulbosarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studiosos enim, ex quo Parisiis doceo, has addiscere non posse, neque iis uti ad plantas extempore dignoscendas, nisi intra spatium plurium annorum sæpenumero cognovi. HERMANNUS.

Fateor autem methodum meam nequaquam absolutam esse; cùm classes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeant; sed cùm illæ pauciores sint, methodus quæ cæteris huc usque propositis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cùm paucioribus vitiis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore assequendam conducat; quod maximè cordi esse debet iis qui docendi munere funguntur, idcirco quandoque genera solo flore proxima, cæteris verò partibus diversa, conjungere coactus fui, ne à simplici methodo in qua cognoscendarum plantarum genuina ratio sita est, desciscerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis classium quas institui locus, in animum inducat ille suum, nulla breviori arte plantas addisci posse: perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum simplici methodo in classes distributa, unicâ maximè parte convenire debent, cùm unica sit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex classibus capi possit, sæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem.

Hanc methodum universalem non esse, sed magis commodam cæteris.

Uno verbo iterum dicam, in classium institutione solo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum est, cùm agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus statuendis flos simul & fructus adhibendus, iisque alia quæ necessaria videntur ut accuratius distinguantur, addenda sunt. In speciebus verò dignoscendis omnes plantarum partes earumque affectiones usurpari debent. Igitur ut ad propositum meum redeam, cùm brevior tutiorque constituendarum classium methodus omninò versetur in floribus, horum natura & usus alius à nobis explorari debent.

Anacephalæosis præceptorum Rei Herbariæ.

FLOS est plantæ pars coloribus propriis persæpè insignis, fructuique nascenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerrimas ejus partes explicandas ministrare videtur.

Quid Flos & cui usui inserviat?

De singulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpissimè autem ipsi cum tenero fructu conjunguntur.

Florum differentiæ.

Qui non adhærent fructui, ad tria capita pertinent, vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim ſeparantur, ut in Cucurbitaceis obſervare eſt: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præſertim amentaceis; vel in eadem ſpecie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus fuerunt, ut Urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæteriſque contingit. Verumtamen non diſſimulandum eſt tenerum fructum qui nullo flori adhæret, capillamentis quibuſdam aut exiguis foliis proprii coloris ornati, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi poſſunt; cùm ne aliud quidem munus præſtare videantur. An igitur ejuſdem floris partes in variis planæ locis diſperguntur? In Nuce, v.g. Corylo, cæteriſque, ſtamina nucamentis, petala tenero fructui innaſcuntur.

Flores eſſe veluti quædam viſcera.

Flores autem ſunt veluti viſcera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit ſive enim ſemina vario motu, ordine, figura, formentur in ſingulis plantis; ſive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jamdiu delineatæ ſunt partes evolvantur, alimento ſincero indigent, cujus primum impetum ferre non poſſent, niſi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Illæ verò à ſtaminibus tanquam à vaſis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus eſt nutricandi tenerum fructum, ipſaque nutricatio paucarum horarum vel dierum eſt: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantùm indiget in prima partium explicatione, quæ particulariter ſi flores reſecentur quo tempore geſtiunt expandi, nequaquam verò cùm jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant.

Tribus fortè de cauſis flores brevi pereunt; tenuitate vaſorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem excreſcente; alimenti denique in fructum tranſitu faciliori. Vaſorum tenuitas in multis floribus tanta eſt, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque naſcentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores ſunt, quod ipſius pediculi vaſa in petalis abſque imminutione producantur fructus adoleſcens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut excluſus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vaſa molliora & criſpa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliuſque alimentum recipere quàm petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vaſa, quæ à flore ortum habebant, aëris elatere conſtringuntur & penitus contrahuntur. A calyce ſi ſuperſit alimentum, tunc præparatur; ſi calyx deſit, à fructus cortice ſeminibus ſubminiſtratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur inſtitutus. Superfluæ verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fiſtuloſos, quibus fructus obduci ſolet, vel per cæcos ejuſdem meatus ſi glaber ſit, pulveris tenuiſſimi inſtar amandantur. Ideo calyces floribus ipſi ſæpe diuturniores ſunt, quòd ad pediculum annectantur fortioribus vaſis, quæ à fructu creſcente non læduntur. In Papavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi ſpeciebus, calyces prius cadunt quàm flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores ſunt monophyllis, quoniam illorum baſis, quæ

otundior eſt & intercepta paucioribus vaſis pediculo adhæret, quæ ſæpè rumpuntur à flore ſe explicante.

Floris partium uſus apertè declaratur in Tab. 1. quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum viſceris inſtar perficiunt, & fructui naſcenti 8 ſuppeditant; ineptis humoris partibus per ſtamina ſeu vaſa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices ſeu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulæ illæ partes ſeorſim eadem Tabula repræſentantur, ſcilicet petalum A quod imæ parti piſtilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H poſitum eſt apice I ſeu receptaculo donatum. Utrumque apparet enim in figurâ K L. In figurâ E tuba piſtilli quæ in hoc flore cava eſt G: in F verò loculamenta teneri fructus ſeminibus fæta exhibentur. Explicatio uſus ſingularum partium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis ſeparantur, uſus idem ac eorum de quibus locuti ſumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi ſine intermiſſione ſubminiſtrant. Cæteri verò, renum, ut ita dicam, munus præſtant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ ſpecies flores, aliæ fructus producunt, res aliter fortè ſe habet. An corpuſcula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul naſcentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina poſt Theophraſtum, Proſperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cùm in Hiſpania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re ſciſcitarer, certum nihil accipere potuit. Præclarus tamen vir Hadgi Muſtapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Chriſtianiſſimum, non ita pridem Pariſiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quam Dokkyar anokal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inſeri, quo tempore Spatha hiare ſolet. Flos enim explicatus pulverem fundit, ſine cujus affectione dactyli acerbi forent & inſuaves. Imo & officulis carerent (hæc namque ſæpè ita areſcunt, ut deeſſe videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Pariſienſi luxuriat fructibus quotannis onuſtus. Qui verò floribus gaudet, non occurrit, niſi in inſulis Sequanæ & Matronæ longè diſtantibus; in Horto Regio tamen ſemina profert. An igitur uterque ſexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera ſpecies hujuſcemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in ſpeciebus quibus inſunt? capillamenta verò per foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis deſtituuntur? *Calend. Junii 1697.*

Quærunt alii qui fieri poſſit ut flores, qui fructui naſcenti imminent, Roſæ v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipſi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Reſpondendum eſt alimentum à pediculo per fructûs cutim, ſive illa craſſior, ſive tenuior ſit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vaſa deferentia redire, & ſeminibus quæ centrum ejus occupant, diſtribui.

De partibus florum ſingillatim nunc tractandum eſt; quamvis illæ omnes

Quænam ſint florum partes, quid Petalum?

in ſingulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Piſtillum. Petala vocantur illa folia, quæ forma & colore plerumque cæteris partibus præſtant, quæque unquam fiunt proprium ſeminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari exiſtimantur, etiamſi illa ſubvirida ſint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod ſciam Petali vocem propriè uſurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis diſtingueret.

In notis ad Rech. pag. 853.

Quid ſtamina?

Stamina ſunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices ſuſtinere ſolent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur ſive bifida ſint, ſive ſimplicia ut in Centaurio majore, Dente Leonis, Aſtere, Petaſitide, cæteriſque. Hoc autem prodeunt è ſumma parte naſcentis fructûs per floſculum, aut ſemifloſculum ipſi inſidentem, ejuſque vaginam pervadunt, ut videre eſt in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, floſculus A, & ſemifloſculus B, tum & vagina F quinque fulcris,nixa,repræſentantur longè quidem majora quàm à natura inſtituta ſunt. Hæc etiam exhibentur in Tab.3. Capillamentum I è ſummitate fructus N R in floſculum HGQ, ac vaginam D protenſum, tum & vagina P P O aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat. De ſtaminum uſu jam dictum eſt. Capillamentorum idem videtur officium, ſuperfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & ſæpiſſimè interiori vaginæ faciei glutinis aut pulveris inſtar adhærentibus, ut videtur in fig. P P O. Quare ſinguli flores cujuſvis generis ſint, perinde ac animalium glandulæ, ſuis muniuntur vaſis excretoriis.

Quid Apices? *Tab. 4.*

Apices vocantur ſummæ ſtaminum partes B. D. BC. G. craſſiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis ſimiles, à ſtaminibus ut plurimùm diſtinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G, cujus ſtamina ipſa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorſum & ſiniſtrorſum hiantia D. E. H. in Epimedio tamen K. LL. MM. ab imo ad ſummum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in ſe recipere, eorumque valvas à congeſtis excrementis diduci.

Quid Piſtillum? *Tab. 1.*

Piſtillum appello eam partem, quæ floris centrum inter ſtamina occupare ſolet 8 & DE. Illud autem multiforme eſt, ſubrotundum, ſphæricum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fuſi aut piſtilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadillâ pediculi inſtar naſcentem fructum ſubſtinet. In Nymphæa alba caput ſphæricum repræſentat, cui petala floris innaſcuntur. Harum plantarum icones conſule. Piſtillum ſæpè aliud nihil eſt quàm tenerrimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circà quod petala diſponuntur. In plantis quarum fructus flori abeſt, vaſis excretorii munere fungitur; in omnibus ſuprema ejus pars ſive fiſtuloſa D. ſive ſolida craſſeſcit, meatibus veſicis, aut tubis admodum exiguis obſita, per quos alimenti pars inepti vacuatur, ut in Lilio C E, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula N O P videre eſt. Eadem pars multiſciſſa eſt quò facilius aër

Tab. 5.

ad ſemina ducatur, ac ea perficiat, lentoque ſucco obducitur; quo minima inſecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem ſententiâ, dici debet pars floris poſterior craſſitudine quadam notabili à pediculo diſtincta. Calyx autem flores vel involvit vel ſuſtinet vel utrumque præſtat: ſcilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucri; in Thapſia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæteriſque id genus fulcri; in Aſtrantia E, Roſa H, Pomo I, Pyro K, Punica L utriuſque locum tenet: unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti ſit partem interiorem floris quam piſtillum appellamus, à poſteriore cui calycis nomen fecimus accuratè diſtinguere, ex eo apparet quòd ſine hac cautione, eadem quod ad florem ſpectat, planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & ſimilium, quarum flores vulgò calyce carere exiſtimantur; ac earum quarum flores eo revera deſtituuntur, quales ſunt flores Lilii vulgaris, Lilii convallium, Polygonati & aliarum. Miſſum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione ſequitur, quàm incommodi ex antiquæ abuſu. Fructuum origo ſcilicet faciliùs indicatur & plantarum claſſes in ſectiones commodius dividuntur: unde operæ pretium me facturum exiſtimavi, ſi duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quod à nullo Botanico hactenus præſtitum mihi videtur. Qui de generibus ſcripſerunt, affirmarunt v. g. Campanulam eſſe genus plantæ flore monopetalo, capſulâ in tres cellulas diſtinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipſo originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte poſteriori, cujuſvis illa formæ ſit, oriri intelligendus eſt; ſive illa florem tegat ſive ſuſtineat vel utrumque præſtet: qui verò à piſtillo, à parte interna quæ floris medium occupare ſolet, hìc enim agitur de ea partium diſtinctione quæ petitur ab earum ſitu, non verò à figurâ. Ratione pariter calycis & piſtilli claſſes in ſectiones varias diſtribuemus, majoris perſpicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum obſervavi, cujus ſpecies nonnullæ à calyce, aliæ à piſtillo naſcantur. Non multùm laborandum eſt utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverſo tempore cadant: primùm contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyſimachia quàm ſiliquoſam vocant, cæteriſque. In eodem flore piſtillum & calyx ſæpè adſunt, & alteruter plerumque abit in fructum; rarò uterque niſi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marceſcit, & decidit cùm piſtillum fit fructus: calyce verò in fructum abeunte, piſtillum areſcit. In nonnullis floribus geminus calyx adeſt involucri munus præſtans ut in Malva. Interdum alius florem ſuſtinet, alius eundem involvit ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus floſculoſis, ſemifloſculoſis, & radiatis. Calyx nempè communis totum florem involvit, quilibet verò floſculus aut ſemifloſculus proprio calyce inſidet in ſemen abeunti, in nonnullis floribus floſculoſis, floſculi à calyce quodam ſingulari, hoc eſt, ſingularis ſtructuræ, ſemine videlicet fœto fulciuntur, ut in Euchinopo, Scabioſa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala floris à calyce distingui debeant?

Magnus sæpè in hoc argumento nodus eſt, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent diſtinctio. Inter Herbarios convenit Roſæ, Caryophylli, Pyri, Cerafi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliiſque quamplurimis eum à natura denegatum fuiſſe. Sæpè tamen dubium eſt an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Aſaro, quæ ſi inter plantas quorum flores ex petalis componuntur, recenſeantur, inter eas pariter numerandæ ſunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his obſervatur, pro petalis haberi poſſit: verumque eſt eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter phyſicos abſurdum non ſit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem claſſe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliiſque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulboſarum verò & Tuberoſarum claſſe Narciſſus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narciſſus, Narciſſo-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujuſvis coloris ſint, pro calyce habenda ſunt, cùm proprium fiunt ſeminis involucrum; pro petalis verò cùm ſecus accidit, ſive illa brevi pereant ſive durent.

His diligenter exploratis, claſſium inſtitutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores conſtant, vel ab earum ſtructura: cùm autem numerus petalorum ſæpè incertus ſit ut occurrit in Ranunculo, Pulſatilla, Caryophyllata, Clematite, aliiſque ſpeciebus ejuſdem generis, ſtructuræ magis immorandum eſt: Hæc enim conſtans eſt & magis ſpecioſa; quin & numerum ſæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes? *Tab.* 7.

FLORES PETALES DONATI ſeu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta ſeu ſtamina, ex foliis conſtant in involucrum ſeminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Braſſicâ, Fabiâ, Petaſitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalos? *Tab.* 7.

Cæteri STAMINEI ſeu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quòd præter ſtamina nihil habeant unde nomen trahere poſſint, ut in Equiſeto, Sparganio, Avenâ, Biſtortâ, cæteriſve. Hos calyce donari conſtat, exceptis Sparganio & Equiſeto. Nucamenta pariter ſeu Iuli inter illos recenſendi ſunt, etiamſi ſtamina in nonnullis adeo brevia ſint ut abeſſe videantur. Flores ſtaminei parùm inter ſe diſcrepant; niſi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, fit plerumque proprium ſeminis involucrum, piſtillum verò ſemen evadit.

Ex floribus qui ex petalis conſtant, alii ſimplices ſunt, alii compoſiti.

Quid flos ſimplex? *Tab.* 8.

FLORES SIMPLICES appello qui floſculis & ſemifloſculis carent, quales ſunt flores Hyoſciami, Salviæ, Ceraſi & Statices etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compoſitus? *Tab.* 8. *Tab.* 266.

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex floſculis & ſemifloſculis; quales ſunt flores Cyani, qui ex floſculis; Dentis Leonis qui ex ſemifloſculis; Doronici qui ex utriſque conſtant. Quid autem ſit floſculus & ſemifloſculus, mox dicemus.

Flores

Flores simplices vel unico vel pluribus petalis donantur. Hi POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum simplicium monopetalorum differentiæ desumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium rostro, labiati vel Personati dicuntur. *Tab. 9.*

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: sed in eo tria maximè spectanda sunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum simul & latera ampla sint, neque os multò magis diffusum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multum recedit, qualis est flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera angustiora sint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes observatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffusus, si os lateraque fundo magis pateant; qualis est Acetabuli forma, flosque Malvæ, Asclepiadis, Bryoniæ. Demum si cæteris partibus os angustius sit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera est flos Arbuti, Rusci, Ericæ. FLOS CAMPANIFORMIS. *Consule Tab. 6. & alias in quibus exhibentur flores plantarum quæ hic appellantur.*

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum desinit, superiore in conum inversum vel in discum dilatatâ: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram seu vas quod poculis inter bibendum supponi solet, repræsentet. Flos Auriculæ Ursi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis est. Flos verò Primulæ veris & Androsaces Hypocrateriformis, quia tubus ejus in discum, non in conum explicatur. FLOS INFUNDIBULIFORMIS. *Tab. 9. & aliis.*

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lysimachiæ. FLOS ROTATUS. *Tab. 9.*

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fistulam, supernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est ut pistillum ejus abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, ut in Salviâ, Hormino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in classibus statuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cùm fructûs etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquam quòd in Herbariorum usu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem finierunt eum, cui geminum succedit semen; cur, quæso, pistilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cùm floris partes non ignobiles sint, quarum alterutra semper abit in fructum. FLOS LABIATUS. *Tab. 9. & aliis.* *Tab. 9. & aliis.*

Flores simplices MONOPETALI ANOMALI, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt: nec singulari nomine comprehendi possunt, ut sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ se ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Personati à labiatis differunt, quod illorum pistillum abeat in capsulam seminum, à calyce omnino distinctam. FLOS PERSONATUS.

Florum simplicium polypetalorum differentiæ à similitudine cum aliis re- *Tab. 10.*

bus vulgò cognitis ſumi poſſunt : unde Cruciformes alios appellavi, alios Roſaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminoſos ſeu Papilionaceos, cæteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS. Tab. 10. & aliis.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum poſitis ; quales ſunt flores Leucoii & Braſſicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine poſita. Piſtillum autem ſemper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS. Tab. 10.

FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem poſitis, quo planè modo petala florum Roſæ diſponuntur. Ut videre eſt in Ranunculo, Quinquefolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS. Tab. 10. & aliis.

FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo difert à Roſaceo, quòd ejus petala ex ipſo calice tanquam è tubulo emergant, ut ſunt flores Caryophilli, Lini, Statices.

FLOS LILIACEUS.

FLOS LILIACEUS vel conſtat ex petalis ſex, raró tribus, vel in ſex partes ſecatur ad Lilii formam ſæpe accedens. Ipſi autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeant in capſulam in terna ſemper loculamenta diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri.

Tab. 10.

FLORES ſimplices POLYPETALI ANOMALI, etiamſi pauciores, multiformes tamen ſunt, nec ſingulari nomine comprehendi poſſunt, exceptis leguminoſis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

Hiſt. plant. lib. 2. cap. 163.

FLOS PAPILIONACEUS. Tab. 10. & 209.

FLOS autem PAPILIONACEUS conſtat ex petalis diſſimilibus, quorum ſuperius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media ſunt, *Alæ* nuncupari ſolent. Carina quoque ſæpiſſime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Pyſo, Lathyro. Huic flori proprium eſt ut piſtillum L abeat in fructum O qui ſiliqua vocari ſolet.

Tab. 11.

FLOS FLOSCULOSUS. Quid *floſculus*. Ibid.

Flores compoſiti triplici generis ſunt, Floſculoſi, Semifloſculoſi & Radiati. FLORES FLOSCULOSI ex plurimis floſculoſis componuntur densè poſitis eodemque calyce comprehenſis. FLOSCULI autem ſunt petala fiſtuloſa, tenuia, quorum ſuprema pars ampliatur, multifariam, ſæpius tamen ſtellæ inſtar diviſa. Singuli quoque floſculi tenero plerumque fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua ſuperius locuti ſumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocitatur. Hujuſmodi flores obſervantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus floſculi vocem uſurpavit ad deſcribendum florem Petaſitidis.

Tab. 2. 3.

Hiſt. plant. lib. 2. cap. 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS. Tab. 11. Quid *ſemifloſculus*.

FLORES SEMIFLOSCULOSI è ſemifloſculis conficiuntur densè in orbem poſitis eodemque calyce coercitis. SEMIFLOSCULUS autem eſt petalum inferna tantum parte fiſtuloſum, mediâ verò & ſupernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui ſeu embryoni inſident, è quo ſurgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in floſculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius ſemifloſculos *Barbulas* appellavit.

Lib. 21. cap. 8.

FLOS RADIATUS. Quid *Diſcus*. Quid *Corona*.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Diſcus* dicitur, ex floſculis tota conſtans, quæ circumferentiam ſeu limbum, *Corona*

nominatur ex ſemifloſculis facta. Singuli floſculi & ſemifloſculi tenero ſuo fructui ſeu embryoni ſolent inſidere, eodemque calyce comprehendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales ſunt flores Aſteris, Jacobeæ, Chamæmeli, &c.

Reliquum eſt ut Claſſes plantarum inter ſe diſponamus concinno ordine; is quidem à floribus ſtamineis eſſet ducendus ad magis compoſitos progrediendo; niſi experientiâ confirmatum eſſet, flores magis inſignes & ſenſus afficientes incipientibus primùm offerendos eſſe: quapropter à ſimplicioribus quidem ordiemur qui ex petalis, non verò ex ſtaminibus ſolis componuntur, herbaſque & ſuffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm ſeparabimus. Quid herba, ſuffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ ſunt, declarabitur.

In I. igitur Claſſe comprehendentur herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.

In II. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.

In III. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.

In IV. Herbæ & ſuffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.

In V. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.

In VI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis.

In VII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Roſaceis Umbellatis.

In VIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.

In IX. Herbæ & ſuffrutices, floribus Liliaceis.

In X. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.

In XI. Herbæ & ſuffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.

In XII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Floſculoſis.

In XIII. Herbæ & ſuffrutices, floribus Semifloſculoſis.

In XIV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Radiatis.

In XV. Herbæ & ſuffrutices, floribus Apetalis Stamineis.

In XVI. Herbæ & ſuffrutices, qui floribus carent & ſemine donantur.

In XVII Herbæ & ſuffrutices, quorum flores & fructus conſpicui deſiderantur.

In XVIII. Arbores & frutices, floribus Apetalis.

In XIX. Arbores & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.

In XX. Arbores & frutices, floribus monopetalis.

In XXI. Arbores & frutices, floribus Roſaceis.

In XXII. Arbores & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas ſtatutas verſabitur, quod rarò admodum contingit, ſententiam vulgarem amplectar. Sic Momòrdicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non ſeparabo; quamvis earum flores dubiæ ſint ſtructuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & ſimilium apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè diſtent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrum fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA,
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore monopetalo, campaniformi.

FLos CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos eſt, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor ſpecies ſunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac claſſe. Campaniformis ſcilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit : campaniformis tubulatus qui anguſtus eſt & oblongus : campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globoſus, cujus os anguſtius eſt ventre.

SECTIO PRIMA.
De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum abit in fructum mollem & craſſiculum.

GENUS I.
Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 10. MANDRAGORA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod infimam floris partem perfodit : abitque deinde in fructum E mollem, plerumque globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G ut plurimùm reniformia.

Mandragoræ ſpecies ſunt

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas J. B. 3. 617. Mandragoras Dod. Pempt. 457.*

Mandragora flore ſubcæruleo, purpuraſcente C. B. Pin. 169. *Mandragora fœmina J. B. 3. 618. Cluſ. Hiſt. lxxxvij.*

Mandragora flore ſubcæruleo, foliis minoribus, fructu globoſo.

Mandagoræ ſpecies flore fructuque carentes, foliis obſcurè virentibus, ſubrotundis, fœtidis, radicibuſque longis & craſſis quas anthropomorphas appellant, dignoſci ſolent.

Mandragora à voce Græca μάνδρα nomen invenit, quòd circa mandras, ſeu pecorum ſtabula olim fuerit obſervata.

Genus II.

Belladona.

Belladona est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum: quod deindè abit in fructum veluti globosum E mollem, septo intermedio F in duo loculamenta G H divisum, & seminibus fœtum L placentæ I K affixis. Tab. 13.

Belladonæ species sunt.

Belladona majoribus foliis & floribus.

Belladona minoribus foliis & floribus.

Belladona frutescens, rotundifolia, Hispanica. *Solanum frutex, rotundifolium, Hispanicum. Barr. Icon.*

Belladona Americana, frutescens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Clusius unicam iconem affert primæ speciei, quam foliis & floribus variare observavit; à C. Bauhino appellatur *Solanum μελανοκέρασος*; à J. Bauhino *Solanum manicum multis, sive Belladona.* Quantùm à Solano differat ex icone judicari potest.

Belladonam Itali hanc plantam nominarunt, quòd ea utantur ad fucum. *Bella Donna.* Pulchra mulier.

Sectio II.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & satis exiguum.

Genus I.

Lilium Convallium. *Muguet.*

Lilium Convallium est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimùm globosum, & seminibus E densè congestis D fœtum. Tab. 14.

Lilii convallium species sunt

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium convallium vulgò J. B. 3. 531. Lilium Convallium Dod. Pempt. 205. Muguet à fleur blanche.*

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus J. B. 3. 533.*

Lilium convallium ad radicem monanthemum Mentz. Pug.

Lilium convallium angustifolium Raii Synops. 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. Prodr. 136. Pin. 304. *J. B. 3. 533.*

Lilium convallium latifolium, flore pleno, variegato Didac.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 533. *Lilium convallium floribus suave-rubentibus Lob. Icon.* 173. *Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum est *Lilium convallium minus C. B. Pin.* 304. *ad Smilacis genus revocandum.*

Etiamsi Lilii convallium nomen ita fuerit longuo usu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen est Lilium convallium à Lilio vulgari omnino differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14. POLYGONATUM est plantæ genus, flore à monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis expertè, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B. quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globosum & seminibus fœtum D, ut plurimùm subrotundis E.

Polygonati species sunt

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgò Sigillum Salomonis J. B.* 3. 529. *Polygonatum Math.* 954. *Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bat.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari simile J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 1. *Clus. Hist.* 275.

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi J. B.* 3. 530. *Polygonatum* 3. *latiore folio Clus. Hist.* 276.

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascente Raii Synops. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex singularibus pediculis J. B.* 3. 529. *Polygonatum latifolium* 2. *Clus. Hist.* 276.

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno A. R. Par.* 115. *Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. *Pin.* 303.

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synops. 148.

Polygonatum angustifolium, non ramosum C. B. Pin. 303. *Polygonatum angustifolium J. B.* 3. 531. *Polygonatum alterum Dod. Pempt.* 345.

Polygonatum angustifolium, ramosum C. B. Pin. 304. *J. B.* 3. 531. *Polygonatum vj. sive angustifolium ij. Clus. Hist.* 277.

Polygonatum Americanum, scandens, altissimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, *Polygonatum spicatum, sterile Corn.* 32. *Smilacis species est. Polygonatum spicatum, fertile Corn.* 34. *Smilacis species est. Polygonatum racemosum Corn.* 37. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, majus Corn.* 39. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, minus Corn.* 41. *floribus est polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè distinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis πολυ *multum*, & γονύ *genu*; propterea quòd radices & caules polygonati geniculati sunt.

GENUS III.

Ruscus. *Houx-frelon.*

RUSCUS est plantæ genus, flore A D. monopetalo, campaniformi & globoso, cujus calyx B E multifariam scinditur, pistillum verò C F surgit è fundo floris & deindè abit in fructum ut plurimùm globosum G H mollem, uno vel altero semine fœtum I K plerumque duro. Tab. 15.

Rusci species sunt

Ruscus Myrtifolius, aculeatus. *Ruscus J. B. 1. 579. Ruscum Dod. Pempt. 744. petit Houx, Housson, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruscus latifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu folio insidente C. B. Pin. 305. Laurus Alexandrina. J. B. 1. 574. Laurus Alexandrina, Chamædaphne Col. Part. 1. 165. Laurier Alexandrin.*

Ruscus angustifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo insidente C. B. Pin. 304. Bonifacia sive Bislingua J. B. 1. 575. Hippoglossum, Laurotaxa Col. Part. 1. 165. Radix Idæa, Hippogloſſon Col. Phytob. 64.*

Ruscus angustifolius, fructu summis ramulis innascente. *Laurus Alexandrina, ramosa, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cujus appendice Icon. exhibetur pag. 681. Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Blef.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas hasce partes ex regulis jam statutis in Isagoge ab invicem distinguendas duxi.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum siccum seu testam unicapsularem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapsularem.

GENUS I.

Cerinthe. *Melinet.*

CERINTHE est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis speciebus A clauditur, in aliis verò C patet: ex floris calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus testis subrotundis constantem, in duo loculamenta H divisis, semine fœtis ut plurimùm oblongo I. Tab. 16.

Cerinthes species sunt

Cerinthe quorundam major, verſicolore flore J. B. 3. 602. *Cluſ. Hiſt. clxvij.* *Cerinthe ſeu Cynogloſſum montanum, majus C. B. Pin* 258.

Cerinthe quorundam major, flore ex rubro purpuraſcente J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe flore ex rubro purpuraſcente C. B. Pin.* 258.

Cerinthe quorundam major, ſpinoſo folio, flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinthe flavo flore, aſperior C. B. Pin.* 258. *Cerinthe quorundam major, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxvij.*

Cerinthe quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Cluſ. Hiſt. clxviij. Cerinthe minor C. B. Pin.* 258.

Cerinthe minor, flore albo Park. Theat. 521.

Cerinthe folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinthe v. folio non maculato. Cluſ. App. alt. ad lib. v.*

Cerinthe Alpina, perennis, flore ſtriato. *Glaſtum montanum Dalechampii Lugd.* 1204. *Iſatis ſive Glaſtum montanum Dalechampii J. B.* 3. 603.

Cerinthes ſpecies flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non rarò notatis, plerumque dignoſci ſolent.

Cerinthe à voce Græca χηρὸς; quòd ad conficiendam ceram apibus inſervire exiſtimetur.

GENUS II.

Gentiana. *Gentiane.*

Tab. 40. GENTIANA eſt plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido B C: ex cujus calyce F G ſurgit piſtillum D E, quod infimam floris partem perfodit, abitque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II, unicapſularem K, ſeminibus fœtum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ ſpecies ſunt.

Gentiana major, lutea C. B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B.* 3. 520. *Gentiana Dod. Pempt.* 342. *Gentiane.*

Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B.* 3. 521. *Gentiana major, purpureo flore* 1. *Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana major, floribus albis C. B Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B.* 3. 521 *Gentiana major, albo flore Cluſ Hiſt.* 312.

Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis diſtincto. Cluſ. Hiſt.* 312.

Gentiana Aſclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Aſclepiadis vulgò credita J. B.* 3. 523. *Gentiana* 2. *cæruleo flore Cluſ Hiſt.* 312.

Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & anguſtifolia, magno flore C. B. Pin.* 187. *Gentiana v. Gentianella major, verna Cluſ. Hiſt.* 314.

Gentiana Alpina, pumila, verna, major; *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin.* 188. *Gentianula quæ Hippion. J. B.* 3. 527. *Gentiana vj. Gentianella minor, verna Cluſ. Hiſt.* 315.

Gen-

Gentiana Alpina, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina, verna, minor C. B. Pin.* 188.

Gentiana Alpina, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina, æstiva, Centaurea minoris foliis C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax quinta Clusii, flore cæruleo, colore elegantissimo J. B.* 3. 527.

Gentiana Alpina, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, quarta Clusii, flore dilutè purpurascente & cæruleo elegantissimo J. B.* 3. 527.

Gentiana cærulea, oris pilosis. *Gentianella cærulea, oris pilosis C. B. Pin.* 188. *Gentianella lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito J. B.* 3. 525. *Gentianella cærulea, fimbriata, angustifolia, autumnalis Col. Part.* 1. 222.

Gentiana cruciata C. B. Pin. 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciata J. B.* 3. 522. *Gentiana iij Cruciata Clus. Hist.* 313.

Gentiana autumnalis, ramosa C. B. Pin. 188. *Gentiana annua Clusii* 1, *flore ex cæruleo purpureo, exiguo J. B.* 3. 526.

Gentiana pratensis, flore lanuginoso C. B. Pin. 188. *Gentianellæ species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii J. B.* 3. 526. *Gentiana viij sive Gentiana fugax ij. Clus. Hist.* 315.

Gratiana pratensis, flore breviore & majore C. B. Pin. 188. *Gentianella fugax, tertia Clusii, flore virescente & subcæruleo, breviore & majore J. B.* 3. 526. *Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij, Clus. Hist.* 315.

Gentiana utriculis ventricosis C. B. Pin. 188. *Gentianella altera, cærulea, cordata Col. Part. j.* 221.

Gentiana palustris, latifolia flore punctato C. B. Pin. 188. *Gentiana punctato flore subcæruleo Pennæi J. B.* 3. 528. *Gentiana xij punctato flore Clus. Hist.* 316.

Gentiana angustifolia, autumnalis, major C. B. Pin. 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentianæ species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris J. B.* 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon.* 787.

Gentiana omnium minima. *Gentianella omnium minima C. B. Prodr.* 97. *Pin.* 188. *J. B.* 3. 528.

Gentiana ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum Rege, à quo etiam cognomentum habuit. *Lib. 3. Cap. 3.*

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E ferè globosum, bivalvem F G & semine fœtum H ejusdem penè formæ. *Tab. 16.*

Hydrophylli speciem unicam novi.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dencariæ affinis, Echii flore, capsu-*

la Anagallidis A. R. Par. 77. Dentariæ affinis, Echii flore H. R. Par.

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & φύλλον *folium*, quasi diceres folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam ſic appellarit, obſcurum; cùm locis pinguibus quidem delectetur, ſed non multùm aquoſis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanéle.*

Tab. 16. SOLDANELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C. ſurgit piſtillum D, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E cylindraceum apice F dehiſcentem, ac plurimis ſeminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Soldanellæ ſpecies ſunt.

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana quibuſdam J. B. 2. 817. Soldanella Alpina, minor. Cluſ. Hiſt. 309.*

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella, Alpina major Cluſ. Hiſt. 308.*

GENUS V.

Convolvulus. *Liſeron.*

Tab. 17. CONVOLVULUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C, infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ſubrotundum E F G, membranaceum, ipſo calyce plerumque involutum, modò unicapſularem I, modò tricapſularem H, & ſeminibus fœtum K L ut plurimùm angulatis.

Convolvuli ſpecies ſunt

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major J. B. 2. 154. Smilax lævis, major Dod. Pempt 392. Grand Liſeron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant Bat.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amſtel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, craſſiori & auriculato folio Bot. Monſp. *Helxine Ciſſampelos Adv. 274.*

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio ſubrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica J. B. 2. 165. Convolvulus Indicus, floro violaceo Eyſt.*

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo purpuraſcente, ſemine albo H. R. Monſp.

Convolvulus Maderaſpatanus, purpureus, Violæ martiæ foliis, floribus plurimis ſimul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos, folio subrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 55.*

Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio subrotundo majori Plum.

Convolvulus Americanus, pilosus, flore luteo, umbone purpureo H. Amstel. 15.

Convolvulus Americanus, maritimus, amplissimo folio cordiformi, flore maximo, purpurascente Plum.

Convolvulus Americanus, amplissimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.

Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetosæ, flore niveo Plum. cv.

Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ. *Convolvulus marinus Pison 258. Edit. 1658. Convolvulus marinus seu Soldanella Marcg. 51. Edit. 1648.*

Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio crasso, cordiformi H. L. Bat.

Convolvulus maritimus, major, Italicus, sinuato folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Brassica maritima, major, C. B. Pin. 295. Convolvulus marinus, Soldanellæ affinis J. B. 2. 168. Convolvulo marino Imp. 671.*

Convolvulus maritimus, nostras, rotundifolius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor C. B. Pin. 295. Brassica marina sive Soldanella J. B. 2. 166. Soldanella Dod. Pempt. 395.*

Convolvulus minor, arvensis, flore roseo C. B. Pin. 294. *Helxine Cissampelos multis, sive Convolvulus minor J. B. 2. 157. Smilax lævis, minor Dod. Pempt. 393. petit Liseron.*

Convolvulus minor, arvensis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvensis, flore candido C. B. Pin. 294.

Convolvulus minor, arvensis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.

Convolvulus minor, arvensis, flore albo, punicantibus lineis asperso C. B. Pin. 195.

Convolvulus angustissimo folio, nostras, cum auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.

Convolvulus ramosus, minor Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 37.

Convolvulus Lusitanicus, flore cyanæo Bross. *Convolvulus peregrinus, cæruleus, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. Campanula exotica Ald.*

Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.

Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.

Convolvulus Siculus, minor flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.

Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 12. *Scammonia Syriaca C. B. Pin. 294. Scammonia Syriaca, flore majore Convolvuli J. B. 2. 163. Scammonium Syriacum, Antiochenum. Lob. Icon. 620. Scamonée.*

Convolvulus Scammoniæ foliis æmulus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.

Convolvulus Scammonea dictus, macrorhyzos. Plux. Phytog. Tab. 85. fig. 4.

Convolvulus Syriacus, minor. H. L. Bat. App. 660.

Convolvulus Linariæ folio assurgens. *Volvulus terrestris Dalechampii. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.*

Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Cluſ. Hiſt. xlix.*

Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellenſis, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 17. hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.

Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Oleæ argenteo, molli C. B. Pin.* 463. *Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B.* 1. 597. *Dorycnium Plateau Cluſ. App. cclıv.*

Convolvulus argenteus, umbellatus, ſupinus. *Lychnidis ſylveſtris ſpecies Myconi Lugd.* 817. *Lychnis ſylveſtris Campanulæ flore C. B. Pin.* 206. *Campanula Lychnidea J. B.* 2. 803.

Convolvulus ramoſus, incanus, foliis Piloſellæ C. B. Pin. 294. *Ciſſampelo ramoſo di Candia Pon. Bald. Ital.* 16.

Convolvulus Americanus, minimus, villoſus, Helianthemi folio Plum.

Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.

Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloſo folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibuſdam, ſive Convolvulus cæruleus J. B.* 2. 164. *Aſureus ſive cæruleus, Convolvulus hederaceus, vel Smilaceus exoticus Lob. Icon.* 623.

Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloſo folio, latiori H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, villoſus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.

Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibiſco nonnihil ſimilibus, anguloſis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Altheæ vel Indicum C. B. Pin.* 149. *Turbit.*

Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hiſt. 723. *Jeticucu ſeu radix Mechoacan. Marcg.* 41. *Edit.* 1648. *Bryonia Mechoacana, alba. C. B. Pin.* 297. *Mechoacan. J. B.* 2. 149.

Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice craſſiſſima Plum.

Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.

Convolvulus Americanus, polyphyllos, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.

Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirſutis. Plum.

Convolvulus Americanus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.

Convolvulus Zeylanicus, villoſus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.

Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr.* 134. *Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin.* 295.

Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviſo, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicenſis, trilobatus, foliis tomentoſa, lanugine denſiori & leniſſima, ac veluti adinſtar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2, 159. *Convolvulus argenteus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Clus. Hist. xlix.*

Convolvulus argenteus, elegantissimus, foliis tenuiter incisis. *Convolvulus argenteus, Althea foliis magis incisis & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllaus Munt. 503.*

Ab eo genere excludendus est *Convolvulus minor, semine triangulo C. B. Pin. 295. qui species est Fagopyri.*

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus species se convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. *Titimale.*

TITHYMALUS est plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globoso, multifido, & duobus foliolis D E, M N cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Pistillum autem F G surgit è floris fundo ut plurimùm trigonum, abitque deindè in fructum H ejusdem formæ, in terna loculamenta divisum, ac seminibus fœtum I K oblongis L. *Tab. 18.*

Tithymali species sunt

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. *Tithymalus myrtifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.*

Tithymalus arboreus, hortensis, latifolius *: ex semine prioris nascitur, sed folia ampliora sunt.*

Tithymalus arboreus, tuberosa radice, mollioribus foliis, semine verrucoso aspero Bocc. Mus. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. *Tithymalus aphyllos J. B. 3. 676. Tithymalo aphyllo, pianta di Mauritania Imper. 664.*

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amstel. 29. *Tithymalus Surinamensis, arborescens, Cotini sive Coccigriæ foliis & facie Breyn. Prodr. 2.*

Tithymalus Americanus, arborescens, Cotini foliis minoribus & verticillatim nascentibus Plum.

Tythymalus Americanus, arborescens, foliis Amygdali obtusis Plum.

Tithymalus Americanus, arborescens, foliis Linariæ Plum.

Tithymalus Americanus, fruticosus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amstel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. *Tithymalus Amygdaloides sive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Clus. Hist. clxxxviij.*

Tithymalus sylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. *Tithymalus sylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. part. 2. 57.*

Tithymalus Characias, folio lanuginoso C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias ij Cluf. Hift. clxxxviij.*

Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Blef.

Tithymalus Lithospermi majoris folio Bot. Monsp. App.

Tithymalus latifolius Cataputia dictus H. L. Bat. *Lathyris major C. B. Pin. 293. Lathyris five Cataputia minor J. B. 3. App. 880. Lathyris Math. 1259. Efpurge.*

Tithymalus latifolius, Hispanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos iij. Cluf. Hifp. 438.*

Tithymalus arvensis, latifolius, Germanicus C. B. Pin 291. *Tithymalus platyphyllos Fuschfii J. B. 3. 670. Fuchf. Edit. in fol. 813.*

Tithymalus Salicis folio tenuiffimè ferrato & villofo.

Tithymalus nemorosus, villosus, mollior Barr. Icon.

Tithymalus Myrsinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrfinites J. B. 3. 674. Tithymalus Myrfinites 1. Tab. Icon. 591.*

Tithymalus incanus, hirsutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratenfis, hirfutus Bot. Monfp.*

Tithymalus Curassavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirsutis, caulibus subrubentibus Prodr. Par. Bat.

Tithymalus Curassavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prodr. Par. Bat.

Tithymalus five Esula exigua C. B. Pin. 291. *Tithymalus minimus, anguftifolius, annuus J. B. 3. 664. Efula exigua Tragi Lob. Icon. 357.*

Tithymalus exiguus, faxatilis C. B. Pin. 291. *J. B. 3. 664. Bot. Monfp.*

Tithymalus seu Esula exigua, foliis obtusis C. B. Pin. 29 . *J. B. 3. 664.* hujus icon occurrit in Bot. Monsp. cum icone Tithymali exigui faxatilis.

Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monsp.

Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore J. B. 3. 673. Efula dulcis Trag. 298. Pithyufa feu Efula minor altera, floribus rubris Lob. Icon. 358.*

Tithymalus Myrsinites, fructu verrucæ fimili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucofus J. B. 3. 673.*

Tithymalus Myrsinites, anguftifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrfinites ij. Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Amygdaloides, anguftifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affinis, Linariæ folio C. B. Pin. 291. Alypum Cam. Epit. 985. Alypum Mathioli Tithymalis affine. J. B. 3. 676.*

Tithymalus Cyparissias, C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupreffinus five humipinus Lob. Icon. 356. Efula officinarum Cæfalp. 374.*

Tithymalus Cyparissias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.

Tithymalus Cyparissius. P. Alp. Exot. 65.

Tithymalus Linariæ folio, lunato flore Mor. H. R. Blef.

Tithymalus foliis Pini, fortè Dioscoridis Pithyusa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cypariffiæ fimilis, Pithyufa multis J. B. 3. 665. Tithymalus Pinea Lob. Icon. 357.*

Tithymalus maritimus C. B. Pin. 291. *Tithymalus paralius J. B. 3. 674. Dod. Pempt. 370.*

Tithymalus arboreus; Linifolius H. R. Par. *Tithymalus maritimus, Juniperi folio Bocc. Rarior. Plant. 9.*

Tithymalus maritimus, ſpinoſus C. B. Pin. 291. *Tithymalus Raguſinus, flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.*

Tithymalus Characias, Anguſtifoliis C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrſinites iij, anguſtifolius Tabern. Icon. 592.*

Tithymalus Characias, folio ſerrato C. B. Pin. 290. *Tithymalus ſerratus Dalechampii J. B. 3. 675. Tithymalus Characias v. Dod. Pempt. 369.*

Tithymalus Characias, radice pyriformi Mor. H. R. Bleſ. *Tithymalus ſeu Iſchas Ranunculi radice, capſulâ molliter echinata D. Fagon Schol. Bot. 124.*

Tithymalus Characias, Salicis minoris folio Mor. H. R. Bleſ.

Tithymalus tuberoſa pyriformi radice C. B. Pin. 492. *Apios J. B. 3. 666. Tithymalus tuberoſa radice, Iſchas Cluſ. Hiſt. cxc.*

Tithymalus tuberoſa oblonga radice C. B. Pin. 292. *Apios ſive Iſchas altera J. B. 3. 667. Iſchas altera Cluſ. Hiſt. cxcj.*

Tithymalus paluſtris, fruticoſus C. B. Pin. 292. *Tithymalus magnus, multicaulis ſive Eſula major J. B. 3. 671. Eſula major Dod. Pempt. 374.*

Tithymalus Luſitanicus, latifolius, fructu exquiſitè triangulari.

Tithymalus Oleæ folio glauco, Narbonenſis.

Tithymalus exiguus, glaber, Nummulariæ folio. *Chamæſyce J. B. 3. 667. Dod. Pempt. 377.*

Tithymalus exiguus, villoſus, Nummulariæ folio. *Chamæſyce villoſa, major, Cauliculis viridibus Schol. Bot. 122.*

Tithymalus rotundis foliis, non crenatis H. L. Bat. *Peplus ſive Elſula rotunda C. B. Pin. 292. Peplos ſive Eſula rotunda J. B. 3. 669. Peplus Dod. Pempt. 375.*

Tithymalus Helioſcopius C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371. Tithymalus Helioſcopius ſive ſoliſequus J. B. 3. 669.*

Tithymalus annuus, erectus, folio oblongo, acuminato. *Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo Bocc. Rarior. Plant. 24.*

Tithymalus annuus, ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Peplis minor J. B. 3. 670. Peplis, Peplus minor Tabern. Icon. 597.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito, rubro perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo C. B. Pin. 293. Peplis J. B. 3. 668. Cluſ. Hiſt. clxxxvij.*

Tithymalus maritimus, folio obtuſo, aurito viridi perinde ac caule. *Peplis maritima, folio obtuſo, caule viridi H. R. Par.*

Tithymalus Siculus, polycoccos, Portulacæ folio Bocc. Rarior. Plant. 39.

Tithymalus perennis, folio breviori & obtuſo.

Tithymalus Hiſpanicus, folio longiori, cordiformi.

Tithymalus Alepicus, folio ſubrotundo & incano.

Tithymalus Americanus, humifusus, serratus, floribus in capitulum alis adhærens, congestis Plum. *Tithymalus dulcis, Parietariæ foliis hirsutis, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jam.* 82. *mal nommée du Tertre* 91.
Tithymalus Americanus, erectus, serratus floribus in capitulum longo pediculo insidens, congestis Plum.
Tithymali species lac fundunt: unde nomen traxisse credunt. τιθὸς *mamma* μαλακὸς *mollis*, quasi mollis mamma. An ineptè diceretur Tithymalus lacte carens?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 60. GLAUX est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauso & multifido: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deindè abit in fructum seu testam C D, ut plurimùm globosam; apice dehiscentem, ac seminibus fœtam F exiguis, placente E affixis.

Glaucis species sunt

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima J. B.* 3. 373. *Lob. Icon.*
Glaux maritima, flore albo.
Glaux palustris, flore striato, clauso, foliis Portulacæ.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19. OXYS est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D, floris infimæ parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimùm divisum 1, 2, 3, 4, 5, extrorsum à basi ad apicem dehiscentia, & seminibus fœta I huc illuc sæpè dissilientibus, propter vim elasticam calyptræ K qua singula solent involvi.

Oxydis species sunt

Oxys flore albo. *Oxys sive Trifolium acidum, flore albo J. B.* 2. 387. *Trifolium acetosum, vulgare, flore lacteo C. B. Pin.* 330. *Trifolium acetosum Dod. Pempt.* 578. *Alleluia à fleur blanche.*
Oxys flore purpurascente. *Oxys sive Trifolium acidum, flore purpurascente J. B.* 2. 387. *Trifolium acetosum, vulgare, flore purpurascente C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur purpurine.*
Oxys flore subcæruleo. *Trifolium acetosum, vulgare, flore subcæruleo C. B. Pin.* 330 *Alleluia à fleur bleuâtre.*
Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys sive trifolium acetosum, flore luteo Dod. Pempt.* 579. *Trifolium acetosum, corniculatum C. B. Pin.* 330. *Alleluia à fleur jaune.*
Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetosum, corniculatum, luteum, majus erectum, Indicum seu Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 184.

Oxys

Oxys Americana, flore rubro, fibrosa radice. *Trifolium acetosum Americanum, rubro flore Barr. icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*

Oxys lutea, frutescens, Americana, Trifolii bituminosi facie Plum.

Oxys purpurea, Virginiana, radice squamata. *Oxys purpurea, Virginiana, radice Lilii more nucleata, capitulis postquam defloruerit bulbillis ut in Allio corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, amplis H. Amstel. 41.

Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbosa, Africana, flore purpureo, magno Breyn. Cent. 1. 46.*

Oxys bulbosa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albido purpurascente H. Amstel. 43.

Hujus generis speciebus folia terna singulis pediculis insunt, cordis effigiem, qualis illa pingi solet sæpè referentia, eaque saporis acidi, unde nomen ductum est; ὀξὺς enim acidum significat; sed nihil hæc ad notam propriam faciunt.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in unicum semen.

GENUS I.

Rhabarbarum.

RHABARBARUM est plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus fundo pistillum D surgit, quod deindè crassescit E, semine fœtum F triangulari G, capsulæ H triangulari pariter per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat. *Tab. 18.*

Rhabarbari speciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioscoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot. 187.*

Rhabarbarum dicitur quasi radix apud Barbaros nascens: occurrit enim apud fluvium *Rha*, quem *Wolga* appellant in Moscoviâ.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus piſtillum ab in fructum ex vaginulis aut folliculis conſtantem.

GENUS I.

Cotyledon.

Tab. 19. COTYLEDON eſt plantæ genus, flore monopetalo, campanifor tubulato & multifido : ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod in mam floris partem perfodit,abitque deinde in fructum D è plurimis vagin lis conſtantem, in capitulum quoddam collectis, à baſi ad apicem dehiſce tibus E, ac ſemine fœtis F ut plurimùm minutiſſimo.

Cotyledonis ſpecies ſunt

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B.* 683. *Cotyledon, Umbilicus veneris. Cluſ. Hiſt. lxiij.*

Cotyledon major, Luſitanica. *Cotyledon maximum, Luſitanicum Vir. Luſ*

Cotyledon radice tuberoſa, longa, repente Mor. H. R. Bleſ. *Cotyledon flo luteo, radice tuberoſa, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, fruteſcens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cincti *Sedum Africanum, fruteſcens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum ter tifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Ta* 223. *fig.* 1.

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibroſa radice. *Se dum Africanum, umbellatum, album foliis Gentianæ cruciatæ anguſtioribu Prodr. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibroſa radice.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Cotyledon media, foliis ſub rotundis, C. B. Pin. 285. quæ Gei ſpecies. Cotyledon media, foliis oblongis ſerratis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies. Cotyledon media, ſubhirſuta floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifragæ ſpecies videtur. Cotyledon minor, foliis ſubrotundis, ſerratis. C. B. Prodr. 133. Saxifragæ ſpecies Cotyledon ſtellata C. B. Pin. 285. Sedi ſpecies.*

Cotyledonis ſpecierum radix ut plurimùm tuberoſa,folia craſſâ acetabuli formâ : unde Cotyledon à κοτύλη, quæ civitatem ſignificat. In his tamen nequaquam ſita eſt hujus generis nota ; nam inter ſpecies recenſitas aliæ ſunt foliis planis, aliæ radice fibroſâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genus flore monopetalo quidem & campaniformi; sed non planè uniusmodi in singulis speciebus: quare seorsum describendus est. *Tab. 20.*

I. Igitur in nonnullis speciebus flos A C campaniformis est, multifidus; ex cujus calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis G H plerumque constantem, à basi ad apicem dehiscentem I K M, ac multo semine fœtum N pappis instructo, placentæ asperæ L affixo.

II. In aliis speciebus flos etiam campaniformis est 1 sed inversus & multifidus, ejusque meditullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem positis constans. Infimæ autem capituli parti 3 adinstar clavi infigitur pistillum 4 quod è calyce 5 surgit, abitque deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compositum, à basi ad apicem dehiscentem 7, 8, ac multo semine fœtum squamatim posito 11, pappis instructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum est Apocyni species succo lacteo turgere. *Tab. 21.*

Apocyni species sunt

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum, lactescens, siliquâ Asclepiadis. C. B. Pin.* 303. *Beidelsar Alpini sive Apocynum Syriacum J. B.* 2. 136. *Beidelzar P. Alp. Ægypt.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo suave-purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum latifolium, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. Ericu H. Mal. Part.* 2. 53.

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato suavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, suavè-purpurascente Breyn. Prodr.* 2.

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obsoletè purpurascentibus Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn.* 90. *Apocynum Syriacum Clus. Hist. lxxxvij. Beid-el-ssar Vesling. in P. Alp.* 28.

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H.R.Par.

Apocynum erectum, Canadense, angustifolium. Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Asclepiadis, flore rubro, umbellato Broß. Apocynum minus, rectum, Canadense Corn.* 93.

Apocynum erectum, Canadense, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadense, humilius, angustissimo folio. H L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, siliquâ longissima Mor. H. R. Bles.

Apocynum Indicum, foliis Androsæmi majoris, flore Lilii convallium suave-

rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum, foliis Androſæmi majori. H. R. Par. 59.*

Apocynum folio ſubrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum folio rotundiore, flore ex albo-palleſcente J. B. 2. 134. Apocynum 1. latifolium Cluſ. Hiſt. 124.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus, purpuraſcentibus floribus C. B. Pin. 291. Alypum quibuſdam ſive Eſula rara, flore purpureo J. B. 3.676. Eſula rara à Lio Venetorum inſula Lob. icon. 372. Eſula rara, noſtra, floribus purpuraſcentibus Donat. 39.*

Apocynum maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus ſive Eſula rara, è Lio Venetorum inſula, flore albo H. R. Par.*

Apocynum Novæ Angliæ ſubhirſutum, radice tuberoſa, floribus aurantiis H. L. Bat. App. *Apocynum erectum, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberoſâ Breyn. Prodr. 2.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis anguſtioribus Prodr. Par. Bat, *Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. Apocynum Americanum, Chamænerii foliis Par. Bat.*

Apocynum Curaſſavicum, fibroſa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio lato, ſubhirſuto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, villoſo fructu, Salicis folio glabro, anguſto Par. Bat.

Apocynum erectum, Africanum, ſubhirſutum, foliis undulatis Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villoſo Par. Bat.

Apocynum ſcandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, ſubincanum. Par. Bat. *Apocynum ſcandens, Africanum, hirſutum Prod. Par. Bat.*

Apocynum ſcandens, Africanum, Aſphodeli radice, anguſtiſſimo folio Oldenlandii Par. Bat.

Apocynum Americanum, Viticis folio.

Apocynum Americanum, ſcandens, amplo flore villoſo, luteo, ſiliquis anguſtiſſimis Plum.

Apocynum Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Amygdali, ſiliquis Emeri Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, ſiliquarum extrema parte veſtibus hærente Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Citri, ſiliquis maculatis Plum.

Apocynum Americanum, ſcandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.

Apocynum arboreum, Canarienſe, Æleagni facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens, Canarienſe, ſiliquis binis Nerii æmulis (Cornicar inſulanis vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.*

Apocynum Hiſpanicum, fruteſcens, Linariæ folio.

Apocynum appellarunt ἀπὸ τῦ κυνὸς id est plantam canicam, nam Apocyni folia, ut ait Dioscorides, cum subacta farina in panes cocta & in cibo data, canes necat. *Lib. 4. cap. 81.*

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA est plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D surgit pistillum C, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum Apocyni fructui adeo similem, ut hæc duo genera ab auctoribus non soleant distingui. *Tab. 22.*

Periplocæ species sunt

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo C. B. Pin.* 303. *Apocynum sive Periploca scandens, folio oblongo, flore purpurante J. B.* 2. 133. *Periploca altera Dod. Pempt.* 408.

Periploca foliis oblongis, angustioribus. *Scamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monspeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monspeliaca, foliis rotundioribus C. B. Pin.* 294. *Scammonea Monspeliaca, flore parvo J. B.* 2. 136. *Apocynum iiij. latifolium, Scammonea Valentina Clus. Hist.* 126. *Scammonia maritima Monspeliaca Richier. Onomat.*

Periploca Monspeliaca, foliis acutioribus. *Scammoniæ Monspeliacæ affinis, foliis acutioribus C. B. Pin.* 294. *Apocynum latifolium amplexicaule J. B.* 2. 135. *Apocynum iij. latifolium. Clus. Hist.* 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Brasiliensibus Marcg. Edit.* 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, siliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, scandens, siliqua oblonga, tumida & glabra Plum. xcv.*

Periploca Americana, scandens, Salicis angustissimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi se spargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, scandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur ἀπέρι *circa*, & πλοκὴ *nexus*; quasi diceres plantam scandentem & ad plantas vicinas se alligantem.

GENUS IV.

Asclepias. *Dompte-venin.*

ASCLEPIAS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi patenti, & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum E posticæ floris parti B (cui respondet capitulum C quinquefidum) adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum, ex duabus vaginis F F plerumque constantem, mem- *Tab. 22.*

branaceis, à basi ad apicem dehiscentibus K, multo semine H fœtis, pappis instructo K, ac placentæ I squamatim affixo G. Ab Apocyno & Periploca differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis floribus albicantibus J. B.* 2. 138. *Vincetoxicum Dod. Pempt.* 407.

Asclepias angustifolia, flore flavescente H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorumdam J. B.* 2. 140. *Apocynum. Col. Phytob. iij.*

Asclepias Africana, Aizooides. *Fritillaria crassa Promontorii Bonæ spei Stap. in Theoph.* 335. *Apocynum humile, Aizooides, siliquis erectis, Africanum H. L. Bat.*

Asclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum Pluk. Almag. Bot.* 37.

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum multicapsularem abit.

GENUS I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. & 24. MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum E F, infimæ floris parti C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum G planum orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimùm involutum H, è plurimis capsulis L M P constantem, axi I K ita circumhærentibus, ut singulæ ejus striæ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine fœtam N non raró reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Altheæ folia.

Malvæ species sunt.

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore carneo J. B.* 2. 951. *Malva arborea sive hortensis Tabern. Icon.* 765. *Malva hortensis, flore simplici incarnato Eyst. Rose d'outre-mer ou de tremier.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore albo J. B.* 2. 951. *Malva hortensis, flore simplici albo Eyst.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ſaturatius rubente C. B. Pin. 315. *Malva roſea ſive hortenſis, flore ſaturè ſanguineo J. B. 2. 951. Malva roſea, flore ſimplici rubro Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore purpuræ modo relucente C.B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ex rubro nigricante C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore violaceo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore ſimplici luteo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva hortenſis, multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva roſea multiplex, flore pleno rubro Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva roſea, multiplex, flore albo Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva roſea multiplex, flore incarnato Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva roſea, flore pleno atrorubente Eyſt.*

Malva roſea, folio ſubrotundo, flore pleno luteo & ſubluteo H. R. Par.

Malva roſea, folio ſubrotundo, Chalepenſis, acaulos, flore pallidè luteo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 524.

Malva Acetis folio, Virginiana. *Althæa Ricini folio, Virginiana H.L. Bat.*

Malva Acetis folio, Americana, hirſuta. *Alcea Coraſſavica, hirſuta, parvo flore, foliis lobatis. Par. Bat.*

Malva Americana C. B. Prodr. 137.

Malva Americana, fruteſcens, hirſuta, floribus luteis in capitulum congeſtis Plum.

Malva foliis criſpis C. B. Pin. 315. *Malva criſpa J. B. 2. 952. Malva criſpatis oris. Lob. icon. 651. Mauve friſée.*

Malva vulgaris, flore majore, folio ſinuato J. B. 2. 949. *Malva ſylveſtris, folio ſinuato C. B. Pin. 314. Malva ſylveſtris, major Tabern. Icon. 768. Mauve.*

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore albo H. Edinb.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore cæruleo H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore purpureo-rubro H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore cæruleo, candidis lineis inſcripto H. Cathol.

Malva ſylveſtris, folio ſinuato, flore dilutè purpureo, duplo minori H. Cathol.

Malva ſylveſtris, atrovirenti folio, rotundiori, minus ſinuato, majorique flore H. Cathol.

Malva arvenſis, erecta, lucida, flore majore. *Malva arvenſis recta, rotundo-acuminato, angulato folio, pallidè lucido, carneo flore, multò majore H. Cathol*

Malva vulgaris, flore minore, folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva ſylveſtris, fo-*

lio rotundo C. B. Pin. 314. Malva ſylveſtris, minor Tabern. Icon. 769.

Malva ſylveſtris, rotundo, variegato folio H. R. Par.

Malva folio vario C. B. Prodr. 137. *Malva ſtellata J. B. 2. 950.*

Malva trimeſtris, flore cum unguibus purpureis J.B.2.950. *Malva trimeſtris. Cluſ. Hiſt. xxiij.*

Malva rotundifolia, glabra, ex Hiſpania, flore amplo rubello Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 3.

Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpuraſcente. *Althæa virens, rotundifolia flore amplo, purpuraſcente, Italica. Barr. Icon.*

Malva annua, floſculis albis, verticillatim naſcentibus. *Malva annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & ſeminibus arctè iiſdem verticillatim adhærentibus. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.*

Malva hirſuta, folio cordato M. Hiſt. Oxon. Part. 2. 205.

Malva annua, hirſuta, foliis Hederæ anguloſis. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 521.

Malva Luſitanica, Ribeſii folio.

Malva Indica, folio cordiformi. *Alcea Zeylanica, folio latiori cordiformi H. L. Bat.*

Malva Ulmifolia, ſemine roſtrato. *Althea Ulmifolia, ſemine roſtrato H. R. Par. Malva annua di Pernambuco Zan. 133.*

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro. *Alcea Virginiana, Carpini folio, floſculis minimis luteis, ſemine duplici roſtro ſeu aculeo prædito. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 528.*

Malva Ulmifolia, ſemine cum gemino roſtro, floribus racemoſis. *Alcea Zeylanica, floſculis faſciculatim congeſtis H. L. Bat.*

Malva Indica, foliis ſubrotundis. *Althæa roſtrata, Cormandelienſis Pimpinellæ majoris folio ſubrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.*

Malva Canadenſis, Mori folio, ſemine cum gemino roſtro. *Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, floſculis minimis luteis Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 6. Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol. Bot. 224.*

Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.

Malva Americana, pampinea fronde, fructu ſubrotundo, echinato Plum.

Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.

Malva Americana, Hederæ terreſtris folio & facie capſulis bifurcatis Plum.

Malva Americana, villoſa, Melonis folio. *Alcea Coraſſavica, Melonis folio. Par. Bat.*

Malva à μαλάζω, aut μαλάσσω, emollio, perinde ac μαλάχη, quòd emolliendi vim habeat.

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA est plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioscoride, foliis lanuginosis, & ut mihi videtur canescentibus. Quibus notis standum est, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in scriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. Ὠνόμασται δὲ ἀλθαία, διὰ τὸ πολυαλθές καὶ πολύχρηστον αὐτῆς. Diosc. lib. 3. cap. 62.

Althææ species sunt

Althæa Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa sive Bismalva J. B. 2. 954. Althæa Ibiscus Dod. Pempt. 655. Guimauve ordinaire.*

Althæa Dioscoridis & Plinii, folio magis angulato. *Malva sylvestris vel palustris, aut Ibiscus folio angulosiori H. L. Bat.*

Althæa folio rotundiori, sive minùs acuminato H. Edinb.

Althæa vulgari similis, folio retuso, brevi Raii Sinops. 138.

Althæa frutescens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arborescens J. B. 2. 956. Althæa frutex 1. Clus. Hist. xxiiij.*

Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alceæ, Thuringiaca Camerario J. B. 2. 955. Althæa frutex iij. Clus. Hist. xxv.*

Althæa frutescens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbiæ in Galloprovincia Lob. Icon. 553.*

Althæa frutescens, Hispanica, folio rotundiori.

Althæa frutescens, Lusitanica, folio rotundiori, undulato.

Althæa frutescens, Lusitanica, folio ampliori, minus incano.

Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore C. B. Pin. 315. Malva arborea J. B. 2. 952. Malva arborescens Eyst.*

Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, nostras Park. Theat. 301.*

Althæa Hispanica, foliis undulatis. *Malva Hispanica Mor. H. R. Bles.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioscoride folia habet divisa, ἔχουσα φύλλα ἐσχισμένα, qua notâ si notabilis sit, genus illud à Malvâ & Althæâ distinguemus. Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.

Alceæ species sunt

Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roseo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris J. B. 2. 953. Dod. Pempt. 656.*

Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.

Alcea vulgaris, seminum involucris hirsutis H. Edinb.

Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana sive Alcea rotundifolia, laciniata Col. Part. j. 148.*

Alcea Cannabina C.B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina J.B. 2. 958. Alcea fruticosa, Cannabino folio Clus. Hist. xxv.*

Alcea major & procerior Raii. Hist. 605.

4 Alcea hirsuta C. B. Pin. 317. *Alcea villosa Dalechampii Lugd. 594. Alcea villosa J. B. 2. 1067.*

Alcea hirsuta, flore albo. H. R. Par.

Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hist. 605.

Alcea tenuifolia, crispa. J. B. 2. 1067.

Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. *Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bat.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus. *Malva rosea, folio ficus. C. B. Pin. 315. Malva rosea, simplex, peregrina. Tabern. Icon. 767.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore albo.

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore luteo. *Malva rosea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore violaceo. *Malva rosea folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore purpureo. *Malva rosea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore carneo. *Malva rosea, folio Ficus, flore carneo H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. *Malva rosea, folio Ficus, flore nigricante H. R. Par.*

Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, nigricante & aspero. *Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin. 315. Malva folio Ficus ejusd. Prodr. 137.*

Alcea hirsutissima, Americana, frutescens Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, quæ Althææ notis carent, & inter species Ketmiæ recenseri debent. *Alcea vesicaria C. B. Pin. 317. Alcea Indica, magno flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin. 317. Alcea Indica, parvo flore, altera C. B. Pin. 317. Alcea Ægyptiaca villosa C. B. Pin. 317.*

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25. MALACOIDES est plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiamsi sicco: constat enim ex pluribus capsulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, semine fœtis D plerumque reniformi E.

Malacoidis species sunt

Malacoides Betonicæ folio. *Malva Betonicæ folio Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior Plant. 15. Alcea Betonicæ folio, flore purpureo-violaceo Barr. Icon.*

Malacoides folio anguloso. *Malva Tingitana, flore cæruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.*

Malacoides à μαλάχη, Malva.

Genus
~~SECTIO~~ V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginulis B constante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus striæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus fœtam F non rarò reniformibus. *Tab. 25.*

Abutili species sunt

Abutilon Dod. Pempt. 656. *Althæa Theophrasti, flore luteo C. B. Pin.* 316. *Althæa Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B.* 2. 958.

Abutilon Indicum J. B. 2. 959. *Cam. Hort.* 3. *Tab.* 1. *Althæa Theophrasti similis C. B. Pin.* 316.

Abutilon Indicum, fronde Pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu Beloeren. H. Mal.* 6. 79.

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prod. Par. Bat.*

Abutilon Africanum, foliis rugosis, & siliculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascentibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villoso Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente, nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscentem G, & plurimis seminibus fœtum H. *Tab. 26.*

Ketmiæ species sunt

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta J. B.* 2. 957.

Ketmia Syrorum, flore purpureo-violaceo. *Alcia Syriaca, flore purpureo-violaceo H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore parvo. *Althæa arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa rosea peregrina, fortè Rosa Moscheutos Plinii Corn.* 144.

Ketmia Africana, Populi folio subtus incano & caule virescente. *Althæa Indica, Ulmi folio, prægrandis, subtus incana, flore amplo, purpureo Pluk. Tab.* 6. *fig.* 3.

Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria, trifolia, flore purpureo. Barr. Icon.*

Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal.* 1. 51.

Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal.* 1. 53.

Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althæa Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. H. L. Bat.*

Ketmia Americana, arborescens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althæa arborea, rosea, Sinensis, flore simplici. H. L. Bat. Rosa Sinensis, quinquefolia Ferr. Flor.* 493.

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr. Flor.* 485.

Ketmia palustris, flore purpureo. *Althæa palustris C. B. Pin.* 316. *Althæa Sida dicta quibusdam J. B.* 2. 957. *Althæa hortensis sive peregrina Dod. Pempt.* 655.

Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prodr. Par. Bat.*

Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica, folio hastato, flore parvo, purpureo, longo pediculo insidente, pericarpio compacto, duro, in quinque cellulas, totidem semina includentes dispertito. Pluk. Phytog. Tab.* 7. *fig.* 1.

Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica, magno, flore C. B. Pin.* 317. *Bamiæ aliquatenus affinis, Sabdariffa J. B.* 2. 960. *Alcea Americana Clus. Hist. xxvj.*

Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.

Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica, parvo flore C. B. Pin.* 317. *Bamia J. B.* 2. 959. *Alcea Ægyptiaca Clus. Hist. xxvij.*

Ketmia Indica, Vitis folio, flore parvo, pendulo. *Althæa Indica, Vitis folio, flore amplo, flavo pendente H. L. Bat.*

Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca, villosa C. B. Pin.* 317. *Belmuscus Ægyptiaca Honorio Bello J. B.* 2. 960. *Althæa Ægyptiaca, moschata, Abelmosch dicta Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta, flore flavo & semine moschato Marcg.* 45. *Edit.* 1648.

Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato sulcato. *Quingombo Lusitanis Congensibus & Angolensibus Quillobo Marcg.* 31. *Edit.* 1648. *Alcea Americana, annua, flore albo, maximo, fructu pyramidali, sulcato, H. Amstel.* 37. *fig.* 19.

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalensis, spinosissima, Acetosæ sapore, flore luteo-pallido, umbone purpurascente, H. Amstel. 35. fig. 18.*
Ketmia Americana, aculeata, flore amplissimo, coccineo Plum.
Ketmia Sicula, perennis, foliis moschatis, serratis. *Malva perennis, Sicula, foliis moschatis, crispis Bocc. Rarior. Plant. 68.*
Ketmia vesicaria, vulgaris. *Alcea vesicaria C. B. Pin. 317. Alcea Solisequa, multis Veneta J. B. 2. 1068. Alcea vesicaria Dod. Pempt. 657.*
Ketmia vesicaria, Africana. *Alcea vesicaria Capitis Bonæ Spei Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 533.*
Ketmia Americana, frutescens, Mori folio, flore purpureo Plum.
Ketmia Americana, amplissimo folio cordiformi, flore vario Plum.
Ketmia Americana, amplissimo folio, angulato, fructu hispido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Cotton.*

XYLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò E, surgit pistillum D infimæ floris parti B, tuboque C. adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, in quaterna aut plura loculamenta divisum G, apice dehiscentem H I, seminibusque fœtum K obductis molli illa lanugine L M in fila ductili, quæ Xylon seu Gossypium appellatur. *Tab. 27.*

Xyli species sunt
Xylon arboreum J. B. 1. 346. *Gossypium arboreum, caule lævi C. B. Pin. 430. Gossypium arboreum, Gotne M. Segiar. P. Alp. Ægypt. 29. flore est atropurpureo.*
Xylon arboreum, flore flavo. *Gossypium arboreum, flore flavo H. L. Bat.*
Xylon arboreum, caule spinoso. *Gossypium arboreum, caule spinoso C. B. Pin. 430. Bambage Indiano Pon. Ital. 37.*
Xylon sive Gossypium herbaceum J. B. 1. 343.
Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato Lign.
Xylon Americanum præstantissimum, semine virescente Lign.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum plerumque carnosum.

GENUS I.

Bryonia. *Coleuvrée.*

Tab. 28. BRYONIA est plantæ genus, floribus A C monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita complecti solet calyx B D, ut ab iis sejungi nequeat: ex floribus autem alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fæcundi, insidentes embryoni E, qui deindè abit in baccam F globosam vel ovatam seminibus fœtam G subrotundis H. His notis addendi sunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryoniæ species sunt

Bryonia aspera sive alba, baccis rubris C. B. Pin. 297. *Vitis alba sive Bryonia J. B. 2. 143. Bryonia alba Dod. Pempt.* 400. *Coleuvrée ou Vigne blanche.*

Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt.* 399.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinas divisis, fructu majori *Balsamina scandens seu Momordica Indica, fœtida, Bryonioides, fructu lævi, majori, rubro Par. Bat.* 103.

Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.*

Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divisis, flore luteo Oldenl. *Bryonia Africana, glabra, foliis profundè sectis, tenuioribus Par. Bat.*

Bryonia Africana, laciniata, tubero à radice, floribus herbaceis Par. Bat.

Bryonia racemosa, foliis Ficulneis Plum. 83.

Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.

Bryonia Americana, repens, folio angulato, aspero.

Bryonia Canadensis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Banister Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 5.*

Bryonia à voce Græca βρύω germino, pullulo, quòd abundè pullulet.

GENUS II.

Tamnus.

Tab. 28. TAMNUS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes: alii fæcundi B insidentes embryoni C, qui deindè abit in baccam D plerùmque ovatam, calyptrâ membranaceâ instructam F G, seminibusque

fœtam E ſubrotundis. Tamno claviculi deſunt.

Tamni ſpecies ſunt

Tamnus racemoſa, flore minore, luteo-pallefcente. *Bryonia lævis ſive nigra racemoſa C. B. Pin. 297. Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii, folio Cyclamini J. B. 2. 147. Vitis ſylveſtris Dod. Pempt. 407. Seau de nôtre Dame, ou Racine Vierge.*

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia lævis ſive nigra, baccifera C. B. Pin. 297. J. B. 2. 149.*

Tamnus Americana, Anguriæ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi B, inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D Amygdalæ æmulum, carnoſum, echinatum, in capitulum plerumque collectum & ſub tenui cute unico ſemine E fœtum. *Tab. 28,*

Sicyoides ſpecies ſunt

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadenſis, monoſpermos, fructu echinato Par. Bat. Bryoioides Canadenſis, villoſo fructu, monoſpermos Ejuſd.*

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. Σίκυος enim Cucumerem, Σίκυα Cucurbitam ſignificat.

GENUS IV.

Momordica. *Pomme de merveille.*

MOMORDICA eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita ſectis, ut è quinque petalis conſtare videantur: ex iis autem floribus alii ſteriles ſunt A, nulli embryoni adhæreſcentes, alii fæcundi B K inſidentes embryoni C I, qui deindè abit in fructum modò magis E, modò minus N turbinatum, cavum F, carnoſum, qui elaſtica vi rumpi ſolet G O & ſemina fundere L P, calyptrâ ſeu involucro K R M Q obducta, plana, margine ut plurimùm denticulato. *Tab. 29. & 30.*

Momordicæ ſpecies ſunt

Momordica vulgaris. *Momordica Caſt. Dur. 61. Charantia Dod. Pempt. 670. Balſamina rotundifolia, repens, ſive mas. C. B. Pin. 306. Balſamina Cucumeraria J. B. 2. 251. Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal.* 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal. 8. 17. Balſamina Cucumerina, Indica, fructu majore, flaveſcente H. Amſtel.* 103.

An flos Momordicæ monopetalos ſit ad centrum uſque diviſus, an verò ex quinque petalis conſtet, obſcurum: quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus ſeparandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapſulari, vi elaſtica prædito. Cum Balſaminâ vulgò ſolet confundi; ſed plurimùm ab ea diſtat.

GENUS V.

Cucumis. *Concombre.*

Tab. 31 & 32. CUCUMIS eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus patentibus & multifidis: ex quibus alii ſteriles ſunt A B, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fæcundi inſidentes embryoni C qui deindè abit in fructum D E carnoſum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G divisum, & ſeminibus fœtum oblongis H I.

Cucumeris ſpecies ſunt

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu ſubluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis J. B. 2. 245. Cucumis vulgaris Dod. Pempt. 662. Concombre.*

Cucumis ſativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus J. B. 2. 245.*

Cucumis flexuoſus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longiſſimi J. B. 2. 247. Cucumis oblongus Dod. Pempt. 662.*

Cucumis ſylveſtris, Aſininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis ſylveſtris ſive Aſininus J. B. 2. 248. Cucumis ſylveſtris Dod. Pempt. 663.*

Cucumis ſylveſtris, folio ſinuato & diſſecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius Chate J. B. 2. 248.*

GENUS VI.

Melo. *Melon.*

Tab. 32. MELO eſt plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus: ex iis autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii verò fæcundi, inſidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimùm ovatum A, glabrum aut rugoſum, in terna loculamenta diviſum B quæ bifariam ſecari videntur, ſeminibus fœtum oblongis C.

Melonis ſpecies ſunt

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones J. B. 2. 242. Melo ſive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni Dod. Pempt. 663. Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, ſemine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hiſpanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moſchatellinus, rotundus, parvus & Pyriformis J. B. 2. 244. Melo ſacharinus Tabern. Icon. 469.*

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamſi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu ſuavi diſtinguatur, plus tamen faciei externæ tribuendum eſt: neque enim ineptè diceretur Melo inſipidus, aut Melo foliis angulatis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græca μῆλον, quod Pomum ſignificat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO eſt plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, ex quibus alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii fœcundi ſeu embryoni inſidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnoſum, cortice nonnunquam duro, tuberoſum, cavum, in tres partes C ſæpe diviſum, ſeminibus fœtum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ ſpongioſæ affixis. *Tab. 33.*

Peponis ſpecies ſunt.

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hiſt. 639. *Cucurbita foliis aſperis, ſive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aſpero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyſt.*

Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, ſphærico. *Cucurbita aſpera, minima, ſpærica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ſubrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aſpera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbitæ turbinatæ, majores, albæ J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, ſubcroceo. *Cucurbita aſpera, turbinata, ſubcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aſpera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pyriformi. *Cucurbita aſpera, Pyriformis, parva, alba J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flaveſcente. *Cucurbita aſpera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flaveſcente, alter. *Cucurbita aſpera, pugillaris ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, ferè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34. MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A subrotundo, carnoso, striato, angulato, in quinque partes plerumque secto B, seminibus fœto compressis C, placentæ spongiosæ affixis.

Melopeponis species sunt.

Melopepo compresso C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon.* 470. *Cucurbitæ genus, sive Melopepo compressus alter Lobelio J. B.* 2. 226.

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aspera, folio non fisso, fructu maximo, albo, sessili J. B.* 2. 221. *Pepo compressus; major C. B. Pin.* 311.

Melopepo flavescens, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B.* 2. 222.

Melopepo latus & depressus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberosa J. B.* 2. 227.

Melopepo fructu Citriformi. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, ovalis, angulosa, ad Citrum nonnihil accedens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu conico. *Cucurbitæ clypeatæ affinis, à pediculo in conum desinens J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbitæ clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinatæ J. B.* 2. 228.

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B.* 2. 218.

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis sive Siciliana, Melopepon latus à nonnullis vocata J. B.* 2. 224. *Melopepo clypeatus Tabern. Icon.* 470.

Melopepo verrucosus. *Cucurbita verrucosa J. B.* 2. 222.

Melopepo tuberosus & verrucosus. *Cucurbita clypeiformis, tuberosa, & verrucosa J. B.* 2. 227.

Melopepo verrucosus, flavescens, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucosus, albicans, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis albicans, folio aspero J. B.* 2. 222.

Melopepo verrucosus, fructu & semine albis. *Cucurbita alba, verrucosa J. B.* 2. 222.

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35. ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias dissecto & fructu eduli.

Anguriæ species sunt

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthidis secto semine nigro, quibusdam Anguria J. B.* 2. 235. *Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt.* 664.

O

Anguria Indica, maxima H. L. Bat.

Anguria triphyllos, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus, fructu variegato. Plum. 99.*

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriæ folio latiore, aſpero, fructu minore, candido, ſpinulis obtuſis, muricato Sloane Cat. Plant. Jam. 103. Cucumis ſylveſtris, Americanus, Anguriæ folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, ſpinoſis tuberculis, Momordicæ inſtar muricato Pluk. Phytog. 170. fig. 3.*

GENUS X.

Cucurbita. *Calbaſſe.*

CUCURBITA eſt plantæ genus, floribus A B campaniformibus patentibus, & plerumque ita ſectis ut ex quinque petalis conſtare videantur: ex floribus autem alii ſteriles ſunt, nulli embryoni adhæreſcentes; alii verò fæcundi ſeu inſidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum, in quibuſdam ſpeciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in ſex loculamenta plerumque diviſum E, ſeminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtuſis G, inde latioribus, & quaſi introrſum emarginatis F. *Tab. 36.*

Cucurbitæ ſpecies ſunt.

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita longior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita falcatâ figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, ſeſſilis, flore albo C. B. Pin. 312. Cucurbita latior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita prior Dod. Pempt. 668.*

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C.B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria, folio aſpero, major. *Cucurbita alba, aſpera, fructu longo collo J. B. 2. 224.*

Cucurbita lagenaria, fructu aſpero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aſpera J. B. 2. 224.*

GENUS XI.

Colocynthis. *Coloquinte.*

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinias diſſecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthidis ſpecies ſunt.

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B. 2. 232. Dod. Pempt. 665. Coloquinte ordinaire.*

Colocynthis fructu rotundo, ſtriato. *Cucurbita folio aſpero, amaro J. B. 2. 228. Pepo rotundus, Melonis effigie C. B. Pin. 311. Pepo ſylveſtris Dod. Pempt. 668.*

Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpera folio, amara, grandis, rotunda, viridis J. B. 2. 229.*

Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungoſa & lævis Cord. Hiſt. 118.*

Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aſpera, amara, fructu parvo, globoſo, colore vario J. B. 2. 230. Colocynthis Pomiformis, cortice maculato C. B. Pin. 314.*

Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aſpero, colore vario J. B. 2. 230.*

Colocynthis fructu Aurantio ſimili. *Cucurbita minima, lutea, amara J. B. 2. 231.*

Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aſpero folio, amara, grandis, oblonga, viridis J. B. 2. 229. Colocynthis grandis, oblonga Cord. Hiſt. 114.*

Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita oblonga, non anguloſa, colore viridi, amara, folio aſpero J. B. 2. 229.*

Colocynthis turbinata Cord. Hiſt. 115. *Cucurbita aſpero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inſcripta, parva J. B. 2. 229. tum & Cucurbita ſive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata J. B. 2. 230. Colocynthis Pyriformis ſeu Pepo amarus C. B. Pin. 313.*

Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis J. B. 2. 231.*

Colocynthis fructu compreſſo. *Cucurbita ſeſſilis & compreſſa, flava, amara J. B. 2. 231.*

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum ſiccum.

GENUS I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37. CAMPANULA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx C D abit in fructum membranaceum E F G, in tria vel plura loculamenta H diviſum, in quorum commiſſurâ axis I poſitus eſt, tribus placentis inſtructus L quibus adhæreſcunt plurima ſemina in nonnullis ſpeciebus minutiſſima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem ſpargi ſolent per foramen K O ſingulis loculamentis proprium.

Campanulæ ſpecies ſunt

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

nula pulchra à Toſſano Carolo miſſa J. B. 2. 807. Trachelium majus Belgarum Cluſ. Hiſt. clxxij.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ J. B. 2. 807.*

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, flore ſuave-rubente H. R. Par.

Campanula maxima, foliis latiſſimis, altera H. R. Par. *Trachelium giganteum quorundam.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & aſperior, folio Urticæ J. B. 2. 805.*

Campanula vulgatior, foliis Urticæ vel major & aſperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.

Campanula vulgatior, folii Urticæ vel major & aſperior, flore candido C. B. Pin. 94.

Campanula vulgatior, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt. 164.*

Campanula Urticæ foliis oblongis, minus aſperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula ſive Cervicaria major, lævior, flore albo, magno J. B. 2. 804.*

Campanula pyramidata, altiſſima. *Campanula lacteſcens, fœtidior Cluſ. Hiſt. clxxij. Pyramidalis lævis J. B. 2. 808. Rapunculus hortenſis, latiore folio ſeu Pyramidalis C. B. Pin. 93. Pyramidale.*

Campanula Alpina, Echiodes pyramidata. *Campanula foliis Echii C. B. Pin. 94. Alopecuros Alpinus quibuſdam, Echium montanum Dalechampii J. B. 2. 809.*

Campanula Alpina, glabra, flore dilutiſſimè cæruleo J. B. 2. 804.

Campanula ſive Cervicaria Bononienſis, parvo flore J. B. 2. 804.

Campanula pyramidalis, minor P. Alp. Exot. 340.

Campanula Lampſanæ folio, magno flore.

Campanula Canarienſis, Artiplicis folio, tuberoſâ radice. *Campanula Canarienſis regia ſeu Medium radice tuberoſa, foliis ſinuatis, cæſiis, Artiplicis æmulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 276. fig. 1.*

Campanula hortenſis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B. 2. 804. Cervicaria major, ſylveſtris Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibuſdam Medium J. B. 2. 804. Viola Mariana Dod. Pempt. 163.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ſubalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cinaracei coloris Cluſ. Hiſt. clxxj.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyſt.*

Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyſt.*
Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatim commixto. *Viola Mariana, flore ex albo & violaceo maculatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*
Campanula hortenſis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatim commixto. *Viola Mariana flore ex albo & violaceo radiatim commixto Cluſ. Hiſt. clxxj.*
Campanula hortenſis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.
Campanula media, foliis inferiùs candidâ lanugine veſtitis C. B. Pin. 94. *Campanula ſive Cervicaria media Thalio, floribus cæruleis, parvis J. B. 2. 807. Cervicaria media Thal. 32.*
Campanula Hiſpanica, foliis inciſis, flore oblongo. *Campanula ſive Medium foliis minoribus criſpis, flore tubuloſo Schol. Bot.*
Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpinum Bocc. Muſ. Part. 2. 70. Tab. 58.*
Campanula pratenſis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis J. B. 2. 800. Cervicaria minor Dod. Pempt. 164. Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 2. Thal. Icon. viij.*
Campanula pratenſis, flore conglomerato, albo H. R. Par.
Campanula pratenſis, floribus ſingularibus, per caulem ſparſis C. B. Pin. 94.
Campanula pratenſis, flore per caulem ſparſo, albo H. R. Par.
Campanula Alpina, ſphærocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petræum Ponæ Bald. in fol. cccxxxiij. J. B. 2. 801.*
Campanula Alpina, ſphærocephalos, folio rotundiori, hirſuto. *Campanula pratenſis, flore conglomerato, Aſarinæ foliis Schol. Bot. 76.*
Campanula foliis ſubrotundis C. B. Prodr. 35.
Campanula Alpina, Teucronii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali Bocc. Muſ. Part. 2. 75. Tab. 61.*
Campanula foliis Echii, floribus villoſis C. B. Pin. 94. *Prodr. 36.*
Campanula foliis Anchuſæ, floribus oblongis C. B. Pin. 94. *Rapunculus montanus ſive Trachelium montanum J. B. 2. 808. Trachelium montanum Lugd. 1202.*
Campanula ſaxatilis, Echii folio, flore magno.
Campanula Alpina, pubeſcens, ſpicâ florum pyramidatâ.
Campanula umbellata, foliis oblongis, hiſpidis. *Rapunculus ſylveſtris, umbellatus 1. Thal. Icon. viij.*
Campanula Alpina, altiſſima, hirſuta, parvo flore. *Trachelium altiſſimum, hirſutum, aſperius, foliis anguſtis, floribus parvis J. B. 2. 801.*
Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ J. B. 2. 802. Trachelium Tragopogi folio, montanum Col. Phytob. 25.*
Campanula pratenſis, flore conglomerato, ſuave-rubente.
Campanula Alpina, ſphærocephalos, purpureo flore.

Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.
Campanula Saxatilis, Echii foliis crispis.
Campanula Persicæ folio Clus. Hist. clxxj. *Campanula angustifolia, cærulea J. B.* 2. 803. *Rapunculus Persicifoliis, magno flore C. B. Pin.* 93.
Campanula Persicæfolia, flore cæruleo, pleno.
Campanula Persicæfolia, flore albo Eyst. *Campanula angustifolia, alba, J.B.* 2. 803.
Campanula Persicæfolia, flore albo, pleno.
Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, magno flore, major C. B. Pin.* 93. *Rapunculus nemorosus ij. Tabern. Icon.* 411.
Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorosus, magno flore, minor C. B. Pin.* 93. *Rapuntium sive Erinus, magno flore Col. Part.* 2. 24.
Campanula nemorosa, angustifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin.* 93. *Rapunculus nemorosus iij. Tabern. Icon.* 412.
Campanula flore minore, albicante, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2.456. *Erinos major Fabii Columnæ, Rapunculo affinis J. B.* 2. 799. *Erinus Nicandri & Dioscoridis Col. Phytob.* 101.
Campanula radice esculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus esculentus C. B. Pin.* 92. *Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B.* 2. 795. *Rapunculum Dod. Pempt.* 165.
Campanula radice esculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus esculentus, flore candicante C. B.* 92.
Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H.L. Bat. *Trachelium Americanum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par.* 119. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*
Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*
Campanula Alpina, minor, florum spicâ pyramidatâ. *Rapunculus sive Pyramidalis, minor C. B. Prodr.* 32.
Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.
Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C. B. Prodr. 34. & *Bot. Monsp.*
Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo J. B. 2. 797.
Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.
Campanula Cretica, saxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium saxatile Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocc. Mus. Part.* 2. 76. *Tab.* 64. *Barr. Icon.*
Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillaræ Cantabrica J. B.* 2. 796. *Campanula sylvestris, minima Dod. Pempt.* 167.

Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93

Campanula minor, rotundifolia, flore in ſummis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus ſylveſtris, flore ex purpureo candicante Tabern. Icon.* 410.

Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor rotundifolia, altera C. Bauhini J. B.* 2. 797. *Campanula minor, Alpina rotundioribus imis foliis Cluſ. Hiſt. clxxiij.*

Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr.* 34. *J. B.* 2. 797.

Campanula Cymbalariæ foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, ſpecies Cantabricæ Anguillaræ J. B.* 2. 797.

Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr.* 35. *J. B.* 2. 816.

Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr.* 33.

Campanula minor, annua, foliis inciſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 458. *Rapunculus minor, foliis inciſis C. B. Pin.* 92. *Alſine oblongo folio ſerrato flore cæruleo J. B.* 3. 367. *Erinos Fabii Columnæ, minor J. B.* 2. 799. *Erini ſive Rapunculi minimum genus Col. Phytob.* 28.

Campanula minor, annua, foliis inciſis, flore albo Cat. H. Amſtel.

Campanula rotundifolia, Caëtana, longius radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.

Campanula parva, rotundifolia, flore cæruleo, pentagono, grandi Raii Hiſt. 741. *Campanula ſaxatilis, rotundifolia, hiſpida, flore cæſio, amplo, Italica Barr. Icon.*

Campanulæ Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio ſerrato, rotundiore J. B.* 2. 798.

Campanula hirſuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.

Campanula anguſtifolia, pumila, monanthos, Luſitanica.

Campanula arvenſis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta C. B. Pin.* 215. *Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon.* 316. *Viola arvenſis ejuſd.* 304. *Doucete.*

Campanula arvenſis, procumbens. *Campanula arvenſis, minima Dod. Pempt.* 168. *Avicularia Sylvii quibuſdam J. B.* 2. 800.

Campanula ſeu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Bleſ.

Campanula arvenſis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvenſis vel Campanula arvenſis, erecta, flore albo H. R. Par.*

Campanula arvenſis, minor, ſiliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus Ger. emac.* 439. *& Park. Theat.* 1331.

Campanula pentagonia, flore ampliſſimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore ampliſſimo, Thracicum Raii Hiſt.* 742.

Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore H. R. Par.*

Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero diſtinguendam exiſtimavi; verùm non ita pridem nonnullarum ſpecierum Campanulæ fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi obſervavi.

GENUS

Genus II.

Rapunculus. *Raiponce.*

Rapunculus est plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, sed ita patente & inciso, ut stellatus videatur: hujus pistillum C plerumque bicorne est; calyx verò B deinde abit in fructum D in tria loculamenta divisum E & seminibus F fœtum ut plurimùm exiguis. *Tab. 38.*

Rapunculi species sunt

Rapunculus spicatus C. B. Pin. *Rapunculus spicatus sive comosus, cæruleus J. B. 2. 809. Rapunculum Alopecuron Dod. Pempt. 165.*

Rapunculus spicatus, flore saturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, folio maculato J. B. 809.*

Rapunculus spicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, albus J. B. 2. 809.*

Rapunculus spicatus, flore flavescente.

Rapunculus folio oblongo, spicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globoso, purpureo J. B. 2. 810. Rapuntium corniculatum, montanum Col. Part. 1. 224.*

Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula J. B. 2. 811. Petromarula, Rapunculus Creticus Imper. 668.*

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. *& Prodr. 33. Rapunculo comoso spicato aliquatenus affinis ex Baldo J. B. 2. 811.*

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium angustifolium Col. Part. 2. 26.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabiosa globularis quam ovinam vocant J. B. 3. 12. Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllon. Col. Part. 1. 227.*

Rapunculus Scabiosæ capitulo albo C. B. Pin.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicum, ut aiunt, affinitatem.

Sectio IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

Genus I.

Rubia. *Garance.*

Rubia est plantæ genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deindè abit in fructum E, ex gemellis baccis F succulentis constantem, semine fœtis G H ut plurimùm umbilicato I. His notis addenda sunt folia verticillata. *Tab. 38.*

P

Rubiæ ſpecies ſunt

Rubia tinctorum ſativa C. B. Pin. 333. *Rubia ſativa J. B. 3. 714. Rubia Dod. Pempt. 352. Garance.*

Rubia ſylveſtris, Monſpeſſulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, aſperrima, lucida, peregrina H. L. Bat.

Rubiæ ſpecies huc uſque cognitæ foliis ſunt ad caulium nodos verticillatim poſitis; unde facile dignoſcuntur cum flore fructuque carent: à congeneribus autem diſtinguuntur fructu ſucculento ſeu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39. APARINE eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum ſiccum CG, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D conſtantem, ſemine fœtis E umbilicato F. His notis addenda ſunt folia aſpera aut villoſa, verticillatim ad caulium nodos naſcentia, quina vel plura.

Aparines ſpecies ſunt

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine J. B. 3. 713. Dod. Pempt. 313.*

Aparine vulgaris, ſemine minori.

Aparine ſemine Coriandri ſaccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoſo Joncq. Hort.*

Aparine Luſitanica, fructu echinato.

Aparine ſemine lævi H. R. Par. *Aparine ſemine læviore Raii Hiſt. 484.*

Aparine latifolia, humilior, montana. *Aſperula ſive Rubeola montana, odora C. B. Pin. 334. Rubiis accedens Aſperula quibuſdam, ſive Hepatica ſtellaris J. B. 3. 718. Aſperula odorata, flore albo Dod. Pempt. 355.*

Aparine anguſtifolia, humilior, montana.

Aparine ſupina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, ſe ſpargens J. B. 3. 719.*

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirſutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine paluſtris, minor, Pariſienſis, flore albo.

Aparine Hiſpanica, minima.

Aparine dignoſcitur à Rubia fructu ſicco; à Cruciata foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis aſperis aut villoſis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39. GALLIUM eſt plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deindè abit in fructum D ex gemellis ſeminibus conſtantem, ſiccis, ut plurimùm lunatis C. His notis addenda ſunt folia E neque aſpera neque villoſa, verticillatim ad caulium nodos poſita, quina vel plura.

Gallii ſpecies ſunt

Gallium montanum, latifolium, ramoſum. *Mollugo montana, latifolia, ramoſa C. B. Pin.* 334. *Rubia ſylvatica, lævis J. B.* 3. 716. *Mollugo Dod. Pempt.* 354.

Gallium album, vulgare. *Mollugo montana, anguſtifolia, vel Gallium album, latifolium C. B. Pin.* 334. *Gallium album J. B.* 3. 721. *Mollugo vulgatior Herbariorum, Gallion album quorundam Lob. Icon.* 802.

Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallion verum J. B.* 3. 720. *Gallium Dod. Pempt.* 355.

Gallium flore pallido J. B. Pin. 3. 721. *Gallium flore flaveſcente.*

Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.

Gallium arvenſe, flore cæruleo. *Rubia cærulea, erectior elevatiorve J.B.* 3. 719.

Gallium flore luteo, annuum, Luſitanicum Vir. Luſit.

Gallium Luſitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.

Gallium ſaxatile, glauco folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 116. *Gallium ſaxatile, glabro folio Ejuſd. pag.* 172.

Gallium ſaxatile, minimum, ſupinum & pumilum.

Gallium ſaxatile, minimum, Pyrenaicum, Muſci facie.

Gallium Narbonenſe, tenuifolium, flore albo.

Gallium Pariſienſe, tenuifolium, flore atro purpureo.

Gallium differt ab Aparine, foliis nec villoſis nec aſperis.

Gallium ſeu potius Galium quod γάλα, *lac* coagulare exiſtimetur.

GENUS IV.

Cruciata. *Croiſete.*

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine ſolo foliorum numero, quæ quaterna tantùm F decuſſatim ad caulium nodos oriuntur. *Tab.* 39.

Cruciatæ ſpecies ſunt

Cruciata hirſuta C. B. Pin. 335. *Cruciata Dod. Pempt.* 357. *Gallium latifolium, Cruciata quibuſdam, flore luteo J. B.* 3. 717.

Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia, glabra, anguſtifolia J.B.* 3. 717.

Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia vel latifolia lævi C. B. Pin.* 334. *Rubia quadrifolia, Italica, hirſuta J. B.* 3. 717. *Rubia lævis Taurinenſium Lob. Icon.* 800.

Cruciata floribus paniculatim naſcentibus. *Rubia ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis. Bocc. Rarior. Plant.* 10.

Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.

Cruciata Pyrenaica, villoſa, rotundifolia.

Cruciata Luſitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor, glabra, flore Mollugini albo Barr. Icon.*

Cruciata paluſtris, alba. *Gallium paluſtre, album C. B. Pin.* 335. *Gallium album Tabern. Icon.* 151.

Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalem, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ ſpecies ſunt. Alius ore ſeu parte ſuperiori conum inverſum, alius diſcum repræſentat, uterque in tubum deſinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicetur, quia Hypocrateram ſeu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo ſupponitur, quodammodo referat.

FLOS ROTATUS monopetalos eſt, & à ſimilitudine Rotæ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39. QUAMOCLIT eſt plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, ſeminibus fœtum F G ut plurimùm oblongis.

Quamoclit ſpecies ſunt

Quamoclit foliis tenuiter inciſis & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus, Quamoclit. Col. Part.* 1. *lxxiij. Quamoclit. J. B.* 2. 177.

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo, umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, Cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis ampliſſimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloſo Plum. ciij.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roſeo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

GENUS II.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E ut plurimùm oblongam, bivalvem G H, seminibus fœtam F subrotundis I. Tab. 15.

Menyanthes species sunt.

Menyanthes palustre, latifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, majus, rotundiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium majus Tabern. Icon. 520.*

Menyanthes palustre, angustifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, minus, acutiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium fibrinum Tabern. Icon. 521.*

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

GENUS III.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel subrotundum, septo intermedio G in duo loculamenta F F divisum, plurimis seminibus fœtum I, placentæ H affixis. Tab. 41.

Nicotianæ species sunt

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major sive Tabacum majus J. B. 3. 629. Hyoscyamus Peruvianus Dod. Pempt. 452. Nicotiane, ou Tabac à large feüille.*

Nicotiana major, angustifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana sive Tabacum folio angustiore J. B. 3. 630. Hyosciami Peruviani altera Icon Dod. Pempt. 452. Nicotiane ou Tabac à feüille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio L. Bat. *Pycielt seu Tabacum Hernand. 173.*

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeïa quibusdam, Nicotiana minor J.B. 3. 630. Dubius Hyosciamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon. 269.*

Nicotiana arborescens, spinosissima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemausensi, Regis Christianissimi ad Regem Lusitaniæ oratore, qui semen Nicotianæ vulgaris seu primæ à Belgâ quodam è Florida allatum misit in Gallias.

GENUS IV.

Hyoscyamus. *Jusquiane.*

HYOSCYAMUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B Tab. 42.

adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipſo calyce reconditum E, ollæ ſimilem, operculo H K inſtructum & in duo loculamenta G G diviſum ſepto intermedio I, cui adhæreſcunt plurima ſemina.

Hyoſcyami ſpecies ſunt

Hyoſcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus vulgaris J. B.* 3. 627. *Hyoſcyamus niger Dod. Pempt.* 450. *Juſquiane ou Hannebane.*

Hyoſcyamus albus, major, vel tertius Dioſcoridis & quartus Plinii C.B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus J. B.* 3. 627. *Dod. Pempt.* 451. *Juſquiame blanche.*

Hyoſcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. *J. B.* 3. 628. *Hyoſcyamus albus, vulgaris Cluſ. Hiſt. lxxxiv.*

Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiv. Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr.* 92. *Hyoſcyamus Creticus, luteus, minor J. B.* 3. 628.

Hyoſcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyoſcyamus peculiaris, flore purpuraſcente J. B.* 3. 628. & *Hyoſcyamus Syriacus J. B.* 3. 628. *Cam. Icon. xxj.*

Hyoſcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyoſcyamus albus Veſling. in P. Alp.* 59.

Hyoſcyamus puſillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk Phytog. Tab. 37. fig. 5.

Hyoſcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monſp.

Hyoſcyamus dicitur à vocibus Græcis ὗς *ſus*, & Κύαμος, *Faba* quaſi diceres Fabam ſuillam.

GENUS V.

Stramonium.

Tab. 43. & 44. STRAMONIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum quod deinde abit in fructum E F plerumque ſubrotundum & aculeis ſæpe donatum, in quaterna loculamenta G X diviſum ſepto cruciformi, quatuor placentis inſtructo I K L M, quibus N adhæreſcunt plurima ſemina O ſæpe ſæpius reniformia.

Stramonii ſpecies ſunt

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, ſimplici. *Solanum Pomo ſpinoſo, rotundo, longo flore C. B. Pin.* 168. *Stramonia multis dicta, ſive Pomum ſpinoſum J. B.* 3. 624. *Stramonia Dod. Pempt.* 460.

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido, triplici calyce odoro & albo H. R. Par.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo, ſimplici. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo rotundo, flore violaceo, ſimplici H. L. Bat.*

Stramonium fructu ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. *Stramonia Ægyptiaca, fœtida, ſemine pallido, Pomo ſpinoſo, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo rotundo, ſemine pallido C. B. Pin.* 168. *Datura o vero Stramonia d'Egitto con fior pieno Pon. Ital.* 61.

Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. *Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin.* 168. *Stramonia Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpuraſcente, intus albicante, punctis purpureis aſperſo C. Bauhini Bry.*

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore albo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore albo C. B. Pin.* 168. *Stramonia altera, major ſive Tatura quibuſdam J. B.* 3. 624. *Solanum manicum Dioſcoridis Col. Phytob.* 47.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore purpureo. *Solanum fœtidum, pomo ſpinoſo, oblongo, flore purpureo C. B. Pin.* 168.

Stramonium fructu ſpinoſo, oblongo, flore violaceo. *Solanum fœtidum, Pomo ſpinoſo, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*

Stramonium ferox Bocc. 50. *Solanum fœtidum, Pomo grandiore, ſpinoſiſſimo H. R. Par. Datura di coccino ſpinoſiſſima Zan.* 77.

Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. *Stramonia Coraſſavica, humilior, Hyoſcyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonia Coraſſavica, humilior. Par. Bat.*

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore ſimplici violaceo. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore ſimplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal.* 2. 49.

Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. *Stramonia fœtida, Malabarica, ſemine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal.* 2. 51.

Stramonii ſpecies quo tempore flore fructuque carent, dignoſci ſolent foliis amplis, angulatis, fœtidis, obſcurè virentibus.

GENUS VI.

Pervinca. *Pervenche.*

PERVINCA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, quaſi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit fructum E ex duabus ſiliquis conſtantem, ſemine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & ſulcato. *Tab.* 45.

Pervincæ ſpecies ſunt

Pervinca vulgaris, latifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, major C. B. P.* 302. *Dod. Pempt.* 406. *Clematis Daphnoides, major, flore cæruleo J. B.* 2. 132. *Grande Pervenche.*

Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B.* 2. 132.

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides, mino flore cæruleo C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore cæruleo ſimplici J. B. 2. 130. Clematis Daphnoides Dod. Pempt. 405.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides, minor, flo candido C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore albo, ſimpli J. B. 2. 130.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides, mino flore rubente C. B. Pin. 301. Clematis Daphnoides, minor, flore purpureo ſimplici J. B. 2. 130.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore ple C. B. Pin. 302. Clematis Daphnoides, minor, flore pleno J. B. 2. 13 Clematis Daphnoides, flore purpureo, pleno Eyſt. Pervenche à fleur ble double.*

Pervinca vulgaris, anguſtifolia, flore pleno, ſaturatè purpureo. *Clemat Daphnoides, minor, flore ſaturatè purpureo duplici H. Edinb. Pervenche fleur double purpurine.*

Pervinca flore pleno, variegato. *Clematis altera, variegato flore pleno R. Par. Pervenche à fleur panachée.*

Pervinca latifolia, variegata. *Pervenche à large feüille panachée.*

Pervinca anguſtifolia, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée.*

Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.

Pervincæ ſpecies jam recenſitæ flore fructuque carentes facile dignoſcunt ſarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. E rum fructus rarò matureſcunt, nec eos niſi ſoli Cæſalpino licuit obſervar Facile autem obtinentur ſi Pervinca vulgaris, latifolia feratur in olla: tu enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum c pioſius ad piſtillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

GENUS VII.

Auricula Urſi. *Oreille d'Ours.*

Tab. 46. AURICULA URSI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infund buliformi & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ flor parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globoſum E, ip calyce C partim involutum, apice F dehiſcentem; & pluribus ſeminibus fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Urſi ſpecies ſunt

Auricula Urſi flore luteo *J. B. 3. 499. Auricula Urſi lutea H. L. Bat. S nicula Alpina, lutea C. B. Pin. 242. Alpina ſive Damaſonium Dioſcor dis Col. Phytob. 18. Oreille d'Ours a fleur jaune.*

Auricula Urſi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina, purpurea B. Pin. 242. Auricula Urſi ſive Primula veris Alpina, flore rubente J. 3. App. 867. Oreille d'Ours à fleur purpurine.*

Auricula Urſi flore magno, atropurpureo, holoſerico, ſimplici, umbone ca

dide

dido, ampliſſimo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*

Auricula Urſi flore magno, undulato, obſoletè incarnato, umbone pallido, ampliſſimo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, undulato, colore vario, umbone ampliſſimo, flaveſcente H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone triplici, vario H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, radiato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi umbone ampliſſimo, ſtellato, aureo H. L. Bat.

Auricula Urſi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi vj. Cluſ. Hiſt.* 304. *Oreille d'Ours à fleur blanche.*

Auricula Urſi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*

Auricula Urſi denſis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina denſis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*

Auricula Urſi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin.* 242. *Auricula Urſi flore rubro, maculis exalbidis, foliis ſubhirſutis J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi floribus guttatis Tabern. Icon.* 324. *Oreille d'Ours à fleur marbrée.*

Auricula Urſi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C B. Pin.* 242. *Auricula Urſi orbiculata, ferrata, coloris rubicundi J. B.* 3. *App.* 868.

Auricula Urſi Alpina, anguſtifolia. *Sanicula Alpina, anguſtifolia C. B. Pin* 243. *Auricula Urſi anguſtifolia, colore rubente J. B.* 3. *App.* 868. *Auricula Urſi flore purpureo Eyſt.*

Auricula Urſi foliis quaſi farinâ aſperſis. *Sanicula Alpina, foliis quaſi farinâ aſperſis C. B. Pin.* 243. *Auricula vij. Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 30.

Auricula Urſi Carnei coloris, foliis minimè ſerratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubeſcens, folio non ſerrato C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi iv. Cluſ. Hiſt.* 304.

Auricula Urſi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 896. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin.* 243. *Auricula Urſi viij. Cluſ. Hiſt.* 305.

Auricula Urſi minima, folio inferius venoſo & incano, flore ſuavè-rubente Ciaſſi H. L. Bat.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin.* 243. *Cortuſa J. B.* 3. 499. *Cortuſa Mathioli Cluſ. Hiſt.* 307.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi laciniata ſeu Cortuſa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin.* 243.

Auricula Urſi flore magno, pleno, flavo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur jaune double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoſerico H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi Alpina, gramineo folio, Jaſmini lutei flore.

Auriculæ Urſi ſpecies antequam floreant vulgò dignoſcuntur foliis craſſis, denſis, glabris, Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è ſubrotundo in arcanum deſinentibus.

GENUS VIII.

Centaurium minus. *Petite Centaurée.*

Tab. 48. CENTAURIUM MINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiſcentem, in duo loculamenta diviſum F & ſeminibus fœtum G ut plurimùm exiguis.

Centaurii minoris ſpecies ſunt

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt.* 336. *Centaurium minus, flore purpureo J. B.* 353. *Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longiſſimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Pug.*

Centaurium minus, flore albo C. P. Pin. 278. *J. B.* 3. 353. *H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon.* 780.

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad ſummum ramoſum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramoſum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus anguſto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviori. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenſo acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. 50. *Tab.* 43.

Centaurium minus, Linariæ folio breviſſimo. *Centaurium minus purpureum, anguſtifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, ſupinum, maritimum, Luſitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, ſpicatum, flore rubro H. R. Par.

Centaurium minus, ſpicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco H. Cathol.

Centaurium minus ſpicatum, album C. B. Pin. *Prodr.* 130.

Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Bleſ. *& Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore cæruleo Plum.

Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore ſuavè-rubente. *Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, ſuavè-rubente Capitis bonæ ſpei Breyn. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ ſpei Breyn. Cent.* j. 175. *Tab.* 90.

Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epit.* 427.

Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H. Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Cluſ. Hiſt. clxxx.*

Centaureum luteum, puſillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum Col. Part.* 2. 78.

Centaurium luteum, triphyllum Ambroſ. 145.

Centaurium paluſtre, luteum, minimum Raii Hiſt. 1092. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 566.

Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

Sectio II.

De Herbis flore monopetalo hypocrateriformi, cujus piſtillum abit in fructum.

Genus I.

Androſace.

Androsace eſt plantæ genus flore A monopetalo, hypocrateriformi & multifido, cujus infimam partem perfodit piſtillum B quod deinde abit in fructum C globoſum, ipſo calyce D partim involutum, apice E dehiſcentem & plurimis ſeminibus G fœtum, placentæ F affixis. *Tab.* 46.

Androſaces ſpecies ſunt

Androſace vulgaris, latifolia, annua. *Alſine affinis Androſace dicta, major C. B. Pin.* 251. *Androſace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androſace altera Mathioli Cluſ. Hiſt. cxxxiv.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra & multiflora.

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, villoſa & multiflora. *Sedum Alpinum, hirſutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis J. B.* 3. 762. *An Chamæjaſme Alpina ejuſdem App.* 869. *Sedum minus x, Alpinum iiij. Cluſ. Hiſt. lxij.*

Androſace Alpina, perennis, anguſtifolia, glabra, flore ſingulari. *Sedum mi-*

nus xj. Cluſ. Hiſt. lxj. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.

Androſace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47. PRIMULA VERIS eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus eſt) ſurgit piſtillum F infimæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G oblongam, in ipſo calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiſcentem, & ſeminibus fœtam I L ſubrotundis, placentæ K affixis.

Primulæ veris ſpecies ſunt.

Primula veris odorata, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 495. *Verbaſculum pratenſe, odoratum C. B. Pin.* 241. *Primula veris flavo flore, elatior Cluſ. Hiſt.* 301. *Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluſ. Hiſt. 301. *Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum, inodorum C. B. Pin.* 241. *Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B.* 3. 496.

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralyſis flore flavo, ſimplici, inodoro, abſque calycibus Park. Par.* 245.

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralyſis flore geminato, inodora Park. Par.* 245.

Primula veris inodora, calycibus diſſectis. *Paralyſis inodora, calycibus diſſectis Park. Par.* 245.

Primula veris floris loco in ſummo folioſa. *Paralyſis flore fatuo Park. Par.* 245.

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralytica rotundifolia, montana Col. Part.* 1. 256.

Primula veris rubro flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin.* 242. *Primula veris minor, purpuraſcens J. B.* 3. 498.

Primula veris albo flore Cluſ. Hiſt. 300. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin.* 242.

Primula veris hortenſis, umbellata caule & flore folioſa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, umbellata, caule & flore folioſa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortenſis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortenſis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbaſculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, ſylveſtris Tabern. Icon. 319. *Verbaſculum ſylveſtre*

magno plenoque flore C. B. Pin. 232. *Primula veris floribus plenis ex singularibus pediculis J. B.* 3. 497.

Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. *Primula veris Anglicana, flore pleno Eyst. Verbasculum hortense, multiplex C. B. Pin.* 242. *Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B.* 3. 496.

Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 490. *Verbasculum proliferum C. B. Pin.* 242. *Primula veris prolifera Tabern. Icon.* 322.

Primula veris prolifera, flore majore. *Verbasculum proliferum, flore majore H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore albo. *Verbasculum proliferum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore purpureo. *Verbasculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monsp.

Primula veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, majoribus, simplicibus *J.* B. 3. 497. *Primula veris pallido flore, humilis Clus. Hist.* 302. *Verbasculum sylvestre, majus, singulari flore C. B. Pin.* 241.

Primula veris flore albo Park. Par. 242. *Primula veris alia, flore albo J. B.* 3. 497.

Primula veris flore viridi, simplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.

Primula veris flore viridante & albo, simplici Park. Par. 242.

Primula veris Heskeri, flore multiplici, separatim diviso Park. Par. 244.

Primula veris floribus obscurè virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. *Primula sylvarum, floribus obscurè virentibus, fimbriatis Lob. Icon.* 569. *Verbasculum sylvestre minus, singulari flore C. B. Pin.* 242.

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè purpureo. *Carchichec Turcarum, sive Primula veris Constantinopolitana Corn.* 85. *Verbasculum Constantinopolitanum H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore majore, purpureo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore minore, purpureo. *Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*

Primula veris Constantinopolitana, flore miniato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore albo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore dilutè carneo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore dilutè carneo H. R. Par.*

Primula veris Constantinopolitana, flore luteo. *Verbasculum Constantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore flaveſcente. *Verbaſculum Conſtan nopolitanum, flore ſulphureo H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoletè pallido. *Verbaſculum Co tantinopolitanum, flore obſoletè pallido H. R. Par.*

Primula veris Conſtantinopolitana, flore obſoleti coloris. *Verbaſculum T cicum ſive Carchichec Turcarum, flore obſoleto H. Edinb.*

Primula veris dicitur à primo vere, quòd ſcilicet plurimæ ejus generis ſpeci tunc florere ſoleant. Dignoſcuntur autem flore & ſemine carentes, fol rugoſis & veluti aſperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibu

GENUS III.

Plantago. *Plantain.*

Tab. 48. PLANTAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriform plerumque quadripartito: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C ſtaminibus ut pl rimùm longioribus B ſtipatum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam D rè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum alte alteri incumbebat, tranſversè dehiſcentem, ſepto intermedio in duo vel loculamenta diviſam, & ſeminibus fœtam oblongis H, placentæ G affix

Plantaginis ſpecies ſunt

Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima, Hiſpanica Co* 162. *Plantain de marais.*

Plantago latifolia, ſinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major, folio glabro, n laciniato ut plurimùm J. B.* 3. 502. *Plantago major Dod. Pempt.* 107.

Plantago lato, ſanguineo folio H. R. Monſp.

Plantago latifolia, incana C. P. Pin. 189. *Plantago major, hirſuta, med à nonnullis cognominata J. B.* 3. 504. *Plantago media Dod. Pempt.* 10

Plantago latifolia, incana, ſpicâ albâ H. Edinb.

Plantago latifolia, roſea, flore expanſo C. B. Pin. 189. *Plantago roſea, fl re expanſo J. B.* 3. 502. *Plantago roſea Lob. Icon.* 304. *Plantain à bo quet.*

Plantago latifolia, roſea, floribus quaſi in ſpicâ diſpoſitis C. B. Pin. 189. *Pla tago roſea J. B.* 3. 503. *Plantago multiplex Tabern. Icon.* 733.

Plantago latifolia, ſpicâ multiplici, ſparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago majo paniculâ ſparsâ J. B.* 3. 503. *Plantaginis majoris ſpica multiplex Do Pempt.* 107.

Plantago latifolia, incana, ſpicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrin latifolia Gareti Cluſ. Hiſt.* cix.

Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia, min J. B.* 3. 505. *Tabern. Icon.* 731.

Plantago latifolia, hirſuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediæ gen minimum Thal.* 86.

Plantago villoſa ſeu incana, lanuginoſa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmant cenſis Cluſ. Hiſt.* cix.

antago angustifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata J. B.* 3. 505. *Plantago minor Dod. Pempt.* 107.

antago angustifolia, minor, summo caule folioso seu prolifera nostras Pluk. Almag. Bot.

antago angustifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia Gareti, prolifera Clus. Hist.* cx.

antago argentea, angustifolia, è rupe Victoriæ.

antago angustifolia, serrata, Hispalensis C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia, alia Clus. Cur. post. in fol.* 34.

antago angustifolia, fruticans Clus. Cur. post. in fol. 34.

antago trinervia, latifolia, minor, incana, Hispanica Barr. Icon.

antago angustifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatæ species minima J. B.* 3. 505.

antago pilosa, bulbosa C. B. Pin. 189. *Plantago pilosa, laciniata, Apula Col. Part.* 1. 259.

antago angustifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr.* 98. Plantago *quinquenervia, cum globulis albis, pilosis J. B.* 3. 504.

antago trinervia, folio angustissimo C. B. Pin. 189. *Prodr.* 98. *Plantago angustifolia, minor, spica hirsuta alba, foliis ex atro virentibus valde pilosis J. B.* 3. 506.

antago Alpina, folio angusto, longo & nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Plantago Alpina, folio nigricante Ejusd. Tab.* 5.

antago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana, trinervia, montana Col. Part.* 1. 259.

antago angustifolia, albida, Hispanica. *Holosteum Plantagini simile J. B.* 3. 508. *Holosteum hirsutum, albicans, majus C. B. Pin.* 190. *Holosteum Salmanticense, majus Clus. Hist.* cx.

antago angustifolia, albida, Monspeliensis. *Holosteum Monspessulanum J. B.* 3. 508. *Holosteum hirsutum, albicans, minus C. B. Pin.* 190. *Holosteum Salmanticense, minus Clus. Hist.* cxj.

antago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus, major C. B. Pin.* 190. *Coronopus maritimus, nostras J. B.* 3. 511. *Plantago angustifolia Dod. Pempt.* 108.

antago maritima, minor, tenuifolia. *Holosteum Massiliense C. B. Pin.* 190. *Coronopi, & Sedi montani media planta Massiliensium Lob. Icon.* 438.

antago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus Raynaudeti J. B.* 3. 511.

antago gramineo folio, major. *Holosteum strictissimo folio, majus C. B. Pin.* 190. *Coronopus, Serpentina J. B.* 3. 510. *Serpentina Mathioli Dod. Pempt.* 109.

antago gramineo folio, minor. *Holosteum strictissimo folio, minus C. B. Pin.* 190. *Coronopus, Serpentaria omnium minima* J. B. 3. 511. *Serpentaria omnium minima Lob. Icon.* 439.

antago angustifolia, minima, Massiliensis, Lagopi capitulo.

Plantago paluſtris, gramineo folio, monanthos, Pariſienſis. *Holoſteum aquaticum, Alſinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ longiori.

Plantago Luſitanica, hirſuta, maritima, ſpicâ breviori.

Quas Plantaginis aquaticæ ſpecies appellarunt, ad Ranunculi genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuiſſe exiſtimant, quaſi plantam præſtantiſſimam; alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur vel quam repræſentat.

GENUS IV.

Coronopus. *Corne de Cerf.*

Tab. 49. CORONOPUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Plantaginis, à quo differt foliis in profundas partes diſſectis: Plantaginis enim folia vel inciſuris carent vel ſolum denticulata ſunt.

Coronopi ſpecies ſunt

Coronopus hortenſis C. B Pin. 190. *Coronopus ſive Cornu Cervinum vulgò ſpicâ Plantaginis J. B. 3. 509. Herba ſtella ſive Cornu Cervinum Dod. Pempt. 109. Corne de Cerf.*

Coronopus Maſſiliens, hirſutior, latifolius. *Coronopus Procbytæ Col. Part. 1. 258.*

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus Ejuſd. Part. 2. 71.*

Coronopus maritimus, minimus, hirſutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus minimus Ejuſd. Prodr. 98.*

Coronopus maritimus, roſeus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis κορώνη, *Cornix*, & ποῦς, *pes*, quaſi dicas pedem Cornicis.

GENUS V.

Pſyllium. *Herbe aux puces.*

Tab. 49. Hiſt. 330. PSYLLIUM eſt plantæ genus à Coronopo & Plantagine diverſum: quò in caules aſſurgat foliatos & ramoſos, ut ait Cæſalpinus. Coronopi enim & Plantaginis flores & fructus ſimplici pediculo inſident.

Pſyllii ſpecies ſunt

Pſyllium Dioſcoridis vel Indicum, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Pſyllium Indicum, foliis crenatis J. B. 3. 514. Pſyllium laciniatis foliis Bocc. Rarior. Plant. 8.*

Pſyllium majus, erectum, C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Dod. Pempt. 115. Herbe aux puces, annuelle.*

Pſyllium majus, ſupinum C. B. Pin. 191. *J. B. 3. 513. Pſyllium Plinianum forte, radice perenni, ſupinum Lob. Icon. 437. Herbe aux puces, vivace.*

Pſyllium

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Psyllium dicitur à voce Græca ψύλλα, Pulex, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C à quo involvi, altero verò B cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D subrotundum, semine fœtum E ejusdem formæ F. Tab. 50.

Jalapæ species sunt

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, purpureo seu Kermesino C. B. Pin.* 168. *Jesminum Mexiocanum, sive flos Mexiocanus J. B.* 2. 814. *Viola Peruviana Tabern. Icon.* 315. *Belle de nuit à fleur cramoisi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum, flore magno, flavo C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum, flore magno, obsoletè rubente C. B.* Pin. 168. *Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum, flore magno, exalbido C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanchâtre.*

Jalapa ex flore purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa, flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quàm virgatim asperso. *Solanum Mexiocanum, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quàm virgatim album colorem incurrentibus C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis distincto. *Solanum Mexiocanum, flore magno, radiis flavis per longitudinem distincto C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à fleur blanche fouetée de jaune.*

Jalapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum, parvo flore C. B. Pin.* 168. *Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapa officinarum fructu rugoso. *Jalap usuel.*

Cluf. Hist. xc. Scribebat Patavio ad Clusium Jacobus Antonius Cortusus, dragmas duas radicis admirabilis Peruanæ flore vario, seu Jalapæ flore vario, intus sumptas egregiè aquas educere. Plumerius & Lignonius ex Americâ reduces sæpè mihi affirmarunt radices Jalapæ, quæ in officinis usurpatur non differre ab ea specie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoso.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50. RUBEOLA est plantæ genus, floribus A B monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter incisis, insidentibus calyci D E, nunc gemino D C, nunc unico E tantùm. Cui flos insidebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus seminibus constantem F G.

Rubeolæ species sunt

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia, spicata C. B. Pin.* 334. *Rubia spicata Imp.* 666. *J. B.* 3. 727.

Rubeola angustiore folio. *Rubia angustifolia, spicata C. B. Pin.* 334. *Prodr.* 145.

Rubeola supina, spicâ longissimâ. *Rubia spicata, repens Bot. Monsp.*

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpurascentibus. *Rubia cynanchica C. B. Pin.* 333. *J. B.* 3. 723. *Galium tetraphyllon, montanum, cruciatum Col. Part.* 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, levis, floribus albis. *Rubia cynanchica, flore albo Bot. Monsp.*

Rubeola Lusitanica aspera, floribus purpurascentibus.

Rubeola maritima. *Rubia maritima C. B. Pin.* 334. *Rubia marina Narbonensium J. B.* 3. 721. *Rubia marina. Dod. Pempt.* 357.

Rubeola quasi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallio differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50. TRACHELIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B abit in fructum membranaceum, sæpè trigonum D, in terna loculamenta divisum D, & seminibus fœtum E ut plurimùm exiguis.

Trachelii species sunt

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valerianoides, cærulea C. B. Pin.* 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cæfolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villosum, floribus confertim ex foliorum alis nascentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da-Reggio Clus. Cur. post. in fol.* 36.

Trachelium petræum, floribus in capitulum congestis. *Rapunculus petræus P. Alp. Exot.* 343.

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem sparsis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longissimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur : eoque nomine appellarunt Campanulæ speciem quandam, quæ asperæ arteriæ morbis auxiliari existimatur.

GENUS IV.

Valeriana. *Valeriane.*

VALERIANA est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci CD insidente, qui deindè abit in semen ut plurimùm oblongum, ferè planum E F, pappis instructum G H. *Tab.* 52.

Valerianæ species sunt

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D. D. Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall.* 805.

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hist. 389.

Valeriana palustris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr.* 86.

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr.* 86. *Valeriana Alpina J. B.* 3. *Part.* 2. 208.

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris, Alpina* 1. *latifolia Clus. Hist. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr.* 87. *Valeriana Alpina, folio Scrofulariæ J. B.* 3. *Part.* 2. 208.

Valeriana montana, subrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd.* 1127.

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ similis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima, Nardifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 206. *Valeriana sylvestris, Alpina, ij, saxatilis Clus. Hist. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice. *Nardus Cretica, Filipendulæ radice C. B. Pin.* 165. *Nardo tuberoso di Candia Pon. Bald. Ital.* 125.

Valeriana Celtica. *Nardus Celtica Dioscoridis C. B. Pin.* 165. *Nardus Celtica J. B.* 3. *Part.* 2. 205. *Nardus Alpina Hist. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt.* 351. *Valeriana rubra, latifolia J. B.* 3. *Part.* 2. 211.

Valeriana marina, angustifolia sive minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, angustifolia C. B. Pin. 165. *J. B.* 2. *Part.* 2. 211.

Valeriana marina, latifolia sive major, alba Mor. Umb.

Valeriana marina, anguſtifolia ſive minor, alba Mor. Umb.

Valeriana hortenſis, Phu folio Oluſatri Dioſcoridis C. B. Pin. 174. *Valeriana major, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. Valeriana hortenſis Dod. Pempt. 349. Grande Valeriane.*

Valeriana ſylveſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana ſylveſtris, magna, aquatica J. B. 3. Part. 2. 210. Valeriana ſylveſtris Dod. Pempt. 349.*

Valeriana ſylveſtris, major, altera, folio lucido H. R. Par.

Valeriana paluſtris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana paluſtris, major, profundè laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana paluſtris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratenſis vel aquatica J. B. 3. Part. 2. 211. Valeriana minima Dod. Pempt. 350.*

Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hiſt. 389.

Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivari Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejuſd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*

Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Cluſ. Hiſt. liiij.*

Valeriana Luſitanica, latifolia, annua, laciniata.

Valeriana à Valerio quodam ſeu potius à voce latinâ *valeo*; quòd viribus eximiis valere exiſtimetur.

Valerianæ ſpecies quo tempore floribus & ſemine carent, radice odoratâ, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoſcuntur.

GENUS V.

Valerianella. *Mache.*

Tab. 52. VALERIANELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido A B C D, & calyci E F G inſidente. Is autem deindè abit in fructum monoſpermum quidem ſed variæ prorſus figuræ. Alius enim H à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus conſtans I, quarum alterutra K ſemen fovet A. Alius M N ovatus eſt umbilicatus, tricuſpis, unico ſemine fœtus. Fructus O ſemen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè ſecto ornatum. Fructus P cæteris longior eſt, fungoſus, lunatus cum ſemine tereti Q R. Fructus denique S in tres hamos deſinit & ſemen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ ſpecies ſunt.

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, ſemine compreſſo Mor. Umb. *Valeriana campeſtris, inodora, major C. B. Pin. 165. Locuſta herba J. B. 3. 323. Mache.*

Valerianella arvenſis, præcox, humilis, foliis ſerratis. *Lactuca agnina ſeu Valerianella foliis ſerratis Raii Hiſt. 392. Locuſta altera, foliis ſerratis J. B. 3. 324.*

Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiori Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

Valerianella ſemine umbillicato, nudo, oblongo Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, majore Mor. Umb.
Valerianella ſemine umbilicato, hirſuto, minore Mor. Umb.
Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina, purpurea, albave C. B. Pin.* 164. *Valeriana peregrina, ſeu Indica J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Indica Cluſ. Hiſt.* liiij.
Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
Valerianella ſemine ſtellato C. B. Pin. 156. *Valerianella ſemine Scabioſæ ſtellato, hirſuto & etiam umbilicato Col. Part.* 1. 209.
Valerianella Scabioſæ ſemine, major, Luſitanica Mor. Umb.
Valerianella dicitur quaſi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu caret, ramis bifidis ſeu dichotomis, foliis binis ex adverſo poſitis, glabris, & venoſis diſtingui ſolet.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato, cujus piſtillum quatuor veluti embryonibus ſtipatur in totidem ſemina abeuntibus & in calyce matureſcentibus.

GENUS I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato: ex cujus calyce C multifido ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem ſemina F viperini capitis æmula, quæ in calyce ipſo E longè ampliato matureſcunt. *Tab.* 53.

Borraginis ſpecies ſunt

Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore cæruleo C. B. Pin.* 256. *Bugloſſum ſive Borrago Matth.* 1186. *Bourrache à fleur bleuë.*
Borrago floribus albis J. B. 3. 574. *Bugloſſum latifolium, Borrago flore candido C. B. Pin.* 256. *Bourrache à fleur blanche.*
Borrago flore palleſcente, roſeo aut ſuave-rubente. *Bugloſſum latifolium, Borrago, flore palleſcente, roſeo aut ſuave-rubente C. B. Pin.* 256. *Bourrache à fleur couleur de chair.*

GENUS II.

Bugloſſum. *Bugloſe.*

BUGLOSSUM eſt plantæ genus, flore A C monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce E ad baſim uſque ſecto, ſurgit piſtillum F infimæ floris parti B.D. adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum em- *Tab.* 53.

bryonibus, qui deindè abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H quæ in calyce ipso G longè ampliato maturescunt.

Buglossi species sunt.

Buglossum latifolium, semper virens C. B. Pin. 256. *Buglossum folio Borraginis, Hispanicum J. B. 3. 577. Buglossum semper virens Lob. Icon. 575*

Buglossum angustifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, majus J. B. 3. 578. Buglossum angustifolium Lob. Icon. 576. Buglose*

Buglossum angustifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Buglossum Italicum, flore albo Eyst.*

Buglossum angustifolium, majus, flore rubro aut variegato C. B. Pin. 256

Buglossum foliis sinuosis C. B. Pin. 256.

Buglossum vulgare, asperitate & proceritate discrepans C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, violaceo & albo colore Eyst.*

Buglossum sylvestre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Buglossum alterum, flore nigro Math. 1188.*

Buglossum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine sylvestre di Candia, di fior azuro Zan. 51.*

Buglossum Creticum, majus, flore suave-rubente.

Buglossum Creticum, majus, flore albo.

Buglossum Lusitanicum, Echii folio undulato.

Buglossum angustifolium, minus C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare minus J. B. 3. 578. Echii facie Buglossum minimum, flore rubente Lob. Icon. 576*

Buglossum sylvestre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchsii, sive Borrago sylvestris J. B. 3. 581. Buglossa sylvestris Dod. Pempt. 628.*

Buglossum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan. 47.*

Buglossum Creticum, verrucosum, perlatum quibusdam H. R. Par. *Buglossum Lusitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Bles.*

Buglossum angustifolium, semine echinato. *Cynoglossum minus C. B. Pin 257. J. B. 3. 606. Cynoglossa minor Plinii Col. Part. 1. 179.*

Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchusa puniceis floribus C. B. Pin. 255. Anchusa Monspeliana J. B. 3. 584. Anchusa parva Lob. Icon. 578. Orcanette.*

Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatior, floribus albis.

Buglossum angustis, dentatis foliis. *Anchusa angustis, dentatis foliis Bocc Mus. Part. 2. 84. Tab. 77.*

Buglossum fruticosum, Rorismarini folio. *Anchusa angustifolia C. B. Pin 255. Libanotidis species Rondeletii J. B. 2. 25. Anchusa minor, lignosior Ejusdem 3. 582. Anchusa lignosior, angustifolia Lob. Icon. 578.*

Buglossum fruticosum, Lusitanicum, Lithospermi folio.

Buglossum arvense, annuum, Lithospermi folio. *Lithospermum arvense, radice rubra C. B. Pin 258. Lithospermum nigrum quibusdam, flore albo, semine Echii J. B. 2. 592. Echioides alba Col. Part. 1. 185.*

Buglossum luteum, annuum, minimum. *Anchusa lutea, minor J. B. 3. 583*

Echoides lutea, minima, Apula, campestris Col. Part. 1. 184. *Anchusa lutea, minima Lob. Obs.* 312.

Buglossum Lusitanicum, foliis asperis, oblongis, angustioribus & crispis.

Buglossum Lusitanicum, foliis angustioribus, bullis minimis exasperatis.

Buglossum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynoglossum procumbens, glaucophyllon, maritimum, nostras, floribus purpuro-cæruleis, semine lævi Pluk. Phytog. Tab.* 172. *fig.* 3. *Echium marinum Phytol. Britan.*

Buglossum differt à Borragine floris structurâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, Βοῦς *Bos* & γλῶσσα, *lingua*, quasi diceres linguam bovillam.

GENUS III.

Asperugo.

ASPERUGO est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C pelviformi (qui deindè sponte comprimitur D) surgit pistillum E infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem semina F ut plurimùm oblonga K, quæ maturescunt in calyce ipso I longè ampliato, cujus partes G H tunc adeo comprimuntur ut sibi mutuo adhærescant. *Tab.* 54.

Asperuginis species sunt

Asperugo vulgaris. *Buglossum sylvestre, caulibus procumbentibus C. B. Pin.* 257. *Cynoglossa fortè topiaria Plinio, sive Echium lappulatum quibusdam J. B.* 3. 590. *Asperugo spuria Dod. Pempt.* 136.

Asperugo tenuior, floribus albis. *Buglossum caulibus procumbentibus, tenerius, floribus albis Mentz. Pug. Tab.* 7.

GENUS IV.

Echium. *Viperine.*

ECHIUM est plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo superior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem D E F ad basim usque ut plurimùm secto, surgit pistillum G posticæ floris parti C adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deindè abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso I longè ampliato maturescunt. *Tab.* 54.

Echii species sunt

Echium majus & asperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus J. B.* 3. 588. *Echium flore albo Cam. Epit.* 738.

Echium majus & asperius, flore dilutè purpureo Bot. Monsp. *Lycopsis Monspeliaca, floribus dilutè purpureis Mor. H. R. Bles.*

Echium amplissimo folio, Lusitanicum.

Echium vulgare C. B. Pin. 254. *J. B.* 3. 586. *Echium Dod. Pempt.* 631.

Echium flore albo H. Edinb.

Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum* 1. *Clus. Hist.* clxiiij.

Echium Creticum, flore variegato H. Edinb.

Echium Creticum, anguſtifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum 2. Cluſ. Hiſt. clxv.*

Echium ſylveſtre, hirſutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore J. B. 3. 589. Cluſ. Hiſt. clxiiij.*

Echium maritimum, inſularum Stæchadum, flore maximo. *Lycopſis Spatulæ folio, Hiſpanica & Sicula Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium procumbens, floſculis atro rubentibus, annuum Mor. H. R. Bleſ.

Echium foliis anguſtis & villoſis. *Anchuſa anguſtis, villoſis foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium Roriſmarini folio. *Lycopſis anguſtifolia, minor Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 78.*

Echium dicitur à voce Græca ἔχις, *vipera* non tantùm propter ſeminis formam, ſed quòd demorſis à Viperâ auxiliari exiſtimetur.

GENUS V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55. PULMONARIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, cujus pars ſuperior quæ multifida eſt, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E tubulato, ut plurimùm pentagono, quinquefido ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina F; quæ in calyce ipſo E ampliato matureſcunt.

Pulmonariæ ſpecies ſunt

Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens J. B. 3. 599. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria latifolia C. B. Pin. 259. Pulmonaria vulgaris, maculoſo folio Cluſ. Hiſt. clxix.*

Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.

Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, ſubrotundis, flore cæruleo. *Symphytum ſeu Pulmonaria Alpina, foliis mollibus ſubrotundis, flore cæruleo H. R. Par.*

Pulmonaria folio non maculoſo Cluſ. Hiſt. clxix.

Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 586. *Pulmonaria anguſtifolia, rubente cæruleo flore C. B. Pin. 260.*

Pulmonaria foliis Echii, flore albo.

Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore Cluſ. Hiſt. clxx.*

Pulmonaria anguſtifolia, cæruleo flore J. B. 3. 596. *Symphytum maculoſum ſive Pulmonaria anguſtifolia, cærulea C. B. Pin. 260. Pulmonaria anguſtifolia Taber. Icon. 557.*

Pulmonaria Alpina, anguſto folio, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, anguſto folio Ejuſd. Tab. 86.*

Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Muſ. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore Ejuſd. Tab. 105.*

Pulmonaria

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veficario. *Borragine fylveftre, annua, di Candia Zan. Hift.* 48.

Pulmonaria viridi, fubrotundo, non maculato folio Bocc. Muf. Part. 2. 135. *Pulmonaria viridis, non maculata, fubrotunda Ejufd. Tab.* 95.

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore fpecies ejus floribus & fructu carent facile dignofcuntur foliis oblongis vel fubrotundis, non incifis, mollibus vel afperis, & plerumque maculatis, Pulmonis malè affecti adinftar, unde nomen traxit.

GENUS VI.

Lithofpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHROSPERMUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido: ex cujus calyce C ad bafim ufque fecto furgit piftillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum,& quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina G fubrotunda, dura, expolita, nitida, quæ in calyce ipfo E, longè ampliato maturefcunt. *Tab.* 55.

Lithofpermi fpecies funt

Lithofpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithofpermum five Milium folis J. B.* 3. 590. *Lithofpermum minus Dod. Pempt.* 83. *Gremil, Herbe aux perles.*

Lithofpermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithofpermum majus Dodonæi, flore purpureo, femine Anchufæ J. B.* 3. 572. *Lithofpermum majus Dod. Pempt.* 83.

Lithofpermum arvenfe, minus. *Echium Scorpioides, arvenfe C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, folifequum, flore minore J. B.* 3. 589.

Lithofpermum arvenfe, minus, floribus luteis vel luteo-cæruleis.

Lithofpermum paluftre,minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, paluftre C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, cæruleo J. B.* 3. 589.

Lithofpermum paluftre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, paluftre, flore niveo C. B. Pin.* 254. *Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, albo J. B.* 3. 589.

Lithofpermum Alpinum, tomentofum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, fupinum Bocc. Muf. Part.* 2. 149. *Echium Scorpioides, Alpinum, tomentofum, nanum, fupinum Ejufd. Tab.* 107.

Ab eo genere excludendæ funt fpecies fequentes, quæ Lithofpermi notis carent. *Lithofpermum arundinaceum forte Diofcoridis & Plinii C.B.Pin.*258. *Vide Lacryma Job. Lithofpermum arvenfe, radice rubra C. B. Pin.* 258. *Bugloffi fpecies eft. Lithofpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *inter Thymeleæ fpecies recenfitum. Lithofpermum Linariæ folio, Monfpeliacum C. B. Pin.* 259. *quod ad Linum attinet.*

Lithofpermum, quafi diceres femen lapideum, à vocibus nempe λίθος, *lapis*, & σπέρμα, *femen.*

GENUS VII.

Symphytum. *Confoude.*

Tab. 56. SYMPHYTUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibulifor[mi] oblongo & quaſi campaniformi: ex calyce autem C D ad baſim fermè ſect[o] ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, & quatu[or] veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina G vip[e]rini capitis H æmula, quæ in calyce ipſo F, longe ampliato matureſcunt.

Symphyti ſpecies ſunt

Symphytum Conſolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Sym[-] phytum magnum J. B. 3. 593. Dod. Pempt. 134. grande Confoude.*

Symphytum Conſolida major, flore purpureo-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fæmina C. [B.] Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Conſolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majus, tuberoſa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberoſum J. B. 3. 594. Dod. Pempt. 134.*

Symphytum minus, tuberoſa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberoſum minus Cluſ. Hiſt. clxvj.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchuſa lutea major C. B. Pin. 255. Anchuſa lutea J. B. 3. 583. Lob. Icon. 578.*

Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchuſa flo[-] re albo aut pallido Cluſii J. B. 3. 583. Anchuſa exalbido flore Cluſ. Hiſt. clxv.*

Symphytum Echii folio anguſtiore, radice rubra, flore luteo. *Anchuſa lutea minor C. B. Pin. 255. Anchuſa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part. 1. 183.*

Ab eo genere excludendum eſt. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. quod Omphalodis ſpecies eſt.*

Lib. 4. cap. 10. Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τοῦ συμφύειν, hoc eſt ſimul naſci; nam ex Dioſcoride radices Symphyti alterius carnium fruſta quibuſcum coquuntur, cogunt, ita ut coaleſcant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verrues.*

Tab. 57. HELIOTROPIUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro ſtellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciſo: ex calyce autem C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum & quatuor veluti ſtipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem ſemina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipſo matureſcunt.

Heliotropii species sunt

Heliotropium majus Dioscoridi C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus, flore albo J. B.* 3. 604. *Heliotropium Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jasmini odore.

Heliotropium medium, strigosius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, supinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam sive supinum J. B.* 3. 605. *Heliotropium supinum Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Aguaraquinha Pison Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini angustioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Pison Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Curassavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie Par. Bat.* 183.

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentosum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, fruticescens, Americanum, seu Lavender Barbadensibus dictum Pluk. Phitog. Tab.* 193. *fig.* 5.

Ab eo genere excludendum est *Heliotropium tricoccon C. B. Pin.* & ad Ricinoidis species amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἥλιος, *sol*, & τρέπειν, *vertere*: non quòd hæc planta ad solis diurnum motum convertatur, sed ut ait Dodonæus, quòd æstivo solstitio floreat, quo tempore sol longissime ab æquinoctiali circulo digressus ad ipsum rursus conversionem facit. *Pempt.* 76.

Genus IX.

Cynoglossum. *Langue de chien.*

Cynoglossum est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem H I K, ut primùm asperis, & semine ferè plano G fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis. *Tab.* 57.

Cynoglossi species sunt

Cynoglossum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynoglossum vulgare J. B.* 3. 598. *Cynoglossum Dod. Pempt.* 54. *Langue de Chien.*

Cynoglossum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynoglossum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum maximum Lob. Obs.* 313.

Cynoglossum montanum, maximum. *Cynoglossa montana, maxima, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 178. *Descript. Icon.* 175.

Cynoglossum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynoglossa media, altera, virente folio, rubro flore, montana, frigidarum regionum Col. Part.* 1. 176. *Descript. Icon.* 170.

Cynogloſſum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynogloſſa folio vireti J. B. 3. 600.*

Cynogloſſum globoſo flore C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa media, montana, incana anguſtifolia, altera, flore globoſo, frigidarum regionum Col. Part. 1. 17*

Cynogloſſum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynogloſſa altera, media fructu κοτυλώδης, ſive λυχνιώδης, montana Col. Part. 1 178.*

Cynogloſſum Creticum, latifolium, fœtidum C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum ij Cluſii J. B. 3. 601. Cluſ. Hiſt. clxij. Cynogloſſum folio molli incano, flore cæruleo, ſtriis rubris variegato Mor. H. R. Bleſ.*

Cynogloſſum Creticum, argenteo, anguſto folio C. B. Pin. 257. *Cynogloſſum Creticum 1. Cluſii J. B. 3. 600. Cluſ. Hiſt. clxij.*

Cynogloſſum Lithoſpermi folio, Hiſpanicum.

Ab eo genere excludendum eſt. *Cynogloſſum medium & minus C. B. Pin. 257* inter Bugloſſi ſpecies recenſendum.

Cynogloſſum dicitur à vocibus Græcis *κυὸν, κυνὸς, Canis* & *γλῶσσα, Lingua*

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58. OMPHALODES eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capſulis conſtantem G H cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, ſemine fere plano I fœtis, placentæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Omphalodis ſpecies ſunt

Omphalodes Luſitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum Park. Theat. 1687*

Omphalodes Luſitanica, Cynogloſſi folio.

Omphalodes pumilla, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie C. B. Pin. 259. Symphytum pumilum, repens, ſive Borrago minima Herbariorum J. B. 3. 597. Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie ſeu Borrago minima Herbariorum, ſpuria Lob. Icon. 577.*

Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capſulæ umbilicatæ ſunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & ſemine ſingulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58. PLUMBAGO eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce tubulato C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti

adinstar clavi infixum, quo ddeinde abit in semen oblongum F G plerumque acuminatum, in ipso calyce E maturescens.

Plumbaginis species sunt

Plumbago quorundam Clus. Hist. cxxiij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin. 97. Dentellaria Rondeletii J. B. 2. 941.*

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, scandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

SECTIO VI.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus pistillum abit in fructum siccum.

GENUS I.

Lysimachia *Corneille.*

LYSIMACHIA est plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex ejus calyce D surgit pistillum E mediæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam F, apice dehiscentem G, seminibus fœtam K, placentæ H I affixis. *Tab. 59.*

Lysimachiæ species sunt

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis C. B. Pin. 245. *Lysimachia lutea J. B. 2. 91. Lysimachium legitimum Dod. Pempt. 84.*

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lysimachia lutea, major, quæ Dioscoridis, foliis quinis.

Lysimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadensis flore pleno H. R. Par.

Lysimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lysimachia lutea, minor J. B. 2. 902. Lysimachia lutea ij Clus. Hist. lij.*

Lysimachia trifolia, lutea, spicata C. B. Pin. 245. *Lysimachia lutea, ἐξανθος altera, Col. Part. 1. 257.*

Lysimachia bifolia, flore globoso, luteo C. B. Pin. 245. *Lysimachia altera, lutea Lobelio, flore quasi spicato J. B. 2. 902. Lysimachia lutea, altera aut Lysimachia Salicaria Lob. Icon. 263. Part. 2.*

Lysimachia spicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemeron Mathioli J. B. 2. 905. Ephemerum Mathioli vel potius Ephemerum spurium Lob. Icon. 354.*

Lysimachia humifusa, folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin. 309. Nummularia sive Centimorbia J. B. 3. 370. Nummularia Dod. Pempt. 600. Nummulaire.*

Lysimachia humifusa, folio rotundiore, flore purpurascente. *Nummularia rubra J. B. 3. 371. Nummularia minor, purpurascente flore C. B. Pin.*

310. *Nummularia flore purpurascente Ejusd. Prodr.* 136.

Lysimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagall lutea nemorum C. B. Pin.* 252. *Anagallis lutea, Nummulariæ similis J.* 3. 370. *Anagallis lutea Lob. Icon.* 466.

Lysimachia annua, minima, Polygoni folio. *Linum minimum, stellatum C. Pin.* 214. *Prodr.* 107. *Bot. Monsp.*

Ab eo genere excludendæ sunt *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pi* 245. *quæ Onagræ species est. Lysimachiæ siliquosæ species C. B. ad Ch. manerion revocandæ. Lysimachiæ spicata, purpurea fortè Plinii C. B. Pi* 246. *quæ ad Salicariæ genus attinet. Lysimachia spicata, cærulea C. Pin.* 246. *inter Veronicas recensenda. Lysimachia rubra, non siliquosa B. Pin.* 246. *Salicariæ species videtur. Lysimachia Linifolia, purpuro-c rulea C. B. Pin.* 246. *hæc fortè etiam inter Salicarias annumeranda. Lys machia cærulea, galericulata vel gratiola cærulea C. B. Pin.* 246. *Cassid species est.*

Lib. 25. *cap.* 7. Invenit & Lysimachius herbam Lysimachiam, inquit Plinius, quæ ab eo no men retinet.

GENUS II.

Anagallis. *Mouron.*

Tab. 59.

ANAGALLIS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & mul tifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar cla vi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E per ma turitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumbebat, transversa de hiscentem, & seminibus fœtam H ut plurimùm angulatis I, placentæ K affixis

Anagallis species sunt

Anagallis phœniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phœnicea, mas J. B.* 3. 369. *Anagallis mas. Dod. Pempt.* 32. *Mouron à fleur rouge.*

Anagallis phænicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synops. 20

Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea, fœmina J. B.* 3. 269. *Anagallis fœmina Dod. Pempt.* 32.

Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C. B. Pin. 252. *Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.*

Anagallis fœmina, flore ferrugineo H. Edinb.

Anagallis floribus obsoletè purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpuras cente flore Clus. Hist. clxxxiij.*

Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.

Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis fœmina, flore albo H. Edinb. Anagallis terrestris, flore albo Raii Synops.* 206.

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica, amplo flo re cæruleo Boss.*

Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.

Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio, major.
Anagallis Lusitanica, Linariæ folio angustiore.
Anagallis pusilla seu omnium minima Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 569.
Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
Ab eo genere excludendæ sunt. *Anagallidis aquaticæ species C. B. Pin.* 252. quæ ad Veronicam vel ad ad Samolum revocandæ.

GENUS III.

Samolus.

SAMOLUS est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido : ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum seu testam E apice dehiscentem F, seminibus fœtam G ut plurimùm exiguis. *Tab. 60.*

Samoli speciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non crenato C. B. Pin.* 252. *Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon.* 467.

Samolus non solùm differt à Lysimachiâ floris formâ; sed etiam fructu, qui fit ex calyce simul & pistillo.

GENUS IV.

Veronica. *Veronique.*

VERONICA est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido : ex cujus calyce C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G membranaceum, in duo loculamenta divisum F H, seminibus fœtum modò crassioribus I, modò exiguis K. *Tab. 60.*

Veronicæ species sunt

Veronica mas, supina & vulgatissima C. B. Pin 246. *Veronica vulgatior, folio rotundiore J. B.* 3. 282. *Veronica mas, serpens Dod. Pempt.* 40. *Veronique mâle.*

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. *Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 1.

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. *Veronica assurgens Dod. Pempt.* 40.

Veronica spicata, latifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, latifolia, foliis splendentibus & non splendentibus J. B.* 3. 283. *Veronica* 1, *erectior, latifolia Clus. Hist.* 346.

Veronica spicata, flore purpureo Mor. H. R. Blef.

Veronica spicata, angustifolia C. B. Pin. 246. *Veronica major, angustifolia caulibus viridibus J. B.* 3. 284. *Veronica ij. erectior, angustifolia Clus. Hist.* 346.

Veronica spicata, longifolia. *Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin.* 246. *Veronica spicata, recta, profundè serrata, quam Lysimachiam cæruleam quidam vocant J. B.* 3. 284. *Pseudolysimachium cæruleum Dod. Pempt.* 86.

Veronica ſpicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica ſpicata, recta, minor J. B.* 3. 282. *Veronica recta, minima Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica parva, ſaxatilis, cauliculis nudis Raii Hiſt. 846. *Veronica Alpina pumila, caule aphyllo Bocc. Muſ. Part.* 2. 17. *Tab.* 1. *&* 9.

Veronica pratenſis, Serpillifolia C. B. Pin. 247. *Veronica fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpillifolia J. B.* 3. 285. *Veronica pratenſis Dod. Pempt.* 41.

Veronica mas, Alpina, glabra, erecta, foliis parum crenatis Bocc. Muſ. Part. 2. 17. Tab. 10.

Veronica minima, Clinopodii minoris folio, glabra, Romana Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 102.

Veronica Serpilli cochleato & lenticulari folio, repens Bocc. Muſ. Part. Tab. 32.

Veronica Alpina, Bellidis folio, hirſuta C. B. Pin. 247. *Prodr.* 116.

Veronica Alpina, fruteſcens C. B. Pin. 247. *Veronica ſaxatilis J. B.* 3. 28 *Veronica iij, fruticans Cluſ. Hiſt.* 347.

Veronica fruteſcens, durior, oblongo Chamædrys folio, Patavina Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 10.

Veronica Alpina, fruticans, Serpilli minoris folio circinato Pluk. Phytog. Tab. 232. fig. 6.

Veronica petræa, ſempervirens Pon. Bald. in fol. ccxxxvj. *Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronica petræa, ſempervirens Ponæ, ad Chamædrym vulgarem falſam accedens J. B.* 3. 289.

Veronica Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis. *Chamædrys Auſtriaca, foliis tenuiſſimè laciniatis C. B. Pin.* 248. *Prodr.* 117. *Chamædrys ſpuria, tenuiſſimè laciniata J. B.* 3. 287.

Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædrys ſpuria, major, latifolia C. B. Pin.* 248.

Veronica maxima, Pyrenaica, non ramoſa. *Veronica ſeu Chamædrys ſpuria latifolia, major, non ramoſa, Pyrenaica Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab.* 233 *fig.* 2.

Veronica major, fruteſcens, altera Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 19. *Chamædrys ſpuria, major, altera ſive fruteſcens C. B. Pin.* 248. *Chamædrys falſa maxima, an Teucrium* 1, *ſeu majus Pannonicum Cluſio J. B.* 3. 286. *Teucrium iv. Cluſ. Hiſt.* 349.

Veronica ſupina, facie Teucrii pratenſis Lob. Icon. 473. *Chamædrys ſpuria anguſtifolia J. B.* 3. 285. *Camædrys ſpuria, major, anguſtifolia C. B. Pin.* 249.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 220. *Chamædrys ſpuria, latifolia J. B.* 3. 286. *Chamædrys ſpuria, minor, rotundifolia C. B. Pin.* 249. *Teucrium pratenſe & ſupinum, ſpurium, Chamædryoides Lob. Icon.* 490.

Veronica minor, foliis imis rotundioribus, flore albo H. L. Bat.

Veronica minor, anguſtifolia, ramoſior & procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 321

2. 321. *Chamædrys spuria, minor, angustifolia J. B. 3. 287. C. B. Pin. 249.*

Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamædrys spuria, minor, latifolia C. B. Pin. 249. Chamædryos falsa species, Teucrium ij aut v Clusii J. B. 3. 286. Teucrium v. Clus. Hist. 350.*

Veronica tetragona, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamædrys spuria, latifolia, minima C. B. Pin. 249.*

Veronica supina, Teucrii folio. *Chamædri spuriæ affinis rotundifolia, scutellata C. B. Pin. 249. Alyssum Dioscoridis montanum Col. Part. 1. 286.*

Veronica flosculis cauliculis adhærentibus Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 322. *Alsine Veronicæ foliis, flosculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alsine serrato folio, hirsutior, floribus & loculis cauliculis adhærentibus J. B. 3. 367.*

Veronica aquatica, major, folio subrotundo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio subrotundo C. B. Pin. 252. Berula seu Anagallis aquatica Tabern. Icon. 719. Anagallis aquatica, folio rotundiore, major J. B. 3. 791.*

Veronica aquatica, minor, folio subrotundo. *Anagallis aquatica, minor, folio subrotundo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore cæruleo, foliolo rotundiore, minor J. B. 3. 790.*

Veronica aquatica, major, folio oblongo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica, major, folio oblongo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore cæruleo, f lio oblongo, major J. B. 3. 791. Berula major Tabern. Icon. 719.*

Veronica aquatica, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica, minor, folio oblongo C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, flore purpurascente, folio oblongo, minor J. B. 3. 791. Anagallis aquatica, minor, ij Tabern. Icon. 718.*

Veronica aquatica, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina sive Veronica glabra, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. Beccabunga Alpina, angustifolia, repens Ejusd. Tab. 6.*

Veronica aquatica, angustiore folio. *Anagallis aquatica, angustifolia, scutellata C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, angustifolia J. B. 3. 791.*

Veronica Nummulariæ folio, Pyrenaica.

Veronica Cymbalariæ folio, verna. *Alsine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alsines genus Fuchsio, folio Hederulæ hirsuto J. B. 3. 368. Alsine spuria prior, sive morsus Gallinæ Dod. Pempt. 31.*

Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus, Chamedryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alsine Chamædryfolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin. 250. Alsine serrato folio, glabro J. B. 3. 366. Alsine spuria, altera Dod. Pempt. 31.*

Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus, Chamædryos folio alterno H. L. Bat.

Veronica verna, trifido vel quinquefido folio. *Alsine triphyllos, cærulea C. B. Pin. 250. Alsine folio profundè secto, flore purpureo sive violaceo J. B. 3. 367. Alsine parva, recta, folio Alsines Hederaceæ, sed Rutæ modo diviso Lob. Icon. 464.*

Veronica terrestris annua, folio Polygoni, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322.

Veronica Americana, erecta, frutefcens & ramofa, folio Verbenæ Prodı Par. Bat. *Veronica Americana, erecta, frutefcens Par. Bat.* 241.

GENUS V.

Chryfofplenium.

Tab. 60. CHRYSOSPLENIUM eft plantæ genus, flore A monopetalo rotato multifido & calycis experte: ex cujus centro furgit piftillum B quod deind abit in capfulam C membranaceam, bicornem; bivalvem D, feminibu fœtám ut plurimùm exiguis E.

Chryfofplenii fpecies funt,

Chryfofplenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia, au rea C.B. Pin.* 309. *Saxifraga aurea Dodonæi J. B.* 3. 707. *Saxifraga au rea, Dod. Pempt.* 316.

Chryfofplenium foliis minoribus, fubrotundis. *Saxifraga rotundifolia, au rea, minor, Montis aurei H. R. Par.*

Chyfofplenium foliis pediculis oblongis infidentibus. *Saxifraga aurea, folii pediculis oblongis infidentibus Raii Hift.* 207.

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61. POLEMONIUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C furgit piftillum D mediæ floris parti B adinftá clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam fubrotundam E trifariam ut plurimùm dehifcentem F, in terna loculamenta divifam G feminibus fœtam fæpe fæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii fpeciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana carulea C. B. Pin.* 164. *Vale riana Græca quorundam, colore cæruleo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana Græca Dod. Pempt.* 352.

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorundam, colore albo J. B.* 3. *Part.* 2. 212. *Valeriana alba C. B. Pin.* 164.

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca, flore ex albo & cæruleo varie gato. H. L. Bat.*

GENUS VII.

Verbafcum. *Bouillon blanc.*

Tab. 61. VERBASCUM eft plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D furgit piftillum C mediæ floris parti B adinftá clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu teftam ovato acuminatam E, fepto intermedio G in duo loculamenta divifam F F, & feminibus fœtam ut plurimùm exiguis & angulatis; placentæ H affixis.

Verbafci fpecies funt

Verbafcum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbafcum vulgare, flore luteo, magno, folio maximo J. B.* 3. *App.* 871. *Verbafcum latif.*

Dod. Pempt. 143. *Moléne, Bouillon blanc.*

Verbascum fæmina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, album J. B. 3. App.* 871. *Maximus odoratus Meridionalium Thapsus barbatus fœmina flore albo Lob. Icon.* 560.

Verbascum fæmina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionalium, odoratum, luteum J. B. 3. App.* 871. *Verbascum maximum, album, fœmina, flore subpallido Lob. Icon.* 561.

Verbascum angustifolium, ramosum, flore aureo, folio crassiore J. B. 3. App. 872. *Verbascum foliis viridibus, crassioribus Mor. Hist.* 488.

Verbascum nigrum, flore ex luteo purpurascente C. B. Pin. 240. *Verbascum nigrum, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App.* 873. *Verbascum nigrum Dod. Pempt.* 144.

Verbascum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bat.

Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 562.

Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbascum crispum & sinuatum J. B. 3. App.* 872. *Verbascum Intubaceum Tabern. Icon.* 565.

Verbascum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbascum mas, angustioribus foliis, floribus pallidis C. B. Pin.* 239.

Verbascum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbascum flore albo, parvo J. B. 3. App.* 873. *Phlomos mas alter, Verbascum Lychnite Matthioli Lob. Icon.* 562.

Verbascum ramosum, perenne, Parisiensium.

Verbascum alpinum, perenne, nigrum, flore albo, staminibus purpureis H. R. Par. *Verbascum perenne, nigrum, floribus albis Mor. H. R. Bles. Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpurascente Jonсq. Hort.*

Verbascum ramosum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bles.

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa C. B. Pin.* 243. *Auricula Ursi Myconi pilosa, cærulea J. B. 3. App.* 869. *Auricula Ursi Myconi Lugd.* 837.

Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borraginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borraginis, villosa, flore albicante H. R. Par.*

Verbascum seu potius Barbascum dici volunt à canitie illa seu barba pubescente, qua folia Verbasci vulgaris obduci solent.

GENUS VIII.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbasco, fructu rotundiori K. Tab. 61.

Blattariæ species sunt

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria Dod. Pempt.* 145. *Blattaria lutea J. B. 3. App.* 874.

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo, J. B. 3. App.* 874. *Blattaria flore albo, perperam Verbascum fæmina vulgò Lob. Icon.* 563.

Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. *Blattaria flore cæruleo vel purpureo J. B.*

3. 875. *Blattaria flore purpureo Lob. Icon.* 565.

Blattaria flore obſoleto colore purpuraſcente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 241.

Blattaria flore obſoletè cæruleo H. Edinb.

Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.

Blattaria Anglicana, perennis, flore obſoletè phæniceo H. R. Par.

Blattaria magno flore J. B. 3. 875.

Blattaria folio Verbaſci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bleſ.

Blattaria Raguſina, incana multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hiſt. 490. *Blattaria incana, multifida Bocc. Rarior. Plant.* 61.

Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim poſitis, uno majore extremum claudente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 489. *Arturo di Candia. o vero Verbaſco fruticoſo auriculato Pon. Bald. Ital.* 120. *Verbaſcum foliis ſubrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin.* 240.

Lib. 25. cap. 9. Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in ſe contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

SECTIO VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62. SOLANUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G mediæ floris parti C D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ferè globoſum vel ovatum H I mollem, ſucculentum, ſeminibus fœtum K L, ut plurimùm planis M N.

Solani ſpecies ſunt

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis nigris J. B.* 3. 608. *Solanum hortenſe, baccis nigricantibus Dod. Pempt.* 453. *Solanum nigrum, vulgare Cord. Hiſt.* 158. *Morelle à fruit noir.*

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe ſive vulgare, acinis rubris J. B.* 3. 608. *Solanum hortenſe, baccis rubentibus Dod. Pempt.* 453. *Solanum puniceum Cord.* 158. *folio eſt ampliori, minus rugoſo, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.*

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. *Solanum hortenſe, ſive vulgare, acinis luteis J. B.* 3. 608. *Solanum hortenſe, baccis lutei coloris Dod. Pempt.* 453. *Solanum luteum Geſn. Hort.* 281. *folio eſt minori, pallidè virente & villoſo, acinis verò flaveſcentibus Morelle à fruit jaunâtre.*

Solanum officinarum, acinis è luteo vireſcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, Africanum, foliis frequentius & prodius crenatis Prodr. Par. Bat.

Solanum bacciferum, vulgari ſimile, maximum, Sirinamenſe Prod. Par. Bat.

Solanum Luſitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis, fructu rubro.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicros ſive amara dulcis J. B. 2. 109. Dulcamara Dod. Pempt. 402.*

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara flore albo C. B. Pin. 167.

Solanum ſcandens ſeu Dulcamara, flore pleno. *Dulcis amara flore pleno Eyſt.*

Solanum ſcandens, foliis variegatis H. R. Par.

Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina Raii Synopſ. 149.

Solanum fruticoſum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B. 3. 614. Pſeudocapſicum Dod. Pempt. 718.*

Solanum tuberoſum, eſculentum C. B. Pin. 167. *Prodr. 89. Papas Americanum J. B. 3. 621.*

Solanum tuberoſum, eſculentum, flore albo H. R. Par.

Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis flore, foliis Profundè laciniatis H. L. Bat.

Solanum annuum, nigricans, Virginianum, ſpinoſiſſimum, latè ſe ſpargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, fruteſcens, Africanum, ſpinoſum, nigricans, Borraginis, flore, foliis minus profundè laciniatis, ſpinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hiſt. 1799.*

Solanum ſpiniferum, fruteſcens, ſpinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.

Solanum fruticoſum, Indicum, fructu rubro, *Cheru-Schunda H. Mal. Part. 2. 67.*

Solanum ſpinoſum, Indicum, Borraginis flore Icon. Robert H. R. Par. *Solanum foliis & caule ſpinoſis Mor. H. R. Bleſ.*

Solanum ſpinoſum, maximè tomentoſum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*

Solanum incanum, Chinenſe, minus ſpinoſum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.

Solanum indicum, folio ſinuoſo, aculeis atropurpureis inſtructo.

Solanum Americanum, molle foliorum nervis & aculeis flaveſcentibus, fructu mammoſo Plum. *Solanum Pomiferum, tomentoſum, fructu Pyriformi inverſo Sloanne Cat. Plant. Jam. 108.* Solanum *Barbadenſe, ſpinoſum, foliis villoſis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inverſi formâ & magnitudine Pluk. Phytog. Tab. 226. fig. 6.*

Solanum Americanum, ſpinoſum, foliis Melongenæ, fructu mammoſo, *Pommes de tetons. D. Lign.*

Solanum Americanum, fruteſcens, Acanthi folio Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Perſicæ foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, foliis tomentoſis Plum.

Solanum Americanum, tomentoſum, folio Verbaſci, parvo fructu, flaveſcente Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Solani hortenſis folio, parvo fructu coccineo. Plum.

Solanum Americanum, arboreſcens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.

Solanum Americanum, fruticoſum, Polyacanthi folio, monoſpermon Plum.

Solanum Americanum, ſcandens, aculeatum, Hyoſcyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycoperſicon.

Tab 63. LYCOPERSICON eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido : ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnoſum, ſubrotundum, in varia loculamenta F diviſum, ſeminibus fœtum G ut plurimùm planis.

Lycoperſici ſpecies ſunt

Lycoperſicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato molli C. B. Pin.* 167. *Mala aurea odore fœtido, quibuſdam Lycoperſicon J. B.* 3. 620. *Aurea mala Dod. Pempt.* 458.

Lycoperſicon fructu rubro, non ſtriato.

Lycoperſicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyſt.*

Lycoperſicon fructu albo. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſtriato, molli albo C. B. Pin.* 167.

Lycoperſicon fructu è rubro palleſcente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, molli, rubro-palleſcente H. R. Par.*

Lycoperſicon fructu Ceraſi rubro. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 623.

Lycoperſicon fructu Ceraſi, luteo. *Solanum racemoſum, Ceraſorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bleſ.*

Lycoperſicon fructu ſtriato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſtriato, duro C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 620. *Mala Æthiopica Dod. Pempt.* 459.

Lycoperſicon Americanum, arboreſcens, ampliſſimis foliis angulatis Plum.

Lycoperſicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviſo.

Lycoperſicon dicitur à vocibus Græcis λύκος, *lupus*, & περσικὸς, *Perſica*, quaſi Perſica Lupina.

GENUS III.

Alkekengi. *Coqueret.*

Tab. 64. ALKEKENGI eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & mul-

tifido : ex cujus calyce campaniformi C surgit pistillum D mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E mollem, Cerasiformem, seminibus fœtum F ut plurimùm planis G & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil est quàm calyx C longè ampliatus.

Alkekengi species sunt

Alkekengi officinarum. *Solanum vesicarium C. B. Pin.* 166. *Solanum halicacabum, vulgare J. B.* 3. 609. *Solanum vesicarium Dod. Pempt.* 454. *Coqueret.*

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum vesicarium, foliis ex luteo variis H. R. Par.*

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum somniferum, verticillatum C. B. Pin.* 166. *Solanum verticillatum J. B.* 3. 610. *Solanum somniferum Dod. Pempt.* 455.

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum, fructu luteo H. R. Par. Alkekengi sive Halicacabum Virginense Park. Theat.* 463. *Camaru Pison Edit.* 1658. 223.

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum vesicarium, Indicum C. B. Pin.* 166. *Solanum sive Halicacabum Indicum J. B.* 3. 609. *Halicacabum sive Solanum Indicum Cam. Hort. Tab. xvij.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu virescente. *Solanum vesicarium, Indicum, minimum H. L. Bat.*

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum vesicarium, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Mus. Part.* 2. 63. *Tab.* 51.

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro virescentibus, fructu flavescente Plum.

GENUS IV.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, & multifido : ex cujus calyce D surgit pistillum C mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimùm reniformia. *Tab.* 65.

Melongenæ species sunt.

Melongena fructu oblongo, violaceo, *Solanum Pomiferum, fructu oblongo C. B. Pin.* 167. *Mala insana Dod. Pempt.* 458.

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, albo C. B. Pin.* 167.

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, luteo C. B. Pin.* 167.

Melongena fructu oblongo, suave-rubente. *Solanum Pomiferum, fructu oblongo, carneo H. R. Par.*

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo. *Solanum Pomiferum, fructu instar Mali rotundo*

C. B. Pin. 617. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo J. B.* 3. 618.
Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum fructu incurvo C. B. Pin.* 167. *J. B.* 3. 619. *Melantzana Arabum, Melongena Lugd. App.* 23.
Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, croceo. *Solanum ſpinoſum, fructu rotundo C. B. Pin.* 167. *Pomum de Hierico Melongenis congener J. B.* 3. 619.
Melongena fructu rotundo, cum ſpinis violaceis. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo ſpinis violaceis. H. L. Bat.*
Melongena fructu rotundo, cum ſpinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, ſpinis ex albo virentibus H. L. Bat.*
Melongena ſpinoſa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum fructu nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167. *Melantzana nigra Lugd. App.* 23. *Solanum Pomiferum, fructu ſpinoſo J. B.* 3. 619.
Melongena ſpinoſa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum, fructu longo, nigro, ſpinoſo C. B. Pin.* 167.

GENUS V.

Capſicum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66. CAPSICUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E F mollem, quaſi membranaceum, in duo H vel plura G loculamenta diviſum, & ſeminibus fœtum compreſſis I, ut plurimum reniformibus.

Capſici ſpecies ſunt

Capſicum ſiliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum, vulgatiſſimum C. B. Pin.* 102. *Capſicum Actuarii ſive Caninum Zinziber, Avicennæ Calecuticum Piper, ſive Piper Indicum, longioribus ſiliquis Lob. Icon.* 316.
Capſicum recurvis ſiliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum, propendentibus ſiliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin.* 102. *Piper Calecuticum ſive Capſicum oblongius J. B.* 2. 943.
Capſicum ſiliquis recurvis, minus *Piper Indicum, minus, ſiliquis recurvis Eyſt.*
Capſicum fructu flaveſcente. *Piper Indicum, ſiliquis flavis Eyſt.*
Capſicum fructu ſurrecto, oblongo. *Piper Indicum, ſiliquis ſurrectis, & oblongis C. B. Pin.* 102.
Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, brevibus. *Piper erectum, minus pyramidale vel iij Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.
Capſicum ſiliquis ſurrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum, exiguum erectum, pyramidale, vel iv Regio Cluſ. Cur. poſt.* 52.
Capſicum fructu bifido. *Piper Indicum, bifurcatâ ſiliquâ Eyſt.*
Capſicum fructu tereti, ſpithamæo.
Capſicum fructu longo, ventre tumido, per ſummum tetragono. *Piper Indicum, longum, ventre tumido, ſiliquâ per ſummum tetragona. H. R. Par.*
Capſicum ſiliquâ latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquaſtrum quartum Fuchſ.*

Fuchs. Hist. 734. *Piper Indicum, propendentibus siliquis rotundis C B. Pin.* 102.

Capsicum siliquâ propendente, oblongâ & condiformi. *Piper Indicum, cordatum, oblongum Eyst.*

Capsicum siliquâ propendente, rotundâ & condiformi. *Piper Indicum, cordatum Eyst.*

Capsicum siliquâ Olivæ formâ. *Piper cum siliqua Olivaria Clus. Cur. post.* 52.

Capsicum siliquâ propendente, Cerasi formâ. *Piper minimum, siliquis rotundis Eyst.*

Capsicum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum, fructu dependente, Pomi amoris formâ C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, rotundum, maximum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum, fructu aculeato majori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum rotundum, aculeatum Eyst.*

Capsicum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum, fructu aculeato, minori C. B. Pin.* 102. *Piper Indicum, aculeatum, medium Eyst.*

Capsicum siliquis surrectis, rotundis *Piper Indicum, siliquis surrectis, rotundis C. B. Pin.* 103. *Piper rotundum, majus, surrectum vel primum Regio Clus. Cur. post in fol.* 51.

Capsicum siliquis surrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum, minus, parum acuminatum C. B. Pin.* 103.

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus. *Piper Indicum, cordatum, majus C. B. Pin.* 103.

Capsicum siliquis surrectis, cordiformibus angulatis. *Piper Indicum, cordatum, minus, angulosum C B. Pin.* 103.

Capsicum siliquis surrectis, Cerasi formâ. *Piper Indicum, siliquis surrectis, Cerasi formâ C. B. Pin.* 103. *Capsicum minimis siliquis Dod. Pempt.* 717. *Piper siliquâ parva, Brasilianum J. B.* 2. 944.

Capsicum caule piloso, flore majore. *Piper Indicum, caule piloso, flore majore C. B. Pin.* 103. *Piper Indicum, caule pilis albis prædito Cam. Hort.* 127.

Capsicum fructu rotundo, minimo. *Piper siliquosum, magnitudinis baccarum Asparagi J. B.* 2. 944.

Capsicum Americanum, fructu oblongo, dulci Plum.

Capsicum dicitur vel à voce Græca *κάπτω mordeo*, propter vim deurentem seminis, vel à voce *capsa*, propter fructus formam quæ capsulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES est plantæ genus, flore A monopetalo, plerumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C quod infimam floris partem perfodit, abitque in fructum seu thecam oblongam D, compressam, mollem, unicapsularem E, seminibus H fœtam, caliptrâ F G involutis. *Tab.* 67.

Nymphoides species sunt

Nymphoides aquis innatans. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato C. B.*

Pin. 194. *Nymphæa minor, lutea, flore fimbriato J. B.* 3. 772.

Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphæa lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis Pluk. Almag. Bot.* 266.

Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part.* xi. *Tab.* 28.

Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphæam accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floris, fructus & seminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

Tab. 69. CYCLAMEN est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, globoso, in quinque partes C D E F G sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus fœtum M ut plurimum oblongis & angulatis N, placentæ L affixis.

Cyclaminis species sunt:

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatior J. B.* 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius Dod. Pempt.* 337.

Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente, flore pleno H. L. Bat.

Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore ij Clus. Hist.* 264.

Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfou. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente H. R. Par. Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè rubente flore, Syriacum. H. R. Par. *Hugueteau.*

Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato, basi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau Joncq. Hort.

Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas Clus. Hist.* 264.

Cyclamen æstivo solstitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpurascence, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio subrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Pictaviensium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Pictaviensium, dilutè violaceo flore D. de Bertinieres Joncq. Hort.*

Cyclamen autumnale, exoticum, alterum Joncq. Hort. *Cyclaminum Montis Libani Corn.*

Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpurascente flore Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbiculatis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*

Cyclamen hyeme & vere florens, folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perse.*

Cyclamen hyeme & vere florens folio anguloso, amplo flore carneo, basi purpurea H. R. Par.

Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d'Afrique.*

Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monspessulanis dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*

Cyclamen vernum, anguloso folio, triplici viriditate sericea vario, maximis floribus albis, imo osculo purpurascente, Antiochenum nuperorum H. R. Par. *Cyclamen vernum, anguloso folio triplici viriditate holosericeâ vario, imo osculo rotundo purpurascente, maximis floribus albis Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d'Antioche.*

Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.

Cyclamen latifolium, auriculatum, flore suavè-rubente H. R. Par.

Cyclamen folio angustissimo, auriculato, flore albo, imâ sui parte purpurascente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ sui parte purpurascente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*

Cyclamen Aprili florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprili florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea basi, lactescente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*

Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, Regium nostras H. R. Par. *Cyclamen anguloso folio, serpentis linguam æmulante Morini Joncq. Hort.*

Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.

Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyst.*

Cyclamen folió anguloso C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio anguloso J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Clus. Hist. 265.*

Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*

Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice Castaneæ magnitudinis C. B. Pin 308. *Cyclaminus Byzantinus Clus. Hist. 264.*

Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus æstivus Cluſ. Hiſt.* 265.

Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus, μακρορίζος Cluſ. Hiſt.* 264.

Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo, vernus J. B.* 3. 554.

Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obſ. 332. *Cyclaminus flore rubro, graciliori J. B.* 3. 554.

Cyclamen foliis Violariæ, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus vernus, ſpurius, flore luteo J. B.* 3. 554. *Cyclamen vernum, ſpurium Cluſ. Hiſt. App. alt. Auct.*

Cyclamen dicitur à voce Græca κύκλος *circulus*, propter radices & folia orbiculata ſpecierum hujus generis : quo enim tempore flore & fructu carent dignoſci ſolent foliis ſubrotundis vel angulatis, ex albo & vario plerumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberoſæ.

GENUS VIII.

Moſchatellina.

Tab. 68. Hiſt. 684. MOSCHATELLINA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, rotato & multifido : ex cujus calyce E ſurgit piſtillum D mediæ floris parti C adinſtar clavi infixum, quod deinde obſervante Clariſſ. Raio abit in fructum mollem ſeu baccam ſucculentam, ſeminibus fœtam ut plurimum compreſſis.

Moſchatellinæ ſpeciem unicam novi.

Moſchatellina foliis Fumariæ bulboſæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemoroſus, Muſchatellina dictus C. B. Pin.* 178. *Minimus Ranunculus Septentrionalium, herbido muſcoſo flore, & Muſcatella Cordi Lob. Icon.* 674.

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. *Pimprenelle.*

Tab. 68. PIMPINELLA eſt plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum uſque plerumque quadripartito, ſtaminibus plurimis A ſtipato, vel piſtillo fimbriato B. calyx autem C deinde abit in fructum D H ut plurimùm quadrangularem & utrimque acutum, modò unicapſularem F, modò bicapſularem E, ſeminibus fœtum ſæpe ſæpius oblongis G.

Pimpinellæ ſpecies ſunt.

Pimpinella ſanguiſorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba major, flore ſpadiceo J. B. 3. Part. 2.* 120. *Pimpinella ſive Sanguiſorba, major Math.* 1033.

Pimpinella major, rigida, prælta, auriculata, Sabauda Bocc. Muf. Part. 2. 19. *Pimpinella auriculata, Sabauda, rigida Ejuſd. Tab. 9.*

Pimpinella major, Hiſpanica, ſpicâ dilutè rubente H. R. Par.

Pimpinella major, Hiſpanica, altera, conglomerato flore H. R. Par.

Pimpinella Canadenſis, ſpicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima, ſpicâ longa, rubra Mor. H. R. Bleſ. Pimpinella maggiore, ſpicata, di Canada Zan. 161.*

Pimpinella maxima, Canadenſis Corn. 174. *Sanguiſorba major, Americana, flore albo, ſpicato Broſſ.*

Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides Mor. H. R. Bleſ. Bocc. Rarior. Plant. 58.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor, hirſuta C. B. Pin. 160. *Sanguiſorba minor J. B. 3. Part. 2. 113. Pimpinella ſanguiſorba Dod. Pempt. 105.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.

Pimpinella ſanguiſorba, inodora C. B. Pin. 160. *Prodr. 84. J. B. 3. Part. 2. 121.*

Pimpinella ſanguiſorba, minor ſemine majore & craſſiore Bot. Monſp.

Pimpinella ſpinoſa ſeu ſempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis, foliis Pimpinellæ, ſpinoſa C. B. Pin. 388. Poterium quibuſdam ſive Pimpinella ſpinoſa J. B. 1. Part. 2. 410.* Χαλκεῖον *Anguillaræ, Poterium Dalechampii Cluſ. Hiſt. 108.*

Pimpinellæ ſpecies quo tempore flore carent & ſemine, dignoſci ſolent foliis conjugatis ut plurimùm nitidis.

CLASSIS III.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS

Flore monopetalo, anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores mult formes, monopetalos,qui ſingulari nomine comprehendi nequeunt; qu les ſunt flores Ariſtolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii Perſona dici poſſunt, quòd confictam faciem ſeu perſonam, roſtrumque animaliu rictu & labiis non malè referant: Perſonati autem à Labiatis differunt capſul ſeminum, quæ à calyce omnino diverſa eſt; cum Labiatorum capſula pri fuerit calyx florum.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullat

GENUS I.

Arum. *Pied de Veau.*

Tab. 69. *Hiſt. 104.* ARUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris aſinin vel leporinæ formâ ut ait Cordus: ex floris autem fundo ſurgit piſtillu B ad baſim plurimis embryonibus ſtipatum C, qui ſinguli deinde abeunt baccam D ferè globoſam uno vel altero ſemine fœtam E ſubrotundo F His ad denda ſunt folia non diviſa vel leviter tantùm inciſa.

Ari ſpecies ſunt

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon.* 74

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B.* 2. 78 *Dod. Pemp.* 328.

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio ſubrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus,nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis al bis, lituris nigris ſignatum Mor. H. R. Bleſ.*

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronenſe Lob. Obſ.* 326

Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Cluf. Hift. lxxiiij.*

Arum Arabicum, flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.

Arum Ceylanicum, humile, latifolium, piftillo coccineo H. Amftel. 97.

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocafia C. B. Pin. 193. *Colocafia J. B. 2. 790. Cluf. Hift. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*

Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk. Almag. Bot. 51. *Colocaffia Ægyptia, florida Vefling. Obfer. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*

Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocaffia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocaffia ftrongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro-puniceis Par. Bat. 15.*

Arum maximum, macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervofis Prod. Par. Bat.*

Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Mofcum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amftel. 95.*

Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale amplo flore Mor. H. R. Blef.*

Arum minus, Nymphææ foliis, efculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Braffica Brafiliana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylonicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocaffiæ fimilibus Commel. Cat. Hort. Amftel. Chou Caraibe du Tertre.*

Arum minus, efculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex infulâ Barbados Pluk. Tab. 149. fig. 2.*

Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinftar verficoloribus D. Lign.

Arum Americanum, fcandens, ampliffimo folio, flore albo. *Colocafia Hederacea, fterilis, latifolia Plum. 37. fig. lij. qui poftea florentem plantam invenit.*

Arum Americanum, fcandens, anguftiore folio. *Colocafia Hederacea, fterilis, anguftifolia Plum.*

Arum Americanum, fcandens, foliis cordiformibus. *Colocafia, Hederacea, fterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*

Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarenfis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acoftæ Lugd. 1911.*

Arum arborefcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.

Arum caulefcens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.

Arum foliis rigidis, anguftis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.

Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus amplis foliis, cordatis, radice nodosâ rubra Plum. 48. fig. lxiij.*

Arum Americanum, ampliffimo folio, flore & fructu rubro Plum.

Arum Americanum, maximum, nervis foliifque purpureis, margine virefcente cinctis.

Arum Americanum, ſcandens, maximum, flore flaveſcente Plum.
Arum Americanum, ſcandens, ampliſſimo folio, fructu longiſſimo Plur
Arum Americanum, acinis amethyſtinis, parvo flore Plum.
Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à ſancto Joſep Par. Bat. *Arum Inde Orientalis, Ardabar dictum, foliis ſecuris inſtar maculatis Mentz. Ardabar, pianta Orientale Zan. Tab. 78.*
Arum Bcorzoneræ folio. *Ariſarum anguſtifolium Dioſcoridis fortè C. B. Pi 196. Arum anguſtifolium Dod. Pempt. 332.*
Arum Scorzoneræ folio, alterum. *Serpentaria minor, ſaxatilis, Sicula, Ar ſari anguſtifolii foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 137. Serpentaria minor. Ariſa ri anguſtifolii foliis Ejuſd. Tab. 87.*
Arum anguſtiſſimo folio. *Ariſarum anguſtifolium, minimum Bocc. Ra rior. Plant. 80.*

GENUS II.

Dracunculus. *Serpentaire.*

Tab. 70. DRACUNCULUS eſt plantæ genus, floribus & fructibus Ari, folii vero A in varias & profundas lacinias diſſectis.

Dracunculi ſpecies ſunt

Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major vulgaris J. B 2. 789. Dracontium Dod. Pempt. 329.*
Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. Par.
Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter ſtriatis. *Arum polyphyl lum, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter ſtria tis Pluk. Almag. Bot. 52.*
Dracunculus polyphyllus, major, Indicus ſerotinus immaculato caule H. R Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*
Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dra cunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humiliu H. L. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aſpero, ex flavo & viridi variega to. *Dracontium Zeylanicum, ramoſo folio, caule ex viridi & flavo varie gato, aſpero Par. Bat.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, vireſcente, maculis albi cantibus notato. *Arum polyphyllum, Zeylanicum, caule ſcabro, viridi di luto, maculis albicantibus notato H. Amſtel. 99.*
Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aſpero, maculis veridi-fuſcis, vi ridi dilutis & Albicantibus purchrènotato. *Arum Zeylanicum, polyphyl lum, caule aſpero, maculis viridi-fuſcis viridi-dilutis & albicantibus pul chrè notato H. Amſtel. 101.*
Dracunculus Americanus, caule aſpero, puniceo, radice Cyclaminis. *Dra contium Americanum, ſcabro puniceo caule, radice Cyclaminis Par. Bat*

Dracunculu

Dracunculus Zeylanicus, spinosus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum, spinosum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.*

Dracunculus Zeylanicus, Polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi, Par. Bat. Serpentaria major seu Dracunculus major, polyphyllos Marcgr. 27. Edit.* 1648.

Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, maximum Par. Bat.*

Dracunculus Americanus, scandens. *Dracontium Hederaceum, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiv.*

Dracunculus Americanus, scandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum, triphyllus & auritum Plum. 41. fig. lviij.*

Dracunculus Canadensis, triphyllus, pumilus. *Arum humile, Arisarum dictum Virginense, triphyllon Pluk. Phytog. Tab 148. fig. 6.*

Dracunculus Americanus, Colocasiæ foliis laciniatis. *Colocasia Hederacea, sterilis & laciniata Plum. 38. fig. liij.*

Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.

Dracunculus Americanus pistillo viridi, longissimo. *Arum seu Arisarum Virginianum, Dracontii foliis, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.*

Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal pianta Orientale Zan.* 205.

Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum, trilobato folio, humilius & minus Par. Bat.*

GENUS III.

Arisarum.

ARISARUM est plantæ genus ab Aro & Dracunculo diversum, flore A cucullato. *Tab. 70.*

Arisari species sunt

Arisarum latifolium, majus C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium, alterum Clus. Hist. lxxiij.*

Arisarum latifolium, alterum C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium quibusdam J. B. 2. 786. Arisarum latifolium 1. Clus. Hist. lxxiij.*

Arisarum flore in tenuem caudam abeunte. *Arisarum minus, proboscideum Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50.*

Arisarum triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus sive Serpentaria triphylla, Brasiliana A. R. Par.* 81.

Arisarum triphyllum, minus, bene atro-rubente Banist. *Arum tryphillum, minus, bene atro-rubente, Virginianum Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.*

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

GENUS I.

Ariſtolochia. *Ariſtoloche.*

Tab. 71. ARISTOLOCHIA eſt plantæ genus, flore A C monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato B D, plerumque adunco, cujus calyx E F deinde abit in fructum G membranaceum, ut plurimùm globoſum, ovatum vel cylindraceum, in loculamenta ſex H diviſum, ſeminibusfœtum I K compreſſis & ſibi viciſſim incumbentibus.

Ariſtolochiæ ſpecies ſunt

Ariſtolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda J. B. 3. 559. Dod. Pempt. 324. Ariſtoloche ronde.*

Ariſtolochia rotunda, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia rotunda, altera Cluſii J. B. 3. 559. Cluſ. Hiſt. lxx. Bocc. Rarior. Plant. 5.*

Ariſtolochia longa, vera C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa J. B. 3. 560. Dod. Pempt. 324.*

Ariſtolochia longa, Hiſpanica C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia longa, altera Cluſii J. B. 3. 560. Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Clematitis, recta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, vulgaris J. B. 3. 560. Ariſtolochia Sarracenica Dod. Pempt. 326.*

Ariſtolochia Clematitis, ſerpens C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia Clematitis, non vulgaris J. B. 3. 561. Ariſtolochia Clematitis, Bœtica Cluſ. Hiſt. lxxj.*

Ariſtolochia Piſtolochia dicta C. B. Pin. 307. *Ariſtolochia polyrrhizos J. B. 3. 561. Piſtolochia Dod. Pempt. 325.*

Ariſtolochia Piſtolochia, minima, incana. *Piſtolochia minima, incana Bocc. Muſc. Part. 2. 109. Tab. 88.*

Ariſtolochia Piſtolochia, altera J. B. 3. 563. *Piſtolochia Cretica C. B. Pin. 307. Piſtolochia altera, ſempervirens Cluſ. Hiſt. App. 1. cclx.*

Ariſtolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Plukn. Phytog. Tab. 78. fig. 1.

Ariſtolochia Piſtolochia ſeu Serpentaria Virginiana, caule nodoſo Baniſter Plukn. Phytog. Tab. 148. fig. 5.

Ariſtolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Ariſtolochia Mourorum C. B. Pin. 307. Ariſtolochiis ſimilis, Rhaſut & Rumigi Maurorum J. B. 3. 563. Maurorum Rhaſut & Rumigi Lugd. App. 29.*

Ariſtolochia Clematitis, 2. fronde perpetuâ, odora V. Luſit.

Ariſtolochia Clematitis, indica, flore albicante. *Careloe-Vegon. H. Mal. Part. 8. 49.*

Ariſtolochia longa, ſcandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.
Ariſtolochia Americana, ſcandens, foliis oblongis, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, flore è viridi flaveſcente, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio cordiformi, flore longiſſimo, atro-purpureo, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.
Ariſtolochia Americana, Aſari folio, umbilicato, flore longiſſimo, radice repente Plum.
Ariſtolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριστος, *optimus*, & λοχεῖα, quæ ſignificat ea quæ partum ſequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioſcorides. *Lib. 3. cap. 4.*

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato vel ſulcato D, in plurimas partes linguiformes C digitatim diviſo, vaginâ munito E, quæ piſtillum F excipit; calyx autem G deinde abit in fructum H in terna loculamenta I diviſum, ſeminibus L fœtum ut plurimùm exiguis, placentæ K tripartitæ affixis. *Tab. 51.*

Rapuntii ſpecies ſunt

Rapuntium maximum, coccineo ſpicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum, Virginianum ſeu Americanum, coccineo flore majore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*
Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus, Americanus, coccineo flore, lineis albis eleganter ſtriato Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*
Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus, Virginianus, flore violaceo, majore Mor. Hiſt. Oxon. Par. 2. 466. Cardinale bleuë.*
Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus, Virginianus, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. Cardinale blanche.*
Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis parvo, flore ſubcæruleo.
Rapuntium Americanum, altiſſimum, foliis Cirſii, flore vireſcente Plum.
Rapuntium Americanum, foliis Cirſii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.
Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpuraſcente Plum.
Rapuntium urens, Solonienſe Mor. H. R. Bleſ. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus, Bleſenſis ſeu Solonienſis, floro violaceo, minore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 467.*
Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.
Rapuntium urens, flore albo.
Rapuntium Africanum, minus, anguſtifolium, flore violaceo. *Campanula*

minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.
Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinaftri Breyn. Cent. I. 173.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. I. 174.
Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. I. 175.
Rapuntium Canadenfe, pumilum, Linariæ folio Sarrac.
Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

GENUS I.

Bignonia.

Tab. 72. BIGNONIA eft plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, utrimque patente & quafi bilabiato: ex cujus calyce D furgit piftillum C pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum feu filiquam E, fepto intermedio G in duo loculamenta divifam F, feminibus fœtam H ut plurimùm compreffis, utrimque alatis I K.

Bignoniæ fpecies funt

Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phœniceo. *Gelfeminum Hederaceum, Indicum Corn. 102. Jafmin de Virginie.*
Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, filiquis anguftioribus Sur.*
Bignonia Americana, capreolis donata, filiquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par. Clematis Americana, filiquofa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. ift. 74.*
Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, filiquâ longiffima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*
Bignonia Americana, bifolia, fcandens, filiquis latis & longioribus, femine lato Plum. *Bignonia Americana, filiquis longioribus, fufcis, femine fpadiceo, magno Sur.*
Bignonia Americana, bifolia, fcandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.
Bignonia Americana, bifolia, fcandens, flore è luteo purpurafcente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.
Bignonia Americana, arborefcens, Buxi folio tenuiore Plum.
Bignonia arborefcens, folio fingulari, undulato, filiquis longiffimis & anguftiffimis Plum.

Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 77.

Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part.* 1. 79.

Bignonia Americana, arborescens, pentaphylla, flore roseo, major, siliquis planis Plum.

Bignonia Americana, arborescens pentaphylla, flore roseo, minor siliquis angulatis Plum.

Bignoniam appellavi, ut Illustrissimo Abbati Bignonio singularem qua ipsum semper colui observantiam, testificarer.

GENUS II.

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quasi bilabiato E F G H: ex cujus calyce K surgit pistillum I posticæ floris parti C D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum L O seu testam è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem N O, in duo loculamenta divisam M P, & seminibus fœtam Q ut plurimùm exiguis. *Tab. 73.*

Digitalis species sunt

Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt.* 169. *Digitalis purpurea, folio aspero C. B. Pin.* 243.

Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin.* 243.

Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aspero C. B. Pin.* 244. *Digitalis* 2. *Dod. Pempt.* 169.

Digitalis Hispanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbasci folio, purpurea, minor, perennis, Hispanica Barr. Icon. Digitalis angusto Verbasci folio, montana Bocc. Mus. Part.* 2. 108. *Digitalis Verbacifolia Ejusd. Tab.* 85.

Digitalis Orientalis Sesamum dicta. *Sesamum J. B.* 2. 896. *Dod. Pempt.* 532. *Jugeoline.*

Digitalis Orientalis, altera, semine obscuro. *Sesamum alterum, foliis trifidis, Orientale, semine obscuro Pluk. Phytog. Tab.* 109. *fig.* 4.

Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sesanum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*

Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 579. *Gratiola Centauroides C. B. Pin.* 279. *Gratiola J. B.* 3. 474. *Dod. Pempt.* 362.

Digitalis Linifolia, Lusitanica, palustris. *Gratiola alia Lusitanica V. Lusit.*

Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B.* 2. 813. *Digitalis lutea Tabern. Icon.* 567.

Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, subluteo, angustiore folio J. B.* 2. 814.

Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 144. *Digitalis angustifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod.* 115.

Digitalis anguſtifolia,lutea C.B.Pin.244. *Digitalis lutea,parva Lob. Icon.* 57
Digitalis latifolia, flore furrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima, ferruginea Park. Par.* 381.
Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.
Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.
Digitalis anguſtifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea folio anguſtiore J. B.* 2. 813. *Digitalis ferruginea Lob. Icon.* 573.
Digitalis anguſtifolia, flore purpuraſcente.
Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore flaveſcente.
Digitalis Hiſpanica, anguſtifolia, flore nigricante. *Digitalis anguſtifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part.* 2. 136. *Tab.* 98.
Digitalis à ſimilitudine floris cum Digitali, quo mulieres inter conſuendum digitos munire ſolent.

GENUS III.

Scrophularia. *Scrofulaire.*

Tab. 74. SCROPHULARIA eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globoſo, in duo veluti labia ſecto, quorum ſuperiori ſubſunt duo foliola D : ex calyce autem G ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam H è rotundo acuminatam, bifariam dehiſcentem K L M, ſepto intermedio N in duo loculamenta diviſam I I, ſeminibuſque fœtam ut plurimùm exiguis O, placentæ P affixis.

Scrophulariæ ſpecies ſunt

Scrophularia nodoſa, fœtida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major J. B.* 3. 421. *Scrophularia Dod. Pempt.* 50. *grande Scrofulaire.*
Scrophularia major, hirſuta H. R. Par. *Scrophularia foliis & caule hirſutis Mor. H. R. Bleſ.*
Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synopſ. 161.
Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima, radice fibroſa J. B.* 3. 421. *Betonica aquatilis Dod. Pempt.* 50. *Herbe du Siege.*
Scrophularia paluſtris, non fœtida ſeu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia fœmina Cam. Epit.* 867.
Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. *Prodr.* 112. *Scrophularia lutea, magna, amplis foliis J. B.* 3. 422.
Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 246. *Scrophularia flore rubro Camerarii J. B.* 3. 422. *Scrophularia peregrina Cam. Hort. Tab. xliij.*
Scrophularia Meliſſæ folio. *Scrophularia Scorodoniæ folio Mor. Hiſt. Oxoni. Part.* 2. 482.
Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordianæ folio V. Luſit.*
Scrophularia peregrina, fruteſcens, foliis Teucrii craſiuſculis Breyn. Cent. 1.
Scrophularia Hiſpanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio Park. Theat.* 611. *Sideritis Sambuci folio P. Alp. Exot.* 203.

Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.

Scrophularia subrotundo, crasso & nigrigante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab. 65.*

Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica 1. Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia saxatilis, Lucida, Laserpitii Massiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166, *Scrophularia Laserpitii foliis Ejusd. Tab. 117.*

Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata J. B. 3. 423. Ruta canina Clus. Hist. ccix.*

Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 483.

Scrophularia Lusitanica, frutescens, Verbenacæ foliis.

Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. Scrophulariæ species odore quodam fœtido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Grassete.*

PINGUICULA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, utrimque patente, sed Violæ formam æmulante, veluti bilabiato D A & in caudam C desinente: ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam F F bifariam dehiscentem G G, seminibus fœtam H exiguis K, placente I affixis. *Tab. 74.*

Pinguiculæ species sunt

Pinguicula Gesneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin. 243. Pinguicula Clus. Hist. 310.*

Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.

Pinguicula Cornubiensis, flore minore, corneo Raii Hist. 752.

Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Musle de Veau.*

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato, personato B & in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius vero D tripartitum: ex calyce autem F surgit pistillum E *Tab. 75.*

posticæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum (
seu testam calvariæ suillæ æmulam (H nempe sinciput, I K orbitas, M c
exhibere videntur) septo intermedio O in duo loculamenta N divisam &
seminibus fœtam ut plurimum exiguis P, placentæ Q R affixis.

Antirrhini species sunt

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus, alterum, folio longiore C. B. Pin.* 211. *Antirrhinum Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilutè purpurascente C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyst.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon.* 405.

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Mus. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum angustifolium, majus, peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Lusitanicum, flore rubro, elegantissimo Par. Bat. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lactescente H. R. Par.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Origani folio.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hispanicum, altissimum, angustissimo folio. *Antirrhinum majus, angustifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Lusit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvense, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum angustifolium, sylvestre J. B.* 3. 464. *Antirrhinum sylvestre, Phyteuma Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum arvense, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, saxatile, angustissimis foliis, flore purpurascente, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent. *Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin.* 211. *quod Pedicularis species est. Antirrhinum arvense, minus C. B. Pin.* 212. *cum sequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum saxatile, foliis Serpilli C. B. Pin.* 212.

GENUS II.

Linaria. *Linaire.*

Tab. 76. LINARIA est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, personato, posteriùs in caudam F G desinente, anteriùs in duo labia diviso, quorum superius C D bifariam vel multifariam, inferius verò A B trifariam secatur: ex calyce autem I surgit pistillum H posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam K subrotundam, septo intermedio Q in duo loculamenta divisam L, seminibusque fœtam modo compressis &

ſis & marginatis M, modò angulatis & ſubrotundis, placentæ P O affixis. Loculamenta autem diverſimodè rumpi ſolent N, & ſemina effundere.

Linariæ ſpecies ſunt

Linaria latiſſimo folio. Luſitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Luſit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*

Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr.* 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B.* 3. 458.

Linaria Sicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.

Linaria Valentina Cluſ. Hiſp. 351. *Linaria tryphylla, minor, lutea C. B. Pin.* 212. *Linaria trifolia J. B.* 3. 458.

Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part.* 1. 78.

Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linariæ aliquatenus ſimilis, folio Bellidis J. B.* 3. 459. *Linaria odorata Dod. Pemp.* 184.

Linaria Bellidis folio, flore albo.

Linaria Luſitanica, Bellidis folio ampliore & villoſo.

Linaria Hederaceo folio glabro ſeu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus J. B.* 3. 685. *Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon.* 615.

Linaria Hederaceo folio villoſo ſeu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villoſa Triumph. Syllab.*

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio villoſo. *Elatine folio ſubrotundo C. B. Pin.* 252. *Elatine mas, folio ſubrotundo J. B.* 3. 372. *Veronica fœmina Fuchſii ſive Elatine Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo C. B. Pin.* 253. *Elatine fœmina, folio anguloſo J. B.* 3. 372. *Elatines altera Icon. Dod. Pempt.* 42.

Linaria ſegetum, Nummulariæ folio aurito & villoſo, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin.* 253.

Linaria Valentina, ſaxatilis & perennis, villoſa, flore luteo.

Linaria pumila, vulgatior, arvenſis. *Antirrhinum arvenſe, minus C. B. Pin.* 212. *Antirrhinum minimum J. B.* 3. 465. *Antirrhinum alterum, minimum repens Lob. Icon.* 406.

Linaria ſaxatilis, Serpilli folio. *Antirrhinum ſaxatile, folio Serpilli C. B. Prodr.* 106. *Bot. Monſp.*

Linaria ſaxatilis, Alſines folio villoſo.

Linaria ſaxatilis, Polygoni folio villoſo.

Linaria Hiſpanica, Nummulariæ folio villoſo. *Antirrhinum ſaxatile, minus, Origani folio viſcoſo & villoſo, flore albo, amplo Barr. Icon.*

Linaria Hiſpanica, tryphylla & latifolia, villoſa.

Linaria Luſitanica, maritima, Polygalæ folio.

Linaria minima, hirſuto folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 503.

Linaria puſilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hiſt. 755.

Linaria latifolia, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.

Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monſp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B. 3. 461?*

Linaria pumila, Luſitanica, floribus palato carentibus.

Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B. 3. 456. Linaria prima Dod. Pempt. 183. Linaire commune ou Lin ſauvage.*

Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 223.

Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.

Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quam in vulgari J. B. 3. 458. Linaria Pannonica 1. Cluſ. Hiſt. 322.*

Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.

Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyſt.*

Linaria erecta, flore majore, odoro, obſoletè cæruleo, rictu flaveſcente H. R. Par.

Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.

Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B. 3. 360. Linaria altera, purpurea Dod. Pemp. 183.*

Linaria alba, major, odorata, C. B. Pin. 213.

Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus anguſtis C. B. Pin. 213.

Linaria capillaceo, folio odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monſpeſſulana J. B. 3. 459. Linaria Caryophyllata Cam. Hort. 90.*

Linaria foliis anguſtis, ex viridi caneſcentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica, iij Cluſ. Hiſt. 320.*

Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hiſpanica ij Cluſ. Hiſt. 320.*

Linaria lutea, montana, Geniſtæ tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.

Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.

Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr. 106.*

Linaria arvenſis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvenſis, cærulea, erecta C. B. Prodr. 107. Linaria odorata, Monſpeſſulana, minor, cærulea J. B. 3. 461.*

Linaria arvenſis, violacea C. B. Pin. 213.

Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. Part. 1, 299.*

Linaria pumila, ſupina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, ſerpens J. B. 3. 457. Linaria Hiſpanica v Cluſ. Hiſt. 321.*

Linaria pumila, foliis carnoſis, floſculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B. 3. 457. Linaria 2. Moravica 1. Cluſ. Hiſt. 321.*

Linaria foliis carnoſis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hiſpanica iv. Cluſ. Hiſt. 321.*

Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis ſine*

ordine dispositis J. B. 3. 460. Linariæ iv. Moravica ij Clus. Hist. 322.

Linaria repens, flore candidissimo Pluk. Almag. Bot.

Linaria quadrifolia, supina C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva J. B. 3. 480. Linaria tertia, Styriaca Clus. Hist. 322.*

Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. Rarior. Plant. 38.

Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. Hist Oxon Part. 2. 499.

Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.

Linaria saxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, angustifolia, flosculis albis, longius caudatis Triump. 87. *An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. Osyris alba Lob. Icon. 408?*

Ab eo genere excludendæ sunt *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin 212. quæ ad Casiam pertinet. Linaria folioso capulo luteo, majore C. B. Pin. 212. quæ Conyzæ species. Linaria folioso capitulo luteo, minor C B. Pin. 213. Conyzæ species. Linariæ aureæ affinis C. B. Pin. 213. Linari montana, flosculis albicantibus C. B. Pin. 213. ad Alchimillam revocanda.*

Linariam à Lini foliorum similitudine appellarunt.

GENUS III.

Asarina.

ASARINA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, tubulato personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E subrotundam, septo intermedio G in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut Linariæ fructus. Quare Asarina definiri potest plantæ genus Antirrhini flore & Linariæ fructu. *Tab. 76.*

Asarinæ speciem unicam novi.

Asarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera saxatilis, magno flore C. B. Pin. 306. Asarina Lobelii, flore Hederæ terrestris J. B. 3. App. 856. Asarina sive saxatilis Hederula Lob. Icon. 601.*

Asarina dicitur quasi planta ad Asarum accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. *Pediculaire.*

PEDICULARIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A B galeatum est, inferius verò C plerumque tripartitum. Ex calyce autem D F surgit pistillum E G posticæ floris parti X adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H M bifariam dehiscentem I N, in duo loculamenta divisum K O, semini- *Tab. 77.*

busque fætum oblongis L vel compressis & marginatis P.

Pedicularis species sunt

Pedicularis pratensis, lutea vel Crista galli C. B. Pin. 163. *Crista galli fœmina J. B. 3. 436. Crista galli Dod. Pempt. 556.*

Pedicularis pratensis, lutea, erectior, calyce floris hirsuto. *Crista ga'li mas J. B. 3. 436. Pedicularis lutea Tabern. Icon. 791.*

Pedicularis Alpina, floribus spicatis, pallidis. *Crista galli montana, floribus pallidis, in spicam congestis Raii Hist. 770.*

Pedicularis lutea, viscosa, serrata, pratensis. *Euphrasia lutea, viscata, serrata, pratensis Mor. H. R. Bles.*

Pedicularis Hispanica, umbellata. *Crista galli umbellata C. B. Prodr. 85.*

Pedicularis angustifolia, montana. *Crista galli angustifolia, montana C. B. Prodr. 86.*

Pedicularis versicolor, spicata. *Alectorolophos Italica, versicolor, spicata Barr. Icon.*

Pedicularis maritima, folio oblongo, serrato. *Trixago apula, unicaulis τετραστιχος Col. Part. 1. 199. Chamædrys unicaulis, spicata C. B. Pin. 148. Antirrhinum album, serrato folio J. B. 3. 437. Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211.*

Pedicularis annua, Alpina, lutea, angustifolia.

Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphrasia purpurea, minor C. B. Prodr. 111. Bot. Monsp. Euphrasia pratensis, Italica, latifolia C. B. Pin. 234. Euphrasia non scripta sive media Col. Part. 1. 202.*

Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia, flore candido C. B. Pin. 234.*

Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtusis. *Euphrasia rubra West-Morlandica, foliis brevibus, obtusis Raii Synops. 162.*

Pedicularis alpina, Teucrii folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirsutum C. B. Pin. 225. Chamædri vulgari falsæ aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum Ponæ J. B. 3. 289. Clinopolium Alpinum Pon. Bald. Ital. 95.*

Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.

Pedicularis Lusitanica, altissima, Chamædrifolia.

Pedicularis serotina, purpurascente flore. *Euphrasia pratensis, rubra C. B. Pin. 234. Euphrasia parva, purpurea J. B. 3. 433. Euphrasia altera Dod. Pempt. 55.*

Pedicularis serotina, lutea. *Euphrasia pratensis, lutea C. B. Pin. 234. Coris Monspessulana, lutea J. B. 3. 433. Euphasia sylvestris, major, lutea, angustifolia Col. Part. 1. 203.*

Pedicularis foliis Lini angustioribus. *Euphrasia foliis Lini, angustioribus C. B. Pin. 234. Euphrasiæ Linifolia Col. Part. 2. 69.*

Pedicularis Lusitanica, pratensis, gramineo folio. *Euphrasia scoparia, flore luteo V. Lusit.*

Pedicularis Hispanica, palustris Kali folio.

Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra J. B.* 3. 439. *Filipendula Alpina Lugd.* 1138.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii J. B.* 3. 438. *Pedicularis major, Alpina Lugd.* 1138.

Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos iij Cluſ. Hiſt. ccx. Alectorolophus Alpinus, minor Cluſ. Pan.* 707.

Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Aſpleno perſimilis Geſn. Fract.* 65.

Pedicularis Alpina, Aſphodeli radice, purpuraſcente flore. *Filipendula montana, flore Pediculariæ C. B. Pin.* 163. *Pedicularis bulboſa J. B.* 3. 438. *Alectorolophos Alpina Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis Alpina, altera, Aſphodeli radice. *Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *Alectorolophos Alpina ij. Cluſ. Hiſt. ccx.*

Pedicularis pratenſis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli, flore rubro J. B.* 3. 437. *Fiſtularia Dod. Pempt.* 556.

Pedicularis pratenſis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibuſdam Criſta galli flore albo J. B.* 3. 437.

Pedicularis paluſtris, rubra, elatior Raii Hiſt. 770.

Pedicularis paluſtris, alba, elatior Raii Synoſp. 162.

[a] Dodonæus Pedicularem dictam exiſtimat, quòd pecori ac jumentis quæ eâ paſcuntur, pediculorum copiam gignat: [b] Lobelius, quòd pediculos enecet: [c] Raius verò, quòd ejus folia rugas habeant pediculis ſimiles.

a *Pempt.* 556.
b *Adv.* 228.
c *Hiſt.* 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius C galeatum eſt inferius D plerumque integrum. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G ſubrotundam, bifariam dehiſcentem H H, ſepto intermedio L in duo loculamenta diviſam K ſeminibuſque fœtam I granorum Tritici æmulis. *Tab.* 78.

Melampyri ſpecies ſunt

Melampyrum purpuraſcente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multis ſive Triticum Vaccinum J. B.* 3. 439. *Triticum Vaccinum Dod. Pempt.* 541.

Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum ſylvaticum, flore luteo ſive Satureia lutea, ſylveſtris J. B.* 3. 441. *Milium ſylvaticum* 1. *Alſine ſylvatica & Milium ſylvaticum, ij Tabern. Icon.* 242.

Melampyrum criſtatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.

Ab genere excludendum eſt. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin.* 234. quod Ranunculi ſpecies exiſtimatur.

Melampyrum dicitur à vocibus Græcis πυρὸς *Triticum*, & μέλας *niger*, propter ſeminis formam & colorem.

GENUS VI.

Euphrasia. *Eufraise.*

Tab. 78. EUPHRASIA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius surrectum & multifariam sectum, inferius vero C in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam oblongam F G, in duo loculamenta divisam H, seminibusque fœtam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt

Euphrasia officinarum C. B. Pin. 233. *Euphrasia J. B. 3. 432. Dod. Pempt. 54. Eufraise.*

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C. B. Pin. 233. *Euphrasia minima, lutea Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.*

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, anguloso Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 60.

Euphrasiæ species floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incisis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79. POLYGALA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato posteriùs non perforato B, anteriùs in duo labia distincto, quorum superius A bifidum est, inferius verò C pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E compressum, bifariam dehiscentem F, in duo loculamenta divisum G & seminibus fœtum oblongis H, fructus autem involvi solet calyce ipso floris I ex quinque foliis constante; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus K L, quæ deinde fructum complectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt

Polygala major C. B. Pin. 215. *Polygala vulgaris, major J. B. 3. 387. Polygala major, cærulea Tabern. Icon. 829.*

Polygala major, alba Tabern. Icon. 829.

Polygala major purpurea Tabern. Icon. 830.

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis J. B. 3. 386. Polygala cæruleo Tabern. Icon. 831.*

Polygala alba Tabern. Icon. 831.

Polygala purpurea Tabern. Icon. 831.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C. B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii Lugd. 491.*

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H. R. Monsp.

Polygala annua, erecta, angustifolia, floribus coloris obsoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monsp. *Polygala vulgaris, coloris obsoleti, foliis angustissimis J. B. 3. 388.*

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Mus. Part. 2. 141. *Polygala brevi, lanceolato folio Ejusd. Tab. 99.*

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamæmyrsine quorundam Dalecampii Lugd. 1175.*

Polygala Lusitanica, frutescens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, frutescens, angustifolia, major Oldenl. *Polygala frutescens Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent. 1. 107.*

Polygala Africana, frutescens, angustissimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, frutescens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore flavescente. *Chamæbuxus flore Coluteæ flavescente C. B. Pin. 471. Anonymos flore Coluteæ Clus. Hist. 105.*

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore ex purpurea rubente. *Chamæbuxus flore Coluteæ ex purpurea rubescente C. B. Pin. 471. Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πολὺ, *multùm*, & γάλα, *lac*, quasi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A vel aduncum vel sursum ad posteriora revolutum, inferius verò C tripartitum. Ex floris calyce D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F clavæ æmulum, septo intermedio H in duo loculamenta G divisum, bifariam dehiscentem, seminibusque fœtum ut plurimum compressis, & quasi cordiformibus I. *Tab. 79.*

Adhatodæ species sunt

Adhatoda Zeylanensium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini H. Mal. Part. 2. 33.*

Adhatoda floris labio superiori augustissimo & ad posteriora reclinato. *Carim-curini H. Mal. Part. 2. 31.*

Adhatoda herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius A galeatum est, inferius verò B tripartitum. Ex ima parte floris surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, unicapsularem, in duas veluti *Tab. 81.*

carinas dehiſcentem E, ſeminibuſque fœtum F ut plurimùm minutiſſimis.

Orobanches ſpecies ſunt

Orobanche major, Caryophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore majore J. B. 2. 780. Limodoron ſive Orobanche Dod. Pempt. 552.*

Orobanche major, fœtidiſſima, ſylvæ Bononienſis.

Orobanche Luſitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche ſubcæruleo flore ſive ij Cluſ. Hiſt. 271.

Orobanche ramoſa, floribus purpuraſcentibus C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus ſive ramoſa J. B. 2. 781. Orobanche iij. πολύκλωνος Cluſ. Hiſt. 271.*

Orobanche ramoſa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramoſa, floribus ſubalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quaſi Orobi angina à vocibus Græcis Ὄροβον ἄγχειν quo Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ naſcitur, ſtrangulare exiſtimetur.

SECTIO V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum deſinente.

GENUS I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81. ACANTHUS eſt plantæ genus, flore A monopotalo, anomalo, cujus anterior pars A trifariam dividitur, poſterior verò B in annulum deſinit, ſtaminibus C labii ſuperioris locum occupantibus, apiceſque D ſcoparum æmulos ſuſtinentibus. Ex calyce autem K ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G glandiformem, calyce obvolutum, ſepto intermedio L in duo loculamenta diviſum H I & ſeminibus fœtum M ut plurimùm gibbis.

Acanthi ſpecies ſunt

Acanthus ſativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina J. B. 3. 75. Acanthus ſativus Dod. Pempt. 719. Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus ſive Branca Urſina ſpinoſa J. B. 3. 75. Acanthus ſylveſtris Dod. Pempt. 719.*

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus ſylveſtris, mitioribus ſpinis Pluk. Almag. Bot.*

Acanthi ſpecies floribus carentes foliorum formâ dignoſcuntur. Hæc autem adeo venuſta ut columnarum capitulis inſculpi ſoleat. Conſulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

CLASSIS

CLASSIS IV.
DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore monopetalo, labiato.

FLOS LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fistulam, supernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut pistillum ejus, cui quatuor embryones adhærescunt, abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, qua notâ distinguitur à flore Personato, cujus pistillum abit in capsulam à calyce longè divisam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui succedunt quatuor semina (quales sunt flores Echii, Buglossi, Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc est faciem larvæ seu ludicræ cujusdam personæ vel rostri animalium æmulam.

SECTIO I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius galeatum est vel falcatum.

GENUS I.

Phlomis.

PHLOMIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A quod galeatum est, inferiori H totum incumbit, tripartito & nonnihil extuberanti: ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsula G seu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita. *Tab. 82.*

Phlomidis species sunt

Phlomis fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbascum latis Salviæ foliis C. B. Pin. Verbascum iv. sive sylvestre Math.* 1146.

Phlomis fruticosa, Salviæ folio longiore & angustiore. *Verbascum 4. Mathioli Lob. Icon.* 560.

Phlomis fruticosa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticosa. Cist. folio, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. Verbascum subrotundo Salviæ folio C. B. Pin. 240.*

Phlomis fruticosa, Lusitanica, flore purpurascente, foliis acutioribus. *Verbascum. Salviæ folio, flore rubro, Lusitanicum V. Lusit. Verbascum latis Salviæ foliis, alterum, flore rubello H. R. Par.*

Phlomis Narbonensis, Hormini folio, flore purpurascente. *Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin. 230. Herba venti Monspeliensibus J. B. 3. App. 854. Herba venti Lob. Icon. 532.*

Phlomis Hispanica, fruticosa, candidissima, flore ferrugineo. *Stachys frutícans, latifolio, tomentosa, flore ferrugineo Barr. Icon.*

Phlomis Hispanica, candidissima, herbacea.

Phlomis Lychnitis Clus. Hist. xxvij. *Verbascum angustis Salviæ foliis C. B. Pin. 240. Verbascum sylvestre, Monspeliense, flore luteo, hiante J. B. 3. 307.*

GENUS II.

Horminum, *Ormin.*

Tab. 82. HORMINUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A parvum & galeatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F subrotunda, in capsulâ G quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini species sunt:

Horminum comâ purpuro-violacea J. B. 3. 309. *Horminum sativum C. B. Pin. 238. Horminum Dod. Pempt. 294.*

Horminum comâ rubra J. B. 3. 309.

Horminum comâ viridi. *Horminum sativum, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.*

Horminum sylvestre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallitrico affinis planta, Horminum sylvestre, latifolium Clusio J. B. 3. 314. Horminum sylvestre, iij. Clus. Hist. xxix.*

Horminum Napi folio Mor. H. R. Bles.

Horminum minus, folio sinuato, flore minore, dilutè cæruleo Mor. H. R. Bles. *Horminum Verbenæ laciniis, angustifolium Triumph. 66.*

Horminum pratense, flore minimo Schol. Bot. 68.

Horminum sylvestre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Gallitricis affine Maru, si non genus aliquod, Sclarea Hispanica Taberbæmontani J. B. 3. 113. Sclarea Hispanica Tabern. Icon. 374.*

Horminum spicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.

Horminum dicitur ab ὁρμαίνω, hoc est *impeta feror.* [a] Creditur enim in vino bibitum etiam Venerem stimulare.

[a] Diosc. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A falcatum est, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D surgit pistillum E floris parti posteriori B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F H subrotunda G I, in capsula K L quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 82.

Sclareæ species sunt

Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin. 238. Gallitricum sativum J. B. 3. 309. Orvala Dod. Pempt. 292. Orvale, Toute-bonne.*

Sclarea vulgaris, lanuginosa, amplissimo folio. *Æthiopis foliis sinuosis C. B. Pin. 231. Æthiopis multis J. B. 3. 315. Æthiopis Dod Pempt. 148.*

Slarea laciniatis foliis. *Æthiopis laciniatis foliis Barr. Icon.*

Slarea Lusitanica, glutinosa, amplissimo folio.

Sclarea Asphodeli radice. *Horminum sanguineum, Asphodeli radice Triumph. 69. Horminum sylvestre, maculatum, tuberosum Franc. de Honuphriis.*

Sclarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Bles.*

Sclarea Pyrenaica, glutinosa, foliis sinuatis. *Horminum Anguriæ folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinosum, Anguriæ folio D. Fagon. Schol. Bot.*

Sclarea Tingitana, fœtidissima, hirsuta, flore albo.

Sclarea Africana, præcox, annua.

Sclarea maxima, Bætica, annua, flore dilutè cæruleo. *Horminum Bæticum, maximum, flore dilutè cæruleo H. R. Par.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore cæruleo. *Horminum pratense, foliis serratis C. B. Pin. 238. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea flore cæruleo, magno J. B. 3. 311. Orvala sylvestris, species quarta Dod. Pempt. 293.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore albo. *Horminum pratense, flore albo, foliis serratis H. R. Par. Gallitricum sylvestris, flore majore albo J. B. 3. 312.*

Sclarea pratensis, foliis serratis, flore suavè-rubente. *Horminum pratense foliis serratis, flore suavè-rubente H. R. Par. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea, flore purpureo, magno J. B. 3. 311.*

Sclarea major, foliis in profundas lacinias incisis. *Horminum sylvestre, majus foliis profundius incisis C. B. Pin. 239. Gallitricum sylvestre, comâ virescente J. B. 3. 312. Hormini sylvestris iiij., prima species Clus. Hist. quoad Icon. xxx.*

Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Bisermas Camerarii H. R. Par.*

Sclarea Syriaca, flore cæruleo.

Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum sylvestre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin. 239. Hormini sylvestris v. altera species Clus. Hist. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, minor, five glabra. *Horminum fylveſtre, Salvifolium minus C. B. Pin. 239. Gallitricum glabrum, folio Salviæ, flore purpureo J. B 3. 312. Hormini fylveſtris v ſpecies prior Cluf. Hiſt. xxxj.*

Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuoſi folio ſeu majus haſtato folio Nor. H. R. Bleſ.*

Sclarea folio triangulari, caule tomentoſo. *Horminum haſtatis amplioribus foliis ſeu Ari modo alatis, caulis & pediculis araneoſâ lanugine villoſis ex inſula Gomera Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.*

Sclarea Tingitana, Betonicæ folio, flore cæruleo.

Sclarea Africana, fruteſcens, Helianthemi folio Oldenl.

Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.*

Sclarea rugoſo, verrucoſo & laciniato folio. *Horminum Syriacum, rugoſo verrucoſoque folio, Cornu cervinum exprimente Prod. Par. Bat. Horminum rugoſo verrucoſoque folio Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.*

GENUS IV.

Salvia. *Sauge.*

Tab. 83. SALVIA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A B modò fornicatum eſt, modò falcatum, inferius verò D E tripartitum, extuberans, nec cochlearis inſtar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H ſurgit piſtillum I poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina M ſubrotunda L, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. Hi notis addenda ſunt ſtamina F G os Hyoïdes quodammodo repæſentantia.

Salviæ ſpecies ſunt

Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flaveſcente. *Horminum luteum, glutinoſum C. B. Pin. 238. Galeopſis ſpecies lutea, viſcida, odorata nemorenſis J. B. 3. 314. Orvala 3. Dod. Pempt. 292.*

Salvia major, an Sphacelus Theophraſti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia J. B. 3. 304. Salvia major Dod. Pempt. 390.*

Salvia major, calyce florum purpuraſcente.

Salvia major, foliis verſicoloribus C. B. Pin. 237.

Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. A. Par.

Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.

Salvia minor, ſinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.

Salvia folio ſubrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr.* 113.

Salvia latifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio ſerrato Prodr. 113. Salvia ſerrata, criſpa J. B. 3. 305. Sauge friſée.*

Salvia Abſinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor, altera C. B. Pin. 237.*

Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, Pomifera Cluſ. Hiſt. 343*

Salvia Cretica, non Pomifera Cluſ. Hiſt. 343.
Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.
Salvia anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 343.
Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B.* 3. 305. *Salvia minor Dod. Pempt.* 290. *Sauge franche.*
Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.
Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.
Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hiſpanica, flore albo Eyſt.*
Salvia Hiſpanica, Lavandulæ folio.
Salviæ ſpecies flore fructuque carentes facile dignoſcuntur odore quodam proprio, aromatico, graveolente, & foliis rugoſis quales eſſe ſolent uſu detritæ veſtes.
Salvia à ſolvendo, quòd pluribus morbis ſucurrere exiſtimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A quod galeatum eſt, inferiuſque C tripartitum in fauces deſinunt B, ſpeciemque capitis neſcio cujus Draconis præ ſe ferunt. Ex calyce autem ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita.

Dracocephali ſpeciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, anguſtifolia, profundè ſerrata, Perſicæ folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio ſerrato A. R. Par.* 79. *Pſeudodigitalis foliis dentatis, Perſicæ foliis Bocc. Rarior. Plant.* 11.

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis *δράκων draco*, & *κεφαλὴ caput.*

GENUS VI.

Caſſida. *La Toque.*

CASSIDA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D plerumque bifidum eſt. Ex calyce autem E cujus ſuperior pars eſt criſtata F, ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abit in totidem ſemina K oblonga L, in capſulâ H I quæ floris calyx fuit, recondita, capſulâ, inquam, caput galeâ munitum non malè repræſentante; pars enim ſuperior I criſtam, inferior verò H aliam partem galeæ quà maxilla inferior fovetur, exhibere videntur. *Tab.* 84.

Caſſidæ ſpecies ſunt

Caſſida Col. Part. 1. 187. *Lamium peregrinum ſive Scutellaria C. B. Pin.* 231.

Scutellaria Teucrii facie J. B. 3. 291. Lamium Aſtragaloides Corn. 129.

Caſſida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii facie, flore albo J. B. Deſcript. 3. 291. Caſſida flore ex albo pallente Col. Part. 1. 190.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore. *Teucrium Aſtragaloides, Caſſida minor H. R. Par.*

Caſſida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica, major, Americana H. L. Bat.*

Caſſida paluſtris, vulgarior, flore cæruleo. *Lyſimachia cærulea, galericulata vel Gratiola cærulea C. B. Pin. 246. Tertionaria aliis Lyſimachia galericulata J. B. 3. 435. Lyſimachia galericulata Lob. Icon. 344.*

Caſſida paluſtris, vulgatior, flore albo.

Caſſida paluſtris, minima, flore purpuraſcente. *Gratiola minor & latifolia noſtras Park. Theat. 220.*

Caſſida Americana, Malvæ folio. *Scutellaria Americana, Malvæ folio Mor. H. R. Bleſ.*

Caſſida Alpina, ſupina, magno flore albido.

Caſſida peregrina, Meliſſæ folio.

Caſſida Canadenſis, pumila Origani folio Sarrac.

Col. Part. 1. 187. A ſingulari & privata fructus ſive Pericarpii formâ (inquit Colomna,) in aliis nondum viſa, militaris galeæ iconem exprimente, Caſſidam appellare libuit, ſic enim Latinè illam appellant.

GENUS VII.

Brunella. *Brunelle.*

Tab. 84. BRUNELLA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius B galeatum eſt, inferius verò C in tres partes diviſum, mediâ D cochlearis inſtar excavatâ. Ex calyce autem X ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum F, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda K, in capſulâ G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores denſe in ſpicam diſponi, eorumque ſtamina ad oſſis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Balvia.

Brunellæ ſpecies ſunt

Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. Icon.

Brunella major, folio non diſſecto C. B. Pin. 260. *Brunella flore minore, vulgaris J. B. 3. 428. Brunella Dod. Pempt. 136. Brunelle.*

Brunella major, folio non diſſecto, flore albo C. B. Pin. 261.

Brunella major, folio non diſſecto, flore purpuraſcente H. R. Par.

Brunella cæruleo, magno flore C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno, folio non laciniato J. B. 3. 329. Brunella 1. Cluſ. Hiſt. xliij.*

Brunella flore magno, albo C. B. 261.

Brunella flore magno, carneo H. Edinb.

Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.

Brunella Lusitanica, flore & spicâ majore A. R. Par. 67.

Brunella Hyssopifolia C.B.Pin.261. *Brunella ij. flore purpureo Clus.Hist.xliij.*

Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Clus. Hist. xliij.*

Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*

Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par. *Pin. 260.*

Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ effectibus, seu potius malo castrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

GENUS I.

Lamium.

LAMIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A cochlearis instar est excavatum; inferius verò E bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C marginatas D D. Ex calyce autem F tubulato, ac quinque partito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 89.*

Lamii species sunt

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin. 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*

Lamium purpureum, fœtidum, folio subrotundo, minus H. L. Bat.

Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascente, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*

Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Park. Theat. 604. *Lamium album, non fœtens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners sive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*

Lamium albâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarensium Col. Part. 1. 192.*

Lamium Parietariæ facie Mor. H. R. Bles.

Lamium montanum, foliis eleganter incisis, flore purpurascente. *An Lamium Æquicolorum Col. Part. 1. 192.*

Lamium rubrum, minus, foliis profundè incisis Raii Synop. 129.

Lamium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners, minor folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. Morsus Gallinæ folio Hederulæ, alterum Lob. Icon. 463.*

Ab eo genere excludi debent, *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin. 231. quod Galeopsis species est. Lamium maximum, sylvaticum, alterum C. B. Pin. 231. Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin. 231. ad Melissam revocandum. Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium maculatum C. B. Pin. 231. Galeopsis species. Lamium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin. 231. Cassidæ species.*

Lamium dictum existimatur à personata nescio qua effigie, qua *Lamiam* vocant.

Lamii species flore fructuque carentes dignosci solent, foliis ad Urticam accedentibus & fœtidis, sed notæ illæ specificæ Galeopsi etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85. MOLDAVICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A nonnihil fornicatum est, bifidum ac sursum reflexum; inferius vero F bifidum pariter, desinuntque ambo in fauces C marginatas D E. Ex calyce autem G tubulato & in duo labia inæqualia plerumque secto, surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K oblonga L, in capsula I que floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ species sunt

Moldavica Betonicæ folio, flore cæruleo. *Melissa peregrina, folio oblongo C. B. Pin. 229. Melissa Turcica, multis dicta J. B. 3. Part. 2. 234. Melissa Moldavica, flore cæruleo Eyst. Melissa Turcica Tabern. Icon. 355.*

Moldavica Betonicæ folio, flore purpuro-cæruleo. *Melissophyllon Turcicum, flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 715.*

Moldavica Betonicæ folio, flore albo. *Melissophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. Melissa Moldavica, flore albo Eyst.*

Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. *Melissa fortè Canarina, triphyllos, odorem Camphoræ spirans penetrantissimum Pluk. Almag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325. fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85. BALLOTE est plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium superius cochlearis instar est excavatum, inferius verò C in tres partes divisum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H oblonga G, in capsula F tubulatâ pentagonâ

tagonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes speciem unicam novi.

Ballote Math. 825. *Marrubium nigrum, fœtidum, Ballote Dioscoridis. C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum sive Ballote J. B.* 3. 318.

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopsis.

GALEOPSIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B cochlearis instar est excavatum, inferius verò C G in tres partes divisum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E surgit pistillum F posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga I, in capsulâ H. infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 86.

Galeopseos species sunt

Galeopsis procerior, fœtida, spicata. *Lamium maximum, sylvaticum, fœtidum C. B. Pin.* 231. *Galeopsis sive Urtica iners magna, fœtidissima J. B.* 3. *App.* 853. *Urtica Herculea Tabern. Icon.* 536.

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, flore purpurascente. *Urtica aculeata, foliis serratis C. B. Pin.* 232. *Cannabis sylvestris quorundam, Urticæ inerti affinis J. B.* 3. *App.* 854. *Cannabis sylvestris, spuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis serratis, floribus candidis C. B. Pin.* 232.

Galeopsis, altera, caliculis aculeatis, flore flavescente. *Urtica aculeata, foliis serratis, altera C. B. Pin.* 232. *Cannabis sylvestris, spuria, tertia Lob. Icon.* 528.

Galeopsis angustifolia, flore variegato. *Cannabis spuria, angustifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopsis patula segetum, flore purpurascente. *Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin.* 233. *Ladanum segetum, flore rubro quorundam J. B.* 3. 855. *Alyssum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon.* 541.

Galeopsis patula segetum, flore albo. *Ladanum segetum, flore albo quorundam J. B.* 3. *App.* 855.

Galeopsis Alpina, Betonicæ folio, flore variegato. *Pseudostachys Alpina C. B. Pin.* 236. *Salvia Alpina Tabern. Icon.* 372.

Galeopsis palustris, Betonicæ folio, flore variegato. *Stachys palustris, fœtida C. B. Pin* 236. *Galeopsis angustifolia, fœtida J. B.* 3. *App.* 854. *Clymenum minus Dalechampii Lug.* 1357.

Galeopsis sive Urtica iners, flore luteo J. B. 323. *Lamium folio oblongo, luteum C. B. Pin.* 231. *Urtica iners tertia, sive Lamium luteo flore Dod. Pempt.* 153.

Galeopsis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopsis annua, Hispanica, rotundiore folio. *Ocimastrum Valentinum Clu Hist. xlij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230.

Galeopsis Hispanica, frutescens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium flore albo H. R. Par. Lamio arboreo, perenne di Candia Zan.* 112.

Galeopsis à voce Græca γαλῆ *Felis*, quod ejus flores Felis faciem repræsentare existimarint.

GENUS V.

Stachys.

Tab. 86. STACHYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B nonnihil fornicatum est ac erectum, inferius verò C D in tres partes, divisum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F surgit pistillum G posticæ floris parti E adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda K, in capsulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His addenda sunt folia villosa & incana, qualia Dioscorides tribuit Stachydi. Lib. 3. cap. 120.

Stachydis species sunt

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchsii J. B.* 3. 319. *Stachys Dioscoridis Lob. Icon.* 530.

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pseudostachis Cretica Ejusd. Prodr.* 113.

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt.* 90.

Stachys Canariensis, frutescens, Verbasci folio. *Stachys amplissimis Verbasci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, spicâ Betonicæ ex Insulâ Canarinâ Pluk. Almag. Bot. Salvia sylvestris, amplissimis Verbasci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canariensis Ejusd. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 322. *fig.* 4.

Stachys à voce Græca Στάχυς, *spica*, quasi planta spicata diceretur: quòd tamen plantis hoc nomine insignitis non multùm convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87. CARDIACA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A imbricatum & multò longius est inferiore C tripartito. Ex calyce autem D surgit pistillum K posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E angulata, totam capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ speciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt.* 94. *Lob. Icon.* 516. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè* 1. *Theophrasti C. B. Pin.* 230. *Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca crispa Raii Hist. 572. *Cardiaca foliis eleganter crispis Cat. Hort. Oxon.* 38.

Cardiaca flore & semine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignosci solet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca καρδία, *Cor*; quasi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queuë de Lion.*

LEONURUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A imbricatum & multò longius est inferiore C tripartito. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga F, in capsulâ H longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita. *Tab.* 87.

Leonuri species sunt

Leonurus perennis, Africanus, Sideritidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bonæ spei Breyn. Cent.* 1. *Cardiaca Africana, perennis, foliis Sideritidis, floribus longissimis, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis villosis H. L. Bat.*

Leonurus Canadensis, Origani folio. *Origanum fistulosum, Canadense Corn.* 14.

Leonurus à Cardiaca differt capsulæ formâ, quæ tubus admodum longa est, si cum Cardiacæ capsulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων λέοντος, *Leo*, & οὐρὰ *Cauda*, quasi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

MOLUCCA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A D cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò C F tripartitum. Ex calyce autem G H surgit pistillum I posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K angulata L, in capsulâ M N campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab.* 88.

Moluccæ species sunt

Molucca lævis Dod. Pempt. 92. *Melissa Moluccana, odorata C. B. Pin.* 229. *Molucca J. B.* 3. *Part.* 234.

Molucca spinosa Dod. Pempt. 92. *Melissa Moluccana, fœtida C. B. Pin.*

229. *Molucca asperior, fœtida J. B. 3. Part. 2. 235.*

Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa, Sicula, calyce amplo, patul Raii Hist. 568.*

Molucca dicitur à Moluccis Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89. PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cuju labium superius A fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C tripar titum. Ex calyce autem D E infundibuliformi surgit pistillum F posticæ flori parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qu deinde abeunt in totidem semina G oblonga H, in capsulâ D E infundibuli formi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dictamno falso di Ce rigo, overo Dittamno 2. di Theofrasto Pon. Bald. Ital. 25.*

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamn spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnum nigro, rotundo, crispo foli Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Mar rubium album, rotundifolium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subro tundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifo lium, album, majus seu latifolium Ejusd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudo dictamnum seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillaræ res pondens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Ga leopsis Anguillaræ, sive Pseudodictamnum nigrum, Siculum Bocc. Mus Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnum adulte rinum quibusdam verticillatum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnum Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus, minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi dictamnus falsus, quod foliis canescentibus & subro tundis dictamnum Creticum referat.

GENUS X.

Mentha. *Menthe.*

Tab. 89. MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A fornicatum est; inferius verò B. tripartitum: sic tamen ambo se cantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Claris. Raio.

Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ ſpecies ſunt

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Manthaſtrum folio rugoſo, rotundiore, ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha ſylveſtris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monſp.

Mentha hortenſis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non criſpa, odore Ocimi J. B. 3. Part. 2. 216. Mentha quarta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, verticillata C. B. Pin. 227. *Menta criſpa, verticillata, folio rotundiore J. B. 3. Part. 2. 215. Mentha prima Dod. Pempt. 95.*

Mentha rotundifolia, criſpa, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, rotundifolia, criſpa J. B. 3. Part. 2. 218. Mentha alta Dod. Pempt. 95.*

Mentha criſpa, Danica aut Germanica, ſpecioſa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, ſpicata, altera C.B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, cultum, folio rotundiore, rugoſo J. B. 3. Part. 2. 218. Syſimbria, Mentha agreſtis Lob. Icon. 508.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major C.B. Pin. 227. *Mentha aquatica ſive Syſimbrium J. B. 3. Part. 2. 223. Syſimbrium Dod. Pempt. 97.*

Mentha rotundifolia, paluſtris ſeu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvenſis, verticillata, hirſuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvenſis, verticillata C. B. Pin. 229. Calamintha arvenſis 1. Tabern. Icon. 352.*

Mentha arvenſis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopſ. 123.

Mentha ſpicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio criſpo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente J. B. 3. Part. 2. 219.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia Dod. Pemp. 95.*

Mentha anguſtifolia, ſpicata, glabra, folio rugoſiore, odore graviore Raii Synopſ. 123.

Mentha ſylveſtris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis. C. B. Pin. 227. *Mentha ſpicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori C. B. 3. Part. 2. 220. Menthaſtrum Campenſe & Zuvolenſe Lobelii Lugd. 673.*

Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervido Piperis Raii Synopſ. 124.

Mentha ſylveſtris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthaſtrum ſpicatum, folio longiore, candicante J. B. 3. Part. 2. 221. Menthaſtrum Dod. Pempt. 96.*

Mentha paluſtris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthaſtri aquatici genus hirſutum, ſpicâ latiore J. B. 3. Part. 2. 222. Calamintha tertia Dioſcoridis, Menthaſtrifolia aquatica, hirſuta Lob. Icon. 510.*

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium C. B. Pin. 222.*

Pulegium J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pempt. 282. Pouliot.

Mentha aquatica ſeu Pulegium vulgare, flore albo. *Pulegium latifolium flore albo H. R. Par.*

Mentha aquatica, Pulegium mas dicta. *Pulegium latifolium, alterum C. B. Pin. 222. Pulegium mas Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.*

Mentha aquatica, tomentoſa, minima. *Pulegium tomentoſum, minimum Bocc. Rarior. Plant. 40.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium anguſtifolium C. B. Pin. 222. Pulegium Cervinum, anguſtifolium J. B. 3. Part. 2. 257. Pulegium Maſſilioticum Tabern. Icon. 356.*

Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium anguſtifolium, flore albo H. R. Par.*

Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μίνθη, tum & Ἡδύοσμος, ut ait Dioſcorides.

Menthæ ſpecies flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico dignoſci ſolent.

GENUS XI.

Marrubiaſtrum.

Tab. 89. MARRUBIASTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato; cujus labium ſuperius A cochlearis adinſtar eſt excavatum, inferius verò B in tres crenas diviſum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina ſubrotunda G in capſula F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda eſt floris facies quædam propria, quâ Marrubiaſtrum differt à Galeopſi.

Marrubiaſtri ſpecies ſunt

Marrubiaſtrum vulgare. *Sideritis Alſines Triſſaginis folio C. B. Pin. 233. Prodr. 111.*

Marrubiaſtrum paluſtre, fœtidum. *Lamium paludoſum, Belgicum, Meliſſæ folio H. L. Bat.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Sideritis genus, ſpinoſis verticillis J. B. 3. 428.*

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, caliculis culeatis, flore flavo cum limbo atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite medio-croceo Col. Part. 1. 196.*

Marrubiaſtrum Cardiacæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 98.

Marrubiaſtrum Americanum, floribus in capitulum congeſtis, Meliſſæ odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. LYCOPUS eſt plantæ genus, flore monopetalo, ſed labiato & quodammo-

do campaniformi, labium enim ſuperius AB vix diſtingui poteſt à partibus labii inferioris, adeo ut primo aſpectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti C adinſtar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina E ſubrotonda, in capſula quæ floris calix fuit, recondita.

Lycopi ſpecies ſunt

Lycopus paluſtris, glaber. *Marrubium paluſtre, glabrum C. B. Pin.* 230. *Marrubium aquaticum quorundam J. B.* 3. 318. *Marrubium aquatile Dod. Pempt.* 595.

Lycopus paluſtris, villoſus. *Marrubium paluſtre, hirſutum C. B. Pin.* 230.

Lycopus Canadenſis, glaber, foliis inciſis.

Lycopus foliis in profundas lacinias inciſis. *Marrubium aquaticum ſeu aquatile, foliis tenuiùs diſſectis Mor. H. R. Bleſ.*

Lycopus à vocibus Græcis λύκος, *Lupus*, & πους, *Pes*, quaſi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius erectum eſt.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine.*

SIDERITIS eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E floris parti poſteriori B adinſtar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G oblonga in capſula F quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum eſt flores Sideritidis verticillatim diſponi, in alis foliorum H quæ plerumque criſtæ modo inciduntur & à cæteris differunt. *Tab.* 90.

Sideritidis ſpecies ſunt

Sideritis hirſuta, procumbens C.B. Pin. 233. *Tetrahit Herbariorum Lob. Icon.* 523.

Sideritis hirſuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis iiij Cluſ. Hiſt. xl.*

Sideritis foliis hirſutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monſpeſſulana J. B.* 3. 426. *Sideritis Monſpeliaca, Scordioides, floribus luteis, Tragoriganum Praſſoides Franciſci Pennini Lob. Icon.* 525.

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez, brevi ſpica J. B.* 2. 427. *Sideritis vij Cluſ. Hiſt. xlj.*

Sideritis Alpina, Hyſſopifolia in ſummitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hiſpanica, erecta, folio anguſtiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis,*

flore candido J. B. 3. Part. 2. 261. Tragoriganum ij. Clus. Hist. 240.
Sideritis Hispanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
Sideritis Hispanica, bituminosa, angustifolia, crenata.
Sideritis Hispanica, fœtidissima, glabra, flore purpurascente & comâ canescente.
Sideritis Hispanica, frutescens, seu lignosior.
Sideritis Pyrenaica, Hyssopifolia, minima, procumbens.
Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
Sideritis Canadensis, altissima, Scrofulariæ folio, flore flavescente. *Betonica maxima, Scrofulariæ folio, flore è luteo pallescente Schol. Bot.*
Sideritis Canadensis, altissima, Scrophulariæ folio, flore purpurascente. *Betonica maxima, Scrophulariæ folio, floribus incarnatis Par. Bat.*
Ab eo genere excludi debent *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin. 233. Sideritis Alsines Trissaginis folio C. B. Pin. 233. quarum prima ad Betonicam; secunda ad Galeopsim; tertia ad Marrubiastrum attinet.*
Sideritis à voce Græca σίδηρος *ferrum*, quòd vulnera à ferro inflicta sanare existimetur.

GENUS II.
Marrubium. *Marrube.*

Tab. 91. MARRUBIUM est plantæ genus, flore monopetalo labiato, cujus labium superius A surrectum est & bicorne, inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga F I, in capsula G H quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii species sunt
Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album J.B. 3. 316. Marrubium sive Prassium album Tabern. Icon. 539.*
Marrubium album, villosum C. B. Pin. 230. *Prodr.* 110.
Marrubium album, latifolium, peregrinum C.B. Pin. 230. *Marrubium candidum, folio subrotundo J. B. 3. 317. Marrubium candidum Dod. Pempt. 87.*
Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtusis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum, angustis foliis, inodorum Eyst.*
Marrubium album, angustifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album, angustiore folio J. B. 3. 317. Marrubium Creticum Tabern. Icon. 539.*
Marrubium Hispanicum, supinum, calyce stellato & aculeato. *Alysson Galeni Clus. Hisp. 387. Dod. Pempt. 88.*
Marrubium Hispanicum, supinum, foliis sericeis argenteis. *Marrubium album, sericeo, parvo & rotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 78. Tab. 69.*
Ab eo genere excludi debent. *Marrubium Cardiaca dictum, fortè primum Theophrasti C. B. Pin. 230. quod Cardiaca dicitur. Marrubium nigrum, fœtidum*

fœtidum, Ballote Dioscoridis C. B. Pin. 230. *quod Ballote species est. Marrubium palustre, glabrum C. B. Pin.* 230. *ad Lycopum cum sequenti spectat. Marrubium palustre, hirsutum C. B. Pin.* 230. *Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin.* 230. *Vide Galeopsim. Marrubium nigrum, longifolium C. B. Pin.* 230. *ad Phlomidis genus revocandum.*

GENUS LII.

Melissa. *Melisse.*

MELISSA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G H surgit pistillum I posticæ floris parti C D adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina N K subrotunda M L, in capsula H G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Melissæ in foliorum quidem alis nasci, non tamen omnino verticillatos esse. *Tab.* 91.

Melissæ species sunt

Melissa hortensis C. B. Pin. 229. *Melissa vulgaris, odore Citri J. B.* 3. *Part.* 2. 232. *Melissa Dod. Pempt.* 91. *Melisse.*

Melissa Romana, molliter hirsuta & grave olens H. R. Par. *Melissa Romana, hirsutior Mor. H. R. Bles.*

Melissa humilis, latifolia, maximo flore purpurascente. *Melissa Trag.* 12. *Lamium montanum, Melissæ folio C. B. Pin.* 231. *Melissa adulterina quorundam, amplis foliis & floribus non grati odoris J. B.* 3. *Part.* 2. 233. *Melissa Fuchsii Lob. Icon.* 515.

Melissa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum* 1, *albo flore Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa humilis, angustifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici* 1. *species altera Clus. Hist. xxxvij.*

Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotundiore, flore magno, violaceo J. B.* 3. 212.

Melissam dixerunt à voce Græca μέλι, *mel*, quòd apes mellificationi incumbentes ea maximè delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calament.*

CALAMINTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò E F tripartitum. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui abeunt in totidem semina K subrotunda L, in capsula I quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Calaminthæ in foliorum alis nasci, pediculis ramosis insidentes. *Tab.* 92.

Calaminthæ ſpecies ſunt

Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calaminth. flore magno, vulgaris J. B. 3. Part. 2. 228. Calamintha montana Dod. Pempt. 98. Calament.*

Calamintha procerior, magno flore, ſylvæ Fontis-Bellaquei.

Calamintha Pulegii odore, ſive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii J. B. 3. Part. 229. Pulegium ſylveſtre ſive Calamintha altera Dod. Pempt. 98.*

Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilutè cæruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo prodeuntibus Bocc. Muſ. Part. 2. 45. *Calamintha præalta, Pulegii odore Ejuſd. Tab. 40. Calaminthæ præaltæ Pulegii odore altera Icon, ex Sabaudia Ejuſd. Tab. 38.*

Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo J. B. 3. Part. 2. 229. Calamintha montana, præſtantior Lob. Icon. 512.*

Calamintha magno flore albo H. R. Par.

Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. *& Prodr.*

Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terreſtris, vulgaris C. B. Pin. 306. Chamæciſſus ſive Hedera terreſtris J. B. 3. App. 855. Hedera terreſtris Dod. Pempt. 394. Lierre terreſtre. Terrette.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terreſtris, vulgaris, flore purpureo H. R. Par.*

Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terreſtris, vulgaris, minor & elegantior C. B. 306.*

Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana J. B. 3. Part. 2. 230. Calamintha 2, incana Lob. Icon. 514.*

Calamintha fruteſcens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana C. B. Pin. 218. Satureia durior J. B. 3. 272. Thymbra Dod. Pempt. 288.*

Calamintha Hiſpanica fruteſcens Mari folio. *Satureia Hiſpanica, fruteſcens, Mari folio Elem. de Bot.*

Calamintha Cretica, anguſto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum P. Alp. Exot. 265.*

Calamintha minima, annua, Thymi folio.

Calamintha dicitur à vocibus Grecis καλὸς, *pulcher*, & μίνθη, *Mentha*; quaſi pulchra Mentha.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 92. CLINOPODIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum: inferius verò C tripartitum. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde

abeunt in totidem semina G oblonga H, in calyce F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Clinopodii verticillatim disponi.

Clinopodii species sunt

Clinopodium Origano simile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam, Origani facie J. B. 3. Part. 2. 250. Acinos Lob. Icon.* 504.

Clinopodium Origano simile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano simile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvense, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis J. B. 3. Part. 2. 259. Ocimum sylvestre, Acinos Dod. Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra species J. B. 3. Part. 2. 260. Clinopodium Austriacum Clus.* 353.

Clinopodium Lusitanicum, spicatum & verticillatum. *Bugula odorata, Lusitanica Corn.* 46.

Clinopodium Alpinum, Hissopi folio. *Brunella Alpina, glabro folio, angusto, integro Mor. H. R. Bles.*

Clinopodium quasi Lectipes, à vocibus Græcis *κλίνη lectus*, & *πούς pes*: floribus nempe (orbiculato suo ambitu) ut ait Dioscorides, lecti pedum speciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo dispositis. *Lib. 3. cap. 119.*

GENUS VI.

Rosmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A bifidum & sursum versus posteriora revolutum est, cum staminibus aduncis E, inferius verò B in tres partes divisum, mediâ C cochlearis instar excavata. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F surgit pistillum K posticæ floris parti D adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H subrotunda I, in capsula G quæ floris calyx fuit, recondita. *Tab. 92.*

Rorismarini species sunt

Rosmarinus hortensis, angustiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius, fruticosus, sive nobilior angustiore folio J. B. 2. 25. Rosmarinum coronarium Dod. Pempt. 272. Romarin.*

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus spontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius, fruticosus, ignobilior J. B. 2. 25.*

Rosmarinus folio variegato. *Rosmarinum striatum sive aureum Park. Theat.* 74.

Rosmarinus Almeriensis, flore majore, spicato, purpurascente.

Rorismarini species flore fructuque carentes, caulibus duris, frutescentibus, foliis angustis, oblongis, Camphoram olentibus dignosci solent.

GENUS VII.

Thymus. *Thim.*

Tab. 93. THYMUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A C ſurrectum eſt plerumque bifidum, inferius verò E F tripartitum. E calyce autem G ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti B D adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum; qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi ſunt caules duri, lignoſi, flores in capitula L M collecti.

Thymi ſpecies ſunt

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum ſive antiquorum J. B. 3. Part. 2. 262. Thymum cephaloton Dod. Pempt. 276. Thim de Créte.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius Dod. Pempt. 276.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius folio cinereo J. B. 3. Part. 2. 263.*

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio H. R. Par.*

Thymus ſupinus, candicans, odoratus. *Thymum ſupinum, candicans, odoratum Bot. Monſp.*

Thymus inodorus. *Thymum inodorum C. B. Pin. 219. Prodr. 108.*

Thymus capitulis minoribus, Maſſilienſis H. R. Par.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo villoſo, capite magno, purpuraſcente oblongo.

Thymus Luſitanicus, folio capillaceo, villoſo, capite magno, purpuraſcente rotundo.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Luſitanicus, cephalotos, ſquamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Dictamni capite, Hiſpanicum Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Thymus Luſitanicus, cephalotos, maritimus glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in ſummitate diſpoſitis H. L. Bat. Satureia Virginiana Par. Bat. Serpentaria Virginiana Bocc. Muſ. Part. 2. 161. Tab. 108. & 115.*

Thymus, cùm ſit herba odorata, dicitur à θύω *ſuffit*, vel à θυμὸς *animus*, quòd animum addat ſpiritus inſtaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpolet.*

SERPILLUM differt tantùm à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignoſis.

Serpilli species sunt

Serpillum latifolium, hirsutum C. B. Pin. *Prodr.* 108.

Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.

Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album Tabern. Icon.* 361.

Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare J.B. 3. Part. 2. 269. Dod. Pempt.* 277.

Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.

Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum vulgare, foliis variegatis H. Edinb.*

Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginosis C. B. Pin. 220.

Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Citratum Tabern. Icon.* 360.

Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.

Serpillum angustifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum angusto, glabroque folio Clus. Hist.* 359.

Serpillum angustifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Serpillum angusto, lanuginosoque folio J. B. 3. Part. 2. 270. Serpillum Pannonicum, iij. Clus. Hist.* 360.

Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens Tabern. Icon.* 342.

Serpillum Græcè Ἕρπυλλος *ab* ἕρπω *repo*, quasi diceretur planta repens.

GENUS IX.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus sparsim in foliorum alis nascentibus, non verò in capitulum collectis; à Calamithâ, floribus pediculis non ramosis insidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim dispositis.

Satureiæ speciem unicam novi.

Satureia sativa J. B. 3. 272. *Satureia hortensis sive Cunila sativa Plinii C. B. Pin.* 218. *Satureia Dod. Pemp.* 289.

GENUS X.

Tymbra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim positis.

Thymbræ species sunt

Thymbra legitima Clus. Hist. 358. *Satureia Cretica C. B. Pin.* 218.

Thymbra Hispanica, Majoranæ folio. *Sampsuchus sive Marum Masticen redolens C. B. Pin.* 224. *Clinopodium quibusdam, Mastichina Gallorum J. B. 3. Part. 2. 243. Marum vulgare, Clinopodium Dod. Pempt.* 271.

Thymbra Hispanica, folio subrotundo.

Thymbra Hispanica, Coridis folio. *Serpillum sylvestre Zygis Clusio, Thymo*

vulgatiori, rigidiori ſimile J. B. 3. Part. 2. 271. Serpillum ſylveſtre, Zygis Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 358.
Thymbra Sancti Juliani, ſive Satureia vera Lob. Icon. 425. *Satureia ſpicata C. B. Pin. 218. Satureia foliis tenuibus, ſive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B. 3. 273.*

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93. LAVANDULA eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A C ſurrectum eſt, ſubrotundum, plerumque bifidum; inferius verò D E tripartitum. Ex calyce autem F ſurgit piſtillum G poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina I, in capſulâ H quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Lavandulæ ſpicæ in modum verticillatim ſummis caulibus & ramis innaſci.

Lavandulæ ſpecies ſunt

Lavandula latifolia, Indica, ſubcinerea, ſpicâ breviore H. R. Par.
Lavandula latifolia, Hiſpanica, tomentoſa.
Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula vulgò J. B. 3. 281. Lavandula Dod. Pempt. 273. Lavande, Aſpic.*
Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eyſt.*
Lavandula anguſtifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt. 273.*
Lavandula anguſtifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pſeudonardus quæ Lavendula flore albo J. B. 3. 281.*
Lavandula folio diſſecto. C. B. Pin. 216. *Lavendula multifido folio J. B. 3. 281. Cluſ. Hiſt. 345.*
Lavandula folio longiori, tenuiùs & elegantiùs diſſecto.
Lavandula foliis crenatis. *Stœchas folio ſerrato C. B. Pin. 216. Stœchas ſerrato & criſpo folio J. B. 3. 279. Stœchas criſpo folio Cluſ. Hiſt. 345.*
Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, fruteſcens Plum.
Lavandula, ut aiunt, à lavando quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94. ORIGANUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium ſuperius A ſurrectum eſt, ſubrotundum, bifidum; inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina G ſubrotunda, in capſulâ F quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Origani in ſpicis ſquamoſis H & Muſcarii æmulis I naſci.

Origani ſpecies ſunt

Origanum ſylveſtre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

spontaneum J. B. 3. 236. Origanum sylvestre Dod. Pempt. 285.

Origanum sylvestre, foliis variegatis H. Edinb.

Origanum sylvestre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album Tabern. Icon. 344.*

Origanum sylvestre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr. 109. Origanum repens, villosum, Aurelianensium H. R. Par.*

Origanum Heracleoticum, Cunila gallinacea Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Mathioli, aliis fortè Creticum J. B. 3. Part. 2. 237. Origanum Heracleoticum 1 & 2 Tabern. Icon. 345.*

Origanum Heracleoticum, Cunila Gallinacea Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.

Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum J. B. 3. Part. 2. 238. Genuina Græcorum Hyssopus Lob. Icon. 494.*

Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyst.*

Origanum folio subrotundo C.B.Pin.223. *Origanum Monspeliense, pulchrum Cam. Epit. 468. J. B. 3. Part. 2. 238.*

Origanum Pulegii folio.

Origanum humilius, latifolium, glabrum.

Origanum Canadense, flore albo, umbellato.

Origanum Creticum, latifolium, tomentosum seu Dictamnus Creticus. *Dictamnus Creticus C. B. Pin. 222. Dictamnus Cretica seu vera J. B. 3. Part. 2. 253. Dictamnum verum Dod. Pempt. 281. Dictame de Crête.*

Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.

Origanum Canadense, capitulis tenuioribus.

Origanum lignosum, Syracusanum, umbellâ amplissima Bocc. Mus. Tab. 38. *Origanum lignosum, Syracusanum, perenne, umbellâ amplissimâ, brevi, lato & nervoso folio nigricante Bocc. Mus. 43.*

Origanum ab ὄρος *mons*, & γάνος, *lætitia*; quasi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

MAJORANA differt Origano capitulis K rotundioribus, densioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum squamatim positorum conflatis. *Tab. 94.*

Majoranæ species sunt

Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex semine nata J. B. 3. Part. 2. 241. Majorana sive Marum Dod. Pempt. 270.*

Majorâna latifolia, aurea Park. Theat. 12.

Majorana rotundifolia, villosa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213.*

Majorana rotundifolia, scutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia, cochleata, radice perenni Joncq. Hort. Origano cognata Zatarendi C. B. Pin. 223.*

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignosior J. B. 3 Part. 2. 241.*

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

T. VERBENA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum & plerumque bifidum est; inferius verò B tripartitum: si tamen secantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aspectu videatur. Ex calyce autem C surgit pistillum D postice floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G tenuia & oblonga H, totam penè capsulam F quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum est flores Verbenæ spicatim ut plurimùm nasci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum disponi.

Verbenæ species sunt

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris J. B. 3. 443. Verbenaca recta Dod. Pempt. 150.*

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Lusitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca supina J. B. 3. 444. Verbenaca supina Dod. Pempt. 250.*

Verbena Urticæfolia Canadensis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada Zan. 203. Verbena Urticæ folio Mor. H. R. Bles.*

Verbena Urticæfolia, Canadensis, foliis insisis, flore majore H. R. Par. *Hujus speciei folia pinguntur in eadem tabula Zan.*

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altissima, Americana Par. Bat.*

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyssopus. *Hisope.*

T. … 5. HYSSOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò C in tres partes divisum, mediâ D cochlearis instar excavatâ, bicuspide & quodammodo alatâ. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G oblonga, in capsula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyssopi species sunt

Hyssopus officinarum, cærulea seu spicata C. B. Pin. 217. *Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore cæruleo J. B. 3. 174. Hyssopus vulgaris Dod. Pempt. 287.*

Hyssopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyssopus

Hyssopus vulgaris, moschum redolens C. B. Pin. 217. *Hyssopus moschata vel peregrina seu Cilissa Gesn. Hort. 262.*

Hyssopus crispa Gesn. Hort. 262.

Hyssopus foliis dissectis C. B. Pin. 217.

Hyssopus spicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.

Hyssopus versicolor, sive aureus Park. Par. 457.

Hyssopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyssopus albis floribus Lob. Icon. 435.*

Hyssopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyssopus Arabum, flore rubro Lob. Icon. 434. Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore rubro J. B. 3. 274.*

Hyssopus hirsuta C. B. Pin. 218.

Hyssopus hirsuta, flore albo.

Hyssopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.

Hyssopi species flore fructuque carentes foliis longis, angustis, & odore grato dignosci solent.

GENUS XVI.

Stœchas.

STOECHAS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A erectum est bifidumque; inferius verò C tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut primo aspectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D surgit pistillum E postiatæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F subrotunda, in capsula G quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est Stœchadis flores variâ serie disponi in capitulis squamosis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I visui grata, quæ Clusius membranaceas ligulas vocat. *Tab. 95.* *Hist. 344.*

Stœchadis species sunt

Stœchas purpurea C. B. Pin. 216. *Sthœchas Arabica vulgò dicta J. B. 3. 277. Stœchas brevioribus ligulis Clus. Hist. 344.*

Stœchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stœchas longioribus ligulis Clus. Hist. 344.*

Stœchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.

Stœchas Lusitanica, ligulis amplioribus ex roseo & purpureo colore variegatis.

Stœchas Lusitanica, foliis viridibus, lanuginosis. *An Stœchas viridis J. B. 3. 279.*

Stœchas in Insulis Galliæ gignitur, quæ è regione Massiliæ sitæ Stœchades appellantur & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioscorides. Stœchades autem Insulæ existimantur, quæ nunc vocantur *Les Isles d'Ieres*, è regione Telonis. *Lib. 3. cap. 31.*

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95. CATARIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes divisum, mediâ C cochlearis instar excavatâ: cæteris D D tanquam alis orificium insigne, inter duo labia positum, cingentibus, Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G subrotunda, in capsula H quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ species sunt

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris & major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria J. B.* 3. *Part.* 2. 225. *Cataria herba Dod. Pempt.* 99.

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor C. B. Pin.* 228. *Cataria tenuifolia Clus. Hist.* xxxiij.

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina C. B. Pin.* 228. *Nepetella Eyst.*

Cataria angustifolia, major. *Mentha Cataria, angustifolia, major C. B. Pin.* 228. *Mentha Cataria, Hispanica, angustioribus foliis J. B.* 3. *Part.* 2. 226. *Cataria folio longiore Dod. Pempt.* 99.

Cataria angustifolia, minor. *Mentha Cataria, angustifolia, minor C. B. Pin.* 228. *Prodr.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore cæruleo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore subcæruleo J. B.* 3. 226.

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore albo J. B.* 3. 226.

Cataria Hispanica, supina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice C. B. Pin.* 227. *Menthastrum tuberosâ radice J. B.* 3. *Part.* 2. 227. *Menthastrum iij, tuberosâ radice Clus. Hist.* xxxiij.

Cataria Lusitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore cæruleo, spicato V. Lusit. Nepeta tuberosa, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part.* 2. 44. *Tab.* 36.

Cataria Lusitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato seu Fele, qui eâ delectari videtur.

Catariæ species flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliisque canescentibus, dignosci solent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96. BETONICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, imbricatum, & plerumque bifidum; inferius verò in

tres partes divisum, mediâ B ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga, in capsulâ G que floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Betonicæ verticillatim & spicatim summis caulibus H innasci.

Betonicæ species sunt

Betonica purpurea C. B. Pin. 235. *Betonica vulgaris, purpurea J. B. 3. 301. Betonica Dod. Pempt. 40.*

Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.

Betonica alba C. B. Pin. 235. *Betonica flore albo J. B. 3. 302. Betonica albido flore Dod. Pempt. 39.*

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.

Betonica minima, Alpina, Helvetica Park. Theat. 614.

Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. *Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia Bocc. Mus. Part. 2. 81. Tab. 72.*

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. *Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 233. Sideritis glabra, arvensis J. B. 3. 427. Alyssum majus Tabern. Icon. 541.*

Betonica maritima, flore ex luteo pallescente. *Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. 84.*

Betonicam seu Veronicam vocant, à Vetonibus Hispaniæ populis, ut refert Plinius. *Lib. 25. cap. 8.*

GENUS XIX.

Ocimum. *Basilic.*

OCIMUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B quod plerumque scriptum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C surgit pistillum D posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H surrectum & bifidum est; inferius verò I multifariam incisum. *Tab. 96.*

Ocimi species sunt

Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive Acinos Columnæ J. B. 3. 260. *Acinos Dioscoridis Col. Phytob. 23.*

Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.

Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. *Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum J. B. 3. Part. 2. 249. Ocimum Indicum Clus. Hist.*

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. *Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyst.*

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. *Ocimum crispum, virid. Eyst.*

Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eyst.*

Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum* J. B. 3 *Part. 2. 246. Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt. 279.*

Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.

Ocimum Citri odore C. B. Pin. 226. *Ocimum medium sive Citratum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum Anisi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eyst.*

Ocimum vulgatius. C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*

Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, flore albo H. R. Par.

Ocium vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, violaceo flore H. R. Par.

Ocimum medium, crispum, conglomeratâ brevique spicâ H. R. Par.

Ocimum minus, angustifolium, foliis serratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, angustifolium, flore albo Eyst.*

Ocimum minus, angustifolium, bullatis foliis H. R. Par.

Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon. 344.*

Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.

Ocimi species flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & suavi dignosci solent.

Ocimum à voce Græca *citò* ὠκέως, quòd semen ejus satum citò erumpat.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato

GENUS I.

Chamædrys. *Germandrée.*

Tab. 97. CHAMÆDRYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina F labii superioris locum occupant; labium verò inferius A in quinque partes divisum est, mediâ D ampliori cochlearis instar excavatâ & quandoque bifidâ: cæteris C C, E E in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem G surgit pistillum H posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda, in capsulâ K quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores L L Chamædryos in foliorum aliis nasci, & calyce donari tubulato G.

Chamædryos species sunt

Chamædrys major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamæ-*

drys vulgò vera exiſtimata J. B. 3. 288.

Chamædrys major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys, repens, minor Dod. Pempt.* 43.

Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore Cluſ. Hiſt.* 351.

Chamædrys Alpina, villoſa.

Chamædrys paluſtris, caneſcens, ſeu Scordium officinarum. *Scordium C. B. Pin.* 247. *Dod. Pempt.* 126. *J. B.* 3. 292.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio. *Scordium alterum ſive Salvia ſylveſtris C. B. Pin.* 247. *Scordotis ſive Scordium folio Salviæ J. B.* 3. 293. *Salvia agreſtis ſive Sphacelus Dod. Pempt.* 291.

Chamædrys fruticoſa, ſylveſtris, Meliſſæ folio variegato. *Scordium alterum ſeu Salvia ſylveſtris, folio variegato H. R. Par.*

Chamædrys fruticoſa, inſularum Stœchadum, Melyſſæ folio minori, Pomum redolens.

Chamædrys fruticoſa, Luſitanica, Meliſſæ folio minori, flore purpureo.

Chamædrys fruteſcens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis J. B.* 2. 290. *Teucrium C. B, Pin.* 247. *Chamædrys aſſurgens Dod. Pempt.* 44.

Chamædrys Alpina, fruteſcens, folio ſplendente. *Chamædrys Alpina, lucida H. R. Par. Chamædrys durior, Alpina Broſſ.*

Chamædrys fruticoſa, lucida, Hiſpanica.

Chamædrys fruticoſa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo H. R. Par.*

Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hiſpanica.

Chamædrys Hiſpanica, minima, ſaxatilis, incana.

Chamædrys Canadenſis, Urticæ folio ſubtus incanò. Sarrac.

Chamædrys maritima, incana, fruteſcens, foliis lanceolatis. *Marum Cortuſi J. B.* 3. 242.

Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 385. *Botrys Chamædryoides C. B. Pin.* 138. *Botrys verticillata J. B.* 3. 298.

Chamædrys multifida, ſpinoſa, odorata V. Luſit.

Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Ciſti flore C. B. Pin.* 248. *ad Caryophyllatam revocanda. Chamædrys Alpina, ſaxatilis C. B. Pin.* 248. *Veronicæ ſpecies. Chamædrys unicaulis, ſpicata C. B. Pin.* 248. *de qua inter Pedicularis ſpecies egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirſuta C. B. Pin.* 248. *& Chamædryos ſpuriæ ſpecies inter Veronicæ ſpecies pariter annumerandæ.*

Chamædrys à vocibus Græcis χαμαὶ *humi &* Δρῦς, *Quercus* quaſi diceretur Quercus humilis. Plures enim Chamædrys ſpecies foliorum formâ ad Quercum accedere exiſtimantur.

GENUS II.

Polium.

Tab. 97. POLIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius A in quinque parte dividitur, non ſecus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C ſurg piſtillum D poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, ac quatuor velu embryonibus ſtipatum, qui deinde abeunt in totidem ſemina F in capſula quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum eſt flores Polii in capitulum G collectos ſummis ramulis & caulibus innaſci.

Polii ſpecies ſunt

Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum fœmina, Lavandulæ folio Lob. Icon.* 488.

Polium Lavandulæ folio anguſtiori C. B. Pin. 220. *Polium campeſtre Tabern Icon.* 365.

Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon.* 364. *Polium luceum Lob. Icon.* 487.

Polium montanum, album C. B. Pin. 321, *Polium montanum* 1. *Cluſ.* 361.

Polium montanum, alterum, foliis anguſtioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium* 2. *albo flore Cluſ. Hiſt.* 361.

Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, ſupinum, minimum Lob. Icon.* 488.

Polium maritimum, erectum, Monſpeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monſpeſſulanum J. B.* 3. 299.

Polium maritimum, ſupinum, Venetum C. B. Pin. 221. *Polium Venetum J. B.* 3. 300. *Adv.* 207.

Polium candidum, tenullum, tomentoſum, flore purpureo J. B. 3. 300. *Polium montanum, v, purpureo flore Cluſ. Hiſt.* 362.

Polium montanum, ſupinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Cluſ. Hiſt.* 462. *Polium candidum, tenellum, tomentoſum, flore albo J. S.* 3. 300.

Polium Pyrenaicum, ſupinum, Hederæ terreſtris folio. *An Chamædrys Montis Sumani J. B.* 3. 279.

Polium Hiſpanicum, Chamædryos folio, purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, Chamædryos rotundo folio, ſupinum, rubrum Barr. Icon. Polium ſatile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Muſ. Part.* 2. 76. *Bab.* 61.

Polium Luſitanicum, ſupinum, minus incanum, caulibus purpuraſcentibus, flore albo.

Polium Hiſpanicum, latifolium, capitulo breviori, purpuraſcente, flore.

Polium Hiſpanicum, maximum, album.

Polium Hiſpanicum, maximum, luteum.

Polium Hiſpanicum, maritimum, Roriſmarini folio, flore albo.

Polium Hiſpanicum, maritimum, fruteſcens, Roriſmarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Roriſmarini folio, flore rubro Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, montanum, pumilum, Roriſmarini folio, flore rubro *Polium montanum, pumilum, rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoſo Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, ſupinum, flore flaveſcente.

Polium Hiſpanicum, longiore capitulo, flore vario.

Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.

Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis caneſcentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, longis anguſtiſque foliis caneſcentibus Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non ſerratum, viride, longis anguſtiſque fol is, caule incano Barr. Icon.*

Polium montanum, pumilum, rubrum, anguſto viridique folio, caule incano Barr. Icon.

Polium ſurrectum, minus, anguſtifolium, ſerratum, è viridi caneſcens Barr. Icon.

Polium montanum, album, anguſtifolium, ſerratum, ſupinum, minus Barr. Icon.

Polium minus, erectum, anguſtis, crebris, brevibus foliis, flore rubro Barr. Icon.

Polium montanum, Gnaphalodes, inciſum, flore rubro, ſupinum Barr. Icon.

Polium marinum, daſyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, Hiſpanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, majus Barr. Icon.

Polium montanum, album, ſerratum, latifolium, ſupinum, minus Barr. Icon.

Polium montanum, luteum, daſyphyllum. ſerratum Barr. Icon.

Polium Hiſpanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, ſerratis Amaraci foliis, comâ ſubluteâ Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, ſerpilli folio purpuraſcente flore. *Polium ſaxatile, purpureum, non ſerrato Serpili folio, preſſâ comâ Barr. Icon.*

Polium Hiſpanicum, Thymi folio, purpuraſcente comâ. *Polium ſaxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*

Polium à voce Græcâ πολιὸς *canus*: nam ex Dioſcoride corymbos habet cæſariei canæ ſimiles. *Lib. 3. cap. 124.*

GENUS III.

Teucrium.

TEUCRIUM eſt plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus ſtamina A labii ſuperioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D ampliori & cochlearis adinſtar excavatâ: cæteris CC, BB in *Tab. 97.*

floris cervice è regione positis. Ex calyce autem F camponiformi surgit pistillum G posticæ floris parti E adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I subrotunda K in capsula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucri species sunt

Teucrium Bœticum Clus. Hisp. 229. *J. B.* 3. 291. *Teucrium fruticans, Bœticum, sive iij. Clus. Hist.* 348. *Teucrium peregrinum, folio sinuoso C. B. Pin.* 147.

Teucrium Hispanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, halicacabos & Alopecuroides Plum.

Teucrium supinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys spuria, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin.* 250. *Pseudo Chamæpitys Clus. Hist. clxxxv.*

Teucrium supinum, annuum, Lusitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. *Ivette.*

Tab. 98. CHAMÆPITYS est plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviso, quarum media bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo surgit pistillum E, quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga I, in capsulâ H quæ floris calyx F fuit, recondita. His notis addendum est flores Chamæpyteo sparsim in foliorum alis nasci, non verò verticillatim.

Chamæpityos species sunt

Chamæpitys moschata, foliis serratis, an prima Dioscoridis C. B. Pin. 249. *Chamæpitys sive Iva moschata Monspeliensium J. B.* 3. 296. *Chamæpitys spuria prior, sive Anthyllis altera Dod. Pempt.* 47.

Chamæpitys moschara, foliis serratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moschata, foliis serratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, sive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris, odorata, flore luteo J. B.* 3. 295. *Ajuga sive Chamæpitys mas Dioscoridis Lob. Icon.* 381.

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roseo, Lusitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubescente flore Clus. Hist. clxxxiiij.*

Chamæpitys à vocibus Græcis *χαμαὶ humi, & πίτυς Pinus*, quasi dices Pinum humi jacentem, propter odorem resinosum.

GENUS V.

Bugula. *Bugle.*

Tab. 98. BUGULA est plantæ genus, flore A monopetalo, unilabiato in tres partes diviso, quarum media D bifidia est, labii superioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E surgit pistillum F posticæ floris parti C adinstar clavi

clavi infixum , ac quatuor veluti embryonibus ſtipatum , qui deinde abeunt n totidem ſemina H ſubrotunda, in capſula G quæ floris calyx fuit ;recondi-a. His notis addendum eſt flores Bugulæ verticillatim diſponi.

Bugulæ ſpecies ſunt

Bugula Dod. Pempt. 135. *Conſolida media, pratenſis , cærulea C. B. Pin.* 260. *Conſolida media , quibuſdam Bugula J. B.* 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Conſolida media , pratenſis , cinerea vel alba C. B. Pin.* 260.

Bugula Alpina , maxima.

Bugula ſylveſtris , villoſa , flore cæruleo. *Conſolida media , Genevenſis J. B.* 3. 431. *Conſolida media , pratenſis , hirſuta H. R. Par.*

Bugula ſylveſtris , villoſa , flore ſuaverubente. *Conſolida media , Genevenſis , flore rubello J. B.* 3. 432. *Bugula carneo flore Cluſ. Hiſt.* xliij.

Bugula ſylveſtris , villoſa , flore albo. *Conſolida media , Genevenſis , flore albo J. B.* 3. 432.

Bugulam appellari exiſtimant à voce Gallica. *Bugle.*

CLASSIS V.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ſemper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræſentat, qualis eſt flos Leucoii, Erucæ, Braſſicæ, &c. Hujus autem floris calyx, ſi adſit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimùm ordine poſitis ac petala. Piſtillum verò ſemper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem non ſiliquoſum.

GENUS I.

Jonthlaſpi.

Tab. 99. JONTHLASPI eſt plantæ genus, flore A Cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E unicapſularem, planum, orbiculatum, clypeiformem, ſemine fœtum F orbiculato G pariter & plano.

Jonthlapſeos ſpecies ſunt

Jonthlaſpi luteo flore, incanum, montanum, Διςκοιδὲς Col. Part. 1. 280. *Thlaſpi ſaxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin.* 107.

Jonthlaſpi minimum, ſpicatum, lunatum Col. Part. 1. 284. *Thlaſpi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin.* 107. *Lunaria peltata, minima quibuſdam; ad Thlaſpi referenda J. B.* 2. 935.

GENUS II.

Rapiſtrum.

Tab. 99. RAPISTRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E ferè globoſam, unicapſularem F, ſemine fœtam ut plurimùm ſingulari G.

Rapiſtri ſpecies ſunt
Rapiſtrum monoſpermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. *J. B.* 2. 845.
Rapiſtrum maximum, rotundifolium, monoſpermon Corn. 147.
Rapiſtrum arvenſe, folio auriculato, acuto. *Myagro ſimilis ſiliquâ rotundâ C. B. Pin.* 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B.* 2. 895.
Rapiſtrum quaſi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E turbinatum, unicapſularem H, ſemine fœtum oblongo G & duobus loculis inanibus F ad apicem I K inſtructum. *Tab.* 99

Myagri ſpecies ſunt
Myagrum monoſpermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Myagron monoſpermon J. B.* 2. 894.
Myagrum monoſpermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.
Myagrum à vocibus Græcis *μυῖα Muſca*, & *ἀγρεύω capto*; quaſi dicas plantam, quæ glutine ſuo muſcas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Iſatis. *Paſtel.*

ISATIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E lingulatum, ad oram compreſſum, bifariam dehiſcentem F G, unicapſularem H, & ſemine fœtum I ut plurimùm oblongo. *Tab.* 100.

Iſatidis ſpecies ſunt
Iſatis ſativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſativum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſativa Dod. Pempt.* 79. *Paſtel ou Guéde.*
Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Pin. 113. *Iſatis ſive Glaſtum ſpontaneum J. B.* 2. 909. *Iſatis ſylveſtris Dod. Pempt.* 79.
Iſatis ſylveſtris, minor, Luſitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu teſtam E unicapſularem E, bifariam dehiſcentem GG, ſemine fœtam ut plurimùm oblongo H. *Tab.* 100.

Crambes ſpecies ſunt
Crambe maritima, Braſſicæ folio. *Braſſica maritima, monoſpermos C. B. Pin.* 112. *Braſſica monoſpermos, Anglica J. B.* 2. 830. *Braſſica marina, ſyl-*

vestris, multiflora, monospermos Lob. Icon. 245.
Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima latifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile sive Eruca maritima, latifolia J. B. 2. 868. Eruca maritima, Anglica, siliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis crassis, latioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.*
Crambe maritima, foliis Erucæ angustioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima, angustifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. Cakile quibusdam, aliis Eruca marina & Raphanus marinus J. B. 2. 867. Cakile Serapionis, Erucæ folio, Napi flore, vulgò Eruca marina Lob. Icon. 223.*

SECTIO II.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum satis brevem, bifariam divisum septo intermedio, respectu valvarum, ad perpendiculum obliquè posito.

GENUS I.

Thlaspi.

Tab. 101. THLASPI est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B C constante: ex cujus calyce D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F subrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & supremâ fissum, in duo loculamenta I K divisum septo intermedio H respectu valvarum G ad perpendiculum obliquè posito, seminibus fœtum ut plurimùm planis L. His notis addenda sunt folia indivisa, quibus differt à Nasturtio.

Thlaspeos species sunt

Thlaspi vulgatius J. B. 2. 921. *Thlaspi arvense, Vaccariæ incano folio, majus C. B. Pin. 106. Thlaspi alterum Dod. Pempt. 712.*
Thlaspi Vaccariæ incano folio, minus C. B. Pin. 106. *Prodr.* 47.
Thlaspi arvense, siliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaspi cum siliquis latis J. B. 2. 923. Thlaspi latius Dod. Pempt. 712.*
Thlaspi capsulis hirsutis J. B. 2. 922. *Thlaspi villosum, capsulis hirsutis C. B. Pin. 106. Prodr. 47.*
Thlaspi capsulâ cordatâ, peregrinum J. B. 2. 927.
Thlaspi Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 297. *Scorodothlaspi Ulyssis Aldrovandi J. B. 2. 932.*
Thlaspi arvense, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Bursa pastoria, foliis Perfoliatæ J. B. 2. 938. Thlaspi oleraceum Tabern. Icon. 462.*
Thlaspi perfoliatum, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi iij, pumilum Clus. Hist. cxxxj.*
Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithothlaspi quartum, carnoso, rotundo folio Col. Part. 1. 279.*
Thlaspi Alpinum, folio rotundiore, carnoso, flore purpurascente.

Thlaſpi minimum, Luſitanicum, Cochleariæ folio.

Thlaſpi Alpinum, minimum, foliis craſſis & anguſtis. *Naſturtiolum Alpinum, capſulâ Naſturtii vulgaris J. B. 2. 918. Naſturtiolum Alpinum, capſula Naſturtii hortenſis C. B. Prodr. 45.*

Thlaſpi Roſa de Hiericho dictum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 328. *Roſa Hierichuntea vulgò dicta C. B. Pin. 484. Roſa Hiericontea Lob. Icon. 203. Roſe de Jerico.*

Thlaſpi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & ſerratis. *Iberis humilior, annua, Virginiana, ramoſior Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 311.*

Thlaſpi montanum, ſempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaſpi ſempervirentis ſpecies candida J. B. 2. 930. Thlaſpi montanum, candidum Lugd. 1180.*

Thlaſpi Creticum quibuſdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaſpi umbellatum, Creticum, Iberidis folio C. B. Pin. 106. Draba ſive Arabis aut Thlaſpi Candiæ Dod. Pempt. 713.*

Thlaſpium bellatum, arvenſe, amarum J. B. 925. *Thlaſpi umbellatum, arvenſe, Iberidis folio C. B. Pin. 106: Thlaſpi amarum Tabern. Icon. 462.*

Thlaſpi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaſpi parvum, umbellato flore niveo, odorato J. B. 2. 925. Thlaſpi iiij, parvum, odorato flore Cluſ. Hiſt. cxxxij.*

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpuraſcente.

Thlaſpi Luſitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.

Thlaſpi ſaxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaſpi montanum, fruticoſius, vermiculato acuto folio Col. Part. 1. 277.*

Thlaſpi à verbo Græco θλάω *premo*, quòd fructum habeat planum & quaſi compreſſum.

GENUS II.

Naſturtium. *Creſſon.*

NASTURTIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis conſtante: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D K ſubrotundum, planum, in duo loculamenta diviſum H ſepto intermedio E N, reſpectu valvarum F G, L M ad perpendiculum obliquè poſito & ſeminibus fœtum I ut plurimùm planis. His notis addenda ſunt folia O multifida, quibus Naſturtium differt à Thlaſpi. *Tab. 102.*

Naſturtii ſpecies ſunt

Naſturtium hortenſe, vulgatum C. B. Pin. 103. *Naſturtium vulgare J. B. 2. 912. Naſturtium hortenſe Dod. Pempt. 711.*

Naſturtium hortenſe, criſpum C. B. Pin. 104. *Naſturtium hortenſe, criſpum, latifolium & anguſtifolium C. B. Prodr. 43. & 44. Naſturtium criſpum J. B. 2. 913.*

Naſturtium hortenſe, criſpius, anguſtifolium Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 301.

Naſturtium hortenſe, latifolium C. B. Pin. 103. *Naſturtium latifolium, Dioſcoridæum J. B. 2. 913.*

Naſturtium ſylveſtre Dalechampii Lugd. 655. *Thlaſpi umbellatum, Naſtur-*

tii folio, Monſpeliacum C. B. Pin. 106. *Thlaſpi umbellatum, tenuiter diviſo folio, amarum, Narbonenſe J. B.* 2. 925.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiter inciſum, minoris fructu. *Iberis Naſturtii folio C. B. Pin.* 97. *Iberis Math.* 293.

Naſturtium ſylveſtre, tenuiſſimè inciſum. *Thlaſpi Iberidis folio, tenuiſſimè diviſo Mor. H. R. Bleſ.*

Naſturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, ſuperioribus Perfoliatam referentibus. *Thlaſpi vero di Dioſcoride, primo Zan.* 193.

Naſturtium ſylveſtre, capſulis criſtatis. *Ambroſia campeſtris, repens C. B. Pin.* 138. *Coronopus Ruellii ſive Naſturtium verrucoſum J. B.* 2. 919. *Cornu Cervi alterum, repens Dod. Pempt.* 110.

Naſturtium Alpinum, tenuiſſimè diviſum C. B. Pin. 105. *Naſturtiolum Alpinum, tenuiſſimè diviſum. J. B.* 2. 918. *Cardamine Alpina, iij, minima Cluſ. Hiſt. cxxviij.*

Naſturtium pumilum, vernum C.B.Pin. 105. Edit. 1. *Cardamine puſilla, ſaxatilis, montana,* Διςκοιδὴς *Col. Part.* 1. 273.

Naſturtium petræum, foliis Burſæ Paſtoris C. B. Pin. 104. *Burſa Paſtoris minor, foliis inciſis Ejuſd.* 108. *Burſa paſtoris parva, folio glabro, ſpiſſo J. B.* 2. 937. *Naſturtium petræum Tabern. Icon.* 451. *Paſtoria Burſa minor Dod. Pempt.* 103.

Naſturtium pumilum, ſupinum, vernum Bot. Monſp.

Naſturtium minimum, vernum, foliis tantùm circa radicem Bot. Monſp. *Naſturtium minimum, Monſpelienſe, caule aphyllo. Thlaſpi minus Monſpelienſium C. B. Pin.* 108.

GENUS III.

Thlaſpidium.

Tab. 101. THLASPIDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F quaſi gemellum, planum, ex duabus partibus compoſitum G H, ſepto intermedio I diſtinctis; quæ ſingulæ K ſemine turgeſcunt L ut plurimùm oblongo M & compreſſo.

Thlaſpidii ſpecies ſunt

Thlaſpidium Monſpelienſe, Hieracii folio hirſuto. *Thlaſpi biſcutatum, aſperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin.* 107. *Lunaria biſcutata J. B.* 2. 935. *Thlaſpi parvum, Hieracifolium, ſive Lunaria lutea, Monſpelienſium & Leucoium luteum, marinum & Biſcutella Lob. Icon.* 214.

Thlaſpidium hirſutum, calice floris auriculato. *Leucoium montanum, flore pedato Col. Part.* 2. 61.

Thlaſpidium annuum, flore pallidè luteo. *Thlaſpi biſcutatum, flore ſulphureo Hort. Oxon. Thlaſpi biſcutatum, annuum, aſperum H. R. Par.*

Thlaſpidium Raphani folio. *Thlaſpi biſcutatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant.* 45.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio, ſemperflorens. *Thlaſpi latifolium*

platycarpon, Leucoii foliis Bocc. rarior. Plant. 55.

Thlaſpidium fruticoſum, Leucoii folio variegato, ſemperflorens.

Thlaſpidum Anchuſæ folio. *Thlaſpi biſcutellatum, luteum, Anchuſæ foliis Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part.* 2. *Tab.* 122. *Thlaſpi biſcutatum, Anchuſæ foliis Ejuſd.* 167.

Thlaſpidium Apulum, ſpicatum. *Iondraba Apula, Alyſſoides, ſpicata Col. Part.* 1. 285.

Thlaſpidium montanum, anguſtifolium, glabrum.

Thlaſpidium Alpinum, pumilum aſperum.

Thlaſpidium, quaſi planta ad Thlaſpi accedens.

GENUS IV.

Cochlearia. *Herbe aux Cuilliers.*

COCHLEARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, ſepto intermedio H, cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta I diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis K. Tab. 101.

Cochleariæ ſpecies ſunt.

Cochlearia folio ſubrotundo. C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B.* 2. 942. *Dod. Pempt.* 594.

Cachlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.

Cochlearia folio ſinuato C.B.Pin. 110. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt.* 594.

Cochlearia Aremorica H. R. Par. *Hederaceum Chlaſpi Lob. Icon.* 615. *Thlaſpi Hederaceum J. B.* 2. 933.

Cochlearia minima, Aremorica, flore dilutè rubello Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309.

Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia Danica repens C. B. Pin.* 110. *Prodr.* 53. *Sim. Paul. Quadrip. Bot.* 270.

Cochlearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlearia minor, erecta C. B. Pin.* 110. *Prodr.* 53.

Cochlearia altiſſima, Glaſti folio. *Lepidium glaſtifolium C. B. Pin.* 97. *Lepidium annuum Lob. Icon.* 321. *Lepidium non repens J. B.* 2. 941.

Cochlearia folio cubitali. *Raphanus ruſticanus C. B. Pin.* 96. *Raphanus ſylveſtris ſive Armoracia multis J. B.* 2. 851. *Raphanus ruſticanus, craſsâ radice, Lapathi folio Lob. Icon.* 320.

Cochlearia dicitur, quòd ejus folia Cochlearis inſtar quandoque ſint excavata.

GENUS V.

Lepidium.

LEPIDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum F F lanceiformem, ſepto intermedio I cui valvæ G H utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K ut plurimùm oblongis. Tab. 103.

Lepidii ſpecies ſunt

Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Pauli J. B.* 2. 940. *Lepidium Plinii Dod. Pempt.* 716. *Paſſerage.*

Lepidium humile, incanum, arvenſe. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata C. B. Pin.* 109. *Draba multis, flore albo J. B.* 2. 939. *Arabis ſive Draba & Naſturtium Babylonicum Lob. Icon.* 224.

Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Chalepenſis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quaſique viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 314.

Lepidium gramineo folio, ſive Iberis. *Iberis latiore folio C. B. Pin.* 97. *Iberis J. B.* 2. 918. *Dod. Pempt.* 714.

Lepidium capillaceo folio, fruticoſum, Hiſpanicum.

Lepidium à voce Græca λέπις, ſquama: eò quòd ſquamas & maculas faciei auferre exiſtimetur.

GENUS VI.

Burſa Paſtoris. *Tabouret.*

Tab. 103. BURSA PASTORIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E planum, orâ ſupremâ ſciſſum, triangulum Iſoſceles inverſum quaſi referentem, ſepto intermedio H cui valvæ F G utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis I.

Burſæ paſtoris ſpecies ſunt

Burſa paſtoris major, folio non ſinuato C. B. Pin. 108.

Burſa paſtoris major, folio ſinuato C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria J. B.* 2. 936. *Paſtoria Burſa Dod. Pempt.* 103. *Tabouret, bourſe à berger.*

Burſa paſtoris eleganti folio, inſtar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.

Burſa paſtoris media C. B. Pin. 108. *Burſa paſtoria minor Tabern. Icon.* 199.

Burſa paſtoris montana, Globulariæ folio. *Thlaſpi Alpinum, Bellidis cærulea folio C. B. Pin.* 106. *Thlaſpi foliis Globulariæ J. B.* 2. 926. *Chlaſpi montanum, Burſæ paſtoris fructu, primum Col. Part.* 1. 276.

Burſa paſtoris dicitur à fructûs formâ, qui ad paſtoris marſupium accedere exiſtimatur.

SECTIO III.

De herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum ſepto intermedio valvis parallelo, bifariam diviſum.

GENUS I.

Alyſſon.

Tab. 104. ALYSSON eſt plantæ genus, flore A B cruciformi, quatuor ſcilicet petalis C conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit

in

in fructum F G satis exiguum & gibbum, septo intermedio H valvis G K parallelo in duo loculamenta M N divisum, seminibusque fœtum subrotundis L.

Alyssi species sunt

Alysson perenne, montanum, incanum. *Thlaspi montanum, luteum J. B. 2. 928.*

Alysson incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaspi minus quibusdam, aliis Alysson minus J. B. 2. 928. Thlaspi Alysson dictum, campestre, majus C. B. 107. Alyssum minimum Clus. Hist. cxxxiij.*

Alysson incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaspi Alysson dictum, campestre minus C. B. Pin. 107.*

Alysson incanum, serpilli folio, fructu nudo. *Thlaspi Alysson dictum minus, capsulis majoribus, rotundis, non foliatis Bot. Monsp.*

Alysson maritimum. *Thlaspi Alysson dictum, maritimum C. B. Pin. 107. Nasturtium vel Thlaspi maritimum J. B. 2. 927. Thlaspi Narbonense, Centumculi angusto folio, Alysson Italorum Tabern. Icon. 461.*

Alysson Halimi folio, sempervirens. *Thlaspi Halimi folio, sempervirens H. L. Bat.*

Alysson minus, Halimi argenteo angusto folio. *Thlaspi parvum, Halimi angusto, incano folio Bocc. Mus. Part 2. 45. Thlaspi parvum, Halimi angusto, argenteo folio Ejusd. Tab. 39.*

Alysson minimum. *Thlaspi Alissum minimum Mor. H. R. Bles.*

Alysson fruticosum, aculeatum. *Thlaspi fruticosum, spinosum C. B. Pin. 108. Leucoium spinosum sive Thlaspi spinosum aliis J. B. 1. 931. Thlaspi fruticosum, spinosum, Narbonense Lob. Icon. 217.*

Alysson fruticosum, incanum. *Thlaspi fruticosum, incanum C. B. Pin. 108. Thlaspi capsulis sublongis, incanum J. B. 2. 929. Thlaspi incanum, Mechliniense Lob. Icon. 216.*

Alysson Alpinum, hirsutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 285. Sedum petræum, montanum Lob. Icon. 381.*

Alysson Alpinum, Poligoni folio incano. *Bursa pastoris Alpina, hirsuta C. B. Pin. 108. Prodr. 51.*

Alysson vulgare, Polygoni folio, caule nudo. *Bursa pastoris minor, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursa pastoria minima, oblongis siliquis, verna, loculo oblongo J. B. 2. 937. Paronychia vulgaris Dod. Pempt. 112.*

Alysson Veronicæ folio. *Bursa pastoris major, loculo oblongo C. B. Pin. 108. Bursæ pastoriæ sublongo loculo affinis, pulchra planta J. B. 2. 938. Draba minima, muralis, discoides Col. Part. 1. 274.*

Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum sativum C. B. Pin. 109. Myagrum dictum Camelina J. B. 2. 892. & Myagrum Turcicum Ejusd. 2. 893. Myagrum sativum C. B. Pin 109. Camelina sive Myagrion. Dod. Pempt. 532.*

Alyssum segetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.

Alysson Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.

Alysson differt à Thlaspi septo intermedio fructus, quod in Alysso valvis pa-

rallelum, in Thlaſpi verò ad perpendiculum obliquum eſt ratione valvarum: differt etiam ab Alyſſoide valvis fructus minùs concavis.

GENUS II.

Alyſſoides.

Tab. 104. ALYSSOIDES eſt plantæ genus, flore A cruciformi; quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F ferè ellipticum, turgidum, craſſum ſatis, ſepto intermedio I valvis G H ſemiellipticis & turgeſcentibus parallelo in duo loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum K orbiculatis, planis, marginatis.

Alyſſoidis ſpecies ſunt

Alyſſoides fruticoſum, Leucoii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot. 117?*

Alyſſoides incanum, foliis ſinuatis. *Leucoium incanum; ſiliquis rotundis C. B. Pin. 201. Leucoium cum ſiliquis rotundis, flore luteo J. B. 2. 931. Eruca peregrina Cluſ. Hiſp. 421.*

Alyſſoides quaſi planta ad Alyſſon accedens.

GENUS III.

Lunaria. *Lunaire ou Bulbonac.*

Tab. 105. LUNARIA eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E F omnino planum, ſepto intermedio H K, cui valvæ membranaceæ G I L M, & parallelæ adhæreſcunt, in duo veluti loculamenta diviſum, ſeminibuſque fœtum N O ut plurimum reniformibus & quaſi marginatis.

Lunariæ ſpecies ſunt

Lunaria major, ſiliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, ſiliquâ rotundâ C. B. Pin. 203. Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris 1. Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, ſiliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum ſeu lunarium, latifolium, majus, alterum, ſiliqua rotunda, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, ſiliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, ſiliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris, ij Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, ſiliquâ longiore, flore purpureo, *Leucoium majus, perenne, ſiliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. L. Bat.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alyſſon ſiliquâ latâ, aſperâ, quibuſdam Lunaria flore luteo J. B. 2. 934. Alyſſon Dioſcoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucoii folio, ſiliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyſſoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria siliquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium sive Lunaria vasculo sublongo, intorto Raii Synops.* 164

Lunaria à Lunâ, propter siliquarum formam.

SECTIO IV.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum siliquosum, bicapsularem.

GENUS I.

Brassica. *Chou.*

BRASSICA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E teretem, longam, cylindraceam, septo medio F cui valvæ G H imbricatæ utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam subrotundis I. His notis addenda est totius plantæ facies, quæ posita est in foliis plerumque rugosis, sinuatis, & cæsiis. *Tab. 106.*

Brassicæ species sunt

Brassica capitata, alba C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 826. *Brassica capitata, albida Dod. Pempt.* 623. *Chou pommé, blanc.*

Brassica alba, capite oblongo, non penitus clauso C. B. Pin. 111. *Brassica Italica, tenerrima, glomerosa, flore albo J. B.* 2. 827. *Brassica Sabauda, hyberna Lob. Icon.* 244. *Chou de Milan ou de Savoye.*

Brassica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Brassica alba, vulgaris J. B.* 2. 829. *Brassica vulgaris, sativa Dod. Pempt.* 621. *Chou blond.*

Brassica alba, expansa J. B. 2. 829.

Brassica alba, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica Sabauda rugosa J. B.* 2. 828. *Brassica Sabauda Dod. Pempt.* 624. *Chou frisé, blanc.*

Btassica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Brassica capitata, polycephalos Lugd.* 521.

Brassica capitata, rubra C. B. Pin. 111. *J. B.* 2. 831. *Brassica rubra, capitata Dod. Pempt.* 621. *Chou pommé, rouge.*

Brassica gongylodes C. B. Pin. 111. *Brassica caulorapa J. B.* 2. 829. *Brassica caule Rapum gerens Dod. Pempt* 625. *Chou Rave.*

Brassica cauliflora C. B. Pin. 111. *Brassica multiflora J. B.* 2. 828. *Brassica florida, botrytis Lob. Icon.* 245. *Chou fleur.*

Brassica rubra C. B. Pin. 111. & *Tabern. Icon.* 396. *Brassica rubra, vulgaris J. B.* 2. 831. *Chou rouge.*

Brassica radice Napiformi. *Napobrassica C. B. Pin.* 111. *Prodr.* 54. *Chou Navet.*

Brassica Asparagodes, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica crispa, prolifera Tabern. Icon.* 398. *Brassica thyrsoides J. B.* 2. 833.

Brassica rugosa, longioribus foliis J. B. 2. 828.

Brassica fimbriata C. B. Pin. 112. *Brassica crispa, laciniosa J. B. 2. 832. Brassica tophosa Tabern. Icon. 401.*

Brassica fimbriata, maxima.

Brassica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Brassica Anglicana, nivea, minima J. B. 2. 830. Anglica minima Brassica Adv. 92.*

Brassica laciniata, alba J. B. 2. 832.

Brassica laciniata, rubra J. B. 2. 832.

Brassica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica tenuissimè laciniata J. B. 2. 832. Brassica Selinisia, latifolia Tabern. Icon. 401.*

Brassica angusto Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica Selinisia, angustifolia Tabern. Icon. 402.*

Brassica arvensis C. B. Pin. 112. *Brassica rubra, minor J. B. 2. 833. Brassica sylvestris, Crambe dicta Dod. Pempt. 623. Colsa.*

Brassica maritima, arborea seu procerior, ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 208.

Brassica peregrina, moschum olens H. R. Par. *Chou musqué.*

Brassica campestris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa J. B. 2. 835. Brassica campestris, 1. Clus. Hist. cxxvij.*

Brassica campestris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa, purpurea Clusio J. B. 2. 836. Brassica campestris, purpureo flore Clus. Hist. cxxvij.*

Brassica Alpina, perennis.

Ab eo genere excludi debent *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin. 112. quæ Crambe species est. Brassica sylvestris, foliis circa radicem Cichoracei C. B. Pin. 112. quæ species est Turritidis, perinde ac sequentes. Brassica sylvestris, hispida, non ramosa C. B. Pin. 112. Brassica sylvestris, ramosa, hispida C. B. Pin. 112. Edit. 2.*

Tab. 20. cap. 9.

Brassica quasi πρακτικὴ *olus*, per excellentiam. De ea enim teste Plinio, scripsere Chrysipus, Dieuches, Pithagoras, & Caro.

GENUS II.

Leucoium. *Giroflier* ou *Violier.*

Tab. 107.

LEUCOIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante : ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F longam, compressam, septo intermedio G L, cui valvæ H I, M N utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam planis, orbicularis K O ut plurimùm marginatis.

Leucoii species sunt

Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 220. *Leucoium hyemale & diu durans etiam album J. B. 2. 874. Leucoium candidum, majus Dod. Pempt. 159.*

Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.

Leucoium purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu durans, purpureum & roseum J. B. 2. 874. Leucoium purpureum Tabern. Icon. 309.*

Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 240.
Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium æstivum, flore purpureo & roseo & albo J. B. 2. 875. Leucoium minus & annuum Dod. Pempt. 159. Quarantain.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore Dod. Pempt. 159.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno Eyst.*
Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpuro-violaceo C.B.Pin.200. *Lucoium sive Keiri, purpuro-violaceum, pleno flore Suvert.*
Leucoium incanum; majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo Eyst.*
Leucoium incanum, majus, variegatum, simplici flore, striis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyst.
Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyst.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
Leucoium purpureum, variegatum, sanguineis maculis signatum Bry.
Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bat.
Leucoium pleno flore, album, sanguineis maculis signatum Eyst.
Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis signatum Eyst.
Leucoium album, odoratissimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro J. B. 2. 875.*
Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, siliquosa C. B. Pin. 109. Hesperis Alpina sive muralis minor, repens J. B. 2. 880. Draba ij Clus. Hist. cxxv.*
Leucoium vernum, perenne, album minus.
Leucoium Hesperidis folio. *Glastifolia Cichoroides J. Bauhini & Turritis 2. Clusio J. B. 2. 836. Turrita major Plateau Clus. Hist. cxxvj.*
Leucoium maritimum, minimum, Hispanicum, vernum, foliis Erucæ.
Leucoium maritimum, sinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium J. B. 2. 875. Leucoium marinum, majus Clus. Hist. 298.*
Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido Lob. Icon. 332.*
Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obsitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eystettensis, maximus Eyst.*
Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri simplex, medius Eyst.*
Leucoium luteum, serrato folio, flore grandiore C. B Pin. 202.
Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri,*

flore ſimplici J. B. 2. 872. Leucoion luteum Dod. Pempt. 260.

Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, pleno flore J. B. 2. 873. Leucoium flore luteo, pleno, majus Eyſt.*

Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petræa, lutea, multiplex Tabern. Icon. 306.*

Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri ſeu Leucoium luteum, alterum, flore pleno Raii Hiſt. 782.*

Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri ſive Leucoium luteum, majus, flore pleno, ferrugineo Park. Par. 257.*

Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.

Leucoium anguſtifolium, Alpinum, flore ſulphureo H. R. Par.

Leucoium à vocibus Græcis λευκὸν ἴον, i. Viola alba.

GENUS III.

Heſperis *Juliane* vel *Juliene.*

Tab. 108. HESPERIS eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calice C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E F longam, teretem, cylindraceam, ſepto intermedio G L, cui valvæ imbricatæ H I, M N utrinque adhæreſcunt, in duo loculamenta, ſeminibuſque fœtam oblongis, quaſi cylindraceis K, aut globoſis O, quæ veluti nidulantur in ſcrobiculis ſepti intermedii.

Heſperidis ſpecies ſunt

Heſperis hortenſis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Heſperis flore purpureo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, purpurea Tabern. Icon. 308. Juliane ſimple, purpurine.*

Heſperis hortenſis, flore candido C. B. Pin. 202. *Heſperis flore albo J. B. 2. 877. Viola hyemalis, flore albo Tabern. Icon. 308.*

Heſperis hortenſis flore viridi C. B. Pin. 202. *Heſperis hortenſis, flore viridi ſeu abortivo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 251.*

Heſperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double, purpurine.*

Heſperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici Corn. 210. Juliane double blanche.*

Heſperis hortenſis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée.*

Heſperis montana, pallida, odoratiſſima C. B. Pin. 201. *Heſperis colore ineleganti J. B. 2. 879. Heſperis 1. Cluſ. Hiſt. 296.*

Heſperis ſylveſtris, inodora C. B. Pin. 202. *Heſperis Pannonica, inodora J. B. 2. 878. Heſperis 3. Cluſ. Hiſt. 297.*

Heſperis peregrina, ſiliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Heſperis Syriaca Cam. Hort. Tab. xix. J. B. 2. 879.*

Heſperis Allium redolens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria Math. 843. J. B. 2. 883.*

Heſperis lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis. *Draba lutea, ſiliquis ſtrictiſſimis C. B. Pin. 110. Arabis à quibuſdam dicta planta Cam. Epit. 342. Draba lutea quibuſdam J. B. 2. 870.*

Hesperis Leucoii folio non serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum, sylvestre, angustifolium C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, sylvestre Clusii J. B.* 2. 873. *Leucoium sylvestre Tabern. Icon.* 319.

Hesperis Leucoii folio serrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum, serrato folio C. B. Pin.* 202. *Leucoium luteum, sylvestre, Pannonicum, serrato folio obtuso & acuto J. B.* 2. 873. *Leucoio giallo, montano Pon. Bald. Ital.* 232.

Hesperis siliquâ corniculatâ, flore obsoleto C. B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum, saxatile, obsoleto flore Col. Part.* 1. 262.

Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum, parvum, folio virente, crassiusculo J. B.* 2. 877.

Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. *Prodr.* 103.

Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium maritimum, angustifolium C. B. Pin.* 201. *J. B.* 2. 876. *Leucoium marinum, minus Clus. Hist.* 298.

Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, latifolium, hirsutum H. L. Bat.*

Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monsp.*

Hesperis Lusitanica, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.

Hesperis Hispanica, foliis incisis, siliquâ lunatâ.

Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoion marinum Cam. Hort. Tab. xxiiij. Leucoio affine Tripolium Anguillare & Leucoium maritimum Camerarii J. B.* 2. 876.

Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus, fruticans, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Mus. Part.* 2. 138. *Tab.* 111.

Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Mus. Part.* 2. 147. *Tab.* 111.

Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Caronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus H. L. Bat.*

Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus H. L. Bat.*

Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumescentibus, non marginatis quæ in septi intermedii scrobiculi veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt.

Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris, hispida non ramosa C. B. Pin.* 112. *Edit.* 1. *Brassica sylvestris, foliis integris & hispidis C. B. Pin.* 112. *Edit.* 1. *Turritis vulgatior J. B.* 2. 836.

Turritis minor Bot. Monsp.

Turritis vulgaris, ramosa. *Bursæ pastoris similis, silliquosa, major, seu maj ribus foliis C. B. Pin.* 108. *Pilosella siliquata D. Thal. Tab. vij. Burs pastoria sive Pilosella siliquosa J. B.* 2. 870.

Turritis Leucoii folio. *Myagrum siliquâ longâ C. B. Pin.* 109. *Myagro a finis planta, siliquis longis J. B.* 2. 894. *Myagrum* 11. *Lobelii Taber Icon.* 866.

Turritis Alpina, foliis incisis. *Nasturtium Alpinum, insipidum C. B. Pi* 105. *Cardamine insipida F. Gregorii Col. Part.* 2. 69.

Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Brassica sylvestr foliis circa radicem Cichoraceis C. B. Pin.* 112. *Sinapi album Lugd.* 116

Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifoliu C. B. Pin.* 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore cæruleo-purpuran J. B.* 2. 880. *Leucoium marinum, cæruleo purpureum Tabern. Icon.* 31

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109. CARDAMINE est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilic petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde ab in fructum seu siliquam E F, septo intermedio G K cui valvæ H I utrinqu adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam plerumqu orbiculatis L. His notis addi debet valvas H I per maturitatem helicis in m dum revolvi & semina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt

Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, m gno flore C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, sylvest J. B.* 2. 889. *Flos Cuculi Dod. Pempt.* 592.

Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flo prorsus albo C. B. Pin.* 194.

Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore ple C. B. Pin.* 104. *Iberis Fuchsii sive Nasturtium pratense, flore pleno J. B.* 889. *Cardamine altera, pleno flore Clus. Hist.* cxxix.

Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore C. B. Pi* 104. *Prodr.* 44.

Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quædam i sipida J. B.* 2. 886. *Sium minimum P. Alp. Exot.* 331.

Cardamine Sicula, foliis Fumariæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, si quis latis Bocc. Rarior. Plant.* 84.

Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus C. Pin.* 104. *Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo J. B.* 2. 88

Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtiu aquaticum, flore majore, elatius J. B.* 2. 885. *Nasturtium aquaticum majus & amarum C. B. Pin.* 104. *Nasturtium aquaticum, erectum, fo longiore Ejusd.*

Cardamin

Cardamine Alpina, minor, Resedæ foliis. *Nasturtium Alpinum, minus, Resedæ foliis C. B. Pin. 104. Prodr. 45.*
Cardamine montana, Asari folio. *Nasturtium montanum, Asari folio Bocc. Rarior. Plant. 5.*
Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste, flore purpureo J. B. 2. 866. Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob. 25.*
Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum, Halicacabi peregrini foliis Ambros. 374.*
Cardamine Alpina, 1, trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum, trifolium C. B. Pin. 104. Iberidi Fuchsii affinis, trifolia Cardamine J. B. 2. 890.*
Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophorianæ Par. Bat.*
Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ H I utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam K plerumque subrotundis. His notis non tantùm addi debet valvas H I per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere; sed radices etiam L carnosas esse, squamatas, ac veluti dentibus incidi. *Tab. 110.*

Dentariæ species sunt

Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B. 2. 899. Viola dentaria, altera Dod. Pempt. 162.*
Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B. 2. 900. Viola Dentaria, prima Dod. Pempt. 162. Dentaria vij, πενταφυλλος, ij Clus. Hist. cxxij.*
Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B. 2. 900. Dentaria vj, πενταφυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*
Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bulbifera J. B. 2. 902. Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*
Dentaria tryphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusii J. B. 2. 902. Dentaria v, τρίφυλλος Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part. 1. 307.*
Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.
Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in *Tab. 109.*

fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ H G utrinque adhæres cunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam I ut plurimùm subrotundis. His notis addenda est facies quædam speciebus hujus generis propria.

Sisymbrii species sunt

Sisymbrium aquaticum Math. 487. *Nasturtium aquaticum, supinum C. B. Pin.* 104. *Sisymbrium Cardamine, sive Nasturtium aquaticum J. B.* 4. 884. *Cresson d'eau.*

Sisymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpurascente flore. *Nasturtium Pyrenaicum, aquaticum Par. Bat.*

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea, latifolia, sive Barbarea C. B. Pin.* 98. *Barbarea J. B.* 2. 868. *Dod. Pempt.* 712.

Sisymbrium Erucæ folio giabro, minus & præcocius.

Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea sive Barbarea, pleno flore C. B. Pin.* 99.

Sisymbrium Erucæ folio aspero, flore luteo. *Leucoium luteum, Erucæ folio C. B. Pin.* 201. *Leucoium terrestre, majus Col. Part.* 1. 262.

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter C. B. Pin. Edit.* 1. 97. *Prodr.* 38. *Raphanus aquaticus, Rapistri folio C. B. Pin. Edit.* 2. 97. *Rapistrum aquaticum Tabern. Icon.* 408.

Sisymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, alter, foliis variegatis H. R. Par.*

Sisymbrium aquaticum, foliis in profundas lacinias divisis, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias divisis C. B. Pin.* 97. *Prod.* 38.

Sisymbrium palustre, repens, Nasturtii folio. *Eruca palustris & Nasturtii folio, siliquâ oblongâ C. B. Pin.* 98. *Eruca palustris, minor Tabern. Icon.* 447. *Eruca quibusdam sylvestris, repens, flosculo luteo J. B.* 2. 866.

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ asperâ. *Sinapi parvum, siliquâ asperâ C. B. Pin.* 99. *Prodr.* 41. *Sinapi Monspessulanum, siliquâ asperâ, hirsutâ J. B.* 2. 858.

Sisymbrium palustre, minus, siliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium, montanum, luteum Col. Part.* 1. 269.

Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio. *Nasturtium sylvestre, tenuissimè divisum C. B. Pin.* 105. *Seriphium Germanicum sive Sophia quibusdam J. B.* 2. 886. *Sophia Chirurgorum Lob. Icon.* 738.

Sisymbrium differt à Cardamine valvis fructûs vi elasticâ destitutis; à Leucoio verò, brassicâ, & cæteris, facie sibi propriâ.

GENUS VIII.

Eruca. *Roquette.*

Tab. 111. ERUCA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante; ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E seu siliquam, septo intermedio F cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in

duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis I. His notis addenda est sapor Erucæ proprius.

Erucæ species sunt

Eruca latifolia, alba, sativa Dioscoridis C. B. Pin. 98. *Eruca major, sativa, annua, flore albo, striato J. B. 2. 857. Eruca sativa Dod. Pempt. 708.*

Eruca sativa, foliis magis dissectis H. Edinb.

Eruca Romana seu Gentilis, siliquâ angustâ, folio lato J. B. 2. 860.

Eruca Bellidis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.

Eruca tenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Eruca sylvestris, major, lutea, caule aspero C. B. Pin. 98. *Eruca sylvestris Dod. Pempt. 708.*

Eruca sylvestris, minor, lutea, Bursæ pastoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr. 39. Eruca minimo flore, Monspeliensis J. B. 2. 862. Eruca Sicula, Bursæ pastoris folio Bocc. Rarior. Plant. 18.*

Eruca Tanacetifolia H. R. Par. *Eruca Indiana con foglie di Tanaceto Zan. 86. Eruca Tanaceti foliis Mor. H. R. Bles.*

Eruca ab erodendo, propter saporem acerrimum.

GENUS IX.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E F septo intermedio G L (cui valvæ H I, M N utrinque adhærescunt) in duo loculamenta divisam, seminibus fœtam ut plurimùm subrotundis K P, & in cornu quoddam fungosum O consimili semine prægnans, plerumque desinentem. His notis addendus est sapor acris & fervidus Sinapi proprius. *Tab. 112.*

Sinapi species sunt

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi siliquâ latiusculâ, glabrâ, semine rufo sive vulgare J. B. 2. 855. Sinapi sativum, prius Dod. Pempt. 706.*

Sinapi album, siliquâ hirsutâ, semine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio C. B. Pin. 99. & Sinapi hortense, semine albo Ejusd. Sinapi sativum, alterum Dod. Pempt. 707.*

Sinapi arvense, præcox, semine nigro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 216. *Rapistrum flore luteo, foliis incisis vel sinuatis C. B. Pin. 95. J. B. 2. 844. Rapistrum arvorum Lob. Icon. 198.*

Sinapi arvense, præcox, semine nigro, foliis integris. *Rapistrum flore luteo, foliis non incisis C. B. Pin. 95. Rapistrum Dod. Pempt. 675.*

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Erysimo Tragi cognatum sive simile J. B. 2. 857. Sinapi sylvestre Dod. Pempt. 707.*

Sinapi Hispanicum, foliis lobatis, flore sulphurei coloris.

Sinapi Hispanicum, Nasturtii folio.

Sinapi Hispanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hispanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio Par. Bat.*
Sinapi Indicum, Lactucæ foliis angustioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum, Lactucæ folio minus, seu angusto & profundiùs crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Erysimum. *Velar ou Tortelle.*

Tab. 111. ERYSIMUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E I K, septo intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam L ut plurimùm exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Erysimo propria.

Erysimi species sunt

Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. *Erysimum Tragi, flosculis luteis, juxta muros proveniens J. B. 2. 863. Erysimum; Irio 1. Tabern. Icon. 449.*
Erysimum alterum, siliquis Erucæ C. B. Pin. 101. *Erysimum ij Tabern. Icon. 449.*
Erysimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Erysimum alterum Mathioli, siliquis parvis, quibusdam Dentaria J. B. 2. 864. Erysimum alterum, Italicum & Mathioli Lob. Icon. 206.*
Erysimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter, levi Erucæ folio Col. Part. 1. 265. Sinapi sylvestre Monspessulanum, lato folio, flosculo luteo, minimo, siliquâ longissimâ J. B. 2. 858.*
Erysimum angustifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapistrum sylvestre, Irionis folio Col. Part. 1. 268.*
Erysimum corniculatum, Glasti folio, Pyrenaicum.
Erysimum Dentis leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Erysimo vero di Dioscoride Zan. 82.*
Erysimum à verbo Græco ἐρύω *salvum conservo*; propter eximias qualitates quas Erysimo tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. *Rave.*

Tab. 113. RAPA est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E septo intermedio F, cui valvæ G H utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam; seminibus fœtam L ut plurimùm subrotundis, & in cornu quoddam fungosum I consimili semine K prægnans, plerumque desinentem. His notis addenda radix M N carnosa tuberosaque.

Rapæ species sunt

Rapa sativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum sativum, rotundum J. B. 2. 838. Rapum vulgare Dod. Pempt. 673.*
Rapa sativa, rotunda, radice obsoletè nigricante C. B. Pin. 90.

Rapa sativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.
Rapa sativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
Rapa sativa, rotunda, radice foris & intus flavescente C. B. Pin. 90.
Rapa sativa, oblonga, seu fœmina C. B. Pin, 90. *Rapum sativum, oblongum J. B.* 2. 838. *Rapum oblongius Dod. Pempt.* 673.
Rapa à voce Græca ῥαπὶς, seu ῥαφὶς, quæ *Rapam* etiam significat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS est plantæ genus à Rapa tantùm diversum propriâ illa facie; quæ ab hortulanis & colonis facilè dignoscitur: quapropter ad idem genus si lubeat referri potest.

Napi species sunt
Napus sativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus J. B.* 2. 842. *Dod. Pempt.* 674.
Napus sativa, radice luteâ C. B. Pin 95.
Napus sativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
Napus sativa, altera, maximâ radice H. A. Par.
Napus sylvestris C. B. Pin. 95. *J. B.* 2. 843. *Bunias sylvestris, Napus flore luteo Lob. Icon.* 200.

GENUS XIII.

Raphanus. *Raifort.*

RAPHANUS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E F seu siliquam corniformem, crassam, spongiosam, duobus I seminum subrotundorum K ordinibus fœtam, mediastino tenui L discretis G H. Tab. 114.

Raphani species sunt
Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus sive Radicula sativa Dod. Pempt.* 676.
Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
Raphanus niger C. B. Pin. 96. *& Lob. Icon.* 202.
Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus J. B.* 2. 846. *Radicula sativa, minor Dod. Pempt.* 676.
Ab eo genere excludi debent. *Raphanus rusticanus C. B. Pin.* 96. *ad Cochleariam spectans. Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinias divisis C. B. Pin.* 97. *qui inter Sisymbrium cum sequenti annumerandus. Raphanus aquaticus, Rapistri folio C. B. Pin.* 97.
Raphanus, quasi ῥαδίως φαίνον *facilè apparens*, seu velocis incrementi.

SECTIO V.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Raphanistrum.

Tab. 115. RAPHANISTRUM est plantæ genus, flore A crucifosmi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu siliquam articulosam, columnæ cujusdam fasciatæ æmulam, semine fœtam H subrotundo in singulis articulis F G recondito.

Raphanistri species sunt

Raphanistrum siliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 265. *Rapistrum alterum arvorum Park. Theat. 863. Rapistrum flore albo, striato. Sinapi agreste, album Trago J. B. 2. 851.*

Raphanistrum flore albo, striato, siliquâ articulatâ, striatâ minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Rapistrum album, articulatum Park. Theat. 863.*

Raphanistrum arvense, flore albo. *Lampsana Cæsalp. 355. Rapistrum flore albo, Erucæ foliis Lob. Icon. 199.*

Raphanistrum segetum, flore luteo vel pallido. *Rapistrum flore luteo, siliquâ glabrâ articulatâ Raii Hist. 805.*

Raphanistrum siliquâ articulatâ, striatâ, maximâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 866.

Raphanistrum, quasi planta ad Raphanum accedens.

GENUS II.

Hypecoon.

Tab. 115. HYPECOON est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B C D plerumque trifidis constante: ex cujus calyce E surgit pistillum F quod deinde abit in fructum G seu siliquam articulosam, planam, semine fœtam ut plurimùm reniformi K, in singulis articulis H I recondito.

Hypecoi species sunt

Hypecoon latiore folio. *Hypecoum siliquosum J. B. 2. 899. Hypecoum C. B. Pin. 172. Hypecoon Dod. Pempt. 449.*

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera species C. B. Pin. 172. Alterum Dioscoridis Cuminum, sylvestre, siliquosum Lob. Icon. 473.*

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclaire.*

CHELIDONIUM est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapsularem, valvis F fenestræ G adhærescentibus, & seminibus fœtam ut plurimùm subrotundis H. *Tab. 116.*

Chelidonii species sunt

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia J. B. 3. 482. Chelidonium majus Dod. Pempt. 48. Chelidoine ou grande Eclaire.*

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato J. B. 3. 483. Chelidonium majus, laciniato flore Clus. Hist. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutissimè laciniatis H. R. Par. *Othonna di Dioscoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan. 154.*

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca χελιδὼν, *Hirundo*, quasi diceretur Hirundinis herba. Porrò creditur, Chelidoniæ nomen sibi vindicasse (ut ait Dioscorides) quòd primò statim Hirundinum adventu erumpat, earumdemque dicessu marcescat. Sunt & qui tradiderint, si quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admotâ herbâ illius cæcitati mederi, adeóque visum restituere. *Lib. 2. cap 27.*

GENUS II.

Sinapistrum.

SINAPISTRUM est plantæ genus, flore A ferè cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructnm seu siliquam E cylindraceam, bivalvem G H & seminibus fœtam F ut plurimùm subrotundis I. *Tab. 116.*

Sinapistri species sunt.

Sinapistrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus spinosum H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, majus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 288. Lupinus Ægyptius sylvestris Vesling. in P. Alp. 70.*

Sinapistrum indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non spinosum H, L. Bat. *Penthaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, minus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 288. Quinquefolium siliquosum P. Alp. Exot. 322.*

Sinapistrum Indicum, triphyllum, flore carneo, non spinosum H. L. Bat.

Sinapiſtrum Americanum, fruteſcens, triphyllum, Naſturtii ſapore Plum.

Sinapiſtrum Luſitanicum, triphyllum, flore rubro, ſiliquis corniculatis. *Trifolium Luſitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 289. Trifolium Luſitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat. 1103. & 1687.*

Lotus ſylveſtris ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 572. Sinapiſtri ſpecies videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117. EPIMEDIUM eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B tubulatis conſtante. Ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum ſeu ſiliquam E unicapſularem, bivalvem E, & ſeminibus fœtam.

Epimedii ſpecies unica hactenus cognita.

Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorundam J. B. 2. 395.*

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta diviſa.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103. ERUCAGO eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E clavæ cujuſdam tetragonæ & criſtatæ æmulum, in quaterna plerumque loculamenta F diviſum, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm ſubrotundis & roſtratis.

Erucaginis ſpecies unica hactenus cognita.

Erucago ſegetum. *Eruca Monſpeliaca, ſiliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin. 99. Sinapi echinatum Lugd. 647. J. B. 2. 858.*

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus piſtillum abit in plurima ſemina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103. POTAMOGETON eſt plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor ſcilicet petalis B conſtante & calycis experte. Hujus autem piſtillum C abit in quatuor

tuor femina D ut plurimùm oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis species sunt

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B.* 3. 776. *Potamogeiton. Spicata Tabern. Icon.* 739.

Potamogeton longo, serrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, serrato folio J. B.* 2. 988. *Potamogeton altera Dod. Pempt.* 582. *Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd.* 603.

Potamogeton Alpinum,Plantaginis folio. *Fontinalis lucens,major J.B.* 3. 777.

Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonæi J. B.* 3. 778 *Potamogeiton tertia Dod. Pempt.* 582.

Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa J. B.* 3. 778. *Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscatellæ floribus Ger. emac.* 824.

Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non serratis Bot. Monsp. *Fontinalis media, lucens J. B.* 3. 777.

Potamogeton ramosum,angustifolium C. B. Pin. 193.*Prodr.* 101.*J.B.*3.778.

Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.

Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist, 190.

Potamogeton flosculis ad foliorum nodos. *Millefolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos C. B. Pin.* 141. *Myriophyllum, aquaticum, minus Clus. Hist.* cclij.

Potamogeton foliis pennatis. *Millefolium aquaticum, pennatum, spicatum C. B. Prodr.* 73. *Millefolium pennatum, aquaticum J. B.* 3. 783.

Potamogeton à vocibus Græcis *ποταμὸς, Fluvius & γείτων vicinus.* Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo inditum est, quòd in paludibus & aquosis locis nascatur. *Lib. 4. cap. 101.*

SECTIO IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

GENUS I.

Herba Paris.

HERBA PARIS est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, totidemque staminibus C plerumque donato. Ex calyce autem D surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque fœtum H ut plurimùm oblongis. *Tab. 117.*

Hujus generis unicam speciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. *J. B.* 3. 613. *Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin.* 167.

CLASSIS VI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Rosaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem positis, quô planè modô petala florum Rosæ disponuntur, ut videre est in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum dispositio non verò numerus requiritur. Illa constans semper, hic incertus, ut in Pulsatilla, Sedo, Caryophyllata: raro binus aut quaternus, nisi in Circæa & Onagra; sæpe quinus. Si quaternus occurrat, tunc flos rosaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor semper, rosaceus verò modò ex quatuor, modò ex quinque aut sex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliisque observare est: idcircò genera illa ad classem florum rosaceorum amandari posse mihi visum est.

SECTIO I.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem, bifariam transversâ dehiscentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amaranthe.*

Tab. 118. AMARANTHUS est plantæ genus, flore A B H rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D I quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam vel ovatam E, bifariam F K transversâ dehiscentem, seminibusque fœtam G L ut plurimùm subrotundis.

Amaranti species sunt

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum sive Amaranthus major, semine albo J. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obsoleti coloris Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus; paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis angustioribus C. B. Pin. 121.

Amaranthus maximus, paniculâ ſparsâ & longiori H. R. Par.
Amaranthus maximus, ſemine rubello, qui granis rubris Petri Ciecæ C. B. Pin. 121.
Amaranthus maximus, præcox, ſemine pallido H. R. Par.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par. *Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis viridibus Raii Hiſt.* 201.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis purpureis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus ſylveſtris, maximus, novæ Angliæ, ſpicis carneis Raii Hiſt. 201.
Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.
Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ ſpecioſâ, criſtatâ J. B.* 2. 969. *Amaranthus holoſericeis, ſanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon.* 252.
Amaranthus criſtatus, rubicundiſſimo flore H. R. Par.
Amaranthus reticulatus ſeu corniculatus, ſerotinus, minor H. R. Par.
Amaranthus cramefino colore Suvert.
Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis H. L. Bat.*
Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis ex fuſco purpuraſcentibus H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fuſco purpuraſcente H. R. Par.*
Amaranthus paniculis obſolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obſoletè violacea H. R. Par.*
Amaranthus ſimplici paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus anguſtifolius, ſimplici ſpicatâ paniculâ Lob. Icon.* 251. *Amaranthus purpureus J. B.* 2. 968.
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, coccineis ſeu phœniceis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis ſurrectis, viridibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis flaveſcentibus H. L. Bat.
Amaranthus ſpicatus, ſericeus flore luteo vireſcente H. R. Par.
Amaranthus ſpinis carneis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
Amaranthus ſpicatus, æneo colore ſimul & carneo varius H. R. Par.
Amaranthus ſingularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.
Amaranthus aurea ſpicâ & ignis fulgore verſicolori H. R. Par.
Amaranthus Siculus, ſpicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
Amaranthus Americanus, altiſſimus, longifolius, ſpicis è viridi albicantibus Plum.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus, ſaturo coccineus Lob. Icon.* 250.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majore, puniceo colore ſplendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui fœmina C. B. Pin. 121. *Symphonia Dalechampio sive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. Amaranthus tricolor Lob. Icon. 252.*

Amaranthus folio variegato, colore obscuriori sive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, spicâ gracili.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ herbaceâ H. L. Bat.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ purpurascente. *Amaranthus Indicus spinosus, spicâ & caule rubentibus Schol. Bot.*

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, supinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quasi flos non marcescens; à vocibus Græcis ἄνθος *Flos*, μαραίνω *marcesco*; cum particula privativa a: mirumque postquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviscit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine est appellatio, quoniam non marcescat. *Lib. 21. cap. 8.*

GENUS II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118. PORTULACA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C monophyllo, & bifido surgit pistillum D quod deinde simul cum calyce abit in fructum E plerumque ovatum, seminibus fœtum exiguis I, & duabus testis in summo donatum, quarum exterior F quæ calycis pars fuit bifida, primò; interior verò H quæ aliud nihil est quàm pistillum ampliatum postremò, transversâ bifariam dehiscunt: inferiori G seu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ species sunt

Portulaca latifolia sive sativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortensis, latifolia J. B. 3. 678. Portulaca sativa Dod. Pempt. 661.*

Portulaca angustifolia sive sylvestris C. B. Pin. 288. *Portulaca sylvestris, minor sive spontanea J. B. 3. 678. Portulaca sylvestris Dod. Pempt. 661.*

Portulaca sativa, latifolia, flavescens, sive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortensis, folio flavo Mor. H. R. Blef. Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore suave-rubente Plum.

Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio Par. Bat.*

Portulaca Corassavica, procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, capsulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilutiùs rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, erecta Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio humilior & supina, flore saturatiùs & elegantiùs rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, procumbens Par. Bat.*

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, humilior & supina, flore satu-

ratiùs & elegantiùs rubente, capſulis in ſummo concavis Prodr. Par. Bat.
Portulacæ ſpecies flore fructuque carentes foliis craſſis, carnoſis, alternatim poſitis dignoſci ſolent.

SECTIO II.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum aut calyx abeunt in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER eſt plantæ genus flore A B roſaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D bifolio ſurgit piſtillum E F quod deinde abit in fructum ſeu teſtam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, ſub quo in quibuſdam ſpeciebus ſeries ſpiraculorum R S in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longitudinem foliis T P munitam ſeu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numeroſa ſemina rotunda ut plurimùm & minutiſſima V X. *Tab.* 119. 120.

Papaveris ſpecies ſunt

Papaver hortenſe, ſemine albo, ſativum Dioſcoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album J. B.* 3. 390. *Papaver album, ſativum Lob. Icon.* 272.

Papaver hortenſe, ſemine albo: ſativum Dioſcoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, ſemine albo: ſativum Dioſcoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, ſemine albo, ſativum Dioſcoridis, album Plinio flore candido, rubris maculis infecto & ſemine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortenſe, nigro ſemine, ſylveſtre Dioſcoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 160. *Papaver nigrum, ſativum Dod. Pempt.* 445.

Papaver hortenſe, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortenſe, flore pleno, dilutè violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, ſemine incano, ἀχευότερον Dioſcoridi C. B. Pin. 170. *Papaver ſativum, tertium Dod. Pempt.* 445.

Papaver flore rubro, ſemine fuſco C. B. Pin. 171. *Papaver ſylveſtre ſive nigrum Dodonæi Lugd.* 1710.

Papaver criſtatum, floribus & ſemine album C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criſtatum; album Lob. Icon.* 273. *Papaver fimbriatum, flore albo J. B.* 3. 391.

Papaver criſtatum, floribus rubris, ſemine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver fimbriatum aut criſtatum, nigrum Lob. Icon* 273. *Papaver fimbriatum, flore purpureo J. B.* 3. 391.

Papaver criſtatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver criſtatum, flore ſimplici, purpuraſcente, unguibus plumbeis H. R. Par.
Papaver flore multiplici, incarnato Eyſt.
Papaver flore multiplici, purpuraſcente Eyſt.
Papaver flore miniato, pleno Eyſt.
Papaver flore pleno, argentei coloris Eyſt.
Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyſt.
Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon.* 573.
Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon.* 573.
Papaver pleno flore rubeo, ſaturato C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iij Tabern. Icon.* 571.
Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv Tabern Icon.* 572.
Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.
Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polianthos ſeu multiflorum Lob. Icon.* 273.
Papaver flore pleno, laciniato, eleganter ſtriato Hort. Edinb.
Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyſt.*
Papaver erraticum, majus, ῥοιὰς Dioſcoridi, Theophraſto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campeſtre J. B.* 3. 394. *Papaver erraticum Dod. Pempt.* 447. *Coquelicoc.*
Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.
Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.
Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.
Papaver erraticum, majus ſive Rhœas, flore carneo H. Edinb.
Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag.* 119.
Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.
Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.
Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.
Papaver erraticum, pleno flore purpuraſcente H. R. Par.
Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.
Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon.* 575.
Papaver erraticum, capite oblongo, hiſpido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin.* 172. *Argemone capitulo breviore, hiſpido J. B.* 3. 396. *Argemone capitulo torulis canulato ſive Argemone Lacunæ Lob. Icon.* 276.
Papaver erraticum, capite longiore, hiſpido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin.* 172. *Lob. Icon.* 176. *Argemone capitulo longiore, ſpinoſo J. B.* 3. 396.
Papaver erraticum, capite longiſſimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bleſ.*

Papaver erraticum, foliis non diffectis. *Papaver Rhœas, integro, folio, Hispanicum Bocc. Muf. Part. 2. 77. Tab. 65.*

Papaver erraticum, Pyrainaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, Pyrenaicum, luteo flore Prodr. 92.*

Papaver Alpinum, faxatile, Coriandri folio. *Argemone Alpina, Coriandri folio C. B. Pin. 172. Argemone giallo Pon. Bald. Ital. 100.*

Papaver à Pappâ pultis fpecie, cui femen Papaveris olim immifcebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE eft plantæ genus, flore rofaceo A, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit piftillum C quod deinde abit in fructum D feu teftam plerumque ovatam, unicapfularem, veluti feneftratam E, coftis à bafi ad apicem protentis, quarum intervalla occupant valvæ in fummo plerumque dehifcentes F, fingulis autem coftis G placenta H adhærefcit, feminibus onufta ferè globofis I. Tab. 121.

Argemones fpeciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver fpinofum C.B.Pin. 171. Prodr. 92. J.B. 3. 397.*

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: ex cujus meditullio furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D plerumque ovatum, unicapfularem, & feminibus fœtum E ut plurimùm fubrotundis. Tab. 122.

Anapodophylli fpeciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadenfe Morini. *Ranunculi facie planta peregrina H. R. Par. Aconitifolia humilis, flore albo, unico, campanulato, fructu Cynosbati Mentz. Tab. 11.*

Anapodophyllon Canadenfe, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quafi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. *Raquette* ou *Cardaffe.*

OPUNTIA eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: cujus calyx C deinde abit in fructum D carnofum, umbellicatum F, unicapfularem E & feminibus fœtum G fæpe anulatis. Tab. 122.

Opuntiæ fpecies funt

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica, folio fpinofo, fructu majore C. B. Pin. 458.*

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica, folio oblongo, media H.R.Par.*

Opuntia major, validiffimis fpinis munita. *Ficus Indica, feu Opuntia major, folio fpinis longiffimis & validiffimis armato Breyn. Prodr. 2. 35.*

Opuntia folio minori, rotundiori & compreffi. *Ficus Indica feu Opun-*

tia, folio minori, rotundiori & compressiori H. L. Bat.

Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo. *Ficus Indica seu Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo H. L. Bat.*

Opuntia folio spinoso, longissimo & angusto H. L. Bat.

Opuntia minima, folio subrotundo. *Ficus Indica minima, folio subrotundo H. R. Par.*

Opuntia Americana, minima, spinis creberrimis, tenuissimis Breyn. Prodr. 2. *Ficus Indica seu Opuntia Curassavica, minima Hort. Beaum. & Hort. Amstel. 107. fig. 56. Ficus Indica, minima, spinis brevissimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.*

Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa cereiformis, flore albo Plum.

Opuntia Americana, arbor excelsa, foliis reticulatis, flore flavescente Plum.

Lib. 1 Hist. Plant cap. 12. Circa Opuntem Bœotiæ oppidum herbulam nasci scribit Theophrastus quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque recentiores Opuntiæ nomen dederunt primæ speciei quam recensuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Passion.*

Tab. 123. & 124. GRANADILLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C multifido surgit pistillum E corollâ fimbriatâ D ad basim; in apice verò tenero fructu seu embryone F instructum, cui insident clavæ tres H & subsunt stamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I ovatum ferè aut globosum, carnosum, unicapsularem L seminibusque fœtum L, costis O tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam M N obvolutis.

Granadillæ species sunt

Granadilla Hispanis, Flos passionis Italis Col. in Rech. 889. *Clematitis trifolia, flore roseo, clavato C. B. Pin. 301. Maracot Indicum Ald. Hort. Farnes. 50. 52. 58.*

Granadilla folio tricuspidi, flore ex purpurâ nigricante. *Clematitis trifolia, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.*

Granadilla folio tricuspidi, flore magno, flavescente.

Granadilla folio tricuspidi, flore parvo, flavescente. *Clematitis passionalis, triphyllos, flore luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 7.*

Granadilla flore amplo, tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio Hederaceo, major, fructu Oliveformi Plum. 70. Tab. 84.*

Granadilla folio angusto tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematitis Indica, folio angusto, trifido, fructu Oliveformi Plum. Tab. 85.*

Granadilla folio glabro, tricuspidi & angusto, flore virescente, minimo. *Flos passionis flore & fructu omnium minimis Par. Bat. Flos passionis Curassavicus, folio glabro, trilobato & angusto, flore flavescente, omnium minimo Prodr. Par. Bat.*

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore albo. *Flos Passionis albus*

Par.

Par. Bat. Icon. Clematitis Indica, hirsuta, fœtida Plum. 71. *Tab.* 86.

Granadilla fœtida, folio tricuspidi, villoso, flore purpureo, variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon.*

Granadilla polyphyllos, fructu ovato.

Granadilla polyphyllos, fructu Colocynthidis. *Clematitis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthidis Plum.* 62. *Tab.* 79.

Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematitis indica alia, polyphylla, flore crispato Plum.* 66. *Tab.* 81.

Granadilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematitis Indica, flore minimo, pallido Plum.* 73. *Tab.* 88.

Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globoso, villoso Plum.

Granadilla folio vario Plum.

Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.

Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.

Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematitis Indica, flore clavato, suaverubente, fructu exagono, coccineo, folio bicorni Plum.* 68. *Tab.* 83.

Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematitis Indica, latifolia, flore clavato, fructu Maliformi Plum.* 67. *Tab.* 82.

Granadilla fructu Citriformi, foliis oblongis. *Clematitis Indica, fructu Citriformi, foliis oblongis Plum.* 64. *Tab.* 80.

Granadilla fructu minore, corymboso. *Clematitis Indica, polyanthos, odoratissima Plum.* 75. *Tab.* 90.

Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematitis Indica alia, flore minore, pallido Plum. Tab.* 89.

Granadilla à voce Hispanicâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadillæ fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucuia.

MURUCUIA auctore clariss. Plumerio est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante & calyce C multifido D, E, F, G, H donato. Floris autem meditullium occupat tubus K coni trunci æmulus, è quo surgit pistillum L tenero fructu seu embryone M instructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V ut plurimùm ovatum, unicapsularem X carnosum & seminibus fœtum Y calyptrâ quâdam Z obvolutis. *Tab.* 123.

Murucuiæ species unica hactenus cognita est.

Murucuia folio lunato. *Clematitis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum.* 72. *Tab.* 87.

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B *Tab.* 125.

in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E è rotundo acuminatum, bifariam F mitræ adinstar dehiscentem, seminibusque fœtum G ut plurimùm subrotundis.

Mitellæ species sunt

Mitella Americana, florum petalis fimbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana, altera, flore minuto, fimbriato H. R. Par. Cortusa Americana, altera, floribus minutis, fimbriatis Vallot H. R. Mentz. Tab. x.*

Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana, repens H. R. Par. Cortusa indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. in Theophr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 131.*

Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, seu Orellana folliculis Lappaceis H. L. Bat. Urucu Pison edit. 1658. 133. Achiotl. seu Medicina tingendo apta Hernand. 74. Roucou.*

Mitella à fructus formâ, quæ Mitram exiguam seu pileum Episcopalem æmulatur.

GENUS VIII.

Alsine. *Morgeline.*

Tab. 126 ALSINE est plantæ genus, flore A, C rosaceo, plurimis scilicet petalis modò bifidis B, modò integris constante: ex cujus calyce quinquefolio E surgit pistillum D quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapsularem subrotundum L, vel conicum F apice dehiscentem G, M, seminibusque fœtum I, K, O, placentulæ affixis.

Alsines species sunt

Alsine altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alsine major, repens., perennis J. B. 3. 362. Alsine major Dod. Pempt. 29.*

Alsine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.

Alsine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alsine Hederacea, montana, maxima Col. Part. 1. 290.*

Alsine media C. B. Pin. 190. *Alsine vulgaris sive Morsus Gallinæ J. B. 3. 363. Alsine minor Dod. Pempt. 29.*

Alsine Plantaginis folio J. B. 3. 363.

Alsine Hyperici folio D. Vaillant.

Alsine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. *& Par. Bat.*

Alsine maritima, perennis, Nummulariæ folio.

Alsine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior. Plant. 21. *Alsine folio sphæroide. Heliotropio cognata H. Cathol.*

Alsine Americana, Auriculæ Ursi foliis Plum.

Alsine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alsines quoddam genus Pelagicum & littorale Clus. Hist. clxxxiiij.*

Alsine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus J. B. 3. 361. Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro C. B. Pin. 219. Holosteum Caryophylleum, arvense Tabern. Icon. 233.*

Alsine verna, glabra Bot. Monsp.

Alsine pratensis, Gramineo folio ampliore. *Cariophillus arvensis, glaber, flore majore C. B. Pin. 210. Gramen Fuchsii sive Leucanthemon J. B. 3. 361. Gramen floridum, majus Tabern. Icon. 232.*

Alsine pratensis, Gramineo folio angustiore. *Caryophyllus arvensis, glaber, flore minore C. B. Pin. 216. Gramini Fuchsii Leucanthemo affinis & similis planta J. B. 3. 361. Gramen floridum, minus Tabern. Icon. 232.*

Alsine aquatica, media C. B. Pin. 251. *Alsine longifolia, uliginosis provenniens locis J. B. 3. 365. Alsine fontana Tabern. Icon. 712.*

Alsine palustris, Serpilli folio Bocc. Rarior. Plant. 48.

Alsine Alpina, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.

Alsine minor, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alsine minima J. B. 3. 364. Dod. Pempt. 30.*

Alsine Bononiensis, non aculeata Bocc. Rarior. Plant. 32.

Alsine tenuifolia J. B. 3. 364.

Alsine Alpina, Junceo folio C. B. Pin. 251. *Prodr. 119.*

Alsine tenuifolia, muscosa C. B. Pin. 251. *Alsine muscosa quibusdam J. B. 365. Alsine muscosa Lugd. 1235.*

Alsine saxatilis, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore, foliò tenuissimo J. B. 3. 360.*

Alsine saxatilis Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus saxifragus, foliis tenuissimis, pulchro flore albo Bot. Monsp.*

Alsine saxatilis & multiflora, capillaceo folio.

Alsine palustris, capillaceo folio, minima.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio.

Alsine Alpina, subhirsuta, Linariæ folio glabro.

Alsine maritima, longiùs radicata, Herniariæ foliis Bocc. Rarior. Plant. 18.

Alsine littoralis, Graminea Bot. Monsp. App.

Alsine pusilla, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea, pusilla, flore parvo, tetrapetalo Raii Hist. 1026. Caryophyllus minimus, muscosus, nostras Park. Theat. 1340.*

Alsine annua, Graminea, foliis obscurè virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana, annua, Alsinefolia D. Plot. Hist. Oxon.*

Alsine palustris, tenuissimis foliis, sive Saxifraga palustris, Alsinefolia Ger. Emac. Raii Hist. 1032.

Alsine Caryophylloides, subhirsuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.

Alsine pulsilla, pulchro flore, folio tenuissimo, nostras, seu Saxifraga Caphylloides, pusilla, flore albo, pulchello Raii Hist. 1033. *Alsine Alpina, glabra Par. Bat.*

Alsine minima, Lusitanica, verna, capitulis echinatis.

Alsine minima, flore fugaci.

Alsine montana, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alsine saxifraga, angustifolia minima, montana Col. Part. 1. 290.*

Alsine spergula dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula J. B. 732. Dod. Pempt. 437.*

Alſine ſpergulæ facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina, noſtras J. B. 3. 772. Spergula marina Lugd. 1385.*

Alſine Spergulæ facie, minor, ſive Spergula minor, floſculo ſubcæruleo C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea J. B. 3. 722.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus marginatis. *Alſine Spergulæ facie, minima Bot. Monſp.*

Alſine Spergulæ facie, minima, ſeminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent *Alſine Hederulæ folio C. B. Pin. 250. Alſine Veronicæ foliis, floſculis cauliculis adhærentibus C. B. Pin. 250. Alſine Chamædrifolia, floſculis pediculis oblongis inſidentibus C. B. Pin. 250. Alſine tryphyllos cærulea C. B. Pin. 250. quæ Veronicæ ſpecies ſunt Alſine ſcandens baccifera C. B. Pin. 250. Vide Cucubalum. Alſine bacciferæ ſimilis, ſuis acinis C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. Alſine affinis, Androſace dicta major, C. B. Pin. 251. Vide Androſacem. Alſine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Lychnidis ſpecies. Alſines hirſutæ ſpecies C. B. Pin. 251. ad Myoſotim revocandæ.*

Alſine maritima, Supina, Villoſa, foliis lanceolatis. *Anthyllis P. Alp. Exot. 157.*

Alſine maritima, Supina, foliis Chamæſyces. *Anthyllis maritima, chamæſycæ ſimilis C. B. Pin. 282. Anthyllis Valentina Cluſ. Hiſt. clxxxvj.*

Alſine maritima, Supina, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine maritima, Hiſpanica, fruticoſa, foliis quaſi vermiculatis.

Alſine diſtinguitur à Lychnide flore roſaceo & calyce polyphyllo.

Lib. 4. cap. 87. Alſine à voce Græca ἄλσος *Lucus*. Alſine enim, ut ait Dioſcorides, dicta eſt quòd opacis, nemoroſiſque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alſinaſtrum.

ALSINASTRUM eſt plantæ genus, calyce monophyllo ab Alſine diverſum: à Lichnide verò flore roſaceo.

Alſinaſtri ſpecies ſunt

Alſinaſtrum Gratiolæ folio.

Alſinaſtrum Gallii folio.

Alſinaſtrum quaſi planta ad Alſinem accedens.

GENUS X.

Myoſotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126. MYOSOTIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E cornu bovilli æmulum, apice dehiſcentem F, ſeminibuſque fœtum exiguis, plerumque ſubrotundis H, placentæ G affixis.

Myoſotis ſpecies ſunt

Myoſotis Alpina, latifolia. *Caryophyllus holoſtius, Alpinus, latifolius C. B. Pin. 210. Prodr. 104.*

Myosotis tomentosa. Linariæ folio ampliore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, latifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104.

Myosotis tomentosa, Linariæ folio angustiore. *Caryophyllus holostius, tomentosus, angustifolius C. B. Pin.* 210. *Prodr.* 104. *Caryophyllus holostius, tomentosus J. B.* 3. 360.

Myosotis incana, repens. *Lichnis incana, repens C. B. Pin.* 206. *Ocimoides Lychnidis, reptante radice J. B.* 3. 353. *Ocimoides Lychnitis Col. Phytob. App.* 20.

Myosotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor C. B. Pin.* 204. *Alsine corniculata Clus. Hist.* clxxxiiij. *J. B.* 3. 359.

Myosotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore C. B. Pin.* 210. *Auricula muris pulchro flore albo J. B.* 3. 360. *Holostium Caryophylleum Tabern. Icon.* 233.

Myosotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo J. B.* 3. 359.

Myosotis hirsuta, altera, viscosa. *Alsine hirsuta, altera viscosa C. B. Pin.* 251. *Alsine spuria, iv Dod. Pempt.* 31.

Myosotis hirsuta, minor. *Alsine hirsuta, minor C. B. Pin.* 251.

Myosotis arvensis, Polygoni folio.

Myosotis Alpina, angustifolia, villosa, & viscosa.

Myosotis Alpina, pumila, Mirtifolia.

Myosotis tenuissimo folio rigido.

Myosotis Lusitanica, Linariæ folio, magno flore.

Myosotis à vocibus μυὸς *Mus*, & ὦτα *Auris*; quasi diceres auriculam muris.

GENUS XI.

Ros Solis.

ROS SOLIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C tubulato surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem F H seminibusque fœtum K I subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis aspersa, fistulosa, è quibus guttulæ quædam emanare videntur. *Tab.* 127.

Roris solis species sunt

Ros solis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major Lob. Icon.* 811. *Ros solis foliis circinnatæ rotunditatis J. B.* 3. 761.

Ros solis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis Dod. Pempt.* 474. *Rorida sive Ros solis & Drosion recentiorum Lob. Icon.* 811.

Ros solis folio rotundo, perennis. *Rorella rotundifolia, perennis Raii Synops.* 227.

Ros solis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis Raii Synops.* 227.

Ros solis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima Raii Synops.* 227.

Ros solis Lusitanicus, foliis Asphodeli minoris. *Chamælcontoides Grist. V. Lusit. Epist. dedic.*

Rorem solis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

GENUS XII.

Parnassia.

PARNASSIA est plantæ genus, flore A rosaceo, petalis amplioribus B aliisque minoribus C fimbriatis & in orbem positis constante: ex calyce autem D surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, ut plurimùm ovatum, unicapsularem G, seminibusque fœtum I quadruplici plerumque placentæ H affixis. *Tab. 127.*

Parnassiæ speciem unicam novi.

Parnassia palustris & vulgaris. *Gramen Parnassi, albo simplici flore C. B. Pin. 309. Gramen Parnassi Dodoneo, quibusdam Hepaticus flos J. B. 3. 537. Gramen Parnassium Dod. Pempt. 564.*

Parnassia à monte Parnasso, in quo teste Dioscoride Graminis species nascitur, quæ Gramen Parnassi vocatur. *Lib. 4. cap. 32.*

GENUS XIII.

Juncus. *Jonc.*

JUNCUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum B quod deinde abit in fructum seu capsulam C plerumque trigonam, trifariam dehiscentem D, seminibusque fœtam ut plurimùm subrotundis E. *Tab. 127.*

Junci species sunt:

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens, seu Juncus acutus capitulis Sorghi J. B. 2. 520.*

Juncus acutus, paniculâ sparsâ C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus J. B. 2. 521. Juncus acutus Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ sparsâ, major C. B. Pin. 12. *Juncus panicula arundinaceâ J. B. 2. 520. Juncus lævis Dod. Pempt. 605.*

Juncus lævis, paniculâ non sparsâ C. B. Pin. 12. *Juncus Mathioli J. B. 2. 520. Juncus lævis, glomerato flore Lob. Icon. 84.*

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. *J. B. 2. 508. Juncus melancranis Lugd. 985.*

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus Ejusd. Prodr. 22. Juncus trifidus J. B. 2. 521.*

Juncus villosus, capitulis Psyllii. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii C. B. Pin. 7. Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon. 219. Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii J. B. 493.*

Juncus nemorosus, latifolius, major. *Gramen hirsutum, latifolium, majus C. B. Pin. 7. Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzulæ J. B. 2. 492. Gramen sylvaticum, pilosum Tabern. Icon. 227.*

Juncus palustris, humilior, erectus. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis, erectum C. B. Pin. 7. Holostium Mathioli. Junceum J. B. 2. 510. Holosteum Mathioli Lob. Icon. 18.*

Juncus palustris, humilior, repens. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis,*

repens C. B. Pin. 7. Gramen Junceum, bufonium Tabern. Icon. 225.

Juncus foliis articulosis floribus umbellatis. *Gramen Junceum, folio articulato, aquaticum C. B. Pin. 5. Prodr. 12. Gramen aquaticum Tabern. Icon. 214.*

Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis, cum utriculis. *Gramen Junceum, folio articulato, cum utriculis C. B. Prodr. 12. Juncus foliaceus, capsulis triangulis J. B. 2. 521.*

Juncus foliis articulosis, floribus umbellatim & paniculatim dispositis.

Juncus nemorosus, folio articulosó. *Gramen Junceum, folio articulato, sylvaticum C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, sylvaticum Tabern. Icon. 225.*

Juncus montanus, palustris Raii Hist. 1303.

Juncus parvus, cum pericarpiis rotundis J. B. 2. 522. *Gramen Junceum, foliis & spicâ Junci C. B. Pin. 5. Gramen Junceum, iij Tabern. Icon. 224.*

Juncus angustifolius, villosus, floribus albis, paniculatis. *Gramen hirsutum, angustifolium, minus, paniculis albis C. B. Pin. 7. Gramen Luzulæ affine flore albo J. B. 2. 492. Gramen Leucanthemum Dalechampii Lugd. 426.*

Juncus foliatus, minimus J. B. 2. 523.

Ab eo genere excludi debent, *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. Juncus maximus seu Scirpus major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiseti, major C. B. Pin. 12. Juncus capitulis Equiseti, minor & fluitans C. B. Pin. 12. qui Scirpi species sunt. Juncus capitulo lanuginoso sive Schœnolaguros C. B. Pin. 12. Juncus Alpinus, Bombycinus C. B. Pin. 12. Juncus floridus, major C. B. Pin. 12. Vide Butomum. Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. ad Cyperum pertinet.*

Juncus (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipso ad fasciculos ligandos.

GENUS XIV.

Kali. *Soude.*

KALI est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D ferè globosum, membranaceum, singulari semine fœtum E cochleæ adinstar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. *Tab. 128.*

Kali species sunt

Kali majus, cochleato semine C. B. Pin. 289. *Cali vulgare J. B. 3. 702. Soda, Kali magnum, Sedi medii folio, semine cochleato Lob. Icon. 394. Kali Dod. Pempt. 81.*

Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus. *Tragus spinosus Mathioli sive Kali spinosum J. B. 3. 706. Tragon Mathioli Lob. Icon. 797.*

Kali spinosum, foliis crassioribus & brevioribus. *Tragum Math.* 1035.

Kali Siculum, lignosum, floribus membranaceis Bocc. Rarior. Plant. 59.

Kali fruticosum, Hispanicum, Tamarisci folio.

Kali fruticosum, Hispanicum, Genistæ fronde.

Kali fruticosum, Hispanicum, capillaceo folio villoso. *Kali vermiculatum, fruticans, minori folio, Hispanicum Barr. Icon.*

Ab eo genere excludi debent. *Kali geniculatum, majus C. B. Pin.* 289. *Kali minus, album, semine splendente C. B. Pin.* 289. *Kali minus, villosum C. B. Pin.* 289. *Kali Gramineo folio C. B. Pin.* 289. *Kali Crassulæ minoris foliis C. B. Pin.* 289.

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128. TELEPHIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E trigonum, unicapsularem F; seminibus fœtum G ut plurimùm subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt:

Telephium Dioscoridis Imper. 665. *Telephium legitimum Imperati vij Clus. Hist. lxvij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin.* 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. *Chamæcistus Americana, Portulacæ folio, flore albo Par. Bat. Portuluca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis Prodr. Par. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. *Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.*

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. *Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo Par. Bat.*

Telephium à Telepho ut aiunt Mysiæ rege, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128. HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E ferè globosum, trifariam dehiscentem F, seminibusque fœtum G subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemi species sunt:

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. *Chamæcistus vulgaris, flore luteo C. B. Pin.* 465. *Flos solis Dod. Pempt.* 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. *Chamæcistus vulgaris, flore albo Hort. Edinb.*

Helianthemum foliis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. *Chamæcistus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin.* 466. *Helianthemon albis floribus Lob. Icon.* 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Halianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. *Chamæcistus foliis Thymi incanis C. B. Pin.* 466. *Chamæcistus iiij Clus. Hist.* 74.

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apennina

Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamæciſtus Serpilli folio nigricante & hirſuto, flore aureo, odorato J. B. 2. 17. Chamæciſtus repens, Serpillifolia, lutea C. B. Pin. 466. Chamæciſtus 2. Cluſ. Hiſt. 73.*

Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Ciſtus Helianthemos, flore parvo, luteo J. B. 2. 17.*

Helianthemum anguſtifolium, luteum. *Chamæciſtus anguſtifolia C. B. Pin. 446. Chamæciſtus anguſtifolius, flore luteo Cluſii J. B. 2. 17. Chamæciſtus vj Cluſ. Hiſt. 75.*

Helianthemum foliis Myrti minoris, ſubtus incanis. *Chamæciſtus foliis Myrti minoris, incanis C. B. Pin. 466. Chamæciſtus foliis Myrti Tarentinæ, canis vel cinereis J. B. 2. 18. Chamæciſtus iij Cluſ. Hiſt. 74.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamæciſtus Ericæ folio, luteus elatior C. B. Pin. 466.*

Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum ſparſum J. B. 2. 18. *Chamæciſtus Ericæ folio, luteus, humilior C. B. Pin. 466. Ciſtus humilis, anguſtifolius, Coris Monſpelienſis foliis. Selago Monſpelienſium, Ciſtus. 5. Aſſatii & Erica Chryſanthemos minima, noſtra Lob. 552.*

Helianthemum Alpinum, folio Piloſellæ minoris Fuchſii. J. B. 2. 18.

Helianthemum folio Thimi incano J. B. 2. 19. *Chamæciſtus tenuifolius, Narbonenſis H. R. Par.*

Helianthemum Thymi folio glabro. *Ciſtus folio Thymi C. B. Pin. 465. Cluſ. Hiſt. 72. Ciſtus folio Thimi Cluſii, cum maculis in flore J. B. 2. 6.*

Helianthemum ſive Ciſtus humilis, folio Sampſuchi, capitulis valde hirſutis J. B. 2. 20.

Helianthemum ad Nummullariam accedens J. B. 2. 20. *Chamæciſtus Nummularius H. R. Par.*

Helianthemum foliis Polii montani. *Ciſtus Helianthemos, folio Polii montani J. B. 2. 19.*

Helianthemum fruteſcens, folio Majoranæ incano. *Ciſtus humilis, 1. Cluſ. Hiſp. 151.*

Helianthemum Halimi folio breviore, obtuſo. *Ciſtus folio Halimi, 1. Cluſ. Hiſt. 71. Ciſtus fœmina, Portulacæ marina folio latiore, obtuſo C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi, flore luteo J. B. 2. 5.*

Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato. *Ciſtus fœmina, Portulacæ marinæ folio anguſtiore, mucronato C. B. Pin. 465. Ciſtus folio Halimi longiore incano J. B. 2. 5. Ciſtus folio Halimi, 2. Cluſ. Hiſt. 71.*

Helianthemum Ledi folio. *Ciſtus Ledi folio C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus, folio Ledi Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Salicis folio. *Ciſtus folio Salicis C. B. Pin. 465. Ciſtus annuus 1 Cluſio, folio rotundiore J. B. 2. 13. Ciſtus annuus folio Salicis Lob. Icon. 118.*

Helianthemum Lavandulæ folio. *Ciſtus folio ſpicæ C. B. Pin. 465. Ciſtus*

folio Lavandulæ Clusio, fortè idem cum Helianthemo recto J. B. 2. 5. *Cistus folio Lavandulæ Clus. Hist.* 72.

Helianthemum flore maculoso Col. Part. 2. 77. *Cistus flore pallido, punicante maculâ insignito C.B. Pin.* 465. *Cistus annuus*, 2. *Clusio, flore pallido, maculâ punicante insignito J. B.* 2. 13.

Helianthemum folio thimi, floribus umbellatis. *Cistus Ledon, foliis Thimi C. B. Pin.* 467. *Cistus Ledon, Thymi foliis Clusii J. B.* 2. 12. *Ledon x. Clus. Hist.* 81.

Helianthemum foliis Rorismarini splendentibus, subtus incanis. *Cistus Ledon, foliis Rorismarini subtus incanis C. B. Pin.* 467. *Cistus Ledon, foliis Rorismarini coronariæ Clusii, flore luteo J. B.* 2. 12. *Ledon viij Clus. Hist.* 86.

Helianthemum folio Sampsuchi. *Cistus folio Sampsuchi incano C. B. Pin.* 465. *Cistus folio Sampsuchi Clusii, cui macula in flore J. B.* 2. 6.

Helianthemum Massiliense, Coridis folio. *Chamæcistus Massiliensis, foliis Camphoratæ similibus & glabris Raii Hist.* 1016.

Helianthemum Polii folio ampliore, Lusitanicum.

Helianthemum Polii folio angustiore, Lusitanicum.

Helianthemum humilius, Lusitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.

Heliantemum Algarviense, Halimi folio, flore luteo, punicante macula insignito.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio rotundiore.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio angustiore.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio minimo.

Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, flore luteo.

Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirsutis.

Helianthemum Lusitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.

Helianthemum Hispanicum, Halimi folio amplissimo, incano & nervoso. *Cistus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hispanicus Barr. Icon.*

Helianthemum Alpinum, Oleæ folio subtus incano.

Helianthemum Hispanicum, angusto folio, flore carneo.

Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria nostras J. B.* 2. 12. *Tuberaria major Myconi Ejusd. ibid.*

Helianthemum Lusitanicum, Buplevri folio, flore maculato.

Helianthemum Lusitanicum, Globulariæ folio.

Helianthemum Lusitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.

Helianthemum Hispanicum, folio minimo, rotundiore.

Helianthemum Hispanicum, Origani folio subtus incano.

Helianthemum Hispanicum, Ocimi folio subtus incano.

Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.

Helianthemum à vocibus Græcis ἥλιος *Sol*, & ἄνθεμον *Flos*; quasi diceres florem Solis.

GENUS XVII.

Androsæmum.

ANDROSÆMUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante: ex cujus calyce C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E seu baccam ferè ovatam, unicapsularem F, seminibusque fœtam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici affixis H. Tab. 128.

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsæmum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana, aliis Cicilia-na, vel Androsæmon J. B. 3. 384. Androsæmum Dod. Pempt. 78.*

Androsæmum à vocibus Græcis *αἷμα sanguis, & ἀνὴρ ἀνδρὸς vir*: Hypericum enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est. Lib. 3. cap. 171.

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum plerumque bicapsularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D bicorne, quod deinde abit in fructum EF oblongum, hydriæ birostratæ quodammodo æmulum, bicapsularem G, seminibusque fœtum plerumque exiguis H. Tab. 129.

Gei species sunt

Geum rotundifolium, majus. *Sanicula montana, rotundifolia, major C. B. Pin. 243. Sanicula Alpina, guttata J. B. 3. 707. Garyophyllata sive Geum Alpinum, recentiorum, folio Hederaceo Lob. Icon. 613. Sanicula montana, 2. Clus. Hist. 307.*

Geum rotundifolium, minus. *Sanicula montana, rotundifolia, minor C. B. Pin. 243. Sanicula montana alterius species ij Clus. Hist. 308.*

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana, crenata, umbilico, pallido H. R. Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum, serratum, guttato flore Park. Theat. 738.*

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Cotyledon altera olim Mathioli J. B. 3. 684.*

Geum palustre minus, foliis oblongis, crenatis. *Sanicula Alpina aliquatenus affinis J. B.* 3. 708. *Sanicula Myosotis Alpina, floribus albicantibus ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab.* 58.

Geum palustre, Lusitanicum, minus & ramosus.

Geum angustifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga angustifolia, autumnalis, flore luteo, guttato, foliolis florum magis acuminatis Breyn. Cent.* 1. 106.

GENUS II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 129. SAXIFRAGA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante: ex cujus calyce D multifido surgit pistillum E plerumque bicorne F, quod deinde simul cum calyce abit in fructum G subrotundum, bicornem pariter, bicapsularem H, seminibusque fœtum I ut plurimùm exiguis.

Saxifragæ species sunt

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granulosâ J. B.* 3. 706. *Saxifraga alba Dod. Pempt.* 316.

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulbosa, altera, bulbifera, montana Col. Part.* 1. 317.

Saxifraga verna, annua, humilior. *Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin.* 285. *Tridactylites tectorum, flore albo J. B.* 3. 762. *Paronychia altera Dod. Pempt.* 112.

Saxifraga muscosa, trifido folio. *Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin.* 284. *Sedis affinis trifulca, Alpina, flore albo J. B.* 3. 696. *Sedum minus xiij Clus. Hist. lxij.*

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. *Sedum tridactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin.* 284.

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villosa. *Sedum tridactylites, Alpinum, minus C. B. Pin.* 284. *Prodr.* 131.

Saxifraga alba, petræa Ponæ in fol. cccxxxvij. *Tridactylites Alpina J. B.* 3. 762.

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. *Sedum serratum, flore albo, multiflorum H. R. Par.* 113.

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, serrata. *Sedum Pyrenaicum, serratum, minus, flore guttato H. R. Par.*

Saxifraga Sedi folio angustiore, serrato. *Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin.* 285. *Sedum serratum J. B.* 3. 689. *Umbilicus veneris, minor* 1 & 2. *Tabern. Icon.* 847. *Aizoum serratum Cord. Hist.* 92.

Saxifraga foliis subrotundis serratis. *Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin.* 285. *Prodr.* 133. *J. B.* 3. 690.

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, asperis. *Sedum Alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. Pin.* 284. *Prodr.* 132. *Sedum Alpinum, hispidum, ferè spinosum, flore albido J. B.* 3. 695.

Saxifraga Alpina, Ericoides, flore purpurascente. *Sedum montanum, Ericoides C. B. Prodr. 132.*
Saxifraga Alpina, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr. 132. J. B. 3. 694.*
Saxifraga montana, pyramidata, folio longiore.
Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima, Sedi foliis densissimè congestis.
Saxifraga Pyrenaica alba, minima, foliis densissimè congestis.
Saxifraga Alpina, minima, foliis cæsiis, deorsum incurvis.
Saxifraga Alpina, lutea, Sedi folio.
Saxifraga Pyrenaica, tridactylites, latifolia.
Saxifraga Cantabrica, latifolia, trydactylites, rigidior.
Saxifraga tridactylites Pyrenaica, pallidè lutea, minima.
Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis.
Saxifraga Pyrenaica, minima, lutea, Musco similis.
Saxifraga, quasi Planta frangens saxa, vel quòd è fissuris rupium erumpat, vel quòd calculum frangere existimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem ex incisuris calycis tubulati C nascentibus: ex hujus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E seu testam ovatam, bicapsularem F, seminibus fœtam ut plurimùm exiguis H, placentæ G affixis, ipso calyce plerumque obvolutam I. *Tab. 129.*

Salicariæ species sunt:

Salicaria vulgaris, purpurea, foliis oblongis. *Lysimachia spicata, purpurea forte Plinii C. B. Pin. 246. Lysimachia purpurea, quibusdam spicata J. B. 2. 902. Pseudolysimachium purpureum, alterum Dod. Pempt. 86.*
Salicaria, trifolia, caule hexagono. *Lysimachia purpurea, trifolia, caule hexagono Spig. Isag. 49.*
Salicaria purpurea, foliis subrotundis. *Lysimachia spicata, lanuginosa, folio subrotundo, flore purpureo H. R. Par. Lysimachia spicata, purpurea, folio subrotundo, Ocimi facie Munt. Hist. 744.*
Salicaria Lusitanica, anguſtiore folio. *Lysimachia purpurea, altera, Lusitanica V. Lusit.*
Salicaria Hyssopi folio latiore. *Hyssopifolia major, latioribus foliis C. B. Pin. 218. Hyssopifolia aquatica J. B. 3. 792.*
Silicaria Hyssopi folio anguſtiore. *Hyssopifolia minor, anguſtioribus foliis C. B. Pin. 218.*
Salicaria Hyssopi folio, floribus albis. *Hyssopifolia floribus albis C. B. Pin. 218.*
Salicaria Hispanica, Hyssopifolia, floribus oblongis, saturatè cæruleis. *Hyssopifolia Hispanica, floribus oblongis, saturatioris cærulei coloris C. B. Pin. 218.*

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia; maritima J. B. 3. 792.*

Salicaria minima, Lusitanica, Nummullariæ folio. eadem est ac Glaux vaillantii

Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

GENUS VI.

Glaucium.

Tab. 130. GLAUCIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor scilicet petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce C bifolio, surgit pistillum D quod deinde abit in siliquam E longam, teretem, unicapsularem, valvis F G septo intermedio H adhærescentibus, seminibusque fœtam I ut plurimùm subrotundis. Occurrunt & hujus species fructu unicapsulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glaucii species sunt

Glaucium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum J. B. 3. 398. Papaver corniculatum, majus Dod. Pempt. 448.*

Glaucium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto J. B. 3. 399. Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, rubrum Dod. Pempt. 449.*

Glaucium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum C. B. Pin. 171. Papaver corniculatum, phœniceum, alterum Lob. Icon. 271.*

Lib. 20. cap. 19. Glaucium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum C. B. Pin. 172. J. B. 3. 399. Dod. Pempt. 449.*

Glaucium ex Plinio appellatum est Papaver corniculatum; ideòque cum ad Papaver aut Chelidonium propter fructus formam reduci nequeat, Glaucii voce utendum duxi.

SECTIO IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Hypericum. *Millepertuis.*

Tab. 131. HYPERICUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calice C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapsularem G, seminibusque fœtum H ut plurimùm exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt

Hypericum vulgare C. B. Pin. 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

rotundo, *foliis glabris J. B. 3. 381. Hypericon Dod. Pempt. 76. Millepertuis.*

Hypericum vulgare, guttis ſanguineis Bocc. Muſ. Part. 2. 25. Tab. 11.

Hypericum Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prodr.* 130. *Androſæmum ſupinum, ſaxatile, Nummullariæ folio averſa parte rubente Bocc. Muſ. Part.* 2. 134. *Tab.* 91.

Hypericum folio breviore C. B. Pin. 279. *Hypericum Syriacum & Alexandrinum J. B.* 3. 383. *Lob. Icon.* 3. 398.

Hypericum criſpum, triquetro & cuſpidato folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum ceſpitoſum, criſpum, triquetro & cuſpidato folio caulem ambiente, ſive Hypericum fruteſcens, foliis criſpis, mucronatis caulem ambientibus Ejuſd. pag.* 31.

Hypericum minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum pulchrum Tragi J. B.* 3. 383. *Hypericum pulchrum Trag.* 74.

Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum iij, minimum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, majus vel Hiſpanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum ſupinum, tomentoſum, Hiſpanicum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum ſupinum, tomentoſum, minus vel Monſpeliacum C.B. Pin. 279. *Hypericum tomentoſum J. B.* 3. 384. *Hypericum ſupinum, tomentoſum alterum Cluſ. Hiſt. clxxxj.*

Hypericum paluſtre, ſupinum, tomentoſum. *Aſcyron, ſupinum, villoſum, paluſtre C. B. Pin.* 280. *Aſcyron ſupinum,* ἐλώδης *Cluſ. App. Alt. auct.*

Hypericum villoſum, erectum, caule rotundo. *Androſæmum hirſutum C. B. Pin.* 280. *Hypericum Androſæmum dictum J. B.* 3. 382. *Androſæmum alterum, hirſutum Col. Part.* 1. 74.

Hypericum montis Olympi, foliis circa margines hirſutis Whel. Itin. 221.

Hypericum elegantiſſimum, non ramoſum, folio lato J. B. 3. 383. *Androſæmum Campoclarenſe Col. Part.* 1. 74. *Androſæmum glabrum, non ramoſum Bot. Monſp.*

Hyperico amplo, perfoliato folio. *Androſæmum amplo, perfoliato folio Bocc. Muſ. Part.* 2. 164. *Androſæmum Sambac perfoliato folio Ejuſd. Tab.* 127.

Hypericum Aſcyron dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Aſcyron Dod. Pempt.* 78.

Hypericum ſaxatile, tenuiſſimo & glauco folio. *Coris lutea C. B. Pin.* 280. *Hypericoides, Coris quorundam & Coris legitimæ, Cretica J. B.* 3. 384. *Cori legitimo di Dioſcoride Pon. Bald. Ital.* 98.

Hypericum fœtidum, fruteſcens. *Androſæmum fœtidum, capitulis longiſſimis filamentis donatis C. B. Pin.* 280. *Ruta Hypericoides quibuſdam. Siciliane affinis ſive Tragium J. B.* 3. 385. *Tragio legitimo degli antichi, Pon. Bal. Ital.* 88.

Hypericum perfoliatum & perforatum. *Androſæmum perfoliatum & perforatum C. B. Pin.* 280. *Androſæmum alterum, Apulum Col. Part.* 1. 78.

Hypericum Alpinum, humilius, magno flore punctato.
Hypericum latifolium, Lusitanicum V. Lusit. *Hypericum Myrti acuto folio, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.*
Hypericum Lusitanicum, Linariæ folio.
Hypericum tomentosum, Lusitanicum, minimum.

GENUS II.

Ascyrum.

Tab. 131. ASCYRUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calice C polyphyllo surgit pistillum D quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinque capsularem F, seminibusque fœtum G ut plurimùm oblongis & exiguis.

Ascyri species sunt

Ascyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr.* 130. *Androsæmum flore & thecâ quinquecapsulari, omnium maximis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 472.*
Ascyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericon Olympi Montis Vvhel Itin.*
Ascyrum erectum, Salicis folio, magno flore.
Ascyrum à voce Græca *σκίρος asperitas* & particula *ἀ*, quasi planta minime aspera.

GENUS III.

Pyrola. *Pyrole.*

Tab. 132. PYROLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D in proboscidem E desinens, quod deinde abit in fructum F subrotundum, striatum, plerumque umbilicatum, quinque capsularem G, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis H.

Pyrolæ species sunt

Pyrola rotundifolia, major C. B. Pin. 191. *Pyrola J. B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*
Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iiij, minima Clus. Hist. cxviij.*
Pyrola folio mucronato, serrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio serrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Clus. Hist. cxvij.*
Pyrola frutescens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Clus. Hist. cxvij.*
Pyrola à Pyro propter foliorum similitudinem.

GENUS IV.

Damasonium.

Tab. 132. DAMASONIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, tribus petalis B in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D stelliformem, multicapsularem E F, seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis G.

Damasonii

Damasonii species sunt

Damasonium stellatum Lugd. 1058. *Damasonium stellatum Dalechampii J. B. 3. 789. Plantago aquatica, stellata C. B. Pin. 190.*

Damasonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavescente, fructu globoso Plum.

GENUS V.

Ruta. *Ruë.*

RUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B cavis & in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, ut plurimùm tetragonum, ex quatuor sæpè capsulis F, axi G affixis compositum H, seminibusque fœtum non rarò reniformibus I aut angulatis. *Tab.* 133.

Rutæ species sunt

Ruta hortensis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta sativa vel hortensis J. B. 3. 197. Ruta graveolens, hortensis Dod. Pempt.* 119.

Ruta hortensis, latifolia, arbusculæ similis C. B. Pin. 336.

Ruta hortensis, altera C. B. Pin 336. *Ruta tenuifolia Tabern. Icon.* 133.

Ruta sylvestris, major C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 199. *Ruta sylvestris, graveolens Dod. Pempt.* 119.

Ruta sylvestris, minor C. B. Pin. 336. *J. B.* 3. 200. *Ruta silvestris, minima Dod. Pempt.* 120.

Ruta Chalepensis, latifolia, florum petalis vilis scatentibus H. L. Bat.

Ruta Chalepensis, tenuifolia, florum petalis villis scatentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, spinosa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Mus. Part. 2. 70. *Ruta montana, spinosa, alba Ejusd. Tab.* 59.

Ruta sylvestris, Linifolia, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 73.

Ruta, à ῥύω *tueor*, quòd sanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Classem florum cruciformium pertineret, nisi sæpe floribus esset pentapetalis: cruciformes enim semper sunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimus scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E subrotundum, tricapsularem F, seminibusque fœtum G plerumque oblongis. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caule posita. *Tab.* 133.

Harmalæ speciem unicam novi.

Hermala Dod. Pempt. 121. *Ruta sylvestris, flore magno, albo C. B. Pin.* 336. *Ruta quæ dici solet Harmala J. B.* 3. 200.

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134. NIGELLA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, & corollâ Z donato inter petala & stamina X collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floris meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum membranaceum subrotundum F G, vel oblongum E supernè multicornem, multicapsularem H I K, seminibusque fœtum L M.

Nigellæ species sunt

Nigella arvensis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium sylvestre sive arvense J. B. 3. 209. Melanthium sylvestre Dod. Pempt. 303.*

Nigella arvensis, cornuta, flore pleno, subcæruleo.

Nigella arvensis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hispanicum, majus Eyst.*

Nigella angustifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore J. B. 3. 207. Melanthium Damascenum Dod. Pempt. 304.*

Nigella angustifolia, flore majore simplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno J. B. 3. 208. Melanthium Damascenum, pleno flore Clus. Hist. ccviij.*

Nigella flore minore, simplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, semine nigro & luteo J. B. 3. 208. Melanthium Dod. Pempt. 303.*

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato J. B. 3. 209. Melanthium pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. *& Prodr. 75.*

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, simplici flore P. Alp. Exot. 261.*

Nigella flore simplici, pallescente Par. Bat.

Nigella, quasi Nigrella, à seminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135. FABAGO est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E membranaceum, cylindri æmulum, plerumque pentagonum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, singulis valvis H septo intergerino I munitis, seminibusque fœtum K ut plurimùm planis. His notis addenda sunt folia bina, è regione in caulium nodis nascentia.

Fabaginis speciem unicam novi.

Fabago Belgarum, sive Peplus Parisiensium Lugd. 456. *Morgsani Syrorum Ejusd. App. 25. Capparis Fabaginea sive Peplios Lutetianorum J. B. 2. 66. Capparis Portulacæ folio C. B. Pin.* 480.

Fabago quasi Planta ad Fabam accedens.

GENUS IX.
Corchorus.

CORCHORUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in fructum E cylindri æmulum, quinquecapsularem F, quinquefariam dehiscentem G, seminibusque fœtum ut plurimùm angulatis H. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caulium nodis nascentia. *Tab.* 135.

Corchori species sunt

Corchorus sive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægyp.* 39.

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria seu Corchorus Americana, Carpini foliis, sextuplici capsulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab.* 127.

Corchorus Americana, foliis & fructu angustioribus. *Alcea olitoria seu Corchorus Americana, angusto barbato folio, capsulâ strictiori Pluk. Phytog. Tab.* 127.

GENUS X.
Cistus.

CISTUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiscentem G, multicapsularem H I, seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis K. *Tab.* 136.

Cisti species sunt

Cistus mas, major, folio rotundiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo C. B. Pin.* 464. *Cistus mas Mathioli Lugd.* 222.

Cistus mas, 2, folio longiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, angustifolius C. B. Pin.* 464. *Cistus mas, ij. Clus. Hist.* 69.

Cistus mas, folio breviore C. B. Pin. 464. *Cistus mas, iij, foliis dilutiùs virentibus J. B.* 2. 3.

Cistus mas, Lusitanicus, folio amplissimo, incano.

Cistus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Cistus mas iv, Monspeliensis, folio oblongo, albido J. B.* 2. 3. *Cistus mas, 1. Clus. Hist.* 68.

Cistus mas, foliis undulatis & crispis. *Cistus mas, foliis Chamædrys C. B. Pin* 464. *Cistus mas v, foliis crispis, & quodammodo sinuosis J. B.* 2. 3. *Cistus mas, v Clus. Hist.* 69.

Cistus fœmina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Cistus fœmina, Monspeliana, flore albo J. B.* 2. 4. *Cistus fœmina Clus. Hist.* 70.

Ciſtus fœmina, folia Salviæ, ſupina, humi ſparſa C. B. Pin. 465.

Ciſtus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Ciſtus fœmina, Hiſpanica, flore luteo J. B. 2. 4.*

Ciſtus Ladanifera Monſpelienſium C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ladanifera ſive Ledon Monſpeſſulanum, anguſto folio, nigricans J. B. 2. 10.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore candido. *Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, incana C. B. Pin. 467. Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore omnino interdum albo Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ladanifera, Hiſpanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante inſignito. *Ciſtus Ledon 1, anguſtifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Cluſ. Hiſt. 77. Ciſtus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B. 2. 8.*

Ciſtus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, latiore folio J. B. 2. 8. Ledon 1, latifolium Cluſ. Hiſt. 77.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, major C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii, major J. B. 2. 9. Ledon latifolium, ij, majus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, Populi nigræ foliis Cluſii minor J. B. 2. 9. Ledon ij, latifolium, minus Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Ciſtus Ledon, Cretenſe C. B. Pin. 467.*

Ciſtus Ledon, hirſutum C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, iv Cluſii, flore candido J. B. 2. 10. Ledon iiij Cluſ. Hiſt. 78.*

Ciſtus Ledon, foliis Oleæ, ſed anguſtioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, anguſtis foliis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon vj, minoribus anguſtioribuſque foliis Cluſii J. B. 2. 11. Ledon vj Cluſ. Hiſt. 79.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, hiſpidis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, foliis colore cinereo J. B. 2. 11. Ledon vij. Cluſ. Hiſt. 80.*

Ciſtus Ledon, foliis Roriſmarini, ſed non incanis C. B. Pin. 467. *Ciſtus Ledon, ix Cluſio J. B. 2. 12. Ledon ix Cluſ. Hiſt. 80.*

Ab eo genere excludendæ ſunt plurimæ ſpecies, quas C. Bauhinus ad Ciſtum revocavit; ego verò eaſdem ad Helianthemum referri debere exiſtimavi.

GENUS IX.

Nymphæa. *Nenufar.*

Tab. 137. & 138. NYMPHÆA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C D in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce E F ſurgit piſtillum G H quod deinde abit in fructum I fere globoſum, vel conicum K, multicapſularem L M ſeminibuſque fœtum N O ut plurimum oblongis.

Nymphææ ſpecies ſunt

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B. 3. 770. Dod. Pempt. 585. Nenuphar, Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, ſubtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphæa Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, ſubtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphæa lutæa, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa lutea J. B. 3. 771. Dod. Pempt. 585.*

Nymphææ ſpecies, flore fructuque carentes, facilè dignoſcuntur foliis amplis, ſubrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur ſemina.

GENUS I.

Nelumbo.

NELUMBO eſt plantæ genus, à Nymphæâ diverſum fructus formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphææ fructus, ſed in eo ſparſim veluti nidulantur ſemina.

Nelumbonis ſpeciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanenſium. *Nymphæa Indica, Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. *Caprier.*

CAPPARIS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D embryone inſtructum; qui deinde abit in fructum E ut plurimùm pyriformem, vel ſiliquoſum, carnoſum, in quo F veluti nidulantur plurima ſemina G non rarò ſubrotunda & quaſi reniformiâ. *Tab. 139.*

Capparis ſpecies ſunt

Capparis ſpinoſa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis ſpinoſa J. B. 2. 63. Capparis retuſo folio Lob. Icon. 635.*

Capparis folio acuto C. B. Pin. 480. *Lob. Icon. 634. Capparis Dod. Pempt. 746.*

Capparis Sicula, duplicatâ ſpinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non ſpinoſa, fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non ſpinoſa J. B. 2. 63.*

Capparis Americana, arboreſcens, Lauri folio, fructu longiſſimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arboreſcens, Lauri folio, fructu ſubrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet. *Capparis Portulacæ folio C. B. Pin. 480. quæ ad Fabaginem pertinet.*

SECTIO VI.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

GENUS I.

Sedum. *Joubarbe.*

Tab. 140. SEDUM est plantæ genus, flore A C rosaceo, plurimis scilicet petalis B D in orbem positis constante: ex cujus calyce F G surgit pistillum E H quod deinde abit in fructum I K ex plurimus veluti capsulis L M vaginarum æmulis, in capitulum quoddam collectis compositum seminibusque fœtum ut plurimùm exiguis N.

Sedi species sunt

Sedum majus, arborescens J. B. 3. 686. *Sempervivum sive Sedum arborescens, majus Dod. Pempt.* 127.

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 687. *Sempervivum majus alterum sive Jovis Barba Dod. Pempt.* 127.

Sedum vulgari magno simile J. B. 3. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bat.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis C. B. Pin.* 283. *Cotyledon altera, secunda Clus. Hist. lxiij.*

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor species magis dentata J. B.* 3. 689. *Cotyledonis alterius altera species Clus. Hist. lxiiij.*

Sedum majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo J. B.* 3. 688. *Cotyledon altera, iij Clus. Hist. lxiiij.*

Sedum montanum, tomentosum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, γναφαλῶδες Col. Part.* 1. 291.

Sedum montanum, tomentosum, minus. *Sedum montanum, roseum, reticulatum Barr. Icon.*

Sedum Alpinum, roseum, acuto folio, hæmatodes, majus H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, minus, viride & subhirsutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, coronâ floris purpurascente, disco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus, folio longiusculo tereti, flore candido J. B.* 3. 690. *Vermicularis, Crassula minor officinarum, & Illecebra major Lob. Icon.* 377.

Sedum teretifolium majus, flore albo Mor. H. R. Blef.

Sedum minus, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B.* 3. 681. *Sedum medium, teretifolium sive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon.* 376.

Sedum minus, teretifolium, luteum C. B. Pin. 282. *Sedum minus, æstivum luteum J. B.* 3. 693. *Sempervivum minus, æstivum Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B.* 3. 691. *Aizoon dasyphyllum Dalecampii Lugd.* 1133.

Sedum minus, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore luteo J. B.* 3. 692. *Aizoon hæmatoides Lob. Icon.* 378.

Sedum minus, lato & crasso caule, Portlandicum Belgarum H. R. Par. *Portlandicum Sedum Lob. Icon.* 380. *Sedum monstrosum, minus vel platycaulon H. R. Monsp.*

Sedum minus, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore se circumflectente J. B.* 3. 693. *Aizoon Scorpioides Lob. Icon.* 377.

Sedum longifolium, citrino flore Mor. H. R. Blef.

Sedum arvense, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr.* 132.

Sedum parvum, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin.* 283. *Sedum minus, viij, causticum Clus. Hist. lxj.*

Sedum minimum, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, insipidum C. B. Pin.* 284.

Sedum minimum, non acre, flore albo Raii Hist. 1041.

Sedum Alpinum, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B.* 3. 693. *Sedum minus, vj sive Alpinum,* 1. *Clus. Hist. lx.*

Sedum Alpinum, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd.* 1131.

Sedum palustre, subhirsutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratense J. B.* 3. 692. *Sedum minus, iij sive palustre Clus. Hist. lix.*

Sedum echinatum vel stellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon stellata C. B. Pin.* 285. *Sempervivum tertium Col. Phytob.* 42.

Sedum echinatum, flore luteo J. B 3 680. Hujus Icon occurrit apud Columnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.

Sedum Cepæa dictum H. L. Bat. *Cepæa J. B.* 3. 679. *Cepæa Mathioli Clus. Hist. lxviij.*

Sedum Cepæa dictum, floribus purpurascentibus. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin.* 288.

Sedum minimum, montanum, flore purpurascente, parvo, semine stellato Raii Hist. 692.

Sedum Alpinum, Coridis folio.

Sedum Africanum, fruticosum, Ericæ folio Oldenl.

Ab eo genere excludi debent Sedi species foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent, *Sedum minus, fruticosum C. B. Pin.* 284. *Sedum minus, fruticosum, alterum C. B. Pin.* 284. *Sedum Alpinum, Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum C. B. Pin.* 284. *quod Saxifragæ species videtur.*

perinde ac sequens. Sedum Alpinum, album, foliolis compactis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Vide Androsacen. Sedum Alpinum, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284. Androsaces etiam species. Sedum Alpinum, angustissimo folio, flore carneo C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, exiguis foliis C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 284. Alyssi species. Sedum Alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. ad Saxifragam cum sequentibus referendum. Sedum Alpinum, Ericoides, purpurascens C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Ericoides, cæruleum C. B. 284. &c.

Sedum à sedendo vel à sedando: ejus enim species humi sedent, & inflammationes sedant.

GENUS II.

Anacampseros. *Orpin.*

Hist. 689. ANACAMPSEROS est plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex sententia Clariss. Raii quòd à prima statim germinatione excaulescat, cùm folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulos congerantur.

Anacampserotis species sunt

Anacampseros vulgò Faba crassa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare C. B. Pin. 287. Telephium alterum sive Crassula Dod. Pempt. 130.*

Anacampseros purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum, majus C. B. Pin. 287. Telephium floribus purpureis Lob. Icon. 389.*

Anacampseros minor, purpurea. *Telephium purpureum, minus C. B. Pin. 287. J. B. 3. 682.*

Anacampseros maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium, peregrinum C. B. Pin. 287. Telephium primum Dod. Pempt. 130.*

Anacampseros minor, rotundiore folio, sempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens, folio deciduo C. B. Pin. 287. Telephium minus, sempervirens Lob. Icon. 390.*

Anacampseros minor, longiore folio, sempervirens.

Anacampseros radice, Rosam spirante, major. *Rhodia radix C. B. Pin. 286. J. B. 3. 683. Dod. Pempt. 347.*

Anacampseros radice Rosam spirante, minor. *Rhodia radix minor H. R. Par.*

Anacampseros Lusitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Lusitanicum, hæmatodes, maximum H. R. Par.*

Anacampseros Lusitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Lusitanicum, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.*

Anacampseros Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio Mor. H. R. Bles.*

Anacampseros flore purpurascente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpurascente & foliis rarioribus C. B. Pin. 287. Telephium tertium, purpurascente flore Clus. Hist. lxvj.*

Anacampseros flore albo, supina.

Anacampseros quód Veneficæ olim πρὸς τὸ ἀνακάμπτειν τὸν ἔρωτα, id est, *ad amorem revocandum*, ea uterentur.

GENUS

GENUS III.

Ulmaria.

ULMARIA est plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum E ex plurimis vaginulis F membranaceis, intortis & in capitulum congeſtis compoſitum, ſemineque fœtum G ut plurimum ſingulari & exiguo. *Tab.* 141.

Ulmariæ ſpeciem unicam novi.

Ulmaria Cluſ. Hiſt. cxcviij. *J. B.* 3. 488. *Barba Capræ, floribus compactis C. B. Pin.* 164. *Regina prati Dod. Pempt.* 57. *Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum neſcio quam ſimilitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C monophyllo ſurgit piſtilum D quod deinde abit in fructum F E ex multis veluti vaginulis in capitullum quoddam collectis compoſitum, quæ ſingulæ G ſemine turgeſcunt H ut plurimùm oblongo. *Tab.* 141.

Barbæ Capræ ſpeciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri J. B.* 3. 488. *Drymopogon* 1. *Tabern. Icon.* 777. *Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à ſimilitudine, ut aiunt, barbæ Caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D è rotundo acuminatum, ſtriatum, multicapſularem E, ex plurimis vaginis compoſitum, quæ ſingulæ F ſemine turgeſcunt ſubrotundo G. *Tab.* 141.

Fagoniæ ſpecies ſunt

Fagonia Cretica, ſpinoſa. *Trifolium ſpinoſum, Creticum C. B. Pin.* 330. *Prodr.* 142. *Trifolium aculeatum, Creticum J. B.* 2. 388.

Fagonia Hiſpanica, non ſpinoſa.

Fagoniam appellavi ut illuſtriſſimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente perſolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E, vel turbinatum, ex pluribus partibus F plerumque compoſitum, muricatis, in capitulum collectis & ſe- *Tab.* 141.

minibus fœtis H ut plurimùm oblongis, in loculis G nidulantibus.

Tribuli ſpecies ſunt

Tribulus terreſtris, Ciceris folio, ſeminum integumento aculeato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terreſtris, Ciceris folio, fructu aculeato C. B. Pin.* 350. *Tribulus terreſtris J. B.* 2. 352. *Dod. Pempt.* 557.

Tribulus terreſtris, major, Curaſſavicus Prodr. Par. Bat. & *Par. Bat. Tribulus terreſtris, Americanus, Chamæciſti flore, fructu ſpinoſo, maximo Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amſtel. fig.* 32.

Tribulus terreſtris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginoſis Plum.

Tribulus terreſtris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ ſubrotundis & villoſis.

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 142. JUNCAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum oblongum D, in baſi dehiſcentem E, ex tribus vaginulis compoſitum, quæ ſingulæ F ſemen complectuntur ſingulare G, oblongum.

Juncaginis ſpeciem unicam novi.

Juncago paluſtris & vulgaris. *Gramen junceum, ſpicatum ſeu Triglochin C. B. Pin.* 6. *Gramen Triglochin J. B.* & *Hyacenti parvi facie, Gramen Triglochin J. B.* 2. 508. *Gramen marinum, ſpicatum, alterum Lob. Icon.* 17.

GENUS VIII.

Geranium. *Bec de Gruë.*

Tab. 142. GERANIUM eſt plantæ genus, flore A C roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum roſtratum F, quinque ſtriis per longitudinem inciſum G, quibus totidem adhæreſcunt capſulæ H I K L M, in longam caudam deſinentes, per maturitatem à baſi ad apicem extrorſum ſe revolventes & ſemine fœtæ N P ut plurimùm oblongo O.

Geranii ſpecies ſunt

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud, folio Aconiti nitente Cluſii J. B.* 3. 476. *Geranium ij, βατραχιόδες, minus Cluſ. Hiſt. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris ſpecies, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirſutis, aſperis Geſn. App.* 292.

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, longiùs radicatum, odoratum J. B.* 3. 477. *Geranium Batrachioides alterum Dod. Pempt.* 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318. *Gera-*

nium Batrachioides J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.

Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album J. B. 3. 476.*

Geranium Batrachioides minus, five Gratia Dei Germanorum C. B. Pin. 318.

Geranium Batrachioides, flore variegato C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum cæruleo colore varium J. B. 3. 476. Geranium Anglicum, variegatum Eyst.*

Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi Lugd. 1278.*

Geranium annuum, minus, Batrachioides, Bohemicum, purpuro-violaceum Mor. Hist. Oxon. 2. Part. 511.

Geranium Batrachioides minus, perenne, versicolor Mor. H. R. Blef.

Geranium phæum five fuscum, petalis reflexis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium montanum, fuscum C. B. Pin, 318. Geranium phæum, flore reflexo J. B. 3. 477.*

Geranium phæum five fuscum, petalis reflexis, folio non maculato H. L. Bat.

Geranium phæum five fuscum, petalis rectis seu planis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515. *Geranium phæo sive pullo flore Clusii J. B. 3. 477.*

Geranium phæum five fuscum, petalis rectis seu planis, folio maculato H. L. Bat.

Geranium radice grumosâ C. B. Pin. 318. *Geranium Asphodeli radice J. B. 3. 475. Geranium iiij, bulbosum Pennei Clus. Hist. c.*

Geranium nodosum C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido J. B. 3. 478. Geranium v, nodosum Plateau Clus. Hist. cj.*

Geranium Moscoviticum, purpureum Park. Theat. 705.

Geranium Romanum, versicolor, five striatum Park. Par. 229.

Geranium sanguineum, maximo flore C. B. Pin. 318. *Geranium sanguineum, sive hæmatodes, crassâ radice J. B. 3. 478. Geranium vij, αἱματῶδες Clus. Hist. cij.*

Geranium hæmatodes, flore variegato Hort. Edind. *Geranium hæmatodes, Lancastrense, flore eleganter striato Raii Hist. 1061.*

Geranium hæmatodes, foliis majoribus pallidioribus & altiùs incisis Raii Synopf. 219.

Geranium sanguineum, cauliculis erectis, flore minore H. L. Bat.

Geranium tuberosum, majus C. B. Pin. 318. *Geranium tuberosum J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 71.*

Geranium argenteum, Alpinum C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi J. B. 3. 474. Geranium Alpinum, longiùs radicatum Pon. Bald. in fol. ccclxij.*

Geranium Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice crassâ, magno flore variegato.

Geranium lucidum, saxatile C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum J. B. 3. 481. Geranium rotundifolium, saxatile, montanum Col. Part. 1. 137.*

Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticense, rostratum Clus. Hist. cij.*

Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo multum serrato, sive Columbinum J. B. 3. 473. Pes Columbinus Dod. Pempt. 61.*

Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii. Hist. 1059.

Geranium Malacoides seu Malvæ folio rotundo, flore albo Mor. H. R. Blesf.

Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.

Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.

Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Musf. Part. 2. 81. Tab. 72.

Geranium Columbinum, maximum, foliis dissectis D. Plot. Hist. nat. Oxon. *Geranium Columbinum, majus, foliis imis longis, usque ad pediculum divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 511.*

Geranium Columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis Raii Hist. 1059. *Geranium Columbinum, annuum, minus, folio tenuiùs laciniato, flore pediculo longissimo insistente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 512.*

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr.* 138.

Geranium Columbinum, tenuiùs laciniatum, flore albo H. R. Par.

Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monsp.

Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis Bot. Monsp. *Geranium gruinale, folio tenuiter diviso J. B. 3. 474.*

Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvaceum J. B. 3. 272. Geranium Malacoides Lob. Icon. 662.*

Geranium Althææ folio, floribus saturatiùs rubentibus H. L. Bat.

Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138.

Geranium Malacoides crasso, rugoso, integro folio Bocc. Musf. Tab. 89. *Geranium Malacoides, supinum lato rotundo, crasso, rugoso, integro folio, acu brevissima Carinense Ejusd. pag. 109.*

Geranium pusillum, supinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, nostras Raii Hist. 1056.

Geranium Alceæ vesicariæ foliis Park. Theat. 707.

Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum, murale J. B. 3. 480. Geranium Robertianum Dod. Pempt. 62.*

Geranium Robertianum. 1, rubens C. B. Pin. 319.

Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Blesf.

Geranium lucidum saxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synopf. 218.

Geranium Cicutæ folio, acu longissima C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138. *Geranium Coriandri folio, odorum Ejusd. 319. Geranium Apulum, Coriandri folio, alterum, odorum Col. Part. 1. 135.*

Geranium Cicutæ folio, moschatum C. B. Pin. 319. *Geranium supinum Dod. Pempt. 63.*

Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum C. B. Pin. 319. *Geranium moſchatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus J. B. 3. 479. Geranium minus, Geranium arvenſe Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, minus & ſupinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvenſe, album Tabern. Icon. 57.*

Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab. 82.

Geranium Chryſanthemi Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Muſ. Part. 2. 93. Tab. 83.

Geranium latifoliium, longiſſimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium ſpecioſum, annuum, longiſſimis roſtris, Creticum J. B. 3. 479. Geranium Creticum, annuum, hæmatodes Lob. Icon. 662.*

Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longiſſimâ *Geranium ſupinum, Botrys folio, acu ſurſum ſpectante Bocc. Muſ. Part. 2. 145. Geranium Botrys folio Ejuſd. Tab. 109.*

Geranium craſſo Batrachioides folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128. *Geranium ſupinum, rotundo Batrachioides, craſſo tomentoſo folio, radice rufeſcente longiùs radicata Ejuſd. pag. 160.*

Geranium minimum, Chamædryoides Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æſtivum minimum, ſupinum, Alpinum, Chamædryoides, flore albo, variegato Ejuſd. 160.*

Geranium Petræum, Cicutæ folio, radice craſſâ Bot. Monſp. *Geranium fœtidum Park. Theat. 709. Lob. Illuſtr. 134.*

Geranium Hiſpanicum, magnâ radice, Cicutæ folio craſſiori Schol. Bot.

Geranium Africanum, arboreſcens, Ibiſci folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.

Geranium Africanum, fruteſcens, Malvæ folio laciniato, odorâto H. L. Bat.

Geranium Africanum, Alchimillæ hirſuto folio, floribus albidis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Betonicæ folio procumbens, floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.

Geranium Africanum, noctu olens, tuberoſum & nodoſum, Aquilegiæ foliis H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberoſa, Aquilegiæ foliis Breyn. Cent. 1. 127.*

Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.

Geranium Africanum, noctu olens, flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.

Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio anguſtiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.

Geranium Africanum, Uvæ criſpæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

Bat. *Geranium Æthiopicum, Myrrhidis folio, tertium, flore magno striato Breyn. Cent. 1. 129.*

Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, minus H. L. Bat.

Geranium triste sive Indicum, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triste Corn. 110.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosa, foliis Pastinacæ incanis, lanuginosis, latioribus, flore pallidè flavescente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum, noctu olens, radice tuberosa, foliis Myrrhidis latioribus Breyn. Cent. 1. 126.*

Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosa, foliis Pastinacæ incanis, lanuginosis angustioribus H. L. Bat.

Geranium Africanum, Althææ folio, parvo flore.

Lib. 3. cap. 131. Geranium à voce Græca γέρανος *Grus*. Geranium enim in summis alis sursum spectantes eminentias quasdam habet (ut ait Dioscorides) veluti gruum capitula cum suis rostris, aut dentes caninos.

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143. THALICTRUM est plantæ genus, flore A C rosaceo, plurimis scilicet petalis B D in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit numerosa staminum congeries E pistillum cingens F G, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capsulæ modò alatæ H I, modò alis carentes K L, seminibus fœtæ singularibus, ut plurimùm oblongis M N.

Thalictri species sunt

Thalictrum majus, siliquâ angulosâ aut striatâ C. B. Pin. 336. *Thalictrum nigrius, caule & semine striato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum flore incarnato Eyst.

Thalictrum flore albo Eyst.

Thalictrum majus, siliquâ seminis striatâ, foliis rugosis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratense, maximum, Monspeliensium, asperioribus foliis seu folio rugoso Mor. H. R. Blef. Thalictrum pratense, majus Monspeliensium, foliis rugosis H. R. Par.*

Thalictrum majus, non striatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum secundum Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum majus, flavum, staminibus luteis vel glauco folio C. B. Pin. 336. *Thalictrum speciosissimum, glaucum, semine & caule striato J. B. 3. 486. Thalictrum magnum, tertium Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, Aquilegiæ foliis, florum staminibus purpurascentibus. *Thalictrum majus, florum staminibus purpurascentibus C. B. Pin. 337. Thalictrum majus, folliculis angulosis, caule lævi J. B. 3. 487. Thalictrum magnum, Dod. Pempt. 58.*

Thalictrum Alpinum, majus, Aquilegiæ foliis, florum staminihus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum, album, altius C. B. Pin. 337. Thalictrum montanum, 1. Clus. Hist. 234.*

Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum staminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum*, 2. *Clus. Hist.* 234.

Thalictrum Canadense, caule purpurascente, Aquilegiæ foliis, florum staminibus albis. *Thalictrum Canadense Corn.* 186.

Thalictrum Americanum, minus Park. Theat. 265.

Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. Lusit.

Thalictrum minus, Asphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi Lugd.* 785. *J. B.* 3. *Part.* 2. 192.

Thalictrum minus, Asphodeli radice, parvo flore.

Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox ij, Thalictri folio Clus. Hist.* 233.

Thalictrum minus C. B. Pin. 337. *Thalictrum minus sive Rutæ pratensis genus minus, semine striato J. B.* 3. 487. *Thalictrum minus Dod. Pempt.* 58.

Thalictrum pratense, angustifolium C. B. Pin. 337. *J. B.* 3. 487. *Thalictrum vj vel pratense ij. Clus. Hist.* 234.

Thalictrum minus, alterum, Parisiensium, foliis grassioribus & lucidis H. R. Par. *Thalictrum 5 vel pratense*, 1 *Clus. Hist.* 234.

Thalictrum pratense, angustissimo folio C. B. Pin. 337. *Thalictrum angustissimo folio Prodr.* 146.

Thalictrum minimum, fœtidissimum C. B. Pin. 337. *Prodr.* 147. *J. B.* 3. 488.

Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus Raii Synops. 100.

Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis splendentibus Raii Synops. 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem positis plerumque constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimùm desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes, seminibus fœtæ G plerumque oblongis H. Butomi speciem unicam novi, cujus varietates sunt *Tab.* 143.

Butomus flore roseo. *Butomus Cæsalp.* 553. *Juncus floridus, major C. B. Pin.* 12. *Juncus floridus J. B.* 2. 524. *Gladiolus aquatilis Dod. Pempt.* 601.

Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albo. H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. *Ellebore noir.*

HELLEBORUS est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D plurimis corniculis C, inter stamina X & petala jacentibus circa basim cinctum *Tab.* 144.

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranaceæ in cornu plerumque desinentes, secundùm longitudinem dehiscentes G & seminibus fœtæ H plerumque subrotundis vel ovatis I K.

Hellebori species sunt

Helleborus niger, fœtidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, sylvestris, adulterinus, etiam hyeme virens J. B. 3. App. 880. Veratrum nigrum iij Dod. Pempt. 386.*

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna J. B. 3. 636. Veratrum nigrum, ij Dod. Pempt. 385.*

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum iiij, peregrinum Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern. Icon. 723.*

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo C. B. Pin. 186. Elleborus niger, legitimus Clus. Hist. 274.*

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo D. de Mauvilain Joncq. Hort.*

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis deflectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab 11.

Helleborus niger, trifoliatus Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberosus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum bulbosum C. B. Pin. 183. Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa J. B. 3. 414. Aconitum luteum, minus Dod. Pempt.* 440.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globoso C. B. Pin. 182. Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius flos J. B. 3. 419. Ranunculus flore globoso Dod Pempt.* 430.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globoso, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Astrantiæ species est. Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 186. Astrantiæ species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. ad Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin. 186. Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atrorubente C. B. Pin. 186.*

Tab, 145. Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλεῖν βορᾷ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque

vaginæ

vaginæ membranaceæ F, ſeminibus fœtæ E G, oblongis I, grani Tritici æmulis, marginatis & quaſi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri ſpecies ſunt

Veratrum flore ſubviridi. *Helleborus albus, flore ſubviridi C. B. Pin.* 186. *Helleborus albus, flore ex viridi albeſcente J. B.* 3. 634. *Helleborum album ſive Veratrum Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.*

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin.* 186. *Helleborum album, flore nigro J. B.* 3. 634. *Helleborum album, floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon.* 311. *Ellebore blanc à fleur rouge-brun.*

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & ſemen habeat marginatum : ideoque diverſis nominibus hæc duo genera diſtinguenda ſunt.

GENUS XIII.

Populago.

POPULAGO eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante : ex cujus meditullio ſurgit piſtillum B quod deinde abit in fructum C membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D plerumque deorſum inflexæ, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm oblongis F. *Tab.* 145.

Populaginis ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon.* 750. *Caltha paluſtris, flore ſimplici C. B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris J. B.* 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon.* 750.

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon.* 751. *Caltha paluſtris, flore pleno C.B. Pin.* 276. *Caltha paluſtris, flore multiplicato J.B.* 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos naſcatur.

GENUS XIV.

Pæonia. *Pivoine.*

PÆONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : Ex cujus calice C polyphyllo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E, in quo plurima cornicula velut in capitulum colliguntur deorſum inflexa, lanugine plerumque pubeſcentia, per longitudinem dehiſcentia, & ſeminibus fœta F ferè globoſis G. *Tab.* 146.

Pæoniæ ſpecies ſunt

Pæonia folio nigricante, ſplendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas procerior J. B.* 3. 492. *Pæonia mas Dod. Pempt.* 194. *Pivoine mâle.*

Pæonia mas, flore incarnato Eyſt.

Pæonia mas, flore albo Eyſt.

Pæonia mas, foliorum ſegmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas, major Eyſt.*

Pæonia mas, major, flore incarnato Eyst.

Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.

Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatior J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt.* 195.

Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiscua, strictiore folio J. B. 3. 493. Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt.* 194.

Pæonia promiscua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.

Pæonia hyemalis, pumila, Rosæ rubræ monoflore H. Cathol.

Pæonia tenuiùs laciniata, subtus pubescens, flore purpureo C. B. Pin. 323. *Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon.* 683.

Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia simplex, niveo flore Clus. Hist.* 281.

Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iiij, Aquilinæ foliis Clus. Hist.* 280.

Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij Clus. Hist.* 280.

Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Clus. Hist.* 280.

Pæonia peregrina, flore saturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, 1. Clus. Hist.* 279.

Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina, altera Clus. Hist.* 279.

Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro J. B.* 3. 493. *Pæoniæ fœminæ multiplex flos Dod. Pempt.* 195.

Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro, minor J. B.* 3. 494. *Pæonia pleno rubro flore, minor Clus. Hist.* 280.

Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno, sive polyanthos alba, fœmina J. B.* 3. 494.

Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exalbido pleno flore major Clus. Hist.* 280.

Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore albescente, minor Clus. Hist.* 280.

Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curasse perhibetur Plutonem ab Hercule vulneratum, ut refert Homerus Odyss. 5.

Sectio VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis seminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

Genus I.

Anemone. *Anemone.*

Anemone est plantæ genus, flore A L rosaceo, plurimis scilicet petalis B. in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E oblongum, cujus axi F plurima semina adhærescunt G caliptrâ ut plurimùm lanuginosâ H I obvoluta: figura L Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam M N caulem alias nudum cingentia, plerumque terna. *Tab.* 147.

Anemones species sunt

Anemone Cyclamini seu malvæ folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo, 1 Clusii J. B. 3. 401. Anemone hortensis, latifolia, simplo flavo flore Clus. Hist. 248.* *Anemone latiore folio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo 2. Clusii J. B. 3. 402. Anemone hortensis, latifolia, duplo flore flavo Clus. Hist. 249.*

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lusit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lusit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amœno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia seu Pavo minor, foliis amœno violaceo & albo variegatis Joncq. Hort. Sylvie ou Dausine.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, sive Pavo major, 1 Clusii J. B. 3. 405. Anemone hortensis, latifolia, Pavo major, 1 Clus. Hist. 261.*

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia, multiplex, flore miniato Bry.*

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solùm foliis infeliciter sylvescens & florens raro H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée.*

Anemone latifolia, maxima, versicolor C. B. Pin. 175 *Anemone latifolia*

flore pleno, variegato J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, pleno flore, 1. Cluf. Hift. 261.

Anemone latifolia, maxima, foliis amœno candore & fuavi purpurâ variis H. R. Par.

Anemone Chalcedonica, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.

Anemone latifolia, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone viollette.*

Anemone latifolia, circumfufis foliis obfoletiùs holofericea, mediis glomeratis foliolis virefcens, faliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diableffe.*

Anemone latifolia, flore fimplici, croceo-pallefcente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. Par.

Anemone Geranei rotundo folio purpurafcens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica, latiufculis fpinofis foliis 3. Clufii J. B. 3. 402. Anemone 1 Dod. Pempt. 434.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè purpurafcens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, ex purpura dilutiore albicante flore, 4 Clufii J. B. 3. 402. Anemone hortenfis, latifolia 4, fimplici flore Cluf. Hift. 250.*

Anemone Geranei rotundo folio, dilutè rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5 Clufii J. B. 3. 402. Anemone hortenfis, latifolia, 5 fimplici flore Cluf. Hift. 250.*

Anemone latifolia, fimplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina, 6 Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia, 6, fimplici flore Cluf. Hift. 250. Anemone lierrée.*

Anemone latifolia, flore purpuro-faturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore coloris purpurei, faturi, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8 Clufio J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia 8, fimplici flore Cluf. Hift. 251.*

Anemone latifolia, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, unguibus argenteis, 12 Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia 12, fimplici flore Cluf. Hift. 251.*

Anemone latifolia, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13 Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia, 13, fimplici flore Cluf. Hift. 252.*

Anemone latifolia, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9 Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia, 9, fimplici flore Cluf. Hift. 251.*

Anemone latifolia, flore violaceo, faturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina, ij Clufii J. B. 3. 403. Anemone hortenfis, latifolia, ij, fimplici flore Cluf. Hift. 251.*

Anemone latifolia, flore variegato C. B. Pin. 173 *Anemone colore saturatiùs ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina, 7 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 7, simplici flore Clus. Hist. 250.*

Anemone latifolia, punctato flore. C. B. Pin. 173. *Anémone latifolia, violacea, maculis albis notata, 10 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 10, simplici flore Clus. Hist. 251. Sylvie à fleur simple.*

Anemone latifolia, flore carneo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis, 14 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 14, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, Saniculæ folio C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilutè purpurascens Eyst.*

Anemone latifolia, flore Orangei coloris C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Orengens dicto, 15 Clusii J. B. 3. 403. Anemone hortensis, latifolia, 15, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, flore coccineo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus, 16 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 16, simplici flore Clus. Hist. 252.*

Anemone latifolia, flore magno, coccineo C. B. Pin. 174, *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantia, 17. Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 17 simplici flore Clus. Hist. 253.*

Anemone latifolia, flore coccineo, phœniceo C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phœnicei coloris, unguibus parvis, subpallidis 18 Clusii J. B. 3. 404. Anemone hortensis, latifolia, 18, simplici flore Clus. Hist. 253.*

Anemone sylvestris, alba, major C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens J. B. 3. 411. Anemone sylvestris, 1 Clus. Hist. 244.*

Anemone sylvestris, alba, minor. C. B. Pin. 176. *Prodr. 93.*

Anemone Virginiana Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Mathioli similis; parvo flore H. L. Bat. App.*

Anemone Geranei Rupertiani folio, cærulea: an Dioscoridis? C. B. Pin. 174. *Anemone Geranifolia J. B. 3. 405. Anemone hortensis, tenuifolia 1, simplici flore Clus. Hist. 254.* Anemone tenuifolia.

Anemone tenuifolia, flore multifido, dilutè purpurascente C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris, 9 Clusii J. B. 3. 406 Anemone hortensis, tenuifolia, 9, simplice flore Clus. Hist. 257.*

Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus, 2, Clusii J. B. 3. 406. Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore 2 Clus. Hist. 255.*

Anemone tenuifolia, flore pallidè occineo C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicantibus distinctis, foliis floris orbiculato mucro-*

ne, 16. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia* 16, *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, *coccinea*, *unguibus ex pallido*, *fusco & albo coloribus mixtis*, *tenuifolia*, 3 *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 3, *simplici flore Clus. Hist.* 255.

Anemone tenuifolia, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, *coccinea*, *unguibus albis*, 4 *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 4, *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, *flore magno*, *coccineo*, *unguibus albis orbiculatis*, 5 *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 5, *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, *coloris sanguinei*, *coccineo permixti*, *unguibus ejusdem ferè coloris* 8 *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 8, *simplici flore Clus. Hist.* 257.

Anemone tenuifolia, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *sanguinea*, *albicantibus unguibus*, 20. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 20. *simplici flore Clus. Hist.* 260.

Anemone tenuifolia, flore ex sanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 165. *Anemone tenuifolia*, *cochinillæa*, *unguibus magnis albis*, *foliis florum extrema parte orbiculatis*, 19, *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 19, *simplici flore Cluf. Hist.* 260.

Anemone tenuifolia, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *flore amplo*, (*foliis florum in cuspidem ferè desinentibus*) *sanguineo*, *unguibus albis*, *magnis*, 6 *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 6, *simplici flore Clus. Hist.* 256.

Anemone tenuifolia, flore amplo, atrorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *Kermesina*, 17 *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia* 17, *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea*, *unguibus venis albicantibus distinctis*, *foliis floris orbiculato mucrone*, 16 *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 16, *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *prorsus nivea præter ungues*, *in quibus aliquid carnei coloris*, 13 *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 13, *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *candida*, *exceptis unguibus*, *externâ parte nonnihil virescentibus*, 12 *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 12, *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr.* 93.

Anemone tenuifolia, flore albicante C. B. Pin. 157. *Anemone tenuifolia præ-*

cedenti candidior, 15. *Clusii J. B.* 3. 467. *Anemone hortensis tenuifolia*, 15. *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, majore C.B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, ex albido virescens, unguibus albis*, 10. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 10, *flore simplici Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone prorsus ferè alba, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus*, ij *Clusii J.B.* 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia*, ij; *simplici flore Clus. Hist.* 258.

Anemone tenuifolia, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 21, *simplici flore Clusii Cur. post.*

Anemone tenuifolia, flore carneo, striato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia, exalbida, venis carnei coloris*, 14. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis, tenuifolia*, 14, *simplici flore Clus. Hist.* 259.

Anemone tenuifolia, flore magno, suaverubente, unguibus albis C.B. Pin. 175. *Hæc est flore simplici differtque à Clusianâ de qua C. B. ibi loquitur.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor Suvertii.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Dattes.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau, ou couleur de Grenade.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang.*

Anemone tenuifolia, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, hyacinthino H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre clair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, aqueo H.R. Par. *Anomone couleur d'eau.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, Amethyſtino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vif.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo, ſaturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleuë.*

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, dilutè cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*

Anemone tenuifolia, flore albo, circa caulem purpuraſcente H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore ſimplici, flammeo & albo, ſplendoris participe H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, luſtré.*

Anemone tenuifolia, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc. Hort. Anemone couleur de Chamois.*

Anemone tenuifolia, holoſerico magis pulla: ſeu foliis fuſco colore ſaturatis H. R. Par. *Princeſſe de Caſerte.*

Anemone tenuifolia, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ ſplendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore obſoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis, florum majoribus, albâ lineâ ſtriatis, ſtaminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*

Anemone tenuifolia, foliis & foliolis vivaci cocco ſplendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*

Anemone tenuifolia, foliis florum utrimque contractis, cocco ſaturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*

Anemone tenuifolia, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouſe.*

Anemone tenuifolia, phœniceo flore, foliolis interfuſo candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intensè miniata, foliis & foliolis interfuſo candore lucentibus Jonc. Hort. Dorothée.*

Anemone tenuifolia, rubicundiſſimo flore, lacteis lacrymis aſperſo, & minùs ardenti H. R. Par. *Anemone larmoyée.*

Anemone flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.

Anemone circumfuſis foliis obſoletiùs purpureis, umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantaſque.*

Anemone

Anemone tenuifolia, ianthino flore, lactis albedine ſtolato H. R. Par. *La Cayetane.*

Anemone tenuifolia, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche.*

Anemone tenuifolia, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Roſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Paſſeroſe de Gueldres.*

Anemone tenuifolia maxima, pallido candore lactea & levi per oras rubedine conſperſa H. R. Par. *La Luquoiſe.*

Anemone ſupina & ferè jacens, maxima, languido rubore ſpectabilis H. R. Par. *Anemone groſſe carnée.*

Anemone tenuifolia, amplo flore, ſeſſili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone groſſe merveille.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, flammæ & nivis colore vario eminulis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone coloſſe.*

Anemone tenuifolia, minor, flore niveo & ſuaverubente, ſemper elegans H. R. Par. *Anemone Auguſte.*

Anemone gigantea, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine.*

Anemone vivido Cinnabaris rubore ſplendens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, ſanguineo H. R. Par. *Anemone ſang de beuf.*

Anemone tenuifolia, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone groſſe rouge de Luxembourg.*

Anemone tenuifolia, flore maximo, rubicundiſſimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate Royale.*

Anemone profundi coloris amœnum ruborem, interfuſo candore vittâ ſuâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc.*

Anemone tenuifolia, maxima, purpureo flore H. R. Par.

Anemone tenuifolia, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo verſicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon.*

Anemone tenuifolia, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfuſis H. R. Par. *Anemone Orientale.*

Anemone gigantea, flore cæruleo H. R. Par. *Anemone groſſe bleuë, Boutin.*

Anemone altera, ſupina, & floris mole ferè jacens, Amethyſtina H. R. Par. *Anemone Africaine.*

Anemone tenuifolia, flore cæruleo, albis interſecto radiis H. R. Par. *Comteſſe Hermaphrodite.*

Anemone folioſa, toto interdum flore ſubrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée.*

Anemone tenuifolia, foliis ad baſim rutilis, cacumine albeſcente H. R. Par.

Anemone folioſa, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latiſſimum in orbem patens H. R. Par.

Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, laterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*

Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*

Anemone flore pleno. Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist.* 263.

Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno, purpureo flore Caccini Clus. Cur post. in fol.* 28.

Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur post. in fol.* 28.

Anemone Geranei rotundo folio, plena C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro rubescens, plena Eyst. Descript.*

Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.

Anemone tenuifolia, flore pleno, sordide albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè sordido, margine suaverubente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lucosè albido (gris sale) margine rosea Joncq. Hort. Anemone albicante.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis occineis H. R. Par. *Anemone rouge double.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne.*

Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolatis Ferr. Orlate Romaine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*

Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, latis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Renonculée.*

Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher,*

Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente & purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La précieuſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Albertine.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttata punctis, firmiore caule, ſuperbum attollens caput H. R. Par. *La Françoiſe.*

Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleone.*

Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris ſuavitate H. R. Par. *Belle Breman.*

Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco ſplendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Pariſienne.*

Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuſcâ H. R. Par. *Houppe minime.*

Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ ſeu flaminibus violaceis H. R. Par. *Groſſe rouge à cordon violet.*

Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, ſtaminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone Citronée.*

Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoiſie à cordon verd.*

Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentiſſima, expanſo pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier.*

Eadem vegetiſſimo ignis ſplendore coloratior H. R. Par. *comme la Portier.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentiſſimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Groſſe Brancione.*

Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane.*

Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine ſtriatis H. R. Par. *Anemone éminente.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfuſo candore pictis H. R. Par. *La Comteſſe.*

Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Paſſe-Comteſſe.*

Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holoſericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holoſericeis ex albo & rubro purpureo veriegatis, foliolis ex Ianthino fuſcis, comâ minutiſſimâ holoſericeo rubro purpureo ſimili Joncq. Hort. Anemone amaranthe ou quadricolor.*

Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur de feu.*

Anemone tenuifolia, multiplex, folioſa, ſanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite ſang de bœuf.*

Anemone folioſa, flore ſuaverubente, multiplici H. R. Par.

Anemone foliosa, flore albo H. R. Par.
Anemone foliosa, flore subviridi H. R. Par.
Anemone foliosa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.
Anemone foliosa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*
Anemone foliosa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*
Anemone quòd flante ἀνέμῳ *vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placeat quòd locis delectetur vento expositis.

GENUS II.

Pulsatilla. *Coquelourde.*

Tab. 148. PULSATILLA est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D staminibus E plerumque obsitum, quod deinde abit in fructum H in quo velut in capitulum colliguntur semina F in tenue capillamentum G desinentia. His notis addenda sunt folia quædam caulem infra florem cingentia, non secus ac in Anemone, à qua differt Pulsatilla semine nudo in caudam tenuato.

Pulsatillæ species sunt:

Pulsatilla folio crassiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulsatilla purpurea, cæruleave J. B.* 3. 409. *Pulsatilla Dod. Pempt.* 433.
Pulsatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.
Pulsatilla folio tenuiùs inciso & flore minore sive palustris C. B. Pin. 177. *Pulsatilla palustris C. B. Prodr.* 94.
Pulsatilla folio tenuiùs inciso seu palustris, dilutiore flore H. R. Par.
Pulsatilla flore minore, nigricante C. B. Pin. 177. *Pulsatilla flore clauso, cæruleo J. B.* 3. 410. *Pulsatilla flore clauso Lob. Icon.* 283.
Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.
Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.
Pulsatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.
Pulsatilla folio Anemones secundæ sive subrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.
Pulsatilla flore rubro, obtuso C. B. Pin. 177. *Pulsatilla rubra J. B.* 3. 410. *Lob. Icon.* 282.
Pulsatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulsatilla alba J. B.* 3. 310. *Lob. Icon.* 282.
Pulsatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.
Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 2 Dalechampii J. B.* 3. 411. *Pulsatilla* 11, *Alpina Dalechampii Lugd.* 851.
Pulsatilla lutea, Pastinacæ silvestris folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortensis folio, 3 Dalechampii J. B.* 3. 411. *Pulsatilla iij, Alpina Dalechampii Lugd.* 851.
Pulsatilla lutea, Alpina, hispidior C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea J. B.* 3. 411. *Pulsatilla* 1, *Alpina Dalechampii Lugd.* 850.
Verbum Italum *Pulsatilla* Latinum fecerunt Herbarii.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS est plantæ genus, flore A C D rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, & calyce E F multifolio plerumque donato. Ex floris meditullio surgit pistillum G quod deinde abit in fructum ferè globosum H K, S T, vel cylindraceum M aut spicatum P, cujus axi seu placentæ N Q multa semina adhærescunt I, L, O, R, V, plerumque nuda. *Tab. 149.*

Ranunculi species sunt

Ranunculus nemorosus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus phragmites, luteus, nemorosus J. B. 3. 413. Nemorosus Ranunculus luteus Lob. Icon. 674.* Ranunculus Anemones facie.

Ranunculus nemorosus, foliis minoribus, eleganter incisis, flore luteo, simplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phramites, albus, vernus J. B. 3. 412. *Anemone nemorosa, flore majore C. B. Pin. 176. Anemone v Dod. Pempt. 435.*

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemorosus, purpureus Tabern. Icon. 45.*

Ranunculus nemorosus, ex rubro purpureus, ij Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, purpurascente. *Ranunculus sylvarum, pleno flore purpurascente Clus. Hist. 248.*

Ranunculus nemorosus flore pleno, albo, foliis cincto. *Ranunculus sylvarum, pleno albo flore Clus. Hist. 247.*

Ranunculus nemorosus, flore albo, pleno Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo J. B. 2. 412. Anemone trifolia Dod. Pempt. 436.*

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Bles.

Ranunculus nemorosus vel sylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus J. B. 3. App. 857. Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis Tragi Lob. Icon. 669.* Ranunculus folio subrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus, major vel Cassubicus, foliis Thoræ sive Calthæ Breyn. Prodr. 1. 45.

Ranunculus nemorosus, vel sylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches 1 seu Thora major C. B. Pin. 184. Thora folio Cyclamini J. B. 3. 650. Phtora Valdensium montis Baldi Clus. Hist. 239.*

Ranunculus Cyclaminis folio, Aſphodeli radice, minor. *Aconitum Pardalianches alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184. *Ranunculus grumosâ radice, iij Cluſ. Hiſt.* 239.

Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius Lugd.* 1036. *Chelidonia rotundifolia, minor C. B. Pin.* 309. *Scrophularia minor, ſive Chelidonium minus vulgò dictum J. B.* 3. 468.

Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis C. B. Pin.* 309.

Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno Cam. Hort.*

Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digeſtis. *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum ſerie in flore H. R. Par.*

Ranunculus montanus, Graminis Parnaſſi folio H. R. Par.

Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 162. Tab. 124.

Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus C. B. Pin.* 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum ſe extendens, atrâ maculâ notatus J. B.* 3. 782. *Ranunculus hederaceus Dalechampii Lugd.* 1031.

Ranunculus aquaticus, Americanus, Aſari folio, ad nodos umbelliferus Plum.

Ranunculus ſaxatilis Apii folio, minor, radice tuberoſa, reticulâ obductâ Bocc. Muſ. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberoſâ, reticulatâ Ejuſd. Tab.* 124.

Ranunculus Luſitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terreſtris.

Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95.

Ranunculus paluſtris, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95. *J. B.* 3. *App.* 858. *Ranunculus Apulei quibuſdam Cluſ. Hiſt.* 233.

Ranunculus ſtellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato, di Candia Pona Ital. Bald.* 41.

Ranunculus latifolius, bullatus, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Luſitanicus, bullatus J. B.* 3. *App.* 867. *Ranunculus grumoſâ radice,* 1. *Cluſ. Hiſt.* 238.

Ranunculus Luſitanicus, folio ſubrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumoſâ radice* 1 *ſpecies ij. Cluſ. Hiſt.* 238. *Ranunculus autumnalis Cluſ. Hiſp.* 316. *Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, ſerrato J. B.* 3. *App.* 866.

Ranunculus latifolius, multiplex, ſerotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici Park. Theat.* 332.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore ſimplici, cæruleo C. B. Pin.* 330. *Trifolium hepaticum ſive Trinitatis herba, flore cæruleo J. B.* 2. 389. *Hepatica trifolia, cæruleo flore Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore ſimplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

ticum, flore simplici, violaceo C. B. Pin. 330.

Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici subpurpureo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, subpurpureo C. B.* 330.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici rubro. *Trifolium hepaticum, flore simplici, rubro C. B. Pin.* 330. *Hepatica trifolia, rubro flore Clus. Hist. ccxlviij. Trifolium hepaticum, sive Trinitatis herba, flore rubro J. B.* 2. 390.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, carneo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, carneo H. R. Par.*

Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, cinereo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida sive argentea Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par.* 225.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo. *Trifolium hepaticum, flore albo J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, flore niveo Pass.*

Ranunculus tridentatus, flore simplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba staminibus rubris Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore pleno C. B. Pin.* 33. *J. B.* 2. 390. *Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Clus. Hist. ccxlviiij.*

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici sive pleno Park. Par.* 226.

Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.

Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis notulisve variegatis Lugd.* 1274.

Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, minimo, simplici C. B. Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Asiaticus, grumosâ radice J. B.* 1. 3. *App.* 863. Ranunculus Asiaticus vulgo dictus.

Ranunculus grumosâ radice, ramosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, polyclonos sive grumosâ radice, secundus J. B.* 3. *App.* 863. *Ranunculus Asiaticus, πολύκλωνος, sive grumosâ radice ij. Clus. Hist.* 241.

Ranunculus grumosâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore flavo, rubris venis distincto Clus. Cur. post in fol.* 26.

Ranunculus grumosâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice* 1. *Clus. Hist.* 241.

Ranunculus grumosâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B.* 3. *App.* 864. *Ranunculus peregrinus, grimosâ radice, iij Clus. Hist.* 242.

Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore simplici, luteo pallescente, striis rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Asiaticus, flore aureo, simplex, Ferr. Flor. 182.

Ranunculus grumosâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, flore ſimplici, melino H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, flore roſeo, lineis albis picto H. R. Par.

Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papillonum H. R. Par.

Ranunculus grumoſâ radice, flore phœniceo ſimplici, odoro H. R. Par.

Ranunculus Alepus, grumoſâ radice, flore purpuro-ſanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule ſpherique ou Péone.*

Ranunculus Alepus, grumoſâ radice, flore lineis rubris & luteis ſtriato H. R. Par. *Renoncule ſphérique panaché.*

Ranunculus Syriacus grumoſâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*

Ranunculus Syriacus, grumoſâ radice, ex luteo palleſcente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*

Ranunculus Alepenſis, flore albo, prolifero, Chermeſinis ſtaminibus repleto Pluк. Almag. Bot.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo C. B. Pin. 181. *Ranunculus Conſtantinopolitanus, flore ſanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, pleno flore Cluſ. Hiſt. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſubphæniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, pleno flore, ij Cluſ. Hiſt. 243. Renoncule cramoiſi.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore flavo, venis rubris diſtincto Boſvel dictus H. R. Par.

Ranunculus flore pleno flaveſcente, & rubris lineis elegantiſſimè variegato H. R. Par. *Le Séraphique.*

Ranunculus Aſphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Aſiaticus, grumoſâ radice, pleno flore, iij Cluſ. Hiſt. 243.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore ſanguineo, maximo H. R. Par. *Le Monſtre rouge.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le Monſtre panaché.*

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, ex albo vireſcente H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris ſtriis diſtincto H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice flore pleno, magno, albo, roſeo H. R. Monſp.

Ranunculus Aſphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monſp.

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Géant de Conſtantinople, ou le grand Orange.*

Ranunculus Conſtantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.

Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Géant de Rome.*

Ranunculus

Ranunculus Romanus, Gigas pleniſſimo flore miniato & luteo, vario H. R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*

Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Rutæ folio, ſerotinus, flore luteo, pleno, Morini Joncq. Hort.* Ranunculus leptophillos.

Ranunculus Rutaceo folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B. 3. 14. Ranunculus præcox, 1, Rutæ folio Cluſ. Hiſt. 232.*

Ranunculus Chærophyllos, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 311.*

Ranunculus Ceratophyllus, ſeminibus falcatis in ſpicam adactis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234. perpuſillum Melampyrum luteum Lob. Icon. 37.*

Ranunculus arvenſis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App. 859. Ranunculus arvorum Lob. Icon. 665.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulboſis, foliis longis J. B. 3. App. 863. Ranunculus Illyricus, major Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, anguſtifolius, grumosâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumosâ radice, iiij Cluſ. Hiſt. 240.*

Ranunculus lanuginoſus, Apii folio, Aſphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus ſaxatilis, montanus, Aſphodeli radice Col. Part. 1. 313.*

Ranunculus Alpinus, Fumariæ folio H. R. Par.

Ranunculus montanus, purpureus, calyce villoſo Fœlicis Plateri *J. B. 3. App. 862.*

Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore ſimplici, luteo J. B. 3. 416. Ranunculus pratenſis, ſurrectis cauliculis Lob. Icon. 665.* Ranunculus Aconiti vel Geranii facie.

Ranunculus pratenſis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius ſpecies maculis notata Trag. 95.*

Ranunculus polyanthemos, ſimplex Lob. Icon. 666.

Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirſutis J. B. 3. 417.

Ranunculus pratenſis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis: Batrachium ſalutiferum Tabern. Icon. 51.*

Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, ſimplici J. B. 3. 419. Ranunculus pratens, reptante caulicule Lob. Icon. 664.*

Ranunculus pratenſis, repens, hirſutus, foliis ex albo variis H. R. Par.

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberoſus, major J. B. 3. 417. Ranunculus bulboſus Lob. Icon. 667.*

Ranunculus pratenſis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.

Ranunculus arvenſis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part. 1. 316.*

Ranunculus arvensis, annuus, hirsutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 440.

Ranunculus hortensis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rectus, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex Lob. Icon.* 666.

Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus, hirsutus, repens, flore pleno J. B.* 3. 857.

Ranunculus hortensis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortensis, reptante cauliculo Lob. Icon.* 664.

Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflorus Tabern. Icon.* 53.

Ranunculus bulbosus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulbosus, major. Eyst.*

Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranunculus maximo tubere, flore magno, pleno J. B.* 418. *Ranunculus tuberosus, flore multiplici Dod. Pempt.* 431.

Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulbosi C.B.Pin. 181. *Prodr.* 95.

Ranunculus Asphodeli radice, Creticus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Creticus, latifolius Clus. Hist.* 239.

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani* 1 *species* 1 *Clus. Hist.* 234.

Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181. *Ranunculi montani* 1 *species altera Clus. Hist.* 234.

Ranunculus montanus, hirsutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus* 2 *vel secundi species* 1 *Clus. Hist.* 235.

Ranunculus montanus, hirsutus, humilior, Narcissi flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus Alpinus, Narcissi flore J. B.* 3. *App.* 860. *Ranunculi montani ij species altera Clus. Hist.* 235.

Ranunculus montanus, hirsutus, purpurascente flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, albus, hirsutus J. B.* 3. *App.* 861. *Ranunculus montanus, iij Clus. Hist.* 235.

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albus flore majore C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B.* 3. *App.* 861. *Ranunculus montanus, iiij Clus. Hist.* 236.

Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ranunculus albus, simplici flore J. B.* 3. *App.* 859. *Ranunculus albus, flore simplici Lob. Icon.* 668.

Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus albus, flore denso J. B.* 3. *App.* 860. *Ranunculus niveus, polyanthos Lob. Icon.* 667.

Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, major, flore luteo Eyst.*

Ranunculus Geranii tuberosi folio C. B. Pin. 182. *Prodr.* 95.

Ranunculus montanus, latissimo folio, hirsutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, v Clus. Hist.* 237.

Ranunculus montanus, subhirsutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranunculus montanus, subhirsutus, latifolius Prodr. 95.*

Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.

Ranunculus montanus, lanuginosus, foliis Ranunculi pratensis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96. Ranunculus magnus valde hirsutus, flore luteo J. B. 3. 417.*

Ranunculus saxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus saxatilis, foliis subrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus villosissimus, Monspeliacus C. B. Pin. 182. *Prodr. 96.*

Ranunculus palustris, Apii folio, lanuginosus C. B. Pin. 180. *Ranunculus 2. Matth. 611.*

Ranunculus palustris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, flore minimo J. B. 3. App. 858. Ranunculus sylvestris 1. Dod. Pempt. 426.*

Ranunculus palustris, Apii folio lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, floribus purpureis Cord. Hist. 119.*

Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius J. B. 3. 781.*

Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum, foliis Abrotoni, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculus aquatilis omnino J. B. 3. 781. Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus, τριχόφυλλον. Col. Part. 1. 316.* Ranunculus trichophyllos

Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bat. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo C. B. Pin. 141. Ranunculo sive polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratriphyllon fluitans J. B. 3. 782. Millefolium Maratriphyllon, tertium, flore & semine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie Lob. Icon. 791.*

Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H.R. Monsp. *Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore C. B. Pin. 186. Buphthalmum Dodonæi, aliis Consiligo tenuifolia J. B. 2. 637. Helleborus Hippocratis Tabern. Icon. 721.*

Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipæ minoris instar Mentz. Pug. Tab. 3.*

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & splendentibus Cæsalp. 546. Adonis Math. 906. Adonis sylvestris, flore phœniceo ejusque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis sylvestris, flore pallido ejusque foliis longioribus C. B. Pin. 178.*

Ranunculus arvensis foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortensis, flore minore, atrorubente C. B. Pin. 178. Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum J. B. 3. 125. Eranthemum Dod. Pempt. 260.*

Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortensis flore minore, lutei coloris C. B. Pin. 178. Adonium luteum Tabern. Icon. 22.*

Ranunculus folio oblongo.

Ranunculus montanus, Betonicæ foliis Park. Theat. 335. & 338.
Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus pumilus, Gramineis foliis J. B. 3. App. 866. Ranunculus Gramineus Tabern. Icon. 51.*
Ranunculus montanus, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus, pleno flore J. B. 3. App. 865. Ranunculus folio Graminis Dod. Pempt. 428.*
Ranunculus Gramineo folio, bulbosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifolius, bulbosus J. B 3. App. 866. Ranunculus phœniceus Myconi Lugd. 1037. Ranunculus bulbosus, Gramineus, montanus Col. Part. 1. 313.*
Ranunculus Gramineus, hirsutus, monanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.
Ranunculus Gramineus, alter, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.
Ranunculus Alpinus, pumilus, Gramineo folio, flore albo.
Ranunculus montanus, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyreneus, foliis sublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. Ranunculus Pyreneus, albo flore Clus. App. Alt. Auct.*
Ranunculus palustris, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica, latifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica J. B. 3. 787. Plantago palustris sive aquatica Tabern. Icon. 734.*
Ranunculus palustris, Plantaginis folio angustiore. *Plantago aquatica, angustifolia C. B. Pin. 190. Plantago aquatica, minor. Tabern. Icon. 374.*
Ranunculus palustris, Plantaginis folio, humilis & supinus. *Plantago aquatica, humilis; angustifolia & longifolia Lob. Icon. 300.*
Ranunculus aquaticus, Plantaginis folio angustissimo.
Ranunculus aquaticus, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce purpureo, Plum.
Ranunculus aquaticus, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.
Ranunculus palustris, folio sagittato, maximo. *Sagitta aquatica, major C. B. Pin. 194. Sagitta major J. B. 3. 790. Sagitta major Tabern. Icon. 743.*
Ranunculus palustris, folio sagittato, minori. *Sagitta aquatica, minor, latifolia C. B. Pin. 194. Sagitta J. B. 3. 789. Sagitta minor Tabern. Icon. 743.*
Ranunculus palustris, folio sagittato, angustiori. *Sagitta aquatica, minor, angustifolia C. B. Pin. 194. Sagitta minor, angustifolia J. B. 3. 790. Tabern. Icon. 744.*
Ranunculus longifolius, palustris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio, maximus; Lingua Plinii J. B. 3. App. 865. Ranunculus lanceatus, major Tabern. Icon. 48.*
Ranunculus flammeus, latiori Plantaginis folio, marginibus pilosis Pluk. Almag. Bot.
Ranunculus longifolius, palustris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius, aliis Flammula J. B. 3. App. 864. Flammula Ranunculus Dod. Pempt. 432.*
Ranunculus palustris, serratus C. B. Pin. 180. *Flammula Ranunculus, folio serrato Dod. Pempt. 432.*
Ranunculus flammeus, Bayonensis Park. Theat. 1214.

Ranunculus flammeus, flore albo, minor. Park. Theat. 1214.

Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, feminibus in capitulum fpicatum congeftis. *Holofteo affinis, cauda muris C. B. Pin.* 190. *Myofuros J. B.* 3. 512. *Cauda murina Dod. Pempt.* 112.

Ab eo genere excludi debent. *Ranunculus nemorofus, Thalictri folio C. B. Pin.* 178. *Ranunculus nemorofus, Mufcatellina dictus C. B. Pin.* 178. *ad Mofchatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *ad Hydrocotylen amandandus.*

Ranunculus à Ranis, quò plurimæ ejus generis fpecies locis aquofis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA eft plantæ genus, flore A rofaceo, plurimis fcilicet petalis B in orbem pofitis conftante: ex cujus calyce C monophyllo & multicufpidi, furgit piftillum D, quod deinde abit in fructum E.F fere globofum, cujus femina G in capitulum dolii æmulum, colliguntur. Tab. 150.

Filipendulæ fpecies funt.

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B.* 3. *Part.* 2. 189. *Dod. Pempt.* 56. *Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr.* 85.

Ab eo genere excludi debent. *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin.* 163. & *Filipendula montana, altera C. B. Pin.* 163. *quæ Pediculariæ fpecies funt.*

Filipendula à radicibus tuberofis, è filo quafi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematitis.

CLEMATITIS eft plantæ genus, flore A,B,C, rofaceo, quaternis fcilicet petalis D plerumpue conftante, & calycis experte: ex floris meditullio furgit piftillum E quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur femina G, in tenue capillamentum H quafi plumatum definentia. Tab. 150.

Clematitis fpecies funt

Clematitis fylveftris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B.* 2. 125. *Vitalba Dod. Pempt.* 404. *Herbe aux gueux.*

Clematitis fylveftris, latifolia, foliis non incifis. *Clematis latifolia, integra J. B.* 2. 125.

Clematitis peregrina, foliis Pyri incifis C. B. Pin. 300. *Clematis Bætica Clufio J. B.* 2. 126. *Clematis altera, Bætica Cluf. Hift.* 123.

Clematis five Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis five Flammula fcandens, tenuifolia, alba J. B.* 2. 127. *Flammula Dod. Pempt.* 404.

Clematitis maritima, repens. C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135.

Clematitis ſive Flammula ſurrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta C. B. Pin.* 300. *Flammula altera Dod. Pempt.* 405.

Clematitis ſurrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturiùs florens C. B. Pin.* 300.

Clematitis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135. *Clematis cærulea, ſerrato folio J. B.* 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina Pon. Bald. Ital.* 175.

Clematitis cærulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore cæruleo, ſurrecta C. B.* 2. 129. *Clematis cærulea, Pannonica Cluſ. Hiſt.* 123.

Clematitis erecta, alba C. B. Pin. 300.

Clematitis cærulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula flore cæruleo, ſcandens J. B.* 2. 128. *Clematis altera Dod. Pempt.* 406.

Clematitis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis ſive Flammula flore, purpureo, ſcandens J. B.* 2. 128. *Clematis purpurea Tabern. Icon.* 882.

Clematitis cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 7.

Clematitis purpuro-cærulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis purpurea, flore pleno, ſcandens J. B.* 2. 129. *Clematitis peregrina, purpurea, flore pleno Eyſt.*

Clematitis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematitis peregrina, incarnata, plena Eyſt.*

Clematitis Hiſpanica, ſurrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.

Clematitis tenuifolia, Luſitanica, floſculis cæruleis.

Ab eo genere excludi debent; *Clematitis trifolia, flore roſeo clavato C. B. Pin.* 301. *quæ Granadillæ ſpecies eſt & Clematis Daphnoides, quæ Pervinca appellatur.*

Clematitis à voce Græca κλῆμα κλήματος, *Palmes, Virga Vitea*, quaſi diceres plantam ſarmentoſam.

GENUS VI.

Caryophyllata, *Benoîte.*

Tab. 151. CARYOPHYLLATA eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante è diviſuris calycis C monophylli & pelviformis prodeuntibus: piſtillum autem D quod ſurgit ex ejus meditullio abit in fructum E F ferè globoſum, in quo plurima ſemina G I colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ ſpecies ſunt

Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo J. B.* 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata Lob. Icon.* 693.

Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin 321. *Caryophyllata ſylveſtris Fuchſ. Hiſt.* 385.

Caryophyllata foliis Hæderæ terreſtris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv Tab. Hiſt.* 334.

Caryophyllata Virginiana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat. *Caryophyllata Virginiana, alba Par. Bat.*

Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, striato J. B. 2. 398. Septentrionalium rotundifolia, papposo flore Caryophyllata Lob. Icon. 694.*

Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, sive duplici H. Edinb. *& Scot. Illust.* 15.

Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, secundo primi, tertio secundo calyci innato Scot. Illust. 15.

Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij Clus. ciiij.*

Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.

Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R. Bles.*

Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.

Caryophyllata Pyrenaica, amplissimo & rotundiori folio, nutante flore.

Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 398. Caryophyllata montana Dod. Pempt. 137.*

Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.

Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima specie Pon. Bald. Ital. 203.*

Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di seconda specie Pon. Bald. Ital. 205.*

Caryophyllata Alpina, Chamædryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædrys Alpina, Cisti flore C. B. Pin. 248. Chamædris Alpina, flore Fragariæ albo J. B. 3. 290. Chamædris iij sive montana Clus. Hist. 351.*

Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò seminis formâ.

Caryophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

GENUS VII.

Fragaria. *Fraisier.*

FRAGARIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante; ex cujus calyce C multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E ferè globosum vel ovato-acuminatum, cujus placentæ F modò carnosæ, modò siccæ adhærescunt multa semina G. His notis addenda sunt folia terna H summo pediculo I insidentia. *Tab. 152.*

Fragariæ species sunt:

Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga rubra J. B. 2. 394. Fragaria & Fragra Dod. Pempt. 672.*

Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

Fragaria fructu albo C.B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba J. B. 2. 394. Fragum album Tabern. Icon.* 119.
Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyst. Capitons.*
Fragaria foliis hispidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragariæ genus Trag.* 500.
Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragariæ genus in Alpibus Bargeis, bis in anno fructificans Cæsalp.* 554.
Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Gesn.*
Fragaria fructu rotundo, suavissimo, flore duplici H. R. Par.
Fragaria peregrina, hirsuta, fructu rubro, moschato H. R. Par.
Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 186.
Fragaria flore viridi *Fragaria arborea, con fiore herbaceo Zan.* 97.
Fragaria sterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria sylvestris, minimè vesca sive sterilis Lob. Icon.* 698. *Fragaria non fragifera vel non vesca J. B.* 2. 395.
Fragaria sterilis, flore pleno Mentz. Pug.
Fragaria sterilis, flore pleno, Botryoide Mentz. Pug.
Fragaria sterilis, sylvestris, sericea seu incana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis sericea, incana C. B. Pin.* 327. *Pentaphylli effigie Leucas quibusdam J. B.* 2. 598. *incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioscoridis Adv.* 307.
Fragaria sterilis, incana H. R. Par.
Fragaria sterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphylli fructu Mor. H. R. Bles. Pentaphylloides Fragariæ folio Bot. Monsp. App.*
Fragaria sterilis, Alpina, angustifolia.
Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roseo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore C. B. Pin.* 328. *Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital.* 222.
Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longiùs radicatum, crassioribus & rotundioribus foliis Bocc. Mus. Part.* 2. 20. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejusd. Tab.* 8.
Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatum, saxatile, Sabaudum Bocc. Mus. Part.* 2. 20. *Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejusd. Tab.* 9.
Fragaria, à fraganti (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153. QUINQUEFOLIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce monophyllo & multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum G ferè globosum, in quo multa semina F in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involutum E. His notis addenda sunt folia H plura quàm terna, summo pediculo

diculo I insidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice incisis. *Pentaphyllum argenteum, Alpinum, flore albo Raii Hist.* 614.

Quinquefolium album, majus, caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album, majus Prodr.* 139.

Quinquefolium album, majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon album J. B.* 2. 598. *Quinquefolium* I, *majus, albo flore Clus. Hist.* cv.

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium ij, minus, albo flore Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum sive Quinquefolium vulgare, repens J. B.* 2. 397. *Quinquefolium majus Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllon parvum, hirsutum J. B.* 2. 598. *Quinquefolii iiij, flavo flore, ij species Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium minus, folio subtus albicante. *Pentaphyllum minus, folio subtus albicante J. B.* 2. 598. *Pentaphyllon minus, luteum Anv.* 307.

Quinquefolium minus, repens, lanuginosum, luteum C.B. Pin. 325. *Quinquefolii iiij, flavo flore, 1 species Clus. Hist. cvj. Pentaphyllum minus, molli lanugine pubescens, flore luteo J. B.* 2. 598.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum, splendens, aureo flore J. B.* 2. 598. *Quinquefolium iij, aureo flore Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum, foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo J. B.* 2. 398. *Quinquefolium petraeum, majus Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum, majus J. B.* 2. 397. *Quinquefolium alterum, vulgare Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti album Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villosius. *Pentaphyllon rectum, majus, tenuius, villosius, Pannonicum J. B.* 2. 398.

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllon seu Heptaphyllum albo pallidum seu flore ochroleuco, petalis singulis cordatis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadense, humilius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum, repens, serotinum Mor. H. R. Bles.

Quinquefolium Pyrenaicum, folio subtus argenteo.

Quinquefolium, quasi diceres plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille.*

Tab. 153. TORMENTILLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, quatuor ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C monophyllo, multifido & pelviformi ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, in quo multa ſemina G in capitulum quoddam colliguntur, ipſo calyce involuta F. His notis addenda ſunt folia plura quàm terna, ſummo pediculo inſidentia.

Tormentillæ ſpecies ſunt

Tormentilla ſylveſtris C. B. Pin. 326. *Tormentilla J. B. 2. 398. Tormentilla Dod. Pempt. 118.*

Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana Cam. Epit. 685.*

Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculas in terram è geniculis demittens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 190.*

Tormentilla Caſſubica, major. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliis viridibus, profundè ſectis & majus Par. Bat. Pentaphyllum foliis viridibus & majus Flor. Bat.*

Tormentilla Caſſubica, minor. *Pentaphyllum Caſſubicum, foliorum ſegmentis profundè inciſis, ſerratis, & minus Flor. Bat. Pentaphyllum Caſſubicum, minus Par. Bat.*

Ab eo genere excludenda eſt *Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin. 326. ad Alchimillam revocanda.*

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES eſt plantæ genus, à Quinquefolio diverſum foliorum ſitu, quæ ſcilicet ſummo pediculo nequaquam inſident radiorum ordine, ſed alio quovis modo diſponuntur.

Pentaphylloidis ſpecies ſunt

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum C. B. Pin. 326. Quinquefolium v, fragiferum Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides ſupinum J. B. 2. 398. *Quinquefolio fragifero affinis C. B. Pin. 326. Petaphyllon ſupinum quorumdam, Potentillæ facie Cluſ. Hiſt. cvij.*

Pentaphylloides argenteum, alatum, ſeu Potentilla. *Potentilla ſeu Argentina J. B. 2. 398. Argentina Dod. Pempt. 600.*

Pentaphylloides rectum, fruticoſum, Eboracenſe Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 193. *Pentaphylloides fruticoſum Raii Cat. Plant. Angl. Edit. 1677.*

Pentaphylloides paluſtre, rubrum. *Quinquefolium paluſtre, rubrum C. B. Pin. 326. Pentaphyllon vel potius Heptaphyllum flore rubro J. B. 2. 398. Quinquefolium paluſtre ſive aquaticum Tabern. Icon. 122.*

Pentaphylloides paluſtre, rubrum, foliis craſſioribus & villoſis. *Pentaphyl-*

tum palustre, rubrum, crassis & villosis foliis, Suecicum & Hybernicum Pluk. Phytogr. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quasi planta ad Pentaphyllum, sive Quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Christophoriana.

CRISTOPHORIANA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, seu baccam ut plurimùm ovatam seminibusque fœtam F gemino ordine non rarò sibi adhærescentibus E. Tab. 154.

Christophorianæ species sunt

Christophoriana vulgaris, nostras, racemosa & ramosa Mor.Hist.Oxon.Part. 2. 8. *Aconitum racemosum, an Actæa Plinio C. B. Pin. 183. Christophoriana Dod. Pempt. 402.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis niveis Mor. Hist.Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris Mor. Hist.Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris, longo pediculo insidentibus Sarrac.

Ab eo genere excludenda est, *Christophoriana Canadensis, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. Panaces καρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn. 74.*

Christophoriana, quasi Planta Sancti Christophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D seu baccam ferè globosam, mollem, seminibusque fœtam F in orbem positis E. Tab. 154.

Phytolaccæ species sunt

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemosum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat. 347.*

Phytolacca Americana, minori fructu.

Phytolacca à vocibus φύτον, *Planta* & *Lacca*, quasi diceres Plantam ex qua color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154. ARALIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis C in orbem positis constante, calyci B insidentibus, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D ferè globosam, succulentam, seminibus fœtam plerumque oblongis E.

Araliæ species unicam novi.

Aralia Canadensis. *Panaces καρπιμον, sive racemosa Canadensis Corn.* 74.

GENUS IV.

Asparagus. *Asperges.*

Tab. 154. ASPARAGUS est plantæ genus, flore A rosaceo, senis plerumque petalis B in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum mollem, seu baccam D ferè globosam, seminibusque fœtam ut plurimùm duris E. His notis addenda sunt folia tenuia.

Asparagi species sunt

Asparagus sativa C.B.Pin.489. *Asparagus hortensis, & pratensis J.B.* 3.725. *Asparagus hortensis Dod. Pempt.* 703.

Asparagus sylvestris, tenuissimo folio C. B. Pin. 490. *Asparagus sylvestris Math.* 478.

Asparagus maritimus, crassiore folio C. B. Pin. 490. *Asparagus marinus Clus. Hist. clxxix J. B.* 3. 726.

Asparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda J. B.* 3. 726. *Corruda prior Clus. Hist. clxxvij.*

Asparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor spinis ad eundem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, spinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia Clus. Hist. clxxviij.*

Asparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Asparagus aculeatus, maximus, sarmentosus, Zeylanicus H. L. Bat.

Asparagus Hispanicus, aculeis crassioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155. CUMINOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B ut plurimùm fimbriatis in orbem positis & calyci C insidenti-

bus constante, qui calyx deinde abit in semen plerumque oblongum D.

Cuminoidis speciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum sylvestre, capitulis globosis C. B. Pin.* 146. *Cuminum sylvestre, primum, valde odoratum, globulosum J. B.* 3. *Part.* 2. 23. *Cuminum sylvestre Dod. Pempt.* 300.

Cuminoides, quasi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circæa.

CIRCÆA est plantæ genus, flore A ex duobus petalis B calyci C etiam bifolio insidentibus constante: calyx autem abit in fructum D pyriformem, in duo loculamenta E plerumque divisum, semine fœta F ut plurimùm oblongo. Tab. 155.

Circææ species sunt

Circæa Lutetiana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circæa dicta, major C. B. Pin.* 168. *Ocimastrum verrucarium J. B.* 2. 977.

Circæa Canadensis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 280. *Solanifolia Circæa Alpina C. B. Pin.* 168.

GENUS III.

Agrimonia. *Aigremoine.*

AGRIMONIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus. Calyx autem abit in fructum D plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero semine G oblongo ut plurimùm fœtum E F. Tab. 155.

Agrimoniæ species sunt

Agrimonia officinarum. *Agrimonia seu Eupatorium J. B.* 2. 398. *Eupatorium veterum sive Agrimonia C. B. Pin.* 321. *Agrimonia sive Eupatorium Dod. Pempt.* 28.

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum C. B. Pin.* 321.

Agrimonia Santonensis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonense seu Blesense, Agrimonia medio modo odorata Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 614.

GENUS VI.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante è divisuris calycis C prodeuntibus. Flos autem D simul & calyx alio calyce E F infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calyx C abit in fructum G ovato, acuminatum altero calyce F involutum, semine fœtum H plerumque singulari I. Tab. 155.

Agrimonoidis speciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniæ similis C. B. Pin.* 321.

Agrimonoides, quasi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

Tab. 156. ONAGRA est plantæ genus, flore A rosaceo, quatuor plerumque petalis B in orbem positis constante, calyci C insidentibus, è cujus superiori parte quæ fistulosa est, surgit pistillum D, inferiori E in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G dehiscentem, & in quatuor loculamenta H divisum, seminibus fœtum K ut plurimùm angulatis, placentæ I affixis.

Onagræ species sunt

Onagra latifolia. *Lysimachia lutea, corniculata C. B. Pin. 245.*

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lysimachia corniculata non papposa, Virginiana, major, flore sulphureo H. L. Bat.*

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lysimachia Virginiana, altera, foliis latioribus, floribus luteis, majoribus Cat. Altdorf.*

Onagra angustifolia. *Lysimachia angustifolia, Canadensis, corniculata H. R. Par. Lysimachia corniculata, lutea, Canadensis, minor, seu angustifolia Mor. H. R. Blef.*

Onagra angustifolia, caule rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hispido Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Persicariæ angustioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, frutescens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

Tab. 157. CHAMÆNERION est plantæ genus, flore A B rosaceo, quatuor plerumque petalis C in orbem positis constante: Ex cujus meditullio surgit pistillum H non rarò quadrifariam dehiscens I K. Calyx autem D E cylindriformis quatuor foliis F G ut plurimùm instructus abit in fructum L in quatuor loculamenta M divisum, quadrifariam etiam apice dehiscentem N, multo semine fœtum P pappis instructo Q, placentæ O affixo quatuor alis seu dissepimentis donatæ.

Chamænerii species sunt.

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lysimachia Chamænerion dicta, latifolia C. B. Pin. 245. Lysimachia speciosa quibusdam, Onagra dicta siliquosa J. B. 2. 906. Onagra Lugd. 865.*

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lysimachia Camænerion dicta, Alpina C. B. Pin. 245.*

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lysimachia Camænerion dicta, angustifolia C. B. Pin. 245. Pseudolysimachium purpureum, minus Dod. Pempt. 85. Lysimachia siliquosa, speciosa, angustifolia J. B. 2. 907.*

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore albo. *Lyſimachia Chamænerion dicta anguſtifolia, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyſimachia Alpina, anguſtifolia, flore albo, ſtriato lineis purpureis H. R. Par.*

Chamænerion villoſum, magno flore violaceo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa* 1 *Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villoſum, magno flore purpureo. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, magno flore purpureo C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, majore flore purpureo J. B.* 905.

Chamænerion villoſum, majus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, major, parvo flore C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, flore minore J. B.* 2. 906. *Lyſimachia ſiliquoſa, ij Tabern. Icon.* 855.

Chamænerion villoſum, minus, parvo flore. *Lyſimachia ſiliquoſa, hirſuta, minor, parvo flore C.* B. *Pin.* 245.

Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyſimachia ſiliquoſa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Muſ. Part.* 2. 22. *Tab.* 5.

Chamænerion Alpinum, foliis ſplendentibus, denticulatis. *Lyſimachia Alpina, glabra, ramoſa, Violæ ſurrectæ foliis ſplendentibus Bocc. Muſ. Part.* 2. 32. *Tab.* 16.

Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyſimachia ſiliquoſa, nana, Prunellæ foliis acutis Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Lyſimachia Prunellæ foliis Ejuſd. Tab.* 108.

Chamænerion glabrum, majus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major C. B. Pin.* 245. *Pſeudolyſimachium purpureum*, 1 *Dod. Pempt.* 85.

Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, major, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion Siculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyſimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*

Chamænerion glabrum, minus. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia minor Tabern. Icon.* 854.

Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra minor, flore albo C. B. Pin.* 245.

Chamænerion anguſtifolium, glabrum. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, anguſtifolia C. B. Pin.* 245. *Lyſimachia ſiliquoſa, minor Tabern. Icon.* 856.

Chamænerion Origani folio. *Lyſimachia ſiliquoſa, glabra, minor, latifolia, noſtras Raii Hiſt.* 862.

Chamænerion à vocibus Græcis χαμαὶ *humi*, & νήριον *Nerion*, quaſi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, rosaceo, umbellato.

Tab. 158. FLOS polypetalos, rosaceus A qui plurimis petalis B in orbem positis constat, UMBELLATUS dicitur, si ejus calyx C abeat in fructum E ex duobus seminibus D D compositum, sibi invicem adhærescentibus cùm viridia sunt, sed disjunctis cùm ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G insideant & in capitula quædam H colligantur, pediculis longioribus I innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arcere solent) adinstar disponantur K. Figuræ M & L semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. *Hist.* 406. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec profectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modo ejus calyx abeat in duo semina.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Ammi.

Tab. 159. AMMI est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E E compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F oblonga & angusta, costæ G per conjugationes innascentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt

Ammi majus C. B. Pin. 159. *Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odorato J. B. 3. Part. 2. 27. Ammi vulgare Dod. Pempt.* 301.

Ammi majus, foliis plurimùm incisis & nonnihil cripsis C. B. Pin. 159.

Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii Lugd. 696. Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. 386. Crithmum quartum Mathioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. Eryngium quartum Dod. Pempt. 732.*

Genus II.

Apium. *Persil.*

Apium est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis D constante æqualibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum, exiguis G, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia in alas divisa seu costæ ramosæ innascentia. *Tab. 160.*

Apii species sunt

Apium hortense seu Petroselinum vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis quod vulgo Petroselinum, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium hortense Dod. Pempt. 694.*

Apium vel Petroselinum crispum C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis, quod vulgo Petroselinum, palato gratum, crispum J. B. 3. Part. 2. 97. Apium crispum, Apium multifolium Tabern. Icon. 90.*

Apium hortense, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortense, magnum, vulgari hortensi sive Petroselino vocato, sapore idem, sive Anglicanum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 99.*

Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium sive Petroselinum Macedonicum multis J. B. 3. Part. 2. 102. Petroselinum Macedonicum ex Lobelio Dod. Pempt. 697. Persil de Macedoine.*

Apium Lusitanicum, rotundifolium.

Apium Pyrenaicum, Thapsiæ facie. *Seseli Pyrenaicum, Thapsiæ facie D. Fagon Schol. Bot. Par. Bat.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, majori. *Anisum Herbariis, semine majori C.B.Pin. 159. Anisum veteribus J. B. 3. Part. 2. 92. Anisum vulgare Clus. Hist. ccij. Anis.*

Apium Anisum dictum, semine suaveolente, minori. *Anisum Herbariis, semine minori C. B. Pin. 159.*

Apium palustre & Apium officinarum C. B. Pin. 154. *Apium vulgare, ingratius J. B. 3. Part. 1. 100. Eleoselinum Dod. Pempt. 695. Ache.*

Apium dulce, Celeri Italorum H. R. Par. *Selinum sive Apium dulce Park. Theat. 926. Celeri.*

Apium palustre minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bat.

Apium ab Apibus, quæ Apio seu Petroselino delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Ciguë.*

Tab. 160. CICUTA est plantæ genus, flore A rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ferè globosum, ex duobus seminibus F compositum exiguis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis.

Cicutæ species sunt

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt.* 461. *J. B.* 3. *Part.* 2. 175.

Cicuta major, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroselino similis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B.* 3. *Part.* 2. 179. *Cicutaria fatua Lob. Icon.* 280.

Cicuta dicitur quòd internodiis sit cavis & fistulosis: nam (ut docet Servius) in Cannis Calamisve quod interceptum est inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160. CARVI est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus F compositum exiguis, longiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G tenuiter laciniata, costæ H per conjugationes innascentia.

Carvi species sunt

Carvi Cæsalp. 291. *Cuminum pratense, Carvi officinarum C. B. Pin.* 158. *Caros J. B.* 3. *Part.* 2. 69. *Carum Dod. Pempt.* 299.

Carvi foliis tenuissimis, Asphodeli radice. *Daucus pratensis, Millefolii palustris folio C. B. Pin.* 150. *Daucus pratensis Dalechampii, folio Millefolii J. B.* 3 *Part.* 2. 9. *Daucus pratensis Dalechampii Lugd.* 718.

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Asiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis suæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161. PHELLANDRIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum exiguis, hinc gibbis F, leviter striatis, inde verò planis G.

Phellandrii species sunt

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria palustris tenuifolia C. B. Pin.* 161. *Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B.* 3. *Part.* 2. 183.

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpurafcente. *Meum Alpinum, umbellâ purpurafcente C. B. Pin.* 148. *Muttelina Cam. Epit.* 8. *J. B.* 3. *Part.* 2. 66.

Genus VI.

Bulbocaftanum. *Terre-noix.*

Bulbocastanum eft plantæ genus, flore A rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B conftante in orbem pofitis & calyci C infidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus feminibus E compofitum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc ftriatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda eft radix carnofa & tuberofa G, H. *Tab.* 161.

Bulbocaftani fpecies funt

Bulbocaftanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocaftanum J. B.* 3. *Part.* 2. 30. *Bolbocaftanon Dod. Pempt.* 334.

Bulbocaftanum minus, faxatile, Peucedani folio. *Ciminum bulbofum Col. Part.* 2. 20.

Bulbocaftanum majus, Alpinum, Paftinacæ folio.

Bulbocaftanum tenuiter incifo folio, Lufitanum V. Lufit.

Bulbocaftanum, quafi diceres bulbum ad Caftaneam accedentem.

Genus VII.

Daucus.

Daucus eft plantæ genus, flore A rofaceo & umbellato, plurimis fcilicet petalis B C conftante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem pofitis, & calici D infidentibus. Is autem abit in fructum E fubrotundum ex duobus feminibus F compofitum, villis ciliorum æmulis inftructum & cinctum G. *Tab.* 161.

Dauci fpecies funt

Daucus fativus, radice lutea. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice luteâ C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fativa five Carota lutea J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paftinaca tenuifolia, fativa Dod. Pempt.* 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Paftinaca tenuifolia, radice & umbellâ luteâ Mor. H. R. Blef.*

Daucus fativus, radice Aurantii coloris. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice Mali Aurantii coloris H. Edinb.*

Daucus fativus, radice albâ. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice albâ C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fativa five Carota alba J. B.* 3. *Part.* 2. 64.

Daucus fativus, radice atro-rubente. *Paftinaca tenuifolia, fativa, radice atro-rubente C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fativa five Carota rubra J. B.* 3. *Part.* 2. 64. *Paftinaca fativa, rubens Dod. Pempt.* 678.

Daucus vulgaris Cluf. Hift. cxcviij. *Paftinaca tenuifolia, fylveftris Diofcoridis, vel Daucus officinarum C. B. Pin.* 151. *Paftinaca fylveftris, five Staphylinus Græcorum J. B.* 3. *Part.* 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Paftinaca tenuifolia, marina, foliis obfcurè virentibus & quafi lucidis. Bot. Monfp.*

Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Pastinaca tenuifolia, lucida, gummi manans Bocc. Mus. Part. 2. 30. Tab. 20.*
Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.
Daucus Hispanicus, umbellâ maximâ.
Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Pastinaca tenuifolia, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. Umb. Tab. iv.*
Daucus annuus, ad nodos floridus. *Caucalis nodoso echinato semine C.B. Pin. 153. Prodr. 80. in Math. 404. Caucalis nodoso echinato semine, Anthrisco hispido affinis, si non ejus varietas J. B. 3. Part. 2. 83.*
Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis semine aspero, flosculis rubentibus C. B. Pin. 153. Prodr. 80. Anthriscus quorundam, semine aspero, hispido J. B. 3. Part. 2. 83.*
Daucus annuus, minor, floribus albis *Anthriscus quorundam, semine aspero, hispido, umbellis albicantibus J. B. 3. Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. *Berle.*

Tab. 162. SIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante plerumque æqualibus, in orbem positis & calici C insidentibus. Is autem abit in fructum D subrotundum, ex duobus seminibus E compositum, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G per conjugationes costæ H innascentia, ultimo impari claudente I.

Sii species sunt

Sium sive Apium palustre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sion umbelliferum J. B. 3. 172. Sium Dod. Pempt. 589.*
Sium palustre, alterum, foliis serratis.
Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium, Pastinaca palustris Tabern. Icon. 78. Sium maximum, latifolium J. B. 2. 175.*
Sium foliorum conjugationibus laciniatis.
Sium umbellatum, repens Ger. Emac. 258.
Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. Umb. 63.
Sium arvense sive segetum. *Selinum Sii foliis Ger. Emac. 1018. Selinum segetale Park. Theat. 932.*
Sium aromaticum, Sison officinarum. *Sison sive officinarum Amomum J.B. 3. Part. 2. 107. Sison quod Amomum officinis nostris C. B. Pin. 154. Petroselinum Macedonicum Fuchsii Dod. Pempt. 697.*

GENUS IX.

Sisarum. *Chervi.*

Tab. 163. SISARUM est plante genus, flore A rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum, angustis E, hinc gibbis F & striatis, inde verò planis. His notis addendæ sunt radices H N apiformes ab uno capite G pendentes.

Sisari speciem unicam novi.

Sisarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sisarum multis J. B. 3. Part. 2. 153. Sisarum Dod. Pempt. 681.*

Sisarum radicis formâ differt à Bulbocastano, Sio & Tragoselino.

GENUS X.

Tragoselinum. *Boucage.*

TRAGOSELINUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus D, E compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis F. *Tab. 163.*

Tragoselini species sunt

Tragoselinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ C. B. Pin. 159. Saxifraga Hircina, major J. B. 3. Part. 2. 109. Tragoselinum majus. Pimpinella major Tabern. Icon. 88.*

Tragoselinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente C. B. Pin. 159.*

Tragoselinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera C. B. Pin. 159. Saxifraga Hircina, minor, foliis Sanguisorbæ J. B. 3. Part. 2. 111. Tragoselinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon. 88.*

Tragoselinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor C. B. Pin. 160. Saxifragia Hircina, minima. Pimpinella crispa Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. Saxifraga parva Dod. Pempt. 315.*

Tragoselinum Africanum, altissimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana Bot. Monsp. App.*

Tragoselinum à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & σελίνον *Selinum*: quasi dices Selinum Hircinum.

GENUS XI.

Buplevrum.

BUPLEVRUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E, F compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis. His notis addenda sunt folia simplicia, alternè in caulibus posita. *Tab. 163.*

Buplevri species sunt

Buplevrum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera sive rigidior J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum alterum, latifolium Dod. Pempt. 633.*

Buplevrum folio subrotundo, sive vulgatissimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ J. B. 3. Part. 2. 200. Buplevrum angustifolium Tabern. Icon. 872.*

Buplevrum annuum, angustifolium Bot. Monsp. *Buplevrum angustifolium Dod. Pempt. 633. Auricula Leporis Gesn. Hist. Anim. Cap. de Lepo-*

re 630. Buplevrum minus, angustifolium, Monspelienſe Raii Hiſt. 474.

Buplevrum annuum, minimum, anguſtifolium H. R. Monſp. *Perfoliata minor, anguſtifolia, Buplevri folio C.B. Pin. 277. Perfoliatum anguſtifolium, montanum Col. Part. 1. 257. Auriculæ Leporis affinis Odontitis lutea Valerandi & Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 201.*

Buplevrum anguſtiſſimo folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J.B. 3. Part. 2. 201. Buplevrum minimum Col. Part. 1. 247.*

Buplevrum anguſtiſſimo folio, alterum H. R. Par.

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgatiſſima ſive arvenſis C. B. Pin. 277. Perfoliata ſimpliciter dicta, annua vulgaris J. B. 3. Part. 2. 198. Perfoliata Dod. Pempt. 104. Perce-feuille.*

Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata criſpa ſeu muſcoſa Cam. Hort. Icon. xxxvij.*

Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B. 3. 198. Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin. 277. Prod. 130.*

Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin. 277. Perfoliata montana Cam. Hort. Icon. xxxviij.*

Buplevrum montanum, floſculis exiguis. *Perfoliata montana, floſculis parvis C. B. Pin. 277.*

Buplevrum Alpinum, latifolium minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, majus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia major, ſive folio anguloſo C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, medium. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, media C. B. Pin. 277. Prodr. 129. Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B. 3. Part. 2. 198.*

Buplevrum Alpinum, anguſtifolium, minus. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minor C. B. Pin. 277. Prodr. 129.*

Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, anguſtifolia, minima vel Buplevrum anguſtifolium, Pyrenaicum C. B. Pin. 277. Prodr. Perfoliata minor, foliis Grammeis J. B. 3. 199.*

Buplevrum arboreſcens, Salicis folio. *Seſeli Æthiopicum, Salycis folio C. B. Pin. 161. Seſeli Æthiopicum, fruticoſum, folio Periclymeni J. B. 3. Part. 2. 197. Seſeli Æthiopicum frutex Dod. Pempt. 312.*

Buplevrum Hiſpanicum, arboreſcens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, anguſtifolium, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Buplevrum Hiſpanicum, fructicoſum, aculeatum, Gramineo folio.

Buplevrum Luſitanicum, Gramineo, longiori & rigidiſſimo folio.

Buplevrum à vocibus Græcis Βοῦς *Bos* & πλευρὸν *Coſta, latus*; quòd Boves
lib. 22. cap. 22 eâ comeſtâ rumpi exiſtimarint: unde Buplevron à Bupreſti apud Plinium non differre videtur, *& ipſum nomen*, inquit Plinius, *indicio eſt Boum certè venenum eſſe, quòd diſſilire deguſtata fatentur.* Alii tamen volunt Plinii Bupreſtim infectum eſſe non plantam.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina angusta, oblonga & satis crassa.

GENUS I.

Fœniculum. *Fenoüil.*

FŒNICULUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, pluri- Tab. 164.
mis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis F. His notis addenda sunt folia G in lacinias capillaceas divisa, costæ H innascentia.

Fœniculi species sunt

Fœniculum vulgare, minus, acriori & nigriori semine J. B. 3. Part. 2. 2. *Fœniculum vulgare, Italicum, semine oblongo, gustu acuto C. B. Pin.* 147. *Fœniculum sive Maratrum vulgatius Adv.* 347.

Fœniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Fœniculum Dod. Pempt.* 297.

Fœniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Fœniculum dulce, majore & albo semine J. B. 3. Part. 2. 4. *Fœniculum dulce C. B. Pin.* 147. *Fœniculum sive Maratrum vulgatius, dulce Lob. Icon.* 775.

Fœniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Fœniculum semine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Fœniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Fœniculum rotundum Tabern. Icon.* 67.

Fœniculum tortuosum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seseli Massiliense, Fœniculi folio, quod Dioscoridis censetur C. B. Pin.* 161. *Seseli Massiliense, folio Fœniculi crassiore Lob. Icon.* 785.

Fœniculum sylvestre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin.* 148. *Meum alterum, Italicum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 15. Spurium Meum, alterum, Italicum Lob. Icon.* 778.

Fœniculum sylvestre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Mathioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2. 18.*

Fœniculum sylvestre, humilius, Peucedani folio. *Caucalis folio Peucedani C. B. Pin.* 153. *Caucalis Anglica Tabern. Icon.* 97.

Fœniculum sylvestre, glauco folio. *Daucus glauco folio, similis Fœniculo tortuoso J. B. 3. Part. 2. 16.*

Fœniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin.* 151. *Visnaga J. B. 3. Part. 2. 31. Gingidium alterum Dod. Pempt.* 702.

Fœniculum altissimum, sphærocephalon. *Hippomarathrum sphærocephalon P. Alp. Exot.* 198.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum ſemine longiore C. B. Pin.* 146. *Cuminum ſive Cyminum ſativum J. B.* 3. 22. *Cuminum Dioſcoridis Lob. Icon.* 742.

Fœniculum Orientale, Cuminum dictum, ſemine villoſo. *Cyminum ſive Cuminum, ſeminibus villoſis Raii Hiſt.* 433.

Fœniculum annuum, Origani odore. *Ammi parvum, foliis Fœniculi C. B. Pin.* 159. *Ammi ſemine tenuiſſimo & odoratiſſimo J. B.* 3. *Part.* 2. 25. *Ammi perpuſillum Lob. Icon.* 725.

Fœniculum Luſitanicum, minus, annuum, Anethi odore. *Anethum ſegetum V. Luſit.*

Fœniculum Luſitanicum, minimum, acre. *Ammoides C. B. Pin.* 159. *Ammi puſillum Cæſalp.* 286.

Fœniculum minimum, patulum. *Daucus montanus, multifido folio, Selini ſemine C. B. Pin.* 150. *Selinum montanum, pumilum Cluſ. Hiſt. cc.*

Fœniculum paluſtre, nimium. *Sium minimum, umbellatum Par. Bat.*

Fœniculum, ut ait C. Bauhinus, dicitur quòd ſatum magno cum fœnore ſemen reddat: vel potiùs Græcorum more, quòd quaſi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165. MEUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calici C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus E compoſitum, oblongis, hinc gibbis & ſtriatis F, inde verò planis. His notis addenda ſunt folia G tenuiſſimè laciniata, coſtæ H innaſcentia: qua in re non differt à Fœniculo, & *Fœniculum Alpinum, perenne, capillaceo, folio, odore medicato* lubens ipſum appellarem, niſi Mei nomen longo uſu comprobatum eſſet.

Mei ſpeciem unicam novi,

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare ſive radix Urſina J. B.* 3. *Part.* 2. 11. *Meum Dod. Pempt.* 305.

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166. OENANTHE eſt plantæ genus flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis BC conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E,L ex duobus ſeminibus compoſitum oblongis, hinc gibbis & ſtriatis G M, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos deſinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenanthes ſpecies ſunt

Oenanthe Apii folio C.B. Pin. 162. *Oenanthe ſive Filipendula Monſpeſſulana, folio Apii J. B.* 3. *Part.* 2. 190. *Filipendula tenuifolia Tabern. Icon.* 141.

Oenanthe maritima, Apii nigriore & craſſiore folio H. R. Monſp.

Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.

Oenanthe Chærophyli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso, Cicutæ facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicutæ facie, succo viroso, croceo Lob. Icon. 730.*

Oenanthe Chærophyli folio H. R. Monsp.

Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.

Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon. 142. Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2. 191.*

Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula folio Rutæ Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon. 142.*

Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital. 213.*

Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.

Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globoso.

Oenanthe, à vocibus Græcis, οἴνη *Vitis*, & ἄνθος *Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem vitis æmuletur.

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G H alata, in partes satis amplas divisa. *Tab. 167.*

Angelicæ species sunt

Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens, J. B. 3. Part. 2. 145. Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon. 83.*

Angelica Acadiensis, flore luteo H. R. Par. 55.

Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelicæ J. B. 3. Part. 2. 147?*

Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin. 157? Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122. Levisticum vulgare Dod. Pempt. 311. Laserpitium Ang. Ache de montagne.*

Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus fortè Plinio. C. B. Pin. 162. Silaum quibusdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2. 170. Siler alterum, pratense Dod. Pempt. 310.*

Angelica pratensis, altera, Apii folio.

Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegiæ folio C. B. Pin. 157. Ligusticum Rauvolfii, foliis Aquilegiæ J. B. 3. Part. 2. 148.*

Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

Angelica Canadensis, foliis quasi præmorsis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.
Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS V.

Astrantia.

Tab. 166. ASTRANTIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, apice plerumque reflexo, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E ex duobus seminibus H composi-tum, quæ singula calyptrâ F, G, I striatâ crispâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K colliguntur, coronâ cinctum L foliaceâ. Figura D calycem exhibet quorundam florum, qui steriles sunt.

Astrantiæ species sunt

Astrantia major, coronâ floris purpurascente. *Astrantia major Mor. Umb. 7. Helleborus niger, Saniculæ folio, major C. B. Pin. 186. Sanicula fœmina, quibusdam, aliis Elleborus niger J. B. 3. 638. Veratrum nigrum Dioscoridis Dod. Pempt. 387.*

Astrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger, Saniculæ folio, major, flore albo, montis aurei H. R. Par.*

Astrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Saniculæ folio, minor C. B. Pin. 286. Helleborus minimus, Alpinus, Astrantiæ flore Bocc. Rarior. Plant. 9.*

GENUS VI.

Chærophyllum. *Cerfeuil.*

Tab. 166. CHÆROPHYLLUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, inæqualibus & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus seminibus compositum F I rostri avium æmulis, non striatis, nunc lævibus G, nunc asperis K L, hinc gibbis, inde verò planis.

Chærophylli species sunt

Chærophyllum sativum C. B. Pin. 152. *Chærophyllon J. B. 3. Part. 2. 75. Chærefolium Dod. Pempt. 700.*

Chærophyllum sylvestre, perenne, Cicutæ folio. *Myrrhis sylvestris, seminibus lævibus C. B. Pin. 160. Myrrhis Fuchs. Hist. 525.*

Chærophyllum syllvestre, seminibus brevibus, hirsutis. *Myrrhis sylvestris, seminibus asperis C. B. Pin. 160. Myrrhis, sylvestris, nova, Æquicolorum Col. Part. 1. 112.*

Chærophyllum Siculum, Sophiæ foliis, semine villoso. *Dauco secondo, Siciliano, con foglio di Sophia Zan. 80.*

Chær ophyllum sylvestre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodosa, annua, semine aspero Mor. H. R. Blef.*

Chærophyllum à vocibus Græcis φυλλον *gaudeo*, & χαίρω *folium*, quasi planta foliis gaudens.

GENUS VII.

Myrrhis.

MYRRHIS est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, inæqualibus, in orbem positis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus compositum E, H, I, rostri avium æmulis, striatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis. *Tab. 166.*

Myrrhidis species sunt

Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno semine longo, sulcato J. B. 3. Part. 2. 77. Myrrhis Dod. Pempt. 701.*

Myrrhis, annua, semine striato, lævi Mor. Umb. 44. *Chærophyllum sylvestre C.B.Pin. 152. Anthriscus Plinii quibusdam, semine longo Cicutariæ vel Chærephylli J.B.3.Part.2.70. Cerefolium sylvestre, Onoselinum Tabern.Icon.94.*

Myrrhis perennis, alba, minor, foliis hirsutis, semine aureo Mor.Umb.66.

Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.

Myrrhis tuberosa, nodosa, Conyophillon Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulbosa C. B. Pin. 161. Myrrhis odorata, bulbosa J. B. 3. Part.2. 183. Myrrhis Cicutaria Tabern. Icon. 98.*

Myrrhis annua, semine striato, villoso, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuissimis C. B. Pin. 150. Daucus Creticus, semine hirsuto J. B. 3. Part. 2. 56. Daucus Creticus Tabern. Icon. 75.*

Myrrhis palustris, latifolia, alba. *Cicutaria palustris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria alba Lugd. 789.*

Myrrhis palustris, latifolia, rubra. *Cicutaria palustris, latifolia, rubra C. B. Pin. 161. Cicutaria latifolia, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 182. Cicutaria rubra Lugd. 789.*

Myrrhis montana, Daucoides, semine longiori.

Myrrhis annua, Lusitanica, semine villoso, Pastinacæ sativæ folio.

Myrrhis trifolia, Canadensis, Angelicæ facie. *Angelica Canadensis, trifolia quorundam.*

Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quòd ejus odorem spiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina subrotunda & crassiuscula.

GENUS I.

Smyrnium. *Maceron.*

SMYRNIUM est plantæ genus, flore A, B rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C constante in orbem positis & calici D insidentibus. *Tab. 168.*

Is autem abit in fructum E I ferè globosum, compositum ex duobus seminibus F, K crassiusculis quandoque lunatis G, H hinc gibbis, & striatis L M, inde verò planis.

Smyrnii species sunt

Smyrnium Math. 773. *Hipposelinum Theophrasti vel Smyrnium Dioscoridis C. B. Pin. 154. Macerone quibusdam, Smyrnium semine magno, nigro J. B. 3. Part. 2. 126.*

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum J. B. 3. Part. 2. 125. Smyrnium Amani montis Dod. Pempt. 698.*

Smyrnium Lusitanicum, minus, Apii foliis, *Apium Macedonicum, Lusitanicum, Lusitanorum V. Lusit. an Ligusticum alterum Belgicum, foliis ferè Absinthii, semine rotundo J. B. 3. Part. 2. 147?*

Smyrnium, à voce Græcâ σμύρνα, *Myrrha*, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum. *Coriandre.*

Tab. 168. CORIANDRUM est plantæ genus, flore A, C rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B inæqualibus & cordiformibus constante, quandoque verò æqualibus, in orbem positis & calyci D E insidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus seminibus compositum G nunc semisphæricis, nunc sphæricis K.

Coriandri species sunt

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part. 2. 89.*

Coriandrum minus, testiculatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum J. B. 3. Part. 2. 91. Coriandrum alterum, minus, odorum Lob. Icon. 706.*

Coriandrum, Græcis *Corion* seu *Coriannon*, à voce κόρις *Cimex*, cujus odorem æmulatur Coriandrum.

SECTIO IX.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina plana, ovata, satis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. *Imperatoire.*

Tab. 168. IMPERATORIA est plantæ genus, flore A, D rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum E compositum ex duobus seminibus F, H, G planis, ferè ovatis, leviter striatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, I, K. His notis addenda sunt folia alata, satis ampla.

Imperatoriæ species sunt

Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria J. B. 3. Part. 2. 137. Astrantia Dod. Pempt.* 320.

Imperatoria Alpina, maxima.

Imperatoria sativa. *Angelica sativa C. B. Pin. 155. J. B. 3. Part. 2. 140. Angelica major Dod. Pempt. 318. Angelique*

Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica J. B. 3. Part. 2. 143. Clus. Hist. cxiv. Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria pratensis, major. *Angelica sylvestris major C. B. Pin. 155. Angelica sylvestris, magna, vulgatior J. B. 3. Part. 2. 144. Angelica sylvestris Dod. Pempt.* 318.

Imperatoria lucida, Canadensis. *Angelica lucida, Canadensis Corn.* 197.

Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.

Imperatoria, à summis viribus, quasi Planta Imperatore digna.

GENUS II.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E planis, leviter striatis, involucrum plerumque deponentibus F, G. His notis addenda sunt folia H carnosa, angusta, trifariam divisa. *Tab. 169.*

Crithmi species sunt

Chrithmum sive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Chrithmum sive Fœniculum marinum, grandius, cui succus luteus J. B. 3. Part. 2. 195. Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæsalpini Bocc. Rarior. Plant.* 53. & 54.

Crithmum sive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis sive Fœniculum marinum J. B. 3. Part. 2. 194. Crithmum marinum Dod. Pempt.* 705.

Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Asteris Attici C. B. Pin. 288. Asteris species. Crithmum maritimum, spinosum C. B. Pin.* 288.

GENUS III.

Anethum. *Aneth.*

ANETHUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calycis C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E ovatis, planis, striatis & marginatis F. His notis addenda sunt ex [a] Morisono & [b] Raio folia Fœniculacea. *Tab. 169.*

[a] *Umb. 36.*
[b] *Hist. 415.*

Anethi ſpeciem unicam novi.

Anethum hortenſe C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt.* 298.

GENUS IV.

Peucedanum.

PEUCEDANUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis ferè, ovatis, leviter ſtriatis F, & marginatis. His notis addenda ſunt folia alata, anguſta, graminea, trifariam diviſa.

Peucedani ſpecies ſunt

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon.* 782.

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Fœniculum porcinum Lob. Icon.* 781.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ovata, plana, ampla.

GENUS I.

Oreoſelinum, *Perſil de montagne.*

Tab. 169. OREOSELINUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, planis, amplis, ſtriatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoſelini ſpecies ſunt

Oreoſelinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin. 150. Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus ſecundus, Selinoides Lob. Icon.* 720.

Oreoſelinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C.B. Pin. 153. & Apium montanum, folio ampliore Ejuſd. ibid. Apium montanum Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejuſd.* 104. *Oreoſelinum ſive Veelgutta Dod. Pempt.* 696.

Oreoſelinum pratenſe, Cicutæ folio. *Daucus Alſaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alſatica, magna, umbellâ parvâ, ſubluteâ J. B. 3. Part. 2.* 106.

Oreoſelinum Africanum, Galbaniferum, fruteſcens, Aniſi folio. *Oreoſelinum Aniſoides, arboreſcens, Liguſtici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bonæ Spei Breyn. Prodr. 2. Aniſum Africanum, fruticeſcens, folio & caule rore cœruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. Ferula fruticoſa, ſempervirens, foliis Aniſi Prodr. Par. Bat. Ferula Galbanifera Par. Bat.*

Oreoſelinum à vocibus Græcis ὄρος *Mons* & σέλινον *Selinum*; quaſi diceres Selinum montanum.

GENUS II.

Thyſſelinum.

THYSSELINUM eſt plantæ genus ab Oreoſelino diverſum ſucco lacteo.

Thyſſelini ſpecies ſunt

Thyſſelinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium ſylveſtre, lacteo ſucco turgens C. B. Pin. 153. Apium ſylveſtre Dodonæi, Thyſſelinum quorundam, Planta lacteo ſucco turgens, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.*

Thyſſelinum paluſtre. *Seſeli paluſtre, lacteſcens C. B. Pin. 162. Seſeli paluſtre, lacteſcens, acris, foliis ferulaceis, flore albo, ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 188.*

GENUS III.

Paſtinaca. *Panais.*

PASTINACA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involucrum plerumque deponentibus F. His notis addenda ſunt folia alata & ampla. *Tab. 170.*

Paſtinacæ ſpecies ſunt

Paſtinaca ſativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca ſativa, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. Elaphoboſcum ſativum Tabern. Icon. 76.*

Paſtinaca ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 155. *Paſtinaca Germanica, ſylveſtris, quibuſdam Elaphoboſcum J. B. 3. Part. 2. 149. Elaphoboſcum erraticum, Branca Leonina Tabern. Icon. 77.*

Paſtinaca ſylveſtris, altiſſima. *Panax coſtinum C. B. Pin. 156. Sphondylio vel potius Paſtinacæ Germanicæ affinis, Panax ſive Pſeudocoſtus flore luteo J. B. 3. Part. 2. 156. Panaces Coſtinum, Coſtum Illyricum Tabern. Icon. 81.*

Paſtinaca à paſtu vel à Paſtino.

GENUS IV.

Sphondylium. *Berce.*

SPHONDYLIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante inæqualibus, cordiformibus, in orbem *Tab. 170.*

poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duobus ſeminibus amplis F F, planis, ovatis, apice introrſum emarginato, ſtriatis, involucrum plerumque deponentibus, lituris nigris qua parte ſibi adhæreſcunt, notatis.

Sphondylii pecies ſunt

Sphondylium vulgare, hirſutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibuſdam ſive Branca Urſina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod. Pempt.* 207.

Sphondylium vulgare, hirſutum, floribus purpureis C. B, Pin. 157.

Sphondylium majus ſive Panax Heracleum quibuſdam J. B. 3. Part. 2. 161. *Panax Sphondylii folio, ſive Heracleum C. B. Pin.* 157. *Panaces Heraclium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt.* 307.

Sphondylium criſpum J. B. 3. Part. 2. 163.

Sphondylium hirſutum, foliis anguſtioribus C.B. Pin. 157. *Prodr.* 83.

Sphondylium foliis anguſtioribus, atro-purpureis H. R. Monſp.

Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr.* 83. *J. B.* 3. *Part.* 2. 163.

Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle inſecto cujus odorem æmulatur.

GENUS V.

Tordylium

Tab. 170. TORDYLIUM eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B, C, D conſtante, inæqualibus, cordiformibus, in orbem poſitis, & calyci E inſidentibus. Is autem abit in fructum F ferè orbiculatum, ex duobus ſeminibus compoſitum G planis, margine elato, ut plurimùm denticulato involucrum H facile deponentibus.

Tordylii ſpecies ſunt

Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato ſemine C. B. Pin.* 152. *Caucalis major Cluſ. Hiſt. ccj. Caucalis major Cluſio J. B.* 3. *Part.* 2. 85.

Tordylium Narbonnenſe, minus. *Seſeli Creticum, minus C. B. Pin.* 161. *Caucalis minor, pulchro ſemine, ſive Bellonii J. B.* 3. *Part.* 2. 84. *Seſeli Creticum Dod. Pempt.* 314.

Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seſeli Creticum, minimum C. B. Pin.* 161.

Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingidium foliis Paſtinacæ latifoliæ C. B. Pin.* 151. *Caucalis Syriaca, cum maximo ſemine J. B.* 3. *Part.* 2. 86. *Gingidium primum Dod. Pempt.* 702.

Tordylium Luſitanicum Cicutæ folio, ſemine ſtriato.

GENUS

GENUS VI.

Ferula. *Ferule.*

FERULA est plantæ genus, flore à rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus E compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrum sæpè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fæniculi vel Apii æmula. *Tab. 170.*

Ferulæ species sunt

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore J. B. 3. Part. 2. 43. Ferula Dod. Pempt. 321.*

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula J. B. 3. Part. 2. 52. Ferulago latiore folio C. B. Pin.* 148.

Ferula glauco folio, semine, lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferulæ folio & semine C. B. Pin. 158. Libanotis quibusdam, flore luteo, semine Ferulæ J. B. 3. Part. 2. 41. Panax Asclepium. Ferulæ facie Lob. Icon. 783.*

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio C. B. Pin. 148. Narthecium Theophrasti, Ferulago Gazæ Lugd. 754.*

Ferula lucida, Hispanica Broff. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido H. Edinb. Ferula Tingitana, lucida. Par. Bat.*

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id gestatio facilior, baculorum usum senectuti præbet, à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inserviebat; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ. *Lib. 13. c. 22.* *Lib. 14. Epig. 80.*

Invisæ nimium pueris, gratæque magistris,
Clara Prometheo munere ligna sumus.

Hesiodus enim ait, Prometheum, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi vero Ferulas sceptra pedagogorum appellat Martialis. *Lib. 10. Epig. 62.*

Ferulæque tristes sceptra pedagogorum
Cessent.

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus seminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F foliaceâ, utrinque introrsum plerumque emarginatâ. *Tab. 171.*

Thapsiæ species sunt

Thapsia maxima, latissimo folio C. B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticen-*

ſis ſive iij. Cluſii, magna, flore luteo, ſemine lato J. B. 3. Part. 2. 186. Thapſia iij. Cluſ. Hiſt. cxcij.

Thapſia latifolia, villoſa C. B. Pin. 148. *Thapſia quorundam hirſuta & aſpera, Cicutæ folio, flore luteo, ſemine lato, aliis Seſeli Peloponeſiacum J. B. 3. Part. 2. 185. Thapſia Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia foliis Libanotidis, fœtidiſſima C. B. Pin 148. *Thapſia iv. Cluſii, Tuero vocata, foliis glutinoſis, radice nigrâ foris J. B. Part. 2. 286. Thapſia iiij. Cluſ. Hiſt. cxcij.*

Thapſia Apii folio, Luſitanica, fœtidiſſima, flore albo.

Thapſia tenuiore folio, Apula. *Panax Aſclepium, Apulum Col. Part. 1. 86.*

Thapſia ſive Turbith Garganicum, ſemine latiſſimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapſia Thalictri folio Bot. Monſp.*

Thapſia Alpina, lucida, Thalictri aut Carotæ folio, flore albo Bocc. Muſ. Part 2. 84. Tab. 77.

Thapſia Thalictri folio, Luſitanica, villoſa.

Lib. 4. cap. 157. Thapſia, ut ait Dioſcorides, ex eo nomen accepit, quòd in Thapſo ejuſdem nominis inſulâ primùm inventa fuerit.

SECTIO VI.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina ampla & profundis ſtriis excavata.

GENUS I.

Cicutaria *Cicutaire.*

Tab. 171. CICUTARIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis E conſtante in orbem poſitis & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D ex duobus ſeminibus compoſitum E craſſis, longis, gibbis F & quaſi lunatis ac valdè ſtriatis. His notis addenda ſunt folia Cicutæ quodammodo æmula.

Cicutariæ ſpecies ſunt:

Cicutaria latifolia, fœtida C. B. Pin. 161. *Seſeli Peloponnenſe, Mathioli ſive Cicutaria quorundam J. B. 3. Part. 2. 184. Cicutaria latifolia, fœtidiſſima, perperam Seſeli Peloponnenſe quorundam Lob. Icon. 733.*

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima, fœtida, ſimilis Thapſiæ tertiæ Cluſii J. B. 3. Part. 2. 187. Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon. 732.*

Ab eo genere excludi debent. *Cicutaria paluſtris, latifolia, alba C. B. Pin. 161. Cicutaria paluſtris, latifolia, rubra. C. B. 161. Cicutaria bulboſa C. B. Pin. 161. quæ Myrrhidis ſpecies ſunt & Cicutaria paluſtris, tenuifolia C. B. Pin. 161. ad Phellandrium referenda.*

Cicutaria, quaſi Planta Cicutæ affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS est plantæ genus, flore R rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, G compositum ex duobus seminibus H oblongis, hinc gibbis, per longitudinem sulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. Tab. 171.

Caucalidis species sunt

Caucalis arvensis, echinata, latifolia, C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, latifolia, sive Caucalis J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora quarta, major, πλατύφυλλος, purpurea Col. Part. 1. 97.*

Caucalis arvensis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. *Mor. Umb. 33.*

Caucalis arvensis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B. 3. Part. 2. 79. Echinophora πυκνόκαρπος, an Dioscoridis Gingidium Col. Part. 1. 91. Caucalis Dod. Pempt. 700.*

Caucalis arvensis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore sive tenuifolia J. B. 3. Part. 2.80. Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea Col. part. 1. 97.*

Caucalis Monspeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora asperior, alterea, πλατύκαρπος Col. Part. 1. 94.*

Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria sive Caucalis maritima J. B. 3. Part. 2. 87. Caucalis pumila Clus. Cur. post in fol. 37.*

Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.

Caucalis Dauci sylvestris folio, echinato magno fructu Bot. Monsp. App.

Caucalis, Lusitanica, Mei folio.

Ab eo genere excludi debent *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin. 152. quæ Tordylii species; Caucalis peregrina, semine rugoso C. B. Pin. 153. & Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153.*

GENUS III.

Ligusticum. *Livêche.*

LIGUSTICUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E oblongis, hinc gibbis & sulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. Tab. 171.

Ligustici species sunt

Ligusticum quod Seseli officinarum C. B. Pin. 162. *Seseli sive Siler montanum, vulgare J. B. 3. Part. 2. 168. Siler montanum Dod. Pempt. 310.*

Ligusticum sive Siler montanum, angustifolium C. B. Pin. 162. *Prodr. 85.*

Ligusticum Pyrenaicum, amplissimo tenuique folio.

Ligusticum Cicutæ folio, glabrum. *Seseli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin. 161. Seseli Alpinum sive montanum, 1. Clusio, folio splendente,*

flosculis albis J.B.3. Part. 2. 168. Seseli 1, montanum, Pannonicum Clus. Hist. cxciij.

Ligusticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus, multifido longoque folio, sive montanus, umbellâ candidâ C. B. Pin. 150. Daucus Creticus Cam. Epit. 536.*

Ligusticum Scoticum, Apii folio. *Imperatoriæ affinis umbellifera, maritima, Scotica H. Edinb. App. Ligusticum humilius, Scoticum à maritimis, seu Apium maritimum, dulce, Scoticum Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 2. Seseli maritimum, Scoticum Par. Bat.*

Ligusticum Ferulæ folio.

Ligusticum Pyrenaicum, Fœniculi folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58. Ligusticum (ut ait Dioscorides) plurimùm in Liguria nascitur, unde & nomen traxit, in monte scilicet Appennino dicto, Alpibus contermino.

GENUS IV.

Laserpitium.

Tab. 172. LASERPITIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B constante cordiformibus, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D compositum ex duobus seminibus E hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, J, L, M, interdum crispis N, inde verò planis.

Laserpitii species sunt

Laserpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laserpitium è regione Massiliæ allatum J. B. 3. Part. 2. 137. Laserpitium è regione Massiliæ repertum Adv. 313.*

Laserpitium angustissimo & oblongo folio. *Laserpitio Lobellii similis, angustifolia J. B. 3. Part. 2. 137.*

Laserpitium fœtidum, folio fragili & anguloso H. R. Par.

Laserpitium Selinoides, semine crispo. *Laserpitium foliis angustioribus, saturatè virentibus, & lucentibus, semine crispo Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium angustifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium latifolium, non sinuatum.

Laserpitium angustifolium, non sinuatum H. R. Par. *Laserpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim dispositis Mor. Umb. Tab. iv.*

Laserpitium Daucoides, Prutenicum, viscoso semine Breyn. Cent. 1. 167.

Laserpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera sive vulgatior C. B. Pin. 157. Libanotis Theophrasti quorumdam sive Seseli Æthiopicum, Mathiolo Cervaria alba J. B. 3. Part. 2. 164. Seseli Æthiopicum herba Dod. Pempt. 313.*

Laserpitium majus, Alpinum, foliis rotundioribus.

Laserpitium foliis amplioribus, semine crispo. *Libanotide Theoprasti quorundam valde similis, Costus amara dicta, semine crispo J. B. 3. Part. 2. 165.*

Laſerpitium humilius, paludapii folio, flore purpuraſcente.

Laſerpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophraſti minor Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.*

Laſerpitium exoticum, lobis longiſſimis integris, Ammeos quorundam diviſuris Plux. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

SECTIO VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò diſpoſitis, quorum calyx abit in duo ſemina cortice fungoſo obducta.

GENUS I.

Cachrys. *Armarinte.*

CACHRYS eſt plantæ genus, flore A, B, roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis C conſtante in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. *Tab. 172.* Is autem abit in fructum E, M compoſitum ex duabus partibus F G, N O ſemi-ovatis, fungoſis, nunc lævibus E, nunc ſtriatis & aſperis M, ſemine fœtis H I grani Hordei æmulo L.

Cachryos ſpecies ſunt

Cachrys ſemine fungoſo, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero, foliis Peucedani latiuſculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum Bocc. Rarior. Plant. 37.*

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, majore, foliis Peucedani anguſtis Mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibuſdam, floribus luteis J. B. 3. Part. 2. 40. Libanotis Ferulæ folio, ſemine anguloſo C. B. Pin. 158. Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. Roſmarinum Cam. Epit. 544.*

Cachrys ſemine fungoſo, ſulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.

Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, ſemine Libanotidis Cachryophoræ J. B. 3. Part. 2. 163.*

SECTIO VIII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo ſemina in caudam longam deſinentia.

GENUS I.

Scandix.

Tab. 173. SCANDIX eſt plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B C conſtante in orbem poſitis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum E compoſitum ex duabus partibus F G, acum referentibus H, ſemine fœtis I.

Scandicis ſpecies ſunt

Scandix ſemine roſtrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Pecten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Pecten Veneris Dod. Pempt. 701.*

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr. 78. Pecten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2. 74.*

Scandix Cretica, minor C. B. Pin. 152. *Scandix ſemine roſtrato, Italica C. B. Prodr. 78. Pecten Veneris tenuiſſimè diſſectis foliis, Anthriſcus Caſabonæ J. B. 3. Part. 2. 73. Aniſomaratrum Col. Part. 1. 90.*

Ab eo genere excludenda videtur *Scandix umbellâ ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin.* 152. quæ planta fictitia videtur.

SECTIO IX.

De Herbis, floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

GENUS I.

Sanicula. *Sanicle.*

Tab. 173. SANICULA eſt plantæ genus, flore A, B roſaceo & umbellato, pluririmis ſcilicet petalis C conſtante in orbem poſitis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D inſidentibus. Is autem abit in fructum F ex duobus ſeminibus compoſitum, hinc gibbis H & echinatis, inde verò planis G. Ex floribus nonnulli ſæpè ſteriles ſunt E.

Saniculæ ſpecies ſunt

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchſii, ſive Diapenſia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt.* 140.

Sanicula Canadenſis, ampliſſimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à ſanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon Roland.*

ERYNGIUM est plantæ genus, flore A rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C constante, in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E I compositum ex duobus seminibus F H nunc foliatis G, nunc planis, ovatis I, involucrum quandoque deponentibus K & grani Tritici æmulis. His notis addenda est foliorum corona ad basim capituli florum posita. Tab. 173.

Eryngii species sunt

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum J. B. 3. 86. Dod. Pempt. 730.*

Eryngium maritimum, Lusitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. *J. B. 3. 85. Eryngium campestre Dod. Pempt. 730.*

Eryngium Lusitanicum, latifolium, vulgari simile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipsaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo J. B. 3. 88. Eryngium planum Mathioli Dod. Pempt. 732.*

Eryngium Alpinum, spinis horridum, Dipsaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo J. B. 3. 88. Eryngium spurium 1, Dod. Pempt. 732.*

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi pallescente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi pallescente, flore albo Clus. Hist. clviij.*

Eryngium ex semine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethystinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum J. B. 3. 86. Eryngium totum cæruleum Eyst.*

Eryngium Alpinum, Amethystinum, capitulo majore, pallescente.

Eryngium Amethystinum, Lusitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium pusillum, planum J. B. 3. 87. Eryngium pusillum, planum, Moutoni Clus. Hist. clviij.*

Eryngium montanum, pumillum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumillum J. B. 3. 87. Eryngium pumillum, Hispanicum Clus. Hist. clix.*

Eryngium capitulis Psyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, fœtidum H. L. Bat.

Eryngium minus, palustre, odoratum V. Lusit.

Eryngium palustre, Lusitanicum, erectum, Psyllii capitulo.

Eryngium palustre, Lusitanicum, corniculatum.

Eryngium palustre, Lusitanicum, humi fusum.

Ab eo genere excludi debent: *Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. quod ad Ammi genus revocavimus; & Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. ad C nicum revocandum.*

GENUS III.

Hydrocotyle.

Tab. 173. HYDROCOTYLE est plantæ genus, flore A roſaceo & umbellato, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, in orbem poſitis, & calyci C inſidentibus. Is autem abit in fructum D compoſitum ex duobus ſeminibus E planis & ſemi-orbiculatis.

Hydrocotyles ſpecies ſunt

Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus, Cotyledonis folio C. B. Pin.* 180. *Cotyledon aquatica J. B.* 3. 781. *Aquatica Cotyledon, acris Septentrionalium Lob. Icon.* 387.

Hydrocotyle Zeylanica, Aſari folio. *Aſarina minor, Zeylanica Prodr. Par. Bat. Valeriana Zeylanica, paluſtris, repens, Hedera terreſtris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, Nymphææ minoris folio. *Valerianella Coraſſavica, Nymphaæ minoris folio Par. Bat.*

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam naſcentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ὕδωρ *aqua*, & κοτύλη *cavitas*, quaſi diceretur Cotyledon aquatica, ſeu Planta aquatica, foliis cavis.

CLASSIS

CLASSIS VIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

CARYOPHYLLUS est plantæ genus, flore A, B plurimis petalis C constante in orbem positis, ex calyce D cylindraceo & membranaceo, ad exortum squamato L emergentibus. Pistillum autem E ex eodem calyce surgit, abitque deindè in fructum F cylindraceum pariter, apice dehiscentem G, calyce ipso involutum K, seminibus fœtum I planis & quasi foliaceis, placentæ H affixis. *Tab. 174.*

Caryophylli species sunt

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis asperso Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino; dilutius rubente, albo Bry.

Caryophyllus maximus & pleniſſimus, colore rubro, ſaturatiore, ſtaminulis tribus niveis in medio Bry.

Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore ſcarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Coloſſe.*

Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve.*

Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand.*

Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Cinnabaris rubore ſplendens H. R. Par.

Caryophyllus altilis, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, ſive Caryophyllus major, flore vario J. B.* 3. 327. *Caryophyllus multiplex Lob. Icon.* 441.

Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot.*

Caryophyllus rubeus & Sanguineus Suvert.

Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris diſtinctus Suvert.

Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubeſcente Eyſt.

Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris ſtriis ac punctulis variegatus Eyſt.

Caryophyllus multiplex, ſingulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim diviſis & punctatis Eyſt. *Suiſſe.*

Caryophyllus cocco ſaturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante.*

Caryophyllus maximus, multiplex, ſubalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Roüen.*

Caryophyllus maximus, ex vivido candore & ſcarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil.*

Caryophyllus maximus, rotundo flore, obſcuro cocco & ſplendenti albedine perfuſo H. R. Par. *Semper auguſte.*

Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre.*

Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, ſuaverubente colore perfuſus H. R. Par. *Belle-roſe.*

Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier.*

Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubeſcens, inſtar florum Perſici Mali, foliis latioribus Eyſt.

Caryophyllus plenus, purpuraſcens, punctatis foliis Eyſt.

Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyſt.

Caryophyllus ſubviridi flore Suvert.

Caryophyllus albus, lineis, Cremeſini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis diſtinctus Suvert.

Caryophyllus miniatus, medio albeſcens Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.

Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus*

pleno flore, Silesiacus, miniacus Cluſ. Hiſt. 286. Betonica coronaria, rara, flore phœniceo, pleno J. B. 3. 327.

Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore,alterâ candida & permixta Bry.

Caryophyllus altilis, medius, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin.*

Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-palleſcente H. R. Par.

Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.

Carophyllus hortenſis, ſimplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus ſylveſtris, minor, vulgatior Lob. Icon. 440.*

Caryophyllus hortenſis, ſimplex, flore majore, pallidè purpuraſcente vel incarnato C. B. Pin. 208.

Caryophyllus ſimplex, hortenſis, verſicolor Eyſt.

Caryophyllus major, ſylveſtris, variegatus Eyſt.

Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro ſtriatus, verſicolor, peramænus Lob. Icon. 442.*

Caryophyllus ſupinus, flore pleno, rubro, argenteis micis aſperſo C. B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Cluſ. Hiſt. 285.*

Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæus flos, folio tenuiſſimè diſſecto, flore pleno, purpuraſcente J. B. 3. 331. Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profundè laciniato Lob. Icon. 442.*

Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyſt.

Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, tenuiſſimè diſſecta ſive Caryophyllæa ſuperba, elatior, vulgaris J. B. 3. 330. Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obſoletâ cincta Lob. Icon. 450. Mignardiſe.*

Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto, carneo C. B. Pin. 210.

Caryophyllus flore tenuiſſimè diſſecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus ſylveſtris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæa flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B. 3. 331. Superba major, flore albo Lob. Icon. 449.*

Caryophyllus ſylveſtris, alter, flore laciniato, odoratiſſimo C. B. Pin. 210. *Superba Auſtriaca Cluſii Lob. Icon. 451.*

Caryophyllus ſylveſtris, alter, flore laciniato, odoratiſſimo, candido C. B. Pin. 210.

Caryophyllus ſylveſtris, tertius, flore laciniato, ſtaminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramoſa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B. 3. 332. Caryophyllus ſylveſtris, v Cluſ. Hiſt. 283.*

Caryophyllus ſylveſtris, flore laciniato, ſine corniculis, odoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, ſylveſtris, flore ſimplici, laciniato, rubro J. B. 3. 328. Caryophyllus ſylveſtris, flore ſimplici, laciniato, rubro Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus arboreſcens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr. 104. Betonica*

coronaria, arborea, Cretica J. B. 3. 328. Caryophyllus sylvestris, arboreus. P. Alp. Exot. 38.

Caryophyllus simplex, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 207. *Caryophyllus sylvestris, tertius, flore, pallido, suave-rubente Lob. Icon. 443.*

Caryophyllus simplex, minor, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, minima, micis aureis asperfa J. B. 3. 329. Caryophyllus alter, minimus, flore simplici, micis aureis asperso Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus simplex, supinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, sive Caryophyllus minor, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. Caryophyllus minimus, pulchellus, supinus, maculis aureis argenteisve aspersus Lob. Icon. 444.*

Caryophyllus simplex, supinus, angustifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virgineus Tabern. Icon. 285.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. Caryophyllus minor Cartusianorum, iij. Tabern. Icon. 286.*

Caryophyllus barbatus, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, pleno flore albo J. B. 3. 333. Armeria alba, multifera Suvert,*

Caryophyllus barbatus, flore roseo C. B. Pin. 208. *Armeria multis & separatim dispositis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, simplex, latifolius, flore carneo H. L. Bat.

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, ruber, foliis variegatis.

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Carthusianorum, 1. Tabern. Icon. 285.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius, albus Eyst.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, latifolius, diversicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, petræa, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333. Flos Armerius, variegatus Eyst.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, latifolia, angustiore calyculo, foliis fastigiatis cincto, suaverubente flore Lobelii, & Armerius simplex, flos Pannonicus Clusii J. B. 3. 333. Armeria altera, suaverubente flore, sed angustiore calyculo, foliolis fastigiatis cincto Lob. Icon. 448.*

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore lactei candoris, maculis asperso C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, flore purpuraſcente, oris albis C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, hortenſis, anguſtifolius, floribus primum lactei candoris, deindè omnino purpuraſcentibus C. B. Pin. 209.

Caryophyllus barbatus, ſylveſtris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, anguſtifolia Dalechampii J. B.* 3. 345. *Armeria ſylveſtris, altera, calyculo foliolis faſtigiatis cincto Lob. Icon.* 448.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, ſquamoſa, ſolveſtris J. B.* 3. 335. *Armeria prolifera Lob. Icon.* 449.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer, flore albo.

Caryophyllus ſylveſtris, prolifer, flore ſingulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo, flore C. B. Pin.* 209. *Caryophyllus ſylveſtris, minimus Tabern. Icon.* 290.

Caryophyllus ſylveſtris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria ſive Caryophyllus ſylveſtris, vulgatiſſimus J. B.* 3. 334. *Caryophyllus montanus,* 1 *Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.

Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis, ferrugineis, Italicus Barr. Icon.

Caryophyllus ſylveſtris, vulgaris, anguſtifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus Tabern. Icon.* 288.

Caryophyllus ſylveſtris, flore magno, inodoro hirſuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllus ſylveſtris, ij. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, humilis, flore unico C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria ſive Caryophyllæa, repens rubra & alba J. B.* 3. 328. *Caryophyllaus ſylveſtris,* 1 *Cluſ. Hiſt.* 282.

Caryophyllus ſylveſtris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllaus iiij. Cluſ. Hiſt.* 283.

Caryophyllus ſylveſtris, floribus lanuginoſis, hirſutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpuro-cæruleus Tabern. Icon.* 287.

Caryophyllus ſylveſtris, floribus lanuginoſis, hirſutis, candidis C. B Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramoſa, flore tenuiter fimbriato, planè albo, ſine corniculis J. B.* 3. 332.

Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, ſive Tunica minima J. B.* 3. 337. *Tunica minima Lugd.* 1191.

Caryophyllus ſylveſtris, calidarum regionum. *Caryophylli flores ſylveſtres Cam. Epit.* 351.

Caryophyllus Alpinus, flore roſeo, Umbilico vireſcente.

Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS eſt plantæ genus, flore A, C caryophyllæo plurimis ſcilicet petalis B D conſtante in orbem poſitis, plerumque cordiformibus (duobus aut *Tab.* 175.

tribus foliolis E F donatis, corollam G H effigiantibus) ex calyce tubulato I emergentibus. Piſtillum autem K ex eodem calyce ſurgit, abitque deindè in fructum L ut plurimùm in conum deſinentem, apice dehiſcentem MQ, calyce ipſo involutum T V, ſæpe unicapſularem, ſeminibus fœtum N R ſubrotundis vel angulatis O S, interdum reniformibus, placentæ P affixis.

Lychnidis ſpecies ſunt

Lychnis hirſuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Dod. Pempt.* 178.

Lychnis hirſuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus Eyſt.*

Lychnis hirſuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirſuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, albus Eyſt. J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore variegato, major C. B. Pin 203. *Flos Conſtantinopolitanus, varius J. B.* 3. 344.

Lychnis hirſuta, flore miniato, major C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus miniatus J. B.* 3. 344. *Eyſt.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpuraſcente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor C. B. Pin. 203. *Flos Conſtantinopolitanus, minor Dod. Pempt.* 178.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore dilutè rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria vulgo J. B.* 3. 340. *Lychnis coronaria Dod. Pempt.* 170.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, ſativa, flore ruberrimo ſive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioſcoridis ſativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria, alba Tabern. Icon.* 291.

Lychnis coronaria, ſativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato Eyſt.

Lychnis coronaria, ſativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria, flore pleno J. B.* 3. 341. *Lychnis altera, rubra Lob. Icon.* 334.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex C. B. Pin. 240. *Ocimoides album multis J. B.* 3. 344. *Ocimaſtrum ſive Ocimoides Tabern. Icon.* 299.

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album, flore pleno J. B.* 3. 343. *Ociſtimatrum multiflorum Tabern. Icon.* 300.

Lychnis ſylveſtris, alba, ſimplex, folio longiori, glabro.

Lychnis ſylveſtris, alba, maritima, folio carnoſo.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, abortiva, multiplici viridi flore Lob. Icon.* 263.

Lychnis Ocimaſtri facie, flore viridi Par. Bat.

Lychnis ſylveſtris ſive aquatica, purpurea, ſimplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multis J. B. 3. 343. Ocimaſtrum rubrum Tabern. Icon. 299.*

Lychnis purpurea, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis, multiflora Lob. Icon. 336.*

Lychnis purpurea, ſimplex, folio rotundiori, ſupina, præcox.

Lychnis ſegetum, major C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium J. B. 3. 341. Nigellaſtrum Dod. Pempt. 173.*

Lychnis ſegetum, major, flore albo C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium flore albo Eyſt.*

Lychnis ſegetum major, flore luteo, pallido. *Nigella ſylveſtris, flore luteo pallido Mor. H. R. Bleſ.*

Lychnis ſegetum, rubra, foliis Perfoliatæ C. B. Pin. 204. *Vaccaria Dod. Pempt. 104. J. B. 3. 357.*

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore pallido C. B. Pin. 204.

Lychnis ſegetum, foliis Perfoliatæ, flore albo Joncq. Hort.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. 205. *Been album officinarum J. B. 3. 356. Been album ſive Polemonium Dod. Pempt. 172.*

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore pleno.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, flore ex viridi purpuraſcente C. B. Pin. 205.

Lychnis ſylveſtris, quæ Behen album vulgo, foliis anguſtioribus & acutioribus C. B. Pin. 205.

Lychnis Papaver ſpumeum, anguſtifolia, glabra, flore purpureo Mor. H. R. Bleſ.

Lychnis ſylveſtris, ſive Behen album Alpinum, folio rotundiore, hirſuto, purpuraſcente flore.

Lychnis maritima, repens C. B. Pin. 205. *Lychnis marina, Anglica Lob. Icon. 337. Lychnis marina, Anglicana J. B. 3. 357.*

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia, Behen albo ſimilis C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum, ſimilis planta, ſempervirens J. B. 3. 357. Ocimaſtrum fruticoſum Cam. Hort. Icon. xxxiij. Saponaria fruteſcens, acutis foliis ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 58. Saponaria altera, fruticoſior ex Sicilia Cæſalp. 256.*

Lychnis fruteſcens, Myrtifolia Behen albo ſimilis, flore albo H. L. Bat.

Lychnis noctiflora C. B. Pin. 205. *Ocimoides non ſpecioſum J. B. 3. 344. Ocimoides noctiflorum Cam. Hort. xxxiiij.*

Lychnis noctiflora, anguſtifolia, odorata. *Lichnide viſcoſa, peregrina, noctiflora, odorata Zan. 127.*

Lychnis montana, viſcoſa, alba, latifolia C. B. Pin. 205. *Polemonium petræum Geſneri J. B. 3. 351. Lychnis ſylveſtris, ix Cluſ. Hiſt. 291. Lychnis ſylveſtris Tabern. Icon. 293.*

Lychnis quæ Ocimoides minus ſive album Lugd. 683.

Lychnis viſcoſa, purpurea, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibuſdam, Lychnidis viſcida genus J. B. 355. Lychnis ſylveſtris, 1 Cluſ. 288.*

Lychnis folio Gramineo, flore pleno Besl. Gazophyl.

Lychnis viscosa, alba, latifolia, lævis C. B. Pin. 205. *Muscipula flore albo Eyst.*

Lychnis viscosa, floribus foris purpurascentibus, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, 2, è semine nata Clus. Hist. 294. Lychnis viscosa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, subhirsuta, latifolia Par. Bat.*

Lychnis viscosa, floribus foris purpurascentibus, intus albis, caulibus & capsula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.

Lychnis viscosa, floribus foris purpurascentibus, intus albis, foliis brevi lanugine aspersis & florum petalis angustioribus Par. Bat.

Lychnis viscosa, foliis brevi lanugine aspersis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, è semine nata 1 Clus. Hist. 293.*

Lychnis viscosa, foliis lanuginosis, floribus carneis C. B. Pin. 206. *Lychnis sylvestris 3, è semine nata Clus. Hist. 294.*

Lychnis viscosa, flore muscoso, majusculo, quæ sterilis C. B. Pin. 206. *Muscipula muscoso flore, sive Ocimoides belliforme J. B. 3. 350.*

Lychnis viscosa, flore muscoso, minore & seminifera C. B. Pin. 206. *Sesamoides magnum, Salmanticum Clus. Hist. 295.*

Lychnis viscosa, flore muscoso, minor H. R. Par. *Lychnis flore muscoso, capillaceo Mor. H. R. Bles. Otites, Lychnidis sylvestris genus Tabern. Icon. 820.*

Lychnis auriculæ Ursi facie C. B. Pin. 206. *Viscago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis sylvestris, latifolia Clus. Hist. 294.*

Lychnis sylvestris, lanuginosa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis sylvestris, Lanugine canescens, flore majusculo, rubescente Clusio 5. J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, v Clus. Hist. 289.*

Lychnis sylvestris, lanuginosa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vj Clus. Hist. 290.*

Lychnis sylvestris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, lævis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*

Lychnis seu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibusdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratensis, flore laciniato, simplici, sive Flos cuculi C. B. Pin. 610. Armerius sylvestris Dod. Pempt. 177.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici, suaverubente.

Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici, albo. *Caryophyllus pratensis, flore laciniato, simplici sive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Clus. Hist. 293.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*

Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratensis, multiplex,*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

Lychnis sylvestris, latifolia, caliculis turgidis, striatis C. B. Pin. 205. *Muscipula major, calyce turgido, ventrioso J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris tertia Clusii caliculis striatis Lob. Icon. 339.*

Lychnis sylvestris, angustifolia, caliculis turgidis, striatis C. B. Pin. 205. *Muscipula majori calyce ventrioso similis J. B. 3. 350. Lychnis sylvestris, altera, incana, caliculis striatis Lob. Icon. 338.*

Lychnis supina, Sicula, calyce amplissimo, striato. *Lychnis speciosissima, flore aquatè purpureo, granatina seu saturnatè rubrâ nubeculâ permedium segmentatò H. Cathol.*

Lychnis sylvestris, pluribus foliis simul junctis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, viij. Clus. Hist. 290. Lychnis sylvestris, foliis angustis & pluribus ex geniculis singulis, Clusio 1. in Hisp. 8. in Post. J. B. 3. 348.*

Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, angustifolia C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris, iiij. Clus. Hist. 289. Odontidi sive flori cuculi affinis, Lychnis sylvestris 1. Clusii Pan. 4. Hist. J. B. 3. 348.*

Lychnis sylvestris, viscosa angustifolia, alba, H. Edinb.

Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, altera C. B. Pin. 205. *Muscipula viscaria sive Lychnidis species J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, iij. Clus. Hist. 289.*

Lychnis hirta, angustifolia, Cretica C. B. Pin. 206. *Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vij. Cretica Clus. Hist. 290.*

Lychnis vel Ocimoïdes repens, montanum C. B. Pin. 206. *Saponaria minor quibusdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon. 341.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. *Muscus Alpinus, flore insigni, dilutè rubente J. B. 3. 768. Ocimoide moscoso ς Alpino Pon. Ital. Bald. 199.*

Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.

Lychnis maritima, procumbens, strictissimis longis foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.

Lychnis minima, hispida, noctiflora Bot. Monsp. App.

Lychnis viscosa, foliis inferioribus Bellidi minori similibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monsp.

Lychnis sylvestris, minima, flore muscoso Bot. Monsp. *Lychnis viscosa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.

Lychnis sylvestris, hirsuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis sylvestris, hirsuta, annua, flore minore, carneo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis Chalepensis, annua, foliis parum hirtis & angustis, flosculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus insistentibus, capsulis ferè rotundis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.

Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capsulâ oblongâ, pyramidali Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 542.

Lychnis sylvestris, alba, spicâ reflexâ Bot. Monsp. *Lychnis sylvestris, altera Monspeliensium, spicâ nutante H. R. Par.*

Lychnis hirta, minor, flore variegato H. R. Par. 99. *Lychnis hirsuta, flore eleganter variegato Raii Hist.* 997.

Lychnis sylvestris, fugaci flore H. R. Par.

Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.

Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, angusto, Messanensis Raii Hist. 995.

Lychnis flore albo, minimo Raii Hist. 996.

Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, angusto Raii Hist. 997.

Lychnis minor, saxifraga Plux. Almag. Bot. *Caryophyllus saxifragus C. B. Pin.* 211. *Saxifraga antiquorum quibusdam J. B.* 3. 338. *Saxifraga magna Mathioli & Italorum Lob. Icon.* 428. *Saxifrage ordinaire, ou Cassepierre.*

Lychnis saxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alsine Alpina, glabra C. B. Pin.* 251. *Auricula muris Alpina, glabra, sive Lychnis glabra, minima aut Caryophyllæi minima species, flore albo J. B.* 3. 360.

Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, flosculis albis, an Condisi Arabum C. B. Pin.* 206. *Lanaria sive Struthium Dioscoridis Imperato J. B.* 3. 347. *Struthio di Dioscoride, Radicetta, Herba lanaria de nostrati Imper.* 661.

Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, perampla radice. *Lychnis Alpina, glabra, Caryophylli holostei flore Mor. H. R. Bles.*

Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis distincto. *Betonicæ sive Tunicæ animæ similis planta J. B.* 3. 338.

Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.

Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.

Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lichnis Æthiopica, noctiflora, Spicæ foliis Breyn. Fascic.*

Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnoso.

Lychnis maritima, annua, Hispanica, Salicis folio.

Lychnis Hispanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globoso flore Barr. Icon.*

Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.

Lychnis minima, saxatilis, umbellata, Holostii folio, caule nudo.

Lychnis Hispanica, Valerianæ rubræ folio, purpurascente flore.

Lychnis maritima, Gadensis, angustifolia.

Lychnis Lusitanica, palustris, folliculo striato.

Lychnis Lusitanica, montana, glutinosa, fœtida.

Lychnis Hispanica, capillaceo folio.

Lychnis pumila, saxatilis Juniperifolio.

Lychnis corniculata, minor sive angustifolia, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corsica Bocc. Muf. Part. 2. 65. Tab. 54.
Lychnis erecta, Veronicæ foliis Bocc. Muf. Part. 2. 170. Tab. 118.
Lychnis à Caryophyllo differt calyce simplici, ad exortum non squamato, semine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare solet. Caryophyllus autem calyce veluti gemino donatur, & semine foliaceo, sed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS est plantæ genus, flore A, B caryophyllæo, plurimis scilicet petalis C constante, in orbem positis, ex calyce D membranaceo emergentibus. Pistillum autem E ex eodem calyce surgit, abitque in fructum mollem, ferè ovatum, seu baccam F seminibus fœtam G, H, plerumque reniformibus I. Tab. 176.

Cucubali speciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alsine scandens, baccifera C. B. Pin. 250. Cucubalum quibusdam, vel Alsine Baccifera J. B. 2. 175.*

GENUS IV.

Linum. *Lin.*

LINUM est plantæ genus, flore A caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B constante, in orbem positis, ex calyce C polyphyllo & quasi tubulato emergentibus. Pistillum autem D ex eodem calyce surgit, abitque deinde in fructum E ferè globosum, plerumque acuminatum, ex pluribus capsulis compositum F, G introrsum dehiscentibus, semine fœtis H, I plano, ferè ovato, hinc obtuso, inde verò ut plurimùm acuto. Tab. 176.

Lini species sunt

Linum sativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B. 3. 450. Linum sativum vulgare, cæruleum Lob. Icon. 412.*

Linum sativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvense C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, sativum planè referens J. B. 3. 452. Sylvestre Linum Trag. 354.*

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, flore cæruleo J. B. 3. 453. Linum sylvestre, 1. latifolium Clus. Hist. 317.*

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, lanuginosum, flore candido, purpureis lineis striato J. B. 3. 454. Linum sylvestre, latifolium, ij Clus. Hist. 317.*

Linum fruticosum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, flore omnino*

candido J. B. 3. 453. Linum sylvestre, 7. fruticosum Clus. Hist. 319.
Linum sylvestre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum J. B. 3. 454. Linum sylvestre, iij. latifolium Clus. Hist.* 317.
Linum sylvestre, luteum, foliis subrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea J. B.* 2. 817. *Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volubilis Lob. Icon.* 414.
Linum luteum, ad singula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium Col. Part.* 2. 80.
Linum fruticosum, subflavum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, subflavum Prodr.* 107.
Linum sylvestre, Creticum, arboreum, luteum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573. *Linum arboreum P. Alp. Exot.* 18.
Linum sylvestre, minus, luteum annuum, folio latiore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 574.
Linum sylvestre, minus, luteum annuum, folio angustiore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 574.
Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonense J. B.* 3. 454. *Linum sylvestre Dod. Pempt.* 534.
Linum sylvestre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum sylvestre, angustifolium, cæruleo amplo flore Bot. Monsp.*
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, floribus albis Lob. Icon.* 414.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, intensè cæruleo C. B. Pin. 214.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, albo, lineis purpureis distincto C. B. Pin. 214.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Lini sylvestris, v. angustifolii aliud genus Clus. Hist.* 318.
Linum sylvestre, angustifolium, floribus dilutè purpurascentibus vel carneis C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, angustifolium, album, lineis in umbilico purpureis J. B. 3. 453. Linum sylvestre, vj. angustifolium Clus. Hist.* 318.
Linum, angustifolium, album, ramusculis per terram sparsis H. R. Par.
Linum sylvestre, angustis & densioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, tenuifolium Lob. Icon.* 413.
Linum sylvestre, angustifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, ij. Tabern. Icon.* 822.
Linum sylvestre, angustifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.
Linum pratense, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alsine verna, glabra, flosculis albis vel potius Linum minimum J. B.* 3. 455.
Linum foliis asperis, umbellatum, luteum Bot. Monsp. 164. *Lithospermum Linariæ folio, Monspeliacum C. B. Pin.* 259. *Passerina Lobelii J. B.* 3. 454.
Linum Lusitanicum, luteum, floribus spicatim dispositis.
Linum angustifolium, fruticosum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.
Linum Lusitanicum, capillaceo folio.
Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce ipſo involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE eſt plantæ genus, flore A, in capitulum ferè ſphæricum collecto, calyce communi ſquamato K donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B componitur caryophyllæis, plurimis ſcilicet petalis C conſtantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Piſtillum pariter E ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen F, H oblongum, calyce G ceu capſulâ involutum. Tab. 177.

Statices ſpecies ſunt

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globoſo C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophyllæus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globoſo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus, flore globoſo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globoſo Mor. H. R. Bleſ.*

Statice Luſitanica, Scorzoneræ folio.

Statice Luſitanica, fruticoſa, maritima, magno flore.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, major.

Statice Luſitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM eſt plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis ſcilicet petalis B, L plerumque conſtante, è calyce infundibuliformi E, F, M emergentibus. Piſtillum pariter D, N ex eodem calyce ſurgit, abitque deinde in ſemen G, O, P oblongum, calyce ipſo ceu capſulâ involutum. Occurrunt & Limonii ſpecies, quarum flores Q, R, S monopetali ſunt infundibuliformes, multifidi, cæterarum ſpecierum flores mentientes. Tab. 177.

Limonii ſpecies ſunt

Limonium maritimum, majus C.B. Pin.192. *Limonium majus multis, aliis*

Behen rubrum J. B. 3. App. 876. Valeriana rubra similis pro Limonio missa Dod. Pempt. 351.

Limonium maritimum, majus, alterum, ſerotinum, Narbonenſe H. R. Par.

Limonium maritimum, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium, Narbonenſe, Oleæfolium Lob. Icon. 295. Limonium minus J. B. 3. App. 877.*

Limonium parvum, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum Cluſ. Hiſt. lxxxij.*

Limonium minus, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. Muſ. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium maritimum, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877.*

Limonium maritimum, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr. 99. J. B. 3. App. 877. Bocc. Rarior. Plant. 25.*

Limonium minus, flagellis tortuoſis Bocc. Muſ. Part. 2. 143. Tab. 103.

Limonium peregrinum, foliis Aſplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibuſdam rarum J. B. 3. App. 877. Limonium peregrinum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 33.*

Limonium marinum, fruticoſum, hirſutum Bocc. Rarior. Plant. 25.

Limonium fruticoſum, glabrum. *Limonium fruticoſum Bot. Monſp. App.*

Limonium reticulatum, ſupinum Bocc. Rarior. Plant. 83.

Limonium Siculum, folio cordato Bocc. Rarior. Plant. 64.

Limonium minus annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. Monſp. *Limonium maritimum, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.*

Limonium Luſitanicum, foliis lanceolatis.

Limonium Luſitanicum, Auriculæ Urſi folio.

Limonium maritimum, villoſis foliis, Luſitanicum Pluk. Almag. Bot. *Limonium Lychnidis coronariæ folio V. Luſit.*

Limonium peregrinum, caule appendicibus criſpis adaucto Pluk. Almag. Bot. *Limonium Africum, humile & elatius Park. Theat. 1234.*

Limonium foliis Halimi Broff. *Limonium Hiſpanicum, fruteſcens, Portulacæ marinæ folio. Limonium ſine gallis Bocc. Rarior. Plant. 32.*

Limonium lignoſum, gallas ferens Bocc. Rarior. Plant. 34.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis bullatis.

Limonium Hiſpanicum, Plantaginis foliis glabris.

Limonium Hiſpanicum, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio V. Luſit.*

Limonium Valentinum, Statices folio, capite glomerato.

Limonium Hiſpanicum, articulatum & cæſium.

Limonium differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ ſerie diſponuntur & calyce communi carent, cum Statices flores in capitulum colliguntur calyce communi donatum.

Lib. 4. cap. 16. Limonium à voce Græca λειμὼν *Pratum*: naſcitur enim (ut ait Dioſcorides) in pratis & paluſtribus locis.

CLASSIS IX.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,
Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel conflatur ex petalis ſex, rarò tribus, vel in ſex partes ſecatur. Hinc autem proprium eſt ut piſtillum ejus aut calyx abeat in capſulam in terna loculamenta ſemper diviſam. Tales ſunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Aſphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantùm quòd maxima eorum pars ad Lilii formam quodammodo accedat, ſed quòd fructum poſt ſe relinquant ſemper tricapſularem, qualis eſt fructus Lilii.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Aſphodelus. *Asfodele.*

ASPHODELUS eſt plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo A, B, in ſex partes ſecto, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ferè globoſum, carnoſum & trigonum, apice dehiſcentem E, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G triangularibus. Tab. 178

Aſphodeli ſpecies ſunt

Aſphodelus albus, ramoſus, mas C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus* 1 *Cluſ. Hiſt.* 196.

Aſphodelus albus, ramoſus, minor, ſeu ramoſus, alter H. R. Par.

Aſphodelus albus, non ramoſus C. B. Pin. 28. *Aſphodelus major, flore albo, non ramoſus J. B. 2. 625. Aſphodelus ij. Cluſ. Hiſt.* 197.

Aſphodelus purpuraſcens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Aſphodelus flore ſuave-rubente Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus foliis compreſſis, aſperis, caule patulo.

Aſphodelus luteus flore & radice C. B. Pin. 28. *Aſphodelus luteus J. B. 2. 632. Aſphodelus luteus, minor, Iphyon Theophraſti & Anguillaræ, Erizembac Arabum Lob. Icon.* 91.

Aſphodelus Africanus, anguſtifolius, luteus, minor.

Aſphodelus ſpiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par.

Afphodelus albus minimus, C. B. Pin. 29. *Alphodelus minimus, albus J. B. 2. 631. Afphodelus minimus Cluf. Hift. App. 1. cclviij.*

Afphodelus foliis fiftulofis C. B. Pin. 29. *Afphodelus minor, flore fiftulofo J. B. 2. 631. Afphodelus minor Cluf. Hift. 197.*

Afphodelus differt à Phalangio florum formâ.

Genus II.

Lilio-Afphodelus. *Lis-Asfodele.*

Tab. 179. LILIO-ASPHODELUS eft plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, fuperiùs in fex partes fecto & ampliato, ex cujus fundo furgit piftillum C, quod deinde abit in fructum D ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum F fubrotundis. His notis addi poteft radix G Napiformis.

Lilio-Afphodeli fpecies funt

Lilio-Afphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Afphodeli radice C. B. Pin. 80. Lilium Afphodeli radice, luteum, five Lilio Afphodelus quorundum, flore luteo J. B. 2. 700. Lis-Afphodele à fleur jaune.*

Lilio-Afphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Afphodeli radice, minus Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 412.*

Lilio-Afphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Afphodeli radice C. B. Pin. 80. Lilium radice Afphodeli, phœniceum five Lilio-Afphodelus quibufdam J. B. 2. 701.*

Lilio Afphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Afphodeli radice, minus. H. L. Bat.*

Lilio-Afphodelus Americanus, flore umbellato, albo, coftâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Afphodelus Americanus, foliis Aloes; flore umbellato, maximo, odoratiffimo Plum.

Lilio-Afphodelus Americanus, bifolius, flore fingulari, purpureo Plum.

Lilio-Afphodelus à Lilio & Afphodelo; quafi diceres plantam floribus Lilii, Afphodeli radice.

Genus III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180. HYACINTHUS eft plantæ genus, flore A, B, C liliaceo, monopetalo, in fex partes fecto & quafi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo furgit piftillum D, E, quod deinde abit in fructum F, I fubrotundum, ferè trigonum, in terna loculamenta G divifum, feminibufque fœtum modò fubrotundis H, modò planis K.

Hyacinthi fpecies funt

Hyacinthus oblongo flore, cæruleus, major C.B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus five Belgicus J. B. 2. 585. Hyacinthus non fcriptus Dod. Pempt. 216.*

Hyacinthus

Hyacinthus oblongo flore amethyſtino major C. B. Pin. 43.
Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hiſpanicus, flore violaceo Eyſt.*
Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyſt.
Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyſt.
Hyacinthus non ſcriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.
Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bat.
Hyacinthus oblongo flore fuſco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Cluſ. Hiſt. App. 1 cclvij. J. B. 2. 588.*
Hyacinthus obſoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletior, Hiſpanicus, Anglico ſimilis J. B. 2. 587. Hyacinthus obſoleti coloris, Hiſpanicus, ſerotinus Cluſ. Hiſt. 177.*
Hyacinthus obſoletus Cluſii, flore obſoleto viridi Suvert.
Hyacinthus obſoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, obſoleto colore Eyſt.*
Hyacinthus ſerotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus ſerotinus, facie Orientalis Eyſt.*
Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obſoletus, Æthiopicus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 19.*
Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*
Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hiſpanicus, anguſtifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, albo flore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.*
Hyacinthus minor, Hiſpanicus, Orientalis facie, flore mixto Cluſ. Cur. poſt. in fol. 18.
Hyacinthus oblongo flore ſuaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*
Hyacinthus floribus Campanulæ uno verſu diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanila J. B. 2. 586. Lob.*
Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque diſpoſitis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*
Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibuſdam Conſtantinopolitanus J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*
Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpuro-ruebus Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.
Hyacinthus flore purpureo, albo Eyſt.
Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.
Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

Hyacinthus Orientalis, albore ſplendido H. R. Par. *Hyacinthus Orientalis, argenteo colore Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, brumalis flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis purpureis notatis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, Orientalis, albus Lob. Icon.* 106.
Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis, major Dod. Pempt.* 216.
Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis ſuaverubentibus H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratiſſimo H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.
Hyacinthus Amethyſtinus, pleno flore campanulato magno ducis Hetruriæ H. R. Par.
Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox, flore albo Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.
Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυανθὴς alter Cluſ. Hiſt.* 175.
Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, ſubtus rubentibus, vel floribus anteriùs albeſcentibus, averſa parte purpuraſcentibus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, variegatus & Hyacinthus Orientalis, mixtus Eyſt.*
Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobæus, albus, multis floribus, Italicus Suvert.*
Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R. Par. *Paſſetous.*
Hyacinthus Orientalis, ramoſus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, πολυκλαδὴς Cluſ. Hiſt.* 174.
Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyſt.
Hyacinthus Orientalis, caule folioſo C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Aſiaticus, φυλλοφόρῳ caule Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 16.
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, mixtus Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis candidis floribus Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, erectis floribus cæruleis Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, ſerotinus, ſtriatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus minimus, ſerotinus, elegans, floſculis Hyacinthi Orientalis Adv. Part.* 2. *App.* 510.
Hyacintus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. *Eyſt.*

Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, flore ſubcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.
Hyacinthus Orientalis, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidiſſimus, pleno flore Eyſt.*
Hyacinthus Orientalis, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, roſeus, Italicus dictus, multiplici flore candidiſſimo H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
Hyacinthus Orientalis, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
Hyacinthus Indicus, tuberoſus, flore Hyacinthi Orientalis C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Indicus, tuberoſâ radice Cluſ. Hiſt.* 176. *J. B.* 2. 588.
Hyacinthus, ab Hyacintho puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muſcari.

MUSCARI eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globoſo & in ſex partes ſecto: ex cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D plerumque triangularem, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis F. Tab. 180.

Muſcari ſpecies ſunt

Muſcari arvenſe, latifolium, purpuraſcens. *Hyacinthus comoſus, major, purpureus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus maximus, botryoides, comâ ceruleâ J.B.* 2. 574. *Hyacinthus comoſus, ſpurius, tertius Dod. Pempt.* 218.
Muſcari arvenſe, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comoſus, major, albus C. B. Pin.* 42.
Muſcari cæruleum, majus. *Hyacinthus racemoſus, cæruleus, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, cæruleus, amœnus Lob. Icon.* 108.
Muſcari latifolium, ſpecioſius. *Hyacinthus racemoſus, latifolius, ſpecioſior C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, incarnatus Tabern. Icon.* 628.
Muſcari flore albo. *Hyacinthus racemoſus, albus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides, albus J. B.* 2. 573. *Hyacinthus botryoides, albo flore Cluſ. Hiſt.* 182.
Muſcari floribus è cæruleo vireſcentibus. *Hyacinthus racemoſus, floribus ex cæruleo vireſcentibus C. B. Pin.* 42.
Muſcari Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comoſus, albus, Byzantinus C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus comoſus, Byzantinus, candicans, cum ſtaminulis purpureis J. B.* 2. 583.
Muſcari uvâ ramoſa, majus. *Hyacinthus uvâ ramoſâ, major C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus ramoſus, botryoides, cæruleus Caſpari Bauhini Bry.*

Mufcari uvâ ramofa minus. *Hyacinthus uvâ ramofa, minor C. B. Pin.* 42. *Hyacinthus botryoides iij, uvâ ramofa Cluf. Hift.* 181.

Mufcari cæruleum, minus, latifolium. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus botryoides, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B.* 2. 572. *Hyacinthus botryoides, 1 Cluf. Hift.* 181.

Mufcari arvenfe, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin.*43. *Hyacinthus vernus, botryoides, minor, cæruleus, anguftioribus foliis, odoratus J. B.* 2. 571. *Hyacinthus racemofus Dod. Pempt.* 217.

Mufcari arvenfe, juncifolium, carneum, minus. *Hyacinthus racemofus, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.*

Mufcari arvenfe, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemofus, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilutè ex albido C. B. Pin.* 43.

Mufcari mofchatum, grifeo obfoleto flore. *Hyacinthus racemofus. mofchatus, grifeo flore obfoleto H. R. Par.*

Mufcari obfoletiore flore Cluf. Hift.178. *Haycinthus racemofus, mofchatus C.B.Pin.*42. *Hyacinthus odoratiffimus, dictus Tibcadi & Mufcari J.B.*2.578.

Mufcari flore obfoletè nigro Eyft.

Mufcari flavo flore Cluf. Hift. 179. *Hyacinthus, racemofus, mofchatus, luteus C. B. Pin.* 43. *Hyacinthus odoratiffimus, Tibcadi luteus J. B.* 2. 579.

Mufcari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemofus, luteus, præcox C.B.Pin.* 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas five Mufcari luteo-præcox J. B.* 2. 579. *Tibcadi lutei varietas, five Mufcari luteum, præcox Lob. Adv. Part.* 2. 487.

Mufcari, ut exiftimant, ab odore floris mofchato.

GENUS V.

Colchicum. *Colchique.*

Tab. 181. COLCHICUM eft plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ab ipfa radice emergente fub tubi tenuiffimi formâ, in fex partes fenfim ampliati. Piftillum autem B è fundo floris furgit, in capillamenta tenuia C definens, abitque in fructum D oblongum, trigonum, in tria loculamenta E divifum,
Tab. 182. feminibufque fœtum fubrotundis F. His notis addenda eft radix gemina, tuberofa, quarum altera carnofa eft G, H, altera fibrata I, eodem involucro membranaceo K obducta.

Colchici fpecies funt.

Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum J. B.* 2. 649. *Colchicum Dod. Pempt.* 460.

Colchicum album, cum purpurafcentibus lineis J. B. 2. 651.

Colchicum commune, folio lineis albis pičto H. R. Par.

Colchicum commune, folio lineis interfecto luteis H. R. Par.

Colchicum vulgare, atro-purpureum Parisiensium, flore simplici H. R. Par. *Colchique vineux.*

Colchicum vere & autumno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum J. B.* 2. 652. *Bluf. Hist.* 202.

Colchicum Anglicum, candidum, angustis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum Lob. Icon.* 143. *J. B.* 2. 654.

Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim dispositis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum Eyst.*

Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis purpureis & aliis ternis albicantibus varians Eyst.*

Colchicum album, striis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale Eyst.*

Colchicum poliflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum versicolor, polyanthes, reflorescens Eyst.*

Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillariæ facie, autumnale Eyst.*

Colchicum purpuro-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς sive versicolore flore J. B.* 2. 655. *Colchicum iij Clus. Hist.* 200.

Colchicum ex albo & purpurascente varium C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλανθὲς, alterum Cluf. Hist. App. cclviij. J. B.* 2. 656.

Colchicum flore Fritillariæ instar tessellato C. B. Pin. 68. *Colchicum Fritillariæ facie, pallidum Suvert.*

Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latioribus & crispis, Coum dictum H. R. Par. *Colchicum variegatum Corn.* 136.

Colchicum Lusitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivaci mixtum H. R. Par.

Colchicum florum foliis angustis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, versicolore flore Cluf. Hist.* 201. *J. B.* 2. 656.

Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale Eyst.*

Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium D. J. Franqueville Adv. Part.* 2. 500. *J. B.* 2. 653.

Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, album J. B.* 2. 653. *Colchicum Pannonicum, πολυανθὴς, albo flore Cluf. Hist.* 199.

Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes J. B.* 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium, πολυανθὴς Cluf. Hist.* 199.

Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale Eyst.*

Colchicum polyanthos, foliis latis, convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum flore purpureo, plenum Eyst.*

Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. *J. B.* 2. 654. *Cluf. Hist.* 202.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bat.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore teſſellato H. L. Bat.

Colchicum vernum, Hiſpanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Cluſii J. B.* 2. 652.

Colchicum montanum, anguſtifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, flore purpureo J. B.* 2. 656.

Dioſc. Lib 4. *cap.* 84. *Plurimùm in Meſſeniâ & apud Colchos enaſcitur Colchicum*, ait Dioſcorides. Inde nomen.

SECTIO II.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes ſecto, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183. & 184. CRocus eſt plantæ genus, flore A liliaceo, inferius tubulato, monopetalo, tubo ſcilicet in partes ſex ampliato & pediculo B inſidente. Piſtillum C è fundo floris ſurgit in terna capillamenta capitata & criſtata D diviſum: calyx verò E deinde abit in fructum oblongum F, trigonum in tria loculamenta G diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis H. His notis addenda eſt radix gemina, tuberoſa, quarum altera quæ minor eſt K, alteri majori I, carnoſæ & fibratæ inſidet; utraque verò involucro membranaceo M obducitur.

Croci ſpecies ſunt.

Crocus ſativus C. B. Pin. 65. *Crocus. Dod. Pempt.* 213. *J. B.* 2. 637.

Crocus autumnalis, florem ſine foliis promens, odorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus*, 2, *flore purpureo*, *foliis orbiculato mucrone J. B.* 2. 646. *Crocum montanum*, 2 *Cluſ. Hiſt.* 208.

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus*, *autumnalis J. B.* 2. 646. *Crocum montanum*, 1 *Cluſ. Hiſt.* 209.

Crocus autumnalis, ſubcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus*, *tertius J. B.* 2. 646. *Crocum montanum*, iij *Cluſ. Hiſt.* 209.

Crocus autumnalis, montanus, anguſtifolius, flore argenteo H.R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum*, *Pyrenæum autumnale J.B.* 2. 647. *Crocum Pyrenæum, autumnale Cluſ. App. alt.*

Crocus anguſtifolius, nuſquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, anguſtifolius, magno flore, radice roſtratâ *Siſyrinchium Aſprenſium Col. Part.* 2. 7. *Siſyrinchium minus*, *anguſtifolium*, *flore majore*, *variegato C. B. Pin.* 41.

Crocus Italicus, anguftifolius, parvo flore, radice roftratâ. *Sifyrinchium Theophrafti Col. Part.* 1. 328. *Sifyrinchium minus, anguftifolium C. B. Pin.* 41.

Crocus Italicus, latifolius, radice roftratâ. *Sifyrinchium alterum, latifolium Col. Part.* 1. 329.

Crocus fylveftris, Byzantinus, ferotinus, candidus, tantillùm fub-cæruleus J. B. 2. 647. *Adv. Part.* 2. 498.

Crocus vernus, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, verficolore flore Cluf. Hift.* 205. *J. B.* 3. 643.

Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, purpureus, flore majore J. B.* 2. 642. *Crocus, latifolius, purpureo flore majore Cluf. Hift.* 204.

Crocus vernus, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus, latifolius, albo flore interdum purpurafcentibus venis vario J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, albo flore Cluf. Hift.* 203.

Crocus vernus, Ianthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flavefcente H. R. Par. *Agathe.*

Crocus vernus, latifolius, flore interiùs fuaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.

Crocus vernus, tribus foliis fuaverubentibus, aliis variegatis alternatim difpofitis H. R. Par.

Crocus vernus, albus, verficolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albus, verficolore* 1 *Cluf. Hift.* 204.

Crocus vernus, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B.* 2. 640. *Crocus vernus, latifolius, flore purpureo, minore Cluf. Hift.* 203. *Crocus fylveftris, vernalis, prior Dod. Pempt.* 214.

Crocus vernus, latifolius flore albo, purpuro-violacea bafi C. B. Pin. 66. *Crocus fylveftris, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea bafi Lob. Icon.* 140.

Crocus vernus, latifolius, flore fupernè purpureo, inferiùs flavefcente C. B. Pin. 66. *Crocus fylveftris,* 1 *Dalechampii Lugd.* 1533.

Crocus vernus, latifolius, flore violaceo vel cæruleo diftincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus & cæruleus diftinctus Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus, lineis violaceis diftinctus Suvert.*

Crocus vernus, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, duplici flore Cluf. Hift.* 205.

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyft.*

Crocus vernus, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyft.*

Crocus vernus, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore, 2. simplici & duplici J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore, 2. Cluf. Hist. 204.*

Crocus vernus, minor, purpurascens C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, cæruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore primus Clusio J. B. 2. 642. Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore, 1. Cluf. Hist. 204.*

Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore C. B. Pin. 66. *Croci verni species flava J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, flavo flore Cluf. Hist. 205.*

Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore C. B. Pin. 66.

Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente basi H. R. Par.

Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœniceâ C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœniceâ Lob. Adv. Part. 2. 497.*

Crocus vernus, latifolius, aureus C. B. Pin. 66. *Croci verni species aurea J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, aureo flore Cluf. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, pallidus C. B. Pin. 66. *Croci verni species pallida J. B. 2. 643. Crocus vernus, latifolius, pallido flore Cluf. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore simplici 1. species J. B. 2. 644. Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore 1. Cluf. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore simplici 2. species J. B. 2. 644. Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij. Cluf. Hist. 206.*

Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici Cluf. Hist. 206. *Croci verni latifolii flavi-vario flore duplici 1. species J. B. 2. 644.*

Crocus vernus, angustifolius, magno flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus cæruleis sive violaceis, Hispanicus J. B. 2. 645. Crocus vernus, angustifolius 1. Cluf. Hist. 207.*

Crocus vernus, angustifolius, magno flore candido C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus interdum candidis, Hispanicus J. B. 2. 645.*

Crocus vernus, angustifolius, gemino bulbo C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo J. B. 2. 645. Crocus sylvestris, vernalis, alter Dod. Pempt. 214.*

Crocus vernus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius iij. Clusio, flore multo minore, cæruleo J. B. 2. 645. Crocus vernus, angustifolius, ij. Cluf. Hist. 207.*

Crocus vernus, juncifolius, purpureus C. B. Pin. 67. *Crocus angustifolius, 4. flore purpureo, saturati coloris J. B. 2. 646. Crocum vernum, angustifolium, violaceo flore Cluf. Hist. 208.*

Crocus vernus, capillari folio Cluf. App. 1. J. B. 2. 647.

Crocus

Crocus vernus, anguſtifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, aureus, variegatus Eyſt.*

Crocus differt à Colchico, 1°. radice geminâ, alterâ alteri inſidente: 2°. calyce in fructum abeunte: 3°. piſtillo in capillamenta capitata & criſtata deſinente.

GENUS II.

Narciſſus. *Narciſſe.*

NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, monopetalo, campaniformi C, D, in ſex partes ſecto, meditullium ejus coronæ inſtar cingentes. Calyx autem E, F qui plerumque prodit è vaginâ membranaceâ G, H, abit deinde in fructum I oblongum vel ſubrotundum, trigonum, trifariam dehiſcentem K, in tria loculamenta L diviſum, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis M. *Tab. 185.*

Narciſſi ſpecies ſunt

Narciſſus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 60.*

Narciſſus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ croceâ, aureâ C. B. Pin. 48. *Narciſſus maximus, medio-purpureus aut cæruleus, latifolius, Hiſpanicus Eyſt.*

Narciſſus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus, magno flore, folio latiore J. B. 2. 601. Narciſſus latifolius, 7. Cluſ. Hiſt. 157.*

Narciſſus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narciſſus latifolius, 6. Cluſ. Hiſt. 156.*

Narciſſus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-purpureus, minor J. B. 2. 601. Narciſſus minor ſerotinus, medio-croceus Lob. Icon. 113.*

Narciſſus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narciſſus medio-purpureus Dod. Pempt. 223. J. B. 2. 600.*

Narciſſus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narciſſus medio-luteus Dod. Pempt. 223.*

Narciſſus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narciſſus latifolius, major, in latifoliorum claſſe alter Cluſ. Hiſt. 156.*

Narciſſus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, major polyanthos, totus albus Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, medius, totus albus, polyanthos Eyſt.*

Narciſſus Orientalis, albus, calyce ſtellato C. B. Pin. 49. *Narciſſus Orientalis, albus, odoratus, calyce ſtellato Eyſt.*

Narciſſus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narciſſus cum pluribus floribus, totus albus, major J. B. 2. 606. Narciſſus latifolius, ſimplici flore prorſus albo, 1. Cluſ. Hiſt. 155.*

Narciſſus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narciſſus foliis candicantibus,*

cum pluribus floribus, totus albus, minor J. B. 2. 606. Narcissus latifolius, niveus, alter Clus. Hist. 155.

Narcissus niveus C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus J. B. 2. 607. Narcissus latifolius, niveus, tertius Clus. Hist. 155.*

Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter Clus. Hist. 155.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus C. B. Pin. 50. *Narcissus, polyanthos, Orientalis, calyce medio luteo, odoratus, maximus Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius Eyst.*

Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno Eyst.*

Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio croceus, major Eyst.*

Narcissus pallidus, medio-croceus C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, flore prorsus albo, ij. Clus. Hist. 155.*

Narcissus pallidus, medio-aureus C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens J. B. 2. 604. Narcissus sulphurei coloris, minor Clus. Cur. post. in fol. 62.*

Narcissus albus, circulo-croceo, polyanthos C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604. Narcissus medio-croceus, serotinus, polyanthos Lob. Icon. 112.*

Narcissus medio-purpureus Eyst.

Narcissus pallidus, circulo luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus J. B. 2. 604.*

Narcissus pallidus, circulo aureo, alter C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v Clus. Hist. 156. Narcissus pallido flore, medio-aureus J. B. 2. 607.*

Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo H. R. Par.

Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo H. R. Par.

Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis J. B. 2. 603. Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium Lob. Icon. 114.*

Narcissus medio-luteus, majoribus floribus C. B. Pin. 50. *Narcissus plures ferens flores majores, præcocior, medio-luteus J. B. 2. 603. Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij. Clus. Hist. 154.*

Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, iij. Clus. Hist. 154.*

Narcissus luteus, polyanthos, Africanus C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos Clus. Cur. post. in fol. 61.*

Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers*

aut Ægyptius vocatus Lob. Adv. Part.2. 491.

Narciſſus Conſtantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore H. R. Par.

Narciſſus luteus, Conſtantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, foliis anguſtis, Thraacicus J. B. 2. 607. Narciſſus latifolius, flore prorſus flavo Cluſ. Hiſt. 156.*

Narciſſus anguſtifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narciſſus totus luteus, ſemperflorens Caccini Cluſ. Cur. poſt. in fol. 62.*

Narciſſus anguſtifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narciſſus juncifolius, flavus, amplo calyce J. B. 2. 608. Narciſſus juncifolius, 1, amplo calyce Cluſ. Hiſt. 158.*

Narciſſus anguſtifolius, albus, major C. B. Pin. 51.

Narciſſus anguſtifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr. 27.*

Narciſſus anguſtifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſulphurei coloris, majuſculus Cluſ. Cur. poſt. in fol. 62.*

Narciſſus parvus, albus, fimbriâ ſuave-rubente C. B. Pin. 51. *Narciſſus parvus, ſtellatus, albus, medio ſuave-rubente vertice Lob. Adv. Part.2.491.*

Narciſſus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narciſſus medio-croceus, tenuifolius Lob. Adv. Part. 2. 490. J. B. 2. 602.*

Narciſſus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, major Dod. Pempt. 226.*

Narciſſus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor Dod. Pempt. 226.*

Narciſſus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narciſſus luteus, albicantibus lineis diſtinctus, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, minor, flore pallido J. B. 2. 609. Narciſſus Juncifolius, minor Cluſ. Hiſt. App. cclvij.*

Narciſſus Juncifolius, flore rotundo, roſeo C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, flore rotundæ circinitatis roſeo Lob. Icon. 121.*

Narciſſus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, omnino albus, calyce longo J. B. 2. 598. Narciſſus Juncifolius, flore albo alter Cluſ. in Auct. Append. Alt.*

Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narciſſus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne Lob. Adv. Part. 2. 492.*

Narciſſus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narciſſus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obſoletus Suvert.*

Narciſſus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narciſſus ſerotinus ſive autumnalis, minimus Cluſ. Hiſt. 62.*

Narciſſus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narciſſus albus, maximus, calyce luteo, brevi Eyſt.*

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule ſtriato C.B.Pin.51. *Narciſſus latifolius, flavo flore, amplo calyce Cluſ. Cur. poſt. in fol. 11.*

Narciſſus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Cluſ. Adv. Cur. poſt. in fol. 60.*

Narciſſus latifolius, ſulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 54. *Narciſſus ſulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*

Narciſſus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyſt.*

Narciſſus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narciſſus maximus, griſeus vel pallidus, ampla calyce flavo, non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus ſubflavus, tubo ſexangulo C. B. Pin. 52. *Narciſſus falſus ſive Pſeudonarciſſus, tubâ ſexangulari, dilutior, flavus non deſcriptus Suvert.*

Narciſſus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narciſſus ſeu Pſeudonarciſſus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quaſi abſciſſâ, flavo flore Suvert.*

Narciſſus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narciſſus, ſeu Pſeudonarciſſus, albus, oblongo calyce luteo Suvert.*

Narciſſus albus, calyce flavo, Muſcati odore C. B. Pin. 52. *Narciſſus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B. 2. 597. Narciſſus oblongo calyce Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narciſſus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. poſt. in fol. 61.*

Narciſſus ſylveſtris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatius J. B. 2. 593. Narciſſus luteus, ſylveſtris Dod. Pempt. 227.*

Narciſſus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 62. *Bulbocodium Hiſpanicum J. B. 2. 594. Pſeudonarciſſus major, Hiſpanicus Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin. 53. *Narciſſus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*

Narciſſus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus minor, Hiſpanicus, latifolius Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus albo flore J. B. 3. 597. Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus flore albo, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*

Narciſſus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pſeudonarciſſus minor, luteus, repens Eyſt.*

Narciſſus anguſtifolius, albus calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narciſſus Juncifolius, albus, flore reflexo Cluſ. App. Alt.*

Narciſſus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus Junceis foliis, I Cluſ. Hiſt. 165.*

Narciſſus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B. 2. 596. Pſeudonarciſſus Juncifolius, ij. flavo flore Cluſ. Hiſt. 166.*

Narciſſus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B. 2. 598. Pſeudonarciſſus Juncifolius, iij. albo flore Cluſ. Hiſt. 166.*

Narcissus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus, minimus, Juncifolius, aureus Eyst.*

Narcissus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, coronatum J. B. 2. 596. Narcissus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon. 119.*

Narcissus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narcissus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyst.*

Narcissus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narcissus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narcissus multiplex Dod. Pempt. 224.*

Narcissus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narcissus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narcissus pleno flore, ij. Clus. Hist. 160.*

Narcissus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narcissus minore flore, coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narcissus pleno flore, iij. Clus. Hist. 160.*

Narcissus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narcissus plenus, iiij. flavo flore Clus. Hist. 161.*

Narcissus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, v. Clus. Hist. 161.*

Narcissus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus flore singulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, vj. Clus. Hist. 161.*

Narcissus albus, multiplex, ex Virgineâ C. B. Pin. 54. *Narcissus totus albus, de Virginea, pleno flore, oblongo apice Suvert.*

Narcissus sylvestris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narcissus sylvestris, multiplex Dod. Pempt. 227.*

Narcissus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narcissus septentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*

Narcissus luteus, sylvestris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore speciosum genus Venerii J. B. 2. 595. Pseudonarcissus pleno flore Clus. Hist. App. Alt.*

Narcissus luteus, sylvestris triplici tubo, alter C. B. Pin. 54. *Varietas pseudonarcissi pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*

Narcissus luteus, tubo diviso C. B. Pin. 54. *Pseudonarcissus duplex, diviso calyce odoratus Suvert.*

Narcissus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus Cyprius, luteus, polianthos, flore pleno Lob. Adv. Part. 2. 490.*

Narcissus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narcissus Juncifolius, pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*

Narcissus aureus, pleno flore Suvert.

Narcissus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancratium Monspessulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narcissus marinus Dod. Pempt. 229.*

Narcissus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancratium floribus rubris Lob. Icon. 169.*

Narcissus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Pancratii Monspeliani vel Heme-*

rocallidis Valentinæ facie Lilio-narcissus, vel Narcissus 3 Mathioli J. B. 2. 613. Lilio-narcissus Hemerocallidis facie Clus. Hist. 168.

Narcissus vernus, Americanus, flore albo. *Pancratium alterum, vernum, Indicum J. B. 2. 614. Pancratium Indicum, alterum vernum, sive Narcissus Indicus, alter, facie Pancratii Monspeliaci Lob. Adv. Part. 2. 502.*

Narcissus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balsami Peruviani. *Narcissus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, staminibus sex è tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 115. Lys blancs des Isles du Tertre pag. 110.*

Narcissus Zelanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. & *H. Amstel. in fol. 75.*

Narcissus vel à Narcisso juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd soporem inducat: *καρκὴ, Sopor.*

GENUS III.

Iris, *Flambe.*

Tab. 186. 187 & 188. IRIS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B & in partes sex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, sursum; tres verò 1, 5, 6, deorsum spectant. Pistillum C è fundo floris surgit tribus petalis instructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorsum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujusdam G speciem præ se ferant. Calyx autem H deinde abit in fructum oblongum I, K, O trifariam apice dehiscentem N, in tria loculamenta L, M divisum & seminibus fœtum nunc subrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda est radix carnosa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis species sunt

Iris vulgaris, Germanica, sive sylvestris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, sylvestris J. B. 2. 709. Iris sylvestris Tabern. Icon. 648.*

Iris hortensis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, hortensis J. B. 2. 709. Iris Dod. Pempt. 243.*

Iris hortensis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involucro albo Tabern. Icon. 647.*

Iris hortensis, pallidè cærulea, involucro albo, minor H. R. Par.

Iris hortensis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris nostras, vulgaris, candidis floribus Lob. Icon. 59.*

Iris alba, Florentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo J. B. 2. 719.*

Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyst.*

Iris Susiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Susiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Clusio prima J. B. 2. 721. Iris Chalcedonica, variegata Lob. Icon. 67.*

Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.

Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.

Iris Asiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, cærulea, omnium Iridum amplissima, Dalmaticæ affinis J. B. 2. 716. Iris Dalmatica, major Lob. Icon. 61.*

Iris Asiatica, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, purpurea, major, latifolia J. B. 2. 717. Iris latifolia, major, v, sive Asiatica, purpurea Clus. Hist. 219.*

Iris peregrina, subrubens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vj. Clus. Hist. 219.*

Iris peregrina, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31.

Iris major, latifolia, Romana, cærulea Clusio 24. J. B. 2. 718. *Iris major, latifolia, xxiiij. Clus. Hist. 223.*

Iris Dalmatica, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica, major, flore vulgari minus violaceo J. B. 2. 715. Iris Chalcedonica, ij. Tabern. Icon. 646.*

Iris Byzantina, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio missæ similis J. B. 2. 716. Iris major, latifolia, xviij. Clus. Hist. 221.*

Iris Damascena, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia sive Damascena, cærulea, Clusio 4. J. B. 2. 717. Iris major, latifolia 4, sive Damascena Clus. Hist. 218.*

Iris latifolia, Germanica, odore suavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, purpurea, quibusdam Illyrica J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, vij. Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, cui in flore crasse venæ purpureæ J. B. 2. 717. Iris major, latifolia, viij. Clus. Hist. 219.*

Iris latifolia, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, ochroleucos Clusio 28. J. B. 2. 721. Iris major, latifolia, 28. Clus. Hist. 223.*

Iris latifolia, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis distinctis Clusio 21. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, 21. Clus. Hist. 222.*

Iris latifolia, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica, colore quasi pallido fuligine perfuso Camerarii Clusio 14. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xiiij. Clus. Hist. 220.*

Iris latifolia, Pannonica, colore multiplici C. B. Pin. 31. *Iris lutea, foliis flore repandis, variegatis J. B. 2. 720. Iris major, latifolia, xv. Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major, foliis duobus coloribus distinctis albo & viridi, Clusio 16. J. B. 2. 719. Iris major, latifolia, xvj. Clus. Hist. 221.*

Iris latifolia, caule aphyllo C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Clusio 26. J. B. 2. 723. Iris major, xxv & xxvj. Clus. Hist. 223.*

Iris latifolia, candida, purpureis venis distincta C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, candida, cum multis fibris purpureis Clusio 27. J. B. 2. 720. major, latifolia, xxvij. Clus. Hist. 223.*

Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lusitanica, verna, violacea & Clusi major, latifolia, nona, cum venis purpureis J. B.* 2. 717. *Iris major, latifolia ix. Clus. Hist.* 219.

Iris latifolia, Belgica, versicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cui oræ ad flavum obsoletum accedunt J. B.* 2. 718. *Iris major latifolia, x. Clus. Hist.* 219.

Iris latifolia, Belgica odore Sambuci, alterà C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, cum oris purpurascentibus J. B.* 2. 718. *Iris latifolia, major, xj. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, flore versicolore J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xij. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, Belgica, cærulea, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia, major, versicolor, cærulea, dilutior Clusii* 13. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia xiij. Clus. Hist.* 220.

Iris latifolia, ex albo pallescens, striata C. B. Pin. 32. *Iris major latifolia, pallescens ex albo, cum purpureis venis J. B.* 2. 719. *Iris major, latifolia, xvij. Clus. Hist.* 221.

Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, angustioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clusio* 19. *J. B.* 2. 718. *Iris major, latifolia, xix. Clus. Hist.* 221.

Iris latifolia, humilior, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris major, latifolia, surrectis floris foliis, flavis & purpureis lineis distinctis Clusio* 20. *J. B.* 721. *Iris major, latifolia, xx. Clus. Hist.* 222.

Iris biflora, flore minore, odore Lilii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora Lusitanica, flore violaceo, Clusio* 22. *J. B.* 2. 722. *Iris biflora, Lusitanica Dod. Pempt.* 244.

Iris Illyrica, flore majore. *Iridi bifloræ affinis, flore majore C. B. Pin.* 32. *Iris major, latifolia xxiij. Clus. Hist.* 223.

Iris Dalmatica, minor Clus. Hist. 284. *Lob. Icon.* 62. *Iris major, latifolia, xviij. Clus. Hist.* 221. *Iridi bifloræ, affinis minor C. B. Pin.* 32. *Iris Dalmatica, minor, flore purpuræ dilutioris J. B.* 2. 716.

Iris sativa, lutea C. B. Pin. 42. *Iris sativa, floribus aureis Math.*

Iris lutea, variegata Clusii Lob. Icon. 66.

Iris media, longissimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana, foliis longissimis, flore aureo J. B.* 2. 730. *Iris Tripolitana Clus. Hist.* 227.

Iris palustris, lutea Tabern. Icon. 643. *Acorus adulterinus C. B. Pin.* 34. *Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus J. B.* 2, 732.

Iris palustris, lutea sive Acorus adulterinus, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bat.

Iris palustris, pallida Raii Synops. 234.

Iris fœtidissima seu Xyris. *Gladiolus fœtidus C. B. Pin.* 30. *Spatula fœtida Dod. Pempt.* 247. *Spatula fœtida, plerisque Xyris J. B.* 2. 731.

Iris pratensis, angustifolia, folio fœtido C. B. Pin. 32. *Iris angustifolia.* 1. *Clus. Hist.* 228.

Iris pra-

Iris pratenſis, anguſtifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major, flore cæruleo & ſtriato, anguſtifolia, ij. J. B. 2. 727. Iris ſylveſtris, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.*

Iris pratenſis, anguſtifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor ſive tenuifolia Dod. Pempt. 246.*

Iris anguſtifolia, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris ſylveſtris, maritima, Narbonenſis, an Medium Dioſcoridis? Lob. Icon. 68.*

Iris anguſtifolia, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, minor, Cluſii iv. J. B. 2. 726. Iris anguſtifolia, iiij. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, hortenſis, verſicolor C. B. Pin. 33. *Iris anguſtifolia, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis, Cluſii v. J. B. 2. 730. Iris anguſtifolia, v. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. *Iris anguſtifolia, flore albo J. B. 2. 728. Iris candidis floribus, anguſtifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.*

Iris anguſtifolia, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altiſſima, bicolor, cæruleo obſoleto, cinereove mixta J. B. 2. 718. Iris flore cæruleo, obſoleto cinereove, polyflora, Iris maritima quorumdam Lob. Icon. 60.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, minor C. B. Pin. 33. *Iris Graminea, cui pereunt quotannis folia J. B. 2. 727. Chamæiris Dod. Pempt. 247. Iris anguſtifolia, vj. Cluſ. Hiſt. 230.*

Iris anguſtifolia, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamæiris anguſtifolia Tabern. Icon. 649.*

Iris humilis, major, ſaturatè purpurea, biflora. *Chamæiris major, ſaturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, biflora Eyſt.*

Iris humilis, flore atropurpureo H. L. Bat.

Iris humilis, variegata. *Chamæiris variegata C. B. Pin. 33. Puſillæ Iridis latifoliæ varietas Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, flore ſaturatè violaceo. *Chamæiris flore ſaturo-violaceo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, major Cluſ. Hiſt. 225.*

Iris humilis, minor, flore purpureo. *Chamæiris minor, flore purpureo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor J. B. 2. 724. Iris violacea, parva Lob. Icon. 63.*

Iris humilis candicans, venis & orâ cæruleis. *Chamæiris minima, candicans, venis & orâ cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus. *Chamæiris Pyrenaica, foliis repandis, è luteo vireſcentibus. H. R. Par.*

Iris humilis, Pyrenaica, foliis repandis, vireſcentibus, cum lineis cæruleis. *Chamæiris Pyrenaica, folio repando, vireſcente, lineis interſecto cæruleis H. R. Par.*

Iris humilis, minor, flore purpuro-cæruleo. *Chamæiris minor, flore purpuro-cæruleo C. B. Pin. 33. Chamæiris latifolia, minor, ij. Cluſ. Hiſt. 225. Iris humilis, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore rubello. *Chamæiris minor, flore rubello C. B. Pin. 33. Iris*

humilis, latifolia, minor, 3. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, flore rubello Lob. Icon. 65.

Iris humilis, minor, flore variè picto. *Chamæiris minor, flore variè picto C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta. Clusio Chamæiris 7. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, vij. Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, flore purpureo, flavescente. *Chamæiris flore purpureo, flavescente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamæiris 8. J. B. 2. 725. Chamæiris flavo & purpurascente flore Eyst.*

Iris humilis flore pallido & albo. *Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, iiij. Clus. Hist. 226.*

Iris humilis, minor, flore variegato. *Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, v. Clus. Hist. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia minor, v. J. B. 2. 725.*

Iris humilis, flore candido. *Chamæiris flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, seu Chamæiris nivea J. B. 2. 723. Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon. 65.*

Iris humilis, flore luteo. *Chamæiris flore luteo C. B. Pin. 34. Chamæiris lutea, altera Lob. Icon. 66.*

Iris humilis, flore obsoletè pallido. *Chamæiris flore obsoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, vj. Clus. Hist. 226.*

Iris humilis, flore pallidè luteo. *Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor, ὀχρόλευκος C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, ix. Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, candicans, venis variis distincta. *Chamæiris candicans, venis variis distincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamæiris latifolia, minor, ij. J. B. 2. 726. Chamæiris latifolia, minor, xj. Clus. Hist. 227.*

Iris humilis, saxatilis, Gallica. *Chamæiris saxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violaceo & saxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpusilla saxatilis Iris latifolia, acaulis fermè Lob. Icon. 64.*

Iris humilis, latifolia, saxatilis, Lusitanica. *Chamæiris latifolia, saxatilis, Lusitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Clus. Hist. 224.*

Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. *Chamæiridis latifoliæ genus alterum Clus. Hist. 224.*

Lib. 1. cap. 1. Iris, à cœlestis arcûs similitudine nomen obtinuit, ut ait Dioscorides.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189. XIPHION est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Pistillum B tribus petalis pariter donatur: calyx verò C abit in fructum Iridis fructus formâ, sed radix D bulbosa est seu plurimis tunicis constat E.

Xiphii species sunt

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore cæruleo J. B.* 2. 703. *Iris bulbosa, latifolia Dod. Pempt.* 212.

Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulbosa, acaulos, odora, flore purpureo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, purpurea Suvert.*

Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulbosa, latifolia acaulos, odorata, flore lactei coloris C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore candido J. B.* 2. 703.

Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulbosa, oris cæruleis Suvert.*

Xiphion Persicum, præcox, flore variegato. *Iris Persica, variegata, præcox Ferr. Flor.* 152. *Iris bulbosa, Persica Park. Par.* 172.

Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulbosa, Porcellana dicta H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulbosa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, versicolor. *Iris bulbosa, major flore cæruleo, variegata, sive Chamoletta Joan. Rhea.*

Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, versicolor. *Iris bulbosa, flore purpureo, versicolor Joan. Rhea. Chamoletta purpurea Belgarum H. L. Bat.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore cæruleo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, Anglica, flore cæruleo Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore atro-purpurante Eyst.*

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis distincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis striis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis striis distincta C. B. Pin.* 38.

Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulbosa, latifolia, candida C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, Anglicana, major flore candido Eyst.*

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa Dod. Pempt.* 211.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, tota violacea J. B.* 2. 703.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo C. B. Pin.* 38.

Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, flore albo Eyst.*

Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa, Lusitanica Dod. Pempt.* 211. *Iris bulbosa, angustifolia, tricolor, odore Coriandri C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa cæruleo & albo versicolor J. B.* 2. 704.

Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa angustifolia, tricolor C. B. Pin.* 38. *Iris bulbosa, iij. sive versicolor Clus. Hist.* 211.

Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, major C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, lutea J. B.* 2. 705. *Hyacinthus Poëtarum luteus Lob. Icon.* 95.

Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa pallido colore, sive luteo-pallescente Eyst.*

Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa, lutea, mixta Eyst.*

Xiphion versicolor & multiflorum. *Iris bulbosa, versicolor, πολύκλωνος J. B.* 2. 704. *Clus. Hist.* 211. *Iris bulbosa versicolor, ramosa C. B. Pin.* 39.

Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa, lutea, inodora, minor C. B. Pin.* 39. *Iris Mauritanica Clus. Cur. post. in fol.* 24.

Xiphion majus & elatius versicolor, flore luteo. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, major & elatior C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, lutea, varia Lob. Adv. Part.* 2. 510. *Iris bulbosa, flavo-varia, hoc est* 1. *Classis tertiæ Clus. Hist.* 214.

Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, latifolia, humilior, quadruplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa flavi-varia Classis tertiæ* 2, 3, 4 *& octava Clus. Hist.* 214.

Xiphion angustifolium, versicolor, elatius. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, elatior, duplex C. B. Pin.* 39. *Iris bulbosa, flavi-varia Classis tertiæ v. & vj. Clus. Hist.* 214.

Xiphion versicolor, humilis, minore flore. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, angustifolia, humilior, triplex C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa flavo-varia Classis tertiæ* 9, 10, *&* 11. *Clus. Hist.* 215.

Xiphion luteum, versicolor, medium. *Iris bulbosa, lutea, versicolor, inter latifoliam & angustifoliam media C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa flavo-varia* 12. *Clus. Hist.* 212.

Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulbosa, angustifolia, cærulea, Tiliæ odore C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, cærulea, Lusitanica J. B.* 2. 705. *Iris bulbosa v, sive cærulea Clus. Hist.* 212.

Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa, cærulea, minor C. B. Pin.* 40. *Iris Hispanicà, cæruleo-purpurea Suvert.*

Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa, cæruleo-purpurascens, vario flore C. B. Pin.* 40. *Iridis bulbosæ versicoloris* 13. *genus Clus. Hist.* 215.

Xiphion cæruleo-violaceum. *Iris bulbosa, cæruleo-violacea C. B. Pin.* 40. *Iris bulbosa, flore cæruleo & purpureo Eyst.*

Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa, angustifolia, violacea C. B.*

Pin. 40. *Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion angustifolium, violaceum, colore mixto. *Iris bulbosa, violacea, colore mixto Eyst.*

Xiphion angustifolium, album. *Iris bulbosa, angustifolia, alba C.B. Pin.*40. *Iris bulbosa, alba Lob. Adv. Part.* 2. 511.

Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.

Xiphion à voce Græca ξίφος *gladius*, propter folia quasi ensiformia.

Genus V.

Sisyrinchium.

Sisyrinchium est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiolo observatur.

Sisyrinchii species sunt

Sisyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C.B.Pin.40. *Sisyrinchium majus Clus. Hist.* 216. *Iridi bulbosæ affine Sisyrinchium majus J. B.* 2. 708.

Sisyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. *Sisyrinchium Mauritanicum Clus. Cur. post. in fol.* 25.

Sisyrinchium medium C. B. Pin. 41. *Iridi bulbosæ affine. Sisyrinchium minus J. B.* 2. 708. *Sisyrinchium minus Clus. Hist.* 216.

Sisyrinchium à vocibus Græcis ὗς *Sus*, & ῥύγχος *Rostrum*, quasi diceres rostrum Suillum, tum propter radicis formam tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

Genus VI.

Gladiolus. *Glaïeul.*

Gladiolus est plantæ genus, flore A liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliato, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B cui flos insidet, abit deinde in fructum oblongum C, in tria loculamenta divisum D seminibusque fœtum subrotundis E calyptrâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosa, altera G, alteri K incumbens. *Tab.* 190.

Gladioli species sunt

Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. *Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert.* 66.

Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Byzantinus, atropurpureus Suvert.* 41.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C.B.Pin. 41. *Gladiolus sive Xiphion J.B.* 2.701. *Gladiolus Dod. Pempt.* 209.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. *Gladiolus flore albo Suvert.* 42.

Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor & humilior C. B. Pin. 41.

Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus Lob. Adv. Part. 2. 511.*

Gladiolus minor, floribus uno verſu diſpoſitis, incarnatis H. L. Bat.

Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpuro-violaceus Suvert.*

Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro Eyſt.*

Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monſp.

Gladiolus anguſto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr. 26.*

Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

GENUS VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191. ALOE eſt plantæ genus, flore A, C liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in ſex partes ſecto: cujus calyx B in quibuſdam ſpeciebus, in aliis verò Piſtillum D abit in fructum E oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum G planis & quaſi ſemicircularibus.

Aloës ſpecies ſunt

Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B. 3. 696. Dod. Pempt. 359.*

Aloë vera, coſtâ ſpinosâ Munt. Hiſt. 310. *Aloë Africana, foliis erectis, ſuperficie muricatis Pluk. Phytog. Tab. 129. fig. 2.*

Aloë Succotrina, anguſtifolia, ſpinoſa, flore purpureo Breyn. Prodr. 2. *H. Amſtel. in fol. 91. Aloë Americana, Ananæ folio, floribus ſuave-rubentibus Pluk. Phytog. Tab. 240. fig. 4.*

Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata J. B. 3. 701. Aloë ex America Dod. Pempt. 359. Aloë Americana, florida Ald. H. Farneſ. 94.*

Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, ex vera Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.

Aloë Americana, ſobolifera H. L. Bat.

Aloë Americana, ſobolifera, ſpinis paucioribus Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana ſobolifera, foliis eleganter variegatis Prodr. Par. Bat. *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis H. Beaumont.*

Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robuſtiſſimis armatis Prodr. Par. Bat.

Aloë Americana, lævis, latiſſimo folio ſplendente Cat. H. Amſtel.

Aloë Americana, Surinamenſis, foliis latioribus, lucidis, ſerratis H. Beaumont.

Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentiſſimis & molliuſculis ſpinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor Munt. Aloed. p. 2.*

Aloë Braſilienſis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii Hiſt. 1199.

Aloë, à voce Græca ἅλς, *Mare*, quòd in maritimis naſcatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balisier.*

CANNACORUS est plantæ genus, flore A liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto, quarum una ligulam promit B, quæ pistilli vice fungi videtur, & præterea quasi staminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E qui tubulatus est, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel subrotundum F membranaceum, in terna loculamenta divisum G, seminibusque fœtum plerumque sphæricis H. *Tab. 192.*

Cannacori species sunt

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2.489. tum & Canna sive Arundo Indica, quibusdam Flos Cancri J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo, punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyst.*

Cannacorus amplissimo folio flore rutilo. *Arundo Indica, latissimo folio flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, splendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco splendente H. L. Bat.*

Cannacorus angustifolius, flore flavescente. *Canna Indica, angustifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, sive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus. Arabibus Curcum, officinis nostris radix Curcumæ dicta Bont.* 116. Florem ex quatuor petalis constare affirmabat D. Hermanus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & siccus, monopetalos & multifariam scissus mihi visus est. *Hist.* 106.

Cannacorus, quasi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore Liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM est plantæ genus, flore A liliaceo, ex tribus petalis B constante, calyci D insidente, trifolio pariter C. Pistillum autem deinde abit in fructum E oblongum, in tria loculamenta divisum F seminibusque fœtum G grano Tritici æmulis. *Tab. 193.*

Ephemeri species sunt

Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore rubro Mor. H. L. Blef.*
Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore azureo Mor. H. R. Blef.*
Ephemerum Virginianum, flore cæruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum, Joannis Tradeſchanti Park. Par. 15.*
Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginanum, flore purpureo H. R. Par.*
Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum, flore albo H. R. Par.*
Ephemerum Virginianum, flore candido, mox cæruleſcente. *Phalangium flore candido, mox cæruleſcente Hoff. Flor. Altorf.*
Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Phalangium Virginianum, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.*
Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.
Ephemerum Indicum, Ari folio.

SECTIO IV.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus piſtillum abit in fructum.

GENUS I.

Phalangium.

Tab. 193.

PHALANGIUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum angulofis F. His notis addenda eſt radix fibrata ut ab Ornithogalo faciliùs diſtinguatur.

Phalangii ſpecies ſunt
Phalangium ampliore flore, non ramoſum.
Phalangium parvo flore, non ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramoſum J. B. 2. 635. Phalangium non ramoſum Dod. Pempt. 106.*
Phalangium parvo flore, ramoſum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibuſdam parvo flore, ramoſus J. B. 2. 635. Phalangium ramoſus Dod. Pempt. 106.*
Phalangium Alpinum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus Alpinus C. B. Pin. 29. Pſeudoaſphodelus quibuſdam J. B. 2. 634. Pſeudoaſphodelus i. Cluſ. Hiſt. 198.*
Phalangium Angelicum, paluſtre, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris i. Anglicus C. B. Pin. 29. Pſeudoaſphodelus luteus, Acorifolius, paluſtris, Anglicus Lobelii J. B. 2. 633. Pſeudoaſphodelus 1. Cluſ. Hiſt. 198.*

Phalangium

Phalangium Scoticum, paluſtre, minimum, Iridis folio. *Pſeudoaſphodelus paluſtris, Scoticus, minimus Raii Hiſt.* 1195.

Phalangium, à voce Græca φαλάγγιον, Aranei genus. Folia, ſemen, & flos Phalangii, ſiquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorumque morſus auxiliantur, ex Dioſcoride. *Lib. 3. cap. 122.*

GENUS II.

Liliaſtrum. *Lis de Saint Bruno.*

LILIASTRUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, ad Lilii vulgaris formam accedente: ex floris autem meditullio ſurgit Piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, trifariam dehiſcentem E, in terna loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum anguloſis G. His notis addendæ ſunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. *Tab. 194.*

Liliaſtri ſpecies ſunt

Liliaſtrum Alpinum, majus.

Liliaſtrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin.* 29. *Phalangium flore Lilii J. B.* 2. 636. *Phalangium Allobrogicum, majus Cluſ. Hiſt. App.* 2.

Liliaſtrum, quaſi planta ad Lilium accedens.

GENUS III.

Lilium. *Lis.*

LILIUM eſt plantæ genus, flore A veluti campaniformi, ex petalis ſex B compoſito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D oblongum, ut plurimùm trigonum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F quaſi marginatis, gemina ſerie ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix bulboſa, ex pluribus ſquamis G carnoſis conſtans, axi H affixis. *Tab. 195. & 196.*

Lilii ſpecies ſunt

Lilium album vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin.* 76. *Lilium candidum Dod. Pempt.* 197.

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadenſe, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 410.

Lilium album, floribus dependentibus, ſive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon.* 163.

Lilium purpurocroceum, majus C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B.* 2. 688. *Lilium purpureum, majus Dod. Pempt.* 198.

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpurocroceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyſt.*

Lilium album, vulgare, foliis ad limbum flaveſcentibus H. L. Bat. App.

Lilium foliis flaveſcentibus maculis inſcriptis H. L. Bat. *Lilium album, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. Lis blanc à feuilles panachées.*

Lilium flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre.*

Lilium album, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule, multiflorum H. R. Par.*

Lilium purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum, minus J. B. 2. 689. Lilium purpureum, minus Dod. Pempt.* 198.

Lilium purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.

Lilium phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum, dilutum J. B. 2. 690. Martagon Chymistarum, alterum. Lilium phœniceum, dilutum Lob. Icon.* 164.

Lilium Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, polyanthos Eyst.*

Lilium bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, majus J. B. 2. 690. Lilium cruentum, bulbos majusculos squamatim compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon.* 165.

Lilium bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, cruentum, angustifolium J. B. 2. 691. Martagon cruentum angustifolium, exiguos alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum, repens J. B. 2. 691. Lilium cruentum, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon.* 166.

Lilium bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. *J. B. 2. 691. Martagon bulbiferum, ij. Clus. Hist.* 136.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B. 2. 692. Lilium sylvestre Dod. Pempt.* 201.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.

Lilium floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis asperso C. B. Pin. *Lilium montanum, flore purpurascente, punctato Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum, flore suaverubente Eyst.*

Lilium floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium flore nutante, maximum J. B. 2. 694. Martagon montanum, spicâ longiore Bry, Martagon à l'épinete.*

Lilium floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre, 1. majus Clus. Hist.* 134.

Lilum flore purpurascente, non punctatum Eyst.

Lilium floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum, flore spadiceo Bry.*

Lilium floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum, polyanthos, variegatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, minus, album, non punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis H. R. Par.

Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum Eyst.*

Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris asperſum Eyst.*

Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, five Hemerocallis Chalcedonica aliquibus J. B. 2. 695. Lilium rubrum five miniatum, Byzantinum Cluſ. Hiſt.* 131.

Lilium Byzantinum, flore prorſus niveo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.

Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Cluſ. Hiſt. 132.

Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, ſaturatiore flore, πολυανθὲς Cluſ. Hiſt.* 132.

Lilium Byzantinum, ſerotinum Eyſt.

Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyſt.

Lilium purpuro-ſanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hermocallis Chalcedonica, purpuro-ſanguinea, polyanthos Lob. Icon.* 169.

Lilium pyramidale, moſchatum C. B. Pin. 78. *Lilium ſylveſtre five Hemerocallis, moſchata, polyanthes. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épinette Lob. Adv. Part.* 2. 504.

Lilium rubrum, anguſtifolium C. B. Pin. 78. *Lilium præcox, nutante flore rubro J. B.* 2. 696. *Lilium rubrum, præcox Cluſ. Hiſt.* 133.

Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium præcox, nutante flore rubro, tenuifolium J. B.* 2. 696. *Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris Adv. Part.* 2. 504.

Lilium miniatum, odorum, anguſtifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus Cluſ. App. alt.*

Lilium flavum, anguſtifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo J. B.* 2. 697. *Lilium montanum, flavo flore Lob. Adv. Part.* 2. 505.

Lilium anguſtifolium flore flavo dilutiore, quaſi palleſcente C. B. Pin. 79.

Lilium anguſtifolium, flore flavo, maculis nigris diſtincto C. B. Pin. 79. *Martagon five Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis aſperſo Bry.*

Lilium, à voce Græca λείριον.

Lilii albi caulis cum floribus amputatus & ſuſpenſus, auctore Geſnero, ſemen profert : quod feliciter etiam Pariſiis ſæpe expertus ſum. *Epiſt. pag.* 53.

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem piſtillum C abit deinde in fructum D ex globoſo acuminatum, plerumque trigonum, in tria locu- *Tab.* 196.

lamenta E divisum, seminibusque fœtum F ferè globosis. His notis addenda est radix squamata, radicis Lilii formâ.

Lilio Hyacinthi speciem unicam novi, cujus varietates sunt

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Lilio-folius, stellatus J. B.* 2. 589. *Hyacinthus stellaris, Lilio-folius Lob. Icon.* 101.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Lilii flore niveo C. B. Pin.* 46.

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus stellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quasi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Imperiale.*

Tab. 197. & 198. CORONA IMPERIALIS est plantæ genus, floribus A velut in coronam dispositis, supra quam eminet numerosa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei sunt C veluti Campaniformes, ex petalis sex D compositi. Pistillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F oblongum, alis per longitudinem instructum, in tria loculamenta G divisum, semininusque fœtum H planis, mutuò sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I tunicata K, parte sessili fibrata.

Coronæ Imperialis species sunt

Corona Imperialis Dod. Pempt. 201. *Lilium sive Corona Imperialis C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis sive Tusai aliis J. B.* 2. 697. *Couronne Imperiale.*

Corona Imperialis flore pulchrè rubente. *Tusai sive Lilium Persicum, ij. Clus. Hist.* 128.

Corona Imperialis flore è luteo pallescente. *Lilium sive Corona Imperialis flore luteo vel veriùs pallescente C. B. Pin.* 79.

Corona Imperialis flore luteo, striato. *Lilium sive Corona Imperialis, flore luteo, striato H. Edinb.*

Corona Imperialis flore pulchrè luteo. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis serotina, foliis amplioribus, flore saturo-phœniceo. *Corona serotina Lob. Adv. Part.* 2. 513.

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium sive corona Imperialis multiflora, latoque caule C.B. Pin.*79. *Corona Imperialis polyanthes Eyst.*

Corona Imperialis duplici corona. *Lilium sive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin.* 79. *Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ aut serie florum Lob. Icon.* 172. *Couronne Imperiale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium sive Corona Imperialis Sinensium, seu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale ſeu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 407. Couronne Imperiale à feuille panachée.

Corona Imperialis flore pleno. *Lilium ſive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Imperiale à fleur double.*

Corona Imperialis non fœtens. *Lilium ſive Corona Imperialis non fœtens C. B. Pin. 79. Tuſai varietas iiij Cluſ. Hiſt. 129.*

Corona Imperialis ramoſa. *Lilium ſive Corona Imperialis ramoſa C. B. Pin. 79. Tuſai δίκλωνος Cluſ. Hiſt. 128.*

Corona Imperialis monſtroſa J. B. 2. 689.

Corona Imperialis, à florum diſpoſitione.

Genus VI.

Tulipa. *Tulipe.*

Tulipa eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis C ſex compoſito, urcei quodammodo formâ. Piſtillum autem D, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum E oblongum, trifariam dehiſcentem F, in tria loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum planis H, & bino ordine ſibi incumbentibus. His notis addenda eſt radix I tunicata K, parte ſeſſili fibrata. *Tab. 199. & 200.*

Tulipæ ſpecies ſunt

Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flava Cluſ. Hiſt. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.*

Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Cluſ. Hiſt. 139. J. B. 2. 667.*

Tulipa præcox, flore Amethyſtino. *Tulipa præcox, ſaturatior Cluſ. Hiſt. 138. Lilio-Narciſſus purpuro-violaceus Lob. Icon. 129.*

Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obſoleto. *Lilio-Narciſſus ſanguineus, puniceuſve obſoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, internis verò retuſis Lob. Icon. 128.*

Tulipa purpurea, calyce palleſcente Eyſt.

Tulipa ſummè miniata, calyce luteo Eyſt.

Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narciſſus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejuſd. 2. 675.*

Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aſperſis. *Lilio-Narciſſus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad baſim notulis rubris, cordis effigie aſperſus Lob. Icon. 127.*

Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus coccineus, puniceuſve rutilans Lob. Icon. 128.*

Tulipa præcox, Amethyſtina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, Amethyſtina, varia J. B. 2. 670.

Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris & vagi-*

nulis albis J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus rubellus, nitidus, candidis oris Lob. Icon. 129.

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus coccineus, candidis oris Lob. Icon.* 130.

Tulipa præcox, candore & rubore ſuffuſa. *Tulipa candore & rubore ſuffuſa J. B. 2. 675. Lilio-Narciſſus candore & rubore confuſus Lob. Icon.* 131.

Tulipa præcox, rubra, varia Cluſ. Hiſt. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa roſea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polyanthos, præcox, roſea, colore mixta Eyſt.*

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. *J. B.* 2. 667. *Tulipa præcox, flavo-varia Cluſ. Hiſt.* 140.

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narciſſus luteus, coccineus, rubentibus oris Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narciſſus luteus, phœniceo confusè mixtus Lob. Icon.* 134.

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narciſſus phœniceus, peramœnus, oris luteis Lob. Icon.* 134.

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipan ſive Lilio-Narciſſus luteus, latifolius, obtuſus, phœniceis rubentibus oris Lob. Icon.* 135.

Tulipa lutea, oris rubris, ſtriatis, cariná ſubviridi. *Lilio-Narciſſus luteus, hilaris, oris rubris, ſtriatis, cariná ſubviridi Lob. Icon.* 133.

Tulipa lutea, maculis minutis aſperſa Eyſt.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyſt.

Tulipa lutea, margine roſeo Eyſt.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyſt.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyſt.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyſt.

Tulipa ex palido tota vireſcens Eyſt.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorſalibus viridibus Eyſt.

Tulipa flava ex ſulphureo colore, palleſcentibus oris, prope apices roſeis, flammiformibus Eyſt.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyſt.

Tulipa præcox, purpurea, varia Cluſ. Hiſt. 142. *J. B.* 2. 669.

Tulipa roſea, venis luteis Eyſt.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyſt.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyſt.

Tulipa præcox, alba, varia Cluſ. Hiſt. 141. *J. B.* 2. 668.

Tulipa candida lineis viridibus Eyſt.

Tulipa alba, maculis roſeis Eyſt.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyſt.

Tulipa alba, marginibus rubeſcens Eyſt.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyſt.

Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyſt.

Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyft.
Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyft.
Tulipa præcox, anguftifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Perfica, præcox Cluf. Cur. poft. in fol. 9.*
Tulipa anguftifolia, altera five foliis Hyacinthi C. B. Pin. 70. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris luteis foliis Coccini Cluf. Cur. poft. in fol. 60.*
Tulipa ferotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa ferotina, flava, cui quatuor foliis in caule J. B. 2. 671. Tulipa ferotina, flava Cluf. Hift. 144. Tardive.*
Tulipa aurei coloris Eyft.
Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyft.
Tulipa ferotina, coccinea Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holofericea J. B. 2. 671.*
Tulipa globofa, ferotina, aureo colore punctata Eyft.
Tulipa albicans, margine coccineo Eyft.
Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyft.
Tulipa nivea, oris rubro-purpurafcentibus Eyft.
Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyft.
Tulipa ferotina, ftellata Eyft.
Tulipa diverfi coloris alba, lineâ rubente Eyft.
Tulipa coccinea, albefcentibus oris Eyft.
Tulipa globofa, ferotina, Cinnabaris colore Eyft.
Tulipa, ferotina, rubra Cluf. Hift. 144 *J. B. 2. 671.*
Tulipa verficolor, parte media, viridibus fignaturis, alter verò rubra Eyft.
Tulipa ferotina, ramofa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa ferotina, πολυκλαδὴς major Cluf. Hift. 143. J. B. 2. 676.*
Tulipa ferotina, ramofa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa ferotina, πολυκλωνος minor Cluf. Hift. 143. J. B. 2. 670.*
Tulipa ferotina, Braffica floridæ fimilis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyft.*
Tulipa ferotina, viridis, duplici foliorum in flore ferie Cluf. Hift. 148.
Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa ferotina, viridis, oris pallidis & albis Cluf. Hift. 148.*
Tulipa ferotina, flore pleno, miniato Eyft.
Tulipa ferotina, tota lutea, flore pleno Eyft.
Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1. major Cluf. Hift. 145. J. B. 2. 671. Meridionelle.*
Tulipa dubia, major, alter C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1. major, altera Cluf. Hift. 145. J. B. 2. 671.*
Tulipa dubia, media, fulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia ij. media 1. Cluf. Hift. 146. J. B. 2. 672.*
Tulipa lutea, lituris miniatis Eyft.
Tulipa fulphurei coloris, oris rubris Eyft.
Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens. *Tulipa lutea, obtufis foliolis florum J. B. 2. 674. Tulipa dubia, major, flava Cluf. Hift. 144.*

Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia, media 2. versicolor J. B. 2. 673. Tulipa dubia, iij. media ij. versicolor Clus. Hist.* 146.

Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera Clus. Hist.* 150. *J. B.* 2. 674.

Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, unguibus luteis Eyst.*

Tulipa pumilio, latifolia, sulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, fulva, sulphurei coloris Eyst.*

Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia, pumilio Clus. Hist.* 148. *J. B.* 2. 676.

Tulipa pumilio, angustifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, altera Clus. Hist.* 149. *J. B.* 2. 676.

Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio, alba, altera, Lusitanica Lob. Adv. Part.* 494. 2. *J. B.* 2. 679.

Tulipa minor, lutea, Italica C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea, Bononiensis J. B.* 2. 678. *Tulipa Apennina Clus. Hist.* 151. *Tulipe de Boulogne.*

Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantina genus alterum Clus. Hist.* 151.

Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra, angustifolia, facie Bononiensis Lob. Adv. Part.* 2. 492.

Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina, flore rubro Suvert.*

Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor, lutea, Narbonensis J. B.* 2. 677. *Tulipa Narbonensis Clus. Hist.* 151.

Tulipa minor, ex luteo purpurascens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hispanica, Narbonensis paulo minor J. B.* 2. 678. *Tulipa Hispanica Clus. Hist.* 151.

Tulipa variegata, Persica C. B. Pin. 64. *Tulipa Persica Suvert. Tulipe de Perse.*

Tulipa Candiæ, folio lucido, polyclonos H. R. Par.

Tulipa versicolor, media, foliolis crispis ad florum basim adhærescentibus H. R. Par. *La Croustilleuse.*

Tulipa lutea, centifolia. H. R. Par. *Le monstre jaune, double.*

Tulipa lutea, lituris quibusdam viridibus & sanguineis distincta, flore maximo laciniato H. R. Par. *Le monstre jaune.*

CLASSIS VII.

Fritillaria. *Fritillaire.*

Tab. 201. FRITILLARIA est plantæ genus, flore A liliaceo, quasi campaniformi & pendulo, ex petalis sex B composito, quorum meditullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D oblongum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum planis F, gemino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix G ex duobus tuberculis constans H plerumque semiglobosis, inter quæ surgit caulis I.

Fritillariæ

Fritillariæ ſpecies ſunt

Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria ſaturatior & dilutior J. B. 2. 681. Meleagris Dod. Pempt. 233.*

Fritillaria maxima, Italica. *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemello Eyſt.*

Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Meleagris flos maximus, Italicus Eyſt.*

Fritillaria ramoſa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris Suvert.*

Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea Eyſt.*

Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hiſpanica, umbellifera Suvert.*

Fritillaria maxima, flore obſoletæ purpuræ. *Lilium Perſicum ſive Suſianum J. B. 2. 699. Lilium Perſicum Dod. Pempt. 220.*

Fritillaria ramoſa ſeu Lilium Perſicum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.

Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.

Fritillaria Hiſpanica, elatior, flore carneo H. R. Par.

Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. *J. B. 2. 682.*

Fritillaria Iſabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bat.

Fritillaria flore ſulcato & anguloſo, obſoletè puniceo H. L. Bat.

Fritillaria flore magno, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno Eyſt.*

Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo teſſulata J. B. 2. 684. Fritillaria alba, elegantiſſima, ex phaio-purpureo teſſulata Lob. Adv. Part. 2. 495.*

Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera Lob. Adv. Part. 2. J. B. 2. 684. Fritillaria albo flore Suvert.*

Fritillaria ſerotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera Dod. Pempt. 233.*

Fritillaria ſerotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica Cluſ. Hiſt. 153. Meleagris ſive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris J. B. 2. 683.*

Fritillaria flava, rubris maculis diſtincta C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria flava J. B. 2. 684. Fritillaria flavo flore Cluſ. Hiſt. 153.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia Eyſt.*

Fritillaria anguſtifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Luſitanica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 10.*

Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris ſive Fritillaria Pyrenæa, flore minore J. B. 2. 683. Fritillaria Pyrenæa Cluſ. Cur. poſt. in fol. 10.*

Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima Suvert.*

Fritillaria, à Fritillo ſeu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum luſus exercetur.

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 202. DENS CANIS eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex compoſito, pendulis & repandis, quorum meditullium occupat piſtillum B quod deinde abit in fructum C ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum D, ſeminibuſque fœtum oblongis E. His notis addenda eſt radix F carnoſa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis ſpecies ſunt

Dentis Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B. Pin. 78. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium flore unico, radiato, purpureo J. B. 2. 680. Dens Caninus, purpuraſcente flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C.B.Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo J. B. 2. 680.*

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoſo H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens Canis, albo flore Cluſ. Hiſt. 266.*

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, flore ex albo purpuraſcente C. B. Pin. 87.

Dens Canis anguſtiore longioreque folio, vel ſuaverubente H. R. Par.

Denis Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 203. ORNITHOGALUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex in orbem poſitis compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, C, quod deinde abit in fructum E, H ſubrotundum, in tria loculamenta F, I diviſum, ſeminibuſque fœtum K, G ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa aut tuberoſa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali ſpecies ſunt

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum ſive Ornithogalum magnum, Syriacum J. B. 2. 629. Ornithogalum majus Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum umbellatum, majus, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium Eyſt.*

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogali vulgari ſimile, latiore folio J. B. 2. 631. Ornithogal um aliud vulgare Cluſ. Hiſt. 188.*

Ornithogalum umbellatum, medium, anguſtifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus J. B. 2. 630. Bulbus leucanthemus, minor, ſive Ornithogalum Dod. Pempt. 221.*

Ornithogalum album, minus C. B. Pin.70. *Ornithogalum minus, è Pyrenais Cluf. App. 1. J. B. 2. 624.*

Ornithogalum umbellatum, flofculis ex albo fubcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hifpanicum, minus Cluf. Hift. 188.*

Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum, floribus albis, innumerabilibus Suvert. 58.*

Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bonæ Spei Suvert.*

Ornithogalum anguftifolium, majus, floribus ex albo virefcentibus C. B. Pin. 70. *Afphodelus bulbofus Dodonæi, five Ornithogalum fpicatum, flore virente J. B. 2. 627. Ornithogalum majus, 1 Cluf. Hift. 186.*

Ornithogalum anguftifolium, fpicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum, fpicatum, maximum Eyft.*

Ornithogalum fpicatum feu comofum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei fpécies major Eyft.*

Ornithogalum majus, fpicatum, flore albo C. B. Pin.70. *Ornithogalum fpicatum, albo flore, Monfpeffulanum J. B. 2. 628. Ornithogalum Narbonenfe Dod. Pempt. 222.*

Ornithogalum majus, fpicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Clufio J. B. 2. 629. Ornithogalum 3 vel majus, Byzantinum Cluf. Hift. 187.*

Ornithogalum fpicatum, flore viridi-lactefcente C. B. Pin.70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum, albo flore J. B. 2. 629. Ornithogalum Pannonicum, albo flore Cluf. Hift. 187.*

Ornithogalum fpicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hifpanicum, fpicatum Eyft.*

Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum, pallens J. B. 2. 622. Ornithogalum cæruleum, pallens, Lob. Obf. 73.*

Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum J. B. 2. 631. Ornithogalum Neapolitanum, flore interius candido, exterius cineraceo Suvert.*

Ornithogalum luteum five pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore J. B. 2. 624. Cluf. Hift. 188.*

Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum, cum ftaminibus rubris J. B. 2. 624. Ornithogalum flavum, Alcmarianum Cluf. Hift. 188.*

Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepaceis, radice tuberosâ H. L. Bat.

Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Bulbus fylveftris Fuchfii, flore luteo, five Ornithogalum luteum J. B. 2. 623. Bulbus fylveftris Dod. Pempt. 222.*

Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. *J. B. 2. 624. Ornithogalum Pannonicum, luteo flore Cluf. Hift. 189.*

Ornithogalum anguftifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum an-*

gustifolium, campestre, luteum, bulbiferum Col. Part. 1. 323.
Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.
Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.
Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.
Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllos, flore albo, an βολβίνη Theophrasti J. B. 2. 622. Donzellas Lusitanorum.*
Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin. 45. Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore cæruleo J. B. 2. 579. Hyacinthus cæruleus, mas, minor Fuchs. Hist. 837.*
Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. *Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo C. B. Pin. 45.*
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. *Hyacinthus stellaris bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin. 45.*
Orinthogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. *Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin. 45.*
Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. *Hyacinthus stellaris, albus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus J. B. 2. 580. Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus Lob. Icon. 100.*
Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. *Hyacinthus stellatus, cæruleus, staminulis ex viridi luteis C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, Italicus Eyst.*
Ornithogalum purpureum. *Hyacinthus stellaris, purpureus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellaris, major D. Jo. Someri Lob. Adv. Part. 2. 487. J. B. 2. 581.*
Ornithogalum spicatum, cinereum. *Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris J. B. 2. 582. Hyacinthus stellatus, cineracei coloris Clus. Hist. 184.*
Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, amœnus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bullatus J. B. 2. 582. Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cæruleo-violaceus, Suvert.*
Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore è cæruleo purpurascente C. B. Pin. 46.*
Ornithogalum Byzantinum, flore albo. *Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin. 46.*
Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, obsoletè cæruleus vel major C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus, Byzantinus Clus. Hist. 184. J. B. 2. 582.*
Ornithogalum Byzantinum, Borraginis flore. *Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borraginis flore H. R. Par.*
Ornithogalum cæruleum, striatum. *Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus C. B. Pin. 46. Hyacinthus stellatus à Poreto Clus. Cur. post. in fol. 20.*

Ornithogalum Hiſpanicum, ſaturè cæruleum. *Hyacinthus ſtellaris, ſaturè cæruleus C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus Hiſpanicus, ſtellato flore Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 20.

Ornithogalum cæruleo-purpuraſcens, majus. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, cæruleo-purpuraſcens, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus Cluſ. App.* 2. *J. B.* 2. 583.

Ornithogalum æſtivum, floſculis alternatim poſitis. *Hyacinthus ſtellaris, æſtivus, minor, floſculis alternatim ſitis C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus ſtellatus, æſtivus, minor Cluſ. Auct. App.* 2. *J. B.* 2. 581.

Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpuraſcente. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, major C. B. Pin.* 46. *Hyacinthus autumnalis, major J. B.* 2. 574. *Hyacinthus autumnalis, major Cluſ. Hiſt.* 185.

Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore Suvert.*

Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore purpuræ dilutioris C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus autumnalis, minor Cluſ. Hiſt.* 185. *J. B.* 2. 574.

Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus ſtellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus ſtellaris, minimus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus ſtellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo J. B.* 2. 581. *Parvulus Hyacinthus ſtellaris, vernus Lob. Adv. Part.* 2. 486.

Ornithogalum cæruleum, Luſitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruvianus J. B.* 2. 585. *Hyacinthus ſtellatus, Peruanus Cluſ. Hiſt.* 182. *Jacinte du Perou.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore quaſi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore quaſi violaceo C. B. Pin.* 47.

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulboſus, ſtellatus, flore ex albo rubricante C. B. Pin.* 47. *Hyacinthus Peruanus, carnei coloris Suvert.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore ſubcinereo. *Hyacinthus ſtellaris, Peruvianus, ſubcinericio flore H. R. Par.*

Ornithogalum Luſitanicum, latifolium, flore albo.

Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus C. B. Pin.* 47. *Eriophorus Peruanus Cluſ. Hiſt.* 173.

Ornithogalum Eriophorum, Orientale. *Bulbus Eriophorus, Orientalis, C. B. Pin.* 47. *Bulbus Eriophorus Cluſ. Hiſt.* 172. *J. B.* 2. 621.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubrâ C. B. Pin.* 73. *Scilla rufa, magna, vulgaris J. B.* 2. 615. *Pancratium Dod. Pempt.* 691.

Ornithogalum maritimum, ſeu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ C. B. Pin.* 73. *Scilla Dod. Pempt.* 690. *Scilla magna, alba J. B.* 2. 618.

Ornithogalum maritimum, radice eſculentâ. *Scilla eſculenta C. B. Pin.* 73. *Scilla vera & legitima Ang.* 119.

Diofc. Lib. 4. cap. 174. Ornithogalum à vocibus Græcis ὄρνις *avis*, & γάλα *lac*. Floribus enim eſt foris quidem herbaceis, at ubi expanſi ſunt, lacteis, ut ait Dioſcorides, quaſi color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS X.

Porrum. *Poireau*.

Tab. 204. PORRUM eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito & quaſi campaniformi, cujus meditullium occupat piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibus fœtum ſubrotundis. His notis addi poſſunt ſtamina G, quæ plerumque lata ſunt, plana, in tria capillamenta deſinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in faſciculos ferè globoſos colliguntur, demum radices I longæ, cylindraceæ H, tunicatæ; tunicis in folia plana K & quandoque carinata abeuntibus.

Porri ſpecies ſunt

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempt.* 688. *J. B.* 2. 551. *Poireau*.

Porrum foliis eleganter variegatis, adinſtar Graminis ſtriati H. Edinb.

Porrum ſectivum, latifolium C.B.Pin.72. *Porrum ſectivum Dod.Pempt.*688.

Porrum ſylveſtre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampeloprasum Matth.*552.

Porrum ſylveſtre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum ſylveſtre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca πράσο, quæ eandem plantam ſignificat.

GENUS XI.

Cepa. *Oignon*.

Tab. 205. CEPA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, quorum meditullium occupat piſtillum D, quod deinde abit in fructum E ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. His notis addi debent flores in faſciculum ſphæricum B collecti, tum & folia I, cauliſque H tubulatus.

Cepæ ſpecies ſunt

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpuraſcentibus C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa rubra, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa rotunda Dod. Pempt.* 687.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepe ſive Cepa alba, rotunda J. B.* 2. 547. *Cepa alba Tabern. Icon.* 483.

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempt. 687. *Cepe ſive Cepa longa J. B.* 2. 547.

Cepa Aſcalonica Matth. 556. *Cepa Aſcalonica ſive fiſſilis J. B.* 2. 551. *Echalottes*.

Cepa fiſſilis Mathioli Lugd. 1539. *Ciboule*.

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

Cepa fectilis, juncifolia, perennis Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 383. *Porrum fectivum, Juncifolium C. B. Pin. 72. Porrum fectivum & Schænoprafon quibufdam J. B. 2. 553. Schænoprafum Dod. Pempt. 689.*

Cepa Alpina, paluftris, tenuifolia.

Cepa Lufitancia, foliis capillaceis, minima, purpurafcente flore.

Cepa bicornis, tenuifolia, flore obfoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albefcente, cum ftria purpurafcente, externè J. B. 2. 560. Allium fylveftre, bicorne, flore obfoleto C. B. Pin. 74.*

Cepa Juncifolia, minor purpurafcens. *Allium campeftre, Juncifolium, capitatum, purpurafcens, majus C. B. Pin. 74. Allium fylveftre, tenuifolium Lob. Icon. 156.*

Cepa tenuifolia, fphærocephalos, purpurafcens. *Allium fphærocephalon, purpurafcens Raii Hift. 1118.*

GENUS XII.

Allium. *Ail.*

ALLIUM eft plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis fex B compofito, quorum meditullium occupat piftillum C quod deinde abit in fructum D fubrotundum, in tria loculamenta divifum E, feminibufque fœtum etiam fubrotundis F. His notis addi debent flores in fafciculum globofum collecti, tum & radices G tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque conftantes H, I, K: demum & folia nequaquam tubulata. *Tab. 206.*

Alii fpecies funt

Allium fativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & fativum J. B. 2. 554. Allium Dod. Pempt. 682.*

Allium fativum, alterum, five Allioprafum caulis fummo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodoprafum ij. Cluf. Hift. 191. Allii genus Ophiofcordon dictum quibufdam J. B. 2. 559. Rocambole.*

Allium fphæriceo capite, folio latiore five Scorodoprafum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodoprafum dictum J. B. 2. 558. Scorodoprafum 1. Cluf. Hift. 190.*

Allium fylveftre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synopf. 230.

Allium fphæriceo capite, folio anguftiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodoprafon alterum Lobelio J. B. 2. 564. Scorodoprafum alterum Lob. Icon. 157.*

Allium fylveftre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Urfinum, latifolium, vernum fylvaticum J. B. 2. 565. Allium Urfinum, latifolium Lob. Icon. 159.*

Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum J. B. 2. 566. Victorialis longa Cluf. Hift. 189.*

Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.

Allium montanum, anguftioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.

Allium floribus è luteo virefcentibus. *Moly flore fubviridi Bocc. 63.*

Allium montanum, bicorne, anguftifolium, flore purpurafcente C. B. Pin. 74.

Allium ſylveſtre, bicorne, purpureum, proliferum J. B. 2. 561. Ampeloprasum proliferum Lob. Icon. 156.

Allium montanum, bicorne, purpureum, proliferum Raii Synopſ. 229.

Allium ſylveſtre, bicorne, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea Raii Synopſ. 229.

Allium montanum, bicorne, flore obſoletiore C. B. Pin. 75. *Allii montani iiij. ſpecies altera Cluſ. Hiſt.* 194.

Allium montanum, bicorne, flore pallidè odoro C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, ſive pallido J. B. 2. 561. Allii montani iiij. ſpecies 1. Cluſ. Hiſt.* 194.

Allium Juncifolium, bicorne, luteum C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium montanum, capite rotundo C. B. Pin. 75. *Allium ſphærocephalum, purpureum, ſylveſtre J. B. 2. 562. Allium ſeu Moly montanum, v Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium Pyrenæum C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenæum, purpureo flore Cluſ. Hiſt. App. alt.*

Allium montanum, foliis Narciſſi, majus C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratenſe J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis, 1. Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium montanum, foliis Narciſſi mollioribus, & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Moly Narciſſinis foliis 1. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 195.

Allium montanum, foliis Narciſſi, minus C. B. Pin. 75. *Allium petræum, umbelliferum J. B. 2. 564. Allium ſive Moly Narciſſinis foliis ij. Cluſ. Hiſt.* 196.

Allium montanum, foliis Narciſſi anguſtioribus & floribus dilutioribus C. B. Pin. 75. *Noly Narciſſinis foliis ij. altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 196.

Allium montanum, radice oblongâ C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium ſaxatile Acori radice, flore purpureo Bocc. Muſ. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*

Allium montanum, minus C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.

Allium latifolium, Liliflorum. *Moly latifolium, Liliflorum C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 191.

Allium latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente. *Moly latifolium, Liliflorum, flore ſubrubente C. B. Pin. 75. Moly Theophraſti magnum J. B. 2, 568.*

Allium latifolium, Hiſpanicum. *Allium latifolium, Hiſpanicum C. B. Pin. 75. Moly latifolium Eyſt.*

Allium latifolium, luteum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum C. B. Pin. 75. Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore J. B. 2. 562. Moly montanum, latifolium, flavo flore Cluſ. App. alt.*

Allium latifolium, luteum, alterum. *Moly latifolium, luteum, odore Allii, ſecundum C. B. Pin. 75. Moly latifolium, flore flavo Eyſt.*

Allium Africanum, flore purpuraſcente. *Moly Africanum, umbellâ purpuraſcente C. B. Pin. 75. Prodr.* 27.

Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. *Moly exoticum, floribus albo-viridibus*

viridibus C. B. Pin. 75. Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.

Allium ſylveſtre, ſive Moly minus, roſeo amplo flore Bot. Monſp.

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore albo. *Moly anguſtifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. Moly Dioſcoridis Cluſ. Hiſt. 192. Moly Dioſcoridis, parvum quibuſdam J. B. 2. 568.*

Allium anguſtifolium, umbellatum, flore carneo. *Moly anguſtifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.*

Allium humilius, folio Gramineo. *Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin 75. Chamæmoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Dioſc. Cluſii.*

Allium caule triangulo. *Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. Moly picciolo di Peſaro Pon. Bald. Ital. 22.*

Allium anguſtifolium, floribus majoribus. *Moly anguſtifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. Moly minus, flore orbiculato, majore J. B. 2. 568. Moly minus Cluſ. Hiſt. 192.*

Allium anguſtifolium, foliis intortis. *Moly anguſtifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. Moly ſerpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*

Allium ſylveſtre, perpuſillum, Juncifolium, moſchatum J. B. 2. 565. *Moly moſchatum, capillaceo folio C. B. Pin. 76. Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*

Allium differt ab Ornithogalo florum ſitu, à Cepâ foliorum formâ à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore liliaceo, ex petalis ſex compoſito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narciſſus. *Lis-Narciſſe.*

LILIO-NARCISSUS eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex C compoſito, Lilii æmulo. Hujus autem calyx D ſeu embryo E abit in fructum Narciſſi fructus formâ. His notis addenda eſt radix bulboſa, tunicata, qua differt à Lilio, à Narciſſo verò flore polypetalo. *Tab. 207.*

Lilio-Narciſſi ſpecies ſunt

Lilio-Narciſſus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 366. *Narciſſus Indicus, latifolius, rubro flore J. B. 2. 909. Narciſſus latifolius, Indicus, rubro flore Cluſ. Hiſt. 157.*

Lilio-Narciſſus Indicus, ſaturato colore purpuraſcens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 367. *Narciſſus Indicus, Liliaceus, ſaturo colore purpuraſcens Ferr. Flor. 119.*

Lilio-Narciſſus Indicus, maximus, ſphæricus, floribus plurimis, rubris, Lilia-

ceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2.368. *Narcissus Indicus, flore Liliaceo, sphæricus Ferr. Flor.* 129.

Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exteriùs rubente. *Narcissus à D. Gareto, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert.* 28.

Lilio-Narcissus Japonicus, rutilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Japonicus, rutilo flore, Corn.* 158.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2.368. *Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Corn.* 154.

Lilio-Narcissus Africanus, pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L Bat. App. & Par. Bat.*

Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescente Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum, puniceo flore Belladona dictum H. L. Bat. & Par. Bat. Lys rouge du Tertre* 110.

Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73.

Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol.* 77.

Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lilio Convallium Plum.

Lilio - Narcissus seu Narcissus Liliflorus Carolinianus flore albo, singulari, rubente diluto Plux. Phytog. Tab. 42. fig. 3.

Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2.266. *Narcissus Virgineus Park. Par.* 86.

Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cepæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.

Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum, vernum C. B. Pin.* 69. *Colchicum vernum, flavo flore J. B.* 2. 662. *Narcissus vernus, flore luteo Suvert.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum,* 1. *majus C. B. Pin.* 69. *Colchicum flore luteo quorundam J. B.* 2. 661. *Narcissus autumnalis, major Clus. Hist.* 164.

Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis, flore luteo, multiplex Eyst.*

Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus Clus. Hist.* 162. *Narcissus autumnalis, minor J. B.* 2. 662.

Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore C. B. Pin.* 69. *Narcissus Persicus, Croci flore, Colchicis affinis J. B.* 2. 661. *Narcissus Persicus Clus. Hist.* 163.

Lilio-Narcissus Bæticus, luteus, minor, odoratissimus.

Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium ad Narcissum accedens.

GENUS II.

Narciſſo-Leucoium. *Perce-nege.*

NARCISSO-LEUCOIUM eſt plantæ genus, flore A, B liliaceo, ex petalis ſex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus compoſito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C abit deinde in fructum D ſubrotundum, in tria loculamenta diviſum E, ſeminibuſque fœtum F etiam ſubrotundis. His notis addenda eſt radix bulboſa. *Tab. 208.*

Narciſſo-Leucoii ſpecies ſunt

Narciſſo Leucoium vulgare. *Leucoium bulboſum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, hexaphyllon, cum unico flore, rariùs bino J. B. 2. 590. Leucoium bulboſum, hexaphillon Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium flore patulo. *Leucoium bulboſum flore patulo C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, hexaphillum, majus Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum. *Leucoium bulboſum, majus, ſive multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii ſtatuunt C. B. Pin. 55. Leucoium bulboſum, polyanthemum, tardiùs florens, floribus minoribus J. B. 2. 592. Leucoium bulboſum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium pratenſe, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulboſum ſerotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulboſum, trifolium, majus C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591. Leucoium bulboſum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyſt.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulboſum, trifolium, minus C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, minus, triphyllon J. B. 2. 591. Leucoium bulboſum, triphyllon Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulboſum, trifolium, cæruleum C. B. Pin. 56. Leucoium oriphyllum, flore cæruleo Someri Lob. Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*

Narciſſo-Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulboſum, autumnale, latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium Suvert. 20.*

Narciſſo-Leucoium autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, autumnale C.B.Pin.56. Leucoium bulboſum, autumnale, minus, tenuifolium J.B. 2. 593. Leucoium bulboſum, autumnale, minimum Dod. Pempt. 230.*

Narciſſo-Leucoium vernum, capillaceo folio. *Leucoium bulboſum, tenuifolium, vernum C. B. Pin. 56. Leucoium bulboſum, vernum, minimum Cluſ. Cur. poſt. in fol. 15.*

Narciſſo-Leucoium, quaſi planta ad Narciſſum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA eſt plantæ genus, flore A liliaceo, ex petalis ſex B compoſito, cujus calyx C deinde abit in fructum D trigonum, trifariam dehiſ- *Tab. 201.*

centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque fœtum subrotundis G.

Bermudianæ species sunt

Bermudiana Iridis folio, fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana, flore parvo, ex cæruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrinchium Bermudense, floribus parvis, ex cæruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorundam Ejusd. Phytogr. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosa D. Lign. *Sisyrinchium Americanum, radice phœnicea, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primùm allatum fuit.

CLASSIS X.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Papilionaceo.

Hist. lib. 2. cap. 162. Tab. 209.

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ PAPILIONACEUM appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus A quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio B K, cavo, cucullum papyraceum ferente & multifido, simul cum pistillo C L exurgentibus. Petalum superius D, quòd signi cujusdam militaris adinstar explicetur, VEXILLUM audit; inferius E H cymbæ modo concavum, CARINA; quæ verò medium locum occupant F, ALÆ solent appellari, ad exortum auritæ G, perinde ac carina I quæ plerumque in duas partes per longitudinem dehiscit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicendus est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus L excipiatur à vagina quadam M fimbriata, seu potius in stamina divisâ N & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (Gallis *Gousse.*)

Siliqua vel unicapsularis est, vel bicapsularis, vel articulosa. Unicapsularis O in duas valvas (quas Galli appellant *Cosses*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia 11, cylindracea 9, sphærica 10, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata 8, vel alterius formæ. His alimentum subministratur à vasis V per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli T in placentam S influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapsularis X in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta 12 dividitur seminibus fœta 4.

Demum ſiliqua articuloſa Z ex pluribus partibus 5 conſtat articulatione quadam conjunctis, quæ ſingulæ 6 ſemine turgeſcunt 7. Loti ſiliquæ articulatione carent, ſed lamellis quibuſdam ut plurimùm intercipiuntur & in loculos diſtinguuntur. *Tab.* 227.

Sectio I.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus piſtillum abit in ſiliquam unicapſularem & brevem.

Genus I.

Glycyrrhiza. *Regliſſe.*

Glycyrrhiza eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D brevem, ſeminibus fœtam E ut plurimùm reniformibus F. His notis addenda ſunt folia bina, conjugata, coſtæ adhærentia, cui ſummæ folium impar innaſcitur. *Tab.* 210.

Glycyrrhizæ ſpecies ſunt

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioſcoridis echinata, non repens J.B.*2.327. *Glycyrrhiza vera Dioſcoridis Dod. Pempt.*341.

Glycyrrhiza ſiliquoſa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris; Germanica J. B.* 2. 328. *Glycyrrhiza vulgaris Dod. Pempt.* 341. *Regliſſe ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς *dulcis*, & ῥίζα *radix*, quaſi diceretur Radix dulcis.

Genus II.

Cicer. *Pois chiche.*

Cicer eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D brevem, veſicæ inflatæ æmulam, ſeminibuſque fœtam E caput Arietinum F quodammodo referentibus. *Tab.* 210.

Ciceris ſpecies ſunt

Cicer ſativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum J. B.* 2.292. *Dod. Pempt.* 525.

Cicer ſativum, flore ex purpurâ rubeſcente, ſemine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine ex ſaturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer ſativum, ſemine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro Mor. H. R. Bleſ.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 210. LENS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce K surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam C brevem, seminibus fœtam D orbiculatis E, utrinque convexis, hoc est ad centrum crassioribus quàm ad marginem.

Lentis species sunt

Lens vulgaris, semine subrufo C. B. Pin. 346. *Lens. J. B. 2. 317. Lens minor Dod. Pempt. 526.*

Lens vulgaris, semine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, semine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B. 2. 317. Lens Dod. Pempt. 526.*

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hist. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C surgit pistillum B quod deinde abit in siliquam D E veluti cristatam, quandoque echinatam, semine fœtam F reniformi G. His addendum est flores in spicam densam nasci.

Onobrychidis species sunt

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilutè rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Gesneri J. B. 2. 335. Onobrychis Dod. Pempt. 548.*

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis saxatilis, foliis Viciæ angustioribus & longioribus, Aquisextiensis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr. 149.*

Onobrychis seu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, insigniter echinato Lælii Triumf. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, lævi C. B. Pin. 350. quæ ad Hedysarum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C.B.Pin. 350. ad Astragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis ὄνος *asinus*, & βρύχω *rudo*; quod eâ depastâ Asini rudere soleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA est plantæ genus, flore A liliaceo, ex cujus calyce B tubulato, turgidulo, surgit pistillum C quod deinde in siliquam E brevem semine fœtam G subrotundo F. His addendum est siliquam E in vesica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. *Tab. 211.*

Vulnerariæ species sunt

Vulneraria rustica J. B. 2. 362. *Loto affinis, Vulneraria pratensis C. B. Pin. 332. Anthyllis Lenti similis Dod. Pempt. 552.*

Vulneraria rustica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon. 524.*

Vulneraria flore purpurascente. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd. 509?*

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin. 322. Trifolium halicacabum, sive vesicarium J. B. 2. 361. Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlvij.*

Vulneraria, à sanandorum vulnerum facultate, quâ pollere existimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D brevem, semine fœtam E subrotundo F. His addenda sunt folia G ad exortum usque multifida. *Tab. 211.*

Dorycnii species sunt

Dorycnium Monspeliensium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, angustifolium floribus velut in capitulum congestis C. B. Pin. 329. Dorycnium Monspessulanum, fruticosum J. B. 2. 388.*

Dorycnium majus. *Dorycnio Hispanico affinis, alia planta Lob. Illustr. 159.*

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapsularem, longam.

GENUS I.

Faba. *Féve.*

FABA est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D constante. Ex calyce autem E surgit pistillum F quod deinde abit in siliquam G longam, seminibus fœtam H, I, planis & quasi reniformibus K. His notis addendi sunt stipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunti. *Tab. 212.*

Fabæ species sunt

Faba flore candido, lituris nigris conspicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyamos*

J. B. 2. 278. *Faba major recentiorum Lob. Icon.* 57.
Faba flore ex purpurâ nigrefcente C. B. Pin. 338.
Faba lobo longiffimo ac craffiffimo, femine medio extuberante H. Cathol.
Faba lobo & femine medio, plano, arctè colligato, utrinque frontato H. Cathol.
Faba breviffimo lobo, ampliffimo & craffiffimo femine H. Cathol.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, alba Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor five Equina C. B. Pin.* 338.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minor, feu Equina, nigra Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro C. B. Pin.* 338.
Faba rotunda, oblonga feu Cylindracea, minima pluribus, quinis, fenis filiquis uno pediculo exortis feu Hattoniana Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 86.
Faba, à voce Græca φάγω *edo*: fructus enim edulis eft.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

Tab. 213. LUPINUS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D, F feminibus fœtum E H, nunc planis L, nunc fphæricis I. His notis addenda funt folia flabelliformia K G, feu digitatim pediculo innafcentia.

Lupini fpecies funt

Lupinus fativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, femine & flore albo, fativus J. B.* 2. 388. *Lupinus fativus Dod. Pempt.* 529.
Lupinus peregrinus, major vel villofus, cæruleus, major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villofus Prodr.* 148. *Lupinus exoticus, hirfutiffimus J. B.* 2. 289. *Lupinus Indicus Corn.* 207.
Lupinus flore purpurafcente, latifolius, hirfutus feu fylveftris Diofcoridis C. B. in Math. emac. 345.
Lupinus fylveftris, latifolius, flore albo, fativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.
Lupinus latifolius, humilis, hirfutus, flore albo H. Cathol.
Lupinus Americanus, arborefcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.
Lupinus obfoleto colore, Lufitanicus, latifolius.
Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.
Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, majore Bot. Monfp. App. *Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario J. B.* 2. 290. *Lupinus fylveftris, flore cæruleo C. B. Pin.* 348. *Lupinus minor Tabern. Icon.* 494.
Lupinus fylveftris, purpureo flore, femine rotundo, vario, minore Bot. Monfp. App.
Lupinus fylveftris, flore fubrubente C. B. Pin. 348.
Lupinus fylveftris, flore rofeo colore rufefcente C. B. Pin. 348.
Lupinus anguftifolius, cæruleus, elatior Raii Hift. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, *Tingitanus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2.

Lupinus cæruleus, minor, Gadenſis dictus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus cæruleus, minor, perennis, Virginianus, repens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 87.

Lupinus Indicus, minor H. R. Par.

Lupinus ſylveſtris, flore luteo C. B. Pin. 348. *Lupinus luteo flore, ſemine compreſſo, vario, J. B.* 2. 290. *Lupinus luteus Tabern. Icon.* 495.

GENUS III.

Orobus. *Orobe.*

OROBUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B conſtante: ex calyce autem K ſurgit piſtillum E membrana D obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam F teretem, ſeminibus fœtam G plerumque ovatis H. His notis addenda ſunt folia bina, conjugata, coſtæ innaſcentia in mucronem abeunti. **Tab. 214.**

Orobi ſpecies ſunt

Orobus ſylvaticus, purpureus, vernus C. B. Pin. 351. *Galega nemorenſis, verna J. B.* 2. 343. *Orobus Pannonicus*, 1. *Cluſ. Hiſt. ccxxx.*

Orobus ſylvaticus, pallido flore C. B. Pin. 351. *Galega montana Dalechampii J. B.* 2. 343. *Galega montana Lugd.* 1139. *Orobus Pannonicus*, IV. *Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Orobus latifolius, parvo flore purpureo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorenſi vernæ ſimilis, multiflora, flore purpureo J. B.* 2. 345. *Orobus Venetus Cluſ. Hiſt. ccxxxij.*

Orobus latifolius, parvo flore, prorſus albo C. B. Pin. 351. *Galegæ nemorenſi vernæ ſimilis, multifloras, flore albo J. B.* 2. 345.

Orobus ſylveſtris, anguſtifolius, Aſphodeli radice C. B. Pin. 351. *Orobus quorundam, radice bulbosâ, flore albo J. B.* 2. 326. *Orobus Pannonicus*, *iij. Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Orobus ſylvaticus, Viciæ foliis C. B. Pin. 352. *Aſtragalus major Fuchſio J. B.* 2. 334. *Probus Pannonicus*, *ij. Cluſ. Hiſt. ccxxx.*

Orobus ſylvaticus, Viciæ foliis, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Orobus anguſtifolius, Italicus, flore vario. *Aſtragalus quibuſdam Aracho Toſſani Caroli ſimilis J. B.* 2. 326.

Orobus ſylvaticus, foliis oblongis, glabris. *Aſtragalus ſylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. Pin.* 351. *Aſtragaloides ſive Aſtragalus ſylvaticus, Aſtragalo magno Fuchſii vel Chamæbalano leguminoſæ affinis planta J. B.* 2. 334. *Aſtragalus ſylvaticus Thal. Tab.* 1.

Orobus ſylvaticus, noſtras Raii Synopſ. 191.

Orobus Pyrenaicus, foliis nervoſis.

Orobus Americanus, fructu coccineo, nigrâ maculâ notato. *Piſum Indicum, minus, coccineum C. B. Pin.* 343. *Phaſiolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Ægypt.* 31.

Orbus, à vocibus Græcis ἐρέπτω *Edo*, & βοῦς *Bos*: Antiqui enim Orobis Boves ſaginare ſolebant.

GENUS IV.

Piſum. *Pois.*

Tab. 215. PISUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam longam D, ſeminibus fœtam E ſubrotundis F. His notis addendi ſunt caules fiſtuloſi, ut plurimùm infirmi K, quos ita complectuntur folia G ut ab iis tranſadigi videantur. Gætera autem folia I bina, veluti conjugata coſtæ innaſcuntur in claviculas H abeunti.

Piſi ſpecies ſunt

Piſum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Piſum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*

Piſum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.

Piſum majus, quadratum, fructu ſubflavo C. B. Pin. 342.

Piſum umbellatum C. B. Pin. 342. *Piſum erectius, comoſum J. B. 2. 299. Piſum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Piſum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*

Piſum hortenſe, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.

Piſum hortenſe, ſiliquâ maximâ H. R. Par.

Piſum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.

Piſum cortice eduli. *Piſa ſine cortice duriore C. B. Pin. 343. Piſa leptoloba, quæ ſimul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Piſa ſine tunicis durioribus, in ſiliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois goulus.*

Piſum humile, caule firmo. *Piſa nana, rotunda, ſine adminiculis recta H. R. Par. Piſa nana, rotunda Mor. H. R. Bleſ. Pois nains.*

Piſum folio anguloſo. *Piſi pulchra ſpecies, folio anguloſo J. B. 2. 297.*

Piſum ſiliquâ carnoſâ, ſeu falcatâ, eduli Raii Hiſt. 891.

Piſum flore rubente ſtriato, pro coccineo miſſo Raii Hiſt. 891.

Piſum arvenſe, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Piſum minus, è luteo vireſcens Lob. Icon. 66.*

Piſum arvenſe, fructu albo C. B. Pin. 343. *Piſa potiſſimum vulgaria, parva, alba ſive arvenſia J. B. 2. 297.*

Piſum arvenſe, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Piſa parva, viridia J. B. 2. 298.*

Piſum arvenſe, fructu cinereo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.

Piſum arvenſe, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Piſum nigrum Tabern. Icon. 398.*

Piſum arvenſe, flore roſeo, fructu variegato Raii Synopſ. 186.

Piſum ſpontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Geſſe*

Tab. 216. & 217. LATHYRUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſur-

git piſtillum D vaginâ membranaceâ C obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam nunc teretem E, nunc compreſſam H, ſeminibus fœtam F, I, modò Cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum eſt caules N Lathyri compreſſos eſſe cum coſta O elata & margine foliato: Folia verò bina tantùm conjugata P Q nervo R innaſcentia in claviculas S abeunti.

Lathyri ſpecies ſunt

Lathyrus ſativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloſo ſemine J. B. 2. 306. Lathyrus ſive Cicercula Dod. Pempt. 522.*

Lathyrus ſativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J.B. 2. 307. Aracus ſive Cicera Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris ſpecies, flore rubente & albido minori dumetorum ſive Germanicum J.B. 2. 302. Lathyrus ſylveſtris Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus ſylveſtris, major flore atro-purpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo, ſpecioſior J. B. 2. 303. Lathyrus latiore folio Lob. Icon. 68.*

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonenſis, anguſtifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus anguſtifolius, alter Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 51. Lathyrus ſylveſtris, alius, anguſtifolius Cam. Hort.*

Lathyrus anguſtifolius, ſemine maculoſo C. B. Pin. 344. *Lathyrus quædam, quibuſdam Ægyptia Aracus J. B. 2. 308. Cicercula Ægyptiaca Cluſ. Hiſt. ccxxxvj.*

Lathyrus Tingitanus, ſiliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è cæruleo purpuraſcente flore & ſuaviter rubeſcens Eyſt.*

Lathyrus arvenſis, repens, tuberoſus C. B. Pin. 344. *Chamæbalanus leguminoſa J. B. 2. 324. Terræ glandes Dod. Pempt. 550.*

Lathyrus ſylveſtris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, ſylveſtris, dumetorum J. B. 2. 304.*

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri ſiliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hiſpanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monſp. *Lathyri ſpecies lutea J. B. 2. 304.*

Lathyrus anguſtifolius, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus ſiliquâ hirſutâ J. B. 2. 305.*

Lathyrus latifolius, annuus, ſiliquâ articulatâ, hirſutiore H. R. Par.

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine rotundo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius, λεπτόλοβος, ſemine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus anguſtiſſimo folio, ſemine anguloſo H. R. Par. *Lathyrus anguſtifolius λεπτόλοβος, ſemine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bleſ.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyris angustissimo sive capillaceo folio C. B. Prodr.* 148.

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.

Clymenum.

Tabl 218. CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus C, D, E, F, caulibusque Lathyri: foliis verò A multiplici conjugatione costæ innascentibus in claviculas B abeunti.

Clymeni species sunt

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ planâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalis rostrum ambientibus, cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 58.

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulatâ. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phœniceo, foliis labialibus, subalbescentibus, siliquis Orobi Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 55.

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicercula sylvestris Tabern. Icon.* 500. *Lathyrus Viciæformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist.* 899. *Pluk. Phytog. Tab.* 71. *fig.* 2.

GENUS VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220. OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo A B: ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in siliquam E ut plurimùm teretem & Cylindraceam, seminibus fœtam F subrotundis G. His notis addenda sunt folia K modò simplicia, modò conjugata H I, in claviculas L M abeuntia.

Ochri species sunt

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 343. *Lathyri species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B.* 2. 305. *Ervilia sylvestris Dod. Pempt.* 522.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.

Vicia. *Vesse.*

Tab. 221. VICIA est plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D seminibus fœtam E F subrotundis G aut angulatis. His notis addenda sunt folia H bina, quasi conjugata, costæ innascentia in claviculas I abeunti.

Viciæ species sunt

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa J. B.* 2. 310. *Vicia Cam. Epit.* 320.

Vicia sativa, vulgaris, semine cinereo C. B. Pin. 344.

Vicia ſativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo ſemine J. B. 2. 311. Ervum candidum vel Faba veterum Trag. 626.*

Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia ſepium perennis J. B. 2. 313. Cracca major Tabern. Icon. 506.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt. 531.*

Vicia ſepium, folio rotundiore, acuto, ſemine maculato C. B. Pin. 345.

Vicia vulgaris, acutiore folio, ſemine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, ſylveſtris, ſemine parvo & nigro frugum J. B. 2. 312. Aphaca vera, Vicia Mathiolo Lugd. 478.*

Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorenſis ſive dumetorum J. B. 2. 314. Aracus Tabern. Icon. 506.*

Vicia perennis, incána, multiflora Bot. Monſp.

Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monſp. App.

Vicia perennis, multiflora, incana, Inſularum Stœchadum. *Vicia Benghalenſis, hirſuta & incana, ſiliquis Piſi H. L. Bat.*

Vicia ſylveſtris, hirſuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia ſylveſtris, quaſi incana, flore albo J. B. 2. 312. Vicia ſylveſtris, albo flore Cluſ. Hiſt. ccxxxv.*

Vicia ſylveſtris, incana, major & præcox, Pariſienſis, flore ſuaverubente.

Vicia folio ſubrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore Viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris Raii Synopſ. 188.

Vicia ſegetum, cum ſiliquis plurimis, hirſutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva ſive Cracca minor, cum multis ſiliquis hirſutis J. B. 2. 315. Craccæ alterum genus Dod. Pempt. 542.*

Vicia ſegetum, ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Pin. 345.

Vicia minima, cum ſiliquis glabris. *Viciæ ſive Craccæ minimæ ſpecies, cum ſiliquis glabris J. B. 2. 315.*

Vicia ſive Cracca foliis & ſiliquis longioribus Bot. Monſp. *Viciæ parvum genus, folio longo J. B. 2. 316.*

Vicia anguſtifolia, purpuro-violacea, ſiliquâ latâ glabrâ Bot. Monſp.

Vicia multifolia, cum ſiliquis latis J. B. 2. 314.

Vicia ſiliquas ſupra infraque terram edens. *Viciæ ſimilis ſupra infraque terram fructum edens C. B. Pin. 345. Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli J. B. 2. 323. Arachidna di Candia Pon. Bald. Ital. 77.*

Vicia minima, præcox, Pariſienſium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Solonienſis Joncq. Hort. Vicia præcox, verna, minima, Solonienſis, ſemine, hexedro Mor. H. R. Bleſ.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio non ſerrato. *Faba ſylveſtris, fructu rotundo, atro C. B. Pin. 338. Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui ſemina minora J. B. 2. 286. Sylveſtris Græcorum Faba Lob. Icon. 58.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio, flore & fructu ferrugineis. *Faba ſylveſtris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.*

Vicia ſupina, latiſſimo folio ſerrato. *Aracus Fabaceus, ſerratus J. B. 2. 287.*

Vicia ſylvatica, maxima, Piſo ſylveſtri ſimilis J. B. 2. 315. *Piſum ſylveſtre, minus Tabern. Icon.* 498.

Vicia ſylveſtris, lutea, ſiliquâ hirſutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, ſylveſtris J. B.* 2. 313.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliquâ hirſutâ.

Vicia ſerotina, perennis, flore luteo, ſiliqua glabrâ.

Vicia ſylveſtris, lutea, cum galea fuſca J. B. 2. 314.

De Re Ruſtica. Lib. 1. *cap.* 31. Vicia *dicta à vinciendo* (ut ait Varro) *quòd item capreolos habet ut Vitis, quibus ſurſum vorſum ſerpit ad ſcapum Lupini aliumve calamum ad quem ut hæreat, eum ſolet vincire.*

Vicia flore fructuque carens facilè dignoſcitur foliis binis quaſi conjugatis ſeu per plures conjugationes coſtæ innaſcentibus in claviculas abeunti, caulibuſque alatis nec compreſſis.

GENUS IX.

Ervum. *Ers.*

Tab. 221. ERVUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in ſiliquam D utrinque undulatam E, veluti nodoſam, ſeminibus fœtam G ſubrotundis F. His notis addenda ſunt folia bina, quaſi conjugata, coſtæ innaſcentia.

Ervi ſpecies ſunt

Ervum verum Cam. Hort. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore C. B. Pin.* 346. *Orobus ſive Ervum multis J. B.* 2. 321. *Mochus ſive Cicer ſativum Dod. Pempt.* 524.

Ervum verum, flore ſubpurpuraſcente. *Orobus ſiliquis articulatis, ſemine majore, flore ſubpurpuraſcente C. B. Pin.* 346.

Ervum ſemine minore. *Orobus ſemine minore C. B. Pin.* 346. *Orobus Creticus Lugd.* 469.

Ervum ſemine obtuſo, triangulo. *Orobus ſemine obtuſo, triangulo C. B. Pin.* 346. *Orobæum Cicer Lobelii J. B.* 2. 322. *Cicer Orobæum Theophraſti Lob. Icon.* 72.

GENUS X.

Galega.

Tab. 222. GALEGA eſt plantæ genus, flore papilionaceo A: vexillo nempe B alis C & carina D conſtante: ex calyce autem F ſurgit piſtillum E quod deinde abit in ſiliquam G teretem & quaſi Cylindraceam, ſeminibus fœtam H I ut plurimùm oblongis L & veluti reniformibus. His notis addenda ſunt folia bina M, conjugata, coſtæ N affixa, cui ſummæ impar folium O innaſcitur.

Galegæ ſpecies ſunt

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B.* 2. 342. *Dod. Pempt.* 548.

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Galega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
Galega Africana, floribus majoribus & filiquis craffioribus.
Galega Americana, frutefcens, flore purpureo, foliis Sericeis Plum.

GENUS XI.

Aftragaloides.

ASTRAGALOIDES eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, feminibus fœtam E reniformibus. Tab. 223.

Aftragaloides fpeciem unicam novi.

Aftragaloides Lufitanica. *Aftragalus Bæticus Cluf. Hift. ccxxxiiij. Aftragalus Bæticus, lanuginofus, radice ampliffima C. B. Pin. 351. Aftragalus fortè lanuginofus, Bæticus J. B. 2. 340.*

Aftragaloides, quafi planta ad Aftragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B D furgit piftillum C quod deinde abit in filiquamE feminibus fœtam F G fubrotundis H. His notis addendum eft folia bina tantùm I K ad caulium nodos nafci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I. Tab. 223.

Aphacæ fpeciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris C. B. Pin.345. Vicia quæ Pitine Anguillaræ, latâ filiquâ, flore luteo J. B. 2. 316.*

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus piftillum abit in filiquam articulofam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in filiquam D rectam, planam anulatam, articulofam, in fingulis articulis E femine fœtam F rhomboideo G, introrfum emarginato. Tab. 224.

Securidacæ fpeciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, filiquâ latâ, oblongâ J. B. 2. 345. Securidaca vera Cluf. Hift. ccxxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob feminis formam: nullius enim femen, inquit Clufius, aptiùs veterum fecurim meo judicio refert. *Hift. ccxxxvij.*

GENUS II.

Ornithopodium. *Pié-d'Oiſeau.*

Tab. 224. ORNITHOPODIUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, H falcatam, articuloſam, plerumque undulatam, in ſingulis articulis E, F, I, K ſemine fœtam H, L ſubrotundo. His notis addendum eſt ſiliquas Ornithopodii plures ſimul naſci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii ſpecies ſunt

Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flaveſcente J. B.* 2. 350. *Ornithopodium Dod. Pempt.* 544.

Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpuſillum Ornithopodium Lob. Icon.* 81.

Ornithopodium radice tuberculis nodoſâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberoſum Dalechampii Lugd.* 486. *J. B.* 2. 351.

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ compreſſâ. *Ornithopodio affinis hirſuta, Scorpioides C. B. Pin* 350. *Scorpioides leguminoſa J. B.* 2. 349. *Lob. Icon.* 83.

Ornithopodium Scorpioides, ſiliquâ non compreſsâ. *Scorpioides leguminoſa, altera J. B.* 2. 350.

Ornithopodium Scorpioides, Luſitanicum, ſiliquâ undulatâ.

Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio C. B. Pin.* 387. *Telephium Dioſcoridis ſeu Scorpioides ob ſiliquarum ſimilitudinem C. B. Pin. ibid. Telephium Scorpioides J. B.* 2. 889. *Scorpioides Lob. Icon.* 391.

Ornithopodium à vocibus Græcis ὄρνις *Avis*, & πȣ̃ς *Pes*, quaſi diceretur *Pes Avis.*

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225. FERRUM EQUINUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, G, K compreſſam, articulis diſtinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L ſemine fœtis ejuſdem formæ I, F, M.

Ferri Equini ſpecies ſunt

Ferrum Equinum ſiliquâ ſingulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina J. B.* 2. 347. *Ferrum Equinum, vulgare Col. Part.* 1. 300. *Ferrum Equinum Lob. Icon.* 82.

Ferrum Equinum ſiliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum* πολυκέρατον *Col. Part.* 1. 300.

Ferrum equinum Germanicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum Col. Part.* 1. 301. *Ornithopodio affinis ſive potius Soleæ vel ferro Equino herbæ J. B.* 2. 348.

Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS

GENUS IV.

Hedysarum.

HEDYSARUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, H articulosam, undulatam, semine fœtam in singulis articulis E, K, F, L ut plurimùm reniformi I, G. His notis addendi sunt flores in spicam vel in capitulum collecti. *Tab.* 225.

Hedysari species sunt

Hedysarum clypeatum, flore suaviter rubente Eyst. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin.* 350. *Astragalus Romanus sive Hedysarum clypeatum, siliquâ asperâ J. B.* 2. 333. *Onobrychis altera Dod. Pempt.* 549.

Hedysarum clypeatum, flore albido. *Hedysarum clypeatum, flore albo Raii Syllog.* 140.

Hedysarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hist. 929. *Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin.* 350. *Onobrychis clypeata, aspera, minor Prodr.* 149. *Polygalo Gesneri affine, Caput Gallinaceum J. B.*2.350.

Hedysarum annuum, siliquâ asperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatim (id est antrorsum & retrorsum) junctis, flore purpuro-rubente Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore purpuro-cæruleo. *Onobrychis semine clypeato, levi C. B. Pin.* 354. *Onobrychis clypeata, levis C. B. Prodr.* 149.

Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore albido.

Hedysarum triphyllum, Canadense Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadensis, triphylla, siliculis articulatis, asperis triangularibus Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 130.

Hedysarum Indicum, folio singulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, siliculis singularibus, levibus, falcatim per intermedia discriminatis Pluk. Phytog. Tab.* 50. *fig.* 3.

Hedysarum Indicum, folio singulari, subrotundo. *Scorpioides Bisnagarica, folio singulari, rigido, siliquis articulatis, erectis Pluk. Phytog. Tab.* 59. *fig.* 3.

Hedysarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaspatana, diphyllos, siliculis asperis Pluk. Phytog. Tab.*102. *fig.* 1.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, flore purpureo, siliquâ variè distorta Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum triphyllum, fruticosum, supinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.

Hedysarum Americanum, humi fusum, hispidum Plum.

Hedyſarum annuum, majus, Zeylanicum Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis major H. L. Bat. Mimoſa non ſpinoſa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentiſſimi Domini Syen. Breyn. Cent.* 1. 52.

Hedyſarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimoſæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimoſæ foliis, ſiliquis articulatis, aſperis, minor H. L. Bat.*

Hedyſarum differt à Securidaca, fructus & ſeminis formâ : ab Ornithopodio ſiliquarum diſpoſitione.

GENUS V.

Scorpioides. *Chenille.*

SCORPIOIDES eſt plantæ genus, flore A papilionaceo : ex cujus calyce
Tab. 226. B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D articuloſam, Cochleæ aut Erucæ adinſtar in ſe convolutam, in ſingulis articulis E, F ſemine fœtam G ut plurimùm ovato H.

Scorpioidis ſpecies ſunt

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt.* 71.

Scorpioides Buplevri folio, corniculis aſperis, magis in ſe contortis & convolutis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides ſiliquâ Campoide, hiſpidâ J. B.* 2. 898.

Scorpioides ſiliquâ craſsâ Boëlii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, ſiliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides ſiliquâ cochleatâ & ſtriatâ, Olyſſiponenſis H. R. Par. *Scorpioides ſiliquâ ſtriatâ, minus hirſutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

SECTIO IV.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

GENUS I.

Lotus. *Lotier.*

LOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit
Tab, 227. piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D, E, F, G interdum ſeptis tranſversâ poſitis velut in loculamenta diſtinctam, ſeminibuſque fœtam H, I, K ut plurimùm ſubrotundis L, M, O. His notis addenda ſunt folia terna quidem, ſed ad pediculi exortum duabus alis N ceu foliolis ſtipata.

Loti ſpecies ſunt

Lotus ſive Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B.* 2. 356. *Trifolium corniculatum*, 1. *Dod. Pempt.* 573.

Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & anguſtioribus H. Edinb.

Lotus corniculata, hirſuta, minor J. B. 2. 356.

Lotus pentaphyllos, minor, hirſutus, ſiliquâ anguſtiſſima C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, ſiliquis ſingularibus, vel binis, tenuis J. B. 2. 356.*

Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo ſplendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculatæ major ſpecies J. B. 2. 355. Trifolium corniculatum, tertium Dod. Pempt. 574.*

Lotus pentaphyllos, major, hirſutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in ſylveſtribus Cæſalp. 244.*

Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Geſn.*

Lotus Pentaphyllos, fruteſcens, tenuiſſimis glabris foliis C. B. Pin. 332.

Lotus Hiſpanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.

Lotus πολυκέρατος, fruticoſa, Cretica, argentea, ſiliquis longiſſimis, propendentibus, rectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 176.

Lotus ὀλιγοκέρατος Cretica, lutea, ſiliquis longis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quædam Cretica P. Alp. Exot. 272.*

Lotus pentaphyllos, ſiliquoſus, villoſus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirſutum valde J. B. 2. 360. Oxytriphyllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon. 31.*

Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.

Lotus villoſus, altiſſimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monſpeſſulanum J. B. 2. 359. Lotus Lybica Dalechampii Lugd. 509.*

Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratenſis, ſiliquoſus Cluſ. Hiſt. ccxliiij.*

Lotus pratenſis, ſiliquoſus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, lutea, Monſpelienſis J. B. 2. 359. Lotus trifolia, pratenſis, ſiliquoſa Monſpelienſium Lob. Icon. 42.*

Lotus maritima, lutea, ſiliquoſa, folio pingui, glabro Bot. Monſp. *Lotus ſiliquoſa, lutea, ſiliquis pinnatis, ſtrictioribus & longioribus Raii Hiſt. 967.*

Lotus ruber, ſiliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus ſiliquoſa, flore fuſco, tetragonolobus J. B. 2. 358. Lotus ſiliquoſus, rubello flore Cluſ. Hiſt. ccxliiij.*

Lotus pentaphyllos, ſiliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium ſive Lotus Hierazune, edulis, ſiliquoſa J. B. 2. 365. Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot. 268.*

Lotus ſiliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii ſiliquis J. B. 2. 358. Lotus peculiaris, ſiliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab. xxv.*

Lotus pentaphyllos, ſiliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Loto ſiliquoſæ aliquo modo ſimilis, Coronopus ex Codice Cæſareo J. B. 2. 358. Coronopus ex Codice Cæſareo Dod. Pempt. 109.*

Lotus maximus, Luſitanicus, luteus.

Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hiſt. 970.

Ab eo genere excludendæ ſunt plantæ ſequentes. *Lotus hortenſis, odora C. B.*

Pin. 331. *quæ Meliloti ſpecies eſt.* *Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin.* 332. *ad Cytiſum referendus.* *Lotus pentaphyllos, veſicaria C. B. Pin.* 332. *ad Vulnerariam ſpectans.*

GENUS II.

Trifolium. *Trefle.*

Tab. 228. TRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A papilionaceus eſt, conſtat enim vexillo B, alis C, & carina D ex calyce E emergentibus, ſimul cum piſtillo G vaginâ ſuâ fimbriatâ F obvoluto. Illud autem deinde abit in capſulam I in calyce ipſo H reconditam & ſemine fœtam K ut plurimùm reniformi L, per maturitatem arctè capſulæ adhærente.

Flos M monopetalos eſt papilionacei æmulus: ex cujus calyce N ſurgit piſtillum O quod deinde abit in capſulam Q membranaceam V, in calyce P T reconditam, ſemine fœtam R Z ut plurimùm oblongo vel reniformi S Y. His notis addenda ſunt folia terna * rarò quaterna aut quina, niſi in Quadrifolio, eidem pediculo inſidentia.

Trifolii ſpecies ſunt

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Aſphaltites ſive bituminoſum, odoratum J. B.* 2. 366. *Trifolium bituminoſum Dod. Pempt.* 566.

Trifolium pratenſe, flore monopetalo. *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. Pin.* 327. *Trifolium purpureum, vulgare J. B.* 2. 374. *Trifolium pratenſe Tabern. Icon.* 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & anguſtioribus, floribus ſaturatioribus Raii Synopſ. 194.

Trifolium pratenſe, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon.* 522. *Trifolium pratenſe, album, à Fuchſio depictum, ſive mas J. B.* 2. 379.

Trifolium pratenſe, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratenſe, album, ſiliquâ bivalvi, caule fiſtuloſo, folio ſubtus purpuro-nigris maculis notato Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 137.

Trifolium pratenſe, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum ſeu veſicarium, minus, purpureum J. B.* 2. 379. *Trifolium pratenſe, Salmanticum Cluſ. Hiſt. ccxlvij.*

Trifolium pratenſe, luteum, capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratenſe, luteum, fœmina, flore pulchriore ſive Lupulino J. B.* 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus Cluſii 2, non album, ſed rubrum J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, ij Cluſ. Hiſt. ccxlv.*

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpurafcens, folio obtufo, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.

Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Clufii J. B.* 2. 380. *Trifolium majus,* 1 *Cluf. Hift. ccxlv.*

Trifolium fpicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, fpicatum five Lagopus maximus J. B.* 2. 376. *Lagopum maximum, folio & facie Trifolii pratenfis. Lob. Icon.* 39.

Trifolium fpicâ oblongâ, rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij, purpureum Clufio J. B.* 2. 375. *Trifolium majus, tertium Cluf. Hift.ccxlv.*

Trifolium montanum, fpicâ longiffimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & fpicâ longiore J. B.* 2. 375. *Lagopus major, alter Dod. Pempt.* 578.

Trifolium montanum, anguftiffimum, fpicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium anguftifolium, fpicatum J. B.* 2. 376. *Altera anguftifolia Lagopus Lob. Icon.* 40.

Trifolium Hifpanicum, anguftifolium, fpicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium anguftifolium, Hifpanicum five Lagopus anguftifolius, flore dilutè rubente J. B.* 2. 377. *Lagopus anguftifolius, Hifpanicus Cluf. Hift. ccxlvij.*

Trifolium Lagopoides, hirfutum, anguftifolium, Hifpanicum, flore ruberrimo Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat.* 1107.

Trifolium arvenfe, humile fpicatum, five Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B.* 2. 377. *Lagopus Dod. Pempt.* 577.

Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hift. Oxon. Part. 2. 141.

Trifolium Lagopoides, flore fubluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annuum, hirfutum, pallidè luteum five ochroleucon Mor. Hift. Oxon. Part.* 2. 141. *Trifolium pratenfe, hirfutum, majus, flore albo-fulphureo feu ὀχρολεύκῳ Raii Hift.* 943.

Trifolium capitulo ftellato, folliculato, globofo C. B. Pin. 329.

Trifolium ftellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium ftellatum, purpureum, Monfpeffulanum J. B.* 2. 376.

Trifolium ftellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipfaci quorundam Raii Synopf.* 194.

Trifolium globofum five capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr.* 143. *Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B.* 2. 378.

Trifolium globofum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Perfonatæ Cherleri J. B.* 2. 377.

Trifolium capitulo fpumofo, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentofis per caulium longitudinem J. B.* 2. 379. *Trifolium Fragiferum, tomentofum Bot. Monfp.*

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, majus C. B. Pin.329. *Prodr.* 140. *Trifolium, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J.B.* 2.278.

Trifolium capitulo ſpumoſo, aſpero, minus C. B. Pin.329. *Prodr.* 140.

Trifolium capitulis Thymi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis J. B.* 2. 378.

Trifolium capitulo oblongo, aſpero C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, folio cordato, flore rubro Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Cluſ. Hiſt. Cur. poſt. in fol.* 39.

Trifolium Fragiferum, Friſicum, capitulo ſaturè violaceo Cluſ. Cur. poſt. in fol. 39.

Trifolium Fragiferum, noſtras, purpureum, folio oblongo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*

Trifolium ſemen ſub terram condens H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, ſubterraneum, Gaſtonium, reticulatum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 138. *Trifolium ſubterraneum ſive folliculo ſub terram condens Bot. Monſp.*

Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum H. Cathol.

Trifolium minus, ſupinum, capitulis denſiori lanugine candicantibus Triumfeti H. Cathol.

Trifolium parvum, hirſutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, ſemine magno Raii Hiſt. 945. *Trifolium parvum, hirſutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine magno Ejuſd. Synopſ.* 194.

Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis Raii Synopſ. 194.

Trifolium phæum, fuſcum, luxurians, quaternis, quinis, & ſenis foliis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortenſe, album C. B. Pin.* 327. *Quadrifolium phæum, fuſcum hortorum Lob. Icon.* 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum Lobelii J. B.* 2. 380.

Trifolium, à terno foliorum numero.

Ab eo genere excludi debent. *Trifolium paluſtre C. B. Pin.* 327. *quod eſt ſpecies Menyanthis. Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *ad Melilotum referendum. Trifolium Alpinum, argenteum, Perſici flore C. B. Pin.*328. *Quinquefolii ſpecies. Trifolium album, anguſtifolium, floribus velut in capitulum congeſtis C. B. Pin.* 329. *Vide Dorycnium Trifolium Acetoſum ad Oxydem revocandum. Trifolium Hepaticum C. B.* 330. *Ranunculi ſpecies. Trifolium cochleatum, turbinatum ſcutellatum, inter Medicæ ſpecies annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. *Melilot.*

Tab. 229. MELILOTUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in capſulam D G nudam, hoc eſt in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero ſemine fœtam E H ſubrotundo F I. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis inſidentia.

Meliloti ſpecies ſunt

Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris, flore luteo J. B. 2. 370. Melilotus Germanica Lob. Icon.* 43.

Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus major, candida Trag.* 590. *Melilotus 2, flore candido Dod. Pempt.* 567.

Melilotus ſiliquis longioribus, acutis. *Melilotus 4, lutei floris, longioribus ſiliquis Dod. Pempt.* 567.

Melilotus vulgaris, altiſſima, fruteſcens, flore albo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus vulgaris, altiſſima fruteſcens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*

Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum ſive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *Trifolium corniculatum, ij. Dod. Pempt.* 573.

Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech id eſt Melilotus P. Alp. Ægypt.* 49. *Melilotus Ægyptia, Alchimelech vocata J. B.* 2. 357.

Melilotus Italica, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno ſemine, rotundo, rugoſo J. B.* 2. 371. *Melilotus Italica Cam. Icon. xxix.*

Melilotus anguſtifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifolium anguſtifolium, repens, folliculis rotundis C. B. Prodr.* 144. *Melilotus vulgari noſtrati affinis, folio minore & anguſtiore J. B.* 2. 371.

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis minoribus, ſpicatim & densè diſpoſitis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova Berardi, ſeu erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hiſt.* 951.

Melilotus lutea, minor, floribus & ſiliculis majoribus, ſpicatim & rarò diſpoſitis, foliis anguſtioribus, maculis ſub exortum notatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161.

Melilotus Meſſanenſis, procumbens, folliculis rugoſis, ſublongis, ſpicis florum brevibus Raii Hiſt. 952.

Melilotus capſulis reni ſimilibus, in capitulum congeſtis. *Trifolium pratenſe, luteum, capitulo breviore C. B. Pin.* 328. *Trifolium pratenſe, luteum, mas, flore minore, ſemine multo J. B.* 2. 380. *Trifolium arvenſe Tabern. Icon.* 523.

Melilotus major, odorata, violaceo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus hortenſis, odora C. B. Pin.* 331. *Lotus ſativa, odorata, annua, flore cæruleo J. B.* 2. 368. *Trifolium odoratum, alterum ſive Lotus ſativa Dod. Pempt.* 571.

Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum, Creticum C. B. Pin.* 142. *J. B.* 2. 381.

Melilotus à vocibus Græcis μελι *Mel*, & λωτος *Lotus*; quaſi dicas Lotum mel olentem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 229. ANONIS est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam turgeſcentem, nunc longiorem D, nunc breviorem H, bivalvem E F, I, ſeminibuſque fœtam G L ut plurimùm reniformibus. His notis addenda ſunt folia terna M N ſingulis pediculis plerumque inſidentia; quandoque enim in eadem planta naſcuntur folia ſingularia O.

Anonidis ſpecies ſunt

Anonis ſpinoſa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, purpurea J. B. 2. 395. Anonis Dod. Pempt. 743.*

Anonis ſpinoſa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis ſive Reſta Bovis vulgaris, alba J. B. 2. 395. Anonis flore albido Dod. Pempt. 743.*

Anonis ſpinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non ſpinoſa, purpureo flore J. B. 2. 393. Anonis non ſpinoſa, purpurea Tabern. Icon. 529.*

Anonis ſpinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.

Anonis non ſpinoſa, caulibus procumbentibus H. L. Bat.

Anonis non ſpinoſa, purpurea, ſupina, minima Raii Hiſt. 957.

Anonis puſilla, villoſa & viſcoſa, purpuraſcente flore. *Trifoliis affinis Anonis minima, hirſuta Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè ſerratis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer ſylveſtre, latifolium triphyllon C. B. Pin. 347. Cicer ſylveſtre, trifolium J. B. 2. 295. Cicer ſylveſtre, tertium Dod. Pempt. 525.*

Anonis montana, præcox, purpurea, fruteſcens Mor. H. R. Bleſ. *Anonis purpurea, fruteſcens, non ſpinoſa A. R. Par. 57.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio tridentato carnoſo.

Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci C. B. Pin. 328. Trifolium Alpinum, Rhæticum, Aſtragaloides J. B. 2. 376. Trifoglio anguſtifoglio, Alpino Pon. Bald. Ital. 194.*

Anonis maritima, Gadenſis, non ſpinoſa, floribus in foliorum alis.

Anonis annua, pumilla, flore purpuraſcente.

Anonis Alpina, pumila glabra, non ſpinoſa, purpurea.

Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo prægrandi, integro, ſerrato folio lucido, ſpicâ Alopecuroides H. Cathol.*

Anonis non ſpinoſa, rotundifolia, ſpicata, purpurea, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 60. Tab. 48.

Anonis procumbens, maritima, noſtras, foliis hirſutie pubeſcentibus Raii Synopſ. 196.

Anonis fruteſcens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria fruteſcens Americana, triphylla, foliis firmioribus, glabris, flore purpureo Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.*

Anonis

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa Dalechampio Natrix J. B. 2. 393. Anonis ſine ſpinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*

Anonis non ſpinoſa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non ſpinoſa, Natrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*

Anonis viſcoſa, ſpinis carens, lutea, latifolia, annua Bot. Monſp.

Anonis annua, erectior, latifolia, glutinoſa, Luſitanica.

Anonis non ſpinoſa, flore luteo variegato, anguſtifolia, maritima.

Anonis puſilla, glabra, anguſtifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis puſilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*

Anonis ſpinis carens, lutea, minor Bot. Monſp.

Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Ononis lutea, ſylveſtris, minima Col. Part. 1. 301.*

Anonis Aſiatica, fruteſcens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Aſiatica, fruteſcens, trifolia, floribus luteis, amplis H. L. Bat.*

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio rotundiori.

Anonis Hiſpanica, fruteſcens, folio Roſæ ſylveſtris.

Anonis Americana, folio latiori, ſubrotundo. *Anil ſive Indigo Guadalupenſis H. R. Par. App.*

Anonis Phaſeolodes, bituminoſa, ſcandens. *Phaſeolus Africanus, hirſutus, bituminoſus, ſiliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*

Anonis vel potius Ononis, à voce Græca ὄνος *Aſinus*, quaſi dicas plantam Aſinis gratam.

GENUS V.

Fœnum-Græcum. *Fenugrec.*

FŒNUM-GRÆCUM eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D nonnihil planam, corniformem, ſeminibus fœtam E plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus F G. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia. *Tab. 230.*

Fœni-Græci ſpecies ſunt

Fœnum-Græcum ſativum C. B. Pin. 348. *Fœnu-Græcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre C. B. Pin. 348. *Fœnum-Græcum ſylveſtre Dalechampii Lugd. 431. J. B. 2. 365.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre, minus, Arabicum H. L. Bat.

Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidacæ genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedyſarum minimum Dalechampii Lugd. 446.*

Fœnum-Græcum ſylveſtre, ſiliquis plurimis, longioribus. *Fœnum-Græcum ſylveſtre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum ſylveſtre, polyceration, majus, Creticum Bryn. Cent. 1. 79.*

Fœnum-Græcum Siculum, ſiliquis Ornithopodii. *Anonis pulchra viſu, foliis Ciceris, Ornithopodii ſiliquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luferne.*

Tab. 231. MEDICA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B furgit piftillum C quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ æmulum, feminibus fœtum G, H, I ut plurimùm reniformibrs K.

Medicæ fpecies funt

Medica major, erectior, floribus purpurafcentibus J. B. 2. 382. *Trifolium filiquâ cornutâ five Medica C. B. Pin.* 330. *Medica legitima Cluf. Hift. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium filiquâ cornutâ, five Medica flore violaceo C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium filiquâ cornutâ, five Medica flore luteo C. B. Pin.* 330.

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium filiquâ cornutâ five Medica flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin.* 330.

Medica fylveftris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium fyveftre, luteum, filiquâ cornutâ, vel Medica frutefcens C. B. Pin.* 330. *Medica flavo flore Cluf. Hift. ccxliij.*

Medica fylveftris, floribus è luteo pallefcentibus. *Trifolium fylveftre, luteum, filiquâ cornutâ, vel Medica frutefcens, flore luteo-albo C. B. Pin.* 330.

Medica fylveftris, floribus è cæruleo virefcentibus. *Trifolium fylveftre, luteum, filiquâ cornutâ, five Medica frutefcens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin.* 330.

Medica fylveftris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, five Medica marina J. B.* 2. 378. *Trifolium cochleatum, maritimum, tomentofum C. B. Pin.* 329. *Medica lutea, Gnaphalitea, marina, noftra, è Littore Veneto Donat.* 63.

Medica fcutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin.* 329. *Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt.* 575.

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel fcutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtufo C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin.* 329. *Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, fine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbinatum, five fructu compreffo, oblongo C. B. Pin.* 329.

Medica hirfuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compreffo, fpinis horrido C. B. Pin.* 329.

Medica echinata, hirfuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenfe C. B. Pin.* 329. *Tribulus terreftris, minor, repens Lugd.* 514.

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvenfe, fructu*

minore C. B. Pin. 330. *Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd.*513.

Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. *Trifolium folliculis coronæ ſimilibus C. B. Prodr.*141. *Trifolium folio obtuſo, folliculis coronatis C. B. Pin.* 329. *Medica cochleata*, πολύκαρπος, *annua, capſulâ minima, coronatâ Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 145.

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, non crenato. *Trifolium cochleatum, polycarpon, folio obtuſo, non crenato C. B. Pin.* 329.

Medica πολύκαρπος, folio obtuſo, crenato. *Trifolium cochleatum polycarpon, folio obtuſo, crenato C. B. Pin.* 329.

Medica cochleata, δίκαρπος, capſulâ rotundâ, ſpinosâ foliis eleganter diſſectis H.L.Bat. *Trifolium fructu echinato, foliis eleganter diſſectis Bot. Monſp. Trifolium cochleatum, ſpinoſum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent.* 1. 181.

Medica perennis, fructu ciliari. *Medica ciliaris Guillandini Raii Hiſt.* 965.

Medica annua, fructu ciliari. *Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monſp.*

Medica fruteſcens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hiſt. 961.

Medica orbiculata, πολύκαρπος, fructu minore Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, fructu lato, ſimplici volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, minor, ſpinoſa, ſimplici majore volutâ Raii Hiſt. 962.

Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugoſis Raii Hiſt. 962.

Medica doliata ſeu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugoſis & per maturitatem nigricantibus Raii Hiſt. 962.

Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.

Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hiſt. 962.

Medica cochleata, ſpinoſa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum ſpinulis reflexis Raii Hiſt. 962.

Medica foliis & ſemine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, major, δίκαρπος Raii Hiſt. 963.

Medica ſpinoſa, δίκαρπος, fructu ovali, ſpinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hiſt. 963.

Medica doliata, ſpinoſa, πολύκαρπος Raii Hiſt. 964. *Medica tornata, ſpinoſa Park. Theat.* 1116.

Medica doliata, ſpinoſa, hirſuta, minima Raii Hiſt. 964.

Medica marina, major, ſpinoſa Park. Theat. 1115.

Medica cum orbiculis laxis, echinatis, minoribus, non extantibus ſpinulis Raii Hiſt. 965.

Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, craſſo, lanuginoſo, ſemicordato H. Cathol.

Medica magno fructu, aculeis ſurſum & deorſum tendentibus. *Trifolium cochleatum, echinatum, ſive Medica ſpinis ſurſum deorſumque rigentibus Park. Theat.* 116. *Trifolium cochleatum, ſpinoſum, majus, ſpinis ſurſum & deorſum tendentibus Mor. H. R. Bleſ.*

Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. *Trifolium cochleatum ſive*

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

Lib. 28. *cap.* 16. Medica, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Perſarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231. MEDICAGO eſt plantæ genus, flore A papilionaceo: ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D planum, orbiculatum, quaſi falcatum, ſemine fœtum E, F ferè reniformi G.

Medicaginis ſpecies ſunt

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 330. *Medica lunata J. B.* 2. 386. *Lunaria radiata Italorum, Medica lunata ſive falcata Lob. Icon.* 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hiſpanica. *Loto affinis ſiliquis hirſutis, circinatis C. B. Pin.* 333. *Auricula Muris Cam. Tab. viij. J. B.* 2. 387.

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot.* 257.

Medicago trifolia, fruteſcens, incana. *Cytiſus incanus, ſiliqua falcatis C. B. Pin.* 389. *Cytiſus ſiliquâ incurvâ, folio candicante J. B.* 1. 361. *Cytiſus ut exiſtimatur Dod. Pempt.* 569.

Medicago, id eſt planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaſeolus. *Haricot.*

Tab. 232. PHASEOLUS eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo: ex cujus calice D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam longam E, ſemine fœtam F F ut plurimùm reniformi G, vel ovato. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis inſidentia, tum & plantæ habitus.

Phaſeoli ſpecies ſunt

Phaſeolus vulgaris Lob. Icon. 59. *Smilax hortenſis, ſive Phaſeolus major C. B. Pin.* 339. *Smilax hortenſis J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax hortenſis, fructu nigro J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu flavo. *Smilax hortenſis, fructu flavo J. B.* 2. 253.

Phaſeolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortenſis, fructu rubro J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu livido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu pallido. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortenſis, fructu violaceo J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaſeolus major ſive Smilax hortenſis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto. *Smilax hortenſis, fructu albo, nigris venis & lituris diſtincto J. B.* 2. 255.

Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato. *Phaſeolus vulgaris, fructu purpuraſcente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*

Phaſeolus hortenſis, minor. *Smilax hortenſis minor C. B. Pin.* 339.

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo, vel Phaſeolus parvus, Italicus C. B. Pin.* 339. *Phaſiolus albus Lugd.* 472.

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu ſubnigro. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, vel Phaſeolus parvus, Italicus, fructu ſubnigro C. B. Pin.* 339.

Phaſeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu minori albido, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente vel Phaſiolus parvus, Italicus, fructu minori, albido, cum orbita rubente aut nigricante C.B Pin.* 339. *Phaſiolus vulgaris, Italicus, humilis, ſeu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B.* 2. 258.

Phaſeolus peregrinus, hortenſi affinis, ſemine lato, albo, multis nigris venis ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſiolus lato, ſtriato ſive radiato ſemine J. B.* 2. 267. *Phaſeoli peregrini* 1 *genus alterum Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, fructu lato, compreſſo, albo. *Phaſeoli magni, lati, albi Lob. Icon.* 60.

Phaſeolus peregrinus, primo ſimilis, fructu lato, albo, ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, ix Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus hortenſi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phaſioli tumidi, minores, nivei J. B.* 2. 259. *Phaſeolus peregrinus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, ex nigro ſubvireſcens C. B. Pin. 340. *Phaſiolus Laburni fructu ex nigro ſubvireſcente ſive Ægyptius, flore luteo J. B.* 2. 262. *Phaſeolus peregrinus, v Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, colore rubeſcente C. B. Pin. 340. *Smilax hortenſis ſive Phaſeolus Anagyridi ſimilis ferè, colore rubeſcente J. B.* 2. 261. *Phaſeolus peregrinus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxiij.*

Phaſeolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ inſignito C. B. Pin. 340. *Phaſeolus niveus, minor, circa hilum nigrâ maculâ inſignitus J.B.* 2. 260. *Phaſeolus peregrinus, iiij. Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, C. B. Pin. 340. *Phaſeolus vulgari minor & planior, ſubrubro colore, foliis anguſtis J. B.* 2. 270. *Phaſeolus peregrinus, vj, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, anguſtifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, vij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, viij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, x. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*

Phaſeolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xj. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, fructu ſubrubente, nigris ſtriis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaſeolus peregrinus, xij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ macula inſignitus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iij, peregrinus Cluſ. Exot. 64.*

Phaſeolus peregrinus, niger, maculâ ſubalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaſeolus iv, peregrinus Cluſ. Exot. 64.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis nigris venis aſperſis, fructu atro-ſplendente C. B. Pin. 340. *Phaſeoli tumidi, nigri, ſplendentes J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xiij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobis flaveſcentibus, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli nigri J. B. 2. 558. Phaſeolus peregrinus, xiij. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Æthiopicus, lobo ſaturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaſeoli atro-violacei J. B. 2. 258. Phaſeolus peregrinus, xv. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

Phaſeolus Ægyptiacus, nigro ſemine C. B. Pin. 341. *Phaſeolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt. 31.*

Phaſeolus Ægyptiacus, ſemine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rufum Alpini Cluſ. Hiſt. ccxxvij.*

Phaſeolus Americanus, ſive Lablab ſemine roſeo D. Lign.

Phaſeolus Indicus, cocleato flore Triumf. 93. *Phaſeolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, ſeminibus fuſcis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bat.*

Phaſeolus puniceo flore Corn. 184. *Phaſeolus Indicus, flore coccineo ſeu puniceo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 69.*

Phaſeolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaſeolus ſiliquis rotundis, Viciæ fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bleſ.*

Phaſeolus hortenſis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.

Phaſeolus Americanus, tenuiſſimis viticulis ſeſe propagans.

Phaſeolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaſeoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B. 2. 262.*

Phaſeolus minor, Coloſſinus, ſiliquis longiſſimis Mor. H. R. Bleſ.

Phaſeolus Braſilianus, alter, fructu nigro, Piſi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phaſiolus latâ ſiliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B. 2. 261. Phaſeolus Braſilianus, alter Cluſ. ad Monard.*

Phaſeolus Africanus, perennis, minor, flore ſuaverubente Oldenl.

Phaſeolus Americanus, folio ſinuato & veluti haſtato.

Phaſeolus Americanus, ſtrumosâ radice, flore purpureo, ſiliquâ anguſtiſſimâ Plum.

Phaſeolus Americanus, ſtrumosâ radice, flore luteo, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, hirſutus, ſiliquis quaſi nodoſis Plum.

Phaſeolus Americanus, ampliſſimus, ſiliquâ maximâ, fructu coccineo, duro Plum.

Phaseolus Americanus, amplissimus, magno flore, siliquis tenuioribus, falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, hirsutus, siliquis articulosus Plum.

Phaseolus Americanus, radice tuberosâ, esculentâ, siliquis quasi articulosis, hirsutis Plum.

Phaseolus Americanus, flore cochleato, siliquis falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, maritimus, fructu duro, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, fructu minimo, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, florum spicâ pyramidatâ, semine coccineo, nigrâ maculâ notato Plum.

Phaseolus Americanus, floris vexillo amplissimo, siliquis rectis, teretibus Plum.

Phaseolus maritimus, rotundifolius, flore purpureo, siliquâ brevi cristatâ, semine fusco, striato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaseolus maritimus, Indicus, perennis, trifoliatus, subrotundus, siliquâ longâ, Fabâ fuscâ, oblongâ H. Amstel. Phaseolus Brasilicus Ferr. Flor.* 383.

Phaseolus sylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, siliquâ tenui, nigrâ, semine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaseolus subhirsutus, Americanus, exitiosus, siliquis longis cauliculis insidentibus Pluk. Phytog. Tab.* 214. *fig.* 2.

Phaseolus, quasi Phaselus, ob seminis formam, quæ Phaselum repræsentat.

SECTIO V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam bicapsularem.

GENUS I.

Astragalus. *Astragale.*

ASTRAGALUS est plantæ genus, flore A papilionaceo, vexillo nempe B, carinâ C, & alis D constante. Ex calyce autem E surgit pistillum G vagina F obvolutum, quod deinde abit in siliquam H, N, P bicapsularem I K. O O. Q R. S T. seminibus fœtam L M, reniformibus V. His notis addenda sunt folia bina, quasi conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur. *Tab.* 233.

Astragali species sunt

Astragalus tuberosus, scandens, Fraxini folio. *Apios Americana Corn.* 200.

Astragalus purpureus perennis, spicatus, Pannonicus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 106. *Onobrychis spicata, flore purpureo C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibusdam, purpureo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 1 *Clus. Hist. ccxxxviij.*

Astragalus floribus Viciæ dilutè purpureis aut cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part.

2. 106. *Onobrychis floribus Viciæ dilutè cæruleis C. B. Pin.* 351. *Onobrychis quibusdam, subcæruleo flore J. B.* 2. 337. *Onobrychis ij. Hist. Clus. ccxxxix.*

Astragalus perennis, spicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis spicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis C. B. Pin.* 350. *Onobrychiæ quibusdam, flore pallido vel Polygalon J. B.* 2. 337. *Onobrychis* 3. *Clus. Hist. ccxxxix.*

Astragalus quidam montanus vel Onobrychis aliis J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Viciæ majoribus, cæruleo-purpurascentibus vel foliis Tragacanthæ C. B. Pin.* 351. *Onobrychis* 4. *Clus. Hist. ccxl.*

Astragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris sive sylvestris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza sylvestris, floribus luteo-pallescentibus C. B. Pin.* 330. *Fœnum-Græcum sylvestre sive Glycyrrhiza sylvestris quibusdam J. B.* 2. 330. *Fœnum-Græcum sylvestre, primum Dod. Pempt.* 547.

Astragalus luteus, perennis, siliquâ gemellâ, rotundâ, vesicam referente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer sylvestre, foliis oblongis, hispidis, majus C. B. Pin.* 347. *Cicer sylvestre, multifolium J. B.* 2. 294. *Cicer sylvestre, primum Dod. Pempt.* 525.

Astragalus luteus, annuus, Monspeliacus, procumbens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis C. B. Pin.* 349. *Securidaca altera sive minor J. B.* 2. 347. *Hedysarum alterum Dod. Pempt.* 546.

Astragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculo insidentibus. *Glauci leguminosæ affinis C. B. Prodr.* 150.

Astragalus annuus, angustifolius flosculis subcæruleis, cauliculis adhærentibus. *Vicia Sesamacea, Apula Col. Part.* 1. 303. *Fœnu-græco sylvestri Tragi in quibusdam accedens planta J. B.* 2. 331.

Astragalus annuus, angustifolius, flosculis pediculis oblongis insidentibus. *Stella leguminosa J. B.* 2. 350. *Stella leguminosa, Arturo Cortusi Lob. Icon.* 83.

Astragalus Africanus, luteus, odoratus Bot. Monsp. *Astragalus Africanus, flore luteo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Astragalus Canadensis, flore viridi, flavescente A. R. Par. 65.

Astragalus Monspessulanus J. B. 2. 338.

Astragalus Monspessulanus, flore albo.

Astragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.

Astragalus supinus, siliquis villosis, glomeratis. *Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore purpureo, major Turnefortii H. L. Bat.*

Astragalus pumilus, siliquâ Epiglottidi formâ. *Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore albo, minor Turnifortii H. L. Bat.*

Astragalus incanus, siliquâ incurvâ Bot. Monsp. *Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin.* 350. *Onobrychis incana Prodr.* 149.

Astragalus montanus, purpureus Anglicus. *Glaux montana, purpurea, nostras Raii Hist.* 939.

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.

Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, veſicarius.

Aſtragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramoſus, flore cæruleo glomerato.

Aſtragalus Alpinus, foliis Viciæ anguſtioribus, flore ochroleuco.

Aſtragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ ſubrotundis, flore ochroleuco, glomerato.

Aſtragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramoſus, flore ochroleuco, glomerato.

GENUS II.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D bicapſularem, ſeminibuſque fœtam E reniformibus F. His notis addenda ſunt folia G bina, veluti conjugata, coſtæ adhærentia in mucronem H ſæpè abeunti. Tab. 234.

Tragacanthæ ſpecies ſunt

Tragacantha Maſſilienſis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin.* 388. *Cluſ. Cur. poſt. Add.* 60.

Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Cluſ. Hiſt.* 108. *Tragacanthæ affinis lanuginoſa ſive Poterium C. B. Pin.* 388.

Tragacantha Alpina, ſempervirens, floribus purpuraſcentibus. *An Poterium Dalechampii Lugd.* 1487.

Tragacantha, à vocibus Græcis *τράγος Hircus*, & *ἄκανθα Spina*, quaſi dices Spinam Hircinam.

GENUS III.

Pelecinus.

PELECINUS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam D planam, bicapſularem, & bivalvem E E, G G, ſeminibus fœtam F, planis, ut plurimùm reniformibus. Tab. 234.

Pelecini ſpeciem unicam novi

Pelecinus vulgaris. *Securidaca ſiliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin.* 349. *Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B.* 2. 348. *Securidaca peregrina Cluſ. Hiſt.* ccxxxviij.

CLASSIS XI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Violæ, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapsularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235. BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A fornicatum est, inferius B concavum & caudatum, duobus lateralibus C Dauritis E F & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2 cauda experte. Pistillum L duobus foliolis M N stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus veluti musculis Q constantem, vi elastica R hac illac dissilientem S, seminibusque fœtum V, axi T T ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina Dod. Pempt. 671. Balsamina fœmina, Persicifolia, vel Salicis folio J. B. 2. 909.*

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, specioso. *Balsamina fœmina, foliis amplioribus, flore majore, amœnè purpurascente Schol. Bot.*

Balsamina flore majore, candido.

Balſamina fœmina, anguſtis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore Pluk. Almag. Bot. *Balſamina Indica, flore albo Breyn. Prodr. 2. 22.*

Balſamina Indica, flore ex albo & ſuavè purpuraſcente colore elegantiſſimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.

Balſamina Indica, anguſtifolia, flore minore, rubello, elegantiſſimo, *Balſamina fœmina, Zeylanica, anguſto folio Par. Bat. 105.*

Balſamina lutea ſive Noli me tangere C. B. Pin. 306. *Noli me tangere J. B. 2. 908. Impatiens herba Dod. Pempt. 659.*

Balſamina ſive Noli me tangere, flore pallido C. B. Pin. 307.

Balſamina ſive Noli me tangere, flore purpuraſcente.

Balſamina lutea ſive Noli me tangere major, Virginiana, floribus ſaturatè luteis, rubentibus maculis intus notatis Pluk. Almag. Bot.

Balſamina à Balſamo propter vim Balſamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balſaminæ ſpecies recenſuerunt.

GENUS II.

Viola. *Violette.*

VIOLA eſt plantæ genus, flore A, B polypetalo, anomalo, papilionacei floris æmulo: hujus enim duo petala ſuperiora 1, 2 vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius verò 5 quod in caudam C definit, carinam quodammodo repræſentant. Ex calyce autem D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F plerumque trigonum, trifariam dehiſcentem G ſeminibuſque fœtum ut plurimùm ſubrotundis H. *Tab. 236.*

Violæ ſpecies ſunt

Viola Martia, purpurea, flore ſimplici, odoro C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea J. B. 2. 542. Viola nigra ſive purpurea Dod. Pempt. 156.*

Viola Martia, hortenſis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis, flore purpureo Eyſt.*

Viola Martia, inodora, ſylveſtris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Viola cærulea, Martia, inodora, ſylvatica, in cacumine ſemen ferens J. B. 3. 543. Viola ſylveſtris, inodora Dod. Pempt. 156.*

Viola Martia inodora, ſylveſtris, foliis mucronatis, oblongis & ſtrictioribus C. B. Pin. 199.

Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon. 301. Viola Martia, flore albo, odorato & non odorato J. B. 3. 543.*

Viola Martia, ſylveſtris, æquatè cærulea, folio & flore minore H. Cathol.

Viola Martia, multiplici flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia, purpurea, flore multiplicato, majore J. B. 3. 542. Viola flore multiplici Dod. Pempt. 156. Violette à fleur double.*

Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.

Viola Martia, multiplex, flore cinereo H. R. Par. *Viola flore pleno, cinereo Joncq. Hort.*
Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
Viola Martia, intensè purpurea, flore minore pleno J. B. 543.
Viola paluſtris, rotundifolia, glabra Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 475.
Viola Alpina, folio in plures partes diſſecto C. B. Pin. 199. *Viola montana, folio multifido J. B. 3. 544. Viola montana, laciniato folio Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana, purpurea, ſolidiore folio J. B. 3. 544. Viola montana, ij Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia, lutea J. B. 3. 544. Viola montana, 1 Cluſ. Hiſt.* 309.
Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnaſſi Lugd.* 1005.
Viola montana, pumila, anguſtifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana, pumila Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 31.
Viola Martia, arboreſcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor, ſurrectis caulibus, quibuſdam arborea dicta J. B.* 3. 547. *Viola Martia, arboreſcens Tabern. Icon.* 303.
Viola Martia, arboreſcens, flore ex Cyanæo albeſcente C. B. Pin. 199. *Viola erecta, flore albo Eyſt.*
Viola Martia, arboreſcens, lutea Tabern. Icon. 303.
Viola montana, tricolor, odoratiſſima C. B. Pin. 199. *Jaceæ tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B.* 3. 548. *Viola montana, iij ſive tricolor Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris ſive floris tricoloris genus, flore luteo, magno repens, non annuum J. B.* 3. 548. *Violæ montanæ 3 aliud genus Cluſ. Hiſt.* 310.
Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
Viola montana, lutea, ſubrotundo crenato folio Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, tricolor, folio ſubrotundo, crenato Barr. Icon.
Viola montana, cærulea, grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum Lugd.* 1204.
Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola ſylveſtris, longifolia Tabern. Icon.* 305.
Viola montana, tricolor, flore variegato.
Viola tricolor, hortenſis, repens, an φλὸξ ϗ φλόγιον Theophraſti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor ſive Trinitatis flos J. B.* 3. 546. *Viola tricolor Dod. Pempt.* 158.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
Viola tricolor, hortenſis, repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.
Viola hortenſis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis Tabern. Icon.* 307.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore violaceo, holoſericeo, purpureo & aureo H. L. Bat.

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore nigro-purpureo & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major, violaceus Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore pallido & inſtar holoſerici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyſt.*

Viola tricolor, hortenſis, repens, flore magno ex aureo & pallido inſtar holoſerici nitente H. L. Bat.

Viola bicolor, arvenſis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B.* 3. 548. *Viola ſylveſtris Lob. Icon.* 611.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.

Viola bicolor, arvenſis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto luteo C. B. Pin. 200.

Viola arvenſis, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petræa, flore albo Tabern. Icon.* 307.

Viola Hiſpanica, fruticoſa, longifolia. *Viola Hiſpanica, fruticans Barr. Icon.*

Viola Americana, foliis Granadillæ H R. Par. *Viola Granadillæ folio Mor. H. R. Bleſ. Viola Americana foliis Granadillæ inciſis D. Marchant. Joncq. Hort.*

Viola Pyrenaica, longiùs caudata, Teucri folio.

Viola petræa, Buſambarenſis, craſſulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis diſtincto H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, Narciſſum olens H. Cathol.

Viola Nebrodenſis, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ſerratis, inolens H. Cathol.

Viola Ætnica erecta, bicolor, hirſuta, minima, elatior ac ramoſior H. Cathol.

Viola Alpina, minima, Nummulariæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. 163. Tab. 127.

Viola cærulea, maxima Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.

Viola maxima, Cucumerinis hirſutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.

Viola, quaſi Iola, à voce Græca ἴον, Viola.

GENUS III.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA eſt plantæ genus, flore A I, polypetalo, anomalo, papilio- *Tab.* 237.
nacei æmulo, ex duobus tantùm petalis A C conſtante quaſi bilabiato, labio ſuperiori A in caudam abeunte, cum inferiori C ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à lingua E occupatur) piſtillum G H poſitum eſt, vaginâ obvolutum K, L, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorem N, O, ſemine fœtum P Q, R ſubrotundo S, T, V.

Fumariæ ſpecies ſunt

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B.* 3. 201. *Fumaria Dod. Pempt.* 59.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis, flore palleſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & Dioſcoridis flore albo C. B. Pin. 143.

Fumaria foliis tenuiſſimis, floribus albis, circa Monſpelium naſcens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus dilutè purpureis Bot. Monſp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus ſubflavis in ſummitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus ſurrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Cluſ. Hiſt. ccviij. iij Fumaria tenuifolia Tabern. Icon.* 33.

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, ſive tenuifolia, ſurrecta J. B.* 3. 203.

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuoſi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Muſ. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuoſi foliis, Romana Ejuſd. Tab.* 102.

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuiſſimo Bocc. Muſ. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejuſd. Tab.* 81.

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B.* 3. 204. *Fumaria latifolia, major Tabern. Icon.* 34.

Fumaria claviculis donata, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 143. *iiij Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon.* 33.

Fumaria Hiſpanica, ſaxatilis, foliis amplioribus, cordiformibus, ſemine compreſſo.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 153. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore purpuraſcente J. B.* 3. 204. *Radix cava Dod. Pempt.* 327.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulboſa, radice cavâ, flore albo J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice cavâ, major flore ſubflaveſcente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulboſa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon.* 760. *Fumaria bulboſa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B.* 3. 204.

Fumaria bulboſa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulboſa, radice ſolida, calcari & folio criſtato J. B.* 3. 205.

Fumaria bulboſa; radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. Radix cava minor *Dod. Pempt.* 327.

Lib. 25. cap. 23. Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu fumus: unde nomen.*

Fumariæ ſpecies flore fructuque carentes dignoſci ſolent foliis tenuiter diſſectis & cæſiis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, Fumariæ flori omnino simili; pistillo B, quod surgit à calyce C, abeunte in siliquam D longam & teretem, ex duabus valvis E fenestræ F adhærescentibus compositam & seminibus fœtam subrotundis G eidem fenestræ affixis. *Tab.* 237.

Capnoidis speciam unicam novi.

Capnoides. *Fumaria siliquosa, sempervirens Corn.* 58.

Capnoides, à voce Græca καπνος, quæ *Fumariam* significat, quasi diceres plantam ad Fumariam accedentem.

GENUS V.

Reseda.

RESEDA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B dissimilibus constante; ex cujus calyce D surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam membranaceam E plerumque trigonam, aut tetragonam, oblongam & veluti cylindraceam, seminibus fœtam subrotundis F. *Tab.* 238.

Resedæ species sunt

Reseda vulgaris C. B. Pin. 100. *Reseda lutea J. B.* 2. 3. 467. *Reseda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina, Italica vel Cantabrica Lob. Icon.* 222.

Reseda crispa, Gallica Bocc. Rarior. Plant. 76.

Reseda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Bles.

Reseda minor, vulgaris. *Resedæ affinis Phyteuma C. B. Pin.* 100. *Phyteuma J. B.* 2. 3. 386. *Descript. Phyteuma Monspeliensium Lob. Icon.* 718. *Erucago Apula Col. Part.* 1. 269.

Reseda minor, vulgaris, folio minùs inciso. *Phyteuma Monspeliensium, alterum, folio minus laciniato Lob. Illustr.* 146.

Reseda minor, vulgaris, foliis integris. *Resedæ affinis, Phyteuma quorundam Dalechampii Lugd.* 1198. *Phyteuma J. B.* 3. 386. *Icon.*

Reseda, à sedandis morbis. *Circa Ariminum* (inquit Plinius) *nota est herba quam* Resedam *vocant: discutit collectiones, inflammationesque omnes.* *Lib.* 27. *cap.* 12.

GENUS VI.

Luteola. *Gaude.*

LUTEOLA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, plurimis nempe petalis B, C, D dissimilibus constante: ex cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G penè globosum, concavum, tricuspidem H seminibusque fœtum I subrotundis. *Tab.* 238.

Luteolæ species sunt

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea Plinii quibusdam J. B.* 3. 465. *Lutum herba Dod. Pempt.* 80.

Luteola Lusitanica, pumila, crispa.
Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.
Luteola, à Luteo colore, quem panis conciliat.

SECTIO II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Sesamoides.

Tab. 238. SESAMOIDES est plantæ genus, flore Resedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C polyceratos in singulis corniculis D semine turgescit ferè reniformi H. alius verò E, F, G multicapsularis est, sed stellatus.

Sesamoides species sunt

Sesamoides flore albo, foliis canescentibus. *Sesamoides Salmanticum, parvum, 2. Clus. Hist.* 296.

Sesamoides foliis crassis, floribus ex herbaceo purpurascentibus. *Sesamoides Salmanticum, parvum, 1. Clus. Hist.* 296.

Sesamoides fructu stellato. *Reseda Linariæ foliis C. B. Prodr.* 42.

GENUS II.

Aconitum. *Aconit.*

Tab. 239. & 240. ACONITUM est plantæ genus, flore A, 1. polypetalo, anomalo, ex quinque petalis dissimilibus constante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo repræsentante, Petalum enim superius A galeæ vel cuculli 1. vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5 eam cassidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò BB, 2, 3 aliam quæ tempora, exhibere videntur: è floris meditullio surgunt styli duo D, 9. pediformes in petalo superiori reconditi, tum & pistillum E F, 21. quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, seminibus fœtæ I 13, 14 angularis K ut plurimùm & rugosis 15.

Aconiti species sunt

Aconitum Lycoctum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo pallescente J. B.* 3. 952. *Aconitum Lycoctonum, luteum, majus Dod. Pempt.* 429.

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribusque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuiùs laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale,*

autumnale, Napello ſimile J. B. 3. 656. Aconitum vij, Lycoctonum, autumnale Cluſ. Hiſt. xcviij.

Aconitum comâ inflexa, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum Lycoctonum, Lyncæanum., Napello ſimile J. B. 3. 657. Aconitum iij. Lycoctonum, Lyncæanum Cluſ. Hiſt. xcvj.*

Aconitum comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter diſſectis. *Aconitum vj. Math.* 1089.

Aconitum comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum* 8. *Math.* 1091.

Aconitum inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum comâ nutante, maximum J. B. 3. 658. Aconitum Lycoctonum, viij. comâ nutante Cluſ. Hiſt. xcvij.*

Aconitum cæruleum ſeu Napellus 1. C. B. Pin. 183. *Aconitum magnum purpureo flore, vulgo Napellus J. B. 3. 655. Napellus Dod. Pempt.* 442.

Aconitum ſeu Napellus 1, flore roſeo C. B. Pin. 183.

Aconitum ſeu Napellus 1, flore albo C. B. Pin. 183.

Aconitum ſeu Napellus 1, flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus flore variegato Eyſt. Aconitum flore albo & cæruleo, variegato ſeu Napellus glorioſus Hermans Joncq. Hort.*

Aconitum ſeu Napellus 2, flore ex albo & purpurâ mixto. H. R. Par.

Aconitum violaceum ſeu Napellus 2 C. B. Pin. 183. *Aconitum Napello ſimile, ſed minus cæruleum, præcocius J. B. 3. 656. Aconitum Lycoctonum iiij, Tauricum Cluſ. Hiſt. xcv.*

Aconitum purpureum ſeu Napellus 3 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, Napello ſimile Neubergenſe, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. Aconitum Lycoctonum, v. Neubergenſe Cluſ. Hiſt. xcvj.*

Aconitum cæruleo purpureum, flore maximo, ſive Napellus 4 C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore maximo J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, ix. Iudenbergenſe Cluſ. Hiſt. xcvij.*

Aconitum cæruleum, minus ſive Napellus, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum, flore cæruleo, galeâ elatiori, radice bulboſâ J. B. 3. 659. Aconitum Lycoctonum, x, Thora Italica Cluſ. Hiſt. xcviij.*

Aconitum pyramidale, multiflorum H. R. Par. *Aconitum ſpicâ florum pyramidali Mor. H. R. Bleſ.*

Aconitum ſalutiferum ſeu Anthora C. B. Pin. 184. *Antithora flore luteo Aconiti J. B. 3. 660. Anthora Zedoaria, Aconitum ſalutiferum Tabern. Icon.* 112.

Aconitum ſalutiferum, elatis, Pyrenaicum, foliis atrovirentibus, flore majore.

Aconitum *naſcitur* (ut ait Plinius) *in nudis cautibus, quas Aconas nominant; & ideo Aconitum aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam vis eadem in morte eſſet, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam, ſtatimque admota velocitas ſentiretur.* Lib. 27. cap. 3.

Ab eo genere excludi debent. *Aconitum unifolium, luteum, bulboſum C. B. Pin.* 183. *Hellebori ſpecies. Aconitum cæruleum, hirſutum, flore Conſolidæ re-*

galis C. B. Pin. 183. *ad Delphinium cum ſequenti revocandum. Aconitum cæruleum, glabrum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin.* 283. *Aconitum ramoſum, an Actæa Plinii C. B. Pin.* 183. *quod eſt ſpecies Chriſtophorianæ. Aconitum Pardalianches* 1. *ſive Thora major C. B. Pin.* 184. *ad Ranunculum cum ſequenti pertinet. Aconitum Pardalianches, alterum, ſive Thora minor C. B. Pin.* 184.

GENUS III.

Tab. 241. Delphinium. *Pié d'Aloüette.*

DELPHINIUM eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis diſſimilibus 1, 2, 3, 4, 5 conſtante, quorum ſuperius B in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E bifidum & pariter caudatum D. Horum autem meditullium occupat piſtillum F quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitullum colliguntur vaginæ H ſecundùm longitudinem dehiſcentes, ſeminibuſque fœtæ ut plurimùm angulatis I.

Delphinii ſpecies ſunt

Delphinium perenne, montanum, villoſum, Aconiti folio. *Aconitum cæruleum, hirſutum, flore Conſolidæ regalis C. B. Pin.* 183. *Aconitum Lycoctonum, cæruleum, calcari magno J. B.* 3. 657. *Aconitum Lycoctonum flore Delphinii*, 1, *Sileſiacum Cluſ. Hiſt. xciiij.*

Delphinium Luſitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum flore cæruleo, Luſitanicum V. Luſit.*

Delphinium ſegetum, flore cæruleo. *Conſolida regalis, arvenſis, flore cæruleo C. B. Pin.* 142. *Conſolida regalis, flore minore J. B.* 3. 210. *Delphinium vulgare Cluſ. Hiſt. ccv. Flos regius, ſylveſtris Dod. Pempt.* 252.

Delphinium ſegetum, flore albo. *Conſolida regalis, arvenſis, flore albo C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore rubro. *Conſolida regalis, arvenſis, flore rubro C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore dilutiùs rubente. *Conſolida regalis, arvenſis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin.* 142.

Delphinium ſegetum, flore violaceo. *Conſolida regalis arvenſis, flore ſimplici, violaceo Eyſt.*

Delphinium arvenſe, flore verſicolore Cluſ. App. 2.

Delphinium elatiùs, flore albo, cæruleo diſtincto Bry.

Delphinium elatius purpuro-violaceum diſtinctum Bry. *Conſolida regalis erectior, purpureo ſive violaceo flore majore J. B.* 3. 211.

Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.

Delphinium vulgare, flore multiplici. *Conſolida regalis, vulgaris, flore multiplici C. B. Pin.* 142. *Delphinium vulgare, pleno flore Cluſ. Hiſt. ccvij.*

Delphinium latifolium, parvo flore. *Conſolida regalis, latifolia, parvo flore C. B. Pin.* 142. *Prodr.* 74. *Conſolida regalis, parvo flore J. B.* 2. 212.

Delphinium hortenſe, flore majore & ſimplici cæruleo. *Conſolida regalis, hor*

tensis, flore majore & simplici cæruleo C. B. Pin. 142. *Flos regius Dod. Pempt* 252.

Delphinium hortense, flore majore, simplici, ex cæruleo-purpureo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici, ex cæruleo purpureo C. B. Pin.* 142.

Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.

Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.

Delphinium hortense, flore majore & simplici rubro. *Consolida regalis, simplici flore rubro Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici, albo. *Consolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*

Delphinium hortense, flore majore & simplici, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici cineraceo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortense, flore minore, cæruleo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis sativa Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortense, flore minore, rubro. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, rubeo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis, sativa, flore rubro Tabern. Icon.* 64.

Delphinium hortense, flore minore, albo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, albo C. B. Pin.* 142. *Consolida regalis, sativa, flore albo Tabern. Icon.* 63.

Delphinium hortense, flore minore, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cinereo C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortense, flore minore, incarnato. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, incarnato C. B. Pin.* 142.

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, cæruleo. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, cæruleo C. B. Pin.* 142. *Delphinium elatius pleno flore Clus. Hist. ccvij.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, incarnato. *Consolida regalis, flore pleno, incarnato Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo. *Consolida regalis, flore pleno, purpureo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, rubro. *Consolida regalis, flore pleno, rubro Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, violaceo. *Consolida regalis, multiplici violaceo flore Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, albo. *Consolida regalis, flore pleno, albo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, argenteo. *Consolida regalis, multiplici flore argenteo Eyst.*

Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amstel. in* 12.

Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Consolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium serotinum, flore albo, multiplici. *Consolida regalis, serotina, flore albo, multiplici & simplici Raii Hist.* 709.

Delphinium flore roseo, variegato, pleno, serotinum. *Consolida regalis, rosea, flore pleno, variegato, serotina H. R. Par.*

Delphinium flore roseo, punctato. *Consolida regalis, rosea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Consolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore roseo, fusco, obsoleto. *Consolida regalis, rosea, flore fusco, obsoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphisagria dictum. *Staphisagria Math.* 1231. *J. B.* 3. 541. *Herbe aux Poux.*

Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi solet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphinorum* (*Lib.* 3. *cap.* 83.) *effigiem repræsentant: unde & nomen tractum est*, ut ait Dioscorides.

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

(*Tab.* 242.) AQUILEGIA est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis dissimilibus ut plurimùm constante: horum enim nonnulla plana sunt B, cætera verò cucullata C; utraque simul alterno ordine posita. E floris meditullio surgit pistillum E staminibus stipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G seminibus fœtæ H I, ut plurimùm ovatis planisque L.

Aquilegiæ species sunt

Aquilegia sylvestris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore simplici J. B.* 3. 484. *Aquilegia Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortensis, simplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon.* 761.

Aquilegia flore albo, simplici Eyst.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia castanei coloris Suvert.

Aquilegia hirsuta, flore viscoso Bot. Monsp.

Aquilegia hortensis, simplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, simplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis, simplex, flore candido, nonnullis lituris cæruleis asperso C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr.* 75. *J. B.* 3. 484.

Aquilegia foliis Thalictri, flosculis minutissimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri , flosculis minutissimis , albis , Apennini montis Ejusd. Sab. 8.

Aquilegia Canadensis , præcox , procerior H. R. Par.

Aquilegia pumila , præcox , Canadensis Corn. 60.

Aquilegia hortensis , multiplex , flore magno, cæruleo C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno sive multiplici J. B.* 3. 485. *Aquileia multiplici flore Dod. Pempt.* 181.

Aquilegia hortensis , multiplex , flore magno , violaceo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis , multiplex , flore magno , cinereo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis , multiplex , flore magno , albo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortensis , multiplex , flore magno , blandè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore pleno , incarnato Eyst.*

Aquilegia hortensis , multiplex , flore magno , saturè rubente C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore rubro Eyst.*

Aquilegia flore purpureo Eyst.

Aquilegia flore variegato , duplici Suvert.

Aquilegia flore pleno , castanei coloris H. R. Par.

Aquilegia hortensis , multiplex , flore parvo C. B. Pin. 143.

Aquilegia hortensis , multiplici flore inverso , roseo C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore pleno , inverso J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno inverso flore Clus. Hist. cciiij.*

Aquilegia hortensis , multiplici flore inverso , albo C. B. Pin. 144. *Aquilina inversa , multiplici albo colore Lob. Icon.* 763.

Aquilegia hortensis , multiplici flore inverso , cæruleo. *Aquilegia cærulea , inverso flore Eyst.*

Aquilegia hortensis , multiplici flore inverso , carneo. *Aquilina carnei coloris Bry.*

Aquilegia flore roseo , multiplici C. B. Pin. 145. *Aquilegia flore simplici & pleno , non corniculato J. B.* 3. 485. *Aquilina pleno roseo flore Clus. Hist. ccv.*

Aquilegia stellata , flore purpureo Eyst.

Aquilegia stellata , rubescens Eyst.

Aquilegia stellata , flore violaceo Eyst.

Aquilegia stellata , flore albo , minutissimis nigris punctis ornata Eyst.

Aquilegia stellata , flore variegato H. R. Par.

Aquilegia stellata , flore cinereo , punctis purpureis asperso H. R. Par.

Aquilegia degener , virescens , C. B. Pin. 145. *Aquilina degener Clus. Hist. ccv. Aquilegia degener J. B.* 3. 485.

Aquilegia degener , flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.

Aquilegia quæ vocatur stellata , & cujus flos exhibetur fig. M ab eo genere nequaquam videtur excludenda , cùm ex cæterarum semine nascatur. *Tab.* 242.

Aquilegiæ species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum accedentibus dignosci solent.

Aquilegia, ut aiunt, ab Aquila nomen duxit : ejus enim ungues petalis cucullatis & aduncis referre exiſtimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243. FRAXINELLA eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimùm petalis B conſtante, ex cujus calyce D innumera ſurgit ſtaminum incurvorum congeries E unà cum piſtillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G capſulam aduncam H complectentes, vi elaſtica I, K, biffariam diſſilientem, cornuum Arietis in modum ſeſe inflectentem L ſeminibuſque fœtam ut plurimùm turbinatis M.

Fraxinellæ ſpecies ſunt

Fraxinella Cluſ. Hiſt. 99. *Dictamnus albus vulgo, ſive Fraxinella C. B. Pin.* 222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B.* 3. 494.

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Cluſ. Hiſt. 100.

Fraxinella, à foliorùm formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tabl 244. CARDAMINDUM eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis diſſimilibus B, in inciſuris calycis D naſcentibus C, conſtante. Piſtillum autem F ſurgit è fundo calycis D in caudam E deſinentis, abitque deinde in fructum G in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimùm capſulæ H ſubrotundæ, ſemine fœtæ I ejuſdem formæ K.

Cardamindi ſpecies ſunt

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica ſcandens, Naſturtii ſapore, maxima, odorata H. L. Bat, Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Naſturtium Indicum, majus C. B. Pin.* 306. *Naſturtium Indicum, folio peltato, ſcandens J. B.* 2. 175. *Naſturtium Indicum Dod. Pempt.* 397. *Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Naſturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quaſi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245. MELIANTHUS eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc coni ad inſtar E poſitis conſtante. Ex calyce autem F, H inæqualiter multiſciſſo G, I, ſurgit piſtillum K, L quod deinde abit in fructum M veſicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta diviſum N ſeminibuſque fœtum O ſubrotundis P.

Melianthi ſpecies ſunt

Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella spicata, maxima, Africana Barth. Act. Hafn. tom. 2. 58.*

Melianthus Africanus, minor, humi fusus, foliis Pimpinellæ Crispæ Tragi D. Sherard.

Melianthus Americanus, minor.

Melianthus à vocibus Græcis μεγι *Mel*, ἄνθος *Flos*, quasi diceres florem melis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM est plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo quatuor scilicet petalis D 1, 2, 3, 4, cruciformiter oppositis, totidemque minoribus E plerumque aduncis B meditullium occupantibus, constante. Ex calyce autem C tetraphyllo 5, 6, 7, 8 surgit pistillum F quod deinde abit in fructum vesicæ æmulum G G, in terna loculamenta distinctum H, seminibusque fœtum I ferè globosis, notâ cordiformi K, L donatis. *Tab. 246.*

Corindi species sunt

Corindum ampliore folio, fructu majore. *Pisum vesicarium, fructu nigro, albâ maculâ notato C. B. Pin. 343. Halicacabum peregrinum multis, sive Cor-Indum J. B. 2. 173. Halicacabus peregrinus Dod. Pempt. 455.*

Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part. 8.*

Corindum folio & fructu minori.

Corindum, à seminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS est plantæ genus, flore A, B, C, D, polypetalo, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora 1, 2, 3, 4, 5 ita disponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6 multiformi, capitato ut plurimùm K & caudato 7, nunc Hominem nudum A modò Papilionem B, FucumC, Columbam D, Simiam, Lacertam, Psittacum, Muscam cæteráve repræsentante. Calyx autem 8 deinde abit in frúctum 9 seu utriculum, tribus fenestris pervium 10, quibus totidem adhærescunt valvæ 11, seminibus fœtæ 12 minutissimis 13 adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices carnosæ & fibratæ, nunc subrotundæ 14 testiculorum instar, nunc compressæ 15 & in digitos ferè desinentes. *Tab. 247. & 248.*

Orchidis species sunt

Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynoforchis latifolia, hiante cucullo, major C. B. Pin.* 80. *Orchis galea, & alis ferè cinereis J. B.* 3. 755. *Satyrium triphyllon Tabern. Icon.* 675.

Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynoforchis latifolia, hiante cucullo, altera C. B. Pin.* 81. *Cynoforchis prior Dod. Pempt.* 234. *J. B.* 2. 758.

Orchis latifolio, fpicâ compactâ. *Cynoforchis latifolia, fpicâ compactâ C. B. Pin.* 81. *Orchis five Cynoforchis tertius Dodonæi, Lobelio major, alter J. B.* 2. 762. *Cynoforchis tertius Dod. Pempt.* 135.

Orchis anguftifolia, hiante cucullo. *Cynoforchis anguftifolia, hiante cucullo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, major. *Cynoforchis militaris, major C. B. Pin.* 81. *Orchis ftrateumatica, major J. B.* 2. 758. *Orchis latifolia, altera Cluf. Hift.* 267.

Orchis militaris, media. *Cynoforchis militaris, media C. B. Pin.* 81. *Orchis parvo flore rubro five phœniceo J. B.* 2. 764. *Orchis ij. Cluf. Hift.* 267.

Orchis militaris, minor. *Cynoforchis militaris, minor C. B. Pin.* 81. *Orchis ftrateumatica, minor J. B.* 2. 758. *Tefticulus ftrateumaticus, minor, x Tabern. Icon.* 664.

Orchis militaris, montana, fpicâ rubente, conglomeratâ. *Cynoforchis militaris, montana, fpicâ rubente, conglomeratâ. C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratenfis, elatior, floribus variegatis. *Cynoforchis militaris, pratenfis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 28.

Orchis militaris, pratenfis, humilior. *Cynoforchis militaris, pratenfis, humilior C. B. Pin.* 81. *Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Clufio Orchis Pannonica,* 4. *J. B.* 2. 765. *Orchis Pannonica, iiij, Cluf. Hift.* 268.

Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynoforchis montana, purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Orchidis genus parvum, flore prorfus purpureo, odoris fuaviffimi J. B.* 2. 763. *Tefticulus xij. Tabern. Icon.* 665.

Orchis obfurè purpurea, odorata. *Cynoforchis obfcurè purpurea, odorata C. B. Pin.* 81. *Cynoforchis flore purpurafcente Eyft.*

Orchis globofo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii J. B.* 2. 765. *Lugd.* 1556.

Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamæorchis Alpina, folio Gramineo C. B. Pin.* 81. *Prodr.* 29.

Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major, tota purpurea, maculofo folio J. B.* 2. 973. *Tefticulus Morionis, mas Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, foliis feffilibus, maculatis C. B. Pin. 81. *Cynoforchis Delphinia, maculofis foliis, flore purpuro-violaceo J. B.* 2. 760. *Cynoforchis maculata Tabern. Icon.* 560.

Orchis foliis feffilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus J. B.* 2. 761. *Orchis v. Cluf. Hift.* 268.

Orchis foliis feffilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Teſticulus Morionis fœmina Dod. Pempt.* 236.

Orchis Morio, fœmina, flore roſeo H. R. Par.

Orchis Morio, fœmina, flore niveo & verſicolore H. R. Par.

Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynoſorchis minimus, ſecundùm caulem maculoſis foliis, floribus purpureis J. B.* 2. 760.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræſentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades, altera Col. Part.* 2. 8.

Orchis flore nudi hominis effigiem repræſentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthopophora, Oreades Col. Part.* 1. 320.

Orchis flore Simam referens C. B. Pin. 82. *Cynoſorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejuſd. Pin.* 81. *Cynoſorchis altera Dod. Pempt.* 234. *Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part.* 1. 320.

Orchis Anthropophora, mas, Luſitanica, odore Arachi aromatici.

Orchis Anthropophora, Luſitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpuraſcente.

Orchis barbata, odore Hirci, breviore latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B.* 2. 756. *Tragorchis, Teſticulus Hirci Dod. Pempt.* 237.

Orchis odore Hirci, longiore anguſtioreque folio C. B. Pin. 82. *Teſticulus Hircinus, ij Tabern. Icon.* 672. *Prioris varietas.*

Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 882. *Tragorchis minor, flore fuliginoſo J. B.* 2. 764. *Tragorchis minor & verior, ſive Corioſmites vel Coriophora, flore inſtar Cimicum Lob. Icon.* 177.

Orchis odore Hirci, minor, ſpicâ purpuraſcente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B.* 2. 764. *Orchis Batavica, vj Cluſ. Hiſt.* 269.

Orchis ſpicâ purpureâ, fœtidâ C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidiſſima Cluſio J. B.* 2. 763. *Orchis grandiore florum purpureorum ſpicâ, teterrimi fœtoris Cluſ. Hiſt.* 268.

Orchis ſpiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor C. B. Pin.* 84. *Teſticulus odoratus ſive Orchis ſpiralis, minor Lob. Icon.* 186.

Orchis bifolia, latiſſima C. B. Pin. 82. *Orchis ampliſſima, foliis binis, ſplendentibus J. B.* 2. 771. *Orchis* 1, *ampliſſimis foliis Cluſ. Hiſt.* 267.

Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B.* 2. 772. *Teſticulus Vulpinus, iv, Hermaphroditicus Tabern. Icon.* 669.

Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B.* 2. 771. *Orchis Serapias*, 1 *Dod. Pempt.* 237.

Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon.* 678.

Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides calices, minores, triphyllæ J. B.* 2. 772. *Culices minores, triphyllæ Lob. Icon.* 179.

Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B.* 2. 772. *Tabern. Icon.* 673.

Orchis Fucum referens, major, foliolis ſuperioribus candidis & purpuraſcen-

tibus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuciflora, galeâ & alis purpurascentibus J.B.2. 766. Orchis Serapias, secundus, major Dod. Pempt. 238.*

Orchis Fucum referens, flore subvirente C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias J.B. 2. 767. Orchis Serapias, secundus, minor Dod. Pempt. 238.*

Orchis Fucum referens, colore rubiginoso C. B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphægodes hirsuto flore J. B. 2. 767. Testiculus Vulpinus, secundus, sphægodes Lob. Icon. 179.*

Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.

Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.

Orchis Muscam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandiusculo J. B. 2. 768. Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandiusculo Lob. Icon. 182.*

Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes 1 Lobelio J. B. 2. 767. Orchis myodes, prima, floribus Muscam exprimens Lob. Icon. 181.*

Orchis Muscam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea J. B. 2. 768. Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscam colore & effigie præ se ferentibus Lob. Icon. 181.*

Orchis angustifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis J. B. 2. 765. Testiculus xvj. minor Tabern. Icon. 667.*

Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo J. B. 2. 761. Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi Lob. Icon. 182.*

Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso J. B. 2. 759. Lob. Icon. 183.*

Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, candida J. B. 2. 761. Lob. Icon. 183.*

Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis Lob. Icon. 185.*

Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus maximo flore J. B. 2. 766. Testiculus xiij Tabern. Icon. 665.*

Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla Col. Part. 1. 322.*

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata J. B. 2. 774. Satyrium basilicum, mas Dod. Pempt. 240.*

Orchis palmata, pratensis, latifolia longis calcaribus, flore carneo H. R. Monsp.

Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H.R.Monsp.

Orchis palmata, pratensis, angustifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Christi 3. Eyst.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata C. B. Pin.85. *Palmata ſpecioſiore thyrſo folio maculato J. B. 2. 774. Satyrium baſilicum, fœmina Dod. Pempt.* 230.

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore albo C. B. Pin.85. *Palma Chriſti erecta, flore candido Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Chriſti erecta, flore variegato Eyſt.*

Orchis palmata, pratenſis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynoſorchis macrocaulos ſive Conopſea, ſive galericulata C. Gemmæ Lob. Icon.* 192. *Palmata ſive Cynoſorchis macrocaulos, galericulata C. Gemmæ J. B.* 2. 777.

Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata, anguſtifolia, minor Ejuſd. Palmata rubella, cum longis calcaribus rubellis J. B.* 2. 778. *Serapias minor, rubello nitente flore, anguſtifolia, nullis inſperſis punctulis Lob. Icon.* 189.

Orchis palmata, anguſtifolia, minor, odoratiſſima C. B. Pin.86. *Prodr.*30.

Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata J.B.* 2. 777. *Orchis Serapias, Caryophyllata, ſemine prægnans Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata, ſive Orchis Pannonica, floribus exalbidis, & alba Griesbachiana J. B.* 2. 775. *Orchis Pannonica, viij. Cluſ. Hiſt.* 269.

Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.

Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides Lob. Icon.* 193.

Orchis caſtrata C. B. Pin. 86. *Satyrium caſtratum vel eunuchum ex genere Cynoſorchios C. Gemmæ Lob. Icon.* 192.

Orchis palmata, paluſtris, latifolia C. B. Pin.86. *Palmata ſive Serapias paluſtris, latifolia, flore albo, ſubpurpuraſcente J. B.* 2. 775. *Satyrium baſilicum, folioſum Dod. Pempt.* 241.

Orchis palmata, paluſtris, altera C. B. Pin.86. *Palmata Serapias, paluſtris, leptophylla, violacea, maculata & non maculata J. B.* 2. 776. *Serapias paluſtris, altera, leptophylla Lob. Icon.* 190.

Orchis palmata, paluſtris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis anguſto folio, viliſſima, paluſtris J. B.* 2. 776. *Cynoſorchis paluſtris, lævi folio & anguſto, ſeu leptophylla omnium viliſſima C. Gemmæ Lob. Icon.* 193.

Orchis palmata, paluſtris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata paluſtris, Nephelodes J. B.* 2. 777. *Cynoſorchis paluſtris, altera, lophodes, vel nephelodes C. Gemmæ Lob. Icon.* 194.

Orchis palmata, paluſtris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impenſe rubris J. B.* 2. 777. *Cynoſorchis Dracontias, foliis & floribus impensè rubris Lob. Icon.* 191.

Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.

Orchis palmata, maxima, flore ſuaverubente, odoratiſſimo H. R. Par.

Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 31.

Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin.86. *Palmata Serapias, montana,*

folio lævi J. B. 2. 776. Serapias montana, levi folio Lob. Icon. 191.

Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba J. B. 2. 775. Serapias candido flore, montana, maculatis foliis Lob. Icon. 189.*

Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratiſſima, purpurea ſive nigra J. B. 2. 778. Palma Chriſti minor, fœmina Tabern. Icon. 681.*

Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, roſeo flore.

Orchis palmata, anguſtifolia, Alpina, flore albo.

Orchis, à voce Græca ὄρχις *Teſticulus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine.*

Tab. 248. HELLEBORINE eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante; quorum quinque B, C, D, E, F in orbem poſita ſunt, inferiùs verò G imbricatum. Calyx autem H deinde abit in fructum I ſeu utriculum tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L ſeminibus fœtæ M minutiſſimis adinſtar ſcobis N. His notis addendæ ſunt radices fibratæ.

Helleborines ſpecies ſunt

Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonæi J. B. 3. 516. Helleborine Dod. Pempt. 384.*

Helleborine flore albo, vel Damaſonium montanum, latifolium C. B. Pin. 187. *Damaſonium Alpinum ſive Elleborine floribus albis J. B. 3. 516. Helleborine albo flore Tabern. Icon. 724.*

Helleborine montana, anguſtifolia, purpuraſcens C. B. Pin. 187. *Damaſonium purpureum, dilutum, ſive Elleborine iv. Cluſii J. B. 3. 516. Helleborine recentiorum, vj. Cluſ. Hiſt. 273.*

Helleborine anguſtifolia, paluſtris ſive pratenſis C. B. Pin. 187. *Damaſonium flore herbaceo, intus nonnihil candicante J. B. 3. 517. Elleborine recentiorum, iij. Cluſ. Hiſt. 273.*

Helleborine pratenſis, anguſtifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore Mor. H. R. Bleſ.*

Helleborine paluſtris, noſtras Raii Hiſt. 1231.

Helleborine, à ſimilitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot.*

Tab. 249. CALCEOLUS eſt plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quatuor A, B, C, D crucis adinſtar poſita ſunt, cætera duo E F meditullium tenent: Petalum ſcilicet F, quod bifidum eſt F G petalo E incumbit turgeſcenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H abit deinde in fructum ſeu utriculum I tribus feneſtris pervium K, quibus adhæreſcunt valvæ L, ſeminibus fœtæ M, minutiſſimis adinſtar ſcobis N.

Calceoli ſpecies ſunt

Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus C. B. Pin.* 187. *Damaſonii ſpecies quibuſdam , ſive Calceolus D. Mariæ J. B.* 3. 518. *Sabot, ou Soulier de Nôtre Dame.*

Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo ſive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin.* 187.

Calceolus Marianus, Canadenſis Corn. 204.

Calceolūs Mariæ luteus Mor. H. R. Bleſ.

Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM eſt plantæ genus, flore A B polypetalo, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C deinde abit in fructum D ſeu utriculum tribus feneſtris pervium E, quibus adhæreſcunt valvæ F ſeminibus fœtæ minutiſſimis G adinſtar ſcobis. Tab. 250.

Limodori ſpeciem unicam novi.

Limodorum Auſtriacum Cluſ. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin.* 86. *Orobanche, & Nido avis affine Pſeudo-λειμοδώρον Auſtriacum, violaceum J. B.* 2. 782.

Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis ; ab Helleborine flore calcari donato ab Ophride foliolis alterno ordine naſcentibus.

GENUS V.

Ophris. *Double feüille.*

OPHRIS eſt plantæ genus, flore A polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato & quaſi anthropomorpho. Calyx autem C abit deinde in fructum E, ſeu utriculum tribus feneſtris pervium D, quibus adhæreſcunt valvæ F ſeminibus fœtæ G minutiſſimis adinſtar ſcobis. Tab. 250.

Ophridis ſpecies ſunt

Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus ſive Ophris major quibuſdam J. B.* 3. 533. *Pſeudoorchis, Bifolium Dod. Pempt.* 242.

Ophris bifolia, bulboſa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulboſum Dod. Pempt.* 241.

Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon.* 726.

Ophris paluſtre, radice repente. *Bifolium paluſtre Park. Theat.* 505.

Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr.* 31. *Bifolium minimum J. B.* 3. 554.

GENUS VI.

Nidus avis. *Nid d'Oiſeau.*

NIDUS AVIS eſt plantæ genus, flore A C polypetalo, anomalo, ſex petalis ſcilicet diſſimilibus conſtante, quorum quinque ſuperiora ita diſponuntur Tab. 250.

ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B capitato D bifido. Calyx autem E abit deinde in fructum seu utriculum F seminibus fœtum G I minutissimis H adinstar scobis. His notis addendæ sunt radices K fibratæ, nidi avis æmulæ.

Nidi avis speciem unicam novi

Nidus avis Lugd. 1073. *Orchis abortiva, fusca C. B. Pin. 86. Orobanche affinis Nidus avis J. B. 2. 782.*

Nidus avis, à radicum formâ.

CLASSIS XII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Flosculoso.

pag. 74. Tab. 251. FLOS FLOSCULOSUS A (ut jam diximus) componitur ex plurimis flosculis B densè positis, eodemque calyce E E comprehensis. Flosculi autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa, insidentque tenero plerumque fructui sive embryoni C, è quo prodit capillamentum F ultra vaginam G protensum, quinque fulcris H innixam. Embryones fundum D calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in semen I, M pappis instructum L, N vel iisdem carens O, aut aculeatum P Q. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis, cæterisve.

SECTIO I.

De Herbis, flore flosculoso, sterili.

GENUS I.

Xanthium.

Tab. 252. XANTHIUM est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, C, D, E sterilibus constante, è quibus surgit stamen F apice G plerumque bifido donatum. Embryones autem H in eadem planta oriuntur à floribus separati, abeuntque in fructum I, M oblongum, plerumque aculeatum, in duo loculamenta K, N divisum, seminibusque fœtum oblongis pariter L, O.

Xanthii ſpecies ſunt

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor, Xanthium Dioſcoridis C. B. Pin.* 198. *Xanthium ſive Lappa minor J. B.* 3. 572.

Xanthium Canadenſe, majus, fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadenſis, minori congener ſed procerior H. R. Par.*

Xanthium Luſitanicum, laciniatum, validiſſimis aculeis munitum. *Xanthium Luſitanicum, ſpinoſum Par. Bat.*

Xanthium, à voce Græca ξανθὸς *flavus. Fructus enim Xanthii, ut ait Dioſcorides, ante collectus quam perfectè ſicceſcat, deinde tuſus & fictili vaſe reconditus, flavos facit capillos.* Lib. 4. cap. 138.

GENUS II.

Ambroſia. *Ambroſie.*

AMBROSIA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C ſterilibus, calyce B comprehenſis, conſtante. Embryones autem D E in eadem planto oriuntur à floribus ſeparati, abeuntque in fructum F, G clavæ æmulum & ſemine fœtum H plerumque oblongo I. Tab. 252.

Ambroſiæ ſpecies ſunt

Ambroſia maritima C. B. Pin. 138. *Ambroſia quibuſdam J. B.* 3. 190. *Ambroſia Dod. Pempt.* 35.

Ambroſia maritima, Artemiſiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bat.

Ambroſia Canadenſis, altiſſima, hirſuta, Platani folio. *Ambroſia Virginiana, maxima, Platani Orientalis folio Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 4. *Sect.* 6. *Tab.* 1. *fig.* 6.

Ambroſia, à vocibus Græcis βρῶμα *Cibus* & θεὸς *Deus*, quaſi diceres Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, C ſterilibus, conſtante. Embryones autem D qui calycem floris A conſtituebant, abeunt in fructum E criſtatum, ſemine fœtum G, plerumque oblongo F. Tab. 261.

Gnaphalodis ſpeciem unicam novi.

Gnaphalodes Luſitanica. *Gnaphalium ſupinum, echinato ſemine V. Luſit.*

Gnaphalodes, quaſi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis, flore floſculoſo, & ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Carduus. *Cardon.*

Tab. 253. CARDUUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D D ſquamato aculeatoque comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F.

Cardui ſpecies ſunt

Carduus ſtellatus, ſive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus ſtellatus, foliis Papaveris erratici C. B. Pin.* 387. *Spinatella Tabern. Icon.* 701. *Hippophæſtum Col. Phytob.* 107. *Chardon étoilé. Chauſſetrape.*

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore ſuave-rubente.

Carduus ſtellatus ſive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba Tabern. Icon.* 702.

Carduus ſtellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo Jaceæ capitulo ſtipatis ſpinis armato Bocc. Muſ. Part.* 2. 34. *Tab.* 28.

Carduus ſtellatus, foliis integris, ſerratis Bot. Monſp. App.

Carduus ſtellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina ſolſtitialis Dod. Pempt.* 734. *J. B.* 3. 90.

Carduus ſtellatus, luteus, capitulo minus ſpinoſo H. R. Par. *Spina ſolſtitialis, mitior. Apula Col. Part.* 1. 31.

Carduus ſtellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Ptarmicæ Auſtriacæ foliis Triumf.* 96. *Carduus ſtellatus, Leucoii lutei foliis A. R. Par.* 69. *Carduus Leucoii foliis Mor. H. R. Bleſ. Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Aſininus, capitulis parvis Joncq. Hort. *Carduus ſylveſtris*, 1 *Dod. Pempt.* 739.

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus ſive ſylveſtris Dodonæi J. B.* 3. 58. *Carduus lanceolatus Tabern. Icon.* 699.

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus.

Carduus caule criſpo J. B. 3. 59. *Carduus ſpinoſiſſimus, anguſtifolius, vulgaris C. B. Pin.* 385.

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acantoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus*

ſive

five lacteis maculis notatus J. B. 3. 52. Carduus leucographus Dod. Pempt. 721.

Carduus Mariæ, non maculatus Mor. H. R. Blef.

Carduus Eryngoides, capite ſpinoſo P. Alp. Exot. 158.

Carduus lacteus, peregrinus, major ſemine fuſco Raii Hiſt. 312. *Silybum majus, annuum Park. Theat. 975.*

Carduus galactites J. B. 3. 54.

Carduus galactites, flore albo H. R. Par.

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, vulgaris. *Spina alba tomentoſa, latifolia, vulgaris C. B. Pin. 382. Spina alba ſylveſtris Fuchſio J. B. 3. 54. Acanthium vulgare, flore purpureo Tabern. Icon. 686.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare, flore albo Tabern. Icon. 685.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio anguſtiori. *Spina tomentoſa altera, ſpinoſior C. B. Pin. 382. Carduus quibuſdam dictus Acanthium Illyricum, aliis verò Onopordon J. B. 3. 55. Acanthium Illyricum, Onopordon alterum Herbariorum & Dodonæi Lob. Icon. 1.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio anguſtiori; flore albo. *Onopordon ij Tabern. Icon. 687.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, altiſſimus, Luſitanicus. *Acanthium altiſſimum, Luſitanicum H. R. Par. Acanthium Luſitanicum Mor. H. R. Bleſ.*

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, Pyrenaicus.

Carduus tomentoſus, Acanthi folio, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo, caule alato, flore magno, cæruleo, Cinaræ inſtar H. Edinb.*

Carduus capite rotundo, tomentoſo C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoſo J. B. 2. 57. Carduus eriocephalus Dod. Pempt. 723.*

Carduus capite rotundo, tomentoſo, flore albo C. B. Pin. 382.

Carduus tomentoſus, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.

Carduus ſeu Polyacantha vulgaris. *Polyacanthus Caſabonæ Acarnæ ſimilis J. B. 3. 92.*

Carduus polyacanthus, Hiſpanicus, breviore folio, longiſſimis aculeis munito.

Carduus luteus, Centauroides, ſegetem. *Jacea lutea, capite ſpinoſo C. B. Pin. 272. Centaurium collinum, ſive Jacea ſpinoſa, flore luteo J. B. 3. 34. Spina ſolſtitialis, altera Dod. Pempt. 134.*

Carduus maritimus, caneſcens, alato caule. *Jacea marina, Bætica Park. Theat. 473. Jacea laciniato Sonchi folio ſive Jacea latifolia, purpurea, capitulo ſpinoſo C. B. Prodr. 128. Jacea laciniata, Sonchi folio C. Bauh. H. L. Bat. App.*

Carduus incanus, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana, Cretica, flore luteo, medio-purpureo, ſquamis in molliores ſpinas abeuntibus H. L. Bat.*

Carduus Luſitanicus, caneſcens, alato caule, capite lanuginoſo.

Carduus ſphærocephalus, Tingitanus. *Jacea ſphærocephala, ſpinoſa, Tingitana H. Edinb. & H. L. Bat.*

Carduus Hiſpanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea C. B. Pin. 272. Jacea purpurea, Hiſpanica, muricata J. B. 3. 33. & Jacea latifolia, ſpinoſis capitulis pulchris, flore purpureo Ejuſd.*

Carduus hirſutus & laciniatus, flore candicante. *Jacea capite longis aculeis ſpinoſo C. B. Pin. 272. Prodr. 127.*

Carduus tomentoſus & quaſi farinâ aſperſus. *Jacea tomentoſa, capitulo ſpinoſo C. B. Pin. Prodr. 129.*

Carduus Jaceæ folio, capitulis minoribus, cum ſquamis tricuſpidibus. *Jacea cum ſpinoſis capitulis, purpurea tenuifolia J. B. 3. 33. Stœbe ſquamis aſperis C. B. Pin. 273.*

Carduus Melitenſis, Erucæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo Bocc. Rarior. Plant. 15. Jacea Sicula, Erucæ folio, echinata A. R. Par. 87.*

Carduus Melitenſis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenſis, capitulis conglobatis Bocc. Rarior. Plant. 65.*

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginoſis, flore luteo.

Carduus Luſitanicus, foliis Coronopi villoſis & rigidis, flore croceo.

Carduus Luſitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.

Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus ſpinoſus, Rapi folio H. R. Par. Jacea ſpinoſa, Cretica, an Hyoſiridis ſpecies Plinii Zan. 105.*

GENUS II.

Cinara. *Artichaut.*

Tab. 253. CINARA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamato ac plerumque aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F. His notis addenda eſt totius plantæ facies, qua à Carduis diſtingui ſolet Cinara.

Cinaræ ſpecies ſunt

Cinara hortenſis, foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus non ſpinoſus J. B. 3. 48. Cinara Dod. Pempt. 724.*

Cinara hortenſis, non aculeata, capite ſubrubente H. R. Par.

Cinara hortenſis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus ſive Scolymus ſativus, ſpinoſus J. B. 3. 48.*

Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus ſive Scolymus maximus, non ſpinoſus J. B. 3. 51.*

Cinara ſpinoſa, cujus pediculi eſitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon. 696.*

Cinara ſylveſtris, latifolia C. B. Pin. 384. *Carduus Scolymos, ſylveſtris J. B. 3. 51. Scolymos ſylveſtris, Chamæleonta Monſpelienſium Lob. Icon. 6.*

Cinara ſylveſtris, Bætica Cluſ. Cur. poſt. in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno cæruleo, folio Atractylidis diviſurâ ſubtus incano, ſpinis durioribus horrido Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.*

Cinara ſylveſtris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia Pon. Bald. Ital.* 108.

Cinara minima, Luſitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

GENUS III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus, & calyce D ſquamato, non aculeato, comprehenſis. Embryo autem C abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F. *Tab.* 254.

Jaceæ ſpecies ſunt

Jacea nigra, pratenſis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & ſquamata J. B.* 3. 27. *Jacea nigra Tabern. Icon.* 152.

Jacea nigra, pratenſis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo Eyſt.*

Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Auſtriaca, vj. Cluſ. Hiſt. vij.*

Jacea nigra, anguſtifolia vel Lithoſpermi arvenſis foliis, caule aſpero C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea nigra, anguſtifolia vel Lithoſpermi arvenſis foliis, caule lævi C.B.Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.

Jacea cum ſquamis cilii inſtar piloſis J. B. 3. 28.

Jacea cum ſquamis pennatis ſive capite villoſo J.B.3.29. *Jacea latifolia, capite hirſuto C.B.Pin.*271. *Jacea iiij, Auſtriaca, villoſo capite Cluſ. Hiſt. vij.*

Jacea nigra, ſquamoſo capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, ſquamoſa, major, ſemine nigro J. B.* 3. 29. *Jacea ſquamato capite* I, *montana Cluſ. Hiſt. vj.*

Jacea nigra, ſquamoſo capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, ſquamoſa, minor, ſemine albicante J. B.* 3. 29. *Jacea ſquamato capite ij, montana Cluſ. Hiſt. vj.*

Jacea anguſtifolia, capite hirſuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoſo capite, humilior ſive v. Cluſ. Hiſt. vj.*

Jacea alba, capite hirſuto C. B. Pin. 271.

Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabioſa major, ſquamatis capitulis C. B. Pin.* 269. *Centaurium collinum Geſneri, flore purpureo J. B.* 3. 32. *Scabioſa major Math.* 969.

Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Geſneri, flore albo J. B.* 4. 32.

Jacea laciniata, ſquamata C. B. Pin. 171. *Jacea ſquamata, Cretica, quibuſdam Scabioſa Cretica dicta J. B.* 3. 31. *Jacea ſquamato capite iij, Cretica Cluſ. Hiſt. vj.*

Jacea latiſſimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica Prodr.* 129.

Jacea montana, incana, mollis, capitulis hiſpidis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hiſpido C. B. Prodr.* 128. *Jacea montana,*

incana, aſpera, capitulis, hiſpidis C. B. Pin. 272. Prodr. 128.
Jacea montana, candidiſſima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. *Jacea montana, candidiſſima Prodr. 128.*
Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.
Jaceæ cinereæ degeneratio Ejuſd.
Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore purpureo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis; C. B. Pin. 273. Stœbe Salmanticenſis, prior Cluſii ſive Jacea Intybacea J. B. 3. 36. Stœbe Salmantica, 1. Cluſ. Hiſt. ix.*
Jacea foliis Cichoraceis, villoſis, altiſſima, flore albo. *Stœbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginoſis, flore albo H. R. Par.*
Jacea foliis Erucæ lanuginoſis. *Stœbe major, foliis Erucæ mollibus, lanuginoſis C. B. Pin. 273. Stœbe Salmantica, 2 Cluſ. Hiſt. ix. Jaceæ genus, Stœbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginoſis, caule infirmo J. B. 3. 30.*
Jacea, foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non ſplendentibus. *Stœbe major, calyculis non ſplendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris ſpecies tenuifolia J. B. 3. 31. Stœbe Gallica & Auſtriaca, elatior Cluſ. Hiſt. x.*
Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. *Stœbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.*
Jacea calyculis argenteis, major. *Stœbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stœbe ſquamata, argentea J. B. 3. 30. Stœbe Salmantica, iij. Cluſ. Hiſt. x.*
Jacea calyculis argenteis, minor. *Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.*
Jacea annua, foliis laciniatis, ſerratis, purpuraſcente flore. *Chondrilla foliis laciniatis ſerratis, purpuraſcente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchro ſemine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Part. 1. 34.*
Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò. *Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.*
Jacea nemorenſis, quæ Serratula vulgò, flore albo.
Jacea nemorenſis, altiſſima, Perſicæ folio. *Serratula prealta, altera, anguſto Plantaginis folio Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Serratula prealta, anguſto Plantaginis aut Perſici folio Ejuſd. Tab. 32.*
Jacea nemorenſis, altiſſima, Centauroides. *Serratula prealta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Muſ. Part. 2. 45. Tab. 37.*
Jacea Virginiana, nemorenſis: foliis rigidis. *Serratula Virginiana; foliis rigidis Par. Bat.*
Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. *Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1. Cluſ. Hiſt. cl.*
Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. *Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.*
Jacea Luſitanica, ſempervirens H. R. Par. *Jacea Luſitanica, maxima, ſempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Luſitana V. Luſit.*
Jacea Helenitis, paluſtris, Luſitana V. Luſit.

Jacea Lusitanica, pumila, Serratulæ folio, magno flore.

Jacea Alpina, Succisæ folio.

Jacea folio Cerinthes è rupe Victoriæ. *Jacea folio Cerinthes Par. Bat.*

Jacea Hispanica, latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Mus. Part. 2. 64. Tab. 54.

Jacea Epidaurica, candidissima & tomentosa. *Jacea arborea, argentea di Ragusa, parimente spezie di Hiosiride Zan.* 107.

Jacea arborescens, Styracis folio. *Cyanus arborescens, altera, Styracis folio P. Alp. Exot.* 32.

Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus spinosus P. Alp. Exot.* 162.

Jacea tomentosa, foliis undulatis. *Cyanus tomentosus P. Alp. Exot.* 160.

Jacea Hispanica, pumila, Linariæ folio.

Jacea capitata, Rorismarini folio H. R. Monsp. *Helychrysum sylvestre, flore oblongo C. B. Pin.* 265. *Stœchadi citrinæ affinis, capitulis longioribus J. B.* 2. 156. *Stœchas citrina, altera, inodora Lob. Icon.* 486.

Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochrysi Cretici folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 17. *Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Helychrysi Cretici folio, montana, erecta, flore purpureo Ejusd. pag.* 31.

Jacea, ut aiunt, à jacendo, quòd multæ Jaceæ species supinæ sint, & humi jaceant.

Jacea differt à Carduo calycibus non spinosis: à Cirsio verò foliis non aculeatis.

GENUS IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS est plantæ genus, flore A flosculoso, plurimis scilicet flosculis sed dissimilibus constante. Alii enim B qui meditullium floris occupant, cæteris minores sunt, in lacinias æquales divisi. Cæteri verò D ad circumferentiam positi longè majores sunt, magisque conspicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni C, E insident & calyce squamoso non aculeato H comprehenduntur. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G. *Tab.* 254.

Cyani species sunt

Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides C. B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B.* 3. 23. *Cyanus major Dod. Pempt.* 251.

Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.

Cyanus angustiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.

Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Mus. Part.* 2. *Tab.* 2. *Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato Ejusd. pag.* 20.

Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo Bocc. Mus. Part. 2. 20. *Cyanus montanus, caule folioso Ejusd. Tab.* 2.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, sive Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore albo H. R. Par.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore incarnato H. L. Bat.

Cyanus floridus, odoratus, Turcicus ſive Orientalis major, flore luteo H. L. Bat.

Cyanus peregrinus, Amberboi ſive Emberboi dictus Ambroſ. 187.

Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, flore fiſtuloſo, candicante H. R. Par.

Cyanus Orientalis, alter, ſeu Conſtantinopolitanus, fiſtuloſo purpureo flore H. R. Par.

Cyanus Orientalis, flore luteo, fiſtuloſo A. R. Par. 75.

Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio C. B. Pin.* 171. *Jacea Monſpeſſulana, cui in ſquamis fibra nigra interdum acaulis J. B.* 3. 29. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis, ferme, flore albo Lob. Icon.* 542.

Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore purpureo H. R. Par.*

Cianus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente. *Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obſoletè purpuraſcente C B. Pin.* 271. *Jacea pumila, ſerpens, acaulis ferme, flore Cyaneo Lob. Icon.* 542.

Cyanus Hiſpanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hiſpanica P. Alp. Exot.* 312.

Cyanus arboreſcens, longifolia P. Alp. Exot. 30.

Cyanus ſegetum, flore cæruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortenſis, flore ſimplici Ejuſd. Cyanus flos Dod. Pempt.* 251. *Cyanus J. B.* 3. 21.

Cyanus ſegetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon.* 147.

Cyanus flore incarnato Eyſt.

Cyanus flore purpureo Eyſt. *Cyanus purpureus Tabern. Icon.* 147.

Cyanus flore rubro Eyſt.

Cyanus ſegetum, diſco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore, umbilico cæruleo H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo, fundo carneo H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus, floris umbilico violaceo Eyſt.*

Cyanus ſegetum, diſco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore umbilico purpureo Eyſt.*

Cyanus ſegetum, diſco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.*

Cyanus ſegetum, diſco purpuraſcente, cum corona cærulea.

Cyanus ſegetum, flore dilutè Ianthino.

Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.

Cyanus hortenſis, atro-purpuraſcente flore H. R. Par.

Cyanus hortenſis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore J. B. 3. 22. Cyanus cæruleus, multiflorus Tabern. Icon.* 148.

Cyanus hortenſis, flore pleno, purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus purpureus, multiflorus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus hortenſis, flore pleno medio-purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon.* 149.

Cyanus à Jacea, floſculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine diſtinguitur: verùm cum illa in quamplurimis Jaceæ ſpeciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non ſtabit quin unicum genus conſtituatur ex Jacea & Cyano.

GENUS V.

Cirſium.

CIRSIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B D conſtante multifidis, embryoni C E inſidentibus, & calyce F ſquamato, non aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis inſtructum H. His notis addenda ſunt folia I aculeis mollibus munita. Cirſio igitur proprium eſt, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat ſpinoſum. *Tab.* 255.

Cirſii ſpecies ſunt

Cirſium maximum, Aſphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirſium maximum, foliis carnoſis, bulboſa radice, fortè Lutetianum J. B. 3. 44. Cirſium maximum, montanum, incano folio, bulboſa radice Cluſ. Hiſt. cxlix.*

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, florum ſtaminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirſium majus Lob. Icon.* 582.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, florum ſtaminibus niveis C. B. Pin. 377.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, vel incanum variè diſſectum C. B. Pin. 377. *Cirſium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibroſa, folio longo J. B. 3. 45. Cirſium Anglicum Lob. Icon.* 583.

Cirſium majus, ſingulari capitulo magno, folio viridi, variè diſſectum H. L. Bat.

Cirſium ſingulari capitulo ſquamato vel incanum alterum C. B. Pin. 377. *Cirſium Britannicum Cluſii repens J. B. 3. 46. Cirſium Anglicum, ij Cluſ. Hiſt. cxlviij.*

Cirſium ſingularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirſium foliis non laciniatis, virore Braſſicæ & macrocaulon J. B. 3. 45. Cirſium iij, montanum Cluſ. Hiſt. cxlix.*

Cirſium foliis non hirſutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cirſium Monſpelianum, folio longo, glabro Mathioli J. B. 3. 44. Cirſion Dod. Pempt.* 737.

Cirſium anguſtifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirſium Pannonicum, 1 Cluſio, folio non laciniato J. B. 3. 46. Cirſium Pannonicum 1, pratenſe Cluſ. Hiſt. cxlviij.*

Cirſium anguſtifolium C. B. Pin. 377. *Prodr.* 155.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, latifolium. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice, latifolius C. B. Pin.* 377. *Carduus bulboſus, Monſpelienſium ſive Acanthus ſylveſtris quibuſdam, foliis laciniatis J. B.* 3. 43. *Carduus bulboſus Monſpelienſium Lob. Icon.* 10.

Cirſium pratenſe, Aſphodeli radice, foliis tenuiter inciſis. *Carduus pratenſis, Aſphodeli radice foliis profundè & tenuiter laciniatis C. B. Pin.*377. *Jacea aculeata ſeu tuberoſa Tabern. Icon.* 154.

Cirſium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore C. B. Pin.* 380. *Chamæleon exiguus Tragi J. B.* 3. 62. *Carlina minor, purpureo flore Cluſ. Hiſt. clvj.*

Cirſium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis ſeu Mariæ hirſutus, capitulo minore Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore purpuraſcente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio C. B. Pin.* 377. *Ceanothos Theophraſti Col. Part.* 1. 46.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, flore albo.

Cirſium arvenſe, Sonchi folio, radice repente, caule tuberoſo. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoſo, qui Hæmorrhoidalis Pariſienſium H. R. Par.*

Cirſium pratenſe, polycephalon, vulgare. *Carduus paluſtris C. B. Pin.* 377. *Prodr.* 156.

Cirſium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, latifolius C. B. Prodr.* 155.

Cirſium humile, anguſtifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirſii capitulo C. B.* 377. *Carduus mollis, humilis & anguſtifolius J. B.* 3. 47. *Carduus mollior, humilis, anguſtifolius Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis C. B. Pin.* 377. *Carduus mollis, Lapathi folio J. B.* 3. 46. *Carduus mollior, ij Cluſ. Hiſt. clj.*

Cirſium ampliſſimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, ampliſſimo Serratulæ folio Triumf.*

Cirſium polæcephalon, alato caule, foliis ſinuoſis. *Carduus Polyacanthæ æmulus ſeu alatus Mor. H. R. Bleſ.*

Cirſium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis ſpinis oblongis Raii Hiſt. 307.

Cirſium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthuſiani Raii Hiſt.* 307.

Cirſium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.

Cirſium Acanthoides, montanum, flore flaveſcente. *Eriſithales Lugd.* 1094.

Cirſium pratenſe, Alpinum, polycephalon, Aſphodeli radice.

Cirſium Alpinum, polycephalon, flore minore purpuraſcente, caule aculeis obſito.

Cirſium Pyrenaicum, altiſſimum.

Cirſium Orientale, foliis laciniatis.

Cirſium, à voce Græca κιρσος *Varices.* Cirſii radicem (inquit Dioſcorides) memoriæ prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum ſedare. *Lib. 4. cap. 119.*

GENUS VI.

Centaurium majus. *Grande Centaurée.*

CENTAURIUM MAJUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo, non aculeato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E, G pappis inſtructum F, H. His notis addenda eſt floris magnitudo inſignis, qua differt à Jaceâ. *Tab. 256.*

Centaurii majoris ſpecies ſunt

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviſo C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio J. B. 3. 38. Centaurium magnum Dod. Pempt.* 334.

Centaurium majus, folio non diſſecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro J. B. 3. 41. Centaurium magnum, alterum Dod. Pempt.* 334.

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr.* 56. *Centauroides folio glabro, flore flaveſcente J. B. 3. 40. Centaurium majus, luteum, Corn.* 70.

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato Breyn. Cent.* 1. 72.

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani ſemine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpuraſcente flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano C. B. Pin.* 117. *Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ ſubtus hirſuto & incano J. B. 3. 41. Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie Lob. Icon.* 288.

Centaurium majus, folio Helenii anguſtiore. *Rhaponticum anguſtifolium, incanum C. B. Pin.* 117. *Centaurium ſive Rhaponticum alterum, anguſtiore folio J. B. 3. 41. Raponticum alterum, anguſtifolium Lob. Icon.* 288.

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini C. B. Pin.* 272. *Jacea montana, capite magno Strobyli J. B. 3. 30. Chamæleon non aculeatus Lob. Icon.* 7.

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbaſci lanuginoſis. *Lappa montana, altera, lanuginoſa C. B. Pin.* 198. *Arction quorundam Lugd.* 1307.

Centaurium majus, Luſitanicum, laciniatum, lanuginoſum, humilius.

Centaurium majus, Luſitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256. LAPPA est plantæ genus, flore A flosculoso plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus & calyce D squamoso, hamatoque E F ac vestibus hærente comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G pappis ut plurimùm brevibus instructum H.

Lappæ species sunt

Lappa major, Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata sive Lappa major aut Bardana J. B. 3. 570. Personata, Lappa major, Bardana Lob. Icon. 588. Glouteron.*

Lappa sive Bardana major, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentosis, sive Arctium Dioscoridis C. B. Pin. 198. *Personata, altera, vulgaris capitulis minùs tomentosis Raii Synops. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni Lob. Icon. 58/.*

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentosis. *Personata altera, montana, capitulis magis tomentosis Raii Synops. 88. Personata altera, cum capitulis villosis J. B. 3. 571.*

Lappa maxima, orbis Americani, capitulo magis spinoso H. R. Par. *Lappa peregrina seu Bardana, capite reticulato D. de Givry Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λάζειν, λαμβάνω *capio*, quòd vestibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257. CNICUS est plantæ genus, flore A, B flosculoso, plurimis scilicet flosculis C, E constante multifidis, embryoni D, F insidentibus & calyce L squamoso sed amplioribus foliis capitelli instar M M, N N, circumvallato comprehensi. Embryo autem abit deinde in semen G, I pappis instructum H, K.

Cnici species sunt

Cnicus cæruleus asperior C. B. Pin. 378. *Carthamus sive Cnicus flore cæruleo J. B. 3. 80. Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Clusii Lob. Icon. 19.*

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bat.

Cnicus sylvestris, hirsutior sive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus J. B. 3. 75. Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore flavescente. *Carduus pratensis, latifolius C. B. Pin. 376. Carduus pratensis Tragi Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validissimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior J. B. 3. 58.*

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus C. B. Pin. 381. Carduus lacteus, peregrinus Camerarii J. B. 3. 53. Carduus lacteus, Syriacus Cam. Tab. x.*

Cnicus albis maculis notatus, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus, flore albo H. R. Par.*

Cnicus Atractylis lutea dictus H. L. Bat. *Atractylis lutea C. B. Pin. 379. Atractylis vera, flore luteo J. B. 3. 83. Atractylis Dod. Pempt. 736.*

Cnicus aculeatus, purpureus, humilior. *An Atractylis flore purpureo Lugd. 1468.*

Cnicus cæruleus, humilis, Montis Lupi H. L. Bat. *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin. 386. Carduncellus Montis Lupi Lob. Icon. 20. J. B. 3. 92.*

Cnicus cæruleus, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*

Cnicus exiguus, capite cancellato, femine tomentofo. *Carduus parvus J. B. 3. 93.*

Cnicus polycephalos, canefcens, aculeis flavefcentibus munitus. *Acarna major, caule foliofo C. B. Pin. 379. Acarnæ fimilis flore purpureo, Chamæleon Salmanticenfis Clufii J. B. 3. 91. Chamæleon Salmanticenfis Cluf. Hift. clv.*

Cnicus Hifpanicus, arboreus, fœtidiffimus.

Cnicus Hifpanicus, foliis amplioribus laciniatis.

Cnicus Hifpanicus, cæruleus, Calcitrapæ folio.

GENUS IX.

Petafites. *Petafite.*

PETASITES eft plantæ genus, flore A flofculofo, plurimis fcilicet flofculis B, C, D conftante multifidis, embryoni E, F, G infidentibus, & calyce K veluti cylindraceo & multifciffo comprehenfis. Embryo autem abit deinde in femen H pappis inftructum I. His notis addendum eft, obfervante Raio, flores Petafitidis priùs nafci quàm folia. *Tab. 258.*

Petafitidis fpecies funt

Petafites major & vulgaris C. B. Pin. 197. *Petafites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B. 3. 566. Petafites Dod. Pempt. 597. Herbe aux teigneux.*

Petafites minor C. B. Pin. 197. *Petafites albus, angulofo folio J. B. 3. 567. Petafites flore albo Cam. Epit. 593.*

Petafites minor, alter, Tuffilaginis folio H. R. Par. *Petafites, minor, folio Tuffilaginis Mor. H. R. Blef.*

Petafites minor, Alpinus, folio angulofo, craffiori.

Petafites, ut aiunt, à Petafo, ob foliorum formam & amplitudinem.

GENUS X.

Cacalia.

CACALIA eft plantæ genus, flore A flofculofo, plurimis fcilicet petalis B conftante quadrifariam divifis, embryoni C infidentibus & calyce D veluti *Tab. 258.*

cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F, G.

Cacaliæ ſpecies ſunt

Cacalia tomentoſa C. B. Pin. 198. *Prodr.* 102.

Cacalia foliis craſſis, hirſutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibuſdam J.B.3.569. Cacalia incano folio Cluſ. Hiſt. cxv.*

Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C. B. Pin. 198. *Alterum Cacaliæ genus J. B. 3. 569. Deſcript. Cacalia glabro folio Cluſ. Hiſt. cxv.*

Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.

Cacalia Alpina, foliis utrinque denſo & candidiſſimo tomento obſitis.

Cacalia differt à Senecione floſculis quadrifariam ſciſſis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elichryſum. *Immortelle.*

Tab. 259. ELYCHRYSUM eſt plantæ genus, flore A, B floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis C,E conſtante ſtellæ adinſtar diviſis,embryoni D,F inſidentibus & calyce comprehenſis K, I ſquamoſo, ſplendido aureo vel argenteo aut alterius inſignis coloris. Embryo autem deinde abit in ſemen G pappis inſtructum H.

Elichryſi ſpecies ſunt

Elichryſum ſeu Stœchas citrina,anguſtifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonenſis J. B. 2. 154. Stœchas Citrina Dod. Pempt.268.*

Elichryſum anguſtiſſimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, ſive Italica J. B. 3. 155.*

Elichryſum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ anguſtioribus C.B.Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia, ſive Neapolitana J.B.3.155.*

Elichryſum umbellatum, maritimum, Hiſpanicum. *Chryſocome marina, umbellata Barr. Icon.*

Elichryſum trifidis foliis aſperiuſculis,Siculum Bocc.Muſ. Part. 2.43. Tab.37.

Elichryſum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore ſingulari. *Helichryſo ſylveſtri anguſtifolio ſimilis, tota viridis Bocc. Muſ. Part. 2. 145. Tab.109.*

Elichryſum ſylveſtre, latifolium, flore parvo ſingulari. *Elichryſo ſylveſtri flore oblongo ſimilis C. B. Pin. 265. Stœchadi Citrinæ alteri inodoræ Lobelii affinis, capitulis brevioribus J. B. 3. 157.*

Elichryſum ſylveſtre, latifolium, flore magno, ſingulari. *Heliochryſum ſaxatile, ſingulari capitulo,acuto & anguſto Stœchadis folio Bocc. Muſ.Part.2. 142. Heliochryſum ſaxatile Ejuſd. Tab. 104.*

Elichryſum ſylveſtre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J. B. 3. 160. Chryſocome & Heliochryſos ſylveſtris Lob. Icon. 455.*

Elichryſum aquaticum, ramoſum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramoſum, capitulis nigris Raii Hiſt. 295. Gnaphalio vulgari ſimilis J. B. 3. 159.*

Elichryſum ſpicatum. *Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C. B. Pin. 263. Gnaphalium rectum J. B. 3. 160. Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon. 482.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, ſubpurpureo C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon. 483.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, album Lob. Icon. 482.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, ſuaverubente. *Gnaphalium montanum, ſuaverubens Lob. Icon. 483.*

Elichryſum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyſt.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin. 263.*

Elichryſum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin. 263.*

Elichryſum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr. 123. Stœchas Citrina, floris & magnitudine & colore ſpecioſa J. B. 3. 154.*

Elichryſum ſeu Stœchas Citrina latifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina Germanica, latiore folio J. B. 3. 153. Amaranthus luteus, 1 Tabern. Icon. 387.*

Elichryſum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chryſocome Germanica, flore igneſcente ſive ex aureo rutilante Breyn. Cent. 1. 145.*

Elichryſum Germanicum, calyce ſanguineo. *Chryſocome Germanica, flore ſanguineo Breyn. Cent. 1. 145.*

Elichryſum ſylveſtre, anguſtifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stœchadi Citrinæ affinis, capitulis parvis, raris, ſquamoſis, in pappos evaneſcentibus J. B. 3. 156. Stœchas citrina, altera Lob. Icon. 486.*

Elichryſum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin. 263. Gnaphalium Americanum Cluſ. Hiſt. 327. J. B. 3. 162.*

Elichryſum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americano affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*

Elichryſum Americanum, Lychnidis Coronariæ folio tomentoſo & undulato Plum.

Elichryſum Americanum, arboreſcens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, latifolium, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, lanuginoſum, anguſtiſſimo folio, calyce floris argenteo & ampliſſimo Oldenl.

Elichryſum Africanum, fruteſcens, Coridis folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, incanum, tomentoſum, foliis ſubrotundis Oldenl.

Elichryſum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.

Elichryſum Africanum, luteum, Polii folio Oldenl.

Elichryſum Africanum, tomentoſum, incanum, anguſtifolium, floribus rubris Oldenl.

Elichryſum arboreum, Roriſmarini folio, Africanum Oldenl.

Elichryſum Africanum, Plantaginis folio. *Chryſocome Æthiopica, Plantaginis folio Breyn. Cent. 1. 143. Tab. 71.*

Elichryſum Africanum, fœtidiſſimum, ampliſſimo folio.

Elichryſum humillimum ex Promontorio Sacro.

Elichryſum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259. FILAGO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D conſtante ſtellæ adinſtar diviſis, embryoni C, E inſidentibus & calyce H ſquamoſo, ſed nequaquam ſplendente aut ſpecioſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G.

Filaginis ſpecies ſunt

Filago ſeu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum J. B. 3. 158. Gnaphalium vulgare, majus C. B. Pin. 263.*

Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus, anguſto, oblongo folio C. B. Pin. 263.*

Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum J. B. 3. 159. Gnaphalium minus, repens C. B. Pin. 263.*

Filago Alpina, capite folioſo. *Gnaphalium Alpinum, magno flore, capite oblongo C. B. Pin. 264. Gnaphalium Alpinum, pulchrum J. B. 3. 161. Leontopodium Mathioli Dod. Pempt. 68.*

Filago maritima, capite folioſo. *Gnaphalium roſeum C. B. Prodr. 122. Gnaphalium roſeum, ſylveſtre C. B. Pin. 263. Gnaphalium umbellatum, minimum J. B. 3. 162.*

Filago maritima, capite folioſo, in hortis culta. *Gnaphalium roſeum, hortenſe C. B. Prodr. 122. Pin. 263.*

Filago Luſitanica, capite folioſo.

Filago vulgaris, tenuiſſimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare, tenuifolium J. B. 3. 159.*

GENUS XIII.

Conyza. *Coniſe.*

Tab. 259. CONYZA eſt plantæ genus, flore A, F floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, D, G, conſtante multifidis, embryoni C, E, H inſidentibus, & calyce I ſquamoſo plerumque cylindraceo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen K pappis inſtructum L.

Conyzæ ſpecies ſunt

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Mathioli, Baccharis quibuſdam J. B. 2. 1051.*

Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bot Monſp.

Conyza Linariæ folio. *Linaria folioſo capitulo luteo, major C. B. Pin.* 213. *Heliochryſos Tragi, ſive Linaria tertia J. B.* 3. 151. *Linoſyris nuperorum Lob. Icon.* 469.

Conyza latifolia, viſcoſa, ſuaveolens, flore aureo è Gallo provinciâ. *Conyza major, alata caule, foliis Primulæ veris longè amplioribus, graviter odoratis Læl. Triumf. apud Fratrem* 65. *Conyza Pyrenaica, foliis Primulæ veris Par. Bat. Conyza præalta, alato caule, odorata Bocc. Muſ. Part.* 2. 168. *Conyza præalta, odorata, alato caule, capitulis barbatis Baccharis Monſpelienſis æmulantibus Ejuſd. Tab.* 121. *Floribus eſt nunc radiatis nunc floſculoſis; unde ad utramvis Claſſem revocare licet.*

Conyza Americana, Urticæ folio, flore albo. *Valeriana Urticæ folia, flore albo Corn.* 20.

Conyza Americana, Lamii folio. *Eupatorium Senecionis facie, folio Lamii Part. Bat.*

Conyza Americana, Salicis Capreæ folio, flore albo.

Conyza Virginiana, Halimi folio. *Senecio Virginianus, arboreſcens Par. Bat.*

Conyza Americana, fruteſcens, Cydoniæ folio Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, purpurea, folio Verbaſci dentato Plum.

Conyza Americana, arboreſcens, purpurea, folio Verbaſci undulato Plum.

Conyza Americana, fruteſcens, foliis ſubrotundis, nervoſis, floribus ſpicatis. *Elichryſo affinis Peruana, fruteſcens H. L. Bat. App.*

Conyza Africana, humilis, foliis anguſtioribus nervoſis, floribus umbellatis. *Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Act. Haffn. Tom.* 11. 57.

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Salviæ, odore Camphoræ. *Elichryſo affinis Africana, arboreſcens, floribus purpuro-violaceis, foliis Salviæ, odore Roriſmarini H. L. Bat.*

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Erucæ hamatis & incanis Oldenl.

Conyza Africana, fruteſcens, foliis Roriſmarini Oldenl.

Conyza Africana, Senecionis flore, retuſis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica Scrophulariæ folio, flore purpuraſcente.

Conyza Verbaſci foliis ſerratis.

Conyza, à voce Græca Κωνωψ *Culex*. Conyza enim (auctore Dioſcoride) beſtias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat. *Lib. 3. cap. 136.*

GENUS XIV.

Eupatorium. *Eupatoire.*

EUPATORIUM eſt plantæ genus, flore A, D floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B, E (ex quibus longa capillamenta G bifida plerumque ſurgunt) conſtante multifidis, embryoni C, F inſidentibus & calyce K, L longo, teretique ac ſquamoſo comprehenſis: Embryo autem abit deinde in ſemen H pappis inſtructum I. *Tab. 259.*

Eupatorii ſpecies ſunt

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. *Eupatorium adulterinum J. B.* 2. 1065. *Vulgare Hepatorium Dod. Pempt.* 28.

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, caule purpuraſcente. *Eupatoria foliis Enulæ Corn.* 191.

Eupatorium folio oblongo, rugoſo, ampliori, caule vireſcente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpuraſcentibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*

Eupatorium novæ Angliæ, Betonicæ foliis villoſis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longiſſimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbaſci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbaſci-folia, ſeu Baccharis Americana, ſuaveolens Pluk. Phytog. Tab.* 87. *fig.* 1.

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch-Angel Barbadenſibus dicta Pluk. Phytog. Tab.* 177. *fig.* 3.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, fruteſcens, Hederæ terreſtris folio, flore purpuraſcente Plum.

Eupatorium Americanum, Petaſitidis folio Plum.

Lib. 25. *cap.* 6. Eupatorium, ſive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

GENUS XV.

Senecio. *Seneçon.*

Tab. 210. SENECIO eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D monophyllo, cylindraceo, multiſciſſo, poſtea coniformi E comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis inſtructum G, quo tempore calyx HI deorſum inverti ſolet.

Senecionis ſpecies ſunt

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris ſive Erigeron J. B.* 2. 1041. *Senecio ſive Erigeron Lob. Icon.* 225.

Senecio Jacobeæ folio Mor. H. R. Bleſ.

Senecio Americanus, altiſſimus, ampliſſimo folio. *Senecio Africanus, Blattariæ folio Par. Bat.*

Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.

Lib. 4. *cap.* 97. Senecio Latinis, Erigeron Græcis, à vocibus Ἠρι *vere*, ab ἦρ ἤρος *ver*, & γέρων *Senex*, quaſi verno tempore ſeneſcens. *Atque inde etiam* (abit Dioſcorides) *Erigerontis nomen Senecio apud Græcos invenit, quòd vere flores capillorum ritu caneſcant, defloreſcentes enim in pappos abeunt.*

Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO

SECTIO III.

De Herbis flore floſculoſo, ſemine pappis nequaquam inſtructo.

GENUS I.

Carthamus. *Cartame, Safran bâtard.*

CARTHAMUS eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce F ſquamoſo & foliato comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen D, E pappis nequaquam inſtructum. *Tab. 258.*

Carthami ſpeciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus ſive Cnicus J. B. 3. 79. Cnicus ſativus ſive Carthamum officinarum C. B. Pin. 378. Cnicus vulgaris Cluſ. Hiſt. clij.*

Carthamus officinarum, flore albido. *Cnicus ſativus ſivè Carthamum officinarum, flore albido C. B. Pin. 378.*

Carthamus à voce *Karten* qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco *καθαρίζω purgo*, cùm ſemen Carthami purgare exiſtimetur.

GENUS II.

Abſinthium. *Abſinthe.*

ABSINTHIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, ſed exiguo, plurimis ſcilicet floſculis B, D conſtante multifidis, embryoni C, E inſidentibus & calyce G ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis nequaquam inſtructum. His notis addenda eſt totius plantæ facies. *Tab. 260.*

Abſinthii ſpecies ſunt

Abſinthium arboreſcens Lob. Icon. 753. *J. B. 3. 173. Abrotanum latifolium, arboreſcens. C. B. Pin. 136.*

Abſinthium Ponticum ſeu Romanum officinarum, ſeu Dioſcoridis C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, majus J. B. 3. 168. Abſinthium latifolium Dod. Pempt. 23. Abſinte ordinaire.*

Abſinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium vulgare, montanum J. B. 3. 173. Abſinthium montanum Cam. Epit. 453.*

Abſinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr. 71.*

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Abſinthium Ponticum, vulgare, folio inferiùs albo J. B. 3. 175. Abſinthium tenuifolium Dod. Pempt. 24.*

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpuraſcentibus, foliis ſupina parte viridioribus C.B. Pin. 139.

Abſinthium Ponticum, tenuifolium, Auſtriacum C. B. Pin. 139. *Abſinthium*

Auſtriacum, tenuifolium J. B. 3. 179. Abſinthium Seriphium Dod. Pempt. 25.

Abſinthium Ponticum, repens vel ſupinum C. B. Pin. 139. *Abſinthium repens Tabern. Icon. 3.*

Abſinthium inſipidum, Abſinthium vulgari ſimile C. B. Pin. 139. *Abſinthium inſipidum J. B. 3. 173.*

Abſinthium maritimum, Lavandulæ folio C. B. Pin. 139. *Abſinthium maritimum, latifolium, ſive Mathioli J. B. 3. 174. Abſinthium anguſtifolium Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium maritimum, foliis ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis C. B. 139. *Abſinthii anguſtifolii ramulus, foliis fiſſis Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Seriphium, Germanicum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Seriphium, Germanicum, ſucculento folio, ſive Miſnicum J. B. 3. 178. Abſinthium marinum, Miſnenſe Cluſ. Hiſt. 339.*

Abſinthium Seriphium, Belgicum C. B. Pin. 139. *J. B. 3. 178. Abſinthium Seriphium vulgo dictum Cam. Epit. 458.*

Abſinthium maritimum, Seriphio Belgico ſimile, latiore folio, odoris grati D. Plukenet Raii Synopſ. 94.

Abſinthium Seriphium, Gallicum C. B. 139. *Abſinthium Seriphium, tenuifolium, marinum Narbonenſe J. B. 3. 177.*

Abſinthium Santonicum, Gallicum C. B. Pin. 139. *Santonici ſpecies majuſcula & longiuſculis foliolis Cam. Epit. 457.*

Abſinthium Seriphium, montanum, candidum C. B. Pin. 139. *Abſinthium Valleſianum, tenuifolium, candidum ſive Herba alba J. B. 3. 179. Abſinthii ſpurii ſeu externi ſpecies 1 Dod. Pempt. 26.*

Abſinthium Alpinum, incanum C. B. Pin. 139. *Prodr. 71. Aſſenzo Alpino, ij. Pon. Bald. Ital. 218.*

Abſinthium Alpinum, candidum, humile C. B. Pin. 139. *Prodr. 71.*

Abſinthium corymbiferum, annuum. *Elichryſum foliis Abrotoni C. B. Pin. 264. Helichryſon quorundam, folio Abrotoni J. B. 3. 150. Elichryſon Dod. Pempt. 267.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore oblongo. *Abſinthium tenuifolium, elegans, ex Hiſpania Turnefortii Almag. Bot. Phytog. Tab. 1. fig. 3.*

Abſinthium Seriphium, Hiſpanicum, flore retundiore, odore Seminis contra.

Abſinthium Halepenſe, grati odoris, comâ delicatiore Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 73. fig. 2. *Abſinthium Siriacum, minus, brevioribus foliis, comâ multiplicatâ, tenuiſſimâ Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 8. Abſinthium tenuifolium Syriacum, ſive Santonicum, ſpurium, comâ tenuiſſimâ Ejuſd. Sect. vj. Tab. 1. fig. 9.*

Abſinthium Africanum, arboreſcens, folio vermiculato, incano Oldenl.

Ab eo genere excludi debent. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. quod ſpecies eſt Chamæmeli. Abſinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. ad Ptarmicam referendum. Aſinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus C. B. Pin. 140.*

Abſinthium ſola facie externa ab Abrotano differt; nam utriuſque generis ſpecies ſunt amaræ & inſipidæ, incanæ & vireſcentes, lignoſæ & herbaceæ, foliiſque in ampliores aut tenuiores lacinias diviſis.

Abſinthium, quaſi planta minimè grata, à vocibus Græcis ψίνθος *Voluptas*, & particula privata α.

GENUS III.

Abrotanum. *Auronne.*

ABROTANUM eſt plantæ genus, floribus & fructibus Abſinthii, à quo ſola facie externa differt.

Abrotani ſpecies ſunt

Abrotanum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotanum inodorum Lob. Icon.* 769.

Abrotanum mas, anguſtifolium, majus C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare J. B.* 3. 192. *Abrotonum mas Dod. Pempt.* 21.

Abrotanum mas, anguſtifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotanum mas, anguſtifolium, incanum C. B. Pin. 136. *Abrotonum mas, maximum Col. Part.* 1. 54.

Abrotanum mas, anguſtifolium, minus C. B. Pin. 136. *Abrotonum cum pulchris corymbis J. B.* 3. 194. *Abrotanum odoratum, humile, densè fruticoſum Lob. Icon.* 769.

Abrotanum campeſtre, cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum ſylveſtre, inodorum, cauliculis ex viridi albicantibus Schuvenck.* 5.

Abrotanum campeſtri ſimile, Tingitanum H. L. Bat.

Abrotanum campeſtre, cauliculis rubentibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum, cauliculis purpuraſcentibus Schuvenck.* 5. *Artemiſia tenuifolia ſive leptophyllos, aliis Abrotonum ſylveſtre J. B.* 3. 194.

Abrotanum campeſtre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr.* 71.

Abrotanum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotanum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortenſis C. B. Pin.* 98. *Dracunculus hortenſis ſive Tarchon J. B.* 3. 148. *Draco herba Dod. Pempt.* 709. *Eſtragon.*

Abrotanum Hiſpanicum, Abſinthii Pontici folio. *Artemiſia tenuifolia*, 1. *Cluſ. Hiſt.* 227.

Abrotanum Hiſpanicum, maritimum, folio craſſo, ſplendente & rigido.

Abrotanum mas ex Surinam, molli hirſutie caneſcens Pluk. Almag. Bot. *Raii Hiſt.* 1866.

Abrotanum elatius, ſubincanum, foliis creberrimis, ſecundum caulem in metæ formam faſtigiatis Pluk. Almag. Bot.

Abrotanum à vocibus Græcis βροτὸς *Mortalis*, & particula privativa α; quaſi diceres plantam immortalem, eò quòd perpetuò vireat: vel à voce Græca ἄβρωτος *non comeſtus*, à verbo βρώσκω *Comedo*, & particula α, quòd comedi nequeat ob ſaporem ingratum.

GENUS IV.

Artemisia. *Armoise.*

Tab. 260. ARTEMISIA est plantæ genus, flore H flosculoso, plurimis scilicet flosculis I constante multifidis, embryoni K insidentibus & calyce N squamoso comprehensis. Inter flosculos verò occurrunt & embryones nudi L in capillamentum M bifidum desinentes, qui perinde ac embryo K abeunt in semen Absinthii æmulum: ab Absinthio autem differt sola facie externa, nam florum discrimen oculos penè fugit.

Artemisiæ species sunt

Artemisia vulgaris, major, caule & flore purpurascentibus C. B. Pin. 137. *Artemisia vulgaris J. B. 3. 184. Artemisia rubra Tabern. Icon. 7.*

Artemisia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemisia alba Tabern. Icon. 8.*

Artemisia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemisia foliis variegatis Mor. H. R. Blæs.*

Artemisia rubra, maritima, Mentz. Pug.

Artemisia nomen habet à Regina Cariæ ejusdem nominis. *Mulieres quoque* Lib. 25. Cap. 7. *hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus Artemisia uxor Mausoli adoptatâ herbâ, quæ antea Parthenis vocabatur. Sunt qui ab Artemide Ilithyæ (Diana obstetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

GENUS V.

Santolina. *Petit Cyprés. Garderobe.*

Tab. 260. SANTOLINA est plantæ genus, flore A flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus, foliolis D imbricatis intermediis & calyce F squamoso quasi hemisphærico comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E pappis nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores, Absinthii & Abrotani floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ species sunt

Santolina foliis teretibus. *Abrotanum fœmina, foliis teretibus C. B. Pin. 136. Chamæchyparissus J. B. 3. 133. Polium Theophrasti & Dioscoridis & Arabum, vermiculato folio Col. Part. 1. 54. Abrotanum fœmina Lob. Icon. 768.*

Santolina flore majore, foliis villosis & incanis. *Abrotanum fœmina, flore majore, foliis villosis & incanis C. B. Pin. 137. Seriphium Dioscoridis, Abrotoni fœminæ facie Lob. Icon. 754.*

Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotanum fœmina, foliis Ericæ vel Sabinæ C. B. Pin. 137. Santolina 3. Dod. Pempt. 269.*

Santolina foliis Cupressi. *Abrotanum fœmina, foliis Cupressi C. B. Pin. 137. Santolina 4. Dod. Pempt. 269.*

Santolina repens & canescens. *Abrotanum fœmina, repens, canescens C. B.*

Pin. 127. *Santolina* 5. *Dod. Pempt.* 269.

Santolina foliis minus incanis. *Abrotanum fœmina, foliis minus incanis C.B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina ij. Cluſ. Hiſt.* 341.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore ſulphurei coloris. *Abrotanum fœmina, viride C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, vj. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis obſcurè virentibus, flore aureo.

Santolina foliis Roriſmarini, major. *Abrotanum fœmina, foliis Roriſmarini, majus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, iiij. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina foliis Roriſmarini, minor. *Abrotanum fœmina, foliis Roriſmarini, minus C. B. Pin.* 137. *Abrotonum fœmina, v. Cluſ. Hiſt.* 342.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.

Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio anguſtiore. *Elichryſum Africanum, inodorum, glabrum Bot. Monſp. App. Elichryſum inodorum, glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.*

Santolina Hiſpanica, Chamæmeli folio.

Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotanum vermiculatum, Creticum Ciaſſi Nut. Faſc.*

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis nempe floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus, foliolis D imbricatis & intermediis, & calyce ſquamoſo quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F, H, K, calyptrâ L, G, I, munitum. *Tab.* 261.

Gnaphali ſpeciem unicam novi.

Gnaphalium maritimum C. B. Pin. 263. *Gnaphalium maritimum multis J. B.* 3. 157. *Gnaphalium maritimum Cluſ. Hiſt.* 329.

Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quaſi diceres plantam tomentoſam.

GENUS VII.

Tanacetum. *Taneſie.*

TANACETUM eſt plantæ genus, flore A floſculoſo, plurimis ſcilicet floſculis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo & quaſi hemiſphærico comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen F pappis nequaquam inſtructum. His notis addendi ſunt flores, craſſi, in capitulum quoddam collecti. *Tab.* 261.

Tanaceti ſpecies ſunt

Tanacetum vulgare, luteum C. B. Pin. 132. *Tanacetum vulgare, flore luteo J. B.* 3. 131. *Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon.* 749.

Tanacetum foliis criſpis C. B. Pin. 132. *Tanacetum criſpum, flore luteo J. B* 3 132. *Specioſum Tanacetum, criſtatum, Anglicum Lob. Icon.* 749.

Tanacetum hortenſe, foliis & odore Menthæ H. L. Bat. App. *Mentha hor-*

tenſis, corymbifera C. B. Pin. 226. *Mentha corymbifera, ſive Coſtus hortenſis J. P.* 3. 144. *Coq.*

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minùs, album, odore Camphoræ ſive Achillæa Dioſcoridis C. B. Pin.*162. *quod Millefolii ſpecies eſt. Tanacetum montanum, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin.* 132. *ad Matricariam referendum.*

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262. BIDENS eſt plantæ genus, flore A plerumque floſculoſo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante multifidis, embryoni C inſidentibus & calyce G comprehenſis, quandoque occurrunt & ſemifloſculi D E : Embryo autem abit deinde in ſemen F in aculeos deſinens K.

Bidentis ſpecies ſunt

Bidens foliis tripartitò diviſis Cæſalp. 488. *Cannabina aquatica, folio tripartitò diviſo C. B. Pin.* 321. *Verbeſina ſive Cannabina aquatica, flore minus pulchrò, elatior ac magis frequens J. B.* 2. 1073. *Hepatorium aquatile Dod.* 595.

Bidens folio non diſſecto Cæſalp. 488. *Cannabina aquatica, folio non diviſo C. B. Pin.*321. *Verbeſina pulchriore flore luteo J. B.* 2. 1074. *Eupatorium Cannabinum chryſanthemum Tabern. Icon.* 117.

Bidens Canadenſis, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadenſe, flore luteo H. R. Par. Chryſanthemum Cannabinum, Americanum Mor. H. R. Bleſ.*

Bidens Americana, flore albo, folio non diſſecto.

Bidens Americana, Apii folio. *Chryſanthemum aquaticum, foliis multifidis, Cicutæ nonnihil ſimilibus, Virginianum H. L. B. Chryſanthemum Virginianum, foliis Cicutæ nonnihil ſimilibus Par. Bat.*

Bidens Indica, Hieracii folio, caule alato. *Chryſanthemum Ceraſſavicum, alato caule Par. Bat.*

Bidens trifolia, Americana, Leucanthemi flore. *Chryſanthemum Americanum, Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis ſubrotundis, bullatis. *Chryſanthemum Curaſſavicum, foliis Hyperici, nigris punctis notatis Prodr. Par. Bat.*

Bidens Americana, foliis oblongis, bullatis & ſinuoſis.

Bidens Americana, fruteſcens, Ilicis folio, flore luteo Plum.

Bidens Americana, fruteſcens, Sphondylii folio & facie Plum.

Bidens Americana, triphylla, Angelicæ folio, flore radiato Plum.

Bidens Americana, pentaphylla, flore radiato Plum.

Bidens, quaſi planta ſemine bidentato.

SECTIO IV.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias æquales divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A flosculoso, globoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D donantur, thalamo G affixo. Embryo verò abit deinde in semen E in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. Tab. 262.

Echinopi species sunt

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris C. B. Pin.* 381. *Carduus sphærocephalus Dod. Pempt.* 722.

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis. *Carduus sphærocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis C. B. Pin.* 381.

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis Lob. Icon.* 8.

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphærocephalus, tenuifolius, violaceus Barr. Icon.*

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphærocephalus, annuus, Bœticus, minor Mor. H. R. Bles. Scabiosa Carduifolia, annua Par. Bat.*

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Ilicis folio, subtus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias inæquales ut plurimùm divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. *Scabieuse.*

SCABIOSA est plantæ genus, flore A, N flosculoso, plurimis scilicet flosculis inæqualibus constante, calyce communi M Y comprehensis. Horum autem alii B O, qui meditullium occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram positi C, T bilaciati sunt. Singuli, embryonis E, P, V supremæ parti coronatæ D, Q, X insident, & calyce proprio F, R, S comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem G, L, vel infundibuli- Tab. 263. & 264.

formem Z, 3, 4, ſemine fœtam H, 1, 5, 6, coronato, 2, 6, quod prius embryo fuit.

Scabioſæ ſpecies ſunt

Scabioſa pratenſis, hirſuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabioſa major, communior, hirſuta, folio laciniato J. B. 3. 2. Scabioſa arvenſis ſive ſegetalis Tabern. Icon. 159. Scabieuſe ordinaire.*

Scabioſa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.

Scabioſa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabioſa ix ſive æſtivalis Cluſ. Hiſt. iiij.*

Scabioſa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.

Scabioſa altiſſima, annua, foliis Agrimoniæ nonnihil ſimilibus H. L. Bat.

Scabioſa fruteſcens, anguſtifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabioſa montana, calidarum regionum, major Lobelii J. B. 3. 8. montana Scabioſa calidarum regionum Lob. Icon. 538.*

Scabioſa anguſtifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabioſa major, alba Tabern. Icon. 163.*

Scabioſa multifido folio, flore flaveſcente C. B. Pin. 270. *Scabioſa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B. 3. 8. Scabioſa ochroleuco flore ſive vij. Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabioſa alba, gemino trigeminove capite Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabioſa prolifero flore Cluſ. Hiſt. v. Scabioſa prolifera J. B. 3. 5.*

Scabioſa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr.* 126.

Scabioſa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabioſa tenuifolia, minima, prior Eyſt.*

Scabioſa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabioſa Alpina, maxima Lob. Icon. 537.*

Scabioſa montana, glabra foliis Scabioſæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabioſa glabra, carnoſis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B. 3. 7. Scabioſa montana ſive v. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, Pannonica, purpureo flore, ſeu iiij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa latifolia, rubra, non laciniata, ſecunda C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia rubro flore J. B. 3. 9. Scabioſa iij. Cluſ. Hiſt. ij.*

Scabioſa Virgæ paſtoris folio C. B. Pin. 270. *Scabioſa latifolia, peregrina Tabern. Icon.* 160.

Scabioſa argentea, anguſtifolia C. B. Pin. 270. *Prodr.* 127. *Scabioſa Graminea, argentea J. B. 3. 12.*

Scabioſa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabioſa rubra, peregrina, quibuſdam Indica J. B. 3. 6. Scabioſa vj. Indica Cluſ. Hiſt. iij.*

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.

Scabioſa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabioſa

Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*

Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.

Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.

Scabiosa capitulo globoso, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. 3. Scabiosa v. Clus. Hist. ij.*

Scabiosa capitulo globoso, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tab. Icon. 162.*

Scabiosa minor j, ij, iij Tabern. Icon. 160. & 161.

Scabiosa minor, capitulo odoro, globoso C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phyt ob. 32.*

Scabiosa stellata, Hispanica, amplissimo folio.

Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive 1. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Clus. Hist. j.*

Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr. 126. Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob. 98.*

Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon. 540.*

Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.

Scabiosa Sicula, Cardiacæ folio. *Scabiosa Calatanixectensis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*

Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H. Cathol.

Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subtus incano. *Scabiosa Cophanensis, fruticans cærulea, Laureolæ folio crasso, rotundo, lucido, molli, subtus incano H. Cathol.*

Scabiosa frutescens, foliis Leucoii hortensis H. Cathol.

Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.

Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.

Scabiosa Africana, arborescens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.

Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.

Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Bles.

Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Monsp.

Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.

Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Bles.

Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa, hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab. 6.*

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta C. B. Pin. 269. Succisa si v Morsus diaboli J. B. 2. 11. Remors, Mors du diable.*

Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra C. B. Pin. 269. Prioris varietas.*

Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis C. B. Pin. 269.*

Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis C. B. Pin. 269.*

Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero, cæruleo H. R. Par.*

Scabiosa Fraxinellæ foliis.

Scabiosa à Scabie, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier.*

Tab. 265. DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoso, flosculis scilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A componitur ex plurimis foliis B imbricatis, squamarum instar positis, & axi medio affixis, è quorum alis surgunt flosculi C multifidi, embryonis D parti supremæ coronatæ E insidentes, & abeuntes deinde in semen F plerumque striatum.

Dipsaci species sunt:

Dipsacus sativus C. B. Pin. 385. *J. B. 373. Carduus fullonum sive Dipsacus sativus Lob. Icon. 17.*

Dipsacus sylvestris aut Virga Pastoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris J. B. 3. 74. Labrum Veneris Lob. Icon. 18.*

Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. *J. B. 3. 75. Dipsacus ij. Tabern. Icon.*

Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyriformi capitulo Bocc. Muf. Par. 3. 63. *Dipsacus Giganthæus, tetraphyllus & triphyllus Ejusd. Tab. 52.*

Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim dispositis Ambrof. 201.

Dipsacus quasi sitiens à verbo Græco Διψάω *Sitio*: Propter concavos sinus Lib. 3. cap. 13. (ut ait Dioscorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in se colligunt: unde & Dipsaci quasi sitientis nomen traxit.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire.*

Tab. 265. GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoso A, plurimis scilicet flosculis B constante, unilabiatis, multiscissis & calyce proprio D comprehensis, è cujus fundo surgit pistillum E flosculi parti inferiori C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen G in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ insident placentæ F I quæ meditullium occupat calycis communis L.

Globulariæ ſpecies ſunt

Globularia vulgaris. *Bellis cærulea, caule folioſo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes Anguillaræ ſive Globularia Bellidi ſimilis J. B. 3. 13. Bellis cærulea, Globularia Monſpelienſium Adv. 199.*

Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, cærulea, caule nudo C. B. Pin. 262. Aphyllanthes iij. Lugd. 864.*

Globularia montana, humillima, repens. *Bellis cærulea, montana, fruteſcens C. B. Pin. 262. Scabioſa x ſive repens Cluſ. Hiſt. v.*

Globularia fruticoſa, Myrti folio tridentato. *Thymælea foliis acutis, capitulo Succiſæ, ſive Alypum Monſpelienſium C. B. Pin. 463. Alypum Monſpelianum, ſive frutex terribilis J. B. 1. 598. Hippogloſſum Valentinum Cluſ. Hiſt. 90.*

Globularia Africana, fruteſcens, Thymeleæ folio lanuginoſo. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori; Salici æmulus Breyn. Cent. 1. 21?*

Globularia ſpinoſa. *Bellis ſpinoſa, flore globoſo C. B. Prodr. 121. Bellis cærulea, ſpinoſa C. B. Pin. 262.*

Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, Flore Semifloſculoſo.

FLos Semifloſculosus A B (ut jam diximus) componitur ex plurimis ſemifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eo-demque calyce O P, qui per maturitatem ſæpè invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem C, D ſunt petala, infernâ parte fiſtuloſa, media verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni K N, è quo prodit capillamentum bicorne I M ultra vaginam G quinque fulcris H innixam, ſæpè protentum. Embryones autem fundum Q calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum S T, nunc papporum expers V, modò coronatum X Z, quandoque foliatum &c. Tab. 251.

SECTIO I.

De Herbis, flore ſemifloſculoſo, ſemine pappis inſtructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 266. DENS LEONIS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B D conſtante, embryoni C E inſidentibus & calyce H comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen I pappis K inſtructum, in capitulum L globoſum collectum & thalamo M affixum. His addendum eſt flores innaſci pediculis plerumque fiſtuloſis N, ſed non ramoſis.

Dentis Leonis ſpecies ſunt

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioſo, flore magno Raii Hiſt. 244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. *Hedypnois, ſive Dens Leonis Fuchſii J. B.* 2. 1035. *Dens Leonis Dod. Pempt.* 636. *Piſſenlit.*

Dens Leonis ampliſſimo folio.

Dens Leonis anguſtiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca anguſtioris folii Cæſalp.* 508.

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monſp. *Hieracium Narbonenſe, rotundifolium, caule aphyllo J. B.* 2. 1037.

Dens Leonis Aſphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioſcoridis Monſpelienſium, Dens Leonis Aſphodeli vel Leucacanthæ bulbulis Lob. Icon.* 232.

Dens Leonis tenuiſſimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62. *Hieracium fœtidum, iij. Col. Part.* 2. 31.

Dens Leonis minor, aſpero folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.

Dens Leonis minor, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.

Dens Leonis tuberosâ radice. *Chondrilla bulboſa, ſive Chondrilla* 1. *Dioſcoridis C. B. Pin.* 130. *Cichorium bulboſum J. B.* 2. 1038. *Chondrilla puſilla, marina, lutea, bulboſa, an Dioſcoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophraſti Cichorium Perdicionve Lob. Icon.* 230.

Dens Leonis foliis caneſcentibus, villoſis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoſo folio C. B. Pin.* 128. *Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoſo Cluſio J. B.* 2. 1037. *Hieracium folio Hedypnoidis Cluſ. Hiſt.* cxlij.

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis H. R. Monſp. *Hieracium caule aphyllo, hirſutum J. B.* 2. 1037.

Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis, ſaxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirſutie aſperum, minus laciniatum C. B. Pin.* 127. *Hieracium montanum, ſaxatile Col. Part.* 1. 243.

Dens Leonis foliis minimis, hirſutis & aſperis. *Hieracium parvum, hirtum, caule aphyllo, criſpum ubi ſiccatum J. B.* 2. 1038.

Dens Leonis montanus, anguſtifolius Raii Sinopſ. 76. *Hieracium montanum, anguſtifolium, nonnihil incanum C. B. Pin.* 129. *Hieracium 6, montanum Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Dens Leonis montanus, lanuginoſus, parvo flore. *Hieracium montanum, lanuginoſum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin.* 129. *Prodr.* 66.

Dens Leonis Alpinus, minimus, Piloſellæ folio. *Hieracium pumilum, ij. Col. Part.* 2. 30.

Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum, iiij. Col. Part.* 2. 31.

Dens Leonis minimus, aſper. *Hieracium pumilum, ſaxatile, aſperum, radice præmorſa C. B. Prodr.* 66.

Dens Leonis Gadenſis Park. Theat. 781. *Dens Leonis minimus C. B. Pin.* 126.

Dens Leonis, qui Piloſella officinarum. *Piloſella major, repens hirſuta C. B. Pin.* 262. *Piloſella Auricula muris Tabern. Icon.* 196. *Piloſella majori flore ſive vulgaris, repens J. B.* 2. 1039.

Dens Leonis, qui Piloſella folio minus villoſo. *Piloſella major, repens, minus hirſuta C. B. Pin.* 262. *Piloſella major Cam. Epit.* 709. *Piloſella minor, folio anguſtiore, minus piloſo, repens J. B.* 2. 1040.

Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus ſuis inſtructam æmulari exiſtimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculo plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen E pappis inſtructum F, & in capitulum G collectum. His addendi ſunt caules ramoſi & facies quædam propria qua à Scorzonera, aliiſque ſimilibus Hieracium differt. *Tab.* 267.

Hieracii ſpecies ſunt

Hieracium majus, erectum, anguſtifolium, caule lævi C. B. Pin. 127. *Hieracium majus Dioſcoridis Tabern. Icon.* 180.

Hieracium Dentis Leonis folio, flore ſuaverubente C. B. Pin. 127. *Hieracium Apulum, flore ſuaverubente Col. Part.* 1. 242.

Hieracium Amygdalas amaras olens, ſeu odore Apuli ſuave-rubentis H. R. Par. *Hieracium parvo flore, luteo, Apuli flore ſuaverubenti odore æmulum H. R. Bleſ. Hieracium foliis Cichorii ſylveſtris odore Caſtorei Bot. Monſp.*

Hieracium luteum, hirſutum J. B. 2. 1024.

Hieracium Erucæfolium, hirſutum J. B. 2. 1025.

Hieracium maximum, Erucæ folio.

Hieracium aſperum, majori flore in limitibu agrorum J. B. 2. 1029. *Cichorium montanum, anguſtifolium, hirſutie aſperum C. B. Pin.* 126. *Hieracium Intybaceum, aſperum Tabern. Icon.* 184.

Hieracium Dentis Leonis folio obtuſo, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum ſive minus, primum Dodonæo J. B. 2. 1031. Hieracium longius radicatum Lob. Icon.* 138.

Hieracium Dentis Leonis folio, bulboſum C. B. Pin. 127. *Prodr.* 68. *Hieracium Intybaceum Tabern. Icon.* 183.

Hieracium Dentis Leonis folio, ſubhirſutum, dulce. *Cichorium ſylveſtre, alterum* ἀπικρὶς *Col. Part.* 1. 236. *Sonchus latifolius, leviter hirſutus C. B. Pin.* 124.

Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum C. B. Prodr.* 63.

Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis C. B. Pin. 127. *Prodr.* 63.

Hieracium minus, Dentis Leonis folio ſubaſpero C. B. Pin. 127. *Hypocharis, Porcellia Tabern. Icon.* 179.

Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro C. B. Pin. 127. *Hieracii parva ſpecies, Hyoſeris anguſtifolia, aſpera J. B.* 2. 1025. *Hyoſeris anguſtifolia Tabern. Icon.* 180.

Hieracium minus, flore ex albo carneo C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum Cluſ. Hiſt. App.* 1. *cclx.*

Hieracium maximum, Chondrillæ folio, aſperum C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, aſperum, Chondrillæ folio Prodr.* 64.

Hieracium Chondrillæ folio, hirſutum C. B. Pin. 27. *Hieracium foliis & facie Chondrillæ Lob. Icon.* 239.

Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice ſucciſâ, majus C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice ſive Fuchſii J. B.* 2. 1031. *Hieracium minus, præmorſa radice Lob. Icon.* 237.

Hieracium Chondrillæ folio, glabrum C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides Tabern. Icon.* 182.

Hieracium foliis Coronopi C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum Tabern. Icon.* 121.

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Bugloſſum Echioides quibuſdam J. B.* 2. 1028. *Bugloſſum Echioides, luteum, Hieracio cognatum Lob. Icon.* 577.

Hieracium Echioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio ſinuato H. Edinb.

Hieracium magnum Dalechampii Lugd. 569. *Hedypnois Monſpeſſulana, ſive Dens Leonis Monſpeſſulana J. B.* 2. 1036. *Chondrilla foliis Cichorei tomentoſis C. B. Pin.* 103.

Hieracium villoſum, Sonchus lanatus Dalechampio dictum Raii Hiſt. 231. *Sonchus villoſus, luteus, major C. B. Pin.* 124. *Sonchus lanatus Dalechampii Lugd.* 1116.

Hieracium villoſum, Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſio dictum, *Chondrilla prior Dioſcoridis legitima Cluſ. Hiſt. cxliij.*

Hieracium Intybaceum, flore luteo C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.

Hieracium Intybaceum, flore magno, albido C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.

Hieracium murorum, folio pilofiffimo C. B. Pin. 129. *Pilofella major quibufdam, aliis Pulmonaria flore luteo J. B.* 2. 1033. *Pulmonaria Gallica five aurea Tabern. Icon.* 194.

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilofum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, fœmina Tabern. Icon.* 195. *Pilofellæ majoris five Pulmonariæ luteæ fpecies magis laciniata J. B.* 2. 1034.

Hieracium murorum, laciniatum, minus pilofum, folio anguftiore C. B. Pin. 129. *Pilofellæ majoris five Pulmonariæ luteæ fpecies anguftifolia J. B.* 2. 1034. *Pulmonaria Gallica, tenuifolia Tabern. Icon.* 165.

Hieracium murorum, folio minus pilofo, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indiffectis Mor. H. R. Blef.*

Hieraceum murorum, anguftifolium, non finuatum C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.

Hieracium anguftifolium, glabrum feu Pilofella major, glabra Mor. H. R. Blef.

Hieracium profundè finuatum, pubefcens C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.

Hieracium montanum, tomentofum Mor. H. R. Blef.

Hieracium Pilofellæ folio, erectum majus. *Pilofella major, erecta C. B. Pin.* 262. *Pilofella minori flore hirfutior & elatior, non repens J. B.* 2. 1040. *Pilofella major, altera Tabern. Icon.* 197.

Hieracium villofum, Americanum, Pulmonariæ Gallorum facie Plum.

Hieracium Pilofellæ folio, erectum, minus. *Pilofella major, erecta, altera C. B. Pin.* 162. *Pilofella major,* 1. *Tabern. Icon.* 196.

Hieracium montanum, umbellatum, anguftifolium. *Pilofella major, umbellifera μακρόκαυλος, montana & pratenfis Col. Part.* 1. 248.

Hieracium hortenfe, floribus atro-purpurafcentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hifpanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore faturatè croceo J. B.* 2. 1040. *Hieracium peregrinum, Phlomoides Eyft. Pilofella Indica Corn.* 209.

Hieracium ramofum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.

Hieracium folio Statices, caule foliato. *Chondrilla folio non diffecto, caule foliato J. B.* 2. 1041.

Hieracium folio Statices, caule nudo. *Chondrilla folio non diffecto, caule nudo J. B.* 2. 1041.

Hieracium Cichoroides, veficarium Raii Hift. 235. *Cichorium pratenfe, hirfutum, veficarium C. B. Pin.* 126. *Cichorium fylveftre, veficarium, pratenfe Col. Part.* 1. 238.

Hieracium Siculum, Burfæ paftoris foliis Bocc. Muf. Part. 2. 147. Tab. 112.

Hieracium luteum, glabrum feu minus hirfutum J. B. 2. *Cichorium pratenfe, luteum, lævius C. B. Pin.* 126.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium J. B.* 2. 1032. *Tabern. Icôn.* 186.

Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hieracium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B.* 2. 1033. *Hiera-*

cium montanum , latifolium , minus Tabern. Icon. 186.

Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.

Hieracium Alpinum , afperum , Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium , montanum , Genevenfe , folio Conyzæ majoris Monfpeffulanæ J. B.* 2. 1026. *Hieracium Britannicum, iiij. Cluf. Hift.cxl.*

Hieracium Alpinum , latifolium , hirfutie incanum , flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum , latifolium* 1 *Clufio , Pilofellæ majori five Pulmonariæ luteæ accedens , non maculatum. J. B.* 2. 1026. *Hieracium Phlomoides Tabern. Icon.* 184.

Heracium Alpinum, latifolium , maculatum , hirfutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum , latifolium* 1 *Clufio , Pilofellæ majori five Pulmonariæ luteæ accedens , maculatum J. B.* 2. 1026. *Hieracium* 1, *latifolium Cluf. Hift. cxxxix.*

Hieracium Alpinum, latifolium, villofum , magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum , hirfuto folio* 5 *Clufii quodammodo incano J. B.* 2. 1027. *Hieracium v, villofum Cluf. Hift. cxlj.*

Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. *Prodr.* 64.

Hieracium fruticofum , latifolium , foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus , latifolium , Pannonicum,* 2 *Clufii J. B.* 2. 1027. *Hieracium majus , latifolium , ij. Cluf. Hift. cxl.*

Hieracium fruticofum , latifolium , hirfutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas* 1 , *Erinus quibufdam Mathioli dicta J. B.* 2. 1030. *Hieracium frutefcens , latifolium polyanthos Eyft.*

Hieracium fruticofum , hirfutum , foliis multò longioribus , anguftioribus , parum dentatis & molli lanugine pubefcentibus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticofum , fubrotundo folio C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticofum, anguftifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum , rigidum , quibufdam Sabaudum J. B.* 2. 1030. *Hieracium primum Dod. Pempt.* 638.

Hieracium fruticofum , minus C. B. Pin. 129.

Hieracium fruticofum, anguftiffimo incano folio H. L. Bat.

Hieracium Pyrenaicum , Verbafci folio tomentofum Scol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum , altiffimum , foliis & facie Doronici 3 Auftriaci Clufii.

Hieracium Pyrenaicum , Lampfanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum , Blattariæ folio , hirfutius Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio , minus hirfutum Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum , folio Cerinthes , latifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum , folio Cerinthes , anguftifolium Schol. Bot.

Hieracium Pyrenaicum , rotundifolium , amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum , longifolium , amplexicaule.

Hieracium Pyrenaicum , Dentis Leonis folio latiffimo.

Hieracium Alpinum , humile , Doronici folio Schol. Bot.

Hieracium Alpinum , Scorzoneræ folio.

Hieracium

Hieracium humilius, Lusitanicum, tomentosum,

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca Ἱέραξ *Accipiter*, quoniam (ut ait Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo, obscuritatem, cum sensere, discutiunt. *Lib.20 cap.7.*

Genus III.

Lactuca. *Laitue.*

Lactuca est plantæ genus, flore semiflosculoso A D, plurimis scilicet semiflosculis B E constante, Embryoni C, F insidentibus & calyce G, H squamoso, oblongo, tenui comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen I pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies. *Tab. 267.*

Lactucæ species sunt

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, folio Scariolæ Lob. Icon. 241.*

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea Tabern. Icon. 423.*

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris Dod. Pempt. 644.*

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. Lactuca Caryophyllacea vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, semine nigro C.B.Pin. 123. Lactuca folio obscurius virente Dod. Pempt. 644.*

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa C.B. Pin. 123. Lactuca crispa, non capitata Lob. Icon. 242.*

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta J. B. 2. 999. Lactuca crispa, ij Tabern. Icon. 423.*

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr. 60. Lactuca longo & valde angusto folio J. B. 2. 999.*

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata J. B. 2. 997. Lactuca sativa, sessilis sive capitata Lob. Icon. 242.*

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel. in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso J. B. 2. 1003. Lactuca sylvestris Dod. Pempt. 646.*

Lactuca sylvestris, Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, sanguineis maculis aspersa Flor. Bat.*

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso J. B. 2. 1002.*

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto C. B. Pin. 130. Chondrilla viscosa, Campoclarensis, caule κλημιδοφόρῳ Col. Part. 1. 240.*

Lactuca perennis, humilior, flore cæruleo. *Chondrilla cærulea, altera, Cichorii sylvestris folio C. B. Pin. 130. Chondrille vel Chondrilla cærulea J. B. 2. 1019. Chondrilla cærulea Tabern. Icon. 176.*

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera, Cichorii ſylveſtris folio, flore albo C. B. Pin.* 130.

Lactuca ſylveſtris, anguſto laciniato folio Bot. Monſp. App.

Lactuca Hiſpanica, maritima, fruticoſa, ſpinoſa. *Sonchus fruticoſus, petræus, Africanus, ſpinoſus Park. Theat.* 804.

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis, laciniatus, luteus, minor C. B. Pin.* 124. *Sonchus montanus, lævis, laciniatus, minor C. B. Prodr.* 61.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis, laciniatus, cæruleus, vel Sonchus Alpinus, cæruleus C. B. Pin.* 124. *Sonchus cæruleus, latifolius J. B.* 2. 1005. *Sonchus lævis, quartus, flore cæruleo Tabern. Icon.* 191.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis, laciniatus, albus, vel Sonchus Alpinus, albus C. B. Pin.* 124. *Intibus πλατύφυλλος Harcynica, flore prorſus candido Thal.* 63.

Lactuca Canadenſis, altiſſima, latifolia, flore leucophæo.

Lactuca Canadenſis, altiſſima, anguſtifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre exiſtimatur.

GENUS IV.

Sonchus. *Laitron.*

Tab. 268. SONCHUS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce craſſo D comprehenſis, qui per maturitatem conicus E ferè evadit. Embryo autem abit deinde in ſemen G pappis inſtructum H, thalamoque F affixum.

Sonchi ſpecies ſunt

Sonchus aſper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus laciniosſus, aſperior ſive ſpinoſior J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis, tenerior Lob. Icon.* 235.

Sonchus aſper, laciniatus, folio Dentis Leonis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, ſpinoſus J. B.* 2. 1016. *Sonchus aſpera Math.* 496.

Sonchus aſper, non laciniatus, Dipſaci vel Lactucæ foliis C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii Lugd.* 563.

Sonchus aſper, laciniatus, Creticus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 60. *Chondrillæ Creticæ nomine miſſa, ſemine criſpo J. B.* 2. 1022.

Sonchus aſper, arboreſcens C. B. Pin. 124. Edit. 2. *Hieracium arboreſcens, paluſtre Ejuſd. Pin.* 127. *Edit.* 1. *Sonchus lævior, Auſtriacus v, altiſſimus Cluſ. Hiſt. cxlvij.*

Sonchus repens, multis Hieracium majus J. B. 2. 1017. *Hieracium majus, folio Sonchi vel Hieracium Sonchites C. B. Pin.* 126. *Hieracium majus Lob. Icon.* 237.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C.B.Pin. 124. *Sonchus minus laciniosſus, mitior, ſive minus ſpinoſus J. B.* 2. 1014. *Sonchus lævis Dod. Pempt.* 643.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis, tertius, flore niveo Tabern. Icon.* 191.

Sonchus lævis, in plurimas & tenuiſſimas lacinias diviſus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 61. *Chondrilla lutea J. B.* 2. 1020.

Sonchus lævis, minor, paucioribus laciniis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus, non ſpinoſus J. B.* 2. 1016. *Sonchus lævis, latifolius Tabern. Icon.* 190.

Sonchus lævis, anguſtifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis Terracrepola J. B.* 2. 1018. *& Chondrillis affinis quædam laciniata an Trinciatella J. B.* 2. 1021. *Sonchus lævis Mathioli Lob. Icon.* 236.

Sonchus anguſtifolius, maritimus C. B. Pin. 124. *Prodr.* 61.

Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana, floribus luteis, Papaveris hortenſis folio H. L. Batt. App.*

GENUS V.

Chondrilla. *Condrile.*

CHONDRILLA eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce F veluti tubulato ac cylindriformi comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen D pappis inſtructum E. *Tab.* 268.

Chondrillæ ſpecies ſunt

Chondrilla Juncea, viſcoſa, arvenſis, quæ prima Dioſcoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea, viminea, arvenſis Tabern. Icon.* 178. *Chondrilla viminea J. B.* 2. 1021.

Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum J. B.* 2. 1025. *Hieracium montanum, alterum, λεπτομακρόκαυλον Col. Part.* 1. 248.

Chondrilla Sonchi folio, flore luteo-palleſcente. *Sonchus lævis, laciniatus muralis, parvis floribus C. B. Pin.* 124. *Lactuca ſylveſtris, murorum, flore luteo J. B.* 2. 1004. *Sonchus ſylvaticus, iiij. Tabern. Icon.* 194.

Chondrilla Sonchi folio, flore purpuraſcente, major. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, major C. B. Pin.* 123. *Lactuca ſylvatica, purpurea J. B.* 2. 1005. *Sonchus montanus, purpureus, τετραπέταλον Col. Part.* 1. 244.

Chondrilla Sonchi folio, flore purpuraſcente, minor. *Lactuca montana, purpuro-cærulea, minor C. B. Pin.* 123. *Sonchus lævior, Pannonicus, iv, purpureo flore Cluſ. Hiſt.* cxlvij.

Chondrilla à voce Græca χόνδρος, *Grumus*, quaſi diceretur planta, in qua grumi concreſcunt. Circa enim ipſos ramulos (ut ait Dioſcorides) gummi reperitur Maſtiches ſimile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ inſtar appoſitum menſes trahit. *Lib.* 2. *cap.* 161.

Chondrilla differt à Soncho cæteriſque calycis formâ.

GENUS VI.

Zacintha.

Tab. 269. ZACINTHA est plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante embryoni C inſidentibus & calyce D ſquamoſo comprehenſis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E ſtriatum, cujus ſingulæ partes F ceu capſulæ ſemine turgeſcunt G pappis inſtructo H.

Zacinthæ ſpeciem unicam novi.

Zacintha ſive Cichorium verrucarium Math. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus C. B. Pin.* 130. *Cichorium verrucoſum ſive Zacintha Hieraciis adnumerandum J. B.* 2. 1013.

Zacintha, ab Inſula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorſonere.*

Tab. 269. SCORZONERA eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D oblongo ac ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen H cortice G ſeu involucro plerumque obductum & pappis inſtructum E F.

Scorzoneræ ſpecies ſunt

Scorzonera latifolia, ſinuata C. B. Pin. 275. *Tragopogon Hiſpanicus ſive Eſcorzonera aut Scorzonera J. B.* 2. 1060. *Scorzonera major, Hiſpanica,* 1 *Cluſ. Hiſt. cxxxvij.*

Scorzonera latifolia, ſinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, ſinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.

Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica,* 1 *Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera foliis nervoſis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, anguſtifolia Tabern. Icon.* 602.

Scorzonera latifolia, humilis, nervoſa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies ſive Scorzonera humilis, latifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij, Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera anguſtifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies ſive Scorzonera humilis, anguſtifolia J. B.* 2. 1061. *Scorzonera humilis, anguſtifolia, Pannonica iij. Cluſ. Hiſt. cxxxviij.*

Scorzonera anguſtifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij. Cluſ. Hiſt. cxlj.*

Scorzonera anguſtifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.

Scorzonera anguſtifolia, ſubcærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis ſpecies, ſive Scorzonera major, anguſtifolia, ſubcæruleo flore J. B.* 2. 1062. *Scorzonera anguſtifolia, elatior, Pannonica, iiij. Cluſ. Hiſt. cxxxix.*

Scorzonera Monſpelienſis, folio craſſiore. *Tragopogon ſive Scorzonera humilis, craſſiore folio Bot. Monſp. App.*

Scorzonera paluſtris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera noſtras, pulveriflora Mor. H. R. Bleſ.*

Scorzonera laciniatis foliis. *Tragopogon laciniatum, luteum C. B. Pin. 274. Tragopogon folio laciniato, flore pallido J. B. 2. 1059. Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytob. 21.*

Scorzonera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin. 129. Prodr. 66.*

Scorzonera Luſitanica, Plantaginis folio.

Scorzonera Luſitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.

Scorzonera quaſi Viperaria à voce Catalonica *Eſcorſo*, quæ *Viperam* ſignificat. Scorzonera differt à Lactuca tum ſeminis formâ, tum facie propria.

GENUS VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON eſt plantæ genus, flore ſemifloſculoſo A, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis multifido quidem, ſed nequaquam ſquamoſo. Embryo autem deinde abit in ſemen F membranâ E ſeu involucro obvolutum, pappis inſtructum G, thalamoque H affixum. *Tab. 270.*

Tragopogonis ſpecies ſunt

Tragopogon pratenſe, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B. 2. 1058. Tragopogon Dod. Pempt. 256.*

Tragopogon pratenſe, luteum, minus Mor. H. R. Bleſ.

Tragopogon folio oblongo, ſinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio ſinuato Prodr. 129.*

Tragopogon Porri folio, dilutè Ianthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè Ianthino flore Joncq. Hort.*

Tragopogon purpuro-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Hirci purpuro-cærulea Tabern. Icon. 599.*

Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.

Tragopogon Gramineo folio, ſuaverubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirſutis C. B. Pin. 275.*

Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part. 1. 230.*

Tragopogon parvum, ex luteo purpuraſcens C. B. Pin. 274. *Tragopogon parvum flore Chondrillæ purpuro-ceruleæ Lob. Obſ. 297.*

Tragopogon hirſutum C. B. Pin. 274. *Tragopogon Apulum, humile, hirſutum, luteum Col. Part. 1. 233.*

Tragopogon differt à Scorzonerâ, calycis forma.

Tragopogon à vocibus Græcis τράγος *Hircus*, & πώγων *Barba*, propter ſemina ut ita dicam barbata, ſeu pappis inſtructa, quæ dum calyce obvolvun-

tur barbam Hircinam quodammodo æmulantur : è ſummo enim calyce (ut ait Dioſcorides) prolixa erumpit lanugo à qua ſibi nomen aſcivit. Lib. 8. cap. 173.

SECTIO II.

De Herbis flore ſemifloſculoſo, ſemine nullis pappis inſtructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271. CATANANCE eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce F ſquamoſo comprehenſis. Embryo autem deinde abit in ſemen D capitulo foliato E inſtructum, in ipſo calyce G reconditum.

Catanances ſpecies ſunt

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampii, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. Chondrylla cærulea, Cyani capitulo C. B. Pin. 130.*

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Seſamoides parvum, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. Chondrilla cærulea, Cyani capitulis, altera C. B. Pin. 130.*

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stæbe Plantaginis folio P. Alp. Exot. 286.*

Catanance flore luteo, anguſtiore folio. *Stæbe Plantaginis folio, anguſtifolia H. Cathol.*

GENUS II.

Hedypnois.

Tab. 271. HEDYPNOIS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis. Is autem deinde abit in fructum E quaſi Meloniformem, gemino ſemine fœtum F; aliud nempe capitulo quodam inſtruitur G H & meditullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum I L, & calycis folio ceu capſula obvolutum I K.

Hedypnoidis ſpeciem unicam novi.

Hedypnois annua. *Hieracium capitulum inclinans, ſemine adunco C. B. Pin. 128. Hieracium florem inclinans J. B. 2. 1032. Hieracium facie Hedypnois Lob. Icon. 239.*

GENUS III.

Cichorium. *Chicorée.*

Tab. 272. CICHORIUM eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni C inſidentibus & calyce D comprehenſis, qui deinde contrahitur & veluti in capſulam abit E ſeminibus fœtam F an-

gulatis ac quafi cuneiformibus, umbilicatis G.

Cichorii fpecies funt

Cichorium fylveftre five officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium fylveftre, Picris Dod. Pempt.* 635. *Cichorium fylveftre J. B.* 2. 1007. *Chicorée fauvage.*

Cichorium fylveftre, flore rofeo C. B. Pin. 126.

Cichorium fylveftre, flore albo C. B. Pin. 126.

Cichorium fylveftre, folio prorfus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium fativum C. B. Pin. 125. *J. B.* 2. 1007.

Cichorium fativum, florum femiflofculis laciniatis.

Cichorium fativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium five Endivia vulgaris. *Intybus fativa, latifolia, five Endivia vulgaris C. B. Pin.* 125. *Intybum fativum, latifolium J. B.* 2. 1011. *Intybus major, fativa. Cichoreum domefticum Tabern. Icon.* 173.

Cichorium latifolium five Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus fativa, latifolia, five Endivia vulgaris, floribus candidis C. B. Pin.* 125.

Cichorium anguftifolium, five Endivia vulgaris. *Intybus fativa, anguftifolia C. B. Pin.* 125. *Intybum fativum, anguftifolium J. B.* 2. 1011. *Serium, Chichorium fativum, minus Tabern. Icon.* 174.

Cichorium anguftifolium five Endivia anguftifolia, flore albo. *Intybum minus, album Tabern. Icon.* 174.

Cichorium crifpum. *Intybus crifpa C. B. Pin.* 125. *Intybum fativum, crifpum J. B.* 2. 1011. *Intybus crifpa, Endivia crifpa Tabern. Icon.* 173.

Cichorium fpinofum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium fpinofum C. B. Pin.* 126. *J. B.* 2. 1013.

Cichorium ex femine Cretici degener feu fpinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potiùs quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quòd fylveftre fit, fativum autem Serin quod eft minus & venofius.* Lib. 20. cap. 8.

GENUS IV.

Lampfana.

LAMPSANA eft plantæ genus, flore A femiflofculofo: plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C infidentibus & calyce D comprehenfis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capfulam E ftriatam, feminibus fœtam F ut plurimùm tenuibus & acutis. Tab. 271.

Lampfanæ fpeciem unicam novi.

Lampfana Dod. Pempt. 675. *J. B.* 2. 1028. *Soncho affinis Lampfana domeftica C. B. Pin.* 124.

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS eft plantæ genus, flore A femiflofculofo, plurimis fcilicet femiflofculis B conftante, embryoni C E infidentibus, à cujus capillamen- Tab. 272.

to F perfodi ſolet pars poſterior D ſemifloſculi autem à calyce G comprehenduntur, cujus folia H deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum ſtellæ in modum diſpoſitas L, ſemine I K fœtas, plerumque longo K & acuto.

Rhagadioli ſpeciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæſalp. 511. *Hieracium ſiliquâ falcatâ C. B. Pin.* 128. *Hieracium ſtellatum J. B.* 2. 1014. *Hieracium Narbonenſe, falcatum Lob. Icon.* 240.

GENUS VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273. SCOLYMUS eſt plantæ genus, flore A ſemifloſculoſo, plurimis ſcilicet ſemifloſculis B conſtante, embryoni D inſidentibus, à cujus capillamento K perfodi ſolet pars poſterior C: ſemifloſuli autem ſeparantur ab invicem à foliolo E & comprehenduntur calyce X ſquamoſo. Embryo verò deinde abit in ſemen F foliolo D adhæreſcens thalamoque I affixum.

Scolymi ſpecies ſunt

Scolymus Chryſanthemos C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B.* 3. 84. *Carduus Chryſanthemus Dod. Pempt.* 725.

Scolymus Chryſanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chryſanthemos, annuus Bot. Monſp. Scolymus Theophraſti Narbonenſis Cluſ. Hiſt. cliij.*

Scolymus Chryſanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

CLASSIS XIV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore radiato.

Tab. 274. FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Diſcus* appellatur ex floſculis D tota conſtans, altera verò C quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex ſemifloſculis F, rarò ex petalis planis [a] confecta. Floſculi autem & ſemifloſculi embryonibus E G inſidere ſolent & calyce H comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in ſemina, modò pappis L M, modò capitulis [b] foliatis inſtructa, nunc utriſque [c] carentia, nunc quaſi [d] marginata. Ex his alia obvolvuntur [e] capſulâ, alia foliolis [f] quibuſdam ad perpendiculum poſitis inter ſe diſtinguuntur.

a Tab. 285. fig. 1.
b Tab. 284. H. I.
c Tab. 280. K.
d Tab. 283. R. Q.
e Tab. 284. Q.
f Tab. 285. M.

Sectio I.

De Herbis flore radiato, ſemine pappis inſtructo.

Genus I.

Aſter.

Asster eſt plantæ genus, flore A radiato: cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I, K, N pappis L, M inſtructa, thalamoque O affixa. *Tab. 274.*

Aſteris ſpecies ſunt

Aſter Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, purpureo flore J. B. 2.* 1044. *Aſter Atticus Dod. Pempt.* 266.

Aſter Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, albo flore J. B.* 2. 1034.

Aſter hirſutus, Auſtriacus, cæruleo magno flore, foliis ſubrotundis C. B. Pin. 267. *Aſter hirſutus, Auſtriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr.* 124.

Aſter montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *Aſter purpureus, montanus J. B.* 2. 1045. *Aſter vij, Auſtriacus, v Cluſ. Hiſt. xv.*

Aſter Alpinus, flore purpuraſcente Raii Hiſt. 268.

Aſter montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aſter Atticus, Alpinus alter C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, cæruleus, Alpinus Cam. Epit.* 905.

Aſter tripolii flore C. B. Pin. 267. *Aſter Atticus, Monſpelienſis, purpureus, anguſtioribus foliis J. B.* 2. 1045. *Aſter minor, Narbonenſium, Tripolii flore Linariæ folio Lob. Icon.* 349.

Aſter latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aſter Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter arvenſis, cæruleus acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin.* 265. *Senecio ſive Erygeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B.* 2. 1043. *Erigerum quartum Dod. Pempt.* 641.

Aſter Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin.* 265. *Prodr.* 124.

Aſter Atticus, cæruleus minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin.* 265. *Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr.* 124.

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majus, cæruleum C. B. Pin.* 267. *Tripolium Dod. Pempt.* 379. *Tripolium majus J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, cæruleus, minor. *Tripolium minus Lob. Icon* 298. *J. B.* 2. 1064.

Aſter maritimus, paluſtris, albus, minor. *Aſter maritimus, Tripolium dictus, flore albo H. Amſtel. in* 12.

Aſter Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aſter præcox, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter Autumnalis, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aſter Americanus, latifolius, maximus, puniceis caulibus H. L. Bat. App.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.

Aſter novæ Angliæ, altiſſimus, hirſutus, floribus omnium maximis, purpuro-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.

Aſter Canadenſis, ſubhirſutus, Salicis folio, ſerotinus, flore cæruleo.

Aſter ſerotinus, procerior, ramoſus, Bellidis ſylveſtris flore H. R. Par. *Aſter flore Bellidis ſylveſtris, minoris Mor. H. L. Bleſ.* 25.

Aſter ſerotinus, ramoſus, alter, flore purpuraſcente H. R. Par. *Aſter elatior, flore cæruleo, minore, Bellidis minoris Mor. H. R. Bleſ.*

Aſter novæ Belgiæ, latifolius, paniculatus, floribus ſaturatè violaceis H. L. Bat.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.

Aſter Africanus, ramoſus, Hyſſopi foliis, floribus albis Oldenl.

Aſter ramoſus, annuus, Canadenſis Mor. *Bellis ramoſa, umbellifera Corn. Pluk. Almag. Bot.*

Aſter Africanus, Helichryſi folio Oldenl.

Aſter Atticus, luteus, montanus, villoſus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus, flore luteo, magno, hirſutus, quibuſdam Oculus Chriſti J. B.* 2. 1046. *Aſter montanus, hirſutus Lob. Icon.* 350.

Aſter montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aſter montanus Lob. Icon.* 350.

Aſter luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Aſteris ſpecies, an Baccharis Col. Part.* 1. 253.

Aſter pratenſis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media, Aſteris flore luteo vel tertia Dioſcoridis C. B. Pin.* 265. *Conyza media Mathioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B.* 2. 1050. *Conyza media Dod. Pempt.* 52.

Aſter pratenſis, Alpinus flore aureo. *Conyza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr.* 124.

Aſter Pannonicus, lanuginoſus, luteus. *Conyza Pannonica, lanuginoſa C. B. Pin.* 265. *Aſteri montano, hirſuto, magno flore, ſive Oculo Chriſti ſimilis ſi non idem, ſive Conyza tertia Cluſii J. B.* 3. 1047. *Conyza iij, Auſtriaca Cluſ. Hiſt. xx.*

Aſter Alpinus, piloſiſſimus. *Conyza Alpina, piloſiſſima C. B. Pin.* 265. *Conyza Helenitis, piloſa Lob. Icon.* 348. *J. B.* 2. 1052.

Aſter incanus, Verbaſci folio, villoſus. *Conyza incana C. B. Pin.* 265. *Co-*

nyza Helenitis, mellita, incana Lob. Icon. 347. J. B. 2. 1052.

After ſaxatilis, foliis glutinoſis, villoſis & graveolentibus. *Conyza montana foliis glutinoſis, piloſis C. B. Pin. 265. Conyza montana Myconi, folio Hyſſopi vulgaris, villoſo J. B. 2. 1054. Conyza montana Lugd. 1201.*

After montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis C. B. Pin. 265. Conyza major, altera Thal. Tab. 11.*

After paluſtris, luteus, folio longiori lanuginoſo. *Conyzis affinis C. B. Pin. 265. Britannica Conyzoides quibuſdam, After Pannonicus Cluſio J. B. 2. 1047. Britannica vera Dalechampii Lugd. 1082.*

After maritimus, folio tereti, craſſo, tridentato. *Crithmum maritimum flore Aſteris Attici C. B. Pin. 288. Crithmum marinum, tertium Mathiolo, flore luteo Buphthalmi J. B. 3. 106. Crithmum Chryſanthemum Dod. Pempt. 706.*

After paluſtris, laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata C. B. Pin. 266. Conyza Helenitis, foliis laciniatis Lob. Icon. 347.*

After paluſtris, parvo flore globoſo. *Conyza major, flore globoſo C. B. Pin. 266. Conyza media minor ſpecies, flore vix radiato J. B. 2. 1050. Conyza minima Dod. Pempt. 52.*

After maritimus, tuberoſus, luteus. *Conyza marina Lugd. 1366. J. B 2. 1055.*

After montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media, Monſpelienſis quibuſdam Aſteris Attici genus, folio glabro rigido J. B. 2. 1049. Bubonium luteum Tabern. Icon. 337.*

After Conyzoides, odoratus, luteus Eyſt.

After Alpinus, luteus, Conyzæ vulgaris folio.

After Verbaſci folio H. R. Par. *Aſter tomentoſus, luteus, Verbaſci folio Bocc. 60. Aſtero di Raguſa, con foglie di Verbaſco Zan. 33.*

After Americanus, Primulæ Veris folio, flore luteo, amplo, calyce craſſo Plum.

After Americanus, Primulæ Veris folio, flore ſingulari, purpureo Plum.

After Americanus, fruteſcens, Stœchadis Citrinæ folio, flore umbellato, aureo Plum.

After Americanus, Jacobææ folio ampliſſimo, ſubtus incano Plum.

After Æthiopicus, Stœchadis foliis, flore aureo H. L. Bat.

After omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare C. B. Pin. 276. Helenium ſive Enula Campana J. B. 3. 108. Helenium Dod. Pempt. 344. Aunée.*

After, à voce Græca ἀςὴρ *Stella*; nam ex Dioſcoride florem habet, foliolis ſtellæ modo radiatis. Lib. 4. cap. 120.

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò X ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce ſquamoſo C K comprehenſis. Embryones Tab. 275.

autem deinde abeunt in femina H pappis inftructa I. His notis addendi funt flores L M longa ferie in fummis ramulis nafcentes.

Virgæ aureæ fpecies funt

Virga aurea latifolia, ferrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea five Solidago Saracenica, latifolia, ferrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine crenato Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea latifolia, ferrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, anguftifolia, minùs ferrata C. B. Pin. 268. Virga aurea Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea anguftifolia, minùs ferrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petræum, iij, flore albo Tabern. Icon. 561.*

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirfuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Muf. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Muf. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea anguftifolia, paniculâ fpeciosâ, Canadenfis H. R. Par.

Virga aurea Canadenfis, hirfuta, paniculâ minùs fpeciosâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno verfu difpofitâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin. App. 517.*

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *After Canadenfis, annuus, flore pappofo H. R. Par. Conyza Canadenfis, annua, acris, alba, Linariæ folio Bocc. Rarior. Plant. 85.*

Virga aurea major, foliis glutinofis & graveolentibus. *Conyza mas Theophrafti, major Diofcoridis C. B. Pin. 265. Conyza major, Monfpelienfis, odorata J. B. 2. 1053. Conyza major Dod. Pempt. 51.*

Virga aurea major, foliis glutinofis & graveolentibus, Gallas ferens. *Conyza major, capitata feu globofa Bocc. Rarior. Plant. 14.*

Virga aurea minor, foliis glutinofis & graveolentibus. *Conyza fœmina Theophrafti, minor Diofcoridis C. B. Pin. 265. Conyza minor, vera Lob. Icon. 346.*

Virga aurea Lufitanica, fruticofa, longiffimo, anguftiffimo & glutinofo folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpurafcentibus. *Afterifcus latifolius, autumnalis Corn. 64.*

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpurafcentibus. *Afterifcus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus faturatè violaceis. *After novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus faturatè violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea patula, foliis undulatis, floribus dilutè purpurafcentibus. *After novæ Angliæ, purpureus, Virgæ aureæ facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *After novæ Angliæ, Tripolii floribus in fpicis longis difpofitis Prodr. Par. Bat.*

Virga aurea Canadenſis, folio ſubrotundo, ſerrato, glabro. *Virga aurea Canadenſis, Aſteriſci folio Par. Bat.*

Virga aurea Canadenſis, latiſſimo folio glabro.

Virga aurea Canadenſis, altiſſima, folio ſubtus incano.

Virga aurea novæ Angliæ, lato rigidoque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphiti majoris, hirſutis Schol. Bot.*

Virga aurea Canadenſis, humilior, Linariæ folio. *Aſter novæ Angliæ, Linariæ folio, Chamæmeli flore Prodr. Bat. Aſter novæ Angliæ, Linariæ foliis, Chamæmeli floribus Par. Bat.*

Virga aurea Canadenſis, humilior, Salicis minoris folio.

Virga aurea Americana, flore maximo, Aſphodeli radice Plum.

Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D, corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E G, inſidentibus & calyce H tubiformi ac multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I pappis inſtructa K, thalamoque L affixa. *Tab. 276.*

Jacobææ ſpecies ſunt

Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris J. B. 2. 1057. Jacobæa Dod. Pempt. 642.*

Jacobæa vulgaris, foliis inſtar Erucæ laciniatis C. B. Pin. 131.

Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.

Jacobæa altiſſima, Luſitanica, tenuiſſimè laciniata.

Jacobæa latifolia, paluſtris ſive aquatica Raii Hiſt. 285.

Jacobæa Alpina, foliis ſubrotundis, ſerratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina J. B. 2. 1055. Jacobæa Alpina, foliis rotundis, ſerratis Prodr. 69.*

Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa montana integro ſublongo folio Barr. Icon.

Jacobæa montana, Betonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa Alpina, foliis longioribus, ſerratis. *Virga aurea anguſtifolia, ſerrata, ſive Solidago Saracenica J. B. 2. 1063. Virga aurea anguſtifolia, ſerrata C. B. Pin. 268. Conſolida aurea Tabern. Icon. 556.*

Jacobæa paluſtris, altiſſima, foliis ſerratis. *Conyza paluſtris, ſerratifolia C. B. Pin. 266. Virga aurea ſive Solidagini anguſtifoliæ affinis, Lingua avis Dalechampii J. B. 2. 1063. Conſolida paluſtris Tabern. Icon. 555.*

Jacobæa pratenſis, altiſſima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria C. B. Pin. 268. Panax Chironeum Theophraſti Tabern. Icon. 871. Aliſma Monſpelienſium ſive Doria J. B. 2. 1064.*

Jacobæa pratenſis, altiſſima, Limonii folio, floribus denſioribus. *Virga au-*

rea major , altera , ex Doria degener. H. R. Par.

Jacobæa Sicula , Glasti folio. *Jacobæa Ætnea , Glasti folio leviter dentato , umbellifera H. Cathol.*

Jacobæa Chrysanthemi Cretici folio glauco.

Jacobæa tenuissimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula, Chrysanthemi facie Bocc. Rarior. Plant. 66.*

Jacobæa Hispanica , Rorismarini folio. *Jacobæa Crithmi littorei foliis Mor. H. R. Bles. Jacobæa Lini folio , Hispanica & Italica Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*

Jacobæa multifida , umbellata , annua Bocc. Rarior. Plant. 94.

Jacobæa Senecionis folio incano , perennis Raii Hist. 285.

Jacobæa Senecionis folio Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima , Senecionis folio crasso & lucido , Massiliensis. *Jacobæa maritima , minima , glabra , Senecionis folio , Italica Barr. Icon.*

Jacobæa Hispanica , minùs laciniata , petalis brevissimis. *Senecio folio non laciniato J. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. Senecionis genus Myconi Lugd. 577.*

Jacobæa Pannonica , 1. Clus. Hist. xxj. *Senecio incanus , pinguis C. B. Pin. 131. Senecio hirsutus , viscidus , major , odoratus J. B. 2. 1042. Erigeron tomentosum , alterum Lob. Icon. 226.*

Jacobæa montana , lanuginosa , angustifolia , non laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. Jacobæa ij. Clus. Hist. xxij.*

Jacobæa maritima , non laciniata , lanuginosa , latifolia.

Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Bles.

Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria J. B. 2. 1058. Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria Lob. Icon. 227.*

Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr. 69.*

Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.

Jacobæa Alpina , Absinthii folio , humilior. *Chrysanthemum Alpinum , incanum , foliis laciniatis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum , Judenbergense Jacobææ affine J. B. 2. 1058. Chrysanthemum Alpinum , 1 Clus. Hist. 333. Jacobæa Alpina , pumila Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 8.*

Jacobæa incana , Pyrenaica , saxatilis & latifolia.

Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii folio Bot. Monsp. App.*

Jacobæa Pyrenaica , Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum , Persicæ folio , glabrum Schol. Bot.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifolium Mor. H. R. Bles.*

Jacobæa foliis Ferulaceis, flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis Abrotani multifidis C. B. Pin. 134. Chrysanthemum Alpinum, ij Clus. Hist. 334. Chrysanthemum Alpinum , Etscherianum , Jacobææ affine J. B. 2. 1058.*

Jacobæa Africana, frutescens, Abrotani folio Oldenl.
Jacobæa Africana, frutescens, Hormini folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
Jacobæa Africana, Absinthii foliis Oldenl.
Jacobæa Africana, foliis integris, undulatis & crispis Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Oldenl.
Jacobæa Africana, radice tuberosâ H. L. Bat. App. *Jacobææ affinis radice tuberosa, Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent.* 1. 138.
Jacobæa Americana, arborescens, Helenii folio lucido Plum.
Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villosis Plum.
Jacobæa Americana, humi fusa, Hyperici foliis Plum.
Jacobæa quasi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tussilago. *Pas d'Asne.*

TUSSILAGO est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet B ex plurimis flosculis D corona verò C ex semiflosculis F componitur, Embryonibus E, G insidentibus & calyce L multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I pappis instructa H, thalamoque K affixa. His notis addendum est flores priùs quàm folia nasci. *Tab.* 276.

Tussilaginis speciem unicam novi.

Tussilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tussilago J. B.* 3. 563. *Bechium sive Farfara Dod. Pempt.* 596.

Tussilago, à sedanda tussi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus X ex plurimis flosculis B; corona verò Z ex semiflosculis C componitur, embryonibus D, E insidentibus & calyce F pelviformi & multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina G pappis instructa K thalamoque I affixa. *Tab.* 277.

Doronici species sunt

Coronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio subrotundo, serrato J. B.* 3. 17. *Doronicum iij, Austriacum, ij Clus. Hist. xvij.*
Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Cancri forcipularum ritu Lob. Icon.* 649.
Doronicum radice Scorpii C. B. 184. *Doronicum latifolium Clus. Hist. xvj.*
Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio ferè Plantaginis oblongo J. B.* 3. 18. *Doronicum minus officinarum Lob. Icon.* 649.
Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germani-*

cum, foliis semper ex adverso nascentibus, villosis J. B. 3. 19. *Alisma Mathioli seu Plantago montana Ejusd.* 3. 20. *Damasonium* 1 *Dioscoridis Tabern. Icon.* 738.

Doronicum longifolium, hirsutie asperum C. B. Pin. 185. *Doronici species ex Horto Ferrariensi, folio longo, hirsuto J. B.* 3. 19. *Doronicum ij, Austriacum* 1. *Clus. Hist. xvij.*

Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno J. B.* 3. 17. *Doronicum iiij, Stiriacum Clus. Hist. xvij.*

Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum foliis Hyoscyami Peruviani modo caulem amplectentibus J. B.* 3. 18. *Doronicum vij, Austriacum iij, Clus. Hist. xix.*

Doronicum nigra radice, Campoclarense Col. Part. 2. 36.

Doronicum Plantaginis folio, Lusitanicum.

Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Persicæ foliis, glabrum Scol. Bot.* ad Jacobæam revocandum existimo.

SECTIO II.

De Herbis, flore radiato, seminibus capitulo foliato instructis.

GENUS I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278. TAGETES est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D, E, F multifariam incisis; corona verò C ex semiflosculis G componitur, embryonibus H, I, K, L insidentibus & calyce M N monophyllo & tubulato comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina P angulata, capitulo foliato R instructa, & thalamo O Q affixa: occurrunt plerique flores ex flosculis fistulosis S T compositi.

Tagetis species sunt

Tagetes maximus, rectus, flore simplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus simplici flore C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus, major, simplici flore Tabern. Icon.* 13.

Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum sive Flos Africanus major, flore pleno C. B. Pin.* 132. *Flos Africanus major, aureus, multiflorus Tabern. Icon.* 13.

Tagetes Indicus, minor, simplici flore, sive Cariophyllus Indicus sive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum seu Flos Africanus, minor C. B. Pin.* 133. *Flos Africanus minor, flore simplici Tabern. Icon.* 12.

Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus Tabern. Icon.* 12. *Tanacetum Africanum sive Flos Africanus minor, flore pleno C. B. Pin.* 133.

Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubescente. *Caryophyllus Indicus*

dicus , plenus , flore luteo-rubescente , minor Eyst.

Tagetes Indicus , medius , flore luteo-pallido J. B. 3. 99.

Tagetes Indicus , medius , flore luteo , multiplicato H. L. Bat.

Tagetes Indicus, flore simplici, fistuloso H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus , flore fistuloso , simplici C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus , flore fistuloso simplici Col. Part.* 2. 46.

Tagetes Indicus , flore fistuloso , duplicato H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus , flore fistuloso , pleno C. B. Pin.* 133. *Caryophyllus Mexicanus, alter , polyanthos , fistuloso flore Col. Part.* 2. 48.

Tagetes Indicus, minimus, flore sericea hirsutie obsito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum , sericea hirsutie obsitum C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hispani dicti varietas septima & octava Col. Descript. Part.* 2. 47.

Tagetes foliis tenuissimè divisis. *Tanacetum Africanum , foliis tenuissimè divisis C. B. Pin.* 133. *Caryophylli Hispani dicti varietas nona Col. Descript. Part.* 2. 47.

Tagetis species flore fructuque carentes foliis fœtidis & ad nervum ferè incisis dignosci solent.

GENUS II.

Corona Solis. *Soleil.*

CORONA SOLIS est plantæ genus , flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D ; corona verò C ex semiflosculis F componitur , embryonibus E, G insidentibus, foliolis H , N imbricatis inter se distinctis , & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K duobus foliolis L instructa. *Tab.* 279.

Coronæ Solis species sunt

Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin.* 276. *Herba maxima J. B.* 3. 107.

Corona Solis ij Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramosum C. B. Pin.* 277. *Chrysanthemum Canadense, latifolium, humilius Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis maxima , semine albo , cinereo & striato. *Helenium Indicum , ramosum , semine albo , cinereo & striato H. R. Par.*

Corona Solis perennis , flore & semine maximis. *Helenium Indicum , flore & semine maximis , perenne H. L. Bat.* 142.

Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum , minus C. B. Pin.* 277.

Corona Solis parvo flore, tuberosâ radice. *Helianthemum Indicum tuberosum C. B. Pin.* 277. *Flos Solis Farnesianus , Aster Peruanus , tuberosus Col. Part.* 2. 13. *Taupinambours.*

Corona Solis parvo flore , radice oblonga. *Helenium Indicum , tuberosum , radice oblonga Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis latifolia , altissima. *Chrysantemum Canadense , latifolium , altissimum. Mor. H. R. Bles.*

Corona Solis altiſſima, caule alato. *Chryſanthemum Canadenſe, bidens, alato caule Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis Rapunculi radice. *Chryſanthemum Canadenſe, Rapunculi radice ſtrumoſum vulgò H. L. Bat. Helenium Canadenſe, altiſſimum, Voſacan dictum H. R. Par.*

Corona Solis ampliſſimo folio, minore flore. *Corona Solis minor. Tabern. Icon.* 764.

Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chryſanthemum Virginianum, Plantaginis rugoſis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*

Corona Solis altiſſima, Virgæ aureæ foliis. *Chryſanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 22. fig. 1.*

Corona Solis anguſtifolia, repens, flore dilutè luteo. *Chryſanthemum Virginianum, anguſtiori folio, repens, flore ſulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*

Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aſter luteus, alatus Corn. 62.*

Corona Solis Americana, fruteſcens, Lychnidis folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, fruteſcens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.

Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoſo, tricuſpidi, flore luteo Plum.

Corona Solis foliis profundè inciſis. *Solis flos minor Lob. Icon.* 593.

Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bleſ.*

Corona Solis foliis anguſtioribus, laciniatis. *Chryſanthemum Americanum, laciniato folio obſcuriùs virenti, minus Mor. H. R. Bleſ. Aconitum Helanthemum, Canadenſe Corn.* 178.

Corona Solis novæ Angliæ, folio ampliſſimo, trifido.

Corona Solis, à floris formâ & colore nomen invenit.

SECTIO III.

De Herbis, flore radiato, ſemine pappis & capitulis folioſis carente.

GENUS I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 280. BELLIS eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D; corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E G inſidentibus & calyce H ſimplici ac multifido comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina I thalamo ut plurimùm pyramidato K L affixa.

Bellidis ſpecies ſunt

Bellis ſylveſtris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis ſylvatica J. B.* 3. 114. *Bellis ſylveſtris Dod. Pempt.* 265.

Bellis sylvestris, minor C. B. Pin. 261. *Bellis minor, sylvestris, spontanea J. B. 3. 111. Bellis minor, sylvestris Tabern. Icon. 328.*

Bellis sylvestris, minor, flore mixto Eyst.

Bellis minor, sylvestris, flore cæruleo H. Edinb.

Bellis sylvestris, minor, flore pleno, rubro Eyst.

Bellis caule bipedali, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis foliis parvis, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.

Bellis minima, annua Triumf. 82.

Bellis maritima, minima, Roris Solis folio, Cyrnæa Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 107.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortensis sive flore multiplicato J. B. 3. 113.*

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.

Bellis hortensis, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato Lob. Icon. 477.*

Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis Tabern. Icon. 328.*

Bellis hortensis, flore pleno, eoque parvo, rubro C. B. Pin. 261. *Bellis minor, hortensis, flore rubro Tabern. Icon. 327.*

Bellis hortensis, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortensis, suaverubens, viridisque prolifera Lob. Icon 477.*

Bellis nova, suaverubens, umbellifera Belgarum H. R. Par.

Bellis hortensis, flore herbaceo Mor. H. R. Bles.

Bellis hortensis, rubra, flore multiplici, fistuloso H. R. Par.

Bellis hortensis, flore albo, bullato H. R. Par.

Bellidis species flore fructuque carentes foliis subrotundis, ad oram incisis densè nascentibus dignosci solent.

GENUS II.

Chrysanthemum.

CHRYSANTHEMUM est plantæ genus, flore radiato A, D, cujus scilicet discus B, E ex plurimis flosculis G, L; corona verò C, F ex semiflosculis I, N componitur, embryonibus G, M, K, O insidentibus & calyce P semisphærico ac squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque angulata aut striata Q, R vel tenuia & acuta S. Tab. 280.

Chrysanthemi species sunt

Chrysanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum majus, folio valde laciniato, flore croceo J. B. 3. 104. Chrysanthemum Mathioli, Chalcitis Tabern. Icon. 125.*

Chrysanthemum majus, folio profundiùs laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum Clus. Hist. 335.*

Chrysanthemum Creticum, petalis florum fistulosis.

Chryſanthemum Creticum, flore polypetalo, ſive pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.
Chryſanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum Creticum, mixtum Eyſt.*
Chryſanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.
Chryſanthemum majus, alterum, ſulphureo magno flore H. R. Par.
Chryſanthemum alterum, foliis tenuiùs diſſectis & geniculis rubentibus H. R. Par.
Chryſanthemum majus, folio in minores lacinias diviſo C. B. Pin. 134. *Chryſanthemum ij. Cluſ. Hiſt.* 334. *J. B.* 104.
Chryſanthemum folio minùs ſecto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profundè inciſis, major C.B.Pin.* 262. *Chryſanthemum ſegetum Lob.Icon.* 552.
Chryſanthemum ſegetum, flore ſulphurei coloris.
Chryſanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chryſanthemum Myconi Lugd.* 873. *Bellis lutea, foliis ſubrotundis C. B. Pin.* 262.
Chryſanthemum parvum ſive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.
Chryſanthemum Luſitanicum, Agerati folio.
Chryſanthemum Luſitanicum, foliis anguſtis, dentatis.
Chryſanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.
Chryſanthemum à vocibus Græcis χρύσος, *aurum*, & ἄνθεμον *Flos*; quaſi dicas *Florem aureum.*

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUCANTHEMUM eſt plantæ genus, à Chryſanthemo diverſum, ſolo ſemifloſculorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemi ſpecies ſunt

Leucanthemum vulgare. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, major C. B. Pin.* 261. *Bellis major Dod. Pempt.* 265. *J. B.* 3. 114.
Leucanthemum vulgare, caule vilis caneſcente. *Bellis ſylveſtris, caule folioſo, hirſuto, major, acutiore folio C. B. Pin.* 261.
Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 120. *Bellis Alpina, major, foliis anguſtis, rigidis J. B.* 3. 115.
Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 121. *Bellidis Alpinæ alia ſpecies minor, non rigido J. B.* 3. 115.
Leucanthemum montanum, folio obtuſo, crenato. *Bellis montana, folio obtuſo, crenato C. B. Pin.* 261. *Prodr.* 121.
Leucanthemum radice repente, foliis latioribus, ſerratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, ſerratis Mor. H R. Bleſ.*
Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B.* 3. 315.
Leucanthemum montanum, foliis Chryſanthemi. *Bellis Tanaceti folio Pil-*

let. 61. *Bellis montana, major, foliis Chryſanthemi Cretici anguſtioribus Bott. M.nſp. App.*

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana, Gramineis foliis Bot. Monſp. App.*

Leucanthemum latiſſimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè inciſis.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Luſitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canarienſe, foliis Chryſanthemi, Pyrethri ſapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκὸ, *albus*, & ἄνθεμον *Flos* quaſi *Flos albus.*

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire.*

MATRICARIA eſt plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis D, corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calice I ſemiſphærico & ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina H oblonga, thalamo K affixa. His notis addendum eſt flores quaſi per faſciculos naſci & folia multifariam ac veluti per conjugationes ſecari. Tab. 281.

Matricariæ ſpecies ſunt

Matricaria vulgaris ſeu ſativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgò minus Parthenium J. B.* 3. 129. *Artemiſia tenuifolia Tabern. Icon.* 8.

Matricaria vulgaris, ſeu ſativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Matricaria ſylveſtris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odoratior C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata J. B.* 3. 130. *Artemiſia tenuifolia, odorata Tabern. Icon.* 9.

Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. *J. B.* 3. 130. *Artemiſia tenuifolia, flore pleno Tabern. Icon.* 9.

Matricaria foliis florum albis, triplici ſerie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fiſtuloſis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantiſſimè criſpis & petalis florum fiſtuloſis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, dioſcoidibus, fiſtuloſis H. L. Bat.

Matricaria flore aphyllo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis Park. Theat.* 83.

Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum,* I *Cluſ. Hiſt.* 338.

Matricaria Tanaceti folio, flore minore, ſemine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore C. B. Pin.* 132. *Tanacetum inodorum, ij. Cluſ. Hiſt.* 338.

Matricaria Pyrenaica, Buphthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambroſiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice ſeu fœmina, cujus morbis auxiliari exiſtimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281. CHAMÆMELUM eſt plantæ genus, flore A plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis D : corona verò C ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus E, G inſidentibus & calyce H ſquamoſo comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K thalamo I affixa. His notis addenda ſunt folia in tenuiſſimas lacinias diviſa, totiuſque plantæ facies.

Chamæmeli ſpecies ſunt

Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioſcoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum J. B. 3. 116. Chamæmelum vulgare Dod. Pempt. 257.*

Chamæmelum nobile ſive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratiſſimum, repens, flore ſimplici J. B. 3. 118. Chamæmelum odoratum Dod. Pempt. 260.*

Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici Tabern. Icon. 19. Chamæmelum repens, odoratiſſimum, perenne, flore multiplici J. B. 3. 119.*

Chamæmelum luteum, capitulo aphyllo C. B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo ſine foliis J. B. 3. 119. Anthemis, Chryſanthemon Herbariorum Lob. Icon. 771.*

Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum ſive Cotula non fœtida J. B. 3. 120. Cotula Tabern. Icon. 21.*

Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.

Chamæmelum fœtidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fœtidum ſive Cotula fœtida J. B. 3. 120. Cotula alba Dod. Pempt. 258.*

Chamæmelum fœtidum, flore pleno.

Chamæmelum fœtidum, marinum J. B. 3. 121.

Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima C. B. Pin. 134. Chamæmelum marinum J. B. 3. 122.*

Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hiſpanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr. 70.*

Chamæmelum Alpinum, Abrotani folio. *Abſinthium montanum, Chamæmeli flore magno C. B. Pin. 140. Abſinthium montanum, flore Chamæmeli J. B. 3. 184. Abſinthium montanum Col. Phytob. 24.*

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente H. R. Monſp.

Chamæmelum majus, folio tenuiſſimo, caule rubente, flore pleno.

Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuiſſimo folio, inodorum.

Chamæmelum montanum, Millefolii folio.

Chamæmelum maritimum, Abſinthii folio.

Chamæmelum ſegetum, odoratum, Abſinthii folio breviore.

Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis craſſis Sophiæ foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 150. Anthemis Sophiæ foliis Ejuſd. Tab. 110.*

Chamæmelum à vocibus χαμαὶ *humi*, & μῆλον *Pomum*, quaſi Pomum humile : nonnullæ enim Chamæmeli ſpecies Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A nunc radiato, nunc flosculoso, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E (si adsit) ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, H insidentibus & calyce H plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I plana, cordiformia & quasi alata K. *Tab.* 282.

Cotulæ species sunt

Cotula flore luteo, radiato. *Buphthalmum Cotulæ folio C. B. Pin.* 134. *Buphthalmum tenuifolium, folio Millefolii ferè J. B.* 3. 124. *Buphthalmon alterum, folio & facie Cotulæ fœtidæ Lob. Icon.* 772.

Cotula flore luteo, nudo. *Chrysanthemum Valentinum Clus. Hist.* 332. *Buphthalmo tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii J. B.* 3. 125.

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæsio. *Chamæmelum Æthiopicum, lanuginosum Breyn. Cent.* 1. 73.

GENUS VII.

Buphthalmum. *Oeil de Beuf.*

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C foliolo imbricato H inter se distinctis: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D G insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies. *Tab.* 282.

Buphthalmi speciem unicam novi.

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamæmelum Chrysanthemum quorundam J. B.* 3. 122. *Buphthalmum vulgare, Chrysanthemo congener Clus. Hist.* 332.

Buphthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Buphthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque singulares sunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quasi per conjugationes secantur.

Buphthalmum, à vocibus Græcis βοῦς *Bos*, & ὀφθαλμὸς *Oculus*; quasi diceres oculum bovillum: *Flores enim* (ut ait Dioscorides) *habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit.* *Lib.* 2. *cap.* 156.

GENUS VIII.

Millefolium. *Mille-feuille.*

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis D; corona verò ex semiflosculis F componitur, embryonibus E, G insidentibus, & calyce H squamoso & ferme cilyndraceo com- *Tab.* 283.

prehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I tenuia. His notis addendum est folia tenuiter secari, floresque in fasciculos densos nasci.

Millefolii species sunt

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr.* 72.

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes, pennatum, terrestre J. B.* 3. 136. *Millefolium sive Achillæa Dod. Pempt.* 100.

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore Clus. Hist.* 331.

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris Dod. Pempt.* 100.

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus, album, odore Camphoræ sive Achillæa Discoridis C. B. Pin.* 132. *Achillæa Millefolia, odorata J. B.* 3. 140.

Millefolium odoratum, Monspeliense Pillet. 271 *Millefolium odoratum, minus, Monspeliensium Mor. H. R. Bles. & H. R. Par.*

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Clusio, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B.* 3. 138. *Millefolium Alpinum Clus. Hist.* 331.

Millefolium Alpinum, incanum, flore speciofo J. B. 3. 138.

Millefolium tomentosum, luteum C. B. Pin. 140. *J. B.* 3. 138. *Stratiotes Millefolia, flavo flore Clus. Hist.* 330.

Lib. 4. cap. 115. Millefolium, Græcis μυριόφυλλον, à multiplici foliorum divisurâ appellatum est: *nam* (ut ait Dioscorides) *foliis est Fœniculi similibus, iisque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283. PTARMICA est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C, corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus & calyce I squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina tenuia H. His notis addenda sunt folia vel denticulata vel in amplas lacinias divisa, & à Millefolii incisuris aliena.

Ptarmicæ species sunt

Ptarmica vulgaris, folio longo, serrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratensis, serrato folio C. B. Pin.* 98. *Draco sylvestris sive Ptarmice Dod. Pempt.* 710.

Ptarmica vulgaris, pleno flore Clus. Hist. xij. *Dracunculus pratensis, flore pleno C. B. Pin.* 98.

Ptarmica Alpina, foliis angustis, partim serratis, partim integris Bocc. Mus. Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina Ejusd. Tab.* 85.

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Absinthii æmulis H. L. Bat. *Absinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium C. B. Pin.* 139. *Absinthium albis floribus, capitulis squarrosis J. B.* 3. 183. *Absinthium Alpinum, umbelliferum Clus. Hist.* 340.

Ptarmica

Ptarmica Cretica, frutescens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum, Creticum C. B. Pin.* 140. *Millefolium incanum, Creticum sive Millefolium Dioscoridis Prodr.* 72. *Millefolium Creticum J. B.* 2. 139. *Abrotonum fœmina, incanum, albo Achilleæ flore, Creticum Bocc. Mus. Part.* 2. *Tab.* 34.

Ptarmica Alpina, Tanaceti foliis flore purpureo. *Millefolium montanum, purpureum, Tanaceti foliis A. R. Par.* 101.

Ptarmica lutea, suaveolens. *Ageratum foliis serratis C. B. Pin.* 221. *Ageratum plerisque, Herba Julia quibusdam J. B.* 3. 142. *Balsamita minor Dod. Pempt.* 295.

Ptarmica lutea, suaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis serratis, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin.* 221.

Ptarmica Alpina, foliis profundè incisis. *Ptarmica Alpina, Millefolii folio Bocc. Mus. Part.* 2. 144. *Ptarmica Millefolii foliis Ejusd. Tab.* 101. *Dracunculus pratensis, alter, Alpinus, foliis Agerati H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, Matricariæ foliis Triumf. 83. *Bocc. Mus. Part.* 2. 150. *Ptarmica Matricariæ foliis Ejusd. Tab.* 110.

Ptarmica Alpina, altissima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mesues cognata procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.*

Ptarmica Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mesues cognata altera, floribus minus compactis H. R. Par.*

Ptarmica Virginiana, folio Helenii Mor. H. R. Bles. *Ptarmica Virginiana, Scabiosæ Austriacæ foliis indissectis Pluk. Phytog. Tab.* 53. *fig.* 5.

Ptarmica à voce Græca πταρμὸς *Sternutatio.* Ptarmica (inquit Dioscorides) in cacumine capitulum habet uti Anthemidis, parvum, rotundum, acri odore, sternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit. *Lib. 2. cap. 192.*

GENUS X.

Asteriscus.

ASTERISCUS est plantæ genus, flore A radiato, cujus scilicet discus B ex plurimis flosculis C: corona verò E ex semiflosculis F componitur, embryonibus D, G insidentibus, & calyce stellato florem superante I, K, L, M, N, O, P comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina Q plana & plerumque marginata R. *Tab. 283.*

Asterisci species sunt

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis. *Aster luteus, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin.* 266. *Aster Atticus, Massilioticus Tabern. Icon.* 861.

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore sulphureo H. L. Bat. App.*

Asteriscus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chrysanthemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.*

Aſtericus annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chryſanthemum Aſteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilius H. L. Bat. App.*

Aſteriſcus maritimus, annuus, patulus. *Aſter luteus, ſupinus C. B. Pin.* 167. *Aſter Atticus, luteus, ſupinus, ſpinoſus J. B.* 2. 1045. *Aſter Atticus, ſupinus Dod. Pempt.* 266.

Aſteriſcus aquaticus, annuus, patulus. *Aſter annuus, Attico luteo ſimilis, foliis ad florem mollibus Bot. Monſp.*

Aſteriſcus maritimus, perennis, patulus. *Aſter ſupinus, lignoſus, Siculus, Conyzæ odore Bocc. Muſ. Part.* 2. 161. *Aſter ſupinus, lignoſus Ejuſd. Tab.* 129.

Aſteriſcus à voce Græca ἀστερίσκος *exigua ſtella*, à floris formâ.

SECTIO IV.

De Herbis flore radiato, ſeminibus in capſula reconditis.

GENUS I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284. CALTHA eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus diſcus B ex plurimis floſculis C, corona verò E ex ſemifloſculis F componitur, embryonibus D, G inſidentibus & calyce H comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in capſulas plerumque incurvas K, L & marginatas M, N, ſemine fœtas, O ut plurimùm oblongo I.

Calthæ ſpecies ſunt

Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore ſimplici J. B.* 3. 101. *Calendula Dod. Pempt* 254.

Caltha vulgaris flore citrino C. B. Pin. 275.

Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.

Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon.* 231.

Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B.* 3. 101. *Calendula lutea, flore pleno Eyſt.*

Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon.* 332.

Caltha polyanthos, major, flore mellino C. B. Pin. 276. *Calendula ſativa, polyanthos, mollina Tabern. Icon.* 333.

Caltha floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tab. Icon.* 333.

Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B.* 3. 102. *Calendula prolifera,* 1. *Tabern. Icon.* 334.

Caltha prolifera, majoribus floribus, flore mellino H. R. Par.

Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 275. *Calendula prolifera, ij Tabern. Icon.* 335.

Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

Caltha arvensis C. B. Pin. 276. *Caltha minima J. B* 3. 103. *Calendula arvensis Tabern. Icon.* 335.

Caltha humilis & minima C. B. Pin. 276.

Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis, Africana, flore intus albo, foris violaceo simplici H. L. Bat.*

Caltha sylvestris, Lusitanica.

Caltha maritima, Lusitanica, lanuginosa.

Ab eo genere excludi debet : *Caltha palustris, flore simplici & pleno C.B.Pin.* 276. ad Populaginem revocanda.

Calthæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis oblongis, crassiusculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus discus ex petalis planis componitur.

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM est plantæ genus, flore A radiato, cujus discus B ex plurimis flosculis C, E componitur embryoni D insidentibus : corona verò F constat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, sed eodem calyce K cum flosculis comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H capitulo foliato I instructum. Tab. 284.

Xeranthemi species sunt

Xeranthemum flore simplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum aliud sive Ptarmica quorundam J. B.* 3. 25. *Jacea Oleæ folio capitulis simplicibus C. B. Pin.* 272. *Ptarmica Austriaca Dod. Pempt.* 710.

Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.

Xeranthemum flore simplici, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.

Xeranthemum flore simplici, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.

Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monsp. *Jacea incana, Cyani capitulis C. B. Pin.*272. *Stœbe incana, altera, Cyani aut Jaceæ capitulis & flore Ptarmicæ vulgaris Herbariorum Lob. Icon.*544. *Xeranthemum J.B.*3.25.

Xeranthemum, flore simplici, purpureo, minore *Jacea Oleæ folio, minore flore C. B. Pin.* 272. *Ptarmicæ Austriacæ species Clus. Cur. post. in fol.* 32.

Xeranthemum flore ſimplici, minimo, dilutè purpuraſcente H. L. Bat.

Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρὸς *ſiccus*, & ἄνθεμον *Flos*, quaſi diceres *Florem ſiccum* : hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur *Immortelles*.

GENUS II.

Carlina. *Carline.*

Tab. 285. CARLINA eſt plantæ genus, flore A, B plerumque radiato, cujus ſcilicet diſcus C, D ex plurimis floſculis E embryoni F inſidentibus componitur : corona verò H, G ex petalis planis I conſtat nulli embryoni affixis, calyce N O, P Q ſpinoſo & amplo perinde ac floſculi comprehenſis. Embryones autem deinde abeunt in ſemina K pappis L inſtructa, folio M imbricato inter ſe diſtincta.

Carlinæ ſpecies ſunt

Carlina acaulos, magno flore albo C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos J. B. 3. 64. Carlina altera Dod. Pempt. 2. 727.*

Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.

Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.

Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamæleo albus, Apulus, purpureo flore, gummifer Col. Part. 1. 12.*

Carlina cauleſcens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera J. B. 3. 64. Carlina ſive Leucacantha Dod. Pempt. 727.*

Carlina cauleſcens, magno flore rubente C. B. Pin. 280.

Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.

Carlina ſylveſtris, vulgaris Cluſ. Hiſt. clvj. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior C. B. Pin. 378. Carlina ſylveſtris quibuſdam, aliis Atractylis J. B. 3. 81.*

Carlina ſylveſtris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus ſylveſtris, ſpinoſior, alter, flore aureo, perennis H. R. Par.*

Carlina ſylveſtris, minor, Hiſpanica Cluſ. Hiſt. clvij. *Carduus Carlina minor, ſylveſtris Cluſii, flore luteo J. B. 3. 84. Acarna flore luteo, patulo C. B. Pin. 379.*

Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna Col. Part. 1. Icon. 23. Acarna Theophraſti, Acarna Plinio Col. ibid. Deſc. 26.*

Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula, umbellata Col. Part. 1. 27. Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ C. B. Pin. 379.*

Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier. Onomat. Carlina annua, purpurea Monſpelienſium Bot. Mont. Acanthioides parva, Apula Col. Part. 1. 29. Acarna flore purpuro-rubente, patulo C. B. Pin. 379.*

Pin. 388. Carlina quaſi Carolina : *Quòd credatur* (ut ait C. Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonſtratam fuiſſe, tamquam certiſſimum remedium ad peſtem ab exercitu ſuo propulſandam.*

CLASSIS XV.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Apetalo seu Stamineo.

FLOS APETALOS seu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totusque ex staminibus seu capillamentis constat: enim verò quæ petala dici possent pro calyce habenda sunt, cùm abeant in seminis involucrum, ideòque necessum est ut eorum pistillum semen evadat. Cum floribus stamineis nonnullos alios conjunxi ejusdem prorsus formæ, sed à fructibus separatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore stamineo, cujus calycis posterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Asarum. *Cabaret.*

ASARUM est plantæ genus, flore A, D stamineo ex plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce C tripartito D surgentibus: calycis autem posterior pars abit in fructum E ut plurimùm angulatum, in sex loculamenta F divisum, seminibusque fœtum oblongis G. *Tab. 286.*

Asari species sunt

Asarum Dod. Pempt. 358. *J. B.* 3. 548.

Asarum Americanum, majus H. R. Par. *Asaron Canadense Corn.* 24.

Asarum Cyclaminis folio, Virginianum Banister Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Asaron (inquit Plinius) *invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur.* A verbo nempè *σαίρω orno*, & particula privativa *α*. *Lib. 21. cap. 6.*

GENUS II.

Beta. *Poirée.*

BETA est plantæ genus, flore A stamineo, ex plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce D quinquefolio surgentibus: plures autem flores *Tab. 286.*

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E ferè globoſum, in quo F veluti nidulantur ſemina G.

Betæ ſpecies ſunt.

Beta alba vel palleſcens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra J. B. 2. 961. Dod. Pempt. 620.*

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, craſsâ. J. B. 2. 961. Beta rubra, Romana Dod. Pempt. 620. Bette Rave.*

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monſtroſa J. B. 2. 963. Beta πλατύκαυλος Dalechampii Lugd. 533.*

Beta ſylveſtris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta ſylveſtris, ſpontanea, marina Lob. Obſ. 125.*

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candicantibus foliis Cæſalp. 159.*

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta ſanguinea, magna, radice Rupa H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. Pin. 118. *Beta lutea Cam.*

Beta coſtâ aureâ, magnâ, radice Rapæ H. R. Par.

Beta foliis & caule flammeis H. R. Par.

SECTIO II.

De Herbis, flore ſtamineo, cujus piſtillum abit in ſemen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetoſa. *Ozeille.*

Tab. 287. ACETOSA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C hexaphyllo ſurgentibus. Piſtillum autem D,E,F,G,H deinde abit in ſemen I K triangulare, capſulâ L,M,N,O,P,Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3 calycis C; cæteris tribus marceſcentibus.

Acetoſæ ſpecies ſunt

Acetoſa pratenſis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo J. B. 2. 989. Oxalis Dod. Pempt. 648.*

Acetoſa pratenſis, flore albo H. R. Par.

Acetoſa foliis criſpis C.B.Pin. 114. *Oxalis criſpa J.B. 2. 990. Tabern. Icon. 440.*

Acetoſa montana, maxima C. B. Pin. 114. *Oxalis ſylvatica, maxima J.B. 2. 990. Oxalis major, Broccenbergenſis Thal. 82.*

Acetoſa Pyrenaica, anguſtiſſimo & longiſſimo folio Schol. Bot.

Acetoſa montana, lato Ari rotundo folio Bocc. Muſ. Part. 2. 165. *Oxalis Ari rotundo folio Ejuſd. Tab. 125.*

Acetosa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramosis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa Mali Limoniæ foliis Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa montana, folio undulato, flagellis non ramosis Bocc. Part. 2. 164. *Acetosa flagellis non ramosis Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Mus. Par. 2. 165. *Acetosa Fegopyri folio Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa montana, geniculis nodosis C. B. Pin. 114. *Acetosa maxima, montana Clus. Hist. lxix.*

Acetosa tuberosâ radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberosa radice J. B.* 2. 991. *Oxalis tuberosa Dod. Pempt.* 649.

Acetosa Nebroides, Arisari pallido-virenti folio H. Cathol.

Acetosa montana, angusto folio Sagittæ H. Cathol.

Acetosa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Ægypt.* 53.

Acetosa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetosa lucida, hastato folio atro-virescente Joncq. Hort.*

Acetosa major, Italica, semine rotundiore & glomerato H. R. Par.

Acetosa arvensis, lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B.* 2. 992. *Oxalis ovina Tabern. Icon.* 440.

Acetosa lanceolata, angustifolia, elatior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583. *Acetosa angustifolia, elatior Park. Theat.* 744.

Acetosa lanceolata, angustifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1. Tabern. Icon.* 441.

Acetosa arvensis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij Tabern. Icon.* 441.

Acetosa Cretica, semine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candiæ J. B.* 2. 991.

Acetosa minor, cretica, utriculato semine H. R. Par.

Acetosa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetosa Ocimi folio* Βουκεφαλήφορα *Col. Part.* 1. 150.

Acetosa Americana, foliis longissimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr.* 54. *Oxalis Africana J. B.* 2. 99. *Acetosa vesicaria, peregrina Eyst.*

Acetosa arborescens, subrotundo folio ex Insulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.

Acetosa rotundifolia, hortensis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B.* 2. 991. *Oxalis rotundifolia Dod. Pempt.* 649. *Ozeille ronde.*

Acetosa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583.

Acetosa scutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr.* 55.

Acetosa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa minor, lobis multifidis Ejusd. Tab.* 126.

Acetosa Indica, trifido folio.

Acetosa ab acetoso foliorum sapore.

GENUS II.

Lapatum. *Patience.*

LAPATHUM eſt plantæ genus, ab Acetoſâ ſolo ſapore diverſum : Lapathum enim expers eſt inſignis illius ſaporis acidi.

Lapathi ſpecies ſunt

Lapathum hortenſe, folio oblongo ſive ſecundum Dioſcoridis C. B. Pin. 114. *Lapathum ſativum, Lapas J. B.* 2. 985. *Lapathum ſativum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum ſive Oxylapathum J. B.* 2. 983. *Lapathum ſylveſtre ſive Oxylapathum Dod. Pemp.* 648.

Lapatum folio acuto, criſpo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, criſpum J. B.* 2. 988. *Tabern. Icon.* 436.

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum ſanguineum, ſive ſanguis Draconis herba J. B.* 2. 988. *Lapathum rubens Dod. Pempt.* 650.

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthon J. B.* 2. 987. *Lapathum ſylveſtre, iiij genus Dalechampii Lugd.* 603.

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon.* 437. *Lapathum acutum, minimum J. B.* 2. 985.

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, anguſtiſſimo acuminato folio Ejuſd.* 143.

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon.* 285. *Lapathum vulgare, folio obtuſo J. B.* 2. 984.

Lapathum hortenſe, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus ſive Rhabarbarum Monachorum J. B.* 2. 985. *Hippolapathum ſive Rhabarbarum Monachorum Dod. Pempt.* 648.

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortenſe, rotundifolium ſive montanum C. B. Pin.* 115. *Hippolapathum rotundifolium & Pſeudorhabarecentiorum Lob. Icon.* 287.

Lapathum folio rotundo, Alpinum, coſtâ & pediculo vireſcentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, ſive Hydrolapatum J. B.* 2. 986. *Lapathum paluſtre Tabern. Icon.* 437.

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapathum minus Tabern. Icon.* 438.

Lapathum pulchrum, Bononienſe, ſinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Pariſienſe, ſinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 11. *Lapathum marinum, ſinuatum J. B.* 2. 988.

Lapathum, à voce Græca λαπάζω purgo. *Omnium porro Lapathi ſpecierum decocto olere* (ut ait Dioſcorides) *alvus emollitur.* *Lib. 8. cap. 190.*

GENUS

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ex calyce D pentaphyllon ſurgentibus. Piſtillum autem E abit deinde in ſemen G orbiculatum & planum, ipſo calyce F ceu capſulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis ſpecies à floribus ſejuncto: Embryo enim H longè amplior fit I, ex duobus foliis conſtans K L angulatis aut cordiformibus, planis, ſemen M ſubrotundum, planum arctè complectentibus. *Tab. 286.*

Atriplicis ſpecies ſunt

Atriplex hortenſis, alba, ſive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortenſis J. B. 2. 970. Atriplex ſativa, alba Lob. Icon. 253. Folletes Bonnes dames.*

Atriplex hortenſis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortenſis J. B. 2. 970. Atriplex ſativa, altera, folio & flore purpureo-livens Lob. Icon. 253.*

Atriplex latifolia, ſive Halimus fruticoſus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius ſive fruticoſus C. B. Pin. 120. Halimus 1. Cluſ. Hiſt. 53. Halimus Cluſii J. B. 1. 227.*

Atriplex maritima, Hiſpanica, fruteſcens & procumbens. *An Halimus Dalechampii J. B. 1. 237?*

Atriplex maritima Mauritanica, fruteſcens, Polygoni foliis argenteis, racemoſa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, ſemine amplo, fuſco, vaſculis rotundis Raii Hiſt. App. 1856.*

Atriplex maritima, anguſtiſſimo folio Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus ſeu Portulaca marina C. B. Pin. 120. Portulaca marina, an Crithmum Dioſcoridis? Lob. Icon. 392.*

Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima J. B. 2. 974. Atriplex marina Dod. Pempt. 615.*

Atriplex anguſtifolia, maritima, dentata Raii Hiſt. 193.

Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides Lob. Obſ. 130. J. B. 2. 974.*

Atriplex minima, anguſtifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.

Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 607.

Atriplex folio haſtato, ſeu deltoide Mor. H. R. Bleſ. *Atriplex ſylveſtris, procumbens, rubra, folio triquetro H. R. Par.*

Atriplex anguſto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex ſylveſtris, Polygoni aut Helxines foliis Lob. Icon. 257. Atriplex vulgaris anguſtifolia, cum folliculis J. B. 2. 973.*

Atriplex anguſtiſſimo & longiſſimo folio H. L. Bat.

Atriplex ſylveſtris, fructu roſeo compreſſo vel ſtellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oye.*

Tab. 288. CHENOPODIUM est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis scilicet staminibus C constante, ex calyce D multifido surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen F orbiculatum & planum, in capsula G veluti stelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii species sunt

Chenopodium, Pes Anserinus 1 Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anserinus J. B.* 2. 975. *Atriplex sylvestris, latifolia C. B. Pin.* 119.

Chenopodium, Pes Anserinus ij Tabern. Icon. 428. *Atriplex sylvestris, latifolia, acutiore folio C. B. Pin.* 119. *Atriplex dictus Pes Anserinus alter sive ramosior J. B.* 2. 976.

Chenopodium, folio sinuato, candicante. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, candicante C. B. Pin.* 119. *Atriplex sylvestris J. B.* 2. 972. *Tabern. Icon.* 426.

Chenopodium fœtidum. *Atriplex fœtida C. B. Pin.* 119. *J. B.* 2. 974. *Vulvaria Tabern. Icon.* 428.

Chenopodium angustifolium, laciniatus, minus. *Atriplex angustifolia, laciniata, minor J. B.* 2. 972.

Chenopodium folio laciniato, comâ purpurascente. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, saturatè virente, spicâ rubrâ Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 604.

Chenopodium folio laciniato, comâ virescente.

Chenopodium folio triangulo. *Lapathum unctuosum, folio triangulo C. B. Pin.* 115. *Bonus Henricus J. B.* 2. 965. *Tota bona Dod. Pempt.* 651. *Bon Henri.*

Chenepodium Betæ folio. *Blitum polyspermon, à seminis copiâ C. B. Pin.* 118. *Blitum erectius sive* 3. *Tragi J. B.* 2. 967. *Blitum sylvestre Cam. Epit.* 237.

Chenopodium Americanum, argenteo & serrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Corassavica Par. Bat.* 100.

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato. *Botrys Ambrosioides, vulgaris C. B. Pin.* 138. *Botrys Dod. Pempt.* 34.

Chenopodium Ambrosioides, Mexicanum. *Botrys Ambrosioides, Mexicana C. B. Pin.* 138. *App.* 516.

Chenopodium Lini folio villoso. *Linaria scoparia C. B. Pin.* 212. *Linaria Belvedere dicta J. B.* 3. 462. *Osyris Dod. Pempt.* 101.

Chenopodium annuum, humi fusum, folio breviori & capillaceo. *Camphorata congener C. B. Pin.* 486. *Anthillis altera Italorum Lob. Icon.* 404.

Chenopodium Hispanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis χὴν *Anser*, & ποῦς *Pes*: unde Pes Anserinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM est plantæ genus, flore A apetalo, tribus ſcilicet ſtaminibus B plerumque conſtante, ex calyce C tripartito ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen H plerumque oblongum, in capſula F, G veſicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Bliti ſpecies ſunt

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum J. B. 2. 967. Blitum majus Dod. Pempt.* 617.

Blitum rubum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum J. B. 2. 966. Blitum rubens Dod. Pempt.* 617.

Blitum ſylveſtre, ſpicatum. *Blitum rubrum, minus, Cam. Epit. 235. Blitum album, minus J. B. 2. 967.*

Blitum ſylveſtre, ſpicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quaſi *βλιτὸν rejiciendum*, ob vilitatem tanquam olus inſipidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen F in capſula E oblonga & ſtriata, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 288.

Herniariæ ſpecies ſunt

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Poligonum minus ſive Millegrana major, glabra C. B. Pin. 281. Herniaria Dod. Pempt.* 114.

Herniaria hirſuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus ſive Millegrana major, hirſuta C. B. Pin.* 381.

Herniaria fruticoſa, viticulis lignoſis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice J. B. 3. 378. Polygonum Herniariæ foliis & facie, perampla radice Aſtragaliti Lob. Icon.* 85.

Herniaria Alſines folio. *Anthyllis maritima, Alſine folia C. B. Pin.282. Paronychia Alſine folia, incana J. B. 3. 366. Marina incana Anthyllis Alſine folia Narbonenſium Lob. Icon.* 468.

Herniaria, ut putant, à ſanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ex calyce C ſurgentibus pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas ſecto. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen F orbiculatum, in capſula E quaſi pentagona, quæ calyx floris fuit reconditum. Tab. 288.

Paronychiæ ſpecies ſunt

Paronychia Hiſpanica Cluſ. Hiſp. 478. *Paronychia Hiſpanica Cluſii ſive*

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. Polygonum minus, candicans, ſupinum Bot. Monſp.

Paronychia Narbonenſis, erecta. *Polygonum minus, candicans, capitulis ſurrectis Bot. Monſp. Polygonum montanum, niveum, minimum Lob. Icon.* 420.

Paronychia ſupina, latifolia, Gadenſis.

Paronychia Hiſpanica, ſupina, Alſine folia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hiſpanica, fruticoſa, Myrtifolio.

Paronychia Luſitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis.

GENUS VIII.

Alchimilla. *Pié de Lion.*

Tab. 289. ALCHIMILLA eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus E conſtante, ex calyce C infundibuliformi & multifido ſurgentibus. Piſtillum autem D abit deinde in ſemen unicum vel multiplex F, in capſula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ ſpecies ſunt

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. 319. *Cluſ. Hiſt. cviij. Pes Leonis ſive Alchimilla J. B. 2. lib. 17. 598. Alchimilla Dod. Pempt.* 140.

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. *Alchimilla vulgaris, albo flore Cluſ. Hiſt. cix.*

Alchimilla Alpina, minor. *Alchimilla Alpina, quinquefolia C. B. Pin.* 320. *Prodr.* 138.

Alchimilla minor Mor. H R. Bleſ. *Alchimilla perennis, viridis, minor Ejuſd. Hiſt. Oxon. Part. 2.* 195.

Alchimilla Alpina, pubeſcens, minor H. R. Par. *Alchimilla minor, hirſuta, cinericia, Italica Bar. Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. Muſ. Part. 2. 18. *Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis Ejuſd. Tab.* 1.

Alchimilla montana, minima Col. Part. 1. 146. *Chærophyllo nonnihil ſimilis C. B. Pin.* 152. *Perchepier Anglorum quibuſdam J. B. 3. Part. 2.* 74.

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio ſubtus argenteo. *Alchimillæ alterum genus Cæſalp.* 557. *Tormentilla Alpina, folio ſericeo C. B. Pin.* 326. *Heptaphyllon Cluſ. Hiſt. cviij. Pentaphyllum ſive potius Heptaphyllum argenteum, flore muſcoſo J. B. 2. lib. 17.* 598.

Alchimilla ſupina, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum anguſtiſſimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin.* 281. *Polygonum tertium Dodonæi ſive tenuifolium J. B.* 3. 377. *Polygonum minus, polycarpon Tabern. Icon.* 834.

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. *Polygonum Gramineo folio, majus, erectum C. B. Pin.* 281. *Polygonum minus, alterum Tabern. Icon.* 835.

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. *Polygonum Germanicum, incanum, flore majori, perenne Raii Synopſ.* 68.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana, flosculis albicantibus C. B. Pin.* 213. *Linariæ similis J. B.* 3. 461. *Anonymos Lini folio Clus. Hist.* 324.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Pariétaire.*

PARIETARIA est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo, quatuor plerumque staminibus E constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc campaniformi A, D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C. Pistillum autem F abit deinde in semen G ut plurimùm oblongum, in capsula H, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab.* 289.

Parietariæ species sunt

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria Dod. Pempt.* 102. *J. B.* 2. 976.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua vel* 1 *Trag.* 193.

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Persicaria. *Persicaire.*

PERSICARIA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce H multifido surgentibus. Pistillum autem C deinde abit in semen D, F planum, ex ovato-acuminatum, in capsula E, G, quæ calyx floris fuit, reconditum. *Tab.* 290.

Persicariæ species sunt

Persicaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Persicaria mitis J. B.* 3. 779. *Persicaria ij Tabern. Icon.* 857.

Persicaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Persicaria mitis, maculosa Lob. Icon.* 315. *Prioris varietas.*

Persicaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101.

Persicaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Persicaria Antuerpiensis, floribus albis Lob. Obs.* 171.

Persicaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Persicaria acris sive Hydropiper J. B.* 3. 780. *Hydropiperi Dod. Pempt.* 607. *Curage.*

Persicaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Persicaria minor C. B. Pin. 101. *Persicaria pusilla, repens Lob. Icon.* 316.

Persicaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Persicaria angustifolia C. B. Pin. 101. *Prodr.* 43.

Persicaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii Hist. 184. *Potamogeton Salicis folio C. B. Pin.* 193. *Persicaria Salicis folio, perennis H. L. Bat.*

Persicaria longifolia, Valentina.
Persicaria folio subtus incano.
Persicaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.
Persicaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 27.
Persicaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 83. *Persicaria Alpina, altera, saxatilis, foliis durioribus, acutis Ejusd. pag.* 108.
Persicaria procumbens, longissima, angustifolia, non maculosa, spicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jam. 48.
Persicaria frutescens, maculosa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.
Persicaria frutescens, maculosa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.
Persicaria, à similitudine foliorum Persicæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renoüée.*

Tab. 290. POLYGONUM est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis scilicet staminibus C constante, ex calyce B infundibuliformi & multifido surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen F triangulare, in capsula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum est flores in foliorum alis nasci, & species hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni species sunt

Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum sive Centinodia J. B.* 3. 374. *Polygonum mas Dod. Pempt.* 113.
Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.
Polygonum oblongo angusto folio C. B. Pin. 281. *Polygonum angustifolium J. B.* 3. 376. *Polygonum iij. Tabern. Icon.* 833.
Polygonum brevi angustoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij. Tabern. Icon.* 833.
Polygonum saxatile C. B. Pin. 281. *Prodr.* 131.
Polygonum maximum, longissimis cauliculis & foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 591.
Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 181. *Polygonum marinum J. B.* 376. *Polygonum marinum, maximum Lob. Icon.* 419.
Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.
Polygonum maritimum, Hispanicum, caulibus longissimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, flosculis albis Mentz. Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicatum, foliis Rorismarini, longissimis flagellis donatum Bocc. Mus. Part.* 2. 66. *Tab.* 58.
Polygonum maritimum, latifolium, arborescens.
Polygonum maritimum, repens, Lusitanicum, rotundifolium.
Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Blef.
Polygonum à vocibus Græcis πολὺ *multùm*, & γόνυ *Genu*: quasi diceres plantam multis geniculis interceptam.

Genus XII.

Fagopyrum. *Blé noir, ou Sarrasin.*

FAGOPYRUM est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è calyce A quinque partito surgentibus. Pistillum autem C abit deinde in semen E triangulare, in capsula D quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum est flores in muscariis aut spicis nasci & species hujus generis radicibus fibratis donari. *Tab. 290.*

Fagopyri species sunt

Fagopyrum vulgare, erectum. *Erysimum Theophrasti, folio Hederaceo C. B. Pin. 27. Fagotriticum J. B. 2. 993. Erysimum Theophrasti Lob. Icon. 63.*

Fagopyrum vulgare, scandens. *Convolvulus minor, semine triangulo C. B. Pin. 295. Helxine semine triangulo J. B. 2. 157. Helxine Cissampelos, altera, Atriplicis effigie Lob. Icon. 624.*

Fagopyrum scandens, Americanum, maximum. *Frumentum Saracenicum, maximum, Americanum H. L. Bat.*

Fagopyrum, à vocibus Græcis φηγος *Fagus*, & πυρος *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrâ, ut ait C. Bauhinus, & colore sordido, quodammodo referat. *Pin. 27.*

Genus XIII.

Bistorta. *Bistorte.*

BISTORTA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, ex calyce C multifido surgentibus. Pistillum autem D abit in semen E plerumque triangulare, in capsula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum est flores in spicam F disponi, & radices specierum hujus generis L carnosas esse, quasi tuberosas, in se contortas, & capillitio stipatas. Occurrunt etiam species quibus præter flores & semina G H innascuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K & radiculis M donata. *Tab. 291.*

Bistortæ species sunt

Bistorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta major, rugosioribus foliis J. B. 3. 538. Bistorta Dod. Pempt. 333.*

Bistorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta media, folio minus rugoso J. B. 3. 538. Serpentaria mas seu Bistorta Fuchs.*

Bistorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr. 100. J. B. 3. 539.*

Bistorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Bistorta minima, alia J. B. 3. 539. Bistorta minor seu Alpina Cam. Epit. 684.*

Bistorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Bistorta minima J. B. 3. 539. Bistorta minor Clus. Hist. lxix.*

Bistorta, à radice bis vel ter intortâ.

SECTIO III.

De Herbis, flore apetalo, quæ Cereales appellantur, earumque affinibus.

GENUS I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. & 293. TRITICUM eſt plantæ genus, flore apetalo per faſciculos in ſpicam H diſpoſito: ſinguli nempe flores A, N plurimis ſtaminibus B, O conſtant, ex calyce C, D ſquamoſo, interdum ariſtis P munito, ſurgentibus. Piſtillum autem E deinde abit in ſemen F, G, R oblongum, hinc convexum, inde ſulcatum, farinaceum, glumâ H, S, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli faſciculi L axi dentatæ I, K, V affixi ſpicas M, Q, T conſtituunt.

Tritici ſpecies ſunt

Triticum Hibernum, ariſtis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas triturando deponens J. B.* 2. 407. *Siligo ſpicâ muticâ Lob. Icon.* 25.

Triticum ſiligineum C. B. Pin. 21. *Criticum ſpicâ & granis albis Raii Synopſ.* 244.

Triticum ariſtis circumvallatum, granis & ſpicâ rubentibus, glumis lævibus & ſplendentibus Raii Synopſ. 244.

Triticum ariſtatum, ſpicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirſutis Raii Synopſ. 245.

Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far ſive Adoreum veterum putatum J. B.* 2. 408.

Triticum rufum, hexaſtychon C. B. Pin. 21. *J. B.* 2. 408.

Triticum ſpicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici ſpicâ, glumas facilè deponens J. B.* 2. 407. *Triticum multiplici ſpicâ Lob. Icon.* 26.

Triticum ſemine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum ſpecioſum, grano longo J. B.* 2. 410.

Triticum ariſtis longioribus, ſpicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus ſive Triticum Inſulanis Gallo-belgis Loca vocatum Lob. Icon.* 27.

Triticum Typhinum, ſimplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis ariſtis donatum, triturando glumas deponens J. B.* 2. 408. *Triticum Typhinum, iiij. Tabern. Icon.* 260.

Triticum Typhinum, ſimplici folliculo, Hiſpanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum Dod. Pempt.* 490.

Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab.* 231. *fig.* 6.

Triticum ſpicâ Hordei Londinenſibus Raii Synopſ. 245. *Zeopyrum ſive Triticoſpeltum C. B. Pin.* 22. *Hordeum nudum ſeu Gymnocrithon J. B.* 2. 430.

Triticum, ut aiunt, à triturando quòd trituratione, glumas facilè deponat,

GENUS

GENUS II.

Secale. *Ségle.*

SECALE est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam K dis- *Tab. 294.*
posito: singuli nempe flores A, G plurimis staminibus E, G constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E, F abit deinde in semen H, I oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facilè deponit; monente Spigelio. Singuli fasciculi M axi den- *Isag. Lib. 1. cap. 26.*
tatæ N affixi spicam L Tritici spicâ magis compressam constituunt.

Secalis species sunt

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Roga sive Secale Dod. Pempt. 499.*

Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd. 396.*

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in spicam L *Tab. 295.*
dispofito: singuli nempe flores A plurimis staminibus B,C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen F, G oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ H, I, K, quæ calyx floris fuit, arctè adhærescens, monente Spigelio. Singuli fasciculi axi den- *Isag. Lib. 1. cap. 26.*
tatæ M N affixi spicam O constituunt.

Hordei species sunt

Hordeum polystichum, hybernum C. B. Pin. 22. *Hordeum polysticum J. B. 2. 429. Hordeum polystichon, hybernum, majus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum polystichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexasticum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polysticum, æstivum Tabern. Icon. 275.*

Hordeum distichon, quòd spica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum distichum J. B. 2. 429. Hordeum distichum, æstivum, trimestre, minus Tabern. Icon. 274.*

Hordeum distichum, spicâ breviore & latiore, granis confertis Raii Hist. 1243. *Zeocryton sive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2.429.*

Hordeum distichum, spicâ nitidâ, Zea seu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcos Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcos Dodonæi Lob. Icon. 31.*

Hordeum quasi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à φέρβω *nutrio*, quasi diceres plantam boni succi & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA est plantæ genus, flore apetalo, seminibus E in paniculâ A nas- *Tab. 296.*

Isag. lib. 1. cap. 26. centibus, & in capsula B, D in aristam C abeunte, reconditis, crassiusculis, ovatis, ut Spigelius observat.

Oryzæ speciem unicam novi.

Oryzæ Math. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297. AVENA est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos pendulos disposito : singuli nempe flores A plurimis staminibus B, C constant ex calyce D surgentibus. Pistillum autem E deinde abit in semen F, G oblongum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Singuli fasciculi I ita disponuntur in spicam H, *ut dependentes veluti parvulas locustas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioscoride. *Lib. 2. cap. 116.*

Avenæ species sunt

Avena vulgaris seu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba J. B. 2. 432. Avena Dod. Pempt. 511.*

Avena nigra C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 432. Avena sylvestrior, nigra, tenuiorque Cæsalp. 177.*

Avena nuda C. B. Pin. 23. *J. B. 2. 433. Dod. Pempt. 511.*

Avena ab aveo, inquit Vossius, quòd eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Millet.*

Tab. 298. MILIUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in paniculam laxam L disposito : singuli nempe flores A plurimis staminibus B constant, ex calyce C plerumque bifolio surgentibus. Pistillum autem D abit deinde in semen E, H subrotundum vel ovatum, glumâ F, I, quæ calycis floris fuit, seu capsula G, K obvolutum.

Milii species sunt

Milium semine luteo C. B. Pin. 26. *Milium J. B. 2. 446. Dod. Pempt. 506.*

Milium semine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hist. 1251.*

Milium semine nigro C. B. Pin. 26. *Milium semine nigro, spadiceove J. B. 2. 446. Milium nigrum Tabern. Icon. 278.*

Milium Arundinaceum, subrotundo semine, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Melica sive Sorghum Dod. Pempt. 508.*

Milium Arundinaceum, subrotundo semine nigricante, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26. *Sorghi J. B. 2. 447.*

Milium Arundinaceum, subrotundo semine albo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, subrotundo semine luteo, Sorgo nominatum C. B. Pin. 26.

Milium Arundinaceum, plano alboque semine C. B. Pin. 26. *Sorghi album,*

Milium Indicum, Dora J. B. 2. 448.
Milium Arundinaceum; Indicum, seu Dora semine nigro.
Milium Arundinaceum, Indicum, seu Dora semine partim albo, partim nigro
Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
Milium Indicum, paniculâ sparsâ, erectâ.

GENUS VII.

Panicum. *Panis.*

PANICUM est plantæ genus à Milio diversum, florum & seminum situ, quæ in spicam M densè congeruntur.

Panici species sunt

Panicum Germanicum sive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare J. B. 2. 440. Panicum Dod. Pempt. 507.*
Panicum Germanicum sive paniculâ minore, alba C. B. Pin. 27.
Panicum Germanicum sive panicula minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum J. B. 2. 440.*
Panicum Italicum, sive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villosum, Hispanicum Tabern. Icon. 279.*
Panicum Indicum, spicâ obtusa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum sive Indicum J. B. 2. 441. Panicum Americanum Clus. Hist. ccxv.*
Panicum Indicum, spicâ longissimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani sesquipedalis spica Clus. Hist. ccxvj. J. B. 2. 441.*
Panicum Americanum, spicâ obtusâ, brevi.
Panicum Americanum, spicâ longiore, acutâ.
Panicum Indicum, altissimum, spicis simplicibus, mollibus, in foliorum alis longissimis pediculis insidentibus.
Panicum vulgare, spicâ multiplici, asperiusculâ. *Gramen Paniceum, spicâ divisâ C. B. Pin. 8. Graminis genus, quibusdam Gallis Dens canis 2. sive Panicum sylvestre, panicula divisa J. B. 2. 443. Panicum sylvestre Tabern. Icon. 279.*
Panicum vulgare, spicâ multiplici, longis aristis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, spica aristis longis armata C. B. Pin. 8. Gramen Paniceum, ij. Tabern. Icon. 228.*
Panicum vulgare, spicâ simplici & asperâ. *Gramen Paniceum, spica simplici ἐλυμαγροστις C. B. Pin. 8. Panicum sylvestre dictum & Dens canis J. B. 2. 443. Gramen geniculatum Tabern. Icon. 200.*
Panicum vulgare, spicâ simplici & molliori. *Gramen Paniceum, spica simplici, lævi Raii Hist. 1261.*
Panicum maritimum, spicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, spica longiore C. B. Pin. 4. Cauda Vulpis Monspeliensium. Alopecuros Theophrasti Lob. Icon. 45.*
Panicum serotinum, arvense, spicâ pyramidatâ. *Gramen serotinum, arvense, panicula contractiore, pyramidali Raii Synops. 259. Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis ſpicas cum petiolis longiuſculis promens Pluk. Phytog.

GENUS VIII.

Gramen. *Chien-dent.*

Tab. 299. GRAMEN eſt plantæ genus, flore apetalo, per faſciculos diſpoſito A,G, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante,ex calyce C,D ſquamoſo plerumque ſurgentibus. Piſtillum autem E, H abit deinde in ſemen ſubrotundum F vel oblongum I, parùm admodum farinaceum, calyce ipſo ceu capſulâ obvolutum.

Graminis ſpecies ſunt

Gramen Loliaceum. Gramen Loliaceum, radice repente ſive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvenſe, ſive Gramen Dioſcoridis C. B. Pin.* 1. *Gramen repens officinarum, fortè Triticeæ ſpicæ aliquatenus ſimile J. B.* 2. 457. *Gramen Dod. Pempt.* 558.

Gramen Loliaceum, radice repente, ſive Gramen officinarum, ariſtis longioribus donatum. *Graminis ſpica Triticea repentis vulgaris varietas cum ſpica ariſtata Raii Synopſ.* 247.

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, ariſtis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, ſpica ariſtata Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 177.

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, ſpica Triticea, noſtras Raii Hiſt.* 1256.

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, ariſtis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, ſupinum, ſpicâ craſſiore. *Gramen caninum, maritimum, ſupinum, ſpica craſſa D. Pettiver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, Junceis ac pungentibus J. B.* 2. 477.

Gramen Loliaceum, ſpicâ longiore, ariſtas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, ſpicatum, caput tentans J. B.* 2. 437.

Gramen Loliaceum, ſpicâ longiore, ſine ariſtis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, ſpicâ anguſtiore C. B. Pin. 9. *Prodr.* 19.

Gramen Loliaceum, anguſtiore folio & ſpicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio ſimilis J. B.* 2. 436. *Phœnix ſive Lolium murinum Dod. Pempt.* 540.

Cramen Loliaceum, anguſtiore folio & ſpicâ, ariſtis donatum.

Gramen Loliaceum, ſpicis brevioribus & latioribus, compreſſis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & ſpicatâ. *Phœnix multiplici ſpicata panicula Park. Theat.* 1145.

Gramen Loliaceum, majus, ſpicis longiùs diſtantibus. *Phœnix ſimplici & rariſſima gluma Park. Theat.* 1145. *Icon.* 1146.

Gramen Loliaceum, ſpicâ ſimplici & densâ.

Gramen Loliaceum, locuſtis tenuiſſimis, densè in ſpicam congeſtis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, ſpicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, ſpicis villoſis. *Gramen Avenaceum dumetorum, ſpicatum Raii Hiſt.* 1262.

Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis.

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.

Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile, duriusculum, maritimum Raii Synopſ. 259.*

Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem ſpectante. *Gramen Sparteum, Juncifolium C. B. Pin. 5. Spartum parvum Lobelio J. B. 2. 513. Spartum noſtras, parvum Lob. Icon. 90.*

Gramen Loliaceum, murorum, ſpicâ longiſſimâ, ariſtis tenuiſſimis donatâ. *Gramen murorum, ſpica longiſſima Ger. Emac. 29. Gramen ſpica nutante, longiſſima Park. Theat. 1162.*

Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramoſum.

Gramen maritimum, paniculâ Loliacea C. B. Pin. 9. *Prodr.* 18.

Gramen Loliaceum, ſupinum, ſpicis craſſioribus falcatis

Gramen Loliaceum, maritimum, ſpicis articulatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, ſpicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejuſd. pag. 182.*

Gramen Loliaceum, ſpicis articuloſis, erectis. *Gramen parvum, ſpicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lalii Triumf. apud Fratrem 64.*

Gramen puſillum, unicaule, paniculâ Loliacea Bocc. Muſ. Part. 2. 69. Tab. 57.

Gramen Loliaceum, foliis & ſpicâ tenuiſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, ſpica ſimplici C.B.Pin.4. Prodr. 61.*

Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvvegicum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B. 2. 463. Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*

Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, ſpicâ Brizæ longiſſimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin. 5. Gramen tenuifolium, glabrum J. B. 2. 462.*

Gramen Loliaceum, altiſſimum, ſpica Brizæ perlongâ, ariſtis brevibus donatâ. *Gramen ſpica Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*

Gramen Loliaceum, minus, ſpicâ Brizæ perlongâ, ariſtis donatâ. *Gramen ſpica Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, minus, ſpicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.

Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, ſpicâ Brizæ breviſſimâ.

Gramen Loliaceum, minimum, elegantiſſimum. *Gramen minimum, paniculis elegantiſſimis C. B Pin. 2. Gramen minimum J. B. 2. 465. Gramen minimum Dalechampii Lugd. 424.*

Gramen paniculâ ſparsâ luteâ, Loliaceâ Bot. Monſp. App.

Gramen ſpicatum, tomentoſum, longiſſimis ariſtis donatum. *Gramen Alopecuros altera Lobelii J. B. 2. 475. Gramen Alopecuros, ſpica rotundiore C. B. Pin. 4. Alopecuros Dod. Pempt. 541.* Gramen ſpicatum.

Gramen ſpicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin. 9. Hordeum murinum J. B. 2. 431. Hordeum ſponta-*

neum, ſpurium. Holcus Plinii Anguillaræ Lob. Icon. 30.

Gramen ſpicatum, Secalinum, ſpicâ duriore & anguſtiore.

Gramen ſpicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altiſſimum, Virginianum Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 180.

Gramen Spicatum, Secalinum, glumis villoſis, in ariſtas longiſſimas deſinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, altiſſimum. *Gramen ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 9. *Prodr.* 18. *Gramen Secalinum, majus Park. Theat.* 1144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park. Theat.* 144.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, paluſtre & maritimum Raii Synopſ.* 248.

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ longiore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel ſpicâ Secalinâ C. B. Pin.* 5. *Spartium ſpicatum, pungens, Oceanicum J. B.* 2. 511. *Spartum Herba iij, maritimum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, ſpicâ breviore. *Gramen Sparteum, ſpicatum, latifolium C. B. Pin.* 5. *Spartum maritimum ſive Oceanicum, latifolium J. B.* 2, 512. *Spartum Herba, iiij. Batavicum Cluſ. Hiſt. ccxxxj.*

Gramen ſpicatum, Secalinum, maritimum, maximum, ſpicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, ſpicâ Secalinâ Raii Hiſt.* 1260.

Gramen ſpicatum, ariſtis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin.* 5. *Gramen pennatum, aliis Spartum J. B.* 2. 512. *Spartum Auſtriacum, pennatum Cluſ. Hiſt. ccxxj.*

Gramen ſpicatum, quod Spartum [a] Plinii. *Gramen Sparteum* 1, *paniculâ comosâ C. B. Pin.* 5. *Gramen Spartum Plinii ſive ſportularum Ficuum J. B.* 2. 510. *Spartum Herba Plinii Cluſ. Hiſt. ccxx.*

[a] *Lib.* 19. *cap.* 2.

Gramen ſpicatum, Sparteum, ſpicâ ſericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum* 2, *paniculâ brevi folliculo incluſâ C. B. Pin.* 5. *Gramen Sparteum* 2 *Cluſio J. B.* 2. 511. *Spartum Herba alterum Cluſ. Hiſt. ccxx.*

Gramen ſpicatum, Junci facie, Lithoſpermi ſemine. *Juncus Lithoſpermi ſemine Mor. H. R. Bleſ. Juncus ſemine Lithoſpermi H. R. Par. Juncus lævis, paniculâ glomerata, nigricante Raii Cat. Cantab. & Hiſt.* 1305.

Gramen anthoxanthum, ſpicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratenſe, ſpicâ flaveſcente C. B. Pin.* 3. *Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd.* 426.

Gramen tomentoſum, ſpicatum C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecuros, ſpicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B.* 2. 474. *Gramen tomentoſum, Alopecuros vera Plinii & Theophraſti Lugd.* 430.

Gramen caninum, maritimum, ſpicatum C. B. Pin. 2. *Prodr.* 2.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, albo. *Phalaris major, ſemine albo C. B. Pin.* 28. *Phalaris J. B.* 2. 442. *Phalaris Dod. Pempt.* 510. *Graine de Canari.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, ſemine nigro C. B. Pin.* 28. *J. B.* 2. 443.

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris ſemine minore, nigro Mor. H. R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, ſemine Miliaceo, griſeo. *Phalaris alter, ſemine griſeo H. R. Par.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſemine Miliaceo, tuberoſâ radice. *Gramen Phalaroides, perenne, tuberoſâ radice Mor. H R. Bleſ.*

Gramen ſpicatum, perenne, ſeminè Miliaceo, radice repente.

Gramen ſpicatum, pratenſe, ſpicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratenſe, ſpicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel Gramen folio ſpicam amplexante C. B. Pin. 3. Gramen ſpicam folio amplectens J. B. 3. 469. Gramen pratenſe Dalechampii Lugd. 425.*

Gramen montanum, ſpicatum, tuberoſâ radice.

Gramen montanum, minimum, ſpicatum & ariſtatum.

Gramen ſpicatum, glumis criſtatis. *Gramen Criſtatum Lob. Ad. Part. 2. 467. Gramen criſtatum, Anglicum Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ multiplici, glumis ariſtatis. *Gramen criſtatum, Anglicum, ſpicâ multiplici Park. Theat. 1160.*

Gramen ſpicâ criſtatâ, ſubhirſutum C. B. Pin. 3. *Prodr. 8.*

Gramen ſpicatum glumis variis. *Gramen glumis variis C. B. Pin. 10. Prodr. 21. Gramen verſicolor J. B. 2. 466.*

Gramen ſpicatum, locuſtis echinatis. *Gramen caninum, maritimum ſpicâ echinatâ C. B. Pin. 2. Gramen caninum, maritimum, aſperum C. B. Prodr. 2. Gramen parvum, echinatum J. B. 2. 467.*

Gramen ſpicatum, ſupinum, brevi & capillaceo folio.

Gramen ſpicatum, Luſitanicum, capitis Meduſæ effigie.

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicatâ brevi. *Feſtuca altera, capitulis duris C. B. Pin. 20. Ægylops Dod. Pempt. 539.*

Gramen ſpicatum, durioribus & craſſioribus locuſtis, ſpicâ longiſſima. *Feſtuca altera, capitulis duris, ſpicâ triunciali C. B. Pin. 10.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum, hirſutum, ſpicâ purpuro-argenteâ, molli Raii Synopſ. 250.*

Gramen ſpicatum, ſpicis in capitulum foliatum congeſtis. *Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C B. Pin. 7.*

Gramen ſpicatum, echinatum, locuſtis unam partem ſpectantibus. *Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ C. B. Pin. 4. Gramen cum cauda Leporis aſperâ, ſive ſpicâ murinâ J. B. 2. 473. Gramen echinatum Dalechampii Lugd. 432. Gramen Alopecuroides, ſpicâ aſperâ, brevi Park. Theat. 1168.*

Gramen ſpicatum, ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ. *Gramen ſpicâ ſubrotundâ, echinatâ, vel Gramen echinato capitulo C. B. Pin. 7. Gramen echinatum, tribuloides Col. Part. 1. 338.*

Gramen ſpicatum, Indicum, repens, ſpicâ ſubrotundâ.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longiſſimâ. *Gramen Typhoides, maximum, ſpicâ longiſſimâ C. B. Pin. 4. Prodr. 10. Gramen cum cauda*

muris majoris longa , majus J. B. 2. 472.

Gramen ſpicatum,ſpicâ cylindracea, tenuiſſimâ, longiore. *Gramen Typhoides, ſpica anguſtiore , longiore C. B. Pin.* 4. *Gramen cum cauda muris purpuraſcente J. B.* 2. 473. *Gramen Alopecuroides, minus, alterum Lob.Icon.*9.

Gramen ſpicatum, ſpicê cylindraceâ , tenuiſſimâ, breviore. *Gramen Typhoides, ſpicâ anguſtiore , breviore C. B. Pin.* 4. *Gramen Alopecurinum , ij Tabern. Icon.* 209.

Gramen ſpicatum , ſpicâ cylindraceâ , tenuiori , longâ. *Gramen Typhoides , aſperum , primum C. B. Pin.* 4. *Gramen cum cauda muris , minus J. B.* 2. 471. *Gramen Typhinum , 1 Tabern. Icon.* 217.

Gamen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ , craſſiori. *Gramen Typhoides , aſperum , alterum C. B. Pin.* 4. *Gramen Typhinum , ij Tabern. Icon.* 218.

Gramen ſpicatum , ſpicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirſutis. *Gramen Typhoides, culmo reclinato C. B. Pin.* 4. *Gramen cum cauda muris , foliis hirſutis J. B.* 2. 471. *Gramen Alopecuroides , minus Lob. Icon.* 9.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides , majus ſive Italicum C. B. Pin.* 4. *Prodr.* 10. *Gramen Alopecuro ſimile , glabrum, cum pilis longiuſculis in ſpica , Onocordon J. B.* 2. 475.

Gramen ſpicatum, ſpicâ cylindraceâ, molli & denſâ. *Gramen Typhoides , molle C. B. Pin.* 4. *Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridi , ſpicâ longiuſcula , folio lanuginoſo J. B.* 2. 474. *Gramen Alopecuroides Lob. Icon.* 8.

Gramen ſpicatum , ſpicâ cylindraceâ , molli & laxâ. *Gramen ſpicatum, circa Romam ubique frequens Maio , ſpicâ ſtrictiori & laxiori D. Sherard.*

Gramen ſpicatum , ſpicâ cylindraceâ brevi, radice nodoſâ. *Gramen nodoſum, ſpicâ parvâ ſive nodoſum , tertium C. B. Pin.* 2. *Prodr.* 3.

Gramen ſpicatum , aquaticum, ſpicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum, geniculatum, ſpicatum C. B. Pin.* 3. *Gramen cum parva cauda muris , radice non nodoſa , repens J. B.* 2. 472. *Gramen fluviatile , album Tabern. Icon.* 216.

Gramen ſpicatum , maritimum , minimum , ſpicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum , maritimum , minus Raii Hiſt.* 1267.

Gramen dactylon. Gramen dactylon , radice repente , ſive officinarum. *Gramen repens , cum paniculâ Graminis Mannæ J. B.* 2.459. *Gramen dactylon, folio Arundinaceo , majus , aculeatum fortè Plinio C. B. Pin.* 7. *Gramen legitimum Cluſ. Hiſt. ccxvij.*

Gramen dactylon , radice repente , ſive officinarum , breviſſimis ariſtis donatum.

Gramen dactylon , folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus , Dens canis tertius ſive Gramen 1 vel Galli crus J. B.* 2. 444. *Iſchæmum, Gramen ſanguinarium , 1 Tabern. Icon.* 222.

Gramen dactylon, anguſtifolium, ſpicis villoſis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum , hirſutum J. B.* 2. 445. *Iſchæmum ij Taber. Icon.* 221.

Gramen dactylon , ſcoparium C. B. Pin. 8. *Gramen ſcoparium , Iſchæmi paniculis ,*

paniculis, Gallicum Lob. Adv. Part. 2. 468. J. B. 460.

Gramen dactylon, villosum, ramosum, altissimum, Gallo-Provinciale.

Gramen dactylon, Indicum, spicis longioribus.

Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. Pin. 7. *Gramen Crucis sive Neiemelm-salib. J. B. 2. 460.*

Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, spicis ab eodem exortu geminis Raii Hist. 1271. *Pluk. Phytog. Tab. 92. fig. 1.*

Gramen dactylon, spicâ geminâ. *Gramen bicorne, sive distachiophorum Bocc. 20. Festuca Junceo folio, spica gemina C. B. Pin. 9. Prodr. 19. J. B. 2. 544.*

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum C. B. Pin. 7. Gramen Harundinaceum, enode J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, montanum Tabern. Icon. 231.* Gramen paniculatum.

Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ angustiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratense, serotinum, panicula longa, purpurascente Raii Synops. 260. Prioris varietas.*

Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici spica, ἄγρωστις ποτάμιος C. B. Pin. 3. Gramen aquaticum, cum longissima panicula J. B. 2. 490. Gramen fluviatile Tabern. Icon. 216.*

Gramen paniculatum, latifolium radice repente, crassiori. *Gramen caninum, longiùs radicatum, majus C. B. Pin. 1. Gramen canarium, longiùs radicatum, latiore panicula Adv. Part. 2. 467. J. B. 2. 457.*

Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriusculum, spica erecta, rigida Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 9. Gramen Loliaceum, murorum, duriusculum, spica erecta, rigida Ejusd. ibid. 182. Gramen panicula multiplici C. B. Pin. 3. Prodr. 6.*

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus. *Gramen spicatum, folio aspero C. B. Pin. 3. Prodr. 9. Gramen asperum J. B. 2. 467. Gramen spicatum Dalechampii Lugd. 427.*

Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus variegatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum Raii Synops. 255.*

Gramen pratense, paniculatum, majus, latiore folio, ποα Theophrasti C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, 1 Dod. Pempt. 560.*

Gramen paniculâ ferè Arundinaceâ, locustis brevissimis. *Gramen pratense, vulgare, spica ferè Arundinacea J. B. 2. 461.*

Gramen paniculâ Arundinaceâ, locustis plerumque brevissimis, interdum angustissimis & longioribus.

Gramen pratense, paniculatum, medium C. B. Pin. 2. *Gramen pratense, minus J. B. 2. 542. Gramen pratense ij. Dod. Pempt. 560.*

Gramen pratense, paniculatum, minus, album C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, album Tabern. Icon. 206. J. B. 2. 465.*

Gramen pratenſe, paniculatum, minus rubrum C. B. Pin. 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum Tabern. Icon.* 207. *J. B.* 2. 465.
Gramen Xerampelinum, Miliaceâ, prætenui, ramoſaque ſparsâ paniculâ, ſive Xerampelino congener, arvenſe, æſtivum, Gramen minutiſſimo ſemine Lob. Illuſtr. 14.
Gramen pratenſe, paniculatum, majus, anguſtiore folio C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5.
Gramen pratenſe, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. *Prodr.* 5. *Gramen lanatum Dalechampii Lugd.* 425. *J. B.* 2. 466.
Gramen paniculatum, minimum, molle Bot. Monſp. App. *Gramen paniculatum, locuſtis parvis, purpuro-argenteis annuum Raii Synopſ.* 258. *Hiſt.* 1286.
Gramen paniculatum, molle, tenuiſſimis ariſtis donatum.
Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hiſt. 1285.
Gramen paniculatum, elatius, ſpicis longis, muticis, ſquamoſis Raii Hiſt. 1286.
Gramen paniculis elegantiſſimis ſive ἐραγρόστις, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum J. B.* 2. 470. *Gramen paniculatum, ſativum, Heragroſtis Tabern. Icon.* 204.
Gramen paninulis elegantiſſimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & anguſtioribus, magiſque ſparſis Raii Syllog.* 136.
Gramen paniculatum, Virginianum, locuſtis minimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.
Gramen paniculis elegantiſſimis, denſis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant.* 62.
Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriuſculum Tab. Icon.* 208.
Gramen minus, paniculâ rigidâ, denſiore & ampliore. *Gramen Gramini exili, duriuſculo Lobelii ſemile, panicuâ latiore Sherard.*
Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hiſt. 1286.
Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante Raii Synopſ. 257.
Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante, ſine ariſtis.
Gramen pratenſe, paniculâ multiplici, denſiore, ariſtis carens.
Gramen paniculatum, latifolium, locuſtis craſſioribus, ſemine nigro Aquilegiæ ſimili. *Gramen paniculatum Gallo provinciale, Aquilegiæ ſemine Schol. Bot.* 258. *Pluk. Phytog. Tab.* 32. *fig.* 2.
Gramen nemoroſum, paniculâ rufeſcente, molli. *Gramen nemoroſum ſpica rufeſcente, molli C. B. Pin.* 7. *Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum J. B.* 2. 509. *Gramen ſylvaticum ſive nemoroſum,* 1. *Tabern. Icon.* 226.
Gramen paniculâ Miliaceâ, locuſtis minimis.
Gramen montanum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Prodr.* 17. *J. B.* 2. 462.

Gramen ſylvaticum, paniculâ Miliaceâ, ſparsâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii J. B. 2. 462. Miliaceum Gramen Lob. Icon.*

Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus, aquaticum Lobelii J. B. 2. 481. Gramen Harundinaceum, paniculatum Tabern. Icon. 211.*

Gramen paniculatum, proliferum. *Gramen arvenſe, paniculâ criſpa C. B. Pin. 3. Prodr. 6. Gramen cum panicula molli rubente J. B. 2. 464.*

Gramen Barcinonenſe, paniculâ densâ aureâ.

Gramen paniculatum, maritimum, Narbonenſe, radice repente.

Gramen paniculatum, capillaceo folio, minimum.

Gramen paniculâ Miliaceâ, denſiori, ariſtis donatum.

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis ſemine. *Gramen Arundinaceum, aceroſâ glumâ, noſtras Park. Theat. 1273. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 203. An Gramen Arundinaceum ſpicatum C. B. Pin. 6.*

Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis ſemine folio variegato. *Gramen paniculatum, folio variegato C. B. Pin. 3. Gramen ſtriis pictum J. B. 2. 476. Gramen ſulcatum vel ſtriatum, album Lob. Icon. 4.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ſpicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum, ſpica multiplici, Καλαμάγρωστις Dioſcoridis C. B. Pin. 6. Gramen Calamagroſtis Lobelii J. B. 2. 480. Calamagroſtis Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum paniculâ densâ, ſpadiceâ. *Gramen Arundinaceum, paniculâ molli, ſpadiceâ, majus C. B. Pin. 7. Gramen plumoſum Lobelii, ſpicâ candidâ & ſerici modo lucens J. B. 2. 476. Gramen tomentoſum & aceroſum. Calamagroſtis quorundam & vulgi Gramen plumoſum Lob. Icon. 6.*

Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramoſum, paniculâ densâ, ſericeâ. *Gramen Arundinaceum, ramoſum, plumoſum, album C. B. Pin. 7. Gramen Arundinaceum, plumoſum, album C. B. Prodr. 14.*

Gramen paniculatum, locuſtis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, maximum C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. Gramen tremula panicula, longiore & laxiore, colore candicante Cluſ. Cur. poſt. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, locuſtis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile, tremulum, maximum, paniculâ ſpadiceâ V. Luſit. Gramen tremulum paniculâ fuſco ſeu fumigato colore Cluſ. Cur. poſt. in fol. 38.*

Gramen paniculatum, majus, locuſtis magnis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum, majus, C. B. Pin. 2. Gramen tremulum J. B. 2. 469. Gramen Leporinum, Gramen tremulum Tabern. Icon. 231.*

Gramen paniculatum, majus, locuſtis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum, majus, paniculâ ſpadiceâ C. B. Pin. 2.*

Gramen paniculatum, majus, perenne, locuſtis magnis tremulis. *Gramen tremulum, majus, perenne H. L. Bat.*

Gramen paniculatum, minus, locuſtis magnis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, paniculâ magnâ C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.*

Gramen paniculatum, minus, locuſtis parvis, tremulis. *Gramen tremulum, minus, panicula parva C. B. Pin.* 2. *Prodr.* 4. *Gramen tremulum, minus J. B.* 2. 470.

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. *Prodr.* 6. *J. B.* 2. 476.

Gramen montanum, paniculâ ſpadiceâ, craſſiore.

Gramen capillatum, paniculis rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen ſegetum, altiſſimum, panicula ſparſa C. B. Pin.* 3. *Segetum Gramen panicula ſparſa, latiore Lob. Icon.* 2.

Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*

Gramen ſegetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii J. B.* 2. 461. *Agrorum venti ſpica & Gramen agrorum latiore, Arundinacea, comoſa panicula Lob. Icon.* 3. *Varietas videtur Graminis capillati J. B. cujus nempe panicula, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.*

Gramen pratenſe, paniculatum, altiſſimum, locuſtis parvis, ſplendentibus non ariſtatis. *An Feſtuca Graminea, effuſa juba C. B.* 9. *Prodr.* 19. *Gramen Feſtucæ, effuſa juba Hiſt. Plant. Pariſ.*

Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis ariſtatis, unam partem ſpectantibus Raii Hiſt. 1287.

Gramen montanum, Avenaceum, locuſtis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr.* 20. *Gramen locuſtis rubris J. B.* 2. 434.

Gramen Avenaceum.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & rarioribus.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis candicantibus, ſplendentibus & denſioribus.

Gramen Avenaceum montanum, lanuginoſum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locuſtis parvis, candidis, piloſis, ſemine Avenaceo J. B.* 2. 434. *Gramen Avenaceum Tabern. Icon.* 207.

Gramen Avenaceum, lanuginoſum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr.* 20. *J. B.* 2. 464.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, breviori & craſſiori, locuſtis longiſſimis, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſpicâ ſimplici, locuſtis denſiſſimis, candicantibus & lanuginoſis.

Gramen Avenaceum, diſtichon locuſtis longioribus, flaveſcentibus, longiùs ariſtatis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis latioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, ſaxatile, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtioribus, candicantibus & nitidis.

Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fuſco Xerampelinum & lucidum, Danicum Lob. Adv. Part.* 2. 465. *J. B.* 2. 463.

Gramen Avenaceum, nemorenſe, glumis rarioribus, ex fuſco Xerampelinis, noſtras Raii Hiſt. 1289.

Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flavescentibus. *Festuca utriculis lanugine flavescentibus C. B. Pin.* 10. *Ægylops quibusdam aristis recurvis, sive Avena pilosa J. B.* 2. 433. *Festuca prior Dod. Pempt.* 539.

Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longissimis aristis Bot. Monsp.

Gramen Avenaceum, supinum, minus, spicâ densissima, cum longissimis aristis, lanuginosis, tortilibus.

Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locustis splendentibus. *Gramen nemorosum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin.* 7. *Prodr.* 14.

Gramen nodosum, Avenaceâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr.* 3. *Gramen nodosum J. B.* 3. 456. *Gramen bulbosum, nodosum Lob. Icon.* 23.

Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locustis majoribus, aristatis.

Gramen Avenaceum, paniculâ purpuro-argenteâ splendente D. Doody Raii Hist. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum panicula purpuro-argentea, splendente D. Doody Raii Synops.* 262.

Gramen Avenaceum, montanum, spicâ simplici, aristis recurvis Raii Synops. 262. & Hist. 1290.

Gramen Avenaceum, spicâ simplici, perlongâ, locustis densissimis, longis & aristatis.

Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non aristatis Raii Hist. 1288. & Synops. 262.

Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locustas in capitulum collectas gerens.

Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus, capillaceis, superioribus verò latioribus.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ Raii Hist. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 213.

Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, cum aristis flavescentibus.

Gramen Avenaceum, distichon, locustis longioribus, cum aristis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat.* 1149.

Gramen Avenaceum, pratense, elatius, paniculâ flavescente, locustis parvis Raii Hist. 1284.

Gramen Avenaceum, paniculâ flavescente, densiori, locustis minimis, tenuiter aristatis & quasi villosis Hist. Plant. Paris. *Prioris varietas.*

Gramen, Avenaceum, locustis amplioribus, candicantibus, glabris & aristatis.

Gramen Avenaceum, locustis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & aristatis.

Gramen Avenaceum, locustis glabris, purpurascentibus & aristatis. *Gramen gros Montbelgard J. B.* 2. 438. *Gramen murorum Dalechampii Lugd.* 428.

Gramen Avenaceum, locustis glabris, angustis, candicantibus & aristatis. *Gra-*

men Avenaceum, squamosâ glumâ longiore, glabrâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 7. fig. 19.

Gramen Avenaceum, locustis villosis, angustis, candicantibus & aristatis. *Festuca Avenacea, hirsuta, paniculis minus sparsis Raii Hist. 1289. An Gramini murali Dalechampii simile si non idem J. B. 2. 438. Gramen murorum, spicis pendulis, angustioribus Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, locustis villosis, crassioribus. *Gramen spicâ hirsutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B. 2. 438.*

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contracta, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contracta, foliis angustioribus.

Gramen Avenaceum, lignosum, sylvaticum.

Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, panicula Avenacea Raii Hist. 1909.*

Gramen Avenaceum, spicis strigosioribus, glabris. *Festuca Avenacea, spicis strigosioribus, è glumis glabris compactis Raii Hist. 1909. & Synops. 267.*

Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è spicis raris, strigosis compositâ, aristis tenuissimis Raii Hist. 1909. & Synops. 262.

Gramen erectum, unicâ spicâ Avenaceâ Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 57.

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis majoribus & aristatis. *Festuca Avenacea, sterilis, elatior C. B. Pin. 9. Ægylops Mathiolo fortè J. B. 2. 439. Bromos Herba Dod. Pempt. 540. Gramen Festucæ sterile, elatius Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis minoribus & aristatis. *Bromos sterilis, altera. Festuca altera Dodonæi Lob. Icon. 33.*

Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quò geniculatis ramis serpat.

GENUS IX.

Arundo, *Canne ou Roseau.*

ARUNDO est plantæ genus, sola magnitudine à Gramine diversum, nec per me stabit, quin inter Graminis species recenseatur.

Arundinis species sunt

Arundo vulgaris sive φραγμίτης Dioscoridis C.B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, palustris J. B. 2. 485. Arundo palustris, Canna sepiaria Tabern. Icon. 254.*

Arundo sativa, quæ Δόναξ Dioscoridis & Theophrasti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortensis J. B. 2. 486. Arundo domestica, Calamus Cyprius Tabern. Icon. 253.*

Arundo Anglica, foliis in summitate dissectis C. B. Pin. 17. *Prodr. 25. J. B. 2. 487.*

Arundo scriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo scriptoria J. B. 2. 487. Harundo 3. Syringias, fistularis Dod. Gal. 353.*

Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd. 1000.*

Arundo Indica, variegata, five Laconica Theophrafti Corn. 54. *Canne royale.*
Arundo domeftica, Coronopi foliis Ambrof. 75.
Arundo vulgaris, Cypria, fruticofa Ambrof. 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalo, in capitulum fquamofum collecto.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS eft plantæ genus, flore à petalo, plurimis fcilicet ftaminibus B conftante, in capitulum fquamofum A, F collecto; in fquamarum autem C alis oritur piftillum D quod deinde abit in femen E plerumque triangulare. His notis addendi funt caules pariter triangulares. *Tab.* 299.

Cyperi fpecies funt

Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculâ craffiore, minus fparfa J. B.* 2. 501. *Cyperus rotundus Dod. Pempt.* 338.

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B.* 2. 503. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon.* 77.

Cyperus odoratus, radice longâ, five Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, adoratior, habitior Lob. Icon.* 75. *Cyperus pâniculâ fparsâ, fpeciofâ J. B.* 2. 501.

Cyperus rotundus, efculentus, anguftifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt.* 340. *Trafi J. B.* 2. 504.

Cyperus vulgatior, paniculâ fparsâ. *Gramen Cyperoides, paniculâ fparsâ, majus C. B. Pin.* 6. *Gramen Cyperoides, vulgatius, aquaticum J. B.* 2. 495. *Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatius Lob. Icon.* 20.

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Meliaceum C. B. Pin.* 6. *Cyperus Graminea, five Miliacea Lob. Icon.* 79.

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin.* 11. *Prodr.* 22.

Cyperus Americanus, paniculâ aureâ maximâ Plum.

Cyperus Americanus humilior, locuftis denfiffimis, non compreffis.

Cyperus minimus, paniculâ fparsâ, nigricante. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ fparfâ, nigricante C. B. Pin.* 6. *Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculâ compreffâ, nigricante J. B.* 2. 471. *Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculâ Adv. Part.* 2. 463.

Cyperus minimus, paniculâ fparsâ, fubflavefcente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculâ fparsâ fubflafcente C. B. Pin.* 6. *Gramen pulchrum, parvum, paniculâ latâ, compreffâ J. B.* 2. 470. *Calamagroftis altera Trag.* 694.

Cyperus Pyrenaicus, humilior, tenui paniculâ.
Cyperus Orientalis, paniculâ ſparsâ, locuſtis anguſtis & brevibus.
Cyperus Orientalis, minimus, paniculâ ſparsâ, longiori.
Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculâ ſparsâ.
Cyperus à voce Græca *κύπαρος Vas*; ob radicis effigem, ut ait C. Bauhinus.

GENUS II.

Scirpus.

Tab. 300. SCIRPUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, in capitulum ſquamoſum C collecto; in ſquamarum autem D alis oritur piſtillum E quod deinde abit in ſemen F triangulare, in capitulum G pariter collectum. His notis addendi ſunt caules nequaquam triangulares.

Scirpi ſpecies ſunt

Scirpus paluſtris, altiſſimus. *Juncus maximus ſive Scirpus major C. B. Pin.* 12. *Juncus maximus, Holoſchænos J. B.* 2. 522. *Juncus paluſtris, major Tabern. Icon.* 249.

Scirpus paluſtris, altiſſimus, foliis & carrinâ ſerratis. *Gramen Cyperoides, altiſſimum, foliis & carina ſerratis Bocc.* 72.

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus matitimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, capitulis rotundis C. B. Pin.* 11. *Holoſchænus Lugd.* 987.

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides, maritimum C. B. Pin.* 6. *Juncus maritimus Lob. Icon.* 87.

Scirpus montanus, capitulo breviore. *Juncus parvus, montanus, cum parvis capitulis luteis J. B.* 2. 525.

Scirpus Equiſeti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiſeti, major C. B. Pin.* 12. *Juncus capitulis longis ſive clavatus J. B.* 2. 523. *Juncus aquaticus, minor, capitulis Equiſeti Lob. Icon.* 86.

Scirpus Equiſeti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiſeti, minor & fluitans, C. B. Pin.* 12. *Juncellus capitulis Equiſeti, fluitans C. B. Prodr.* 23.

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus, capitulis Equiſeti Bocc. Rarior. Plant.* 42.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. *Juncellus inutilis ſive Chamæſchænos C. B. Prodr.* 22. *Juncellus inutilis C. B. Pin.* 12. *Juncellus Adv.* 44.

Scirpus omnium minimus, Luſitanicus.

Scirpus ſupinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villoſis.

Scirpus differt à Cypero caule nequaquam triangulari, à Gramine verò, ſeminibus triangularibus, tum capitulis ſquamoſis ex locuſtis non conſtantibus.

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalo, in eadem planta, à fructu sejuncto.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES est plantæ genus, flore apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B, C, ex alis ſquamarum D prodeuntibus conſtante, in ſpicam A diſpoſito, ſed ſterili: embryones enim F inferiores ſpicas K occupant in veſiculis E reconditi, abeuntque in ſemina G, H plerumque triangularia, in capſulâ L, quæ embryonis veſicula fuit, matureſcentia. *Tab. 300.*

Cyperoidis ſpecies ſunt.

Cyperoides latifolium, ſpicâ rufa ſive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ rufâ ſive caule triangulo C. B. Pin.* 6. *Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B.* 2. 494. *Gramen Cyperoides Lob. Icon.* 11.

Cyperoides latifolium ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, majus C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13. *J. B.* 2. 495.

Cyperoides anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicâ ſpadiceo-viridi, minus C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13. *J. B.* 2. 495.

Cyperoides ſpicâ pendulâ, breviore. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ, breviore C. B. Pin.* 6. *Pſeudocyperus Dod. Pempt.* 339. *Graminis Cyperoidis genus, Pſeudocyperus Lobelio, ſpicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B.* 2. 496.

Cyperoides ſpicâ pendulâ, longiore & anguſtiore. *Gramen Cyperoides, ſpicâ pendulâ, longiore & anguſtiore C. B. Pin.* 6. *Prodr.* 13.

Cyperoides paluſtre, aculeatum, capitulo breviore. *Gramen paluſtre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin.* 7. *Gramen paluſtre, echinatum Lob. Icon.* 15. *J. B.* 2. 497.

Cyperoides non aculeatum, capitulo breviore.

Cyperoides polyſtachion, lanuginoſum. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, lanuginoſum Raii Synopſ.* 265.

Cyperoides polyſtachyon, ſpicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polyſtachyon, majus, ſpicis teretibus, erectis Raii Synopſ.* 265. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis longis, erectis C. B. Pin.* 6. *Gramen paluſtre, majus Lob. Icon.* 11.

Cyperoides, nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B.* 2. 494.

Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Gramini nigro-lutei verni varietas minor J. B.* 2. 494. *Gramen Cyperoides, ſpicis Caryophyllæis, vulgatiſſimum Raii Hiſt.* 1293.

Cyperoides polyſtachion, flavicans,ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, flavicans, ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis Raii Hiſt.* 1294.

Cyperoides ſpicis parvis, longè diſtantibus *Gramen Cyperoides, ſpicis parvis, longiſſimè diſtantibus Raii Hiſt.* 1295.

Cyperoides ſylvarum, tenuiùs ſpicatum. *Gramen Cyperoides, ſylvarum, tenuiùs ſpicatum Park. Theat.* 1171.

Cyperoides polyſtachyon, minimum, ſpicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoides, polyſtachion, minimum, ſpicis per maturitatem albicantibus Raii Hiſt.* 1295.

Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, anguſtifolium, ſpicis ſeſſilibus, in foliorum alis Raii Hiſt.* 1295.

Cyperoides veſicarium, glabrum, ſpicâ pendulâ longiore.

Cyperoides veſicarium, humile, locuſtis rarioribus.

Cyperoides veſicarium, humile, locuſtis denſioribus.

Cyperoides minus, ſpicis denſioribus. *Gramen Caryophyllatæ foliis, ſpicâ divulsâ C. B. Pin.* 3. *Gramen Caryophyllæum Tabern. Icon.* 210.

Cyperoides foliis Caryophyllæis, ſpicis è rarioribus & tumidioribus veſicis compoſitis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, ſpicis è rarioribus & tumidioribus granis compoſitis Raii Synopſ.* 264.

Cyperoides foliis Caryophyllæis ſpicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, ſpicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synopſ.* 264.

Cyperoides ſpicis longioribus, flaveſcentibus.

Cyperoides, quaſi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Maſſe.*

Tab. 301. TYPHA eſt plantæ genus, flore apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus A, B conſtante, in ſpicam C diſpoſito, ſed ſterili; embryones enim D, E inferiorem ſpicam F occupant, abeuntque deinde in ſemen G, H.

Typhæ ſpecies ſunt.

Typha paluſtris, major C. B. Pin. 20. *J. B.* 2. 539. *Typha Lob. Icon.* 81.

Typha paluſtris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Cluſ. Pan.* 716. *Typha paluſtris, media J. B.* 3. 540.

Typha paluſtris,minor C. B.Pin. 20. *Typha minor J. B.* 2. 540. *Lob. Icon.* 81.

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 302. SPARGANIUM eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili. Embryones enim D in glomerulis C naſcuntur

à floribus ſeparatis, & deinde abeunt in capſulas E, F ſeu officula nunc uni-capſularia H, nunc bicapſularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque fœta, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii ſpecies ſunt.

Sparganium ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibuſdam J. B. 2. 541. Platanaria ſive Butomon Dod. Pempt.* 601.

Sparganium non ramoſum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2. 541. Platanaria altera Dod. Pempt.* 601.

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr.* 24. *J. B.* 2. 541.

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, ἀπὸ τῶν σπαργάνων, *faſciolis*: quod foliis ejus latis & vitilium modo lentis, pro faſciis nutrices utebantur. *Pin.* 15.

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS eſt plantæ genus, flore A apetalo: plurimis nempe ſtaminibus B. ex calyce C ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim G in capillamentum H deſinentes naſcuntur in ſpicam I, D à floribus ſejunctam, & foliis quibuſdam obvolutam E, vaginæ adinſtar tubulatis F. Singuli autem embryones deinde abeunt in ſemen K ſubrotundum, parte angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in ſpicis L. *Tab.* 303. 320. & 305.

Mays ſpecies ſeu potius varietates ſunt.

Mays granis aureis. *Frumentum Indicum, Mays dictum C. B. Pin.* 25. *Triticum Indicum J. B.* 2. 453. *Frumentum Turcicum Dod. Pempt.* 509.

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis ſpadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays ſpicâ albo-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ rubro-ſpadiceâ.

Mays ſpicâ aureâ & albâ.

Mays ſpicâ albâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-violaceâ, punctis ſpadiceis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays ſpicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays ſpicâ rubrâ, nigrâ & ſpadicea.

Mays ſpicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays ſpicâ multiplici. *Frumentum Indicum, ſpicâ diviſâ, ſeu polyſtachytes Bocc. Rarior. Plant.* 32.

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſta- *Tab.* 306.

minibus B è calyce X ſurgentibus conſtante, ſpicato C, ſed ſterili: embryones enim E in fructibus D naſcuntur à floribus ſejunctis, abeuntque in ſemen K, L membranâ obvolutum I, M, & in teſtâ reconditum F, G, H, ut plurimùm turbinatâ.

Lacrymæ Job ſpecies ſunt.

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Cluſ. Hiſt. ccxvj. *Lacryma Job multis ſive Milium Arundinaceum J. B. 2. 449. Lithoſpermum Arundinaceum fortè Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 258.*

Lacryma Job Americana, altiſſima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à ſeminum formâ, quæ lacrymas, quales pingi ſolent, quodammodo repræſentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307. RICINUS eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B ex calyce K ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryones enim C à floribus ſejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D trigonum, ex tribus capſulis E compoſitum, axi F affixis, ſemineque fœtis G, cortice duriore H obducto.

Ricini ſpecies ſunt.

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. *J. B.* 3. 642. *Ricinus Dod. Pempt.* 367. *Vulgò Palma Chriſti.*

Ricinus Americanus, major, caule vireſcente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Eravvi, Ricini puſillum genus Cluſ. Exot.* 48.

Ricinus Zeylanicus, foliis profundiùs laciniatis.

Ricinus dicitur ab inſecto quodam ejuſdem nominis, ad quod ejus ſemen accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalo, quarum aliæ in eodem genere floribus, aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equiſetum. *Prêle. Queuë de Cheval.*

Tab. 307. EQUISETUM eſt plantæ genus, flore E apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, conſtante, ſpicato, & ſterili. Fructus enim Equiſeti ſpeciebus innaſcuntur, quæ floribus carent: Lib. 16. c. 15. grana nempe, auctore Cæſalpino nigra, aſpera & farcta. His notis addendum eſt folia internodiis conſtare invicem commiſſis, ut unum in alterum in-

feratur tubarum modo, eodem Cæſalpino admonente.

Equiſeti ſpecies ſunt.

Equiſetum paluſtre, longioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum majus, aquaticum J. B.* 3. 728. *Hippuris Lob. Icon.* 793.

Equiſetum paluſtre, brevioribus ſetis C. B. Pin. 15. *Equiſetum paluſtre Lob. Icon.* 795.

Equiſetum arvenſe, longioribus ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum minus, terreſtre J. B.* 3. 730. *Hippuris minor Dod. Pempt.* 73.

Equiſetum ſylvaticum, tenuiſſimis ſetis C. B. Pin. 16. *Equiſetum ſive Hippuris tenuiſſima, non aſpera J. B.* 3. 730.

Equiſetum foliis nudum, non ramoſum, ſive Junceum ἱππουρις ἄφυλλος C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equiſetum nudum Tabern. Icon.* 251.

Equiſetum paluſtre, majus Tabern. Icon. 252.

Equiſetum foliis nudum, ramoſum C. B. Pin. 16. *Equiſetum Junceum, ramoſum Park. Theat.* 1202.

Equiſetum nudum, minus, variegatum, Baſileenſe C. B. Pin. 16. *Equiſetum nudum, minus variegatum Park. Theat.* 1202.

Equiſetum, à foliorum formâ, quaſi Equi ſetam ſeu caudam diceres: unde Græcis ἱππουρις à vocibus ἵππος *Equus*, & οὐρά *Cauda*.

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA eſt plantæ genus, flore A, D apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci B inſidentibus conſtante, ſed ſterili: Embryones enim E, F innaſcuntur ſpeciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in ſemen L O turbinatum, in capſulâ nunc ejuſdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angulatâ M, N reconditum. *Tab.* 308.

Spinaciæ ſpecies ſunt.

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Spinacia mas J. B.* 2. 963. *Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine ſpinoſo C. B. Pin.* 114. *Spinacia Lob. Icon.* 257.

Spinacia vulgaris, ſterilis. *Spinacia fœmina Lugd. J. B.* 2. 963. *Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſterilis C. B. Pin.* 115.

Spinacia Cretica, ſupina, capſulâ ſeminis aculeatâ. *Beta Cretica, ſemine aculeato C. B. Pin.* 118. *Prodr.* 57. *Beta Cretica, ſemine ſpinoſo J. B.* 2. 963.

Spinacia vulgaris, capſulâ ſeminis non aculeatâ. *Spinachia ſemine non pungente, folio majore, rotundiore J. B.* 2. 964. *Lapathum hortenſe ſeu Spinacia ſemine non ſpinoſo C. B. Pin.* 115. *Spinachia nobilis Trag.* 324.

Spinacia, quaſi Olus ſpinoſum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale.*

Tab. 308. MERCURIALIS eſt plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C calyci E, D inſidentibus, conſtante & ſterili: Embryones enim F iis ſpeciebus Mercurialis innaſci ſolent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capſulis compoſitum H, ſemine fœtus I ſubrotundo K.

Mercurialis ſpecies ſunt.

Mercurialis teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis ſpicata ſive fœmina Dioſcoridis & Plinii C B. Pin. 121. *Mercurialis fœmina Dod. Pempt.* 658. *J. B.* 2. 977.

Mercurialis montana, teſticulata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris Dod. Pempt.* 659.

Mercurialis montana, ſpicata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe fœmina ſive Mercurialis repens J. B.* 2. 979.

Mercurialis fruticoſa, incana, teſticulata. *Phyllon teſticulatum C. B. Pin.* 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incanò, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum marificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis fruticoſa, incana, ſpicata. *Phyllon ſpicatum C B. Pin.* 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monſpeſſulanum J. B.* 2. 981. *Phyllum fœmificum Cluſ. Hiſt. xlviij.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, teſticulata. *Mercurialis tenuifolia, fruticoſa, perennis V. Luſit.*

Mercurialis Luſitanica, fruticoſa, Amygdali folio, ſpicata.

Mercurialis rotundifolia, trimeſtris, mas & fœmina V. Luſit.

Lib. 25. cap. 5. Linozoſtis, ut ait Plinius, ſive Parthenion Mercurii inventum eſt, ideo apud Græcos Hermupoan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie.*

Tab. 308. URTICA eſt plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B calyci inſidentibus, conſtante & ſterili: embryones enim D iis ſpeciebus Urticæ innaſci ſolent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capſulam E, l bivalvem F, K, ſemine fœtam G, L, in globulos quandoque congeſtam H, vel abeunt in volſellam M qua comprehenditur ſemen N.

Urticæ ſpecies ſunt.

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major J. B.* 3. 445. *Urtica urens, altera Dod. Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra Tabern. Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B. 3. 446. Urtica urens, minima Dod. Pempt. 152.*

Urtica urens, pilulas ferens, 1 Diofcoridis, femine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana five mas cum globulis J. B. 3. 445. Urtica urens, prior Dod. Pempt. 151.*

Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minus ferratis, Lini femine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non incifis Cat. Plant. H. L. Bat. Vorft.*

Urtica maxima, racemofa, Canadenfis H. R. Par. *Urtica racemofa, Canadenfis Mor. H. R. Blef. A. R. Par. 129.*

Urtica Canadenfis, Myrrhidis folio.

Urtica racemofa, Americana, amplo Coryli folio Plum.

Urtica, ab urendo. *Mirum*, inquit Plinius, *fine ullis fpinarum aculeis lanuginem ipfam effe noxiam, & tactu tantum leni pruritum, puftulafque confeftim adufto fimiles exiftere.* *Lib. 21. c. 16.*

GENUS V.

Cannabis. *Chanvre.*

CANNABIS eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B calyci C infidentibus conftante, & fterili, ut monet Cæfalpinus: Embryones enim E, D iis fpeciebus Cannabis innafci folent quæ flore carent, abeuntque deinde in capfulam G femine fœtam fubrotundo F. *Tab. 309.* *Lib. 4. c. 16.*

Cannabis fpecies funt.

Cannabis fativa C. B. Pin. 320 *Cannabis mas J. B. 3. 447. Cannabis fœcunda Dod. Pempt. 535.*

Cannabis erratica C. B Pin. 320. *Cannabis fœmina J. B. 3. 447. Cannabis fterilis Dod. Pempt. 535.*

Cannabis Africana, procerior, femine minori.

GENUS VI.

Lupulus. *Houblon.*

LUPULUS eft plantæ genus, flore A apetalo, plurimis fcilicet ftaminibus B calyci C infidentibus conftante & fterili, ut monet Cæfalpinus: embryones enim D, E iis fpeciebus Lupuli innafci folent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum fquamofum F, ex plurimis foliis H compofitum axi G affixis, in quorum alis adfunt femina I calyptrâ K obvoluta. *Tab. 309.* *Lib. 4. c. 17.*

Lupuli fpeciem unicam novi.

Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Lupulus Dod. Pempt. 409. Cam. Epit. 933.*

Lupulus fœmina C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Cam. Epit. 934.*

CLASSIS XVI.

DE HERBIS ET SUFFRUTICIBUS, qui floribus carent & ſemine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, ſeminaque tribuit, quæ viſum penè fugiunt: quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Claſſe, ne miſceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innaſcuntur.

GENUS I.

Filix. *Fougére.*

Tab. 310. & 313. FILIX eſt plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componuntur coſtæ C, E utrinque adhæreſcentibus, in pinnulas ſeu foliola ad nervum ferme plerumque ſectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis ſpecies ſunt.

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, non dentatis C. B. Pin. 357. *Filix major & prior Trago, ſive ramoſa, repens J. B. 3. 735. Filix fœmina Dod. Pempt. 462. Fougére femelle, ou Fougére commune.*

Filix ramoſa, major, pinnulis obtuſis, undulatis. *Prioris varietas.*

Filix ramoſa, major, pinnulis acutiſſimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramoſa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. *Filix Querna ejuſd. ibid. Filix ramoſa, minor J. B. 3. 741. Filix arborea Trag. 538.*

Filix ramoſa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramoſa, dentata C. B. Pin. 358. *Filix vulgò mas dicta ſive non ramoſa J. B. 3. 737. Filix mas Dod. Pempt. 462. Fougére mâle.*

Filix non ramoſa, latifolia, dentata.

Filix non ramoſa, dentata, in orbem nidum avis exprimentem excreſcens H. L. Bat.

Filix

Filix non ramofa, petiolis tenuiffimis & tenuiffimè dentatis C.B. Pin. 358. *Filicula petræa, fœmina*, 1 *Tabern. Icon.* 793.
Filix mollis fivè glabra vulgari mari, non ramofæ accedens J. B. 3. 738.
Filix tenuiffimè fecta ex Monte Balon J. B. 3. 739.
Filix Rhætica, tenuiffimè dentata J. B. 3. 740.
Filix minor, non ramofa J. B. 3. 740. *Filix minor, paluftris Raii Hift.* 146.
Filix baccifera Corn. 5.
Filix Lufitanica, non ramofa, paluftris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
Filix Africana, maxima, ramofa, pinnulis crenatis Oldenl.
Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
Filix Africana, ramofa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
Filix arborefcens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
Filix arborefcens, fpinofa, pinnulis in fummitate ferratis Plum.
Filix arborefcens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.
Filix arborefcens, humilis & fpinofa Plum.
Filix fcandens, pinnulis eleganter ferratis Plum.
Filix altiffima, globuligera, major Plum.
Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
Filix latifolia, ramofa, cauliculis nigris fpinofis Plum. 3. Tab. iv.
Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiij.
Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
Filix ramofiffima, Cicutæ foliis Plum.
Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
Filix Taxiformis, major Plum.
Filix Taxiformis, minor Plum.
Filix villofa, pinnulis Quercinis Plum.
Filix villofa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
Filix ramofa, villofa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiij.
Filix hirfuta & lutefcente pulvifculo fordefcens Plum.
Filix aurea, ramofa, crenulis rotundis dentata Plum.
Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.
Filix acúleata, repens Plum.
Filix alia caudata & fpinofa Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
Filix ad alas foliofa Plum.
Filix ramofa, fpinnulis roftratis Plum. 14. Tab. xxj.
Filix pinnulis criftatis Plum.
Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radici Plum.
Filix pinnulis Lonchitidis obtufis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
Filix non ramofa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
Filix furcata, pinnulis longiufculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramofa, pinnulis longiufculis, partim auriculatis Plum.
Filix pinnulis, undulatis & pediculis fquamofis Plum.
Filix non ramofa, pinnulis rotundis, major Plum.
Filix non ramofa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
Filix non ramofa, in obtufas pinnulas diffecta Plum.
Filix arborefcens, Adiantoides, major Plum.
Filix arborefcens, Adiantoides, minor Plum.
Filix pinnulis oblongis, in fummitate ferratis Plum.

Tab. 311. & 312. Filicis maris, vulgaris fructus foliis innafcuntur G bino plerumque ordine H H I pinnulis affixi clavi ope altera parte retufi K. Microfcopii auxilio longè majores M apparent in pinnula L: detractâ autem vel corrugatâ N membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M habet, fefe oculis objicit numerofa congeries veficularum O fermè ovatarum P, anulo Q elaftica vi donato, munitarum, cujus contractione rumpuntur illæ R S feminaque fundunt minutiffima T.

Tab. 313. Filicis fœminæ, vulgaris, tum & Filicis Lufitanicæ, non ramofæ, paluftris, Lonchitidis folio, aliarumque fpecierum fructus feu veficulæ ovatæ occurrunt in finibus quibufdam X, namque autumno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

Lib. 16. cap. 2. *In adverfa parte foliorum Filicis*, inquit Cæfalpinus, *furfuracea quadam lanugo eft, copiofior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decidit, renafcique compertum eft ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen eft lanuginem furfuraceam, de qua loquitur Cæfalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper à terra erumpentibus confpicitur, ab earum femine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonkite.*

Tab. 314. LONCHITIS eft plantæ genus, foliis A Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis B, C, E, F.

Lonchitidis fpecies funt

Lonchitidis afpera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis five Lonchitis altera Mathioli J. B.* 3. 744. *Lonchitis afpera, Major Math.* 922.

Lonchitis altiffima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramofum & bacciferum Ejufd.* 31. *Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramofa pinnulis latis, auriculatis, fpinofis Ger. emac.* 1130.

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major C. B. Pin.* 385. *Filix mas, aculeata, major Prodr.* 151.

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin.* 358. *Prodr.* 151.

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex Infulis Stœchadibus C. B. Pin.* 358. *Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon.* 814.

Lonchitis ſcandens, Braſiliana, pinnulis eleganter laciniatis. *Filix ſcandens, perpulchra, Braſiliana Breyn. Cent.* 1. 96.
Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.
Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxviij.
Lonchitis auriculata & ſerrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.
Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.
Lonchitis ramoſa, limbo pulverulento Plum. xxj. Tab. xxx.
Lonchitis ramoſa, pinnulis longiuſculis, partim auriculatis Plum.
Lonchitis latifolia in pinnulas obtuſas & leviter crenatas diviſa Plum.
Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.
Lonchitis ramoſa, tenuis, pediculis ſpinoſis Plum.
Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.
Lonchitis Betonicæ folio Plum.
Lonchitis aquatica membranâ tenui contexta Plum.
Lonchitis longis, anguſtis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non ramoſa, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim auriculatis foliis Ejuſd.* 12. *Tab. xviij.*
Lonchitis longis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Plum. *Filix altera, longiſſimis, anguſtis, & ad baſim folioſis foliis Ejuſd.* 12. *Tab. xix.*
Lonchitis ramoſa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum, ramoſum, pulverulentum & falcatum Ejuſd.* 32. *Tab. xlvij.*
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, major Plum.
Lonchitis foliis ſuperiùs inciſis, minor Plum.
Lonchitis auriculis ſubrotundis, laciniata Plum.
Lonchitis ramoſa, cauliculis ſquamoſis Plum.
Lonchitis folio cordiformi Plum.
Lonchitis minima, ramoſa Plum.
Lonchitis acuminata, auriculiſque rotundis inciſa Plum.
Lonchitis in auriculas ſubrotundas diviſa Plum.
Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramoſum, radiatum Plum.* 33. *Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot.* 431.
Lonchitidis fructus D Filicis fructum planè æmulantur.

GENUS III.

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES eſt plantæ genus, cujus folia A, B, C ex foliolis componuntur D, E, F plerumque ſubrotundis, coſtæ G I utrinque quaſi per conjugationes innaſcentibus. Tab. 316.

Trichomanis ſpecies ſunt
Trichomanes ſive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes ſive Polytrichum J. B.* 3. 754. *Trichomanes Dod. Pempt.* 471.
Trichomanes foliis, eleganter inciſis. fig. I, C. *Adiantum mas Tabern. Icon.* 797.

Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus, album J. B. 3. 755. Trichomanes minor, mas Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes ramosum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramosum J. B. 3. 753. Trichomanes fœmina Tabern. Icon.* 802.

Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.

Trichomanes foliis leviter aculeatis.

Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.

Trichomanes folio cordiformi Plum.

Trichomanes ramosum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor, fœmina Tabern. Icon.* 803.

Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicosum, erectius, foliolis imis bissectis, cæteris verò integris, tenuissimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.*

Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum saxatile, dentatum Plum.* 35. Tab. 1. fig. C.

Trichomanes pendulum, serici instar molle Plum.

Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.

Trichomanes denticulis bifidis incisum Plum.

Trichomanis fructus foliis innascuntur: capsulæ scilicet membranaceæ, globosæ ferme, squamis obvolutæ H, anulo elastica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur K, M, N, seminaque fundunt tenuissima O.

GENUS VI.

Polypodium. *Polipode.*

Tab. 316. POLYPODIUM est plantæ genus, nequaquam ramosum, cujus folia A, B ad nervum pene in partes C angustas & oblongas secari solent. His notis addenda est facies propria.

Polypodii species sunt

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium J. B.* 3. 746. *Polypodium majus Dod. Pempt.* 464.

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbiense Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part.* 2. 60. *Tab.* 47. & 48.

Polypodium majus, serrato folio Barr. Icon.

Polypodium sensibile Munt. Hist. 290. *Filix Indica, Osmundæ facie Bod. à Stap.* 320.

Polypodium angustifolium, folio variolo. *Lonchitis minor C. B. Pin.* 359. *Lonchitis altera, folio Polypodii J. B.* 3. 744. *Lonchitis aspera Dod. Pempt.* 469.

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hist. 137. *Filix amplissima lobis foliorum laciniatis, Cambrica Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig.* 1.

Polypodium Africanum, maximum, acutissimè divisum Oldenl.

Polypodium majus, aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
Polypodium nigrum, tenuiùs ſectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
Polypodium inciſuris Aſplenii. *Filix non ramoſa, Scolopendrioides Plum. 7. Tab. xj.*
Polypodium tenue & pendulum Plum.
Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
Polypodium pendulum, hirſutie rufa pubeſcens Plum.
Polypodium pendulum & glabrum Plum.
Polypodium aliud pendulum, minimum Plum.
Polypodium criſpum, Struthionis pennas referens Plum.
Polypodium aſperum & dentatum Plum.
Polypodium tenuius & undoſum Plum.
Polypodium criſpum, calyciferum Plum.
Polypodium Glycyrrhizæ ſapore Plum.
Polypodium ſquamulis argenteis reſperſum Plum.
Polypodium fuſcum, tenuiſſimis denticulis ſerratum Plum.
Polypodium totum tranſlucens Plum.
Polypodium radice ſubcæruleâ & punctatâ Plum.
Polypodii fructus foliis innaſcuntur; capſulæ ſcilicet membranaceæ D ſphæricæ E, in acervulos congeſtæ, anulo carentes, quæ fibrarum contractione rumpuntur G, F, I ſeminaque fundunt minutiſſima H.
Polypodium à vocibus Græcis πολὺ *multum*, & ποῦς *Pes*, quaſi diceretur planta multiples, ob radicum formam.

GENUS V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA eſt plantæ genus, cujus folia A, B ad Rutam hortenſem quodammodo accedunt. Tab. 817.

Rutæ murariæ ſpecies ſunt
Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B.* 3. 753. *Dod. Pempt.* 470.
Ruta muraria Alpina, latifolia. *Adiantum album, criſpum, Alpinum Schuvenck.*
Ruta muraria procerior, Germanica. *Adiantum novum, Germanicum, Rutæ murariæ facie Breyn. Cent.* 1. 189.
Ruta muraria Clematitis, altiſſima, folio vario Plum.
Rutæ murariæ fructus foliis innaſcuntur, capſulæ ſcilicet membranaceæ, ſphæricæ C, anulo vi elaſtica donato D D munitæ, cujus contractione rumpuntur illæ D E, D F ſeminaque fundunt minutiſſima G.

GENUS IV.

Filicula.

FILICULA eſt plantæ genus, foliis ad Filicem quodammodo accedens.

Filiculæ ſpecies ſunt

Filicula fontana, major, ſive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis J. B. 3. 741. Dryopteris candida Dod. Pempt. 465.*

Filicula montana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana Tabern. Icon. 792.*

Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtuſioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro C. B. Pin. 355. Adiantum nigrum officinarum J. B. 3. 742. Dryopteris nigra Dod. Pempt. 466. Capillaire ordinaire.*

Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.

Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot. Illuſt. Part. 2.*

Filicula montana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Rutæ murariæ accedens J. B. 3. 743. Adiantum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B. Pin. 355.*

Filicula Luſitanica, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annoſas perreptante V. Luſit.*

Filicula maritima, ſaxatilis, ſegmentis rotundioribus.

Filicula ramoſa, Luſitanica, pinnulis ad Ceterach accedentibus.

Filicula ſaxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix ſaxatilis, non ramoſa, minima Raii Syllog.*

Filicula capillacea Plum.

Filicula digitata Plum.

Filicula pyxidifera Plum.

Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.

Filicula ſaxatilis, omnium minima, elegantiſſima H. R. Par.

Filicula ſaxatilis, corniculata. *Filix ſaxatilis, corniculata C. B. Pin. 358. Filix ſaxatilis Tragi J. B. 3. 755. Holoſtium petræum Tabern. Icon. 736.*

Filicula Africana, minima, pinnulis tenuiùs diſſectis Oldenl.

Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias diviſa Oldenl.

Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii Hiſt. App. 1854. Pluk. Tab. 3. fig. 4.*

Filicula maxima, argenteo pulvere conſperſa. *Adiantum nigro ſimile, albiſſimo pulvere conſperſum Plum. 30. Tab. xliv.*

Filicula aureo pulvere conſperſa Plum.

Filicula Americana, pinnulis obtuſis. *Adiantum minus, foliis in ſummitate retuſis Plum. 34. Tab. 1. fig. B.*

Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.

Filicula ſinenſis, pinnulis obtuſis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinenſe, tenuiter diviſum, pinnulis minimis, obtuſis, plerumque bifidis Raii Hiſt. App. 1854.*

Classis XVI.

Genus VII.

Adiantum. *Capillaire.*

Adiantum est plantæ genus, cujus folia A, B propriâ facie à ceteris plantis dignoſcuntur. *Tab. 317.*

Adianti ſpecies ſunt

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum ſive Capillus Veneris J. B. 3. 751. Adiantum Dod. Pempt. 469. Capillaire de Montpelier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum noſtras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallidè rubente Scot. Illuſtr. Part. 2. 7.*

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuſo, altiùs inciſo. *Adianto vero affine noſtras, minus, folio obtuſo, ſaturatè viridi, altiùs, inciſo, cum pediculo viridi, minore Scot. Illuſtr. Part. 2. 8.*

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticoſum, Braſilianum C. B. Pin. 355. Prodr. 150. Capillaire de Canada.*

Adiantum radicoſum, humi ſparſum, ſeu Filicula pellucida, noſtras, Coriandri foliolis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petræum perpuſillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis Newtoni Raii Hiſt. 141.*

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retuſum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muſcus montanus, Italicus, Adianti foliis Bocc. Muſ. Part. 2. 24. Muſcus montanus, Adianti foliis Ejuſd. Tab. 2.*

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. *H. R. Monſp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hiſpanicum Barr. Icon.*

Adiantum Chinenſe, perelegans, ramoſum, folio, flabelliformi, cum rubedine perfuſo Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muſcoſum, Lichenis petræi facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramoſum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum fruteſcens, ſpinoſum & repens Plum.

Adiantum vulgari ſimile & ramoſiſſimum Plum.

Adiantum lunulis albicantibus ſignatum Plum.

Adiantum tenuiter diviſum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in lacinias profundas diviſum Plum.

Adiantum capillaceum Plum.

Adiantum ſcandens, foliis tenuiſſimè ſectis & retuſis Plum.

Adianti fructus naſci ſolent in ſinubus C, D ſeu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capſulæ E ſphæricæ, anulo F F vi elaſtica donato munitæ, cujus contractione rumpuntur G, ſeminaque fundunt minutiſſima H.

Adiantum ex α particulâ privativâ, & διαίνω *madefacio*, quaſi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immerſa non madeſiunt.

GENUS VIII.

Aſplenium. *Ceterac.*

Tab. 318. ASPLENIUM eſt plantæ genus, cujus folia A B ſingulari formâ, margine ſcilicet pulchrè ſinuato à cæteris differunt.

Aſplenii ſpecies ſunt

Aſplenium ſive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum C. B. Pin. 354. Aſplenium Dod. Pempt. 468.*

Aſplenium ramoſum. *Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin. 359. Lonchitis aſpera Maranthæ J. B. 3. 745. Lonchitis altera Marantha Cluſ. Hiſt. ccxij.*

Aſplenium ramoſum, Africanum, maximum, caulibus ſplendentibus Oldenl.

Aſplenium altius & villoſum Plum.

Aſplenium alterum, propendens & criſpum Plum.

Aſplenii prona pars ſquamis C obducitur, è quibus velut è ſinubus propriis D E,F,G,H emergunt capſulæ ſphæricæ K, anulo elaſtica vi donato L L munitæ, cujus contractione rumpuntur H, ſeminaque funduntur minutiſſima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*

Tab. 318. 320. 321. LINGUA CERVINA eſt plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò exiſtimantur, nunc ſimplicia A, B, nunc laciniata X interdum ramoſa ſeu coſtæ affixa Z Z.

Linguæ Cervinæ ſpecies ſunt

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis ſive Lingua Cervina vulgi J. B. 3. 756. Phyllitis vulgaris Cluſ. Hiſt. ccxiij.*

Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per baſim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per baſim Morini Joncq. Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in ſummo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina anguſtifolia, lucida, folio ſerrato H. R. Par. *Phyllitis criſpa J. B. 3. 757.*

Lingua Cervina ſeu Phyllitis minima, folio undulato H.R.Par. *Lingua Cervina minima Joncq. Hort.*

Lingua Cervina anguſtifolia, major, ſua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis Indiæ Orientalis Phagi ſeu Eſculi folio aliquatenus accedens Pluk. Tab. 36. fig. 5.*

Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, ſaxatilis, Virginiana, per ſummitates foliorum radicoſa Baniſter Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig. 3.*

Lingua Cervina rigida & glabra Plum.

Lingua Cervina latifolia, pediculis ſquamoſis Plum.
Lingua Cervina latifolia, pediculis articulatis Plum.
Lingua Cervina anguſta & reticulata Plum.
Lingua Cervina ſcandens, Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.
Lingua Cervina villis & ſquamulis aureis muſcoſa Plum.
Lingua Cervina villoſa, minor Plum.
Lingua Cervina brevioribus & craſſioribus foliis Plum.
Lingua Cervina minima, repens & hirſuta Plum.
Lingua Cervina, ampliſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina pulviſculo aureo poſteriùs obducta Plum.
Lingua Cervina longiſſimis & anguſtiſſimis foliis Plum.
Lingua Cervina foliis acutis & ad oras ſummitatum pulverulentis Plum.
Lingua Cervina non ramoſa, rotundiùs crenata Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, rotundiùs crenata Ejuſd. 7. Tab. x.*
Lingua Cervina longo, lato, ſerratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
Lingua Cervina ſcandens, caulibus ſquamoſis Plum. *Phyllitis ſcandens, cauliculis ſquamoſis Ejuſd. 29. Tab. xlij.*
Lingua Cervina longis, anguſtis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Linguæ Cervinæ, majus Ejuſd. 26. Tab. xxxviij.*
Lingua Cervina villoſa, major, & rufeſcens Plum.
Lingua Cervina radice repente, viridi, punctiſque nigris notata Plum.
Lingua Cervina villoſa, ampliſque foliis ſubrotundis Plnm.
Lingua Cervina geminato folio Plum.
Lingua Cervina anguſtifolia, coſtis & pediculis villoſis Plum.
Lingua Cervina ſcandens, foliis Laurinis, ſerratis Plum. *Filix ſcandens, latifolia, ſerrata Ejuſd. 8. Tab. xij.*
Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyſchides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Cluſ. Hiſt. ccxiij.*
Lingua Cervina majore folio in duas treſve lacinias & profundiùs diſſecto H. R. Par.
Lingua Cervina ramoſa, major, foliis multifidis & criſpis. *Lingua Cervina multifido folio, ramoſa, major Morini Jocq. Hort.*
Lingua Cervina ramoſa, minor, foliis mnltifidis & criſpis. *Lingua Cervina minor, criſpa, pediculo ſingulari, folio trifido H. R. Par.*
Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem per ſummum involuto H.R.Par. *Lingua Cervina ramoſa, folio in orbem juxta faſtigium involuto Joncq. Hort.*
Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innaſcente H. R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato. D. Mauvilain Joncq. Hort.*
Lingua Cervina ſquamata & in cuſpides diviſa Plum.
Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
Lingua Cervina foliis coſtæ innaſcentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampii Filici floridæ ſimilis J. B. 3. 737 Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1218.*

Lingua Cervina ramoſa, aſpera & unduloſa Plum.

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, major. *Filix latifolia, nodoſa 4. Ejuſd. Tab. vj.*

Lingua Cervina ſcandens & repens, eterophylla Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina ſcandens & ramoſa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis acuminatis & ſinuoſis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, folii Querni diviſurâ Plum.

Lingua Cervina ramoſa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, ſcandens, anguſtis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramoſa, foliis enſiformibus, ſerratis Plum. *Filix latifolia, ramoſa, foliis gladiiformibus, ſerratis Ejuſd.* 10. *Tab. xv.*

Lingua Cervina ramoſa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad margines pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramoſa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramoſa, aurea Plum. *Filix paluſtris, aurea, foliis Linguæ Cervinæ Ejuſd. 5. Tab. vij.*

Lingua Cervina ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifolia, non ramoſa, nigris tuberculis pulverulenta Ejuſd. 6. Tab. ix.*

Lingua Cervina ramoſa, nodoſa, minor Plum.

Lingua Cervina ſinuoſa, in ſummitate triſulca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramoſa, foliis acuminatis & pediculis ſquamoſis Plum.

Lingua Cervina triphylla, anguſta & leviter ſerrata Plum.

Tab. 319. & 320. Linguæ Cervinæ vulgaris fructus innaſcuntur foliis B A: in ſinubus enim ſulcatis B,C,D,E,& quaſi bivalvibus occurrit numeroſa congeries capſularum F, G, quæ ſingulæ anulo H elaſtica vi donato muniuntur, cujus contractione rumpuntur, I,K, M, N, O, P, ſeminaque fundunt minutiſſima L.

GENUS X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. HEMIONITIS eſt plantæ genus, cujus folia ad baſim latè aurita ſunt five ſimplicia ſint A, B, C, D, F, ſive compoſita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis ſpecies ſunt

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis J. B. 3. 758. Hemionitis vera Cluſ. Hiſt. ccxiiij.*

Hemionitis peregrina Cluſ. Hiſt. ccxiiij. *Hemionitis minùs vulgaris C. B. Pin. 354.*

Hemionitis Luſitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. Tab. xxxj.

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 22. Tab. xxxij.

Hemionitis aurea, hirſuta Plum. 23. Tab. xxxiij.

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. Tab. xxxiv.
Hemionitis laciniis crispis incisa Plum.
Hemionitis varia & cuspidata Plum.
Hemionitis trifolia, villis tenuibus & ruffis fimbriata Plum.
Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
Hemionitis maxima, Linguæ Cervinæ affinis Plum.
Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

Sectio II.

De Herbis quæ floribus carent & quarum semina foliis non innascuntur.

Genus I.

Osmunda. *Osmonde.*

OSMUNDA est plantæ genus, floribus carens, cujus fructus in uvam A B quodammodo colliguntur. Tab. 324.

Osmundæ species sunt

Osmunda vulgaris & palustris. *Osmunda regalis sive Filix florida Park. Theat.* 1038. *Filix floribus insignis J. B.* 3. 736. *Filix ramosa, non dentata, florida C. B. Pin.* 357. *Filix palustris Dod. Pempt.* 463.

Osmunda foliis lunatis. *Lunaria racemosa, minor vel vulgaris C.B.Pin.* 354. *Lunaria botrytis J. B.* 3. 709. *Lunaria Dod. Pempt.* 139.

Osmunda multifido folio. *Lunaria racemosa, multifido folio C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, ramosa, Silesiaca J. B.* 3. 711. *Lunaria minor, ramosa Clus. Hist. cxix.*

Osmunda foliis lunatis, ramosa. *Lunaria racemosa, ramosa, major C. B. Pin.* 355. *Lunaria botrytis, minor, multifolia J. B.* 3. 711. *Lunariæ rarior species Cam. Epit.* 644.

Osmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemosa, minor, Matricariæ foliis Breyn. Cent.* 1. 94.

Osmunda foliis Adianti. *Lunaria racemosa, minor, Adianti folio Breyn. Cent.* 1. 93.

Osmunda hirsuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirsuta, florida Plum.* 18. *Tab. xxvj.*

Osmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum saxosum, floridum Ejusd.* 29. *Tab. xliij.*

Osmunda Filiculæ folio, minor Plum.

Osmunda Linguæ Cervinæ folio Plum.

Osmunda latis crenis incisa Plum.

Osmunda molliter hirsuta & profundè laciniata Plum.

Osmunda Asphodeli radice Plum.

Oſmunda verticillata Plum.
Oſmunda lanceolata & leviter ſerrata. Plum.
Oſmundæ fructus ſunt capſulæ ſphæricæ C, quæ fibrarum contractione rumpuntur D, E, F, ſeminaque fundunt minutiſſima G, ut microſcopii ope obſervatur.

GENUS II.

Ophiogloſſum. *Langue de Serpent.*

Tab. 325. OPHIOGLOSSUM eſt plantæ genus, floribus carens, fructu verò lingulato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem diviſo, quibus ſpontè diſruptis B, C, D, E, F utrinque denticulatus fit. *Seminis loco* (inquit Ca-
Hort. 90. merarius) *ei tenuis, quaſi pollens in linguæ inſectionibus, quibus per maturitatem dehiſcentibus, excidit*: ope microſcopii craſſior videtur G.

Ophiogloſſi ſpecies ſunt

Ophiogloſſum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophiogloſſon J. B.* 3. 708. *Dod. Pempt.* 139.
Ophiogloſſum anguloſo folio C. B. Pin. 354. *Prod.* 150. *J. B.* 3. 709.
Ophiogloſſum minus, ſubrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B.* 3. 709. *Ophiogloſſum minus Prodr.* 150.
Ophiogloſſum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloſſum bilingue, medium, folio obtuſo Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloſſum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.
Ophiogloſſum palmatum Plum.
Ophiogloſſum cordiforme & reticulatum Plum.
Ophiogloſſum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quaſi diceretur *Lingua Serpentina.*

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325. LICHEN eſt plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D quodammodo pelviformi, polline ſeu ſemine tenuiſſimo fœto, quod microſcopii ope ſubrotundum videtur E.

Lichenis ſpecies ſunt

Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore cinereo C. B. Pin.* 361.
Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore viridante C. B. Pin.* 361.
Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore flaveſcente Col. Part. 1. 331. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, colore flaveſcente C. B. Pin.* 361. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, flavus Raii Hiſt.* 116.
Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, pullus. *Muſcus cruſtæ modo arboribus adnaſcens, pullus Raii Hiſt.* 116.
Lichen cruſtæ modo arboribus adnaſcens, tenuiter diviſus. *Muſcus cruſtæ*

modo arboribus adnaſcens, cinereus, mollior & in anguſtiores lacinias diviſus Raii Hiſt. 116.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, verrucoſus, cinereus, & veluti deuſtus.

Lichen cruſtæ modo ſaxis adnaſcens, tinctorius. *Muſcus tinctorius, cruſtæ modo petris adnaſcens Raii Hiſt.*116. *Lichen petræus, purpureus, Derbienſis Park. Theat.* 1315.

Lichen arboreus ſive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muſcus Pulmonarius C. B. Pin.* 361. *Pulmonaria Dod. Pempt.* 474. *Pulmonaire de Chêne.*

Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus. *Lichen cinereus, Lactucæ folio Elem. Bot.* 438. *Tab.* 325. *fig. A B.*

Lichen Pulmonarius rufeſcens, durior, in amplas lacinias diviſus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, cinereus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, maximus, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, ruffeſcens, ſupernè planus, infernè reticulatus.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, ruffeſcens.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terreſtris, cinereus Raii Hiſt.* 117.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, digitatus, minor.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.

Lichen pyxidatus, cornucopioides, criſtatus. *Muſcus cornucopioides, criſtatus, Alpinus, ſaxatilis Bocc. Muſ. Part.* 2. 21. *Tab.* 8.

Lichen Pulmonarius, ſaxatilis, è cinereo fuſcus, minimus.

Lichen Pulmonarius, cinereus, criſpus.

Lichen pyxidatus, major. *Muſcus pyxioides, terreſtris C. B. Pin.* 361. *Muſcus pyxidatus J. B.* 3. 767. *Muſcus terreſtris, pyxidatos alabaſtriculos imitatus Lob. Icon.* 267.

Lichen pyxidatus, minor. *Muſcus pyxioides, ſaxatilis C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 152. *J. B.* 3. 767.

Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.

Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.

Lichen pyxidatus, non ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, ramoſus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuſcis & tumentibus.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muſcus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hiſt. Staff.* 199. *Tab.* 14. *fig.* 1.

Lichen pyxidatus, Endiviæ criſpæ folio, prolifer, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, Damæ Cornu diviſurâ, acetabulorum oris criſpis.

Lichen pyxidatus, prolifer.

Lichen cinereus, cornua Damæ referens.

Lichen ruffeſcens, cornua Damæ referens Plum.

Lichen nigricans, omphalodes.

Lichen tubulatus, cinereus.

Lichen cinereus, latifolius, aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muſcus, arboreus, ſupinus, marginibus piloſis Raii Hiſt.* 116.

Lichen latifolius, ramoſus, minor, hirſutus. *Muſcus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin.* 361. *Muſcus alter*, πλατυπυκνοδασυφυλλὸν *Col. Part.* 1. 334.

Lichen cinereus, latifolius, ramoſus. *Muſcus alter, Quernus, latifolius, Coralloides*, ἄφυλλον *Col. Part.* 1. 335. *Muſcus arboreus, Coralloides C. B. Pin.* 361.

Lichen purpuraſcens, Luſitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muſcus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin.* 361. *Muſcus Quernus, fruticoſus*, τρικόφυλλον *Col. Part.* 1. 333. *Muſcus arboreus, peltatus, & ſcutellaris J. B.* 3. 764.

Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muſcus Norvvegicus, umbraculo ruberrimo inſignitus Muſ. Petiv. Cent.* 1. *num.* 70.

Lichen Anapodocarpos Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lichen, à ſanandis lichenibus ſeu impetiginibus. *Lichen verò Herba*, inquit Plinius, *in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.* *Lib. 26. cap. 4.*

CLASSIS XVII.

DE
HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

quorum flores & fructus vulgò deſiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terreſtribus, quarum flores & fructus vulgò deſiderantur.

GENUS I.

Muſcus. *Mouſſe.*

Tab. 326. MUSCUS eſt plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ ſingularis, ut patet A, B, C, D, E.

Muſci ſpecies ſunt

Muſcus capillaceus. Muſcus capillaceus, major, pediculo & capitulo craſſioribus. *Polytricum au-*

reum, *majus C. B.* 356. *Polytricum Apulei majus quibusdam J. B.* 3. 760. *Adiantum aureum Tabern. Icon.* 797.

Muscus capillaceus, stellatus, prolifer.

Muscus capillaceus, major, capitulis crassioribus, cylindraceis, nutantibus. *Muscus capillaris, foliolis latiusculis, congestis, capitulis oblongis, reflexis Raii Synops.* 33. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Sect.* 15. *fig.* 19.

Muscus capillaceus, major, stellatus.

Muscus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindraceus, obtusis, nutantibus. *Muscus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtusis, deorsum reflexis & veluti pendulis, praealtis pediculis rubri Raii Synops.* 34. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Sect.* 15. *fig.* 20.

Muscus capillaceus, major, pediculo tenuioribus.

Muscus capillaceus, major, foliis tenuissimis, capitulis acutis. *Muscus coronatus, medius, foliis tenuissimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 630. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 11. *Polytricum aureum, medium Raii Hist.* 124.

Muscus capillaceus, major, capitulis longissimis & acutissimis. *Muscus coronatus, humilis, corniculis longissimis & acutissimis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 13. *Muscus capillaris, corniculis longissimis, incurvis Raii Synops.* 29.

Muscus capillaceus, major, ramosus, capitulo angustissimo.

Muscus capillaceus, tenuissimus, pediculo longissimo, purpurascente, capitulo rotundiori.

Muscus longissimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin.* 364. *Conferva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd.* 1023.

Muscus capillaceus, palustris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Muscus capillaris, palustris, flagellis longioribus, bifurcatis Mus. Petiv. Cent.* 1. *num* 75.

Muscus capillaceus, ramosus, capitulis plurimis, caulibus adhaerentibus.

Muscus capillaceus, medius, capitulis globosis. *Muscus trichoides, minimus, sericeus, capillaceus, capitulis sphaericis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 628. *Sect.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 6. *Muscus trichoides, medius, capitulis sphaericis D. Doodii Raii Synops.* 30.

Muscus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Muscus capillaris Dod. Pempt.* 475. *Muscus Polytrichoides, elatior, foliis angustis, pellucidis & ferè membranaceis Raii Synops.* 32. *Pluk. Phytog. Tab.* 44. *fig.* 7.

Muscus capillaceus, densissimus, lanuginosus.

Muscus capillaceus, folio rotundiore, capsulâ oblongâ, incurvâ. *Muscus coronatus, minor, foliolis latiusculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtusis, aureis Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 17. *Muscus capillaris pediculis bulbosis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa sustinentibus Raii Synops.* 34.

Muscus capillaceus, minor, folio breviori, capitulo natante. *Musci capillaris altera species Dod. Pempt.* 475. *Polytricum aureum, minus C. B. Pin,*

356. *Polytricum Apulei minus quorundam J. B. 3. 760.*

Muſcus capillateus, minor, calyptrâ tomentoſâ. *Muſcus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villoſis, brevioribus Mor. Hiſt. Oxon. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 7. Adiantum pileolo villoſo, minimum Raii Synopſ. 28.*

Muſcus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muſcus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Almag. Bot. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 10.*

Muſcus capillaceus, ramoſus, minor, capitulo anguſtiſſimo.

Muſcus capillaceus, ſericeus, Coridis facie. *Muſcus capillaris, ſaxatilis, ſericoides H. R. Monſp.*

Muſcus capillaceus & ſericeus, Americanus, nigricans Plum.

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.

Muſcus capillaceus, omnium minimus. *Muſcus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis breviſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 18.*

Muſcus capillaceus, lanuginoſus, minimus. *Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis, reflexis, in perbrevibus pediculis Raii Synopſ. 34. Muſcus trichoides, hirſutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus inſidentibus D. Doody Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 21.*

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſericeus. *Muſcus muralis, repens, ſericeus, foliis ſplendentibus Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 83.*

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longiſſimâ, erectâ. *Muſcus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, ſeſſilibus, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 8.*

Muſcus capillaceus, minimus, muralis, ſtellatus. *Muſcus muralis, minimus, roſeus, ſive ſtellaris, capitulis longiuſculis, acutis, erectis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 12.*

Muſcus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muſcus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, ſummâ luteo-viridi Raii Synopſ. 34. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 15.*

Muſcus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ ſtriatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis ſtriatis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 24.*

Muſcus capillaceus, minimus, calyptrâ longê, conoideâ, nitidâ. *Muſcus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Muſ. Petiv. Cent. 1. num. 89. Adiantum aureum, perpuſillum, foliis congeſtis, acutis, pileolo extinctorii formâ æmulo Raii Synopſ. 32. Muſcus cononatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 12.*

Muſcus capillaceus, minimus, plumoſus, elegans. *Muſcus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synopſ. Edit. 1690. 243.*

Muſcus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.

Muſcus

Muſcus trichoides, humilis, capitulis Pyriformibus, erectis, Raii Synopſ. Edit. 1690.

Muſcus capillaccus, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Muſcus coronatus, humilis, ſtellaris, foliis latiuſculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiuſculis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Sect.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 16. *Muſcus capillaris, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synopſ.* 29.

Muſcus ſquamoſus, major, ſive vulgaris. *Muſcus terreſtris, latioribus foliis, major ſeu vulgaris Raii Hiſt.* 122. *Muſcus terreſtris & hortenſis J. B.* 3. 764. Muſcus ſquamoſus.

Muſcus ſquamoſus, elatior, ramoſus, caulibus compreſſis. *Muſcus ramoſus erectus major C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151. *Muſcus erectus, foliis anguſtis, caulibus appreſſis Raii Synopſ.* 337.

Muſcus ſquamoſus, tenuior, ramoſus, caulibus compreſſis. *Muſcus criſtam caſtrenſem repræſentans, flaveſcens, nemoroſus, ramoſus, Caſſubicus Breyn. Virid. Pruſſ. Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 8.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, minor & criſpus. *Muſcus terreſtris repens, primæ ſpeciei ſimilis, ſed multò minor Raii Synopſ.* 28. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 625. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 5.

Muſcus ſquamoſus, major, foliis amplioribus, acutiſſimis.

Muſcus ſquamoſus, major, foliis anguſtioribus, acutiſſimis. *Muſcus montanus Tabern. Icon.* 809.

Muſcus ſquamoſus, non ramoſus, major, capitulis incurvis.

Muſcus ſquamoſus, non ramoſus, minor capitulis incurvis.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, tenuior, capitulis erectis.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus tenuior, capitulis incurvis. *Muſcus terreſtris, vulgaris, minor, Adianti aurei capitulis Raii Hiſt,* 122.

Muſcus ſquamoſus, ramoſus, craſſior, capitulis incurvis.

Muſcus ſquamoſus, vulgaris, repens clavatus. *Muſcus terreſtris, repens, à Trago pictus J. B.* 3. 766. *Muſcus terreſtris, clavatus C. B. Pin.* 360. *Lycopodium Tabern. Icon.* 814.

Muſcus ſquamoſus, foliis Juniperinis, reflexis. *Muſcus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis ſingularibus, ſine pediculis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 3.

Muſcus ſquamoſus, Virginianus, clavis folioſis, quadrangulis. *Muſcus rupeſtris repens, Virginianus, clavis folioſis, erectis, quadratis D. Baniſter Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 4.

Muſcus ſquamoſus, Abietiformis. *Muſcus terreſtris, erectus J. B.* 3. 767. *Muſcus erectus, Abietiformis Raii Hiſt.* 121.

Muſcus ſquamoſus, montanus, repens, Sabinæ folio. *Muſcus terreſtris, ramoſus pulcher J. B.* 3. 767.

Muſcus ſquamoſus, erectus, polyſpermos. *Muſcus terreſtris, erectus, minor, polyſpermos Raii Hiſt.* 122. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 624. *Sect.* 15. *Tab.* 5. *fig.* 10.

Muſcus ſquamoſus, repens, tenuiſſimis foliis. *Muſcus terreſtris, repens, humi-*

lior, tenuissimis foliis, clavis foliosis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.

Muscus squamosus, repens, Virginianus, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens Virginianus, humi diffusus, viticulis longioribus foliolis tenuibus vestitus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.*

Muscus squamosus, repens, veluti spicatus. *Muscus ramosus, repens, spicatus C. B. Pin. 361. Muscus ramosus, repens, velut spicatus Prodr. 151. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.*

Muscus squamosus, viticulis longissimis Abietinis. *Muscus terrestris, surculis filamentosis, tenacibus, Abietinis, semel tantùm divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.*

Muscus squamosus, dendroides, repens. *Muscus dendroides, sylvarum erectus, ramulis Kali æmulis, radice repente Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.*

Muscus squamosus, dendroides, surculis velut in capitulum congestis. *Muscus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus circulosis, capitulis pediculis brevibus insidentibus Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.*

Muscus squamosus, Cupressiformis. *Muscus Cupressiformis, ramosus C. B. Pin. 361. Muscus Cupressiformis Prodr. 152. Muscus terrestris vulgaris Cupressi foliis Mus. Petiv. Cent. 1. num. 81.*

Muscus squamosus, ramosus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, erectus, Sabinæ folio Plum.

Muscus squamosus sive Lycopodium Americanum, altissimum Plum.

Muscus squamosus, Americanus maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramosis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.

Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.

Muscus squamosus, Linariæ folio major & crispus. *Muscus terrestris major, ramulis compressis, foliis superficie crispis D. Sherard Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*

Muscus squamosus, Linariæ folio, minor & crispus, capitulis curvis.

Muscus squamosus, palustris, candicans, mollissimus. *Muscus palustris Dod. Pempt. 471. Muscus palustris, terrestri similis Raii Hist. 122.*

Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrimè imbricatim dispositis, sive Muscus muralis, platyphyllos Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.*

Muscus squamosus, elatior, tenuissimus, Americanus Plum.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Muscus aquaticus, folio expanso Prodr. 154. Fontalis minor, lucens J. B. 3. 778. Muscus aquaticus, viticulis longis minus ramosis, lucidis, foliis acutis, triangula-*

ribus cinctis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.

Muſcus ſquamoſus, denticulatus, ſplendens, arboreus.

Muſcus ſquamoſus, viticulis longioribus, glabris. *Muſcus montanus, gracilis, ramoſus, viticulis longioribus, glabris, Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*

Muſcus ſquamoſus, ſupinus, foliis obtuſis. *Muſcus vulgaris, minor caulicu-lis compreſſis Raii Synopſ. Edit. 1690. 244. Muſcus trichomanoides, ſupinus, noſtras, elegans, minor, Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus ſquamoſus, ſaxatilis, tortuoſus ac nodoſus.

Muſcus ſquamoſus, erectus minimus.

Muſcus ſquamoſus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.

Muſcus argenteus, capitulis reflexis Raii Synopſ. 34. *Muſcus minimè, è viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*

Muſcus ſquamoſus, pennatus, capitulis Adianti. *Muſcus pennatus capitulis Adianti Raii Synopſ. Edit. 1690. 236. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*

Muſcus Polygoni folio Tab. 226. fig. E. *Muſcus ad Polytrichoidem accedens, ramoſus, foliis longis, lucidis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 6. fig. 1. Muſcus ad Polytrichoidem accedens, arbuſculam referens, foliis longis Raii Synopſ. 36.* Muſcus Polygoni, Linariæ, & Nummulariæ folio.

Muſcus Americanus, maximus, Linariæ folio Plum.

Muſcus Americanus, Linariæ foliis acutiſſimis Plum.

Muſcus paluſtris major, Serpilli folio. *Muſcus Polytrichoides, paluſtris major, Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 39. Muſ. trichoides, foliis Serpilli rotundis Raii Synopſ.*

Muſcus paluſtris, foliis ſubrotundis. *Muſcus Polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis ſubrotundis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 40. Muſcus Polytrichoides, humilior, foliis latis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7. Adiantum aureum, humilius, foliis latis, ſubrotundis Raii Hiſt. 124.*

Muſcus Nummulariæ folio, major. *Muſcus Trichomanis facie, foliis utrinque ſplendentibus, rotundis Jungermani Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41. Muſcus Trichomanoides, ſupinus, noſter, elegans Pluk. Almag. Bot.*

Muſcus Nummulariæ foliis ſubrotundis, densè poſitis. *Muſcus Trichomanoides foliis rotundioribus, pellucidis, ſquamatim conjunctè ſibi incumbentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*

Muſcus ſaxatilis, Nummulariæ folio, minor.

Muſcus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.

Muſcus pennatus foliis ſubrotundis, bifidis, major. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, major Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*

Muſcus pennatus, foliis ſubrotundis, bifidis, minor. *Muſcus Lichenoides, foliis pennatis, bifidis, minor Raii Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*

Muſcus pennatus, aquaticus, foliis ſubrotundis. *Muſcus aquaticus, Cornubienſis, plurimùm capillaceus, foliolis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.*

Muſcus vulgaris, pennatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pennatus Prodr. 151.*

Muſcus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſci pennati altera ſpecies C. B. Prodr. 151.*

Muſcus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. *Muſcus terreſtris, Luſitanicus J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, minor, alter Dod. Pempt. 473.*

Muſcus pennatus, omnium minimus.

Muſcus Americanus, denticulatus, major. *Planta muſcoſa & plumoſa Guyanenſis, perelegans, major Breyn. Cent. 1. Tab. 100.*

Muſcus Americanus, denticulatus, minor. *Planta muſcoſa & plumoſa, Guyanenſis, perelegans minor Breyn. Cent. 1. Tab. 101.*

Muſcus denticulatus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muſcus terreſtris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muſcus denticulatus, minor, ſericeus noſtras, capitulis Adianti Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 35.*

Muſcus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 33.*

Muſcus Filicinus, major C. B. Pin. 360. *Muſcus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon. 807.*

Muſcus Filicinus, minor C. B. Prodr. 151. *Muſcus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 21.*

Muſcus paluſtris, Abſinthii folio, inſipidus.

Pin. 326. Muſci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi ſunt. Sub calyptrâ cucullata G, I latet fructus F, H, ſeu K, L plerumque quadrangularibus, pulviſculo fœtus M tenuiſſimo: in alis verò foliorum clavæ N, O adſunt capſulæ reniformes P, Q, quæ ſponte rumpuntur R, S ſeminaque fundunt tenuiſſima T V.

GENUS II.

Fungus. *Champignon.*

Tab. 327. & 328. FUNGUS eſt plantæ genus capitatum: Pediculo nempè B, H, K inſidet capitulum A, E, I parte convexâ planum, raro ſtriatum: concavâ verò foliatum D, F aut fiſtuloſum L lamellis ſcilicet G aut fiſtulis M, N munitum.

Fungi ſpecies ſunt

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. *Fungus campeſtris, albus, ſupernè, infernè rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgatiſſimi, eſculenti Lob. Icon. 271. ix. genus eſculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxviij.*

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. *Prioris varietas.*

Fungus candidus, regius, odoratiſſimus J. B. 3. 825. *Fungus candidus, odoratiſſimus, orbe magno C. B. Pin. 371.*

Fungus pileolo lato, orbiculari candicante C. B. Pin. 370. *viij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvij.*

Fungus pileolo lato, orbiculari, flavescente C. B. Pin. 370. *Fungus pallidus J. B. 3. 832. Capreolini Tabern. Icon. 1118.*

Fungus pileolo in plano orbiculari, villoso C. B. Pin. 370. *Fungorum sylvestrium esculentorum, Cervinorum Fungus 1, villosus puniceus J. B. 3. 830. x. generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo orbiculari, glabro; ex rufo fusco. *Fungorum sylvestrium, esculentorum Fungus 2, glaber, ex rufo fuscus J. B. 3. 830. x. generis esculentorum Fungorum 2 species Clus. Hist. cclxviij.*

Fungus pileolo magno, pleno, orbiculato, venis exasperato C. B. Pin. 371. *Fungi Abietini, esculenti, rubentes J. B. 3. 830. xx. generis esculentorum Fungorum 1 species Clus. Hist. cclxxv.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè candicante. *xx. generis esculentorum Fungorum ij. species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixti coloris, infernè candicantes, J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè rubescente. *xx. generis esculentorum Fungorum iij. species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixto colore rubescentes 3. J. B. 3. 830.*

Fungus pileolo plano, subfusco, oris laceris C. B. Pin. 371. *Fungi laceri, sylvestres, esculenti, subfucci coloris, infernè candicantes J. B. 381. xj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*

Fungus pileolo lato, longissimo pediculo, variegato C. B. Pin. 371. *Fungi longissimo pediculo, candicantes, sed maculati, esculenti J. B. 3. 826. xviij. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxiv.*

Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. *Fungi verni Mouceron dicti & esculenti J. B. 3. 823.*

Fungus orbicularis, exalbidus, pratensis C. B. Pin. 370. *Fungi D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, esculenti, pratenses, J. B. 3. 824. iij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxiv.*

Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. *Fungi lutei, magni dicti Jaseran, speciosi J. B. 3. 831. xvij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxij.*

Fungus orbicularis, sulcatus, albus, fusco permixto C. B. Pin. 370. *vij. Genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxvj. Fungi tuberosi, esculenti, albifusco permixti vel maculis distincti J. B. 3. 829.*

Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. *Fungus Quercinus, Dipsacoides Col. Part. 1. 337.*

Fungus in metam fastigiatus, albus, fusco tinctus C. B. Pin. 370. *Fungi in metam fastigiati, esculenti, coloris albicantis, fusco tincti J. B. 3. 828. iiij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxv.*

Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. *Fungi umbilicum exprimentes plures, simul albi C. B. Pin. 370. Fungi plures simul albi, ad arborum radices, esculenti J. B. 3. 834. vj genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvj.*

Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. *xiij. genus esculentorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxix.*
Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. *xv. genus Fungorum esculentorum Cluſ. Hiſt. cclxxj.*
Fungus anguloſus & velut in lacinias ſectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus ſive pallidus Chanterelle dictus, ſe contorquens eſculentus J. B. 382. Nemorum Fungi Lob. Icon. 273.*
Fungus poroſus, craſſus Raii Synopſ. 14.
Fungus piperatus, albus, lacteo ſucco turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*
Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem ſuccum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratenſibus ſimiles, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibuſdam crudi vorantur Trag. 941.*
Fungus minimus, pediculo longo, tenuiſſimo, lacteſcens Raii Hiſt. 99. *Synopſ.* 13.
Fungus magnus, totus albus, ſine lacteo ſucco, edulis *Columbettes*, Montbelg. J. B. 3. 826.
Fungus albus dictus Mompelgardenſibus & vicinis *Biſette* J. B. 3. 825.
Fungus pileatus major, ſupernè coloris caſtanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synopſ. 12.
Fungus mediæ magnitudinis, pileolo ſupernè è rufo flavicante, lamellis ſubtus ſordidè virentibus Raii Synopſ. 12.
Fungus, major rubeſcens pediculo brevi craſſo, lamellis crebris, albentibus Raii Synopſ. 12. *Fungus major, pediculo brevi, craſſo, lamellis crebris, albentibus Raii Hiſt. 95.*
Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compreſſo, umbilicato Raii Synopſ. 13.
Fungus pratenſis, minor, externè viſcidus, albus & luteus. *Fungi pratenſes, minores, externè viſcidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synopſ.* 13.
Fungus pratenſis, minor, externè viſcidus, rubens. *Fungi pratenſes, minores, externè viſcidi rubentes Raii Synopſ.* 13.
Fungus minor, tenerrimus, farinâ reſperſus, pileolo ſupernè cinereo, lamellis ſubtus tenuiſſimis, creberrimis, nigris Raii Synopſ. 13. *Hiſt.* 98.
Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemiſphærico, ex albido ſubluteus Raii Synopſ. 13. *Fungus minor ex albido ſubluteus, pileolo hemiſphærico Raii Hiſt. 97.*
Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio faſtigiato ſtriis exteriùs apparentibus Raii Synopſ. 13. *Hiſt.* 98.
Fungus perpuſillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque ſtriato, ſeu flabelli in modum plicatili Raii Synopſ. 13.
Fungus minimus, capitulo conico ruffeſcens, lamellis ſubtus paucis Raii Synopſ. 13.
Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis ſubtus ſtriis Raii Synopſ. 14.

Fungus fordidè fufcus, in acutum conum faftigiatus Raii Synopf. 14.

Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab. 427. fig. AB.

Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hift.* 99.

Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. *xxij. generis pernicioforum Fungorum 3 & 4 fpecies Cluf. Hift. cclxxxv.*

Fungus albus, fplendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, uno principio plures, ex radicibus arborum J. B.* 3. 835.

Fungus clypeiformis, major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri J. B.* 3. 835.

Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.

Fungus orbicularis, in paluftribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelegantis coloris & rufi J. B.* 3. 846. *xxiij genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxxvj.*

Fungus minimus, flavefcens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. *x genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxix.*

Fungus albus pileolo inverfo. *Fungi albi, pileolo inverfo J. B.* 3. 847.

Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi fimul nafcentes, turbinati, exteriùs cinerei aut fubfulvi, ftriis nigricantibus Raii Synopf.* 14. *Hift.* 100.

Fungus arboreus, holofericeus, infernè lamellatus Raii Synopf. 14.

Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnafcens Raii Synopf. 14.

Fungus arboreus, albus, durus, lamellis inftar lapidis Hæmaticis Raii Synopf. 14.

Fungus parvus, candidiffimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopf. 14.

Fungus parvus arboreus, villofus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopf. 18.

Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi fub Corylis orbiculatæ figuræ J. B.* 3. 842. *vj. genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*

Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, pernicioſi J. B.* 3. 845. *vij genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*

Fungus fatuus, candidus pileolo in metam affurgente C. B. Pin. 373. *Fungi ftultorum Boleto fimiles, pernicioſi J. B.* 3. 832. *xj genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxix.*

Fungus Betulaceus, orbiculatus, albus C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati pernicioſi J. B.* 3. 841. *viij genus noxiorum Fungorum Cluf. Hift. cclxxviij.*

Fungus orbicularis, ex atro rufefcens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo or-*

biculati, atrorufeſcentes, pernicioſi J. B. 3. 846. ix genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxviij.

Fungus muſcas interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque Muſcarii dicti J. B. 3. 841. xij. genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxix.*

Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum, albi, pernicioſi J. B. 3. 846. xiij genus pernicioſorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus latus, orbicularis, oris intus converſis C. B. Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, ſed maculati, ſylveſtris, pernicioſi J. B. 3. 845. xiij genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxx.*

Fungus pediculo in bulbi formam excreſcente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboſo pediculo, pallidus, maculatus J. B. 3. 843. xv genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. *xvij genus noxorium Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxij.*

Fungus oris laceris & in lacinias diviſis C. B. Pin. 373. *Fungi tres fœtidi ſub Corylis, Serpentini dicti, pernicioſi J. B. 3. 838. xvj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxj.*

Fungus orbicularis, ſecundùm vias & in Quercetis autumno naſcens C. B. Pin. 373. *xix generis pernicioſorum Fungorum 1 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. *xix. generis pernicioſorum Fungorum 5. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C. B. Pin. 374. *xix generis pernicioſorum Fungorum vij ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxiij.*

Fungus craſſus, in metam ſurrectus C. B. Pin. 374. *Fungi in metæ formam ſurrecti, pernicioſi J. B. 3. 833. xx genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxiiij.*

Fungus Abietinus, oris reflexis, ſubſtantiâ rubrâ C. B. Pin. 374. *Fungi hirſuti internâ parte, pernicioſi J. B. 3. 830, xxj genus noxiorum Fungorum Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungus pernicioſus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes C. B. Pin. 374. Fungi multi ex uno pede, pernicioſi J. B. 3. 835. xij generis pernicioſorum Fungorum 5 ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxxv.*

Fungi lutei, pernicioſi, ſub Pinu habitantes J. B. 3. 832.

Fungus coccineus, Americanus, ſquamoſus & globoſus Plum.

GENUS III.

Fungoides.

FUNGOIDES eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis ſpecies ſunt

Fungoides infundibuli formâ, ſemine fœtum. *Fungi calyciformes, ſeminiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ, πεζικοὶ Plinii Col. Part. 335.*

Fungoides Canadenſe, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

Fungoides crispum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezicæ altera species Col. Part. 1. 337.*

Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezicæ, altera species Raii Synops. 17.*

Fungoides coccineum, oris pilosis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard Raii Synops. 90.*

Fungoides coccineum, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus seu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremesimo, saturo D. Dale Raii Synops. 19.*

Fungoides fusum, oris pilosis, Cathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externè fuscus, infra margariti coloris, glaber, oris pilosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.*

Fungoides scutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, scutellatus, coloris Aurantii Raii Synops. 17.*

Fungoides scutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus scutellatus, niger, punctatus Raii Synops. 20.*

Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synops. 19.*

GENUS IV.

Boletus. *Morille.*

BOLETUS est plantæ genus, ad Fungum accedens, sed totus scrobiculis excavatus A, vel fenestratus B. *Tab. 329.*

Boleti species sunt

Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius ex albo nonnihil rubescens J. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species i. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, fulvus. *Fungus porosus, coloris ex rufo fusci C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius fuscus J. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species ij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, rugosus, amplior & orbicularis. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis esculentorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus esculentus, in metam fastigiatus. *Fungus prorsus, in longitudinem metæ instar excrescens C. B. Pin. 370. Primi generis Fungorum esculentorum species iiij. Clus. Hist. cclxiij.*

Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin. 375. Fungus Coralloides, cancellatus Clus. Hist. App. alt. Auct. Lupi Crepitus vul. ò Vescie Col. Part. 1. 336.*

Boletus cancellatus, flavescens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavescens Barr. Icon.*

Boletus phalloides. *Fungus fœtidus, penis imaginem referens C. B. Pin.* 374. *xxiij generis perniciosorum Fungorum 5 species Clus. Hist. cclxxxvj.*

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330. AGARICUS est plantæ genus, arborum truncis plerumque innascens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici species sunt

Agaricus sive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus Dod. Pempt.* 486.

Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus nascens, unguis Equini figurâ C. B. Pin.* 372. *Fungi igniarii Trag.* 943.

Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens sive Sambucinus C. B. Pin.* 372. 1 *genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvj.*

Agaricus varii coloris, squamosus. *Fungus Cerasorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus C. B. Pin.* 372. *v. genus perniciosorum Fungorum Clus Hist. cclxxvij.*

Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus C.B.Pin.*372. *iij. genus perniciosorum Fungorum Clus. Hist.cclxxvij.*

Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus Raii Hist.* 109. *Synops.* 18.

Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus J. B.* 3. 839.

Agaricus esculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis squamatim incumbentibus C. B. Pin.* 372. *xxi. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxv.*

Agaricus tubæ Fallopianæ instar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopianæ æmulus Raii Synops.* 20.

Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.

Agaricus præcox, albo-gilvus, cristatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, cristatus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 302.

Agaricus major, dendroides, cristatus. *Fungus major, carnosior, dendroides, cristatus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 302.

Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramosus, cristatus, angustioribus lobis crispis Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 304.

Agaricus multifidus & villosus. *Fungus muscosus, albus, villis pallentibus rufuformis Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 303.

Agaricus Dædalæis sinubus excavatus. *Fungus ligneus, Dædalidæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 305.

Agaricus, digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungosum, digitatum Mentz. Pug. Tab.* 6.

Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico similis vel digitatis niger Merr. Pin. Mor. Hist. Oxon. Part.* 3.

Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, bisulcus, velut Apex Flaminis Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab.* 6.

Genus VI.

Lycoperdon. *Vesse de Loup.*

LYcoperdon est plantæ genus, ad Fungum accedens, cujus species A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnosæ rumpuntur postea & pulverem tenuissimum effundunt.

Lycoperdi species sunt

Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxxviij. Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfosist J. B.* 3. 848.

Lycoperdon medium, cortice lacero. *xxvj. generis perniciosorum Fungorum ij. species, amplitudine capitis pueri Clus. Hist. cclxxxviij.*

Lycoperdon vulgare. *Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin.* 374. *Fungus orbicularis Dod. descript. Pempt.* 484. *Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B.* 3. 848.

Lycoperdon semiorbiculare. *Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin.* 375. *Fungus semiorbicularis Dod. Pempt.* 485.

Lycoperdon minus & multiplex, sphæricum.

Lycoperdon minus & multiplex, ovatum.

Lycoperdon Parisiense, minimum, pediculo donatum Tab. 331. fig. E F. *Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo insidens Raii Synops.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, aspero donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, pediculo longiori, scabro Raii Synops.* 16.

Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. *Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoso D. Sherard Raii Synops.* 16.

Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. *Fungus Lupinus, vesicarius, Pyriformis, latiore basi, leucophæus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 6.

Lycoperdon Pyriforme, album, asperum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, albus, scaber Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab* 301. *fig.* 8.

Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. *Fungus Lupinus, Pyriformis, cyneraceus Bocc. Mus. Part.* 1. 301. *fig.* 7.

Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo spongioso. *Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo spongioso ex Virginia D. Banister Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 8.

Lycoperdon Virginianum, trifidum. *Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 642.

Lycoperdon oblongum, utrinque introrsum emarginatum. *Fungus Boletus fuscus, basi globosa Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 301. *fig.* 4.

Lycoperdon sphæricum, album, squamis fuscis variegatum. *Fungus globosus, albus, squamis fuscis pulverulentus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 1.

Lycoperdon verrucosum, sphæricum. *Fungus globosus, grandinatus, Italicus Bocc. Mus. Part.* 1. *Tab.* 303. *fig.* 4.

Lycoperdon ſanguineum, ſphæricum. *Fungus ſanguineus, ſphæricus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*
Lycoperdon niveum, ſphæricum, ſuperficie in areolas Adamantis inſtar diſſectas, diſtributâ. *Fungus carnoſus, niveus, globoſus, Adamantinus, in montibus Feltrinis Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon globoſum, niveum, baſi latiore & ſeſſili. *Fungus globoſus, niveus, baſi latiore & ſeſſili Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon ovatum, tranſversâ poſitum. *Fungus Lupinus, globoſus, ſeſſilis, niveus, fœtidus, ἄῤῥιζος & ſine baſi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon minimum, verrucoſum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, grandinatus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, ſcabra, griſea Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon dactyloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, veſicarius, albus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 306.*
Lycoperdon clavæ effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, piſtillaris, ſpecies Crepitus Lupi Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 307.*
Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, ceræ flavæ ſimilis, ventricoſum Mortarium referens, Romanus Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 300.*
Lycoperdon veſicarium, ſtellatum Tab. 331. fig. G, H. *Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*
Lycoperdon, à vocibus Græcis λύκος *Lupus*, & πέρδω, *Pedo, crepitum edo,* quaſi diceres *Lupi crepitum.*

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 332. CORALLOIDES eſt plantæ genus, fungoſum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis ſpecies ſunt

Coralloides flava. *Fungus ramoſus, flavus J. B. 3. 837.*
Coralloides albida. *Fungus ramoſus, albidus J. B. 3. 837.*
Coralloides dilutè purpuraſcens. *xix. generis eſculentorum Fungorum 2. ſpecies Cluſ. Hiſt. cclxxv.*
Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, villoſus, Coralloides Barr. Icon. Fungus ramoſus, Abietinus, niveus, Bocc. Muſ. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramoſi, argentei J. B. 3.838. Fungus ramoſus, candidus C. B. Pin. 374.*
Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus ſquamoſus, criſpus, violaceus Barr. Icon.*
Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramoſus, Coralloides, purpureus Barr. Icon.*
Coralloides ramoſa, minor, ſordidè flaveſcens. *Fungus ramoſus, minor, colore ſordidè flavicante Raii Synopſ. 15.*

Coralloides parva, ramoſa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramoſus D. Sherard Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramoſus, minimus, coloris Aurantii Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, candidiſſima, digitata. *Fungus ramoſus, candidiſſimus, Ceranoides, ſeu digitatus, minimus Raii Synopſ.* 15.

Coralloides ramoſa, nigra, compreſſa, apicibus albidis. *Fungus ramoſus, niger, compreſſus, parvus, apicibus albidis Raii Synopſ.* 15.

Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Baniſter Pluk. Phytog. Tab.* 184. *fig.* 4.

Coralloides Hyſtricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, eſculentus, in ſylvis Tuſculanis Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.* 307.

Coralloides Apri formâ. *Fungus ſetaceus Bocc. Muſ. Part.* 1. *Tab.*303. *fig.*6.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muſcus Coralloides, ſaxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin.* 361. *Lithobryon Coralloides Col. Part.* 2. 83.

Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.

Coralloides corniculis candidiſſimis. *Muſcus Coralloides ſive cornutus, montanus C. B. Pin.* 361. *Muſcus Corallinus, ſive Corallina montana Tabern. Icon.* 810.

Coralloides corniculis rufeſcentibus. *Muſcus terreſtris, Coralloides, erectus, corniculis rufeſcentibus C. B. Pin.* 361. *Prodr.* 151.

Coralloides cornua Damæ referens.

Coralloides, quaſi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F exhibetur. *Tab.* 333.

Tuberum ſpecies ſunt

Tubera Math. 544.

Tubera teſticulorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUCUS eſt plantæ genus, in aquis naſcens, cujus ſpecies accedunt ad Icones Tabularum 334. 335. 336.

Fuci ſpecies ſunt

Fucus maritimus vel Quercus maritima, veſiculas habens C.B.Pin.365. *Quercus marina Lob. Icon.* 255.

Fucus ſive Alga latifolia, major, dentata Raii Synopſ. 3. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 1.

Fucus ſive Quercus marina, anguſtiore folio, rarò veſiculas habens Raii Synopſ. 327.

Fucus maritimus vel Quercus maritima, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina, ij. Cluſ. Hiſt.* 21.

Fucus maritimus, nodoſus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, tertius Dod. Pempt.* 480.

Fucus marinus, alter, tuberculis pauciſſimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus, quartus Dod. Pempt.* 480.

Fucus ſeu Quercus marina, latifolia, humilis ſine veſiculis Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, anguſtifolia Raii Synopſ. 328.

Fucus ſeu Quercus marina, minima, latifolia, criſpa, Hiſpanica.

Fucus humilis, fimbriatus & criſpus, Italus.

Fucus bullatus, fruticeſcens, caule nudo, foliis rectis, compreſſis, bifidis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus anguſtifolius, veſiculis latis, ſiliquarum æmulis Raii Hiſt. 73.

Fucus folio tenuiſſimè diviſo, ſiliquatus Raii Synopſ. 5.

Fucus marinus, humilior & fruticoſior, vel Quercus marina, erecta, ceratophylla, ramoſa, veſiculas habens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.

Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in veſiculas longas, ventricoſas, conjunctas ſe terminans Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.

Fucus palmaris, anguſtifolius, ad extrema veſiculis rugoſis bifurcatus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.

Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 8. fig. 1.

Fucus membranaceus, acaulos, anguſtior, foliis palmæ ferè in modum diviſis, marginibus laciniatis & veluti criſpis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.

Fucus marinus, foliis criſpis, ſubrotundis, in ſummitate bifidis Pluk. Almag. Bot. *Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr.* 155. *Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin.* 364.

Fucus membranaceus, polyphyllos, major Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, anguſtifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synopſ. 329.

Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiuſculis, ad extremitates dentatis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.

Fucus ſive Alga membranacea, candida, ſegmentis plurimùm laciniatis Pluk. Almag. Bot. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 646. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus dichotomos, membranaceus, è viridi flaveſcens, ceranoides, angulos

rotundiolos efformans Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 11. *Fucus Kali Arabum divifurâ, angulis ad divaricationes rotundiufculis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis ut plurimùm verrucofis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 13.

Fucus five Alga membranacea, purpurea, parva Raii Synopf. 3.

Fucus marinus, veficulas habens, membranis extantibus alatas Sloan. Cat. Jam. 4.

Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis C. B. Pin. 365. *Prodr.* 154.

Fucus alatus five phafganoides C. B. Pin. 364. *Prodr.* 154. *Fucus noftras, latiffimus, edulis, dulcis Scot. Illuftr. Part.* 2. 26.

Fucus Lapathi fanguinei folii. *Alga folio membranaceo, purpureo, Lapathi fanguinei figura & magnitudine Raii Synopf.* 4. *Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 645. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.

Fucus arboreus, polyfchides, edulis C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyfchides Prodr.* 154.

Fucus latifolius, coriaceus. *Alga latifolia, coriacea C. B. Pin.* 364. *Fuco giganteo Impor.* 649.

Fucus frutefcens, foliis ex anguftis fe fenfim ad extrema dilatantibus Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.

Fucus marinus, erectus, non ramofus, foliis craffis, carnofis, ad extremitatem divifis Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.

Fucus longo angufto, craffoque folio C. B. Pin. 364. *Prodr.* 155. *Fucus marinus*, 1. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus anguftifolius, ligulas ferens C. B. Pin. 364. *Fucus marinus*, 2. *Dod. Pempt.* 479.

Fucus longiffimo, latiffimo, tenuique folio C. B. Prodr. 154. *Alga longiffimo lato tenuique folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii Hift. 71. *Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 15. *fig.* 4.

Fucus parvus, fegmentis prælongis, teretibus, acutis Raii Hift. 81. *Mor. Hift. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.

Fucus folio fingulari, longiffimo, lato, in medio rugofo Raii Hift. 74.

Fucus longiffimo, latiffimo, craffoque folio C. B. Prodr. 154. *Alga longiffimo, lato, craffoque folio C. B. Pin.* 364. *J. B.* 3. 801.

Fucus marinus, nigricans, longus, foliofus Raii Synopf. 5.

Fucus marinus, purpurafcens, parvus, caule & ramulis feu foliolis teretibus Raii Hift. 6.

Fucus fpongiofus, teres, ramofior, viridis, erectus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 674. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.

Fucus fponfiofus, teres, viridis, elatior, minufque ramofus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.

Fucus teretifolius, humilis, fiftulofus D. Stevens Mor. Hift. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi divisurâ, globulis verrucosis signatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.

Fucus palmaris, tenuis, in orbem expansus, in segmenta bifida vel trifida breviora, teretia divisus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus parvus, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus in summo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*

Fucus, telam lineam, sericeamve texturâ sua æmulans Raii Hist. 71. *Alga marina, platyceros, porosa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, scruposus, albidus, talem sericeam texturâ sua æmulans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. nostrâ 334.*

Fucus marinus, scruposus, albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.

Fucus racemosus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara, o agresto marino Imper. 644.*

Fucus folliculaceus, serrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, serratis foliis Lob. Icon. 256.*

Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, serratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus serratis Sloan Cat. Jam. 5.*

Fucus Americanus, foliis latis, brevissimis. *Lenticula marina, foliis latis, brevissimisque Sloan. Cat. Jam. 5.*

Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus marinus, Coralloides, minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.

Fucus Lactucæ folio. *Muscus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina sive Intybacea J. B. 3. 801. Muscus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*

Fucus sive Alga Intubacea Park. Theat. 1293. *Muscus Lactucæ marinæ similis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*

Fucus tubulosus intestinorum formâ. *Lactuca marina, tubulosa Raii Hist. 72.*

Fucus Coronopi divisurâ. *Alga cornu Cervi divisurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*

Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fuco portato di Candia adoprato anco sotto nome di Roccella tintori Imper. 649.*

Fucus verrucosus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fuco verrucoso Imper. 650.*

Fucus spiralis, maritimus, major. *Alga spiralis, maritima, major Raii Synops. 5.*

Fucus spiralis, maritimus, minor. *Alga spiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*

Fucus maritimus, Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

ritima, *Gallo-pavonis plumas referens C. B. Pin.* 364. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 345. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 7.

Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina J. B.* 3. 802. *Sertolara Imper.* 651.

Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.

Fucus manum referens. *Palma sive manus marina quibusdam J. B.* 3. 803.

Fucus pennam referens. *Muscus pennæ similis C. B. Pin.* 363. *Penna marina J. B.* 3. 802. *Imper.* 650.

Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumf.* 12.

Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.

Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.

Fucus maritimus, serratus purpurascens.

Fucus spongiosus, Selinoides Tab. 336.

Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluvialis Pisana, foliis denticulatis J. B.* 3. 779.

Fucus humilis; fimbriatus & crispus, Italicus.

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamenta ductis. *Tab.* 337.

Algæ species sunt

Alga angustifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina Lob. Icon.* 248.

Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Algæ minimum genus Cæsalp.* 604.

Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synops.* 7.

Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. *Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synops.* 7.

Alga marina, Graminea, angustissimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.

Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio.

Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conferva Plinii Lob. Icon.* 257.

Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum C. B Prodr.* 155.

Alga sublutea, capillaceo folio. *Conferva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist.* 79.

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè desinentibus. *Tab.* 338.

Acetabuli species sunt

Acetabulum marinum, procerius. *Androsaces petræ innascens vel major C. B. Pin.* 367. *Androsaces Math.* 897.

Acetabulum marinum, minus. *Androsaces Chamæconchæ innascens vel minor C. B. Pin. 367. Androsaces, Cotyledon foliosum, marinum Lob. Icon. 387.*

GENUS IV.

Corallina. *Coralline.*

Tab. 338. CORALLINA est plantæ genus, in aquis nascens, tenuissimè divisum, ex partibus constans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos divisis, ut patet Iconibus A, B, C.

Corallinæ species sunt

Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera Tabern. Icon.* 813.

Corallina fistulosa, fragilis, crassior J. B. 3. 811. *Corallina fistulosa, fragilis, internodiis prælongis, lævibus, albis, farciminum modo catenatis Pluk. Phytog. Tab. 26. fig. 3.*

Corallina fistulosa, fragilis, subtilior J. B. 3. 811.

Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilius, tenuiter divisus, geniculatus D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 14.*

Corallina fistulosa, Jamaicensis, candida, cum internodiis brevissimis & quasi filo trajectis Almag. Bot.

Corallina geniculata, mollis, Americana, segmentis latis & compressis Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 4.

Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conferva geniculata, minima, nostras Pluk. Phytog. Tab. 84. fig. 9.*

Corallina aut potius Alga nodosa, vitriariorum æmula, segmentis tubulosis Almag. Bot.

Corallina capillaceo folio, seminifera. *Corallina muscosa seu Muscus marinus tenui capillo spermaphores Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 3. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 651. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9.*

Corallina muscosa, denticulata, procumbens, caule tenuissimo, denticellis ex adverso sitis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muscus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuissimo, denticulis bijugis Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.*

Corallina muscosa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta sparsis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muscus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis Raii Hist. 78. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.*

Corallina muscosa, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muscus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Raii Hist. 79.*

Corallina muscosa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muscus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.*

Corallina scruposa, pennata, cauliculis crassiusculis, rigidis Pluk. Almag.

Bot. *Fruticulus marinus, cauliculis craſſiuſculis, teretibus, rigidis, pennatus Raii Hiſt.* 69.

Corallina Aſtaci corniculorum æmula. *Corallinæ affinis non ramoſa, arenacei coloris, Aſtacorum corniculi inſtar geniculata Almag. Bot. Muſcus marinus ſeu Coralloides non ramoſus, erectus arenacei coloris, Aſtacorum corniculi adinſtar geniculatus Ejuſd. Phytog. Tab.* 48. *fig.* 6. *Muſcus marinus, Equiſetiformis, non ramoſus Raii Hiſt.* 79.

Corallina marina, Abietis formâ. *Abieti ſimilis maritima C. B. Pin.* 365. *Abies marina, Belgica Cluſ. Hiſt.* 35.

Corallina rubens, Millefolii ferè diviſura. *Muſcus pelagius, pennatus, rubens, ramulis numeroſus, mollibus, latiùs ſe ſpargentibus Pluk. Phytog. Tab.* 48. *fig.* 2.

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, obſcurè vireſcens, cauliculo ſpongioſo.

Corallina Hiſpanica, capillaceo folio, fuſco.

Corallina capillaceo, multifido folio albido. *Muſcus capillaceus, multifido folio, albidus C. B. Pin.* 363. *Corallinæ affinis ſive Muſcus marinus, tenui capillo J. B.* 3. 811. *Muſcus marinus, primus Dod. Pempt.* 475.

Corallina capillaceo, multifido folio nigro. *Muſcus capillaceus, multifidus, niger C. B. Pin.* 263.

Corallina capillaceo multifido folio viridi. *Muſcus maritimus, viridis, multifido folio C. B. Pin.* 363. *Palmula marina Imper.* 647.

Corallina marina, minima, lendigera. *Muſcus marinus, lendiginoſus, minimus, arenacei coloris Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 650. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 2. *Coralloides lenta, Fœniculacea J. B.* 3. 797.

Corallina rubens, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres rubens, ramoſiſſimus Raii Synopſ. App.* 329.

Corallina alba, valde ramoſa, capillacea. *Fucus teres, albus, tenuiſſimè diviſus Raii Synopſ.* 329.

Corallina aurea, capillacea, ramulis furcatis. *Fucus trichoides, noſtras aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab.* 184.

Corallina pallida capillacea, lenta. *Fucus ſive Alga lenta, capillacea, pallida, flagellis ramoſis, chordas muſicas minores referentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 649. *num.* 11.

Corallina radicibus arborum fibroſis ſimilis. *Fucus radicibus arborum fibroſis ſimilis Raii Synopſ.* 5. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 649. *num.* 20.

Corallina marina, Cuſcutæ æmula. *Fucus Confervoides, lendiginoſus ſeu Cuſcuta marina Raii Synopſ.* 330.

Corallina Fœniculi folio longiore. *Fucus folliculaceus, Fœniculi folio longiore C. B. Pin.* 365. *Fucus Ferulaceus Lob. Icon.* 225.

Corallina Fœniculi folio breviore. *Fucus folliculaceus, foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin.* 365. *Muſcus marinus, virens, tenuifolius Dod. Pempt.* 478.

Corallina Abrotani folio. *Fucus folliculaceus, foliis Abrotani C. B. Pin.* 365. *Cremenei Iſtris, Abrotoni vel Thimi foliis J. B.* 3. 798. *Fucus*

marinus, foliis abrotani maris Lob. Icon. 254.

Corallina fruticosa, nodosa, Abrotani folio. *Fruticosa marina planta, quibusdam Conferva lignosa J. B.* 3. 798.

Corallina minima in capillaceos & brevissimos ramulos divisa. *Muscus marinus, parvus, nostras Donat.* 107.

Corallina capillacea, Costi Indici facie. *Muscus nostras, radix formæ Costi Indici Donat.* 109.

Corallina capillacea, argentea. *Muscus argenteus, marinus, nostras, similis Plumæ Donat.* 114.

GENUS V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 339. CORALLUM est plantæ genus ferè lapideum, ramosum, nullis foraminibus conspicuis pervium, quale exhibetur fig. A.

Coralli species sunt

Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon.* 251.

Corallum rubicondissimum Besl. Fasc.

Corallum suaverubens.

Corallum rosei coloris. *Corallum dilutè rubens C. B. Pin.* 366.

Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fusci coloris C. B. Pin.* 366.

Corallum subflavescentis coloris C. B. Pin. 366.

Corallum album Lob. Icon. 253.

Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interstincto rubro & albo colore Besl. Fasc.*

Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulato Imper.* 628. *Corallum album, articulatum C. B. Pin.* 366.

Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.

Corallum album fragile, polyschides, ramusculis æqualibus, contiguis, dumosum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.

Corallum album, foliatum.

Corallum Americanum, crispum, Ianthinum.

Corallum Americanum, crispum rubrum.

Corallum à vocibus Græcis κόρη *puella*, & ἅλς *mare*; quasi dicas *puellam* sive *filiam* maris.

Icone A, B, Tab. 339. repræsentatur Corallum rubrum C. B. disci figulini limbo B innatum, quod in Musæo meo asservo.

GENUS VI.

Madrepora. *Madrepore.*

Tab. 340. MADREPORA est plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque divisum, foraminibus pervium, interdum stelliformibus.

Madreporæ ſpecies ſunt

Madrepora Imper. 629. *Coralliis affinis Madrepora J. B. 3. 807. Coralliis affinis Madrepora ſtellata C. B. Pin. 367.*

Madrepora ramoſa Imper. 629. *Coralliis affinis, Madrepora ramoſa J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.*

Madrepora ſive Millepora. *Millepora Imper. 628.*

Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B. 3. 805. Corallo bianco, fiſtuloſo Imper. 627.*

Madrepora alba, ſtellata, major. *Corallium album, ſtellatum, majus C. B. Pin. 366. Corallium ſtellatum, albi puri coloris J. B. 3. 805. Corallo ſtellato Imper. 627.*

Madrepora alba, ſtellata & verrucoſa, minor. *Porus ſive Corallium Aſtroites, humilius, verrucoſum, ramis aliàs latis & compreſſis, aliàs incertæ figuræ Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.*

Madrepora alba, elegantiùs ſtellata & magis ramoſa. *Porus albus, ramoſior pumillus, creberrimè ſtellatus Muſ. Asholm. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.*

Madrepora verrucoſa, punctata. *Corallium album, verrucoſum, punctatum C. B. Pin. 366. Corallium candidius, verrucoſum punctatum J. B. 3. 805. Spezie di Corallo, di color più bianco, punticchiato, nella ſua ſuperficie tuberculoſo Imper. 626.*

Madrepora Abrotanoides *Planta ſaxea, Abrotonoides Cluſ. Exot. 123. Abrotonides ſaxea planta J. B. 3. 807.*

Madrepora erectior, ramoſa, tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus. *Porus albus erectior, ramoſus tuberculis crebris, ſurſum ſpectantibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.*

Madrepora albida, compreſſa, Frondiporæ adinſtar cribriformis. *Porus albidus, compreſſus, Frondiporæ adinſtar cribriformis Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.*

Madrepora alba, Cupreſſiformis. *Porus albus, Cupreſſiformis ſive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fiſtuloſis denſe admodum refertus Muſ. Ashmol. Oxon. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.*

Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B. 3. 807. Poro grande Imper. 624. Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin. 367. Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.*

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON eſt plantæ genus, ſubſtantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhæreſcit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus. *Tab. 341.*

Lithophyti ſpecies ſunt

Lithophyton marinum, albicans, Geſn. de fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, recta, alba C. B. Pin. 366. Coralloides fruticoſa, planta marina, rectior J. B. 3. 806. Corallina alba Lob. Icon. 252.*

Lithophyton marinum, rubri ſeu purpurei coloris Geſn. de Fig. Lap. 136. *Corallina fruticoſa, purpurea C. B. Pin. 366. Corallina rubens, Antiphathis facie Lob. Icon. 252.*

Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata C. B. Pin. 366.*

Lithophyton album nodoſum. *Corallina alba, nodoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton cortice vertucoſo, albo. *Coralloides granuloſa, alba J. B. 3. 809.*

Lithophyton cinereum, rugoſum. *Corallina cinerea, rugoſa C. B. Pin. 366. Prodr. 153.*

Lithophyton minus, rugoſum, albicans. *Corallina cinereæ rugoſæ altera ſpecies Prodr. 153.*

Lithophyton pallidè flaveſcens, cortice lævi. *Corallina pallidè flaveſcens, cortice levi C. B. Pin. 366. Corallina pallidè flaveſcens, lævis Prodr. 153.*

Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.

Lithophyton Americanum, minus, flaveſcens cortice punctato.

Lithophyton Americanum, maximum pullum, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis ſurſum ſpectantibus obſitum.

Lithophyton Americanum album, Polypodii diviſurâ.

Lithophyton Americanum, ramulis compreſſis, ſiliquarum æmulis.

Lithophyton nigrum arboreum. *Corallum nigrum C. B. Pin. 366. Corallium nigrum ſive Antipathes J. B. 3. 804. Antipathes ſive Corallium nigrum Dioſcoridis Lob. Icon. 257.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum. *Corallina nigra, ſetacea, hirſuta C. B. Pin. 366. Antipathe di ſeconda ſpecie, overo Corallo, nero hirſuto Pon. Bald. Icon. 221.*

Lithophyton album, ſetaceum, hirſutum. *Corallina ligno ſuo cruſtâ lanugi-noſâ albâ incruſtata Pluk. Almag. Bot.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, hirſutum, alterum. *Corallina nigra ſetacea C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iij. ſpecie Pon. Bald. Ital. 228. Antipathes hirſutum ſive Corallium foliatum J. B. 3. 805.*

Lithophyton nigrum, ſetaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, ſetacea, circumvoluta C. B. Pin. 366. Antipathe overo Corallina di iiij. ſpecie Pon. Bald. Ital. 230.*

Lithophyton partim luteum, partim roſeum.

Lithophyton partim album, partim roſeum.

Lithophyton reticulatum, purpuraſcens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoſo, purpuraſcente C. B. Pin. 366. Frutex marinus, elegantiſ-*

simus, *albus*, *Corallium nautis J. B.* 3. 807. *Frutex marinus*, *elegantissimus Clus. Exot.* 120.

Lithophyton reticulatum, aliud, purpurascens. *Corallina reticulato cortice, altera C. B. Pin.* 366. *Planta marina*, *retiformis Clus. Exot.* 121. *J. B.* 3. 808.

Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.

Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte candidum, ex altera luteum.

Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariscum accedens. *Corallina marina*, *sive Fruticulus marinus*, *lignosus*, *erectus & elatior*, *setis longis, nudis, lobatim dispositis*, *Tamarisco nonnihil similis*, *duobus ex adverso ordinibus ramulorum chordas musicas referentibus Mus. Ashmol. Oxon.*

Lithophyton nodosum & corniculatum. *Fruticulus marinus*, *ceranoides*, *lignosus*, *humilis*, *nodosus*, *in cornua brevia & tenuia, Corallinæ montanæ æmula creberrimè divaricatus Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 17.

Lithophyton spinosum, Ferulaceum. *Futiculus marinus*, *asperiusculis ramulis Ferulaceis*, *spinulis exeuntibus donatus Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 652. *Sect.* 15. *Tab.* 10. *fig.* 18.

Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis*, & φυτὸν *Planta*; quasi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

TUBULARIA est plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubulis constans, Organi musici æmulum. *Tab.* 342.

Tubulariæ speciem unicam novi.

Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea*, *Alcyonio Milesio secondo alcuni Imper.* 631. *Coralliis affine*, *Alcyonium fistulosum*, *rubrum. J. B.* 3. 808.

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

SPONGIA est plantæ genus in aquis nascens, molle, & foraminibus pervium, quale exhibetur Tab. 342. *Tab.* 342.

Spongiæ species sunt

Spongia ad usum præstantissima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie Sciacchiate Imper.* 636. *Spongiæ compressa, Sciachiatæ J. B.* 3. 818.

Spongia compressa, magna C. B. Pin. 368. *Spongie Sciachiate dell Oceano Imper.* 366. *Spongia compressa*, *Sciacchiata Oceani latissima J. B.* 3. 818. *Spongia marina alba & flava Tabern. Icon.* 1119. & 1120.

Spongia globosa Imper. 635.

Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli C. B. Pin.* 369. *Spongia elegans Clus. Exot.* 125.

Spongia multifida, calathum referens. *Spongiæ ramosæ varietas Bocc. Rarior. Plant.* 93.

Spongia ramosa C. B. Pin. 368. *Confervæ marinæ genus Lob. Icon.* 257.

Spongia ramosa, coniformis Bocc. Rarior. Plant. 75.

Spongia ramosa, frutescens Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 116. pag. 289.

Spongia ramosa, fluvilatilis Newtoni Raii Hist. 81. *Spongia fluviatilis, anfractuosa, perfragilis, ramosissima, nostras Pluk. Phytog. Tab.* 112. *fig.* 3.

Spongia villosa D. Grew. Mus. Reg. Soc. Cat.

Spongia velaris Imperati C. B. Pin. 368.

Spongia Americana, tubo similis Plum.

Spongia Americana, longissima, funiculo similis Plum.

Spongia Americana, capitata & digitata Plum.

Spongia Americana, favo similis Plum.

Spongia Americana, compressa, eleganter punctata Plum.

GENUS X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Eschatæ species sunt

Eschara Rondel. 133. *J. B.* 3. 809. *Retepora Eschara marina Imper.* 630.

Eschara marina, Frondipora J. B. 3. 809. *Frondipora Eschara marina Imper.* 631.

Eschara pulla, maxima pileiformis.

GENUS XI.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt

Alcyonium durum sive 1 Dioscoridis Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum J. B.* 3. 816.

Alcyonium molle, 4 Dioscoridis Imper. 640. *J. B.* 3. 817.

Alcyonium stuposum Imper. 640. *J. B.* 3. 817.

Alcyonium tuberosum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberosum J. B.* 3. 817. *Alcyonio tuberoso Imper.* 941.

Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorsus effingens H. Cathol. Supp. 1.

Alcyonium magnum, durum, arborescens H. Cathol. Supp. 1.

Alcyonium stuposum, rubrum, perforatum Bocc. Epist.

Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium 3 Dioscoridis purpureum*

reum Cæſalp. 608. *Vermicchiara, Alcyonio Mileſio. Alcyonio terzo di Dioſcoride Imper.* 639.
Alcyonium vermiculatum, candidum. *Alcyonium 3. Dioſcoridis candidum Cæſalp.* 608.
Alcyonium vermiculatum, flaveſcens. *Alcyonium 3. Dioſcoridis flaveſcens Cæſalp.* 608.
Alcyonium vermiculatum, capillaceum & criſpum.
Alcyonium vermiculatum, Anglicum. *Fucus chordam referens, teres, prælongus Raii Hiſt.* 75.

CLASSIS XVIII.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS eſt plantæ genus, flore apetalo A, cujus ſtamina B gemino plerumque apice C, D donantur, è quibus ſæpe ſurgit piſtillum E, quod deinde abit in fructum F, G linguiformem, planum, membranaceum, ſemine fœtum H ejuſdem penè formæ. Occurrit & Fraxini ſpecies flore petalode I, K, L, quæ quoniam ſterilis eſt à vulgari ſeparanda non videtur. *Tab.* 343.

Fraxini ſpecies ſunt
Fraxinus excelſior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatior J. B.* 3. 174. *Fraxinus Dod. Pempt.* 833.
Fraxinus humilior, ſive altera Theophraſti, minore & tenuiore folio C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B.* 1. 177. *Ornus Lugd.* 83.
Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B.* 1. 177.
Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Bleſ. *Fraxinus Americana, flo-*

rida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pisas & Florentiam.

Fraxinus Flore fructuque carens vulgò dignoscitur foliis per conjugationes costæ innascentibus.

GENUS II.

Siliqua. *Carouge.*

Tab. 344. SILIQUA est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis nempe staminibus B constante ex divisuris calycis C nascentibus, cujus meditullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E planam, veluti carnosam, seminibus fœtam G planis pariter & subrotundis F.

Siliquæ species sunt

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor sive Ceratia J. B. 1. 413. Ceratonia Dod. Pempt. 787.*

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonia multorum, minùs longa, minúsve crassa, acinosior H. Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratiæ arbor, siliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevi aliâ, multùm carnosâ, multúmque sapidâ H. Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratiæ arbor sylvestris, extenuata ac ineduli siliquâ H. Cathol.*

Ab eo genere excludenda est. *Siliqua sylvestris, rotundifolia C. B. Pin.* 402. *ad Siliquastrum referenda; & Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin.* 402. *quæ species est Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalo, in eadem planta à fructu separato.

GENUS I.

Buxus *Bouis ou Buis.*

Tab. 345. BUxus est plantæ genus, flore A apetalo, plurimis scilicet staminibus B constante, è fundo plerumque tetragono D, E calycis foliati C surgentibus. Embryones autem F in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G ollæ inversæ quodammodo æmulos, in tres partes H apice dehiscentes, in tria loculamenta divisos I, seminibusque fœtos K in capsula L vi elastica munita reconditis.

Buxi species sunt

Buxus arborescens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B.* 1. 496. *Dod. Pempt.* 782.

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Bles. Buxus aurea, striata Munt. Hist.* 158.

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major Munt. Hist.* 158.

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus, medius Munt. Hist.* 158.

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus, minor Munt.* 158.

Buxus foliis rotundioribus C. B. 471. *Chamæpyxos Tabern. Icon.* 1050. *Bouis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca πύξος, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D apetalo; plurimis nempè staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus fœti H, osseis G, I, K, vel cartilagineis M. *Tab. 421.*

Empetri species sunt

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera Mathioli J. B.* 1. 526. *Erica Coris folio, xj. Clus. Hist.* 45.

Empetrum Lusitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera, Lusitanica J. B.* 1. 528. *Erica Coris folio, x. Clus. Hist.* 45.

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus Flore apetalo, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. *Terebinte.*

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalo A, plurimis nempè staminibus B constante, apicibus C, D donatis: embryones autem E iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K, nunc unicapsularem G, M, M, nunc bicapsularem I, semine fœtam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur. *Tab. 345.*

Terebinthi species sunt

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B.* 1. 278. *Dod. Pempt.* 870.

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B.* 1. 277. *Terebinthus major, Pistachiæ folio Adv.* 412.

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, fructu parvo, ad corculum accedente J. B. 1. 278. Terebinthi alterum genus Rauvolfii Clus. Hist. 16.*

Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Adv. 413. *Pistacia J. B. 1. 275. Pistacia peregrina, fructu racemoso, sive Terebinthus Indica Theophrasti C. B. Pin. 401. Pistachier.*

Terebinthus seu Pistacia trifolia. *Pistacium mas, Siculum, folio nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Pistaciæ fructu non eduli Plum.

GENUS II.

Lentiscus. *Lentisque.*

LENTISCUS est plantæ genus, à Terebintho diversum foliis quæ per conjugationes quidem costæ affiguntur, sed nullo plerumque impari claudente.

Lentisci species sunt

Lentiscus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiscus J. B. 1. 285. Dod. Pempt. 871.*

Lentiscus angustifolia, Massiliensis H. R. Par.

Lentiscus, ut aiunt, à lentis ramulis.

CLASSIS XIX.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore Amentaceo.

FLOS AMENTACEUS seu IULUS nunc staminibus tantùm aut apicibus, nunc foliolis quibusdam componitur, axi cuidam affixis amenti seu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton*:) Iulus autem semper à fructu separatur, vel in eadem arbore, vel in diversis arboribus ejusdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore à fructu osseo separato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUx est plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe foliis B constante, axi C squamatim affixis, quibus singulis subsunt denso agmine apices D, E: Embryones autem F, G in eadem arbore à floribus separati nascuntur; abeuntque in testam H osseam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K fissilem, nucleo fœtam L plerumque quadripartito, cum dissepimento ligneo M. *Tab. 346.*

Nucis species sunt

Nux juglans sive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B.* 1. 241. *Dod. Pempt.* 816.

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballinæ Lugd.* 320.

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneaf.

Nux juglans, fructu serotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monsp.

Nux juglans, folio serrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Clus. Hist.* 10.

Plures species Juglandis recensentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, *& noxia etiam capiti humano, omnibusque juxta satis.* *Plin. Lib. cap. 12.*

GENUS II.

Corylus. *Noisetier.*

CORYLUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliolis B, C constante axi E squamatim affixis, quibus singulis subsunt multi apices D: embriones autem F, G in eadem arbore à floribus separati nascuntur abeuntque in testam H, I subrotundam, osseam, involucro calloso fimbriatoque M, N obductam, & nucleo fœtam K, L. *Tab. 347.*

Coryli species sunt

Corylus sativa, fructu albo minore sive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus sativa J. B.* 1. 266. *Corylus Clus. Hist.* 11.

Corylus sativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunensis, major Cam. Hort.*

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus ſativa, nuce oblonga Lugd. 319.*

Corylus ſativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 418.

Corylus nucibus in racemum congeſtis C. B. Pin. 418.

Corylus ſylveſtris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon.* 192.

Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin.* 418. *Avellana pumila, Byzantina Cluſ. Hiſt.* 11. *Avellana Byzantina J. B.* 1. 270.

Corylus, ut volunt, à voce Græca *καρύα Nux*; quaſi diceretur, *Nucula quædam.*

GENUS III.

Carpinus, *Charme.*

Tab. 348. CARPINUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè foliolis B conſtante, axi D ſquamatim affixis, quibus ſingulis ſubſunt multa ſtamina C: Embriones autem E in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur inter foliola F ſpicæ G (quæ longè amplior & elegantior fit K) abeuntque in fructum oſſeum H plerumque umbilicatum I, compreſſum, ſtriatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini ſpeciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Oſtrya Ulmo ſimilis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin.* 427. *Fagus ſepium, vulgò Oſtrys Theophraſti J. B.* 1. 146.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore plerumque ſeparato à fructu cujus involucrum coriaceum eſt.

GENUS I.

Quercus, *Chêne.*

Tab. 349. QUERCUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B conſtante, tenui capillamento, denſo agmine affixis: embryones autem C in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur, abeuntque deinde in glandem D cupulâ E munitam, nucleo fœtam K in duas partes L, M fiſſili. His notis addenda ſunt folia F, G, H ſinuoſa.

Quercus ſpecies ſunt

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo eſt C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B.* 1. 70. *Platyphyllos mas Lugd.* 2.

Quercus latifolia, fæmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd.* 2.

Quercus latifolia, perpetuò virens C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro Lugd.* 4.

Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis J. B.* 1. 70. *Quercus Tabern. Icon.* 962.

Quercus parva ſive Phagus Græcorum & Eſculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phagus Eſculus mas & fœmina Lugd.* 5.

Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops ſive Cerris majore glande Dod. Pempt.* 831.

Quercus calyce hiſpido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande Dod. Pempt.* 831.

Quercus Burgundiaca, calyce hiſpido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Bauhini ſive Haliphlæos Sequanorum Lugd.* 8.

Quercus pedem vix ſuperans C. B. Pin. 420. *Robur vij ſive Quercus pumila Cluſ. Hiſt.* 19. *Deſcript. vj. Ejuſd. Icon.*

Quercus foliis molli lanugine pubeſcentibus C. B. Pin. 420. *Robur* I *Cluſ. Hiſt.* 18.

Quercus Gallam exiguæ nucis magnioudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur iij Cluſ. Hiſt.* 18.

Quercus foliis muricatis, non lanuginoſis, Gallâ ſuperiori ſimili C. B. Pin. 420. *Robur iiij. Cluſ. Hiſt.* 18.

Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v. Cluſ. Hiſt.* 19.

Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus ſimul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj. Cluſ. Hiſt.* 19. *Deſcript.*

Quercus Africana, glande longiſſimâ.

GENUS II.

Ilex. *Chêne-vert.*

ILEX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe ſtaminibus C conſtante, ſurgentibus è calyce B infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D in eadem arbore à floribus ſeparatæ naſcuntur, cupulâ munitæ E, F & nucleo fœtæ G in duas partes H, I fiſſili. His notis addenda ſunt folia K, L denticulata quidem, ſed longè minus ſinuoſa quàm folia Quercus. *Tab.* 350.

Ilicis ſpecies ſunt

Ilex oblongo ſerrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea J. B.* 1. 95. *Ilex anguſtifolia Tabern. Icon.* 969. *Yeuſe, Chêne-vert.*

Ilex folio anguſto, non ſerrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, anguſtifolia, folio non ſerrato Lugd.* 25.

Ilex folio rotundiore, molli, modicéque ſinuato, ſive Smilax Theophraſti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii J. B.* 1. 101. *Ilex major Cluſ. Hiſt.* 23.

Ilex folio Agrifolii Bot. Monſp.

Ilex folio utrinque lanato, Monſpeliaca H. R. Par.

Ilex aculeata, cocciglandifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria Lob. Icon.* 153. *Ilex coccigera J. B.* 1. 106.

Ilex media, Cocciferæ Ilici planè ſuppar, folio Aquifoliæ Adv. 431.
Ab eo genere excludenda eſt *Ilex aculeata, baccifera folio ſinuato C. B. Pin.* 425. quæ rectiùs Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER eſt plantæ genus, à Quercu & Ilice diverſum cortice craſſo, fungoſo, levi, omnibus noto.

Suberis ſpecies ſunt

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium J. B.* 1. 103. *Suber latifolia Lob. Icon.* 159.

Suber anguſtifolium, non ſerratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore & anguſtiore Lugd.* 22.

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351. FAGUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempe ſtaminibus B conſtante è calyce C campaniformi ſurgentibus: embryones autem E in eadem arbore à floribus ſeparati naſcuntur F, abeuntque in fructum G calloſum, acuminatum, quadrifariam apice dehiſcentem H, binis plerumque ſeminibus fœtum I, K trigonis L.

Fagi ſpeciem unicam novi

Fagus Dod. Pempt. 832. *Fagus Latinorum, Oxya Græcorum J. B.* 1. 117.

Fagus, à voce Græca φηγὸς, quæ eandem arborem ſignificat.

GENUS V.

Caſtanea. *Châteigner.*

Tab. 352. CASTANEA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè ſtaminibus C è calyce B quinquefolio ſurgentibus conſtante, tenui capillamento ſeu axi affixis. Fructus autem ſeu echini D in eadem arbore à flore ſeparati naſcuntur ſubrotundi, quadrifariàm plerumque dehiſcentes E, Caſtaneis fœti F, G, H, nucleum I continentibus.

Caſtaneæ ſpecies ſunt

Caſtanea ſativa C. B. Pin. 418. *Caſtanea J. B.* 1. 121. *Caſtaneæ majores Lugd.* 31. *Marronier.*

Caſtanea ſylveſtris, quæ peculiariter Caſtenea C. B. Pin. 419. *Caſtanea Dod. Pempt.* 814.

Caſtanea humilis, racemoſa C. B. Pin. 419. *J. B.* 1. 127. *Caſtanea humilis Lugd.* 33.

Caſtanea Americana, ampliſſimo folio, fructu molliter echinato.

Plures Caſtaneæ ſpecies recenſentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſquamoſo.

GENUS I.

Abies. *Sapin.*

ABIES eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet apicibus B conſtante, ſed ſterili: embryones enim O inter folia N ſpicæ M à floribus ſeparatæ naſcuntur, abeuntque in ſemen R S, T V foliatum, pariter reconditum ſub ſquamis Q, quæ axi X affixæ conſtituunt fructum P. Is autem aliud nihil eſt quàm ſpica M quæ craſſior evaſit. His notis addenda ſunt folia Z ſingularia, non bina, ut in Pinu. *Tab.* 353. *Tab.* 354.

Abietis ſpecies ſunt

Abies Taxi folio, fructu ſurſum ſpectante. *Abies conis ſurſum ſpectantibus, ſive mas C. B. Pin.* 505. *Abies fœmina ſive* Ἐλάτη θήλεια *J. B.* 1. 231. *Abies Cluſ. Hiſt.* 34. *Sapin.*

Abies tenuiore folio, fructu deorſum inflexo. *Picea major, prima, ſive Abies rubra C. B. Pin.* 493. *Picea Latinorum ſive* Ἐλάτη ἄῤῥην, *Abies mas Theophraſti J. B.* 1. 238. *Abies Dod. Pempt.* 866.

Abies foliis prælongis, Pinum ſimulans Raii Hiſt. 1916. *Abies minor, longioribus ſetis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinaſtrum referens Pluk. Almag. Bot.*

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, ſubrotundis Pluk. Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B in duo loculamenta dividuntur, tranſverſâ dehiſcunt C, E F, GH, IK, pulveremque fundunt minutiſſimum L ſæpe lunatum, ut microſcopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. *Pin.*

PINUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempe ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili: embryo enim F à flore ſeparatim naſcitur, abitque deinde in fructum G, P, inter cujus ſquamas Q, H, R duobus ſcrobibus excavatas I, K, L, S, T, V, occurrunt duo oſſicula M, N, X, ſæpe alata Z nucleo fœta oblongo O. His notis addenda ſunt folia Y bina ſimul ex eadem vagina (&) prodeuntia. *Tab.* 355. & 356.

Pinus ſpecies ſunt

Pinus ſativa C. B. Pin. 491. *Pinus oſſiculis duris, foliis longis J. B.* 1. 248. *Pinus Dod. Pempt.* 859.

Pinus ſylveſtris, vulgaris, Genevenſis J. B. 1. 253. *Pinus ſylveſtris C. B. Pin.* 491. *Pinus ſylveſtris, montana Cam. Epit.* 40.

Pinus ſylveſtris, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui oſſicula fragili putamine ſive Cembro J.B.*1.251.*Pinus ſylveſtris, Cembro Tabern. Icon.*939.

Pinus ſylveſtris, montana, altera C. B. Pin. 491. *Pinus ſylveſtris Mugho ſive Crein J. B.* 1.246.*Pinus ſylveſtris, Mugho, Pinus Mugus Tabern.Icon.*938.

Pinus ſylveſtris, maritima, conis firmiter ramis adhærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima, major C. B. Pin.* 492. *Pinus maritima, prima Tabern. Icon.* 936.

Pinus maritima, altera Mathioli C. B. Pin. 492. *J. B.* 1. 246. *Pinus Idæa Theophraſti Lob. Icon.* 229.

Pinus maritima, minor C. B. Pin. 492. *Pinaſter tertius, Hiſpanicus, pumilus J. B.* 1. 246. *Pinaſter iij. Hiſpanicus Cluſ. Hiſt.* 33.

Pinus humilis, iulis vireſcentibus aut palleſcentibus. *Pinaſter ij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt.* 31.

Pinus humilis, iulo purpuraſcente. *Pinaſter iij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt.* 31. *Pinaſter Auſtriacus tenuifolius J. B.* 255.

Pinus conis erectis. *Pinaſter conis erectis C. B. Pin.* 492. *Pinaſter iiij. Auſtriacus Cluſ. Hiſt.* 32.

Figura C D apices Pinus exhibet bicapſulares; figura verò E pulviſculum quem effundunt, qui microſcopii auxilio lunatus videtur.

GENUS III.

Larix. *Meleze.*

Tab. 357. LARIX eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis ſcilicet apicibus B C conſtante, ſed ſterili: embryo enim F inter folia E teneri fructus D naſcitur, abitque deinde in ſemen K foliatum L, pariter reconditum ſub ſquamis H, quæ axi I affixæ fructum G conſtituunt. Is autem aliud nihil eſt quàm tener fructus D qui craſſiore evaſit. His notis addenda ſunt folia confertim plura quàm bina, ab eodem exortu M prodeuntia.

Laricis ſpecies ſunt

Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt.* 868.

Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuſo. *Cedrus conifera, foliis Laricis C. B. Pin.* 490. *Cedrus Tabern. Icon.* 942. *Cedrus magna ſive Libani, conifera J. B.* 1. 277.

Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.

Larix Canadenſis, longiſſimo folio Sarrac.

GENUS IV.

Thuya. *Arbre de vie.*

Tab. 358. THUYA eſt plantæ genus, cujus embryones A ſquamoſi abeunt deinde in fructus B, C, oblongos, inter quarum ſquamas occurunt ſemina D veluti marginata. His notis addenda ſunt folia E ſquamoſa.

Thuyæ ſpeciem unicam novi.

Thuya Theophraſti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ ſive Paradiſiaca vulgò dicta, odorata, ad Sabinam accedens J. B. 1. 286. Arbor vitæ Cluſ. Hiſt. 36.*

GENUS V.

Cupreſſus. *Ciprès.*

CUPRESSUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempè foliolis B ſeu ſquamis conſtante, ſed ſterili: in earum alis C adſunt apices D E pulverem tenuiſſimum effundentes. Embryo autem F abit deinde in fructum G ſubrotundum, in plures veluti clavos I dehiſcentem H, ſeminibuſque fœtum K plerumque angulatis. *Tab. 358.*

Cupreſſi ſpecies ſunt

Cupreſſus metâ in faſtigium convoluta,[a] quæ fœmina Plinii. *Cupreſſus Dod. Pempt. 856. Ciprès femelle.* a *Lib. 16. cap. 33.*

Cupreſſus ramos extra ſe ſpargens[b] quæ mas Plinii. *Cupreſſus Math. 119. Cyprès mâle.* b *Ibid.*

Cupreſſus Luſitanica, patula, fructu minori.

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo; plurimis nempè ſtaminibus D è Calyce E quadripartito ſurgentibus conſtante, glomerato B, axi C affixo ſed ſterili; tener enim fructus F ſquamoſus embryonibus G, H turget, abitque deinde in majorem molem I, L plurimis ſquamis M conflatam ac ſemine fœtam N ut plurimùm compreſſo. *Tab. 359.*

Alni ſpecies ſunt

Alnus rotundifolia, glutinoſa, viridis C. B. Pin. 438. *Alnus vulgaris J. B. 1. 151. Alnus Dod. Pempt. 839.*

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirſuta C. B. in Math. Alnus incana & hirſuta J. B. 1. 154.*

Alnus Alpina, minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter inciſis D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, ſinuato Ulmi folio Bocc. Muſ. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, criſpo, glutinoſo, & denticulato folio Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, criſpo, glutinoſo folio ſerrato Bocc. Muſ. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda eſt *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin. 428. ad Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360. BETULA eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis C axi ſeu capillamento D affixis, apicibuſque B fœtis conſtante ſed ſterili : embryo enim E ſquamoſus F abit deinde in fructum cylindraceum G, ſub cujus ſquamis H axi I affixis occurrunt ſemina K alata L, M.

Betulæ ſpeciem unicam novi.

Betula Dod. Pempt. 839. *J. B.* 1. 148.

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cédre.*

Tab. 361. CEDRUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis ſcilicet foliolis B, apicibus C donatis conſtante, ſed ſterili : fructus autem ſeu baccæ D oſſiculis turgent E angulatis, ſemine fœtis G oblongo F. His notis addenda ſunt folia Cupreſſi æmula.

Cedri ſpecies ſunt

Cedrus folio Cupreſſi, major, fructu flaveſcente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia, retuſa Bellonio dicta J. B.* 1. 300. *Oxycedrus Lycia Dod. Pempt.* 853.

Cedrus folio Cupreſſi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea, altera Plinii & Theophraſti Lob. Icon.* 221.

Cedrus Hiſpanica, procerior, fructu, maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 361. JUNIPERUS eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempè foliolis C E, apicibus D, F donatis conſtante, ſed ſterili : fructus autem ſeu baccæ G H oſſiculis I turgent, angulatis K, ſemine fœtis M oblongo L. His notis addenda ſunt folia ſimplicia & plana.

Juniperi ſpecies ſunt

Juniperus vulgaris, fruticoſa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis J. B.* 1. 293. *Juniperus Dod. Pempt.* 852.

Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, celſior, & arboreſcens Cluſ. Hiſt.* 38.

Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489.
Juniperus Alpina Cluſ. Hiſt. 38. J. B. 1. 301.

Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.*

Juniperus major, baccâ rufeſcente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea, Bellonio, ſive Oxycedrus quibuſdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1. 297. Juniperus major, Monſpelienſium Lob. Icon. 223.*

Genus III.

Taxus. *If.*

Taxus eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B: plurimis nempè apicibus C plerumque F ungiformibus conſtante ſed ſterili: embryo autem D E deindè abit in baccam F concavam ſeu campaniformem, ſucci plenam, & ſemine fœtam G: occurrunt quandoque & fructus I glandiformes, cupulâ ſcilicet donati I ſemen H complectente. *Tab. 362.*

Taxi ſpeciem unicam novi.

Taxus J. B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.*

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

Genus IV.

Morus. *Meurier.*

Morus eſt plantæ genus, flore A amentaceo: plurimis nempè ſtaminibus C è calyce quadrifolio B ſurgentibus conſtante, ſed ſterili: embryo autem D abit deinde in fructum H compoſitum è glomerulis E ſquamarum G ſucculentarum, quæ ſemen complectuntur ſubrotundum F. *Tab. 363.*

Mori ſpecies ſunt

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenacius hærente, fructu minori, minuſque ſapore H. Cathol.*

Morus fructus albo C. B. Pin. 559. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu albo, minori, ex albo purpuraſcente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpuraſcente H. Cathol.*

Morus alba, fructu minori, inſulſo H. Cathol.

SECTIO V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore ſeparato à fructu ſicco.

GENUS I.

Plantanus. *Platane.*

Tab. 363. PLATANUS eſt plantæ genus, flore A amentaceo, glomerato, plurimis nempè ſtaminibus B conſtante, ſed ſterili: tener autem fructus D embryonibus E, F turgidus abit deinde in majorem globum G, ſemine fœtum H, I cum intermixta lanugine K.

Platani ſpecies ſunt

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus J. B.* 1. 170. *Dod. Pempt.* 842.

Platanus Occidentalis aut virginenſis Park. Theat. 1427. *Platane de Virginie.*

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, quorum alii in eodem genere floribus tantùm, alii verò fructibus ſolis plerumque donantur.

GENUS I.

Salix, *Saule.*

Tab. 364. SALIX eſt plantæ genus, flore amentaceo A, B, plurimis nempe ſtaminibus C, D in ſpicam congeſtis conſtante, ſed ſterili: embryones autem E, F, G iis Salicis ſpeciebus innaſci ſolent quæ floribus carent ſpicati pariter;abeuntque deinde in fructum H ſeu capſulam coniformem, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtam L pappis inſtructis M.

Salicis ſpecies ſunt

Salix vulgaris, alba, arboreſcens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis, alba, hirſuta J. B.* 1. 212. *Salix Dioſcoridis Lob. Icon.* 136.

Salix vulgaris, nigricans, folio non ſerrato C. B. Pin.473. *Salix rubea, minimè fragilis, folio longo, anguſto J. B.* 1. 215. *Salix Phænicophlæos ſive Phœnicea Lugd.* 277.

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina Lugd.* 274.

Salix ſativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior, ſativa, Viminea J. B.* 1. 214. *Salix anguſtifolia, ſylveſtris Tabern. Icon.*1037.

Salix folio Amygdalino, utrinque virente,aurito C. B. Pin. 473. *Salix ſpontanea , fragilis , Amygdalino folio , auriculata & non auriculata J. B.* 1. 214. *Salix ſylveſtris , latifolia Tabern. Icon.* 1037.

Salix folio Amygdalino,utrinque aurito,corticem abjiciens Raii Synopſ.292.

Salix folio longiſſimo , anguſtiſſimo, utrinque albido C. B. Pin. 474. *Elæagnus Dalechampii Lugd.* 278.

Sulix humilis , anguſtifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis , repens , anguſtifolia J. B.* 1. 214. *Lob. Icon.* 137.

Salix oblongo , incano , acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longiſſimis , criſpis , ſubtus albicantibus J. B.* 1. 212. *Salix oblongo , incano folio C. B. Prodr.* 159.

Salix fragilis C. B. Pin. 474. *Prodr.* 158.

Salix humilis , capitulo ſquamoſo C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro , fragilis J. B.* 1. 213. *Salix helice Theophraſti Lugd.* 277.

Salix montana , major , foliis Laurinis H. R. Par.

Salix ſubrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix humilis , latifolia , erecta C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix latifolia , repens C. B. Pin. 474. *Salix puſilla ; humilis , Salicula repens Cam. Epit.* 108.

Salix Alpina , pumila , rotundifolia , repens , infernè ſubcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila , latifolia , 1. Cluſ. Hiſt.* 85. *J. B.* 1. 216. *Salix pumila , prior Dod. Pempt.* 843.

Salix pumila , folio rotundo J. B. 1. 217.

Salix Alpina , Alni rotundo folio , repens Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina , minima , lucida , repens , Alni rotundo folio Ejud.* 19.

Salix pumila , foliis utrinque glabro J. B. 1. 217. *Salix humilis , repens Lob. Icon.* 138.

Salix pumila , Linifolia , incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila , anguſtifolia, pronâ parte cinerea J. B.* 1. 213. *Salix pumila , anguſtifolia , 1. Cluſ. Hiſt.* 86.

Salix pumila , brevi anguſtoque folio incana C. B. Pin. 484. *Salix pumila , anguſtifolia , infernè lanuginoſa J. B.* 1. 212. *Salix pumila , anguſtifolia ij. Cluſ. Hiſt.* 86.

Salix Alpina , Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina , anguſtifolia , repens , non incana C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.

Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Muſ. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina , minima , repens , retuſo Serpilli folio lucido Ejuſd.* 18. *Salix ſaxatilis , minima C. B. Prodr.* 159.

Salix latifolia , rotunda C. B. Pin. 474. *Salix latifolia , infernè hirſuta J. B.* 1. 215. *Salix Caprea , rotundifolia Tabern. Icon.* 1038. *Marceau.*

Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea , latifolia Tabern. Icon.* 1038.

Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica Lob. Icon.* 137.
Salix Lusitanica, Salviæ foliis auritis.
Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crescat, ut salire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365. POPULUS est plantæ genus, flore A amentaceo, plurimis nempe foliolis C apicibus donatis constante, sed sterili: teneri enim fructus B innasci solent iis Populi speciebus quæ floribus carent, spicati, plurimis foliolis compositi D, E, F, sub quibus latet campana quædam G embryonem H complectens. Is autem abit deinde in siliquam I membranaceam, bifariam dehiscentem K L, spicatam N, seminibusque fœtam M, pappis instructis O. His notis addenda est propria Populi facies quâ differt à Salice.

Populi species sunt

Populus alba, majoribus, foliis C. B. Pin. 492. *Populus alba*, Δευκὴ *J. B.* 1. 160. *Populus alba Dod. Pempt.* 835. *Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba, folio minore J. B.* 1. 160.

Populus nigra C. B. Pin. 429. *Dod. Pempt.* 836. *Populus nigra sive* αἴγειρος *J. B.* 1. 155. *Peuplier noir.*

Populus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica*, κερκὶς *Theophrasti J. B.* 1. 163. *Popülus Lybica Dod. Pempt.* 836. *Tremble.*

CLASSIS

CLASSIS XX.
DE
ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,
Flore Monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum mollem, ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſtamina B ſurgunt cum piſtillo D, quod deinde abit in baccam E mollem, ſucci plenam, quatuor plerumque ſeminibus fœtam F calloſis, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab.* 366.

Rhamni ſpecies ſunt

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B.* 1. 55. *Rhamnus ſolutivus. Dod. Pempt.* 756.

Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejuſd.* 478. *J. B.* 1. 58. *Spina infectoria, pumila,* 1 *Cluſ. Hiſt.* 111. *Graine d'Avignon.*

Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni ſylveſtris, ſive Italicum C. B. Pin.* 478. *Spina infectoria, pumila, ij, Cluſ. Hiſt.* 112.

Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Cluſii J. B.* 1. 34. *Rhamnus iij. fortè niger Theophraſti Cluſ. Hiſt.* 110.

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hiſpanicum, folio Buxi C. B. Pin.* 478. *Lycium, quorundam, folio Myrti Tarentinæ aut Buxi J. B.* 1. 61. *Lycium quorundam Cluſ. Hiſt.* 111.

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hiſpanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hiſpanicus, ſaxatilis, capillaceo folio, rupibus innaſcens.

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

Tab. 366. THYMELÆA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo ſurgit piſtillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc ſucci plenum C, nunc ſiccum, ſemine fœtum oblongo D.

Thymelææ ſpecies ſunt

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monſpeliaca J. B. 1. 591. Thymelæa Cluſ. Hiſt.* 87.

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monſpeliaca J. B. 1. 591. Thymelæa Cluſ. Hiſt.* 87.

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, floribus pallidis, odoratiſſimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis, in extremo caulium, odoratiſſimis Pluk. Phytog. Tab.* 113. *fig.* 3.

Thymelæa Linifoliæ ſimilis, Africana, foliis lucidis, latioribus & obtuſis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior flore purpureo, odoratiſſimo. *Thymelææ affinis facie externa C. B. Pin.* 463. *Cneorum Mathioli ſuffrutex J. B.* 1. 570. *Cneorum Math.* 46.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratiſſimo.

Thymelæa villoſa, minor Luſitanica, Polygonii folio. *Sanamunda pumila, Luſitana V. Luſit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithoſpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *Paſſerina Tragi J. B.* 3. 456. *Linaria altera, botryoides, montana Col. Part.* 1. 82.

Thymelæa Linariæ folio, Hiſpanica.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio anguſtiſſimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, anguſtiſſimo, longiori Oldenl.

Thymelæa Africana, Roriſmarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hiſpanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, Oleæ foliis.

Thymelæa ſaxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin.* 462. *Chamælea incana & lanuginoſa J. B.* 1. 586. *Chamælea Alpina, incana Lob. Icon.* 370.

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hiſt.* 1588.

Thymelæa foliis Polygalæ villoſis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, ſubhirſutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda* 1 *Cluſ. Hiſt.* 88.

Thymelæa foliis Kali lanuginoſis, ſalſis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij. Cluſ. Hiſt.* 88. *J. B.* 1. 594.

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.
Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis ſurrectis.
Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis anguſtiſſimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog.* 228. *fig.* 9.
Thymelæa foliis candicantibus, ſerici inſtar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Maſſilienſium Lob. Icon.* 371.
Thymælea Africana, Tarton-raire ſimilis, floribus in capitulum congeſtis Oldenl.
Thymelæa tomentoſa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Seſamoides parvum Dalechampii, Sanamunda iij. Cluſii J. B.* 1. 595. *Sanamunda iij. Cluſ. Hiſt.* 89.
Thymelæa Hiſpanica foliis Myrti incanis.
Thymelæa Africana, foliis Ruſci Oldenl.
Thymelæa Africana, fruteſcens, Jaſmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.
Thymelæa Africana, anguſtifolia, Jaſmini flore Oldenl.
Thymelæa Capenſis, Nepæ Theophraſti foliis aculeatis, flore parvo, purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.
Thymelæa Lauri folio, ſempervirens, ſeu Laureola mas. *Laureola ſempervirens, flore viridi, quibuſdam Laureola mas C. B. Pin.* 462. *Laureola ſempervirens, flore luteolo J. B.* 1. 564. *Laureola Dod. Pempt.* 365. *Laureole.*
Thymelæa Lauri folio deciduo, ſive Laureola fœmina. *Thymælea folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin.* 462. *Laureola folio deciduo, ſive Meſereon Germanicum J. B.* 1. 566. *Chamælea Germanica Dod. Pempt.* 364.
Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flaveſcente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola fœmina C. B. Pin.* 462.

GENUS III.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quaſi ſtelliformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſeu baccam E ſeminibus plerumque fœtam ternis F, hinc gibbis G, inde verò angulatis H. *Tab.* 366.

Alaterni ſpecies ſunt
Alaternus 1 Cluſ. Hiſp. 56. *Phylica elatior C. B. Pin.* 476. *Spina Bourgi Monſpelienſium J. B.* 1. 542.
Alaternus minore folio. *Alaternus ij. Cluſ. Hiſp.* 58. *J. B.* 1. 542.
Alaternus aurea ſeu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*
Alaternus argentea, ſeu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Bleſ.*
Alaternus Monſpeliaca, foliis profundiùs inciſis H. R. Par.
Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.

Alaternus Hiſpanica, latifolia.
Alaternus Americana, ſpinoſiſſima, Buxi folio Plum.
Alaternus, ut aiunt, quaſi foliis alterno ordine naſcentibus: his autem facilè dignoſcitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria.*

Tab. 367. PHILLYREA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D ſurgit piſtillum C infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globoſum, ſemine fœtum G ejuſdem formæ F.

Phillyreæ ſpecies ſunt

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provinciæ, verior Macaleb Serapionis Lob. Icon.* 132. *Phillyrea arbor Lobelio J. B.* 1. 540.

Phillyrea latifolia, ſpinoſa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Ilicis J. B.* 1. 541. *Phillyrea Cluſ. Hiſt.* 51.

Phillyrea folio leviter ſerrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B.* 1. 541. *Phillyrea ij. Cluſ. Hiſt.* 52.

Phillyrea folio Liguſtri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiuſculo folio J. B.* 1. 539. *Phillyrea iij. Cluſ.* 52.

Phillyrea anguſtifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iiij. Cluſ. Hiſt. Phillyrea anguſtifolia J. B.* 1. 538.

Phillyrea anguſtifolia, ſecunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v. Cluſ. Hiſt.* 52.

Phillyrea anguſtifolia, ſpinoſa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hiſpanica, Lauri folio ſerrato & aculeato.

Phillyrea Hiſpanica, Nerii folio.

Phillyrea Americana, humilis, radice craſſâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice craſſâ, roſeâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverſo naſcentibus, facilè dignoſcitur.

GENUS V.

Liguſtrum. *Troëne.*

Tab. 367. LIGUSTRUM eſt plantæ genus, flore monopetalo A, B infundibuliformi, è cujus calyce D ſurgit piſtillum E infimæ floris parti C clavi adinſtar infixum quod deinde abit in fructum F ferè globoſum, mollem, ſucci plenum, ſeminibuſque fœtum ut plurimùm quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis.

Liguſtri ſpecies ſunt

Liguſtrum J. B. 1. 528. *Liguſtrum Germanicum C. B. Pin.* 475. *Phillyrea Dod. Pempt.* 775.

Liguftrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Liguſtrum variegatum Munt. Hiſt.* 254. *Troëne panaché.*

Liguftrum Americanum, Lauri folio, flore flavefcente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. *Laurier.*

LAURUS eft plantæ genus, flore A, B monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo furgit piftillum C quod deinde abit in fructum plerumque ovatum feu baccam D, cujus cortici E fubeft tefta F unicapfularis G, femine fœta H ejufdem penè formæ. *Tab.* 367.

Lauri fpecies funt

Laurus latifolia, πλατυτέρα Diofcoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina Tabern. Icon.* 951.

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus J. B.* 1. 409. *Laurus mas & fœmina Tabern. Icon.* 950. *Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monfp. *Laurier franc à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jafminum. *Jaſmin.*

JASMINUM eft plantæ genus, flore A B monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E furgit piftillum D infimæ floris parti C adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem feu baccam F, I uno K vel altero G, H femine fœtam. *Tab.* 368.

Jafmini fpecies funt

Jafminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jaſminum ſive Gelſeminum flore albo J. B.* 2. 101. *Gelſeminum vulgatius. Jaſminum Lob. Icon.* 105.

Jafminum Hifpanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jaſminum humilius, magno flore C. B. Pin.* 398. *Jaſminum candidiflorum Tabern. Icon.* 885. *Jaſmin d'Eſpagne.*

Jafminum Hifpanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jaſmin d'Eſpagne à fleur double.*

Jafminum Azoricum, flore albo V. Lufit. *Jaſminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratiſſimo H. Amſtel. in folio* 159.

Jafminum five Gelfeminum luteum J. B. 2. 102. *Jaſminum humile, luteum C. B. Pin.* 397. *Jaſminum luteum Lob. Icon.* 106.

Jafminum luteum, vulgò dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibuſdam, Polemonium flore luteo J. B.* 1. 374. *Trifolium fruticans Dod. Pempt.* 571.

Jafminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tſiiregam-Mulla H. Mal.* 6. 97.

Jasminum Indicum, angustifolium, fructu gemino. *Katu-Pits je gam-Mulla H. Mal.* 6.93.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal.* 6.99.

Jasminum Indicum, latifolium, monococcon. *Katu Tsjiregam-Mulla H. Mal.* 6.95.

Jasminum arborescens, Lauri folio odoratissimo, flore albo Plum.

Jasminum arborescens, Nicotaniæ folio flore albo. Plum.

Jasminum arborescens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jasminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbousier.*

Tab. 368. ARBUTUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, carnosum, in quinque loculamenta divisum F seminibusque fœtum L placentæ G H, I K affixis.

Arbuti species sunt

Arbutus folio serrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophrasti J. B.* 1.83. *Arbutus Dod. Pempt.* 804.

Arbutus fructu turbinato, folio serrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum seminibus osseis fœtum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369. STYRAX est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E subrotundum, carnosum F, uno vel altero officulo G,H plerumque fœtum, in quo I nucleus continetur L.

Styracis speciem unicam novi.

Styrax folio mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor* 1. 3. 341. *Styrax Lob. Icon.* 151.

GENUS II.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370. OLEA est plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi, ple-

rumque quadripartito, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum E, mollem, succi plenum, officulo fœtum F oblongo G, in quo G,H,K nucleus continetur H ejusdem formæ.

Oleæ species sunt

Olea fructu maximo. *Olivæ maximæ, Hispanicæ C. B. Pin.* 472. *Oliva crassior, circa Hispalim nascens Clus. Hist.* 25. *Olive d'Espagne.*

Olea fructu oblongo, minori. *Olivæ minores & Genuenses & ex Provincia C. B. Pin.* 472. *Oliva minor, oblonga Bot. Monsp. & H. R. Monsp. Olive Picholine.*

Olea fructu oblongo, atrovirente. *Olivæ oblongæ, atrovirentes C. B. Pin.* 472.

Olea fructu albo. *Oliva alba Clus. Hist.*

Olea fructu minore & rotundiore. *Olivæ minores, rotundiores C. B. Pin.* 472. *Olivolæ Cæsalp.* 73.

Olea fructu majusculo & oblongo. *Olivæ majusculæ, oblongæ C. B. Pin.* 472.

Olea fructu majori, carne crassâ. *Olivæ majores & pulposiores C. B. Pin.*472. *Olivæ regiæ Cæsalp.* 73.

Olea sativa, major, oblonga, angulosa, Amygdali formâ H. R. Monsp.

Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monsp.

Olea maxima, subrotunda H. R. Monsp.

Olea media, rotunda viridior H. R. Monsp.

Olea media, rotunda, præcox H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, racemosa H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monsp.

Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monsp.

Olea minor, Lucensis, fructu odorato. *Oliva minor, Lucensis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*

Olea sylvestris, folio duro, subtus incano C. B. Pin. 472. *Oleaster sive Olea sylvestris J. B.* 1. 17. *Sylvestris Olea Clus. Hist.* 26. *Olivier sauvage.*

Olea sylvestris, Hispanica folio duro, subtus incano, fructu obtuso, mucronato.

Plures aliæ species Oleæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS III.

Uva Ursi.

UVA Ursi est plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam E sphæricam, officulis fœtam F, hinc gibbis G, inde verò planis. *Tab.* 370.

Uva Ursi speciem unicam novi.

Uva Ursi Clus. Hist. 63. *Vitis Idæa foliis carnosis & veluti punctatis, sive Idæa radix Dioscoridi C. B. Pin.* 470.

GENUS IV.

Aquifolium. *Houx.*

Tab. 371. AQUIFOLIUM eſt plantæ genus, flore A plerumque monopetalo, rotato, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D mediæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E ſeu baccam oſſiculis fœtam F hinc gibbis G, inde verò planis.

Aquifolii ſpecies ſeu potius varietates ſunt

Aquifolium ſive Agrifolium vulgò J. B. 1. 114. *Agrifolium Dod. Pempt.* 758. *Ilex aculeata, baccifera, folio ſinuato C. B. Pin.* 425.

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Aquifolium Aureum Munt. Hiſt.* 163.

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. Bat.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis argenteis H. L. Bat.

Aquifolium longioribus foliis limbis & ſpinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. Almag. Bot.

Aquifolium foliis oblongis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat.

Aquifolium foliis ſubrotundis, ſpinis & limbis aureis H. L. Bat. *Raii Synopſ.* 307.

Aquifolium baccis luteis H. L. Bat.

Aquifolium echinata folii ſuperficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371. GUAIACANA eſt plantæ genus, flore monopetalo A Campaniformi, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D infimæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F mollem, ſubrotundum, multicapſularem G, ſeminibus fœtum H, I, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri*
Cæſalp. 150. *poſſint*; ex Cæſalpino verò *cartilagineis.*

Guaiacanæ ſpecies ſunt

Guaiacana J. B. 1. 138. *Lotus Africana, latifolia C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca latifolia, Pſeudolotus Mathioli Lugd.* 349.

Guaiacana anguſtiore folio. *Lotus Africana, anguſtifolia, ſive fœmina C. B. Pin.* 447. *Dioſpyros ſive Faba Græca anguſtifolia, ſeu Lotus Africanus Lugd.* 349.

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere exiſtimarint nonnulli recentiores medici.

SECTIO

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. *Orme.*

ULMUS eſt plantæ genus, flore monopetalo A campaniformi, ſtaminibus B inſtructo, è cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde D, E abit in fructum membranaceum ſeu foliaceum F veluti cordiformem G, in cujus meditullio capſula H Pyriformis poſita eſt, membranacea pariter I, ſemine fœta I, K ejuſdem formæ. *Tab.* 372.

Ulmi ſpecies ſunt

Ulmus campeſtris & Theophraſti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B.* 1. 139. *Dod. Pempt.* 837. *Ulmus vulgaris cum ſamarris ſive ſeminibus ſuis Park. Theat.* 1404. *Ulmus vulgatiſſima, folio lato, ſcabro Ger. Emac.* 1480.

Ulmus folio latiſſimo, ſcabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park. Theat.* 1404.

Ulmus minor, folio anguſto ſcabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat.* 1404.

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat.* 1404.

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum multicapſularem.

GENUS I.

Lilac.

LILAC eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E compreſſum, linguiformem, in duas partes hiantem F, G, ſepto medio H, I in duo loculamenta K diviſum ſeminibuſque fœtum L M compreſſis & marginatis. *Tab.* 372.

Lilac ſpecies ſunt

Lilac Math. 1237. *Syringa cærulea C. B. Pin.* 398. *Syringa flore cæruleo ſive Lilac J. B.* 1. 204.

Lilac flore albo. *Syringa flore quaſi argenteo C. B. Pin.* 398.

GGgg

Lilac flore ſaturatè purpureo. *Syringa ſeu Lilac flore ſaturatè purpureo H. Edinb.*

Lilac Liguſtri folio. *Jaſminum Perſicum, foliis non laciniatis H. Edinb.*

Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Perſarum Corn.* 189.

GENUS II.

Erica *Bruyere.*

Tab. 373. ERICA eſt plantæ genus, flore A, B monopetalo, campaniformi, è cujus fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D, ut plurimum ſubrotundum quadrifariàm hiantem & in quatuor loculamenta F plerumque diſtinctum, ſeminibuſque fœtum G ut plurimùm exiguis.

Ericæ ſpecies ſunt

Erica vulgaris, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens flore purpureo J. B.* 1. 354. *Erica Tabern. Icon.* 1111.

Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris, humilis ſempervirens, flore albo J. B.* 1. 154. *Erica alba Tabern. Icon.* 1111.

Erica Myricæ folio, hirſuta C. B. Pin. 485. *Erica myricæ folio, tomentoſis & incanis foliis Cluſii J. B.* 1. 355. *Erica foliis tomentoſis & incanis Cluſ. Hiſt.* 41.

Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios, flore albo J. B.* 1. 355. *Erica Coris folio, i, Cluſ. Hiſt.* 41.

Erica maxima, purpuraſcens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, flore purpuraſcente J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, ij Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica foliis Corios, multiflora J. B. 1. 356. *Ericæ Coris folio ij altera ſpecies Cluſ. Hiſt.* 42. *Erica Juniperifolia, densè fruticans, Narbonenſis Lob. Obſ.* 620.

Erica fruteſcens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon.* 216. *J. B.* 1. 359.

Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis, floribus herbaceis, deinde ex albo purpuraſcentibus J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, iij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica major, ſcoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arboreſcens, floribus luteolis vel herbaceis, minimis J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio, iiij. Cluſ. Hiſt.* 42.

Erica ex rubro nigricans, ſcoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica, folio Coris hirſuto, quaterno J. B.* 1. 358. *Erica xiij. Cluſ. Hiſt.* 46.

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis, floribus ſaturatioribus, purpureis J. B.* 1. 357. *Erica Coris folio, vj. Cluſ. Hiſt.* 43.

Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo H. R. Par.

Erica hirſuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis, floribus ex rubro purpuraſcentibus, majoribus J. B.* 1. 357. *Erica xij. Cluſ. Hiſt.* 46.

Erica ternis per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborefcens, Monfpelienfis, flore purpurafcente, ramulis ternis J. B.* 1. 357. *Erica Coris folio, v Cluf. Hift.* 43.

Erica procumbens, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva, Pannonica, foliis Corios ternis, flore carneo, capitulis Thymi J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio, ix. Cluf. Hift.* 44.

Erica procumbens, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva, foliis Corios quaternis, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio viij. Cluf. Hift.* 44.

Erica procumbens, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios, flore purpureo dilutioris coloris J. B.* 1. 358. *Erica Coris folio, vij. Cluf. Hift.* 43.

Erica Cantabrica, flore maximo, foliis Myrti fubtus incanis.

Erica Africana, viridis, anguftiffimis & breviffimis foliis, flofculis in capitulum congeftis Oldenl.

Erica Africana, flofculis fubhirfutis, fecundum ramulos difpofitis Oldenl.

Erica Africana, incana, foliis anguftiffimis Oldenl.

Erica Africana, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.

Erica Africana, folio minimo, flore rotundiori, albido Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo fpicato. *Erica Africana, arborefcens, flore carneo Barth. Act. Haff. Vol.* 2. 57.

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo, fpicato Oldenl.

Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana, umbellata, flore purpureo Barth. Act. Haff. Vol.* 2. 57. *Erica Coris folio hifpido, Cerinthoides, Africana Breyn. Cent.* 1. 25.

Erica Africana, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.

Erica Africana, Coris folio, floribus veficariis Oldenl.

Ab eo genere excludendæ funt. Ericæ bacciferæ fpecies & ad Empetrum revocandæ.

GENUS III.

Vitex.

VITEX eft plantæ genus, flore monopetalo A, B, C, quafi bilabiato, pofteriùs tubulato, è cujus calyce F furgit piftillum E pofticæ floris parti D adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G ferè fphæricum in quatuor loculamenta divifum H feminibufque fœtum oblongis I. *Tab.* 373.

Viticis fpecies funt

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio ferrato J. B.* 1. 205. *Vitex latiore ferrato folio Lob. Icon.* 139.

Vitex foliis anguftioribus, Cannabis modo difpofitis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non ferrato J. B.* 1. 205. *Vitex Dod. Pempt.* 774.

Vitex foliis anguſtioribus, Cannabis modo diſpoſitis, floribus cæruleis H. L. Bat.

Vitex ſive Agnus flore albido H. R. Par.

Vitex ſive Agnus minor, foliis anguſtiſſimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamærhododendros.

Tab. 373. CHAMÆRHODODENDROS eſt plantæ genus, flore A monopetalo, tubulato & quaſi infundibuliformi, è cujus calice ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D oblongum, in quinque loculamenta diviſum E, in totidem capſulas F, H dehiſcentem, axi G affixas ſeminibuſque fœtas I minutiſſimis.

Chamærhododendri ſpecies ſunt

Chamærhododendros Alpina, glabra. *Chamærhododendros montana Allobrogum Lentiſcifolia, Chamælea folia vel Oleaſtrifolia minùs odora Lob. Icon.* 366. *Ledum Alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin.*468. *Nerium Alpinum quibuſdam, aliis Ledum glabrum J. B.* 2. 21.

Chamærhododendros Alpina, villoſa. *Balſamum Alpinum Geſneri Lob. Icon.* 366. *Ledum Alpinum, hirſutum C. B. Pin.* 468. *Nerium Alpinum quibuſdam, aliis Ledum hirſutum J. B.* 2. 21.

Chamærhododendros Alpina, Serpillifolia, *Chamæciſtus Serpillifolia, floribus Carneis C. B. Pin.* 466. *Anonymos fruticoſa foliis Ericæ baccifera Mathioli J. B.* 1. 527. *Chamæciſtus vij. Cluſ. Hiſt.* 75.

Chamærhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamærhododendros exoticum, ampliſſimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr.* 1. 23. *Ciſtus, Indicus, Ledi Alpini foliis & floribus amplis H. L. Bat.*

Camærhododendros à vocibus χάμαι *Humi*, & ῥοδοδένδρος *Nerion*; quaſi dicas Nerion humile.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore monopetalo, cujus piſtillum abit in fructum ſiliquoſum.

GENUS I.

Nerion. *Laurier-roſe.*

Tab. 374. NERION eſt plantæ genus, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti B adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E teretem, ex duabus veluti ſiliquis F G, H I compoſitum, ſemine fœtis K pappis inſtructo L.

Nerii ſpecies ſunt

Nerion floribus rubeſcentibus C. B. Pin. 464. *Nerion ſive Rhododendron flore rubro J. B. 2. 141. Oleander, Laurus roſea Lob. Icon. 364. Laurier-roſe à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon. 365. Nerion ſive Rhododendron flore albo J. B. 1. 141. Laurier roſe à fleur blanche.*

Nerion Indicum, anguſtifolium, floribus odoratis, ſimplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato pleno H. Amſtel. in fol.

Nerion ſcandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberoſâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Caſie.*

ACACIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, ſtaminibus numeroſis plerumque donato B & in capitulum collecto C C: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum ſiliquoſum E, in plurimas veluti foveas diviſum F ſeminibuſque fœtum ſubrotundis G. *Tab. 375.*

Acaciæ ſpecies ſunt

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminoſæ C. B. Pin. 392. Acacia Dod. Pempt. 752.*

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Deſcript. 10.

Acacia Indica, Farneſiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminoſæ, ſiliquis fuſcis, teretibus, reſinoſis H. L. Bat.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, ſiliquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus ſiliquis compreſſis, flore coccineo Plum.

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa ſiliquis latis, compreſſis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis ſiliquæ Plum.

Acacia Americana, non ſpinoſa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, fruteſcens, non aculeata, flore purpuraſcente Plum.

Acacia validiſſimis & longiſſimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Mathioli ad hoc genus ſpectare videtur.

GENUS III.

Mimoſa. *Senſitive.*

MIMOSA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, numeroſis ſtaminibus B plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floris autem fundo ſurgit piſtillum C quod deinde abit in ſiliquam vel ſimplicem D & bivalvem, F, ſeminibus fœtam oblongis G, vel compoſitam H ex plurimis partibus articulatione quadam tranſverſa conjunctis I, M, qua- *Tab. 375.*

rum ſingulæ K ſemine turgent ſubrotundo L. His notis addendum eſt folia Mimoſæ ſi tangantur motu quodam ſyſtoles & diaſtoles donari.

Mimoſæ ſpecies ſunt

Mimoſa ſeu frutex ſenſibilis. *Frutex ſenſibilis, Herba mimoſa dicta Park. Theat.* 1617.

Mimoſa altera, ſpinis horridiuſcula & ſenſitiva magis H. R. Par. *Æſchynomene ſpinoſa, 1, ſive latifolia, Braſiliana ſiliquis radiatis Breyn. Cent.* 1.31.

Mimoſa latifolia, ſiliculis in orbem glomeratis. *Herba mimoſa, minor, ſpinoſa foliis latioribus, ſiliculis plurimis, villoſis, in capitulum congeſtis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 2. 199.

Mimoſa Jamacenſis Zan. Hiſt. 149.

Mimoſa ſpinoſa, Pernambucana Zan. Hiſt. 144.

Mimoſa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus calyx abit in baccam.

GENUS I.

Sambucus. *Sureau.*

Tab. 376. SAMBUCUS eſt plantæ genus, flore A, C monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B à mucrone E calycis D tanquam à clavo perfoditur: calyx autem abit deinde in baccam F ſucci plenam & ſeminibus fœtam oblongis G.

Sambuci ſpecies ſunt

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B.* 1. 544. *Sambucus Dod. Pempt.* 845.

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon.* 162.

Sambucus racemoſa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemoſa, acinis rubris J. B.* 1. 551. *Sambucus montana, racemoſa Lob. Icon.* 163.

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B.* 1. 549. *Sambucus lacinioſo folio Dod. Pempt.* 845.

Sambucus humilis ſive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus ſive Sambucus herbacea J. B.* 1. 546. *Ebulus Dod. Pempt.* 381. *Yeble.*

Sambucus humilior, fruteſcens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, ſive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulo laciniato Pon. Bald. Ital.* 234.

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignoſci ſolet.

Genus II.

Opulus. *Obier.*

Opulus est plantæ genus, flore A monopetalo sed multiplici : alius enim A ad muscarii circumferentiam positus, rotatus est, perfossus in meditullio C ab pistillo F calycis K, & sterilis. Alius verò B pelviformis à cacumine calycis E, in meditullio D etiam perfossus: hujus verò calyx abit in fructum G seu baccam mollem, semine fœtam H I cordiformi & compresso. *Tab. 376.*

Opuli species sunt

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin.* 564. *Sambucus aquatica, J. B.* 1. 552. *Sambucus palustris Dod. Pempt.* 846.

Opulus flore globoso. *Sambucus aquatica, flore globoso, pleno C. B. Pin.* 456. *Sambucus rosea J. B.* 1. 553. *Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon.* 201.

Genus III.

Viburnum. *Viorne.*

Viburnum est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D succi plenam & semine fœtam osseo E compresso, striato. *Tab. 377.*

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Math. 217. *Lantana vulgò, aliis Viburnum J. B.* 1. 557.

Genus IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

Tinus est plantæ genus, flore A monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B perfoditur à cacumine calycis C : Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D umbilicatum, semine fœtum E plerumque Pyriformi *Tab. 377.*

Tini species sunt

Tinus prior Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni fœminæ foliis subhirsutis C. B. Pin.* 461. *Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B.* 1. 418.

Tinus alter Clus. Hist. 49. *Laurus sylvestris, foliis venosis C. B. Pin* 461.

Tinus tertius Clus. Hist. 50. *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin.* 461.

Genus V.

Vitis Idæa. *Airelle ou Mirtile.*

Vitis Idæa est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, globoso, è cujus calyce D surgit pistillum C posticæ floris parti B adinstar clavi infixum : calyx autem D abit deinde in fructum mollem E seu baccam umbilicatam F, succi plenam seminibusque fœtam G plerumque exiguis H. *Tab. 377.*

Vitis Idææ ſpecies ſunt.

Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa anguloſa J. B.* 1. 522. *Vitis Idæa ſive Myrtillus* 1 *Tabern. Icon.* 1078.

Vitis Idæa foliis ſubrotundis, non crenatis, baccis rubris C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa ſempervirens, fructu rubro J. B.* 1. 522. *Vaccinia rubra Lob. Icon.* 109.

Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro J. B.* 1. 519. *Vitis Idæa Cluſ. Hiſt.* 61.

Vitis Idæa magna quibuſdam ſive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis ſubrotundis, exalbidis C. B. Pin.* 470.

Vitis Idæa Zeylanica, odoratiſſima. *Myrtus Zeylanica, odoratiſſima, baccis niveis, monococcis H. L. Bat.*

Vitis Idæa Canadenſis, Pyrolæ folio Sarrac.

Vitis Idæa Canadenſis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. *Chevre-feüille.*

Tab. 378. CAPRIFOLIUM eſt plantæ genus, flore H monopetalo, calyci K inſidente, in orbem poſito A, B, C, D, E, F, tubulato G in duo labia dehiſcente, quorum ſuperius H multifidum, inferius I plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in fructum mollem ſeu baccam L ſemine fœtam M compreſſo & ſubrotundo.

Caprifolii ſpecies ſunt.

Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum C. B. Pin.* 301. *Periclymenum non perfoliatum J. B.* 2. 104.

Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum C. B. Pin.* 302. *Periclymenum perfoliatum J. B.* 2. 104.

Caprifolium Germanicum, flore rubello, ſerotinum Broſſ. *Periclymenum perfoliatum, ſerotinum, ſpecioſius H. R. Par.*

Caprifolium Italicum perfoliatum præcox Broſſ. *Periclymenum perfoliatum, præcox, Narbonenſe H. R. Par.*

Caprifolium perfoliatum, foliis ſinuoſis & variegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato D. Marchant H. L. Bat. App. Periclymenum foliis ſinuatis, variegatis & hirſutis Raii Hiſt. App.* 1918.

Caprifolium non perfoliatum, foliis ſinuoſis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378. PERICLYMENUM eſt plantæ genus, flore A, B monopetalo, in orbem poſito, tubæ quodammodo æmulo, multifido, calyci C inſidente, qui deinde abit in fructum mollem ſeu baccam D ſemine fœtam E compreſſo & ſubrotundo.

Periclymeni

Periclymeni ſpecies ſunt

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, ſempervirens & florens H. L. Bat.

Periclymenum Indicum, flore flaveſcente. *Itti-Canni H. Mal.* 7 5 5.

GENUS VIII.

Chamæceraſus.

CHAMÆCERASUS eſt plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E inſidente, ſed gemino A A eidem pediculo B innaſcente, tubulato, in duo labia dehiſcente, quorum ſuperius C multifidum, inferius D plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas F G molles, ſemineque fœtas compreſſo & ſubrotundo H. *Tab.* 379.

Chamæceraſi ſpecies ſunt

Chamæceraſus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B. Pin. 451 *Chamæceraſus Geſneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum J. B.* 2. 107. *Chamæceraſus Alpigena Lob. Icon.* 173.

Chamæceraſus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio ſerrato J. B.* 2. 107. *Periclymenum rectum, ij. Cluſ. Hiſt.* 58.

Chamæceraſus montana, fructu ſingulari, cæruleo C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu cæruleo J. B.* 2. 108. *Periclymenum rectum, iij. Cluſ. Hiſt.* 58.

Chamæceraſus dumetorum, fructu gemino, rubro C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B.* 2. 106. *Xyloſteum Dod. Pempt.* 412.

GENUS XI.

Xyloſteon.

XYLOSTEON eſt plantæ genus, flore monopetalo A calyci C inſidente, gemino, eidem pediculo B innaſcente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas D D, molles ſemineque fœtas compreſſo & ſubrotundo E. *Tab.* 379.

Xyloſtei ſpeciem unicam novi.

Xyloſteon Pyrenaicum.

SECTIO VII.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, à fructu ſeparato.

GENUS I.

Viſcum. *Gui.*

VISCUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis conſperſo B tanquam apicibus pulverem effun- *Tab.* 380.

dentibus : embryones autem D C à floribus ſeparati naſcuntur : tener ſcilicet fructus E quatuor foliolis F, G, H, I ſtipari ſolet, abitque deinde in baccam K ſubrotundam, glutinis plenam, ſemineque fœtam L, M compreſſo & cordiformi.

Viſci ſpecies ſunt

Viſcum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viſcum Dod. Pempt.* 826.

Viſcum baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viſcum baccis è rubro purpuraſcentibus Cluſ. Hiſt.* 26.

CLASSIS XXI.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore Roſaceo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum unicapſularem.

GENUS I.

Cotinus. *Fuſtet.*

Tab. 380. COTINUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante : ex cujus calyce D ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum G an unicapſularem ? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit ; innaſcitur autem ramulis E in capillamenta F villoſa deſinentibus.

Cotini ſpeciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. *Coccigrya ſive Cotinus putata J.B.* 1.494.

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381. TOXICODENDRON eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum quod deinde abit in fructum D ſubrotundum, ſiccum, plerumque ſtriatum, ſemine fœtum E.

Toxicodendri ſpecies ſunt

Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia, Canadenſis Corn.* 96.

Toxicodendron triphyllon, folio ſinuato, pubeſcente. *Hederæ trifoliæ Canadenſi affinis planta : Arbor venenata quorundam H. R. Par.*

Toxicodendron à vocibus Græcis τοξικὸν *Venenum*, & Δένδρον *Arbor.* Dionyſius enim Jonquetus, Doctor Medicus Pariſienſis & in Horto Regio doctiſſimus Botanices Profeſſor arborem venenatam appellare ſolebat alteram ſpeciem de qua locuti ſumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum H quod deinde abit in capſulam E ſubrotundam, quaſi reniformem, ſemine fœtam F ejuſdem formæ G. *Tab.* 381.

Rhois ſpecies ſunt

Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus ſive Sumach J. B.* 1. 555. *Rhus coriaria Dod. Pempt.* 779.

Rhus Virginianum C. B. Pin. 517.

Rhus Canadenſe, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau*, vel *Tilleul.*

TILIA eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in teſtam E, F unicapſularem G, ſeminibus fœtam oblongis H. *Tab.* 381.

Tiliæ ſpecies ſunt

Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris, platyphyllos J. B.* 1. 133. *Tilia Dod. Pempt.* 838.

Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore J. B.* 1. 137. *Tilia ſylveſtris Trag.* 1111.

Tilia foliis molliter hirſutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synopſ. 316.

GENUS V.

Hippocaſtanum. *Marronier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM eſt plantæ genus, flore roſaceo A, plurimis ſcilicet petalis B, C in orbem poſitis conſtante, ex cujus calice D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F multifariam dehiſcentem G, unicapſularem H, ſeminibus fœtam I Caſtanearum æmulis. *Tab.* 382.

Hippocaſtani ſpeciem unicam novi.

HHhh ij

Hippocastanum vulgare. *Castanea folio multifido C. B. Pin.* 419. *Castanea Equina, folio multifido J. B.* 1. 128. *Castanea Equina Dod. Pempt.* 814.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in baccam vel singularem vel multiplicem.

GENUS I.

Celtis. *Micocoulier.*

Tab. 383. CELTIS est plantæ genus, flore A, B rosaceo, staminibus brevissimis C plerumque stipato, è quorum meditullio surgit pistillum D quod deinde abit in fructum seu baccam E ossiculo fœtam F subrotundo G.

Celtis species sunt

Celtis fructu nigricante. *Lotus fructu Cerasi C. B. Pin.* 447. *Lotus arbor Lob. Icon.* 186. *Lotus arbor, fructu Cerasi J. B.* 1. 229.

Celtis fructu obscurè purpurascente. *Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hist.* 1917.

Celtis Americana, folio Citri, subtus aureo, fructu rubro Plum.

GENUS II.

Frangula.

Tab. 383. FRANGULA est plantæ genus, flore A, C rosaceo, plurimis scilicet petalis B inter divisuras calycis monophylli D positis constante: è calycis autem fundo surgit pistillum E quod deinde abit in fructum seu baccam F mollem, duobus plerumque seminibus fœtam G & planis subrotundis H.

Frangulæ species sunt

Frangula Dod. Pempt. 784. *Alnus nigra, baccifera C. B. Pin.* 428. *J. B.* 1. 560.

Frangula rugosiore & ampliore folio. *Alnus nigra, baccifera, rugosiore folio seu major J. B.* 1. 562.

Frangula montana, pumila, saxatilis, folio subrotundo.

Frangula montana, pumila, saxatilis, folio oblongo.

GENUS III.

Hedera. *Lierre.*

Tab. 384. HEDERA est plantæ genus, florè A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in baccam D ferè globosam, seminibus fœtam E hinc gibbis F, inde verò planis.

Hederæ species sunt

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major J. B. 2. 111. Hedera corymbosa, communis Lob. Icon. 614.*

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionysias Dalechampii Lugd. 1419. J. B. 2. 113.*

Hedera arbor Americana, folio hastato Plum.

GENUS IV.

Vitis. *Vigne.*

VITIS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit pistillum B staminibus stipatum C quibus flos D, E, F rejici solet: Pistillum autem abit in baccam G mollem, carnosam, succi plenam, quatuor plerumque seminibus seu gigartis H I fœtam veluti Pyriformibus K. *Tab. 384.*

Vitis species sunt

Vitis sylvestris, Labrusca C. B. Pin. 299. *Labrusca Lugd. 1406. Vigne sauvage.*

Vitis Corinthiaca sive Apyrina J. B. 2. 72. *Uvæ passæ, minores vel Passulæ Corinthiacæ C. B. Pin. 299. Passulæ Trag. 1054. Raisin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Alpii J. B. 2. 73. La Cioutat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne hastive. Morillon noir.*

Vitis Damascena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muscatella Car. Steph. Præd. rust. 342. Muscat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. rust. 300. *Raisins de livre ou Daufiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chasselas blanc. Bar-sur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chasselas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis subhirsuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata Car. Steph. Præd. rust. 307.*

Vitis quinquefolia, Canadensis, scandens. *Edera quinquefolia, Canadensis Corn. 100.*

Vitis Canadensis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atro-purpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio serrato Plum.

Vitis Americana, folio subrotundo, uvâ corymbosâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymbosâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uvâ corymbosâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ species recensentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385. BERBERIS est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D cylindraceum, mollem, succi plenum, uno vel altero semine foetum oblongo E.

Berberis species sunt

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata J. B. 1. 52. Spina acida sive Oxyacantha Dod. Pempt. 750.*

Berberis sine nucleo C. B. Pin. *Berberis ἄσπορος Clus. Hist. 121.*

Berberis latissimo folio, Canadensis H. R. Par.

GENUS VI.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385. RUBUS est plantæ genus, flore rosaceo A, C plurimis scilicet petalis D constante in orbem positis, calyci B E insidentibus, è cujus meditullio surgit pistillum F staminibus numerosis stipatum, quod deinde abit in fructum G ferè globosum, è plurimis veluti baccis H compositum, placentæ K affixis, succi plenis, & semine foetis ut plurimùm oblongo I.

Rubi species sunt

Rubus vulgaris, sive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro J. B. 2. 57. Dod. Pempt. 742.*

Rubus flore albo H. R. Monsp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monsp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non spinosus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubus vulgaris, spinis carens H. R. Par. *& Joncq. Hort. Rubus non spinosus, major, fructu nigro Barr. Icon. Ronce de Saint François.*

Rubus spinosus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter dissectis D. Fagon. Pluk. Phytog. Tab. 108. fig. 4.*

Rubus Idæus, spinosus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu rubro J. B. 2. 59. Rubus Idæus Pempt. 743. Framboisier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non spinosus J. B. 2. 60. Rubus Hircinus Tabern. Icon. 897.*

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu albo J. B. 2. 59. Rubus Idæus albo fructu Clus. Hist. 117.*

Rubus repens, fructu cæsio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu cæruleo J. B. 2. 59. Rubus minor Dod. Pempt. 742.*

Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamærubus saxatilis C. B. Pin.* 479. *Rubus saxatilis, Alpinus Clus. Hist.* 118.

Rubus palustris, humilis. *Chamærubus foliis Ribes, Anglica C. B. Pin.* 480. *Chamæmorus Clus. Hist.* 118.

Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloso, fructu cæsio, majori H. Cathol.

Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, canescens, candido flore H. Cathol.

Rubus elegantissimus, rectus, humilis, trifolius, Rosæ spinulis, fructu colore & sapore Fragariæ H. Cathol.

Sectio III.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

Genus I.

Acer. *Erable.*

ACER est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, 1, 2, 3, 4, 5, in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum E quod deinde abit in fructum F ex duabus, quandoque tribus capsulis G H compositum, in alam foliaceam I, K desinentibus & semine fœtis L subrotundo M. *Tab. 386.*

Aceris species sunt

Acer montanum, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis, falso Platanus J. B.* 1. 168. *Acer major Dod. Pempt.* 840.

Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Acer Platanoides Munt. Hist. 55. *Acer major Cam. Epit.* 63. *Aceris majoris varietas J. B.* 1. 168. *Acer montanum, Orientalis Platani foliis atrovirentibus Pluk. Phytog. Tab.* 252. *fig.* 1.

Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an Opalus Italorum? Raii Hist. 1701.

Acer campestre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare, minori folio J. B.* 1. 166. *Acer minor Dod. Pempt.* 840.

Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monspessulanum Lugd.* 83. *J. B.* 1. 167. *Pluk. Phytog. Tab.* 251. *fig.* 3.

Acer Americanum, scandens, Convolvuli folio, flore ex aureo coccineo Plum.

Acer Americanum, scandens, foliis Citri, flore cæruleo, spicato Plum.

Acer Americanum, scandens, Pseudoacaciæ folio, flore purpurascente Plum.

GENUS II.

Staphylodendron. *Nez-coupez.*

Tab. 386. STAPHYLODENDRON eſt plantæ genus, flore roſaceo A C, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis 1, 2, 3, 4, 5 conſtante, ex cujus calyce D multifido 6, 7, 8, 9, 10 ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F membranaceum, veſicæ modo inflatum, in loculamenta diviſum G, ſeminibuſque fœtum H ferè oſſeis.

Staphylodendri ſpecies ſunt

Staphylodendron Math. 274. *J.B.* 1. 274. *Piſtacia ſylveſtris C.B. Pin.* 401.

Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Piſtacia ſylveſtris trifolia, Virginenſis H. R. Par. Piſtacia Virginiana, ſylveſtris, trifolia Mor. H. R. Bleſ.*

Staphylodendron à vocibus Græcis σαφυλὴ *Racemus*, & δένδρ☉ *Arbor*, quaſi diceres arborem, fructu racemoſo.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387. PALIURUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis 1, 2, 3, 4, 5 conſtante, è cujus calyce E ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum F clypeiformem, oſſiculo G fœtum ferè globoſo, in tria loculamenta H diviſo, in quibus adſunt nuclei I ejuſdem formæ.

Paliuri ſpeciem unicam novi.

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio ſubrotundo, fructu compreſſo C. B. Pin.* 479. *Rhamnus ſive Paliurus folio Jujubino J. B.* 1. 35.

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387. AZEDARACH eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, è quorum meditullio ſurgit tubus C piſtillum E condens, quod è fundo calycis D prodit. Piſtillum autem abit deinde in fructum F ferè globoſum, mollem, oſſiculo fœtum G plerumque ſtriato, in plurima loculamenta diviſo H, ſemen comprehendentia oblongum I.

Azedarach ſpecies ſunt

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore cæruleo C. B. Pin.* 415. *Azadaracheni arbor J. B.* 1. 554.

Azedarach ſempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, oſſiculo polypyreno Prodr. Par. Bat. Azadirachta Indica, foliis ramoſis, minoribus, flore albo, ſubcæruleo, purpuraſcente, majore Breyn. Prodr.* 2. *Hort. Amſtel. in fol.* 76.

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, è cujus calyce F surgit pistillum E quod deinde abit in fructum G K membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum H, L seminibusque fœtum ut plurimùm oblongis I, M. Tab. 388.

Evonymi species sunt

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis, aliis Tetragonia J. B. 1. 201. Evonymus Dod. Pempt.* 783.

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore phæniceo J. B. 1. 203. Evonymus ij. Clus. Hist.* 55.

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia J. B.* 1. 202. *Evonymus* 1 *sive latifolius Clus. Hist.* 56.

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. Phytog. Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, serrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atro-purpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis εὖς *bonus*, & ὄνομα *nomen*; quasi diceres *plantam boni nominis*, ironicè sumptum, quòd animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, è cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E calyci hærentem, turbinatum F, quadrifariam plerumque dehiscentem G & in quatuor loculamenta divisum H seminibus I exiguis fœta. Tab. 389.

Syringæ speciem unicam novi

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius Clus. Hist.* 55.

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno Eyst.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore rofaceo, cujus piftillum abit in fructum ex filiculis in capitulum congeftis compofitum.

GENUS I.

Spiræa.

Tab. 389. SPIRÆA eft plantæ genus, flore A, B rofaceo, plurimis fcilicet petalis C in orbem pofitis conftante, è cujus calyce D furgit piftillum E quod deinde abit in fructum F ex plurimis filiquis G compofitum, femine fœtis I oblongo K.

Spiræx fpecies funt

Spiræa Salicis folio. *Frutex fpicatus, foliis Salignis, ferratis C. B. Pin.* 475. *Spiræa Theophrafti fortè Clufio J. B.* 1. 559. *Speirea Theophrafti fortè Cluf. Hift.* 84.

Spiræa Opuli folio. *Anonymos Ribefii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribefii folio, capfulis eleganter bullatis H. Amftel. in fol.* 169.

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno fylveftri affinis Canadenfis C. B. Pin. App.* 517.

Spiræa Hifpanica, Hyperici folio crenato.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus Flore rofaceo, cujus piftillum abit in filiquam.

GENUS I.

Senna. *Sené.*

Tab. 390. SENNA eft plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem pofitis conftante, cujus piftillum C abit deinde in filiquam D, E planam admodum, ut plurimùm incurvam, ex duabus membranis F, G compofitam, quas inter nidulantur femina K gigartis fimilia, tenuibus veluti diffepimentis H, I inter fe diftincta.

Sennæ fpecies funt

Senna Alexandrina, five foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B.* 1. 377. *Sena Orientalis Tabern. Icon.* 517.

Senna Italica five foliis obtufis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina five foliis per extremum latis, penè cordatis J. B.* 1. 377. *Defcript. Sena Italica Tabern. Icon.* 518.

Senna Americana, Liguſtri folio Plum.

Senna, ut aïunt, quaſi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B conſtante in orbem poſitis, quorum meditullium occupat numeroſa ſtaminum E incurvorum congeries: piſtillum autem F quod è calyce C ſurgit in quinque folia diviſo, inferiori D adunco & imbricato, abit deinde in ſiliquam G planam, duram, in duas partes H, I dehiſcentem, feminibuſque fœtam L ſubrotundis K, tenuibus veluti diſſepimentis M inter ſe diſtinctis. Tab. 391.

Poincianæ ſpeciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus ſive Criſta Pavonis Breyn. Cent. 1. 61.*

Poinciana ab illuſtriſſimo viro D. De Poinci inſularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Caſſia. *Caſſe.*

CASSIA eſt plantæ genus, flore A ex quinque ut plurimùm petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in ſiliquam nunc teretem & cylindraceam E nunc compreſſam D, in varia loculamenta F, G diviſam à diſſepimentis H, I tranſversâ poſitis, medullâ quadam ut plurimùm nigricante obductis, ſeminibuſque fœtam L duris. Tab. 392.

Caſſiæ ſpecies ſunt

Caſſia fiſtula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Caſſia purgatrix J. B. 1. 416. Caſſia nigra Dod. Pempt. 787. Caſſe de Levant.*

Caſſia fiſtula, Braſiliana C. B. Pin. 403. *Caſſia ſiliqua, Braſiliana, purgatrix, compreſſa Lob. Pharm. Rond. 41. Caſſia fiſtula, Braſiliana, flore incarnato Breyn. Cent. 1. 58. Caſſe du Breſil.*

Caſſia fiſtula, Javanica, flore carneo H. Amſtel. in fol. 217.

Caſſia Americana, ſiliquis planis Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis Sennæ Plum.

Caſſia Americana, fœtida, foliis oblongis, glabris. *Paiomirioba 1 Piſon. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis, odore Opii viroſo, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis amplioribus, villoſis.

Caſſia Americana, fœtida, foliis ſubrotundis, acuminatis. *Paiomirioba ij. Piſon. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis odore Opii, minus viroſo, foliis glabris, obtuſis H. L. Bat.*

Caſſia Americana, fœtida, foliis obtuſis.

Caſſia Americana, hexaphylla, ſiliquâ bicapſulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum carnosum, seminibus callosis fœtum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 393. & 394. AURANTIUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce D surgit pistillum E foliolis C in stamina desinentibus stipatum, quod deinde abit in fructum F ferè globosum, cortice carnoso G obductum, in varia loculamenta H divisum succi & vesicularum plena, seminibusque fœta I callosis. His notis addenda sunt folia O ad exortum cordiformia P.

Aurantii species sunt

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin.* 436. *Arantia Malus J. B.* 1. 97.

Aurantium sicciore medullâ, hybernum Ferr. Hesp. 379.

Aurantium sylvestre, medullâ acri. *Malus Aurantia sylvestris J. B.* 1. 99. *Oranger sauvage, ou Sauvageon.*

Aurantium crispo folio Ferr. Hesp. 389.

Aurantium stellatum & roseum Ferr. Hesp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Hesp. 399.

Aurantium virgatum, angustifolium. *Malus Aurantia angustioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Hesp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium striatum Ferr. Hesp. 401.

Aurantium fœtiferum Ferr. Hesp. 405.

Aurantium fœtiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Cathol.*

Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesp. 427.

Aurantium Sinense Ferr. Hesp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Hesp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche dépoüille.*

Aurantium folio angustissimo, lanceolato.

GENUS II.

Citreum. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. CITREUM est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde

abit in fructum E plerumque oblongum & crassa carne F donatum, in varia loculamenta G divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque callosis foeta. His notis addenda sunt folia simplicia K.

Citrei species sunt

Citreum vulgare. *Malum Citreum, vulgare Ferr. Hesp.* 61. *Malus Medica C. B. Pin.* 435.

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hesp.* 73.

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B.* 1. 94. *Malus Medica fructu ingenti, tuberoso C. B. Pin.* 435.

Citræum Corcyræum Ferr. Hesp. 58.

Citreum Cretense Ferr. Hesp. 58.

Genus III.

Limon. *Limonier.*

Limon est plantæ genus, flore foliisque Citrei, fructu verò ferè ovato A carne tenui B donato, in varia loculamenta C diviso, succi & vesicularum plena, seminibusque foeta D callosis. His notis addenda est propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoscitur ab Aurantio & Citreo. Tab. 397.

Limonis species sunt

Limon vulgaris Ferr. Hesp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin.* 436. *Limonia Malus J. B.* 1. 96.

Limon vulgò pusilla pila Ferr. Hesp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hesp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hesp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin.* 436.

Limon dulci medullâ, Olyssiponensis Ferr. Hesp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hesp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hesp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hesp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hesp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C.B.Pin.* 436.

Limon acris Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero foetus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoso. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematim nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ossiculo fœtum.

GENUS I.

Prunus. *Prunier.*

Tab. 398. PRUNUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum ovatum E vel globosum, carnosum, mollem, ossiculo fœtum F utrinque plerumque acuminato, nucleumque G includente.

Pruni species sunt

Pruni flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato Broff. Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damascena Lugd.* 314. *Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea C. B. Pin.* 443. *Pruna Damascena, nostratia Bell. Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, crasso, subacido. *Pruna magna, crassa, subacida C. B. Pin.* 443. *Pruna Hungarica, præstantissima, Damascena forte Gesn. Damas noir hastif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea C. B. Pin.* 343. *Prunydactyla Trag.* 1020. *Prune datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ C. B. Pin.* 443. *Pruna Perdigona Lugd.* 314. *Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, suavissimo, saccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, serotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flavescente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monsieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris ceræ ex candido in luteum pallescentis C. B. Pin.* 443. *Pruna cerea sive Cereola, Tabern. Icon.* 991. *Prune Sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda C. B. Pin.* 443. *Pruna Asinina Trag.* 1020. *Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia. Mali amplitudine C. B. Pin.* 443. *Prune d'Abricot.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii C. B. Pin.* 443. *Amygdalina Pruna Lob. Icon.* 177. *Rognon de Coq.*

Prunus fructu albo, oblongiusculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiusculi, acidi C. B. Pin.* 443. *Galatensia Pruna Clus. Hist.* 4.

Prunus Brignoniensis, fructu suavissimo. *Pruna ex flavo rufescentia, mixti saporis, gratissima C. B. Pin.* 443. *Brignoles où Brignole.*

Prunus fructu rubente, dulcissimo. *La Roche-Courbon.*

Prunus fructu rotundo, nigro-purpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta J. B.* 1. 189. *Myrabolan.*

Prunus fructu rotundo, minori, nigro-purpureo, dulci C. B. Pin. 444.

Prunus fructu minori, austero. *Pruna Augusto maturescentia, minora & austeriora C. B. Pin.* 443.

Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia C. B. Pin.* 443. *Pruna Avenaria Tabern. Icon.* 991.

Prunus fructu parvo, ex viridi flavescente. *Pruna parva, ex viridi flavescentia C. B. Pin.* 443. *Pruna parva, serotina, cereola Gesn. La Mirabelle.*

Prunus sylvestris C. B. Pin. 444. *J. B.* 1. 193. *Lob. Icon.* 176.

Prunus sylvestris, præcox, altior, H. R. Par. *Prûna sylvestria, præcocia C. B. Pin.* 444. *Pruni sylvestris, altera species Trag.* 1017.

Prunus sylvestris, fructu majore, albo Raii Synops. 302.

Prunus sylvestris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synops. 302.

Pruni species aliæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARMENIACA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E carnosum, ferè globosum, utrinque plerumque compressum, secundùm longitudinem sulcatum, ossiculo fœtum F compresso pariter G nucleum H includente. His notis addenda est facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoscitur. *Tab.* 399.

Armeniacæ species sunt

Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora C. B. Pin.* 442. *Armeniaca mala majora Cam. Epit.* 146. *J. B.* 1. 167.

Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci C. B. Pin.* 442.

Armeniaca, fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pilosulo, oblongo fructu medio, ex luteo rubescente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo seu aureo, aversa parte subrutilante, odorulo, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim suave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, adversa*

parte ſuaverubente, nitido, glabro oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci H. Cathol.

Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flaveſcente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugeſcens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberculo H. Cathol.*

Armeniaca Mala minora J.B.1.67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin.442. Armeniaca minora Cam. Epit.* 147.

Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloſo, ex luteo pulchrè rubente, ſucculoſo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim vireſcente. *Malus Armeniaca, vermiculoſo ſublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim vireſcente, pulpâ oſſiculo tenaciter adhærente, nucleo dulci H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, medio primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*

Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca frûctu pulchro viſu luteo, ex adverſo rubello, Avellanam minimè ſuperante, ſublongulo, nitido-glabro, dulcacore, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Perſica. *Pêcher.*

Tab. 400. PERSICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ferè globoſum, per longitudinem ſulcatum, oſſiculo fœtum F profundis ſcrobiculis G excavato, nucleum includente I oblongum H. His notis addenda eſt facies quædam Perſicæ propria.

Perſicæ ſpecies ſunt

Perſica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Perſica J. B.* 1. 157. *Dod. Pempt.* 796.

Perſica vulgaris, flore pleno. *Malus Perſica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*

Perſica ſucco quaſi ſanguineo C.B.Pin.440. *Perſica rubra Tabern. Icon.* 995.

Perſica dura, carne candidâ, aliquando ex albo ſubrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon.* 996.

Perſica dura, carne buxeâ C. B. Pin. 440. *Perſica Cydoniaria Tabern. Icon.* 995.

Perſica æſtiva, Armeniacis ſimilia ſive Perſica Sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Perſica præcocia Tabern. Icon.* 994. *Trecacina Perſica Car. Steph. Præd. ruſt.* 155. *Pêche de Troye.*

Perſica

Perſica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox ſive præcoqua Car. Steph. Præd. ruſt. 154. Avant-Pêche.*

Perſica ori gratiſſima, Corbeliana. *Malus Perſica ori gratiſſima, H. R. Par. Corbeliana Car. Steph. Præd. ruſt. 156. Pêche de Corbeil.*

Perſica fructu duro. *Perſica duracina Ruell. de Stirp. nat. 296. Preſſe.*

Perſica Palenſis. *Malus Perſica, Palenſis H. R. Par. Pêcher de Pau.*

Perſica fructu odoro, lævi cortice tecto. *Malus Perſica odoro fructu, lævi cortice tecto H. R. Par. Brugnon muſqué.*

Perſica fructu globoſo, obſcurè rubente, ſuaviſſimo. *Pêche pourprée.*

Perſica fructu magno, globoſo, carne durâ, ſaccharatâ. *Pêche admirable.*

Perſica fructu magno, globoſo, flaveſcente, ſerotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*

Perſica fructu magno, globoſo, nigricante, ſerotino. *Pêche royale.*

Perſica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pompone, ou monſtrueux.*

Perſica fructu ex rubro & violaceo variegato, ſaporis vinoſi. *Violette tardive, ou Pêche marbrée.*

Perſica fructu præcoci, violaceo, ſaporis vinoſi. *Pêche violette, hâtive.*

Perſica fructu globoſo, compreſſo, rubro, carne rubente. *Pêche Magdelene rouge.*

Perſica Africana, nana, flore incarnato, ſimplici. *Malus Perſica, Africana, nana, flore incarnato, ſimplici H. L. Bat.*

Perſica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Perſica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*

Perſica Mala, ut ait Ruellius, ex Perſide advecta, ut ipſo nomine apparet. *De Nat. Stirp. 93.*

Plures ſpecies Perſicæ recenſentur in Horto Catholico.

GENUS IV.

Ceraſus. *Ceriſier.*

CERASUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E carnoſum, ſubrotundum vel cordiformem, oſſiculo fœtum F ejuſdem formæ G, H nucleum includente H, I. His notis addenda eſt facies quædam Ceraſo propria. *Tab. 401.*

Ceraſi ſpecies ſunt

Ceraſus ſativa, fructu rotundo, rubro, & acido. *Ceraſa ſativa, rotunda, rubra & acida, quæ noſtris Ceraſa ſativa C. B. Pin. 449. Ceraſia acida Tabern. Icon. 985. Ceriſier.*

Ceraſus ſativa, fructu majori *Ceraſa ſativa, majora C. B. Pin. 449. Ceraſa acida, rubella J. B. 1. 221. Ceraſia Hiſpanica Tabern. Icon. 984. Griotier.*

Ceraſus hortenſis, fructus ſine oſſiculis H. L. Bat.

Ceraſus fructu acido, ſerotino, ſucci ſanguinei. *Ceraſa acidiſſima, ſanguineo ſucco C. B. Pin. 450. Ceraſa acida, nigricantia, ſolidiora, tardiùs ma-*

turescentia J. B. 1. 221. Cerasiorum primum genus Trag. 1027.

Cerasus fructu insipido, serotino. *Cerasus serò maturescens, fructu majori, rubro, molliculo, insulsulo, nucamento parvo H. Cathol.*

Cerasus fructu serotino, cum pediculo longiori foliato. *Cerasa serotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. Cerisier à longue queuë ou à la feüille.*

Cerasus major, fructu magno, cordato Raii Hist. 1538. *Cerasa crassa, carne durâ C. B. Pin. 450. Cerasa duracena, oblonga J. B. 2. 221. Cerasia Pliniana Tabern. Icon. 985. Bigarotier.*

Cerasus fructu aquoso. *Cerasa carne tenerâ & aquosâ C. B. Pin. 450. Cerasia aquea Tabern. Icon. 986. Guignier.*

Cerasa fructu albo, dulci. *Cerasa alba, dulcia C. B. Pin. 450. Cerasia dulcia Trag. 1028.*

Cerasus major ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente C. B Pin. 450. *Cerasus sylvestris, fructu nigro J. B. 1. 220. Cerasia nigra Tabern. Icon. 986. Merisier.*

Cerasus Sicula, fructu Castanei coloris. *Cerasus Catanensis, decumano fructu, saporoso, rotundo, duracino, castaneo colore H. Cathol.*

Cerasus fructu magno, rubro, turbinato. *Cerasus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. *Cerasus sativa, orbiculato fructu majori, jucundiori succo, aspectuque nigerrimo, micante H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. *Cerasus sativa fructu majore, sublongo, nigro, adunco aculeo in summo sapidissimo H. Cathol.*

Cerasus sativa, fructu majore, utrinque carinato. *Cerasus sativa, fructu majori, summitate utrinque carinatâ, rubello, dulci, nucleo parvo H. Cathol.*

Cerasus fructu minori, oblongo, insipido, ocyssimo. *Cerasus fructu minori, oblongulo, subrubro, insipidulo, omnium ocyssima H. Cathol.*

Cerasus Maialis, fructu duro, subdulci. *Cerasus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimùm nigrescente, callosulo, parum dulci H. Cathol.*

Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerasus racemosa quibusdam aliis Padus J. B. 1. 228. Cerasia racemosa, nigra Tabern. Icon. 988. Bois de Sainte Lucie.*

Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerasia racemosa, rubra, ij Tabern. Icon. 987.*

Cerasus racemosa, hortensis C. B. Pin. 450. *Cerasus uno pediculo plura ferens & Cerasus racemosa J. B. 1. 223. Cerasia uno pediculo plura Tabern. Icon. 987. Cerisier à trochets.*

Cerasus racemosa, parvo fructu, ruberrimo. *Cerasus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemosior ac frugescentior H. Cathol.*

Cerasus hortensis, flore roseo C. B. Pin. 450. *Cerasus multiflora, ij Tabern. Icon. 984.*

Cerasus hortensis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerasus pleno flore J. B. 1. 223.*

Cerasus multiflora, 1 *Tabern. Icon.* 983. *Cerisi r à fleur double.*
Cerasus major ac sylvestris, multiplici flore H.R.Par. *Merisier à fleur double.*
Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, serotino Raii Hist. 1539.
Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraso affinis C.B. Pin.* 471. *Macaleb Gesneri & Mathioli Lob. Icon.* 133.
Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.
Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. *Amandier.*

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F obductum, nucleo fœtum G oblongo H. *Tab.* 402.

Amygdali species sunt

Amygdalus sativa, fructu majori C. B. Pin. 441. *Amygdalus dulcis J. B.* 1. 174. *Amygdalus Tabern. Icon.* 996.
Amygdalus sativa, fructu minori C. B. Pin. 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. Pin. 442.
Amygdalus amara C. B. Pin. 441. *J. B.* 1. 174.
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bles. Amygdalus nana Munt. Hist.* 34.

GENUS VI.

Ziziphus. *Jujubier.*

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, E quod deinde abit in fructum F oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis fœta oblongis I. *Tab.* 403.

Ziziphi species sunt

Ziziphus Dod. Pempt. 807. *Jujubæ majores, oblongæ C. B. Pin.* 446. *Zizipha sativa J. B.* 1. 40.
Ziziphus sylvestris. *Zizipha sylvestris, infœcunda H. Cathol.*

GENUS VII.

Laurocerasus. *Laurier-cerise.*

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, ex cujus calyce C infundibuliformi surgit *Tab.* 403.

piſtillum D, quod deinde abit in fructum E Ceraſiformem, mollem, oſſiculum G includentem, nucleo fœtum H ſubrotundo I. His notis addenda eſt propria quædam Lauroceraſo facies.

Lauroceraſi ſpecies ſunt

Lauroceraſus Cluſ. Hiſt. 4. *J. B.* 1. 420. *Ceraſus folio Laurino C. B. Pin.* 450.

Lauroceraſus Luſitanica, minor. *Aſarero Luſitanorum.*

Lauroceraſus, quaſi planta foliis Lauri & Ceraſi fructu.

SECTIO VIII.

De Arboribus & Fruticibus, flore roſaceo, cujus piſtillum abit in fructum ſeminibus calloſis fœtum.

GENUS I.

Pyrus. *Poirier.*

Tab. 404. PYRUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in loculamenta diviſum F, ſeminibuſque fœtum oblongis G. His notis addenda eſt propria Pyri facies.

Pyri ſpecies ſunt

Pyrus ſativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Broſſ. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æſtivo, ſeu æſtate ipſâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, racemoſo, odoratiſſimo. *Pyra ſuperba, parva ſed ocyſſima Plinio Lugd.* 306. *Poires muſcates, ou Muſcadelles.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, minimo, odoratiſſimo. *Pyra Moſcatellina, minima J. B.* 1. 44. *Pyra moſchata, minima ſeu Chia Lugd.* 307. *Muſcadelles ou Poires de Chio.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, partim ſaturè rubente, partim flaveſcente, moſchato. *Pyra Jeſu ſeu Moſchatellina rubra J. B.* 1. 44. *Pyra favonia, rubra Lugd.* 306. *Muſcadelles rouges, ou groſſe Muſcadelle.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, flaveſcente, moſchato. *Pira optima Baſileenſibus J. B.* 1. 45. *Petit muſcat.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, moſchato, maculis nigris conſperſo. *Orange muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, è viridi purpuraſcente, ſaccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moſchata. *Cuiſſe-madame.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo matureſcunt, vulgò Poire de Saint Jean Lugd.* 307. *Poires de Hativeau.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, majori. *Pyra lactea Lugd.* 306. *Gros Blanquet. Poire Blanchette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, ſaccharato, odoratiſſimo. *Blanquet muſqué, ou Blanquette muſquée.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia J.B.* 1. 45. *Blanquette à longue queuë.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ovato, punctis ferrugineis conſperſo. *Pyrum ovatum J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, rufeſcente, ſaccharato. *Poire ſans peau. Fleur de Guigne. Rouſſelet hâtif.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, ſubrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoſo. *Pyra vinoſa, parva J. B.* 1. 44. *Poire vinette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, carne tenerâ, ſaccharatâ: *Muſcat-Robert.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Caſſolette.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, ex albido, flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Robine. Averat. Muſcat d'Aouſt. Poire royale.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, albido, ſaccharato. *Poire du Bouchet.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ſeſſili, odorato. *Poire-roſe.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, ſaturatiùs rubente, punctato. *Pyra chirothecalia J. B.* 1. 45. *Poire de parfum.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, turbinato, ſeſſili, odorato, partim luteolo, partim maculis ſtriiſque rubris ſaturatioribus conſperſo. *Pyra Colmarienſibus vulgò nota J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, rubro, ſubacido. *Poire d'Epargne ou Saint Sanſon.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, è viridi purpuraſcente. *Gros Oignonet. Amiré-roux. Roy d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, globoſo, ex rufo albidoque flaveſcente, ſaccharato, odorato. *Salviati.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chrêtien d'Eſté.*

Pyrus ſativa, fructu æſtivo, longo, acerbitate ſtrangulationem minitante. *Pira ſtrangulatoria J. B.* 1. 52. *Pyra ſtrangulanea Lugd.* 307. *Poire d'étranguillon.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſuaviſſimo, in ore liqueſcente. *Beurré rouge, gris ou vert.* Pyrus fructu autumnali, ſeu autumno eduli.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſeſſili, ſaccharato, odorato è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente. *Pira Bergamotta Gallis J. B.* 1. 45. *Pyra Falerna Plinii Lugd.* 306. *Poire Bergamotte.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, ſtriis ſanguineis diſtincto. *Bergamotte de Suiſſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, è ferrugineo rubente, nonnunquam maculato. *Poire de Rouſſelet.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liqueſcente. *La Verte-longue, ou Moüille-bouche d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculis nigris conſperſo, carne tenerâ ſaccharatâ. *La Marquiſe.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, ſeſſili, ſaccharato, carne durâ. *Meſſire-Jean blanc & gris.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne tenerâ, ſapidiſſimâ. *Muſcat fleuri, ou Muſcat à longue queuë d'Automne.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili flaveſcente & in ore liqueſcente. *Pira aquoſa, majora J. B.* 1. 50. *Le Doyenné, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neigé, Bonn-ente.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, ferrugineo, carne viſcidâ. *Poire de vigne.*

Pyrus ſativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conſperſo. *Poirier d'Angleterre, Beurré d'Angleterre.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè ruſeſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire Rouſſeline.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ſubrotundo, rubente, odorato. *Caillot-roſat.*

Pyrus ſativa, fructu autumnali, globoſo, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenſium J. B.* 1. 45.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, parvo, ſeſſili, coloris obſcurioris. *Pyra Angelica J. B.* 1. 46.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoſo, flaveſcente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B.* 1. 46.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel ſtriato, ſubacido, ſuaviſſimo. *Pira herilia J. B.* 1. 47.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil auſtero. *Pira quædam fugacia J. B.* 1. 48.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, luteo, aromatico ſubauſtero. *Pira Angelica, magna J. B.* 1. 49.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, turbinato, ſeſſili, inæquali ventre tumido, luteo, coſtis ſtriato. *Pira domeſtica Bollenſium J. B.* 1. 49.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, veluti anguloſo, è luteo vireſcente, fugaci. *Pira pugillaria Bollenſium J. B.* 1. 50.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, tuberoſo, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenſia dicta J. B.* 1. 50.

Pyrus ſativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerrimâ. *Pira decorticata Waldenſium J. B.* 1. 50. *Poire ſans peau d'Automne.*

Pyrus fructu brumali, ſeu hyeme ipsâ eduli.

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Chriſtiani J. B.* 1. 52. *Pira Pompeiana cognomine mammoſa Plinii Lugd.* 306. *Bon Chrêtien d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

confperfo, partim flavefcente. *Bon-Chrêtien d'Efpagne.*

Pyrus fativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorfalia eademque liberalia dicta J. B. 1. 53. Pyra Volema Virgilii Lugd. 307. Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*

Pyrus fativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*

Pyrus fativa, fructu brumali, flavefcente, odoratiffimo, pediculo craffiori. *Poire de groffe queuë.*

Pyrus fativa, fructu brumali, magno, feffili, è cinereo flavefcente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*

Pyrus fativa, fructu brumali, globofo, feffili, cinereo, maculis amplis obfcurioribus confperfo. *Carmelite.*

Pyrus fativa, fructu brumali, longo, flavefcente. *Poire de Saint François.*

Pyrus fativa, fructu brumali, parvo, flavefcente, maculis rubris confperfo, aufteri faporis. *Befi de Caffoy, ou Rouffette d'Anjou.*

Pyrus fativa, fructu brumali, ovato, faccharato, dilutè è ferrugineo purpurafcente. *Poire-Chat.*

Pyrus fativa, fructu brumali, Citriformi, flavefcente, duro, mofchato, odoratiffimo. *Citron d'hyver.*

Pyrus fativa, Pictavienfis, fructu brumali, globofo, feffili, faccharato, odorato. *Poire Portail.*

Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flavefcente. *Rouille, Hocrenaille, Martin-Sire.*

Pyrus fativa, fructu brumali, magno globofo, flavefcente, punctis rufis confperfo. *Franc real, ou fin-or d'hyver.*

Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, feffili, fubacido, flavefcente, punctis afperioribus confperfo. *Bergamote de Bugi, ou de Pafques.*

Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, feffili, flavefcente, faccharato, odorato, in ore liquefcente. *Lanfac ou la Dauphine.*

Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, tuberofo, viridi, faccharato, in ore liquefcente. *Sucré-vert.*

Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, faccharato, odorato. *Martin-fec.*

Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufefcente. *Chat brulé ou Pucelle.*

Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flavefcente, faccharato, faporis aufteri *Rouffelet d'hyver.*

Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, tuberofo, fubacido, flavefcente, punctato. *Saint Auguftin.*

Pyrus fativa, fructu brumali, tuberofo, è viridi flavefcente, punctato, faccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*

Pyrus fativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liquefcente. *Louife-Bonne.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente in ore liqueſcente. *La ſaint Germain, ou l'inconnuë de la Fare.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili, è viridi flaveſcente, maculato, utrinque umbilicato, in ore liqueſcente. *Craſane, ou Bergamote Craſane. Beurré plat.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, globoſo, dilutè virente, tuberoſo, punctato, in ore liqueſcente. *Petit-Oin. Bouvar. Rouſſette d'Anjou, Amadonte. La Merveille d'hyver.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liqueſcente, ſaccharato, odorato. *Epine d'hyver.*

Pyrus ſativa, ſpinoſa, fructu globoſo, ſeſſili, ferrugineo, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *Poire d'Ambrette.*

Pyrus ſativa, fructu brumali globoſo, Citriformi, flaveſcente, punctato, in ore liqueſcente, ſaccharato, odoratiſſimo. *L'Echaſſerie. Verte-longue d'hyver. Beſideri-Landri.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, longo, è viridi flaveſcente, in ore liqueſcente, ſaccharato. *La Virgolé, ou la Virgouleuſe.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, ſeſſili partim flaveſcente, partim purpuraſcente. *La double fleur.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, magno bicipiti. *Pyra bicipitia Lugd.* 307. *Poire à deux têtes.*

Pyrus ſativa, fructu brumali, tuberoſo & angulato. *Pyra regalia, ſerotina J. B.* 1. 52.

Pyrus ſativa, fructu brumali, ovato, tuberculis obſito, è viridi palleſcente, longiſſimo pediculo. *Pira longo pediculo J. B.* 1. 51. *Poire à longue queuë.*

Pyrus ſylveſtris C. B. Pin. 439. *Pyra ſylveſtria Tabern. Icon.* 1018.

Pyrus ſylveſtris, fructu majore. *Pyra ſylveſtria, majora Tabern. Icon.* 1018.

Plures ſpecies Pyri recenſentur à J. Bauhino, Valerio Cordo & præſertim à Geoponicis, quos inter Quintinius noſter non inferiorem locum obtinet.

GENUS II.

Cydonia.

Tab. 405. CYDONIA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D turbinatum, carnoſum, in loculamenta diviſum E ſeminibus fœta F oblongis, & calloſis. His notis addenda eſt facies quædam propria.

Cydoniæ ſpecies ſunt

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia, fructu oblongo & læviori H. R. Par. Mala Cotonea, majora C. B. Pin.* 434. *Cydonia majora Raii Hiſt.* 1453. *Cotonea malus J. B.* 1. 27. *Coignier femelle.*

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia, fructu oblonga, lævi, pulpâ tenera eſui H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoſo, non eduli. *Malus Cydonia, fructu*

fructu oblongo, minori, lanuginoso, insulso, adstringentioris saporis H. Cathol.

Cydonia fructu breviore & rotundiore. *Malus Cydonia fructu breviore & rotundiore H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin.* 434. *Cydonia minora Raii Hist.* 1453. *Coïgnier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin.* 434. *Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponensis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido: Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus Cotonæa, Græci Cydonea, ex Creta Insula advecta. *Lib.* 15. *cap.* 11.

GENUS III.

Cratægus. *Alisier.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum: bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus fœta callosis in loculamentis meditullium occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin.*452. *Sorbus Alpina J. B.* 1. 65. *Aria Lugd.* 202.

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamæmespilus J. B.* 1. 72. *Cotonaster fortè Gesneri Clus. Hist.* 63. *Cotonaster folio oblongo, serrato C. B. Pin.* 472.

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr.* 1. *& H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin.*454. *Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti J. B.* 1. 63. *Sorbus torminalis Dod. Pempt.* 803. *Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B.* 1. 59. *Dod. Pempt.* 803.

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acensis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente H. Cathol.

Sorbus ſativa, fructu ſerotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus ſativa, Novembrina, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido ſapore, ſicciori medullâ H. Cathol.*

Sorbus ſativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus ſativa, Octobrina fructu omnium minimo, multo minori, petiolum verſus anguſtiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente guſtu dulciculo H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus ſylveſtris, foliis domeſticæ ſimilis C. B. Pin.* 415. *Sorbus ſylveſtris, Alpina Lob. Icon.* 107.

GENUS V.

Malus. *Pommier.*

Tab. 406. MALUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in fructum D carnoſum, ferè globoſum, plerumque utrinque umbilicatum E, in loculamenta diviſum F G ſeminibuſque fœtum calloſis H & oblongis. His notis addenda eſt propria Mali facies.

Mali ſpecies ſunt

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici ſive multiflora Eyſt. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradiſiana Ruell. de Nat. Stirp. Poma ſeu Mala præcocia Tabern. Icon.* 998. *Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potiùs frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia, rubra Tabern. Icon.* 998.

Malus ſylveſtris, fructu valde acerbo. *Poma auſtera Car. Steph. Præd. ruſt.* 146. *Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, ſylveſtris H. R. Par. *Mala ſylveſtria, rubra C. B. Pin.* 433. *Mala ſylveſtria, rubentia Tabern. Icon.* 1008. *Poma Malacria Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Malingre.*

Malus ſylveſtris, acido fructu albo. *Mala ſylveſtria, minora, alba C. B. Pin.* 433. *Malus ſylveſtris, minor Tabern. Icon.* 1009.

Malus prægrandis, præcox, tenerrima H. R. Par. *Poma Rambura Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Pomme de Rambour.*

Malus ſativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea Cord. Hiſt.* 181. *Pomme de glace.*

Malus ſativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Poma Capenduta, Curtipendia ſive Curtipanda Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Mala Ceſtiana quibuſdam Lugd.* 286. *Mala Curtipendula dicta J. B.* 1. 21. *Pomme de Courpendu, ou Capendu ou Pomme de Bardin.*

Malus ſativa, fructu ſubrotundo, è viridi palleſcente, acido-dulci. *Mala Praſomila C. B. Pin.* 433. *Deſcript. Poma Renetia Car. Steph. Præd. ruſt.* 147. *Renette blanche, ou franche.*

Malus ſativa, fructu rotundo, è viridi ferrugineo. *Renette griſe.*

Malus ſativa, fructu mammoſo. *Poma orthomaſtica Ruell. de Nat. Stirp. 250. Pomme tapone.*

Malus ſativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata Ruell. de Nat. Stirp. 250. Mala orbiculata ſeu Epirotica Lugd. 186. Pomme Roſe.*

Malus ſativa, fructu ſplendidè purpureo. *Malus ſapido fructu, ſtriis rubris picto H. R. Par. Mala Apiola & Miloroſa Math. Pomme d'Api.*

Malus ſativa, fructu ſanguinei coloris ex auſtero ſubdulci. *Poma Rubelliana Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Rouveau.*

Malus ſativa, fructu magno, rubente, acidiſſimo, pediculo longo. *Pommes Couſinotes.*

Malus ſativa, fructu magno, intensè rubente, Violæ odore. *Erythromelon magnum, Pariſiacum J. B. 1. 14. Calville d'Autonne.*

Malus ſativa, fructu magno, dilutè rubente & inodoro. *Calville blanche, ou Calville d'Eté.*

Malus ſativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginoſis conſperſo. *Poma Ratelliana Car. Steph. Præd. ruſt. 147. Pommes de Rateau.*

Malus ſativa, fructu turbinato, tenero fugaci. *Poma Paſſipoma Ruell. de Nat. ſtirp. 251. Paſſepommes.*

Malus ſativa, fructu oblongo, duro, Caſtaneæ ſapore. *Poma Caſtinia Ruell. de Nat. ſtirp. 252. Pomme de Chaſtaigner ou de Martrange.*

Malus ſativa, fructu globoſo, partim rubro, partim luteo, ex acerbo ſubdulci. *Poma Francatura Ruell. de Nat. Stirp. 252. Pommes de Francatu.*

Malus ſativa, fructu orbiculato, ſeſſili, ſaporis vinoſi. *Oenomelum Wirtembergicum J. B. 1. 9.*

Malus ſativa, fructu pentagono, ſubacido, ſtelliformi. *Pomum pentagonum, perelegans, acido-dulce, utrinque ſeſſile J. B. 1. 10. Pomme d'étoile.*

Malus ſativa, fructu polygono, ſaporis vinoſi, acidiuſculi. *Pomum quadratum Mont-Belgardenſibus, acidum, flavum J. B. 1. 10. Pommes quarrées.*

Malus ſativa, fructu magno, angulato, ſaporis vinoſi, ſubacidi. *Oenomelum magnum, Blienſpachianum J. B. 1. 11.*

Malus ſativa, fructu magno, pileiformi, è luteo vireſcente. *Malum turbinatum, majus, vireſcens J. B. 1. 12.*

Malus ſativa, fructu ſtriato, punctis rubentibus conſperſo. *Malum ſtriatum Balnei admirabilis, elegans J. B. 1. 15.*

Malus ſativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo maculatum, dulcacidum J. B. 1. 18.*

Malus ſativa, fructu angulato, dulci, in ore liqueſcente. *Mala liqueſcentia & ſonora dicta, dulcia J. B. 1. 20.*

Malus ſativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum anguloſum, albo-citrinum, fugax J. B. 1. 21.*

Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florida dicta J. B. 1. 21. Pomme-figue.*

Malus ſativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, ſaccharato, Aniſi

odore. *Fenoüillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus ſativa, fructu partim albido, punctato, partim ſtriis intensè rubris diſtincto. *Pomme violette.*

Malus ſativa, fructu purpureo, duro, ſaccharato. *Pomme de Jeruſalem.*

Malus ſativa, fructu ſeſſili, rubro ſaccharato, ſuaviſſimo. *Pomme Druë permein d'Angleterre.*

Malus ſativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci. *Haute-bonté ou Blandilalie.*

GENUS VI.

Punica. *Grenadier.*

Tab. 407. PUNICA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante: cujus calyx C, D campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G ferè globoſum, coronatum H, in plura loculamenta diviſum I acinis K ſucci plenis fœta, placentæ M affixis, membranis tenuiſſimis diſtinctis, ſemine turgentibus ut plurimùm oblongo L.

Punicæ ſpecies ſunt

Punica quæ Malum Granatum fert Cæſalp. 141. *Malus punica, ſativa C. B. Pin.* 438. *Malus punica J. B.* 1. 76. *Malus Granata ſive Punica Tabern. Icon.* 1033.

Punica ſylveſtris Cord. Hiſt. 184. *Malus punica ſylveſtris C. B. Pin.* 438.

Punica fructu dulci. *Malus punica ſativa, fructu dulci C. B. Pin.* 438.

Punica fructu medii quaſi saporis. *Malus Punica, ſativa, fructu medii quaſi ſaporis C. B. Pin.* 438.

Punica ſativa, fructu majori, granis majoribus Amethyſtinis, criſpis. *Malus punica, fructu pulpoſo & granis majoribus Amethyſtinis, criſpis, jucundioris ſaporis H. Cathol.*

Punica ſativa, fructu minori, granis minoribus, Amethyſtinis, criſpis. *Malus Punica fructu pulpoſo, minori, granis minoribus, Amethyſtinis criſpis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hiſpanica J. B.* 1. 82. *Balauſtium Tabern. Icon.* 1033. *Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin.* 438.

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin.* 438. *Balauſtium flore minore, Romanum Eyſt.*

Punica Americana, nana ſeu humillima Lign.

GENUS VII.

Roſa. *Roſier.*

Tab. 408. ROSA eſt plantæ genus, flore A ex plurimis petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C foliatus abit deinde in fructum D ſubrotundum,

vel oblongum E carnoſum, unicapſularem F G, ſeminibuſque fœtum H I ut plurimùm angulatis & villoſis.

Roſæ ſpecies ſunt

Roſa rubra, ſimplex C. B. Pin. 481. *Roſa rubra, flore ſimplici ferè J.B.2.34. Roſa Damaſcena Lob. Icon.* 206.

Roſa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Roſa rubra, flore valde pleno & ſemi-pleno J. B.* 2. 34. *Roſa Mileſia, flore rubro, pleno Eyſt.*

Roſa ex rubro nigricante flore pleno Eyſt.

Roſa rubicunda, quæ non omnino dehiſcit ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Roſa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Roſa holoſericea Lob. Icon.* 207.

Roſa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monſp.

Roſa ſaturatiùs rubens C. B. Pin. 481. *Roſa purpurea ſive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Roſa purpurea C. B. Pin. 481. *Roſa Provincialis, major Tabern. Icon.* 1084. *Roſa rubello flore majore, multiplicato, ſive pleno, incarnata vulgò J. B.* 2. 36.

Roſa purpurea, flore ſimplici H. R. Par.

Roſa verſicolor C. B. Pin. 481. *Roſa Præneſtina, alba & verſicolor J. B.* 2. 37. *Roſa verſicolor Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa Anglica, verſicolor Paſſ.

Roſa Baſilica ex albido colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq. Hort. *La Mipartie.*

Roſa Chipiana ſeu Roſa Pimpinellæ foliis, minor, noſtras, flore eleganter variegato Scot. Illuſtr. Part. 2. 46.

Roſa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Roſa Hollandica, rubella, plena, quibuſdam Centifolia, ſpinoſo frutice J. B.* 2. 37. *Roſa Centifolia, Batavica Cluſ. Hiſt.* 113.

Roſa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Roſa Centifolia, Batavica, altera J. B.* 2. 38. *Roſa Centifolia, Batavica, ij. Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa alba, vulgaris, major C. B. Pin. 482. *Roſa candida, plena & ſemiplena J. B.* 2. 44. *Roſa alba Tabern. Icon.* 1083.

Roſa flore albo, pleno Eyſt.

Roſa alba, minor C. B. Pin. 482. *Roſa lacteola J. B.* 2. 45. *Roſa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyſt.*

Roſa moſchata, major J.B.2.45. *Roſæ moſchatæ major ſpecies Lob. Icon.* 208.

Roſa moſchata, ſimplici flore C. B. Pin. 482. *Roſa moſchata, minor, flore ſimplici J. B.* 2. 45. *Roſa muſcata, alba Tabern. Icon.* 1086.

Roſa moſchata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Roſa moſchata, minor, flore pleno J. B* 2. 47. *Roſa muſcata, alba, multiplex Tabern. Icon.* 1086.

Roſa moſchata, ſempervirens C. B. Pin. 482. *Roſa ſempervirens Cluſio J. B.* 2. 48. *Roſa ſempervirens, flore prorſus nivei candoris Cluſ. Hiſt. App. Alt.*

Roſa ſpinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Roſa Achanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B.* 2. 35. *Roſa ſine ſpinis Tabern. Icon.* 1085.

Roſa ſine ſpinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Roſa ſine ſpinis, colore penè fœcum vini rubri J. B. 2. 35. Roſa ſine ſpinis altera Cluſ. Hiſt.* 115.

Roſa folio criſpo, flore rubello, ſive incarnato J. B. 1. 37. *Roſa folio ſubrotundo & criſpo C. B. Pin.* 482.

Roſa ſylveſtris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. *Roſa ſylveſtris, alba, cum rubore, folio glabro J. B.* 2. 43. *Roſa ſylveſtris Tabern. Icon.* 1088.

Roſa ſylveſtris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. *Roſa ſylveſtris, flore rubro Eyſt.*

Roſa canina, duplicato flore, Burdigalenſis quorundam H. R. Par.

Roſa ſylveſtris, flore pleno C. B. Pin. 483. *Roſa Eglantina, flore pleno J. B.* 243. *Roſa ſylveſtris, odorata, flore multiplici Lob. Icon.* 210.

Roſa ſylveſtris, foliis odoratis C. B. Pin. 483. *Roſa foliis odoratis, Eglantina dicta J. B.* 2. 41. *Roſa Eglanteria Tabern. Icon.* 1087.

Roſa ſylveſtris, odoratiſſimo, rubro flore C. B. Pin. 483. *Roſa ſylveſtris, rubella, parvo frutice J. B.* 2. 35. *Roſæ ſylveſtris genus tertium Trag.* 988.

Roſa ſylveſtris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. *Roſa humilis, flore albo Cluſii J. B.* 2. 45. *Roſa quarta an Gracula Plinii? Cluſ. Hiſt.* 116.

Roſa odore Cinnamomi, ſimplex C. B. Pin. 483. *Roſa Cinnamomæa, floribus ſubrubentibus, ſpinoſa J. B.* 2. 39. *Roſe de Canelle Lob. Icon.* 209.

Roſa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. *Roſa minor, rubello multiplicato flore, aſperis ſpinis armata J. B.* 2. 38. *Roſa Cinnamomæa, pleno flore Cluſ. Hiſt.* 115.

Roſa minor, rubello flore, quæ vulgò à menſe Maio Maialis dicitur C. B. Pin. 483. *Roſa rubello flore parvo, ſimplici, non ſpinoſa J. B.* 2. 39. *Roſa Provincialis, minor Tabern. Icon.* 1085.

Roſa lutea, ſimplex C. B. Pin. 483. *Roſa lutea J. B.* 2. 47. *Tabern. Icon.* 1087.

Roſa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. *Roſa lutea, flore pleno J. B.* 2. 48. *Roſa flava, plena Cluſ. Hiſt.* 114.

Roſa campeſtris, ſpinoſiſſima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. *Roſa pumila, ſpinoſiſſima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo J. B.* 2. 40. *Roſa Dunenſis, ſpecies nona Dod. Pempt.* 187.

Roſa pumila, ſpinoſiſſima, flore rubro J. B. 2. 41. *Cynorrhodon polyacanthon Lugd.* 127.

Roſa Alpina, pumila, Montis Roſarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.

Roſa ſylveſtris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. *Roſa pumila, Pannonica, flore rubello J. B.* 2. 35. *Roſa ſexta ſive pumila Cluſ. Hiſt.* 117.

Roſa ſylveſtris, Pomifera, major C. B. Pin. 484. *Roſa pomo ſpinoſo, folio hirſuto J. B.* 2. 38.

Roſa arvenſis, candida C. B. Pin. 484. *Roſa ſylveſtris, folio glabro, flore pla-*

ne albo J. B. 2. 44. Rosa sylvestris quarta species Trag. 988.

Rosa campestris, repens, alba C. B. Pin. 484. *Cynosbatos sive Cynorrhodos, 3. Cord. in Diosc. 19.*

Rosa minima J. B. 1. 41.

Rosa campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca & Cynorrhodon læve Lugd. 126.*

Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois.*

Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.

Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joncq. Hort.

Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris, Austriaca, flore phœniceo Park. Theat. 1019.*

Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H. R. Par. *Rose à gros cul.*

Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synops. 296.

GENUS VIII.

Grossularia. *Groselier.*

GROSSULARIA est plantæ genus, flore A, B rosaceo, plurimis scilicet petalis C 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante, in incisuris calycis D monophylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E abit deinde in baccam F globosam vel ovatam, mollem, seminibus fœtam G exiguis H. *Tab. 409.*

Grossulariæ species sunt

Grossularia simplici acino vel spinosa, sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa sive Grossularia J. B. 1. 47. Uva crispa Dod. Pempt. 748.*

Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu Clus. Hist. 120.*

Grossularia spinosa sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia spinosa, fructu obscurè purpurascente J. B. 1. 48. Grossularia fructu obscurè purpurascente Clus. Hist. 120.*

Grossularia simplici acino, cæruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.

Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.

Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.

Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.

Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes officinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, ruber J. B. 2. 97. Ribesium fructu rubro Dod. Pempt. 749.*

Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente J. B. 2. 98. Ribes ij. genus amplioribus foliis & majore fructu Clus. Hist. 119.*

Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.

Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes μονόκαρπος Clus. Hist. 120. Ribes monocarpos J. B. 2. 98.*

Groſſularia hortenſis, fructu margaritis ſimili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgaris, acidus, albas baccas ferens J. B. 2. 98. Ribes vulgaris albo fructu Cluſ. Hiſt.* 120.

Groſſularia vulgaris, fructu dulcis C. B. Pin. 455. *Cluſ. Hiſt.* 120. *Ribes Alpinus, dulcis J. B. 2. 98.*

Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes nigrum vulgò dictum, folio olente J. B. 2. 98. Ribeſium fructu nigro Dod. Pempt.* 749.

Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio ampliſſimo Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, cæruleo Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio anguſtiore, hirſuto Plum.

Groſſularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roſeo Plum.

GENUS IX.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409. MYRTUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C abit deinde in baccam D Olivæformem, coronatam E, in tria loculamenta diviſam F, ſeminibuſque fœtam G ut plurimùm reniformibus.

Myrti ſpecies ſunt

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt.* 772.

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domeſtica J. B.* 1. 511. *Cluſ. Hiſt.* 65.

Myrtus latifolia, Bætica 2. vel foliis Laurinis, confertim naſcentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Cluſ. Hiſt.* 64.

Myrtus latifolia, Belgica C. B. Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B.* 1. 512. *Myrtus media Cluſ. Hiſt.* 67.

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, ſylveſtris J. B.* 1. 510. *Cam. Hort.*

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monſp.

Myrtus anguſtifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica anguſtifolia J. B.* 1. 511. *Myrtus Bætica, anguſtifolia Cluſ. Hiſt.* 66.

Myrtus ſylveſtris, foliis acutiſſimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, ſylveſtris Cluſ. Hiſt.* 66.

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus anguſtifolia, minor J. B.* 1. 513. *Myrtus domeſtica, fructu albo Cluſ. Hiſt.* 67.

Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon.* 127. *Myrtus Tarentina Cluſ. Hiſt. 67. J. B.* 1. 512.

Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bat.

Myrtus Hiſpanica, latifolia, fructu albo.

Sectio IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum ossiculis foetum.

Genus I.

Cornus. *Cornoüiller.*

Cornus est plantæ genus, flore A, B, C rosaceo, plurimis scilicet petalis D in orbem positis constante, cujus calyx E deinde abit in fructum F Olivæformem, vel globosum, mollem, carnosum, ossiculum condentem G in duo loculamenta divisum H nucleis foeta I. *Tab. 410.*

Corni species sunt

Cornus hortensis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus sativa seu domestica J. B. 1. 210. Cornus Clus. Hist. 12.*

Cornus hortensis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu saturatiùs rubente, cum ossiculo crassiore & breviore C. B. Pin. 447.

Cornus sylvestris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Clus. Hist. 13.*

Cornus foemina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon. 169. Cornus foemina, putata Virga sanguinea J. B. 1. 214. Sanguin.*

Cornus foemina, foliis variegatis H. L. Bat.

Genus II.

Mespilus. *Neflier.*

Mespilus est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, cujus calyx C foliatus D abit deinde in fructum E ferè globosum, coronatum F, carnosum, mollem, unicapsularem G ossicula condentem H nucleo foeta I oblongo K. *Tab. 410.*

Mespili species sunt

Mespilus Germanica, folio Laurino, non serrato sive Mespilus sylvestris C. B. Pin. 453. *Mespilus vulgaris J. B. 1. 69. Mespilus Dod. Pempt. 801.*

Mespilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mespilus domestica Lob. Icon. 166.*

Mespilus folio Laurino, major, fructu præcoci, sapidiori, oblongo, leviori seu rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus folio Laurino, major, fructu minori, rariori substantiâ H. Cathol.

Mespilus fructu medio, è rotundo oblongo, austeriori insulso, coronâ clausâ H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Mespilus Aronia veterum J. B.*

1. 67. *Mespilus Aronia Dod. Pempt.* 801. *Azarolier ou Azerolier.*

Mespilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.

Mespilus Apii folio laciniato, fructu majore, intensiùs rubro, gratioris saporis H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato, fructu ex albo lutescente, minori H. Cathol.

Mespilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo lutescente, umbilicum versus turbinato H. Cathol.

Mespilus Canadensis, Sorbi torminalis facie. *Mespilus Apii folio, Virginiana, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab.* 46. *fig.* 4.

Mespilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, splendens, fructu insigni, rutilo, Virginiensis Pluk. Tab. 46. fig. 1.

Mespilus Apii folio, sylvestris, spinosa sive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris sive Spinus albus J. B.* 1. 49. *Oxyacanthus sive spina acuta Dod. Pempt.* 751. *Epine blanche. Aubepin.*

Mespilus spinosa sive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha sive spina alba, flore pleno Munt. Hist.* 186. *Epine blanche à fleur double.*

Mespilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioscoridis sive spina acuta, Pyri folio C. B. Pin.* 454. *Pyracantha quibusdam J. B.* 1. 51. *Rhamnus tertius Dioscoridis Lob. Icon.* 182.

Mespilus Apii folio, sylvestris, triphylla, sterilis, robustioribus spinis H. Cathol.

Mespilus sylvestris, spinosa, hirsuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.

Mespilus folio rotundiori, fructu nigro, subdulci. *Alni effigie, lanato folio, minor C. B. Pin.* 452. *Vitis Idæa iij Clus. Hist.* 62. *Amelanchier.*

Mespilus folio subrotundo, fructu rubro. *Cotonaster, folio rotundo, non serrato C. B. Pin.* 452. *Cotoneaster J. B.* 1. 73.

Mespilus Americana, folio lato, subtus spinoso, fructu rubro Plum.

CLASSIS XXII.

DE ARBORIBUS ET FRUTICIBUS, Flore Papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus flore Papilionaceo, foliis ſingularibus, alterno aut verticillato ordine diſpoſitis.

GENUS I.

Geniſta. *Genêt.*

GENISTA eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piſtillum B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D planam, in duas partes dehiſcentem E, F ſeminibuſque fœtam G quaſi reniformibus. His notis addenda ſunt folia H, I alterno aut verticillato ordine naſcentia. *Tab.* 411.

Geniſtæ ſpecies ſunt

Geniſta Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arboreſcens, ſeminibus Lenti ſimilibus C. B. Pin.* 396. *Spartium Dioſcoridæum, Narbonenſe & Hiſpanicum Lob. Icon.* 91. *Genêt d'Eſpagne.*

Geniſta Hiſpanica, pumila, odoratiſſima.

Geniſta tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos J. B.* 1. 391. *Geniſta tinctoria Dod. Pempt.* 763.

Geniſta tinctoria, Germanica, foliis anguſtioribus C. B. Pin. 395.

Geniſta tinctoria, fruteſcens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Geniſtella tinctoria, Hiſpanica J. B.* 1. 392. *Geniſta tinctoria, Hiſpanica Cluſ. Hiſt.* 101.

Geniſta tinctoria, latifolia, Lucenſis J. B. 1. 392.

Geniſta tinctoria, Luſitanica, maxima. *Piurna Lûſitanorum.*

Geniſta Luſitanica, parvo flore luteo.

Geniſta humilior, Pannonica. *Chamægeniſta foliis Geniſtæ vulgaris C. B. Pin.* 395. *Chamægeniſta* 1. *Cluſ. Hiſt.* 103.

Geniſta ramoſa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Geniſtella piloſa J. B.* 1. 393. *Geniſta minima Lugd.* 173.

Geniſta radiata ſive ſtellaris J. B. 1. 399.

Genista sive Spartum purgans J. B. 1. 404.
Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent. 1. 69.*
Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.
Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.
Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.
Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.
Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.
Genista Africana, arborescens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.
Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitata, Laricis foliis Oldenl.
Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.
Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.
Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.
Genista Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.
Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.
Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum siliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more: ab Anonide verò differt foliis singularibus.

Crotalariæ species sunt
Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H.L.Bat.
Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.
Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.
Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborescens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*
Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.
Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & siliquis minimis.
Crotalaria Americana, Asari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Asari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412. SPARTIUM est plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus pistillum C quod surgit è calyce B abit deinde in siliquam D, G brevem, subrotundam, turgi-

dulam, semine fœtam E, H ut plurimùm reniformi F.

Spartii species sunt

Spartium alterum, monospermon, semine reni simili C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum, lobis rotundiusculis, flore luteo J. B.* 1. 397. *Spartium ij, Hispanicum Clus. Hist.* 102.

Spartium 3. flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum, flore candido J. B.* 1. 398. *Spartium iij, Hispanicum Clus. Hist.* 103.

Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.

Spartium Americanum, scandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim nascentibus Plum.

GENUS IV.

Genista-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM est plantæ genus, à Genista & Spartio aculeis distinctum. Tab. 412.

Genistæ-Spartii species sunt

Genista-Spartium spinosum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aspalathus secunda, Monspeliensis J. B.* 1. 402. *Genista-Spartium spinosum, majus, Lob. Icon.* 82.

Genista-Spartium spinosum, majus, secundum, flore pallido C. B. Pin. 394. *Aspalathus alter, ij, Clus. Hist.* 106.

Genista-Spartium spinosum, majus, tertium, hirsutum C.B.Pin.394. *Aspalathus alter, iij, Clus.Hist.*106. *Aspalathus Abrotani facie, incana J.B.*1.403.

Genista-Spartium spinosum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.

Genista-Spartium spinosum, minus C. B. Pin. 394. *Aspalatho Monspeliano affinis, Scorpius ij Clusio J. B.* 1. 403. *Scorpius ij Clus. Hist.* 107.

Genista-Spartium minus, saxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticosum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv.* 409.

Genista-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Genista spinosa, major, brevibus aculeis C. B. Pin.* 394. *Genistellæ spinosæ affinis, Nepa quibusdam J. B.* 1. 400. *Scorpius* 1. *Clus. Hist.* 106.

Genista-Spartium minus, Germanicum. *Genista spinosa, minor, Germanica C. B. Pin.* 395. *Genista aculeata, foliosa J. B.* 1. 399. *Genistella Dod. Pempt.* 760.

Genista Spartium minus, Anglicum. *Genistella minor, Aspalathoides, vel Genista spinosa, Anglica C. B. Pin.* 395. *Genistella minor, Aspalathoides J. B.* 1. 401.

Genista-Spartium, Montis ventosi. *Genistella Montis ventosi, spinosa J.B.* 1. 400. *Genista spinosa, minor, Hispanica, villosissima C. B. Pin.* 395.

Genista-Spartium Hispanicum, lanuginosum, longissimis & tenuissimis aculeis tridentatis munitum.

Genista-Spartium Lusitanicum, lanuginosum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.

Genifta-Spartium Lufitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.
Genifta-Spartium Lufitanicum, breviffimis, craffioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum.
Genifta-Spartium Lufitanicum, aculeis breviffimis cæfiis munitum.
Genifta-Spartium Lufitanicum, denfiffimis aculeis horridum, glomerato flore.
Genifta-Spartium Lufitanicum, argenteum, validiffimis aculeis munitum, copiofo flore. *Erinacea altera, Lufitanica V. Lufit.*
Genifta-Spartium Lufitanicum, majus & fpinofius, fpicato flore.
Genifta-Spartium Algarvienfe, humilius, parvo flore.
Genifta-Spartium Lufitanicum, minus, fpicato flore.
Genifta-Spartium Lufitanicum, filiquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA eft plantæ genus, à Genifta-Spartio diverfum, quod aculeis denfis Erinaceum feu Hyftricem referat.

Erinaceæ fpecies funt

Erinacea Hifpanica. *Erinacea Cluf. Hift.* 107. *Genifta Erinacea J. B.* 1. 403. *Genifta-Spartium fpinofum, foliis Lenticulæ, floribus ex cæruleo purpurafcentibus C. B. Pin.* 394.
Erinacea Cretica. *Echinus id eft Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 56.

GENUS VI.

Geniftella.

Tab. 413. GENISTELLA eft plantæ genus, à Genifta diverfum foliis quadam veluti articulatione fibi invicem innafcentibus.

Geniftellæ fpecies funt

Geniftella herbacea five Chamæfpartium J. B. 1. 393. *Chamægenifta fagittalis C. B. Pin.* 395. *Chamægenifta ij Cluf. Hift.* 104.
Geniftella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamægenifta caule foliato C. B. Pin.* 396. *Chamægenifta peregrina Cluf. Hift.* 104.
Geniftella fruticofa, Lufitanica, latifolia.
Geniftella fruticofa, Lufitanica, anguftifolia.

GENUS VII.

Siliquaftrum. *Guainier.*

Tab. 414. SILIQUASTRUM eft plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D fupereminentibus, carinâque E ex duobus petalis F compofitâ: piftillum autem H ftaminibus I obvolutum, ex calyce G emergens abit deinde in filiquam K planam, membranaceam, feminibus fœtam L, M quafi reniformibus N. His notis addenda funt folia alterno ordine difpofita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor J. B.* 1. 433. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia C. B. Pin.* 402. *Arbor Judæ Dod. Pempt.* 786. *Arbre de Judas.*

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche.*

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris, rotundifolia, Canadenſis H. R. Par.*

SECTIO II.

De Arboribus, & Fruticibus, flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innaſcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant.*

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus vexillum cæteris petalis longe brevius eſt: piſtillum autem B quod ſurgit è calyce C abit deinde in ſiliquam D Phaſeoli ſiliquæ æmulam, ſeminibus fœtam E F ut plurimùm reniformibus G H. His notis addenda ſunt folia terna, ſingulis pediculis innaſcentia. *Tab. 415.*

Anagyridis ſpecies ſunt

Anagyridis fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera, fœtida J. B.* 1. 364. *Anagyris Dod. Pempt.* 785.

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytiſus. *Citiſe.*

CYTISUS eſt plantæ genus, flore A, B papilionaceo, è cujus calyce C ſurgit piſtillum D quòd deinde abit in ſiliquam E, I planam, in duas partes dehiſcentem F G, K L ſeminibuſque fœtam H M planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N ſingulis pediculis innaſcentia, Fœni-Græci aut Loti trifoliæ æmula ut ait Dioſcorides. *Tab. 416.* *Lib. 3. cap. 113.*

Cytiſi ſpecies ſunt

Cytiſus hirſutus J. B. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirſutis C. B. Pin.* 390. *Cytiſus iij Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus Lob. Icon.* 45.

Cytiſus hirſutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytiſus magnus, flore luteo, purpuraſcente Pon. Bald. Ital.* 148.

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J.B.*1.369. *Cytiſus* 1 *Cluſ.Hiſt.*94.

Cytiſus glabris foliis ſubrotundis, pediculis breviſſimis C. B. Pin. 390. *Cytiſus glaber, ſiliquâ lata J. B. 1. 373. Cytiſus v, rotundifolius Tabern. Icon.* 1095.

Cytiſus glaber, viridis C. B. Pin. 390. *Cytiſus ij. Tabern. Icon.* 1094.

Cytiſus glaber, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytiſus Geſneri, cui flores ferè ſpicati J. B. 1. 370. Cytiſus iiij Cluſ. Hiſt. 95.*

Cytiſus foliis incanis, anguſtis, quaſi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytiſus montis Calcaris J. B. 1. 370. & Cytiſus Hiſpanicus Cluſii ſecundus Ejuſd. Cytiſus ij Cluſ. Hiſt.* 94.

Cytiſus Alpinus, latifolius, flore racemoſo, pendulo. *Anagyris non fœtida, major vel Alpina C. B. Pin. 391. Laburnum arbor trifolia, Anagyridi ſimilis J. B. 1. 361.*

Cytiſus Alpinus latifolius, flore racemoſo, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fœtida, major, Alpina, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis Almag. Bot.*

Cytiſus Alpinus, anguſtifolius, flore racemoſo, pendulo, longiori. *Anagyris non fœtens, minor C. B. Pin. 391. Eghelo Dod. Pempt.* 705.

Cytiſus Alpinus, flore racemoſo, pendulo, breviori. *Anagyris non fœtida, latifolia, floribus denſiùs congeſtis in breviorem uvam Schol. Bot.*

Cytiſus ſpicatus, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytiſus præcox, ſpicatus, rubello flore, caule rubro Bocc. Muſ. Part. 2. 31. Tab.* 19.

Cytiſus Africanus, argenteus, flore atro-purpureo Oldenl.

Cytiſus ſpinoſus H. L. Bat. *Acacia trifolia C. B. Pin. 392. Aſpalathus ſecunda, trifolia, quæ Acacia ſecunda Mathiolo, trifolia J. B. 1. 375. Acacia altera Dod. Pempt.* 753.

Cytiſus humilis, argenteus, anguſtifolius. *Trifolium argentatum, floribus luteis J. B. 2. 359. Lotus fruticoſus, incanus, ſiliquoſus C. B. Pin. 332. Lotus aſperior, fruticoſa, Lotus Narbonenſis, incana Lob. Icon.* 41.

Cytiſus glutinoſus, omnium minimus. *Trifoglio ſaſſatile, glutinoſo Zan. Hiſt.* 202.

Cytiſus argenteus, Linifolius Inſularum Stœchadum. *Cytiſus Inſularum Stœchadum, foliis oblongis, anguſtis, ſubtus argenteis Schol. Bot.*

Cytiſus Monſpeſſulanus, Medicæ folio, ſiliquis densè congeſtis & villoſis.

Cytiſus Hiſpanicus, procerior, Anagyridis folio, floribus glomeratis.

Cytiſus Hiſpanicus, humilior, floribus glomeratis.

Cytiſus Luſitanicus, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.

Cytiſus Luſitanicus, foliis minimis, argenteis, parvo flore albo.

Cytiſus Luſitanicus, foliis exiguis, magno flore, ſiliquis latis & tomentoſis.

Cytiſus Africanus, hirſutus, anguſtifolius Oldenl.

Cytiſus Americanus, ſpinoſus, floribus luteis, ad alas naſcentibus Plum.

Cytiſus Americanus, fruteſcens, ſericeus Plum.

Cytiſus differt à Geniſta foliis ternis, ab Anonide verò ſiliquis planis. Cytiſi ſpecies flore fructuque carentes foliis ternis, ſingulis pediculis inſidentibus dignoſci ſolent maximè ſi fruteſcant.

GENUS

GENUS III.

Cytiso-Genista.

CYTISO-GENISTA est plantæ genus, à Genista & Cytiso diversum, quòd foliis fit partim singularibus, partim ternis.

Cytiso-Genistæ species sunt

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore luteo. *Genista angulosa & scoparia C. B. Pin. 395. Genista angulosa, trifolia J. B. 1. 388. Genista Dod. Pempt. 761. Genêt commun.*

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiso-Genista Lusitanica, foliis Myrti, siliquis tomentosis.

Cytiso-Genista Lusitanica, magno flore.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore papilionaceo, foliis per conjugationes costæ plerumque innascentibus.

GENUS I.

Pseudoacacia.

PSEUDOACACIA est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B surgit pistillum C membranâ fimbriatâ D obvolutum, quod deinde abit in siliquam E planam, in duas partes dehiscentem F, G seminibusque fœtam H reniformibus. His notis addenda sunt folia K L veluti per conjugationes costæ M affixa, cui summæ folium impar I innascitur. Tab. 417.

Pseudoacaciæ species sunt

Pseudoacacia vulgaris. *Arbor siliquosa, Virginensis, spinosa, Locus nostratibus dicta Park. Theat. 1550.*

Pseudoacacia Americana, latifolia, flore roseo Plum.

Pseudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. *Baguenaudier.*

COLUTEA est plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce B surgit pistillum C quod deinde abit in capsulam D membranaceam, vesicæ adinstar inflatam, seminibusque fœtam E, F reniformibus G. Tab. 418.

Coluteæ species sunt

Colutea vesicaria C. B. Pin. 396. *J. B. 1. 380. Colutea Dod. Pempt. 784.*

Colutea vesicaria, versiculis rubentibus J. B. 1. 380. Descript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyn. Cent. 1. 72.
Colutea Veræ Crucis, veficaria Prodr. Par. Bat.

GENUS III.

Emerus.

Tab. 418. EMERUS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, ex cujus calyce C furgit piftillum B quod deindè abit in filiquam D tenuem, feminibus fœtam E ferè cylindraceis F.

Emeri fpecies funt

Emerus Cæfalp. 117. *Colutea Scorpioides five filiquofa, major C. B. Pin.* 397. *Colutea Scorpioides, 1. elatior Cluf. Hift.* 97.

Emerus minor. *Colutea filiquofa, minor C. B. Pin.* 397. *Colutea Scorpioides, humilis J. B.* 1. 382. *Colutea Scorpioides, 1. humilior Cluf. Hift.* 97.

Emerus Americanus, filiquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum J. B.* 1. 384. *Ifatis Indica foliis Rorifmarini, Glafto affinis C. B. Pin.* 1130. *Indigo.*

GENUS IV.

Coronilla.

Tab. 419. CORONILLA eft plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piftillum C quod furgit ex calyce B abit deinde in filiquam D ex multis partibus quafi articulatione conjunctis compofitam, quarum fingulæ G femine turgefcunt E oblongo F.

Coronillæ fpecies funt

Coronilla five Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva fpecies, Polygala Valentina Clufii J. B.* 1. 383. *Polygala altera C. B. Pin.* 344.

Coronilla caule Geniftæ fungofo. *Colutea caule Geniftæ fungofo J. B.* 1. 383.

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin.* 397. *Prodr.* 157.

Coronilla filiquis & feminibus craffioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, filiquis & feminibus craffioribus Mor. Hift. Oxon. Part.* 2. 122.

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot.* 17.

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, filiquis in fummitate C. B. Pin.* 349. *Polygalon Cortufi J. B.* 2. 351. *Lotus enneaphyllos Dalechampii Lugd.* 410.

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario filiquis articulatis C. B. Pin.* 349. *Melilotus quinta Tragi J. B.* 2. 349.

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

Tab. 419. BARBA JOVIS eft plantæ genus, flore A papilionaceo, cujus piftillum C quod furgit è calyce B abit deinde in filiquam D brevem & plerumque ovatam, femine fœtam E fubrotundo F.

Barbæ Jovis ſpecies ſunt

Barba Jovis pulchrè lucens J. B. 1. 385. *Jovis Barba Lugd.* 194.

Barba Jovis pumila, villoſa, flore globoſo, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Aſtragalus villoſus, floribus globoſis C. B. Pin.* 351. *Aſtragalus Monſpeliano candidior & Onobrychis quorundam J. B.* 2. 337. *Aſtragalus purpureus Lugd.* 1347.

Barba Jovis Lagopoides, Cretica, fruteſcens, incana, flore ſpicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica P. Alp. Exot.* 278.

Barba Jovis Hiſpanica, incana, flore luteo. *Cytiſus incanus, folio medio longiore C. B. Pin.* 390. *Cytiſus vj. Cluſ. Hiſt.* 96.

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, ſubtus incanis.

Barba Jovis minor, Luſitanica, flore minimo, variegato. *Glaux ſupina, viminoſa, Luſitana V. Luſit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis B C conſtante videatur: hujus autem piſtillum D abit deinde in fructum E tricoccum ſeu ex tribus oſſiculis F compoſitum, tenui cute G H obvolutis, ſubrotundis I, ſemine fœtis K oblongo L. *Tab.* 421.

Chamæleæ ſpecies ſunt

Chamælea tricoccos C. B. Pin. 462. *J. B.* 1. 564. *Chamælea Dod. Pempt.* 363.

Chamælea tricoccos, Nebrodenſis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. Cathol. Supp. 2.

Ageratum.

AGERATUM eſt plantæ genus, flore A monopetalo, perſonato, infernè tubulato B ſupernè in duo veluti labia diviſo, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò tripartitum C D E: piſtillum autem G quod ſurgit ex calyce F abit deinde in fructum H oblongum, membranaceum, in duo loculamenta diviſum I ſeminibuſque fœtum tenuiſſimis L, placentæ K affixis. *Tab.* 422.

Agerati ſpecies ſunt

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore purpuraſcente. *Ageratum purpureum Lugd.* 1184. *Ageratum ſerratum, Alpinum C. B. Pin.* 221. *Ageratum purpureum Dalechampii J. B.* 3. 144.

Ageratum ſerratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum ſerratum, Alpinum, flore albo H. R. Par.*

Ageratum ferratum, Pyrenaicum, villofum, flore purpurafcente. *Ageratum purpureum, villofum Mor. H. R. Blef.*

Ageratum ferratum, Pyrenaicum, villofum, flore albo.

Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cufcuta. *Cufcute.*

Tab. 422. CUSCUTA eft plantæ genus, flore A B monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D furgit piftillum E pofticæ floris parti C adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, G, H, I membranaceum, fubrotundum, angulatum (pofticâ parte L perforatâ incumbente capfulæ M, quæ fundum calycis D occupat) feminibufque fœtum N tenuiffimis.

Cufcutæ fpecies funt

Cufcuta major C. B. Pin. 219. *Caffuta five Cufcuta J. B. 3. 266. Caffitha Tabern. Icon. 901. Cufcute de Venife.*

Cufcuta minor. *Epithymum five Cufcuta minor C. B. Pin. 219. Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. CORIS eft plantæ genus, flore A monopetalo, perfonato, pofteriùs tubulato, anteriùs veluti flabelliformi, ex cujus calyce C furgit piftillum D pofticæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ferè globofum, in multas partes dehifcentem F, feminibus fœtum G fubrotundis & in ipfo calyce C reconditum.

Coris fpeciem unicam novi, cujus varietates funt

Coris cærulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monfpeffulana, cærulea J. B. 3. 434. Defcript. Coris quorundam, flore ex purpura cæruleo Cluf. Hift. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monfpeffulana, purpurea J. B. 3. 434. Coris quorundam, flore purpureo Hift. Cluf. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monfp.

Clandeftina. *Clandeftine.*

Tab. 424. CLANDESTINA eft plantæ genus, flore A monopetalo, perfonato, infernè tubulato, fupernè in duo labia divifo, quorum fuperiùs B fornicatum eft, inferius verò C tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D crenatoque furgit piftillum E quod infimam floris partem perfodit, abitque deinde in fructum F oblongum, unicapfularem G, in duas partes dehifcentem, vi elafticâ femina I fubrotunda propellentes.

Clandeftinæ fpeciem unicam novi, cujus varietates funt

Clandeftina flore fubcæruleo. *Dentariæ affinis, altera, acaulos H. R. Par. Herbe cachée ou Clandeftine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandeftina, flore albo Borel. Obf. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, tubulato, multifido B, calyci C insidente, qui deinde abit in fructum D mollem, Olivæ æmulum, carnosum, semine fœtum E exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G colligi solet. Tab. 425.

Melocacti species sunt

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus J. B. 3. 95. Melocarduus Tabern. Icon. 703. Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntiæ modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atro-purpureo. *Cereus crassissimus, fructu intus & extus rubro Sloane Cat. Plant. Jam. 196. Cereus Peruanus, spinosus, fructu rubro, Nucis magnitudine C.B. Pin. 458. Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. Cierge épineux du Tertre. 132.*

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B innascente. Is autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, seminibus fœtum D exiguis E, veluti reniformibus, calyptrâ obvolutis F. Tab. 426. 427. & 428.

Ananas species sunt

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Carduus Brasilianus, foliis Aloës C. B. Pin. 384. Ananas Acostæ J. B. 3. 95. Nana fructu sive Yayama Lugd. 1481.*

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de sucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

Tithymaloides.

TITHYMALOIDES eſt plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus piſtillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloidis ſpecies ſunt

Tithymaloides futeſcens, folio Myrti ampliſſimo. *Tithymalus Curaſſavicus, Myrtifolius, flore coccineo, mellifero Par. Bat.*

Tithymaloides fruteſcens, folio Anacampſerotis Plum.

Tithymaloides fruteſcens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoides.

Tab. 429. AMARANTHOIDES eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio flore floſculoſo, in capitulum ſquamatum A collecto: axi enim B ſquamatim innaſcuntur bina folia C imbricata D chelarum Cancrorum æmula & floſculum E complectentia, multifidum, calyce F obvolutum, è cujus fundo ſurgit piſtillum G infimæ floris parti H adinſtar clavi infixum, calyptrâ K obvolutum: hoc autem deinde abit in ſemen ſubrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis ſpecies ſunt

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis Indiæ Orientalis, floribus glomeratis, Ocymoidis folio Breyn. Cent.* 1. 109. *Icon.* 51.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Braſiliana, glomeratis parviſque floſculis Breyn. Cent.* 1. 111. *Icon.* 52.

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera ſpecies ſive flore purpureo Breyn. Cent.* 1. 110.

Smilax.

Tab. 421. SMILAX eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C abit deinde in fructum mollem D ſeu baccam ſubrotundam, ſemine fœtam E F plerumque globoſo G H vel ovato.

Smilacis ſpecies ſunt

Smilax aſpera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aſpera J. B.* 2. 115. *Smilax aſpera, rutilo fructu Cluſ. Hiſt.* 112.

Smilax aſpera, minus ſpinoſa, fructu nigro C. B. Pin. 236. *Smilax aſpera J. B.* 2. 16. *Smilax aſpera, nigro fructu Cluſ. Hiſt.* 113.

Smilax aſpera, ſeu ſpinoſa, latifolia, retuſa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt.* 205. *Lilium Convallium minus C. B. Pin.* 304. *Unifolium ſive Ophris unifolia J. B.* 3. 534.

Smilax aſpera, racemoſa, Polygonati folio. *Polygonatum racemoſum Corn.* 36.

Smilax ſpicata, Polygonati folio. *Polygonatum ſpicatum, fertile Corn.* 34.

Garidella.

GARIDELLA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B fornicatis, bifidiſque in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C multifolio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capſulis F oblongis, bivalvibus G compoſitum, ſemine fœtis ut plurimùm ſubrotundo H. Tab. 430.

Garidellæ ſpeciem unicam novi.

Garidella foliis tenuiſſime diviſis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin.* 146. *Melanthium Peregrinum ſive Creticum Pon. Bald. Ital.* 46. *Nigellaſtrum raris & Fœniculaceis foliis H. B. Monſp.*

Garidella dicitur à Clariſſ. D. *Garidel* in Academia Aquiſextienſi Botanices profeſſore doctiſſimo, qui rariorem hanc plantam in Agro Aquiſextienſi invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce C D ſurgit piſtillum quod deinde ſimul cum calyce abit in fructum F ſubrotundum, aculeatum, unicapſularem G, ſemine fœtum Caſtaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil ſunt quàm folia calycis in aculeos verſa. Tab. 431.

Tribuloidis ſpeciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innaſcens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin.* 194. *J. B.* 3. 775. *Tribulus aquatilis Dod. Pempt.* 581. *Macre.*

Oxycoccus. *Canneberge.*

OXICOCCUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante; cujus calyx C deinde abit in fructum D ſeu baccam ferè globoſam, in quatuor loculamenta E diviſam ſeminibuſque fœtam F rubrotundis. Tab. 431.

Oxycocci ſpecies ſunt

Oxycoccus ſive Vaccinia paluſtris J. B. 1. 227. *Vitis Idæa paluſtris C.B.Pin.* 471. *Vaccinia paluſtria Dod. Pempt.* 770.

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idæa paluſtris, foliis majoribus, acutis Mentz.Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES eſt plantæ genus, flore A roſaceo, ex plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calici multifolio C inſidentibus ſed ſterili: Embryo enim D in aliis plantæ partibus naſcitur, calyce E obvolutus, abitque deinde in fructum F in tres capſulas G fiſſilem, ſemine fœtas oblongo H. Tab. 425.

Ricinoidis ſpecies ſunt

Ricinoides ex qua paratur *Tourneſol* Gallorum. *Heliotropium tricoccum C.B. Pin.* 253. *Heliotropium parvum Dioſcoridis, Heliotropium minus Clu-*

sii sive tricoccon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviso folio Breyn. Cent.* 1. 116. *Avellana purgatrix C. B. Pin.* 418. *Avellana purgatrix novi orbis J. B.* 1. 322. *Medicinier d'Espagne.*

Ricinoides Americana, Gossypii folio. *Ricinus Americanus, major, semine nigro C. B. Pin.* 432. *Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indiæ Occiduæ J. B.* 3. 643. *Pignon d'Inde.*

Ricinoides Americana, Staphisagriæ folio. *Ricinus Americanus, folio Staphisagriæ C. B. Pin.* 432.

Ricinoides Americana, foliis Populi hirsutis Plum.

Ricinoides Americana, Castaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, frutescens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbasci folio Plum.

Ricinoides Americana, Æleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conspersо Plum.

Hermania.

Tab. 432. HERMANIA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B tubulatis & corniculatis, in orbem positis constante, è cujus calyce C monophyllo & vesicario surgit pistillum D quod deinde abit in fructum E subrotundum, quinquefariam apice dehiscentem F, in quinque loculamenta divisum G seminibusque fœtum H exiguis.

Hermaniæ speciem unicam novi.

Hermania frutescens, foliis oblongis, serratis.

A præstantissimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen imposui.

Echinophora.

Tab. 433. ECHINOPHORA est plantæ genus, flore A rosaceo, in capitulum B umbellatum nascente & calyci C communi insidente, qui deinde abit in fructum D unicapsularem E, semine fœtum oblongo F.

Echinophoræ species sunt

Echinophora maritima, spinosa. *Crithmum maritimum, spinosum C. B. Pin.* 288. *Pastinaca marina Lob. Icon.* 710.

Echinophora Pastinacæ folio. *Pastinaca sylvestris, angustifolia, fructu echinato C. B. Pin.* 451. *Pastinaca echinophora, Apula Col. Part.* 1. 101.

Nissolia.

NISSOLIA est plantæ genus à Lathyro diversum foliis singularibus & caule claviculis carente.

Nissoliæ speciem unicam novi.

Nissolia vulgaris. *Lathyrus sylvestris, minor C. B. Pin.* 344. *Catanance leguminosa quorundam J. B.* 2. 309. *Lathyrus angustifolius, erectus, folio*

folio singulari sine capreolis D. Nissole H. L. Monsp.

A Clarissimo D. Nissole D. M. Monspeliensi rerum naturalium studiosissimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES est plantæ genus, flore A liliaceo ex senis scilicet petalis B constante, è fundo calycis C squamosi & veluti tubulati emergentibus: pistillum autem D surgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E trigonum, turbinatum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta G divisum seminibusque fœtum subrotundis H. Tab. 439.

Aphyllanthis speciem unicam novi.

Aphyllanthes Monspeliensium Adv. 190. *Caryophyllus cæruleus Monspeliensium C. B. Pin. 209.*

Hæmanthus.

HÆMANTHUS est plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in sex lacinias diviso, cujus calyx B abit deinde in capsulam C ferè globosam, in tria loculamenta D divisam, seminibusque fœtam oblongis E. His notis addendum est flores Hæmanthi in capitulum F nasci sex foliolis compositum. Tab. 433.

Hæmanthi speciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capensis sive Promontorii Bonæ Spei Stap. 334. Narcissus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor. 137.*

Sarracena.

SARRACENA est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis B in orbem positis constante, calyci C multifolio insidentibus, ex cujus meditullio surgit pistillum D clypeo quodam membranaceo E instructum, quod deinde abit in fructum F subrotundum, in quinque loculamenta G ut plurimùm divisum, seminibusque fœtum H oblongis. Tab. 476.

Sarracenæ speciem unicam novi.

Sarracena Canadensis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Aristolochiæ C. B. Pin. 192. Limonio congener Clus. Hist.*

Sarracenam appellavi à Clarissimo D. *Sarrazin*, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio insigni, qui eximiam hanc plantam, pro summa qua me complectitur benevolentia è Canada misit.

Ahouai.

AHOUAI est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B surgit pistillum C infimæ floris parti D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E carnosum, quodammodo Pyriformem, ossiculo fœtum F ferè trigono G, nucleum condente H. Tab. 434.

Ahouai ſpecies ſunt

Ahouai Thev. Franc. Antarct. *66. Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin.* 434. *Ahouai fructus venenatus J. B.* 1. 337.

Acajou.

Tab. 435. ACAJOU eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C capillamentis D ſtipatum, poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F turbinatum, mollem, cui adnaſcitur capſula reniformis G, ſemine fœta H ejuſdem formæ I.

Acajou ſpeciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia ſpecies C. B. Pin.* 512. *Cajous J. B.* 1. 336.

Genipa.

Tab. 436. 437. GENIPA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B ſurgit piſtillum C poſticæ floris parti D adinſtar clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E plerumque ovatum, carnoſum, in duo veluti loculamenta diviſum F ſeminibuſque fœtum ut plurimùm planis G.

Genipæ ſpeciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex ſpeciebus Genipat Thev. Franc. Antarct.* 19?

Manihot. *Caſſave.*

Tab. 438. MANIHOT eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus piſtillum B abit deinde in fructum C ſubrotundum, tribus capſulis fœtum D ſimul junctis E, oblongis, quæ ſingulæ F nucleum condunt oblongum G.

Manihot ſpecies ſunt

Manihot Theveti, Juca & Caſſavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Viticis obtuſo folio, caule verrucoſo, flore pentapetalo, albido, ex cujus radice tuberoſa ſucco venenato turgida, Americani panem conficiunt Sloane Cat. Plant. Jam.* 41. *Manihot Indorum ſive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin.* 90. *Pluk. Phytog. Tab. ccv. fig.* 1.

Manihot Americana, ſpinoſiſſima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Americanus, urens Hort. Amſtel. in fol. fig.* 10.

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio anguſtiore Plum.

Manihot Americana, ſcandens, Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Camædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA eſt plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C infimæ floris parti D adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ſiliquoſum, plerumque geminum F G, per longitudinem dehiſcentem H ſeminibuſque fœtum oblongis I, foliatis K, ſquamatim poſitis, placentæ L affixis. Tab. 439.

Plumeriæ ſpecies ſunt

Plumeria flore roſeo, odoratiſſimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, anguſtis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtuſis.

Plumeria, ab inventore Clariſſ. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantiſque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaie.*

PAPAYA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore gemino, alio ſcilicet tubulato A & ſtelliformi, ſed ſterili: alio vero roſaceo B ex plurimis petalis C conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F veluti Meloniformem, carnoſum, ſeminibus fœtum G plerumque ſtriatis H, calyptrâ obvolutis I. Tab. 441.

Papayæ ſpecies ſunt

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin.* 431. *Mamœra Luſitanorum Cluſ. Cur. poſt. in fol.* 41.

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A roſaceo, ex quatuor plerumque petalis B conſtante: ex cujus calyce C quadrifolio ſurgit piſtillum D quod deinde abit in fructum E ſphæricum, nuculâ fœtum F ſphæricâ pariter G, nucleum condente H ejuſdem formæ I. Tab. 440.

Sapindi ſpeciem unicam novi.

Sapindus foliis coſtæ alatæ innaſcentibus. *Nucula Saponariæ, non edules C. B. Pin.* 511. *Saponariæ ſphærulæ arboris Filicifoliæ J. B.* 1. 312. *Prunifera racemoſa, folio alato, coſtâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu ſaponario Sloane Cat. Jam.* 184. *Prunifera ſeu Nuciprunifera fructu ſaponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. ccxvij. fig.* 7. *Arbre qui porte des Savonettes, Du Tertre.* 165.

Sapindus, quaſi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis uſum præbet.

Begonia.

Tab. 442. BEGONIA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore gemino, alio ſcilicet ſterili A, ex quatuor petalis amplioribus B & anguſtioribus C compoſito: alio verò roſaceo D ex plurimis petalis E in orbem poſitis conſtante & calyci foliato F inſidentibus: is autem deinde abit in fructum G trigonum, alatum H, in tria loculamenta I diviſum, ſeminibuſque fœtum exiguis L.

Begoniæ ſpecies ſunt

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.
Begonia roſeo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.
Begonia roſeo flore, folio aurito, minor & hirſuta Plum.
Begonia roſeo flore, foliis acutioribus, auritis & latiùs crenatis Plum.
Begonia róſeo flore, folio orbiculari Plum.
Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.

Begoniam appellavit Clariſſ. Plumerius tanquam perenne obſervantiæ ſuæ monumentum erga Illúſtriſſ. virum DD. *Bégon*, Regi ab intimis conſiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443. GUAIAVA eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio flore roſaceo A ex plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, cujus calyx C infundibuliformis abit deinde in fructum D ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F multa ſemina exigua nidulantur.

Guaiavæ ſpeciem unicam novi.

Guaiava Cluſ. Hiſt. App. 1. *Guyabo Pomifera, Indica C. B. Pin.* 437.

Cacao.

Tab. 444. CACAO eſt plantæ genus, auctore Clariſſ. Plumerio, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B conſtante, ex cujus calyce C multifolio ſurgit piſtillum D tubi cujuſdam E multiſciſſi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F Cucumiformem, ſtriatum, ſeminibus fœtum G in quinque ut plurimùm acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I fiſſiles.

Cacao ſpeciem unicam novi.

Cacao Cluſ. Exot. 55. *Amygdalis ſimilis Guatimalenſis C. B. Pin.* 442.

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445. TAMARINDUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem diſpoſitis conſtante: ex cujus calyce C multifido ſurgit piſtillum D quod deinde abit in ſiliquam E compreſſam, aliam F condentem, ſemine fœtam G plano H, ut plurimùm angulato: intervallum autem quod inter duas ſiliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi ſpeciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hiſt. 1748. *Tamarindi J. B.* 1. 422. *Siliqua Arabi-*

ca, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. *Tamarindus Derelside appellata P. Alp.*

Tamariſcus. *Tamaris.*

TAMARISCUS eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce ſurgit piſtillum quod deinde abit in capſulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiſcentem, ſeminibuſque fœtam pappo inſtructis.

Tamariſci ſpecies ſunt

Tamariſcus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticoſa, folio craſſiore ſive Germanica C. B. Pin.* 485. *Tamarix Germanica ſive minor, fruticoſa J. B.* 1. 351.

Tamariſcus Narbonenſis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore ſive Gallica C. B. Pin.* 485. *Tamarix major ſive arborea, Narbonenſis J. B.* 1. 351.

Molle.

MOLLE eſt plantæ genus, flore roſaceo, plurimis ſcilicet petalis in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum abit in fructum Piperis grani æmulum.

Molles ſpeciem unicam novi.

Molle Cluſ. in Monard. 312. *Lentiſcus Peruana C. B. Pin.* 399.

Caryophyllus aromaticus.

CARIOPHYLLUS AROMATICUS eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B in orbem poſitis conſtante, calyci C inſidentibus: Is autem deinde abit in fructum D ovatum, umbilicatum E, unicapſularem F, ſemine fœtum oblongo G. *Tab.* 432.

Caryophylli Aromatici ſpeciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Caryophylli Cam. Epit.* 349.

Corallodendron.

CORALLODENDRON eſt plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longiſſimo, enſiformi B, alis C & carinâ D breviſſimis: ex floris autem calyce E ſurgit piſtillum F teres, membranâ fimbriatâ G obvolutum, quod deinde abit in ſiliquam H veluti nodoſam, bivalvem I K, ſeminibus fœtam quaſi reniformibus L. *Tab.* 446.

Corallodendri ſpecies ſunt

Corallodendron triphyllum, Americanum, ſpinoſum, flore ruberrimo. *Siliqua ſylveſtris, ſpinoſa, arbor Indica C. B. Pin.* 402. *Coral arbor Cluſ. App.* 1. *Coral arbor ſiliquoſa J. B.* 1. 426. *Arbuſcula Corallii Ferr. Flor.* 381.

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, ſpinis & ſeminibus nigricantibus. *Coral arbor, ſiliquoſa, minor, ſpinis & ſeminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio ſingulari, oblongo, ſiliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pſeudoacaciæ ſubtus tomentoſis, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον *Corallum*, *&* Δένδρον *Arbor*, quaſi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. *Figuier.*

Tab. 420. a Hiſt. 184. FICUS eſt plantæ genus floribus, auctore [a] Valerio Cordo, in ipſius fructus A B C cavitate naſcentibus, capillamentis ſcilicet tenuibus ex involucro quodam D F prodeuntibus, quod ſemen complectitur E G ut plurimùm ſubrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus eſt, vel globoſus, quandoque ovatus, ſeſſilis, carnoſus, & mollis.

Ficus ſpecies ſunt

Ficus ſativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roſeo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compreſſo, volemo fructu decumano, coſtato, craſſoque cortice viridi, pallido, intus roſeo H. Cathol. Figue fleur griſe.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, ſubrotundo, albido, ſtriato intus roſeo. *Ficus bipara, oblongo, ſubrotundo fructu, ſatis magno, coſtulato, candidè palleſcente, ſtrigato cortice, intus roſeo, veris præcoquis ſapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus ſativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgò dicta, ſuavi fructu albo, ſciſſurato, oblongo, medio, delicatis micis albis conſtante H. Cathol. La groſſe blanche longue.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albo, mellifluo. *La groſſe blanche, ronde.*

Ficus ſativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æſtatis prodroma, fructu albido, medio, ſuperiùs preſſo, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus ſativa, fructu parvo, ſerotino, albido, intus roſeo, mellifluo, cute lacerâ. *Figue de Marſeille.*

Ficus ſativa, fructu globoſo, albido, omnium minimo. *Ficus Liparenſis cognomento, fructu Pilæformi, ſeſſili, omnium minimo, albo, melicompote H. Cathol*

Ficus ſativa, fructu viridi, longo pediculo inſidente. *Figue verte.*

Ficus ſativa, fructu flaveſcente, intus ſuaverubente. *La groſſe jaune.*

Ficus ſativa, fructu intus & extus flaveſcente. *Figue Medot.*

Ficus ſativa, fructu parvo, fuſco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus ſativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidi purpureo, cæſio fructu majori ſeu magnitudine & formâ Melongenis propinquo, ſcarificato cortice H. Cathol. Groſſe violette longue.*

Ficus ſativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, cæſio fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis extuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus ſativa, fructu violaceo, longo, intus rubente. *Ficus longo fructu medio,*

nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi saporis H. Cathol. Figue Angelique.

Ficus sativa, fructu atro-rubente, polline cæsio asperso. *Ficus sphærico-plano fructu majori, cortice admodum crasso, Lactuco, Bresilici seu moschati coloris, veluti polline asperso albo, punctato, carne granatâ, rubrâ H. Cathol. Grosse Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu globoso, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depresso fructu purpureo, tardè maturascente, corticato, granuloso, lacte turgente, interiùs rubro, dulci acerbescente H. Cathol. Petite Bourjassote.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus, albo, serotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, sponte dehiscente, tardissimæ maturationis, interiùs albo, siccis crassisque micis seu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*

Ficus sativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpurascente. *Figue noire.*

Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamæficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.*

Ficus sylvestri Dioscoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Descript.*

Ficus sylvestris, fructu minori, rotundo, albido. *Ficus sylvestris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immiti, intus rufo, granoso H. Cathol.*

Ficus sylvestris, fructu minori, oblongo, atro-cæruleo. *Ficus sylvestris minori oblongo fuscè cæruleo fructu, minùs acerbo, interiùs rubro, granuloso H. Cathol.*

Ficus Lusitanica, sylvestris, Mori folio.

Ficus Indica, foliis Mali Cotonei similibus, fructu Ficubus simili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Clus. 2. Hanc Clariss. Plumerius mihi affirmavit veram esse Ficus speciem perinde ac sequentes.*

Ficus Americana, Castaneæ folio, fructu globoso, maculato Plum.

Ficus Americana, maxima, folio Citri subrotundo, fructu umbilicato Plum.

Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.

Ficus Americana, folio Citri obtuso, fructu sanguineo Plum.

Ficus Americana, folii Lauri, fructu maximo Plum.

Ficus Americana, Dactyloides, folio subtus argenteo Plum.

Ephedra.

EPHEDRÆ species sunt

Ephedra sive Anabasis Bellon. *Polygonum maritimum, scandens C.B. Pin. 15.*

Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum, maritimum majus, sive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina major J. B. 1. 406.*

Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum marinum, ij Tabern. Icon. 836.*

Ephedra Hispanica, arborescens, tenuissimis & densissimis foliis.

Casia.

CASIÆ species sunt

Casia Poëtica Monspeliensium, an Theophrasti Lob. Icon. 433. *Osyris frutescens, baccifera C. B. Pin. 312.*

Casia Hispanica procerior Myrti folio.

Linagrostis.

LINAGROSTIS species seu potiùs varietates sunt

Linagostris panicula ampliore. *Linagostris Tabern. Hist. 559. Gramen tomentarium. Linum pratense Tabern. Icon. 230. Gnaphalium Tragi sive Juncus Bombycinus J. B. 2. 514.*

Linagrostis paniculâ minore.

EXPLICATIO

EXPLICATIO QUARUNDAM VOCUM,

quibus Rei Herbariæ Scriptores uti ſolent.

ACAULIS & ACAULOS, ſine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi ſedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id eſt Carlina flore ſeſſili.

ACINUS & ACINI ſumuntur pro granis illis densè naſcentibus, ex quibus fructus Sambuci, Liguſtri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, Hederæ, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his eſt ſimile. Uſurpantur etiam Acini pro ipſo ſemine intus latente, ideoque ſæpe præſcribuntur à Medicis uvæ exacinatæ, hoc eſt purgatæ ab acinis ſeu ſeminibus illis quæ γίγαρτον dicuntur. *De Nat. Stirp.*

ADNATA ſeu ADNASCENTIA, *Cayeux*: nova germinatione ſub terra prodeunt adnata in Lilio, Narciſſo, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

ALA ſumitur, 1. pro cavo illo anfractu ſeu ſinu inter caulem & folium vel ramum poſito, unde nova proles A egredi ſolet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava ſinuſque idem ſibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolverit. Cum igitur flos è foliorum alis naſci dicitur, intelligendus eſt prodire ex illo ſinu ſeu angulo qui conſtituitur à caule & foliis coeuntibus: ſimilitudine ducta ab alis ſeu axillis humanis, quæ ſumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè, *Les aiſſelles des plantes* 2. Alæ dicuntur etiam [a] petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam poſita, Gallis *Les aîles des fleurs legumineuſes*. 3. Habentur pro extremis tenuibus ac membranaceis ſeminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences aîlées*. 4. Uſurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ ſecundùm caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur [b] A, B, C, D, E, *Tige aîlée*. *Tab. 468.* a *Pag. 74.* b *Tab. 475.*

ALBURNUM, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis exiſtimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, ſeu materies tenerior poſt aliquot annos induranda: nam quotannis ferme ſuperficies alburni materiei jam induratæ adhæreſcens revera induratur ipſa, ſuperficie alterâ quæ cortici ſubeſt ſeſe dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil ſunt quàm alburni pars ſpatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor ſpectanda

ſunt 1° Cortex omnibus notus; 2° liber ſeu cortex interior in aliquibus arboribus ab alburno ſeparabilis & in prætenues philyras acu ſeparandus, quæ Papyrus antiquorum. 3° alburnum ipſum. 4° materies ſeu lignùm.

AMENTACEUS FLOS. *Chaton.* pag. 580.

APICES, *Sommets.* pag. 69. 70.

ARBOR, eſt plantæ genus perenne, excelſum, ſimplici trunco ſeu caudice craſſo, duro, brachiatoque donatum. Arborum ſolemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice ſtatim ſimplici caudice, brachiatum ramis, circuloſum, diſſolutuque contumax aſſurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cùm de Cerealibus agitur; dicitur acus illa tenuis, eminens, è gluma ſive folliculo grani. *La barbe du blé.*

ARTICULATIO eſt connexio partium, quæ articulis ſeu geniculis conſtant; quales ſunt plurimarum plantarum ſiliquæ; Ornithopodii ſcilicet, Coronillæ, Securidacæ, quæ ſolubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articuloſæ* appellantur, & *articulatim* ſeu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ ſe ferunt, *articuloſæ* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articuloſa* dicitur ſeu *geniculata*. *Internodium*, ut ait Ruellius, dici conſuevit ſpatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priuſquam in folia explicentur, centiſſimique Turiones qui edendo ſunt, *Aſparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde tranſlatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro poſita, circa quam aliæ partes diſponuntur, *Axis*, vel *columen* dici poteſt: Gallis *Ame*, *Noyau*, *ou Poinçon.*

BACCA, *Baye.* Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc intereſſe putant, quòd acini inter fœtus minutiores herbarum, fruticum, arborumve denſiùs enaſcantur; bacca verò diſperſiùs & rariùs. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, *à deux batans.* Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ ſecundùm longitudinem dehiſcit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICE, Res Herbaria, à voce Græca Βοτάνη *Herba*: Βοτάνη autem à βοτὸς *eſca*, quod à βόω paſco: multa enim animalia paſcuntur herbis. *La Botanique, ou la Science des Plantes.*

BRACHIA, in arboribus ſunt rami craſſiores, in quos truncus dividitur, ſimilitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius, *Æneid. 6.*

In medio ramos, annoſaque brachia pandit
Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe*, *Ognon.* Radices rotundæ ſuis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix*.

CALYPTRA, *Coiffe.* Involucrum tenue quorundam ſeminum Granadillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod ſurſum deorſumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici conſuevit. Si magnitudine ceſſerit *Capitulum*: à quo multa herbarum capitulata viſuntur faſtigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extuberant in capitula, unde & *capitatum* Porrum ſibi nomen uſurpavit. Sic radix quæ tubere globoſo concrevit, ſibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capſule*. Uſurpatur pro theca ſeminum, ſive illa craſſa vel tenuis ſit, ſive mollis aut dura. Fructus unicapſularis, bicapſularis, tricapſularis, multicapſularis; hoc eſt in duas,tres,aut multas capſulas diviſus.

CARACTER plantarum, eſt nota illa propria, quâ genera plantarum inter ſe diſtinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei [a] *Carina*, & folia Aſphodeli [b] *Carinata*, dicuntur. a Pag 74. b Tab 449.fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribuſque donari ſolet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem intereſt, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. Caulis alatus: vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, ſi contorta criſpentur, Cirri mutuantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibuſdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS: *Mains*, *Vrilles*. [c] Capillamenta illa intorta, ut cincinnus, *Claviculi*, *Claviculæ* vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminoſæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis ſuis, quaſi manibus, quidquid eſt nacta, complectitur. c Tab. 466. *De Senect.*

COMA, ex Ruellio quidquid hilari venuſtate crinium modò, ſumma ramorum vel coliculorum exornat, ut frondes cùm foliatum eſt cacumen. Sæpe & Corymbi & flores ſua venere comant.

CONUS eſt turbo inverſus, ut ait Ruellius, id eſt corpus ex orbiculata baſi in acumen ſenſim deſinens, pyramidis adinſtar. Fructus Pinus, *coniformis* ſive *conus dicitur*. Tubus coni trunci æmulus: Vide *Murucuia*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi ſolet, effigiem repræſentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederæ fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Ederæ loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad deſcribendam formam orbicularem fructuum & florum Elychryſi, Cepes, Allii, & ſimilium. *Lib.16, cap. 34*

CRENÆ, *Crenelures*; ſunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris inciſuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, ſicuti quæ per ambitum ſecta & ſerræ modo denticulata doctis appoſitè ſerrata traduntur. Inciſuræ crenatæ obtuſiores ſunt ſerratis. Vide *Tab.* 450. *fig.* 13.

CUBITUS, *Coudée.* Quantum ab externa cubiti flexura uſque ad ſummum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum aſſurgens; ſemicubitalis, ſeſquicubitalis.

CULMUS, *La tige des eſpéces de Blé & de Chien-dent.* Caulis Cerealium ſeu Calamus appellatur: unde *plantæ Culmiferæ.*

CYLINDRUS, *Cylindre.* Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindraceus, qui Cylindri formam refert.

Tom. I. 76. & 82. CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ ſativæ vulgò, à Joanne Bauhino tamen pro calice ejuſdem floris uſurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à ſimilitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé.* Quod dentium vel ſerræ in modum inciſum eſt: inciſuræ denticulatæ acutiores ſunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia.*

DIGITATUS. Quod inciſuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum eſt: folia digitatim diſpoſita, Quinquefolii ſcilicet, Cannabis, Viticis. *Feüilles en main ouverte, ou en éventail ouvert. Tab.* 454. *fig.* 22. & *Tab.* 457. *fig.* 25. & 26.

DISCUS, *Diſque.* pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloiſon.* Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan.* Vide *Spithame.* Planta dodrantalis, ſeu dodrantem alta.

ECHINUS eſt, inquit Ruellius, quidquid numeroſa congerie aculeorum ſtipatur, ſive tegmen, ſive caput, ſive cacumen: ſic dictus, quod globoſo ſpinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Caſtaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré.* Inciſus propemodum cordis formâ, ſeu cujus margo introrſum excavatur. [a] Moriſono Acetoſæ ſpecies quædam appellatur. *Acetoſa rotundifolia, repens, Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente*, hoc eſt folio emarginato vel cordiformi.

[a] *Hiſt. Oxon. Part.* 2. 583.

EMBRYO: tenerrimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi geſtiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante.* Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratenſe, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii ſpecies omnino videtur accedere, etiamſi flore ſit diverſo. Nymphoides toto habitu Nymphææ ſpeciem ſe declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange.* Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes ſecantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata ſunt. Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fiſtulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales ſunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium est arborum herbarumque. Ejus definitionem, vide pag. 67.

FLOS AMENTACEUS, pag. 580.

FLOS APETALOS, pag. 72.

FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73. & 76.

FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.

FLOS COMPOSITUS, pag. 72.

FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.

FLOS FOECUNDUS, *Fleur nouée*. Qui embryoni adhærescit: quales sunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.

FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS GALEATUS. Qui Galeæ speciem refert. *Fleur en casque*.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.

FLOS LABIATUS, pag. 73.

FLOS LILIACEUS, pag. 74.

FLOS MONOPETALOS, pag. 73.

FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73. &

FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.

FLOS PERSONATUS, pag. 73. &

FLOS PETALODES, pag. 72.

FLOS POLYPETALOS, pag. 73.

FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.

FLOS RADIATUS, pag. 74.

FLOS ROSACEUS, pag. 74.

FLOS ROTATUS, pag. 73.

FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS SIMPLEX, pag. 72.

FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36. & 38.

FLOS STAMINEUS, pag. 72.

FLOS STERILIS, *Fausse fleur*. Qui nulli embryoni adhærescit: quales sunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.

FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.

FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo sumitur nunc solummodo pro iis foliis, quæ nascuntur ex radicibus, aut cauli ramisque innascuntur: nam quæ folia florum vocari solebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ scriptoribus appellantur.

Folia spectari possunt ratione structuræ, superficiei, formæ, crassitiei vel tenuitatis, incisuræ, situs, & magnitudinis.

Ratione structuræ, folia simplicia sunt vel composita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucoio, Caryophyllo. *Composita* verò eidem pediculo vel costæ plurima adhærescunt, Rosæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione ſuperficiei & formæ, folia plana ſunt, convexa, globoſa, lævia, aſpera, villoſa, hirſuta, aculeata. Folia *plana* ratione formæ, *orbiculata* ſunt & quaſi *circinatæ rotunditatis* [a] Nummulariæ: *Circinata & aurita* [b] Aſaro: *Lanceolata* [c] Origano: [d] *Subrotunda* Androſæmo: [e] *Angulata* Bryoniæ Canadenſi: *Lunata* Murucuiæ: *utrinque acuta* [f] Nerio: *Longa & anguſta* [g] Caryophyllo, Graminique: *Ovata in acumen deſinentia* [h] Cannabi luteæ fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* ſunt, *cava* ſeu *tubulata* Cepæ & [i] Aſphodelo minori: *Cylindracea ſolida* Kali & multis Sedi ſpeciebus: *Trigona* Ficoidi: *Angulata* Cereo Peruviano & Euphorbio: *Globoſa* Melocacto: *Carinata* [k] Aſphodelo majori.

a Tab. 447. fig. 1
b Ibid. fig. 2.
c Ibid. fig. 3.
d Ibid. fig. 4.
e Ibid. fig. 5.
f Tab. 448. fig. 6
g Ibid. fig. 7.
h Ibid. fig. 9.
i Tab. 447. fig. 9
k Ibid. fig. 10, 11.

Ratione craſſitiei vel tenuitatis, *Carnoſa* ſunt Portulacæ & multis Sedi ſpeciebus: *Craſſa* & *Tomentoſa* Verbaſco: *Tenuia* Hyperico.

Ratione inciſuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter inciſa* crenis vel ſubrotundis aut acuminatis ſecantur: vel *Denticulata* ſunt *Serrataque* Roſæ: vel *Criſpa* ut [l] Phyllitidi criſpæ J. Bauh. aut *Undulata* ut [m] Linguæ Cervinæ maximæ, undulato folio auriculato per baſim H. R. Par. Nonnulla *Tridentata* ſunt, [n] Trifolio ſcilicet Hepatico C. B. & Aceri Monſpeſſulano. Quædam [o] *Sagittata*, ut Sagittæ aquaticæ, ſeu Ranunculo folio ſagittato. Folia *altè inciſa* ſeu *multifida*, vel ad coſtam vel ad baſim uſque dividuntur, ad [p] Artemiſiam, [q] Achantum, [r] Ceterac, [ſ] Melianthum accedentia. Folia [t] Bryoniæ Zeylanicæ, [u] Ricini, [x] Hellebori, inciſuras habent ut manus humana, ſeu *Digitata* ſunt, Gallis *Feüilles en éventail ouvert, ou en main ouverte*.

Folia compoſita, vel pediculo inſident, vel coſtæ adhærent ſimplici aut ramoſæ. *Compoſita pediculo inſidentia* bina ſunt Fabagini; terna trifolio & [y] Elleboro Aldini; quina, vel plura Vitici, Quinquefolio, Tormentillæ. *Folia coſtæ ſimplici innaſcentia*, vel alterno ordine vel bina è regione diſponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in [a] Aſtragalo; nullo quandoque impari claudente, ut in [b] Orobo: nonnunquam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemadmodum in [c] Agrimonia obſervare eſt. Quæ coſtæ ramoſæ innaſcuntur, avium volantium pennas non malè repræſentant, ut folia Apii, & [d] Angelicæ; vel tenuiter laciniata ſunt ut [e] Fœniculi & [f] Mei.

l Tab. 451. fig. 16.
m Ibid. fig. 17.
n Tab. 454. fig. 21.
o Tab. 455. fig. 23
p Tab. 450. fig. 14.
q Tab. 452. fig. 18.
r Ibid. fig. 19.
ſ Tab. 453. fig. 20
t Tab. 450. fig. 15.
v Tab. 454. fig. 22.
x Tab. 457. fig. 26.
y Tab. 456. fig. 24.
a Tab. 458. fig. 27.
b Tab. 458. fig. 28.
c Tab. 459. fig. 29
d Tab. 460. fig. 30
e Tab. 184.
f Tab. 165.

Ratione ſitus, alterna, conjugata, verticillata dicuntur. Alaterno [g] *Alterna* ſunt; [h] Phyllireæ *Pinnata* ſeu *bina ex adverſo poſita*; Rubiæ [i] *Verticillata*. Quæ pediculo carent, vel acuta baſi cauli affiguntur, vel [k] aurita caulem amplectuntur, vel ab ipſo caule tranſadigi videntur, ut [l] Perfoliata.

Ratione magnitudinis, *Ampliſſima* ſunt Lappæ, Colocaſiæ, Muſæ; *Mediocria* Aro, Biſtortæ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

g Tab. 461. fig. 31
h Ibid. fig. 32.
i Tab. 462. fig. 33
k Tab. 462. fig. 34.
l Tab. 463. fig. 35.

FOLLICULUS. Theca membranacea ſeu foliacea quæ fructum vel ſemen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté*. Fornicis in modum arcuatus: unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & ſemine compactum eſt, fre-

quenter tamen pro eo quod involucro perinde quaſi carne & ſeminio coactum eſt, accipi ſolet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Arbriſſeau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimùm multiplici, quæ ad juſtam magnitudinem arboris non aſſurgit, ut Malus Punica, Roſa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articuloſæ, nodoſæ. Vide *Articulatio.*

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA; *Bâle.* Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies plantæ exterior.*

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis ſingulis annis perit novo deinde renaſcente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & ſemine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra ſpatium duorum vel trium annorum ſua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, niſi novis renaſcentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, ſed reſtibili radicis fœcunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, ſive Hortum ſiccum appellant, collectionem plantarum exſiccatarum quæ in codicibus vel capſis aſſervantur, ut quavis anni tempeſtate inſpici poſſint.

IMBRICATUS. *Plié en goutiere.* Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava ſunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vaſa, coni inverſi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ ſe ferunt.

INTERNODIUM, ut ait Ruellius, dici conſuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effuſam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & ſimilium plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, ſunt partes extremæ particulatim decoris causâ conciſæ, orarumque ſummarum cæſuræ: inde folia membratim per flexuras digeſta vel nativis ſegminibus diſcreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus.*

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta diviſus, hoc eſt in plures cellulas ſeu partes ſeptis intermediis diſcretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium deſcriptione ſumitur pro quolibet flore, granoque, gluma obvolutis: ſic, ex Dioſcoride, Avena dependentes veluti parvulas locuſtas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punica Malo, *Putamen*, quod ab uſu cibario prorſus abhorret. Edules tamen intus concipit acinos. *Lib. 2. cap. 116.*

MALLEOLUS. *Croſſette*, eſt novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à ſimilitudine Malleoli. Vitis ſeri ſolet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé*. Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior ſeu foliaceus, ut Leucoio, Lunariæ, aliiſque, vel craſſior & quaſi anulatus, ut Tordylio.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius* : *d'une ſeule feuille*. Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici poteſt acumen in quod pars quæcumque deſinit. Vide *Turbo*.

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapſularis, id eſt in plurimas capſulas diviſus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in faſces collecta. Latini *Muſcaria* vocitarunt; à flabri ſimilitudine, cujus ventilatu muſcæ conviviis abiguntur. Flores Elychryſi, Eupatorii, in faſciculum laxum & orbiculatum collecti in muſcarium naſcuntur.

NOTA PROPRIA Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quâ ſpecies ejuſdem generis inter ſe diſtinguuntur : ſic Ranunculus pratenſis, erectus, acris C. B. notâ ſuâ ſpecifica differt à Ranunculo montano, hirſuto, humiliori, Narciſſi flore C. B.

NUCAMENTUM. Idem ſonat quod flos Amentaceus. Cæterùm, ea quæ callo ſquamatim compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in oſſea capſula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca : 2. pro cohærentibus bulbis in quos Allii caput extumuit, qui ſeorſim conſiti novam procreant ſobolem.

Tab. 206. OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus ſeu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Perſicis.

PALUS. Menſura eſt ſimul conjunctorum & cohærentium quatuor digitorum. Planta palmaris, ſemipalmaris, ſeſquipalmaris.

PANICULA. Ea florum ſeminumque Cerealium plantarum diſpoſitio, qua non in ſpicam colliguntur, ſed latiùs effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette*. Lanugo illa, quæ ſeminibus Carduorum aliarumque inſidet, & in auras evaneſcere ſolet, ex plurimis tenuibuſque villis quaſi radiatim poſitis conſtans.

PEDALIS, id eſt peda longa. Planta pedalis, bipedalis, ſemipedalis, ſeſquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius : id eſt quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capſulis fructuum affixa, cui ſemen ipſum adhæreſcit & à qua alimentum ipſi ſubminiſtratur.

PLANTA. pag. 54. Planta eſt nomen genericum Arbori, frutici, ſuffrutici, herbæ conveniens. Planta *annua, bima*, *trima*, *perennis*, *ſempervirens*.

Vide,

Vide *Herba*. Planta *maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, que in maris fundo gignitur: *paluſtris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quaſi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis conſtat.

PULPA. Pars illa fructuum medulloſa, quæ pultem craſſitie ſua refert. Pulpa Caſſie & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, eſt quod inter verſus aut ſulcos eminulum protumet: dictus quòd quandam refert pulvinorum, in quibus ſedemus, ſimilitudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem aſſurgens. Placenta fructus Cynogloſſi eſt Pyramidata.

RADIX Plantæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum foliis cauli, ramulis, cæteriſque partibus per quoſdam quaſi tubulos impertitur. Radices ſpectari poſſunt ratione contextus, ſtructuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carnoſæ* ſunt, Lilio, [a] Croco, [b] Iridi; aliæ *carnoſæ fibris intertextæ*, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ lignoſæ, Pyro, Pomo.

Ratione ſtructuræ, vel fibratæ ſunt, vel ex aliis radicibus compoſitæ, vel ſquamoſæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillaceæ* ſunt, ſeu capillitio donatæ ut [c] Cerealibus, vel ex fibris craſſioribus coaleſcunt ut [d] Violæ, Primulæ veris; [e] nonnullæ ex his latè ſparguntur & evagari poſcunt.

Radices *ex aliis compoſitæ*, vel brachiatæ ſunt, Quercui, Ulmo; vel fibris craſſioribus conſtant quàm ut fibratæ dici poſſint, uti [f] Althææ; nonnullæ [g] *Napiformes* vocantur Aſphodelo, Pæoniæ, in multa capitula extuberantes; aliæ *grumoſæ*, ut nonnullis [h] Ranunculi ſpeciebus. Aliæ *tuberoſæ* in duplicem ordinem digeſtæ, quarum una alteri inſidet, [i] Gladiolo ſcilicet & Croco. Aliis tubercula ſunt ad altera affixa, [k] Fritillariæ ſcilicet, [l] Colchico. Radices [m] *ſquamoſæ* ex plurimis ſquamis coaleſcunt axi cuidam affixis, vel denticulis tantùm inciduntur & ſquamoſarum ſpeciem præ ſe ferunt, ut [n] Dentariæ. [o] *Bulboſæ* ex tunicis conflantur ſe excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cepæ, Narciſſo, Hyacintho.

Ratione formæ, vel *ſphericæ* & *tuberoſæ*, [p] croco, [q] bulbocaſtano, [r] Cyclamini; vel *ovatæ* [ſ] Orchidi. Nonnullæ compreſſæ, & quaſi *palmatæ*, nonnullis [t] Orchidis ſpeciebus; rectæ ceu palus in terram depactæ, [u] Raphano; [x] geniculatæ, polygonato, Iridi.

a Tab. 468.
b Tab. 467.
c Tab. 470.
d Ibid
e Tab. 471.
f Tab. 481.
g Tab. 179. GG.
h Tab 473.
i Tab 190.
k Tab. 201.
l Tab. 182.
m Tab. 196.
n Tab. 110.
o Tab. 472.
p Tab 468.
q Tab. 181.
r Tab 468.
ſ Tab. 248. fig. 14.
t Tab. 248. fig. 15.
u Tab. 473. 469.
x Tab. 467.

RADICULA à recentioribus Phyſicis habetur pro tenui illa radice qua donatur corculum ſive germen ſeminis in tubum prima germinatione ſeſe explicans. Pars verò ſuperior ejuſdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari ſolet in caulem & frondes abitura.

SEMEN eſt plantæ pars, quæ terræ commiſſa ſimilem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen calloſum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale eſt ſemen Pyri, Mali, Cydoniæ; *Semence à pepin*: *ſemen oſſeum* è contra durum eſt Meſpilo.

SEMIFLOSCULUS, pag. 74.

SEPTUM INTERMEDIUM, Vide *Loculamentum*.

SERRA. Vide *Crena*.

SILIQUA. Gousse, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala*.

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi*. Florum & seminum dispositio densa & oblonga accedens ad spicam Cerealium Tab. 464.

SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, spatium est quod capit humana manus à summo pollice usque ad summum minimum digitum extensa : quæ mensura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta est.

Lib. 7. cap. 3.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Caneleures*. Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora sunt, quæ protuberant, sicuti cava, canaliculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuscemodi striis est præditus, aut striaturis exasperatus.

STOLONES, *Drageons ou Petreaux*. Coliculorum soboles, inquit Ruellius, inutilisque fruticatio è radicibus, quibus evulsis plantantur Coryli, Sorbi, Mespili, Fici.

SUFFRUTEX, *Sousarbrisseau*. Planta perennis, dura, lignosa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis simplex ac individuum oritur, quale præsertim germen apparet: Gallis *Bourgeons*.

TALEA, *Bouture*. Ramus utrinque abscissus, qui in terram defixus pali instar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque*. Tegmen tenue durum & fragile quorundam seminum,

THALAMUS. *Couche*, pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa densa, quâ folia caulesque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbasci tomentosâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, seu spirales fistulæ, sunt organa quædam tubulata à Clariss. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura instituta videntur. Quælibet autem fistula aliud nihil est quàm lamella quædam tenuis G H in spiram convoluta & in tubum E angustata, cujus structura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut spiræ sibi mutuò adhærescant : sublato enim digito, vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum similis. Facilè quovis ferme anni tempore deprehenduntur fistulæ illæ spirales in Rosa, Viburno, Tilia, cæterisque; si earum surculi teneri fragilesque rumpantur, quo planè modo exhibetur surculus Rosæ A. B. Lanugo enim illa quæ inter partes disruptas occurrit, microscopii ope deprehenditur fasciculus trachearum, quarum spiræ ab invicem disjunctæ sunt, quales exhibentur Icone DC. Consule Malpighium, accuratissimum naturæ exploratorem, qui fusiùs de his agit. Quod ad usum trachearum attinet, ad alimenti motum urgendum comparatæ videntur : succum enim nutritium duabus potissimum de causis ad superiores plantarum partes ascendere probabile est : 1. à motu terræ, quo juxta

Tab. 475.

naturæ leges ultra terræ ſuperficiem longè impulſus in utriculos plantarum ſeſe inſinuat, ut cenſet præſtantiſſimus Philoſophus Petrus ſylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum ſocius, & præceptor meus admodum obſervandus: 2. aëris vi elaſticâ in tracheis concluſi: namque quò magis ille rareſcit aut denſatur diu noctuve, cœlo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliaris aut auguſtatis tracheis vaſa utriculique viciniores ſucco nutritio turgentes comprimuntur, ideoque ſurſum vel deorſum, celeriùs aut tardiùs ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inverſæ metæ ſpeciem exhibet, inde turbinata conſpicitur Pyrorum forma: ſic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverſo habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem eſſe mutatis ſolum formis nemo dubitabit. Namque ſi rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea ſit turbinis facies, dicetur turbinari: contrà, ſi rem elatiori figurâ in arctioem, protrahi contempleris, dum in acutum faſtigetur, aptiùs credetur mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina: namque cùm vernum tempus appetit, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præcluſis adhuc florum calycibus, quoſdam quaſi turiones olus ſubminiſtrat in quibus floris primùm, mox ſeminis fœtus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, ſeu involucrum nonnullorum ſeminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Uſurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ ſepto intermedio ſiliquarum utrinque adhæreſcunt, & dehiſcere ſolent tanquam fores bifidæ: ut in braſſica, Leucoio, cæteriſque obſervare eſt.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum eſt, ab inſtrumenti muliebris ſimilitudine dictum quod fuſo vertendi gratia ſolitum eſt adhiberi: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati ſunt, vel verticillatim ad caulem poſiti: *Fleurs rangées par anneaux & par étages*.

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quaſi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum: unde viminei caules & rami, hoc eſt lenti & flexiles.

VITICULÆ ſunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum; Gallis *jets rampans*.

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium eſt, umbilicus appellatur, maximè ſi cavum ſit; ab umbilico humano ſimilitudine ductâ. Si verò eminens, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA ſeu DIGITUS, *Pouce*. Sumitur nunc pro duodecima parte pedis: folium unciale, biunciale, ſemiunciale, ſeſquiunciale.

UNGUIS, *Onglet*. Ungues, ut ait Ruellius, in Roſis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas ſuorum foliorum partes, quibus in capite ſuo cohærent decoloreſque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo inſolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutili-

que refereiantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuſcemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aſpergine contractâ ſentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capſula*.

UTRICULUS. Sæpe uſurpatur pro capſula ſive loculamento, quandoque pro cellulis ſeu ſaccis in quibus ſuccus nutritius plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

INDEX
GENERUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, cæteri verò Tabulam indicant.

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, cæteri tabulam indicant.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

Extrait des Regiſtres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Meſſieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre de Monſieur Tournefort, intitulé *Inſtitutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage meritoit d'être imprimé. Fait en l'Aſſemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secretaire*.

JOSEPHI PITTON TOURNEFORT, AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiæ Regiæ Scientiarum Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ,

IN QUO

Plantæ 1356. *munificentiâ* LUDOVICI MAGNI *in Orientalibus Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur.*

REI HERBARIÆ STUDIOSIS,

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S. D.

SEXCENTIS & ſeptuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentiâ definitis, earumque ſpeciebus 8846. εὐμεθόδως recenſitis in Inſtitutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ ſunt; huc nervos omnes contendendos, huc induſtriam omnem conferendam exiſtimavi, Philobotani chariſſimi, ut novis plantarum generibus ac ſpeciebus βοτανικὴ, meæ à puero deliciæ, amplificaretur. At verò cum præſtantiſſimos hac in arte viros falcem in Europæas meſſes abundè jam injeciſſe animadverterem, nihil ſatius putavi quam Orientales luſtrare plagas, ut rariores plantas, eaſque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos uſus ex eorum monumentis revocarem, ſuiſque generibus adjungerem. Conſilium non tantum probavit, ſed etiam animos adjecit munificentiâ ſuâ Regum ille poſt hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ ſtudioſiſſimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipſum Illuſtriſſimis Viris, qui pro publica ſalute ſemper excubant, ſummo Galliarum ac Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain;

D.D. Guidone Crescentio Fagon Archiatrorum Comite; D.D. Joanne Paulo Bignon Comite Consistoriano, Academiæ Regiæ Præside. Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litterisque commendatitiis instructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non solum ex Academiæ Regiæ Scientiarum suffragio, sed ex animi mei sententia: primum quidem Andream Gundelsheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquisitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba fefellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honestum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, superiorem, quòd sciam, neminem.

Ergo Massiliâ solvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Prosequitur surgens à puppi ventus euntes,

Et tandem antiquis Curetûm allabimur oris. Æneid. 3.

[a] Cretam scilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde [b] Cimolo, [c] Melo, [d] Siphno, [e] Seripho, [f] Paro, [g] Naxo, [h] Amorgo, [i] Io, [k] Anaphe, [l] Thera, [m] Therasiaque, [n] Mycono, [o] Delo, [p] Rheneia, [q] Syro, [r] Gyaro, [s] Ceo, [t] Helena, [u] Scyro, [x] Teno, [y] Andro, [z] Samo, [a] Patmo, [b] Chio, [c] Lesbo, aliisque Maris Ægæi insulis tum Cycladibus tum Sporadibus incredibili quadam cum voluptate sic peragratis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam vel historiam vel plantam vestigium poneremus, Constantinopolim tandem accessimus. Postquam autem amplissi-

a *Candie.*
b *L'Argentiere.*
c *Le Milo.*
d *Sifanto.*
e *Serfo.*
f *Paros.*
g *Naxie.*
h *Amorgo.*
i *Nio.*
k *Nausio.*
l *Santorin.*
m *Isle vis-à vis de Santorin.*
n *Mycone.*
o *La petite Delos.*
p *La grande Delos.*
q *Syra.*
r *Joura.*
s *Zia.*
t *Macronisi.*
u *Skiro.*
x *Le Tine.*
y *Andros.*
z *Samos.*
a *Patmos.*
b *Scio.*
c *Metelin.*

mam illam civitatem ſeu potius orbis miraculum luſtraviſſemus, Pontum Euxinum Trapezuntem uſque ita ſuperavimus naviculâ, ut quotidie appelleremus, ac plantis hac illac avidè exploratis, in orâ pernoctaremus nunc in Bithynia, nunc in Ponto, Paphlagonia, vel Cappadocia, nec unquam ſine fructu. Non minori cum alacritate per Armeniam utramque, Iberiam ſeu Georgiam, Perſarumque finitimas Provincias ac * Caucaſi cubitos Caſpioſve montes ſpatiati ſumus, contemplatione pulcherrimarum rerum non recreati tantum, ſed porro magis ac magis invitati. Itaque rurſum in Armeniam reverſi ad Olympum Aſiæ montem pervenimus viâ per Galatiam ſeu Gallo-Græciam inſtitutâ, ulteriuſque progreſſi Myſiam, Phrygiam, Æolidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitatibus inſignioribus Smyrna ac Epheſo perluſtratis, cùm jam peſtis in Syria ac Ægypto dirè graſſaretur, Galliam commodâ navi etiamſi parum ſecundis ventis adepti ſumus. Vos nunc, Philobotani Chariſſimi, quas ſummo cum labore nec ſine frequenti capitis diſcrimine collegimus herbas, orientales illas gazas (ſunt enim plures 1300.) ſupervacuis opibus anteponendas nobiſcum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera ſua relatas, in altera Editione Inſtitutionum Rei Herbariæ ad cæteras ſpecies ejuſdem generis aliquando referendas. Harum omnium deſcriptiones quibus diſponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyrenæis, Hiſpania ac Luſitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, ſi cum vita valetudo & cum valetudine otium ſuppetat : atque etiam inducor in illam ſpem eas ſuis iconibus ornatum iri quibus

* ἀγκῶνες τοῦ Καυκάσου *Strab. lib.* 11.

Res Herbaria carere nequit sine magno sui splendoris dispendio. Valete interim, Philobotani charissimi, ac labores nostros æqui bonique consulite. Ego quod in me est desiderari à vobis numquam patiar, si placere sensero officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D.O.M. gratias agite. Lutetiæ Parisiorum ex Horto Regio. Postridie Kal. Januarii. M. DCCIII.

TABULÆ GENERUM

RECENS INSTITUTORUM

IN HOC COROLLARIO.

COROLLARIUM INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragoræ speciebus addenda sequens.*

Mandragora foliis asperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.

Eadem floribus subalbidis. *Prioris varietas.*

Pag. 77. speciebus Belladonæ addenda sequens.

Belladona Orientalis, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.

Pag. 78. speciebus Polygonati addenda sequens.

Polygonatum Orientale, latifolium, flore parvo.

Pag. 80. speciebus Gentianæ addendæ sequentes.

Gentiana Orientalis, amplissimo & acutissimo Asclepiadis folio.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, candidissimo.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, ex albo virescente. *Prioris varietas.*

Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrtifolia, flore magno, cæruleo.

Pag. 82. Convolvuli speciebus addendæ sequentes.

Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, angusto auriculato folio Bocc. Mus. Tab. 33. in hortis satus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvensem C. B. Pin. plurimum accedit.*

Convolvulus argenteus, angustifolius, umbellatus, partim erectus, partim supinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*

Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villosus.

Convolvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.

Convolvulus Orientalis, humifusus, Pilosellæ foliis.

Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore suaverubente.

Pag. 85. Tithimali speciebus addendæ sequentes.

Tithymalus Creticus, Characias: angustifolius, villosus & incanus.

Tithymalus Creticus, supinus, Herniariæ folio.

Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutissimo & glauco, caule purpureo.

Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.

Tithymalus Græcus, Helioscopius, maximus, foliis eleganter crenatis.

Tithymalus Orientalis, palustris, tuberosa radice, Lathyridis facie.

Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.

Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio, villoſus, flore lunato.
Tithymalus Orientalis, minimus Nummulariæ folio.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio, flore magno, criſtato.
Tithymalus Orientalis, Anacampſerotis folio tenuiſſime ſerrato, flore minori, non criſtato.
Tithymalus Orientalis, latiſſimo folio glauco & glabro.
Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villoſo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
Tithymalus Orientalis, longiſſimo & anguſtiſſimo folio.
Tithymalus Orientalis, Cypariſſias, patulus, foliis ſuperioribus haſtatis, flore minimo.
Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoſo.
Tithymalus Orientalis, Lini folio acutiſſimo.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
Tithymalus arboreus, humilior & patulus, anguſtiore folio. *Prioris varietas.*

Pag. 90. Cotyledonis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon major, Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
Cotyledon Cretica, tuberoſa radice, flore luteo, parvo.

Pag. 91. Apocyni ſpeciebus addendæ ſequentes.

Apocynum Bithynicum, arbores altiſſimas ſcandens, folio ſubrotundo. *Periploca latifolia Wheel. Itin.*
Apocynum folio ſubrotundo, ex viridi & flaveſcente variegato.

Pag. 93. Periplocæ ſpeciebus addenda ſequens.

Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macrorizà P. Alp. Exot. 61.*

Pag. 93. Aſclepiadis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aſclepias ſiliquâ bifido mucrone C. B. Pin. 303. *Aſclepias Cretica Cluſ. Hiſt. App. 1. tom. 1. cclv.*
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore purpuraſcente, caule firmo.
Aſclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flaveſcente.
Aſclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
Aſclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flaveſcente, fructus mucrone bifido & introrſum incurvo.
Aſclepias Orientalis, ampliſſimo folio ſcandens, flore vario.

Pag. 94. Malvæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Malva Cretica, minor, hirſuta.
Malva Cretica, annua, altiſſima, flore parvo, ad alas umbellato.
Malva Orientalis, erectior, flore magno, ſuave-rubente.

Pag. 97. Alceæ ſepeciebus addendæ ſequentes.

Alcea Cretica, hirſuta.
Alcea Orientalis, fruteſcens, foliis tripartitis flore parvo.

Pag. 102. *ſpeciebus Bryòniæ addendæ ſequentes.*

Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.

Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, ſubtus hirſutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. *Tamni ſpeciebus addenda ſequens.*

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. *Cucumeris ſpeciebos addenda ſequens.*

Cucumis ſativus & ſerotinus, fructu villoſo.

Pag. 104. *Melonis ſpeciebus addenda ſequens.*

Melo ſerotinus & diu durans, fructu parvo, ſtriato, globoſo.

Pag. 106. *Anguriæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Anguria carne flaveſcente, ſemine nigro.

Anguria carne rubente, ſemine nigro, majori.

Anguria carne rubente, ſemine rubro, minori.

Pag. 108. *Campanulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Campanula Cretica, caulibus ſupinis, foliis inciſis, flore oblongo.

Campanula Cretica, arvenſis, flore maximo.

Campanula Cretica, foliis longioribus, inciſis, flore magno.

Campanula Cretica, caulibus ſupinis, flore maximo, pelviformi.

Campanula Cretica, folio ſubrotundo, flore parvo.

Campanula foliis profunde inciſis, fructu duro. *Medium Dioſcoridis Rauvvolf.* 284.

Campanula foliis profunde inciſis, fructu duro, tomentoſa tota & incana.

Campanula ſaxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.

Campanula ſaxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ ſubhirſutis, crenatis ac veluti rugoſis.

Campanula Græca, ſaxatilis, Bugulæ folio.

Campanula Græca, ſaxatilis, Jacobææ folio.

Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, anguſtis, profunde crenatis.

Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.

Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.

Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.

Campanula foliis Cymbalariæ criſpis, Montis Olympi.

Campanula Orientalis, foliis Blattariæ ſubhirſutis.

Campanula Orientalis, erecta, Alliariæ folio, flore albo, pyramidato.

Campanula Orientalis, ſaxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.

Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, ſubcæruleo.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & criſpis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*

Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aſpero, flore furſum ſpectante.

Campanula Orientalis, ſaxatilis, argentea, Leucoii folio.

Campanula Orientalis, anguſtifolia, capitulo Papaveris Rhæados.
Campanula Orientalis, ſphærocephalos, anguſtiore folio, flore cæruleo.
Campanula Orientalis, foliis Ptarmicæ, flore oblongo.
Campanula Orientalis, Linifolia, flore magno.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus cæruleis, uno verſu diſpoſitis.
Campanula Orientalis, anguſtifolia, pumila, floribus albis, uno verſu diſpoſitis. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, purpuraſcente.
Campanula Orientalis, maxima, ſubhirſuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
Campanula Orientalis, multicaulis, anguſtifolia, flore parvo.
Campanula Orientalis, altiſſima, flore parvo, piramidato.
Campanula Orientalis, foliis inciſis, flore minimo & multiplici.

Pag. 113. Rapunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
Rapunculus Orientalis, foliis anguſtis, dentatis.
Rapunculus Orientalis, anguſtifolius, multicaulis, totus floridus.
Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratenſis folio.
Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, aſperis & rigidis.
Rapunculus Orientalis, altiſſimus, foliis glabris & rigidis.
Rapunculus Orientalis, Heſperidis folio.

Pag. 113. Rubiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Rubia Cretica, fruteſcens, tenuifolia. *Rubia arboreſcens P. Alp. Exot.* 110.
Rubia Cretica, folio ampliſſimo, aſpero.

Pag. 114. Aparines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Aparine Græca, vulgari ſimilis, folio latiſſimo.
Aparine Græca, ſaxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 166.
Aparine Samia, ſaxatilis, latifolia, & incana.
Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.

Pag. 114. Gallii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Gallium ſaxatile, folio peramplo, glauco.
Gallium Creticum, annuum, tenuifolium, flore albido.

Pag. 115. Cruciatæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cruciata Cretica, fruticoſa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exot.* 293.
Cruciata Orientalis, latifolia, erecta glabra.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore purpuraſcente.
Cruciata Orientalis, latifolia, foliis ſubhirſutis, flore ſubcæruleo.
Cruciata Orientalis, glabra, humifuſa.

Pag. 116. Quamoclit ſpeciebus addenda ſequens.

Quamoclit minima, humifuſa, paluſtris, Herniariæ folio. *Anthyllis P. Alp.*

Exot. 157. *quæ idcirco ex ſpeciebus Alſines excludenda pag.* 665.

Pag. 117. *Hyoſcyami ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Hyoſcyamus Orientalis, Betæ folio, tuberoſâ radice.

Hyoſcyamus minor, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo. *Hyoſcyami alterum genus in maritimis Cæſalp.* 345.

Hyoſcyamus major, albo ſimilis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyoſcyamus Creticus, luteus, major. C. B. Prodr. 92. *Hyoſcyamus aureus P. Alp. Exot.* 99. *Hyoſcyamus albus, Creticus Cluſ. Hiſt. lxxxiiij & Hyoſcyamus Creticus alter, Ejuſdem idem ſunt. Hinc ſequitur Hyoſcyamum Creticum, luteum, majorem C. B. Pin.* 169. *à minori nequaquam ſejungendum eſſe.*

Pag. 119. *Pervincæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villoſa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, anguſtifolia, villoſa.

Pag. 122. *Centaurii minoris ſpeciebus addenda ſequens.*

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flaveſcente.

Pag. 123. *Androſaces ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Androſace Orientalis, foliis Valerianellæ undulatis & criſpis.

Androſace Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androſace Orientalis, foliis Coris, flore odoratiſſimo.

Pag. 124. *Primulæ veris ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Primula veris minima, Lactucæ folio, radice Aniſum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactucæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altiſſimo, folio anguſtiſſimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. *ſpeciebus Plantaginis addendæ ſequentes.*

Plantago Cretica, minima, tomentoſa, caule adunco. *Holoſteum ſeu Leontopodium Creticum C. B. Pin.* 190. *Leontopodium P. Alp. Exot.* 114.

Plantago Chia, albida, Monſpelienſi ſimilis, folio vix ſeſquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, anguſto, caule altiſſimo.

Plantago Orientalis, Scorzoneræ folio.

Pag. 130. *Rubeolæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruticoſa, Gallii folio, flore purpuro-violaceo.

Rubeola Cretica, ſaxatilis, fruteſcens, flore flaveſcente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpuraſcentibus.

Rubeola Cretica, fœtidiſſima, fruteſcens, Myrtifolia, flore magno, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, fœtida, fruticoſa, Serpillifolia, flore parvo, ſuaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpuraſcente.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flaveſcente.

Pag. 131. *Valerianæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Valeriana tuberoſa Imperati 656. *J. B.* 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliariæ folio, flore albo.
Valeriana Orientalis, Sifymbrii Mathioli folio.
Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
Valeriana Orientalis, anguftifolia, floribus & radice Valerianæ hortenfis.

Pag. 132. Valerianellæ fpeciebus addendæ fequentes.

Valerianella Cretica, fructu veficario.
Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. Borraginis fpeciebus addendæ fequentes.

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantiffimo, fuaverubente.
Borrago Conftantinopolitana, flore reflexo, cæruleo; calyce veficario.

Pag. 133. Buglofſi fpeciebus addendæ fequentes.

Bugloffum Creticum, humifufum, acaulon, perenne, Echii folio anguftiffimo.
Bugloffum Samium, frutefcens, foliis Rorifmarini obfcurè virentibus, lucidis & hirfutis. *Anchufa arborea P. Alp. Exot. 69.*
Bugloffum Chium, arvenfe, annuum, Lithofpermi folio, flore cæruleo.
Bugloffum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.
Bugloffum Orientale, anguftifolium, altiffimum.
Bugloffum Orientale, flore luteo.
Bugloffum Orientale, anguftifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. Echii fpeciebus addendæ fequentes.

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.
Echium Orientale, folio oblongo, molli & cinericio.
Echium Orientale, Verbafci folio, flore maximo, campanulato.
Echium Orientale majus & afperius, flore leucophæo.

Pag. 136. Pulmonariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucofo, calyce veficario, flore albo.
Pulmonaria Lesbia, Echii folio verrucofo, calyce veficario, flore cæruleo.
Pulmonaria Orientalis, calyce veficario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.
Pulmonaria Orientalis, calyce veficario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. Lithofpermi fpeciebus addendæ fequentes.

Lithofpermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.
Lithofpermum Delium, arvenfe, minus, fupinum, flore minimo, albo.
Lithofpermum Orientale, Leucoii folio, flore cæruleo, parvo.
Lithofpermum Orientale, latifolium, flore fuaverubente.

Pag. 138. Symphyti fpeciebus addendæ fequentes.

Symphytum Creticum, Echii folio anguftiore, longiffimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129? qui flores luteos & Anchufæ fimiles defcribit, fed infeliciter à Pictore expreffi funt.*
Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longiffimis villis horrido, flore croceo.
Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuiffimo.
Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flavefcente;

Symphytum Orientale, Oleæ folio argenteo, flore flavefcente.
Symphytum Orientale, Oleæ folio cinereo & hirfuto.
Symphytum Orientale, anguftifolium, flore cæruleo.
Symphytum Conftantinopolitanum, Borraginis folio & facie, flore albo.
Symphytum Orientale, folio fubrotundo afpero, flore cæruleo.
Symphytum Orientale, folio fubrotundo, afpero, flore cæruleo, odoratiffimo.

Pag. 138. Heliotropii fpeciebus addendæ fequentes.

Heliotropium majus, villofum, flore magno, inodoro.
Heliotropium humi fufum, flore minimo, femine magno.
Diofc. lib. 4. cap. 194.

Pag. 139. Cynogloffi fpeciebus addendæ fequentes.

Cynogloffum Orientale, vulgari fimile, foliis fefquipedem longis, & pedem latis.
Cynogloffum Orientale, vulgari fimile, flore minimo, longis ftaminibus donato.
Cynogloffum Orientale, anguftifolium, flore minimo, longis ftaminibus donato.
Cynogloffum Orientale, flore rofeo, profunde laciniato, calyce tomentofo.
Cynogloffum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, afpero.
Cynogloffum Orientale, minus, flore campanulato, cæruleo.
Cynogloffum Orientale, Glaftifolium, flore atro cæruleo.
Cynogloffum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
Cynogloffum Orientale, Bugloffi folio, fructu umbilicato, criftato.

Pag. 140. Omphalodis fpeciebus addenda fequens.

Omphalodes Orientalis, Corni folio.

Pag. 140. Plumbaginis fpeciebus addenda fequens.

Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. Lyfimachiæ fpeciebus addendæ fequentes.

Lyfimachia Orientalis, lutea, canefcens & villofa.
Lyfimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
Lyfimachia Orientalis, anguftifolia, flore purpureo.

Pag. 142. Anagallidis fpeciebus addenda fequens.

Anagallis Cretica, vulgari fimillima, flore luteo.

Pag. 143. Veronicæ fpeciebus addendæ fequentes.

Veronica Chia, Cymbalariæ folio, verna, flore albo, umbilico virefcente.
Veronica Conftantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
Veronica Orientalis, foliis Hederæ terreftris, flore magno.
Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. Cryfofplenii fpeciebus addenda fequens.

Chryfofplenium Orientale, Gei facie, magno fructu.

Pag. 146. Verbafci fpeciebus addendæ fequentes.

Verbafcum Creticum, fpinofum, frutefcens. *Verbafcum fpinofum Creticum D. I. Monnel. Lob. Illuftr. 113. Glaftivida prima di Candia Pond. Bald. Ital. 114. Leucoium fpinofum P. Alp. Exot. 36. Leucoium Creticum, fpinofum, incanum, luteum C. B. Pin. 201.*

Verbafcum Græcum, fruticofum, folio finuato, candidiffimo.

Verbafcum Orientale, candidiffimum, undulatum, crifpum, ac veluti verrucofum.

Verbafcum Orientale, maximum, candidiffimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbafcum Orientale, Conyzæ, folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbafcum Orientale, Betonicæ folio, flore magno.

Verbafcum Orientale, angufto & oblongo folio.

Verbafcum Orientale, foliis fubrotundis, candidiffimis.

Verbafcum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. Blattariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Blattaria Orientalis, Bugulæ folio, flore maximo, virefcente, lituris luteis in femicirculum ftriato.

Blattaria Orientalis, Verbafci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimoniæ folio.

Pag. 148. Solani fpeciebus addenda fequens.

Solanum Creticum, frutefcens, Chenopodii folio.

Pag. 154. Cyclaminis fpeciebus addenda fequens.

Cyclamen ampliffimo folio, cordiformi, fericeo & variegato.

Pag. 156. Pimpinellæ fpeciebus addenda fequens.

Pimpinella Orientalis, villofiffima.

Pag. 158. Ari fpeciebus addendæ fequentes.

Arum Samium, ampliffimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obfcure virens maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, anguftifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, anguftifolium, acaulon ferme, flore purpurafcente.

Pag. 160. Dracunculi fpeciebus addenda varietas fequens.

Dracunculus polyphyllus, foliis lituris albicantibus obliquis, notatis.

Pag. 161. Arifari fpeciebus addenda varietas fequens.

Arifarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. Ariftolochiæ fpeciebus addendæ fequentes.

Ariftolochia Cretica, fcandens, altiffima, Piftolochiæ foliis. *Ariftolochiæ quartum quoddam genus arbores fcandens Bellon. Obf. lib. 1. cap. 17.*

Ariftolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Ariftolochia Orientalis, clematitis; recta, flore longiffimo.

Ariftolochia Chia, longa, folio minori, fubrotundo, flore tenuiffimo.

Ariftolochia Chia, longa, fubhirfuta, folio oblongo, flore maximo.

Arifto-

Ariſtolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.

Ariſtolochia Orientalis, humilis, ampliſſimo folio.

Pag. 163. Rapuntii ſpeciebus addenda ſequens.

Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.

Pag. 165. Digitalis ſpeciebus addenda ſequens.

Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.

Pag. 166. Scrophulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scrophularia Cretica, aquatica, major, villoſa.

Scrophularia Cretica, fruteſcens, folio vario, craſſiori.

Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviſo.

Scrophularia Græca, fruteſcens & perennis, Urticæ folio.

Scrophularia Epheſia, Lunariæ folio, flore rubro.

Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.

Scrophularia Orientalis, minor, Meliſſæ folio.

Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.

Scrophularia Orientalis, minima, folio ſubrotundo.

Scrophularia Orientalis, ampliſſimo folio, caule alato.

Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.

Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, atropurpureo.

Scrophularia Orientalis, Chryſanthemi folio, flore minimo, variegato.

Pag. 167. Antirrhini ſpeciebus addenda ſequens.

Antirrhinum Creticum, anguſtifolium, flore maximo, purpureo.

Pag. 168. Linariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linaria Conſtantinopolitana, Lini ſativi folio, flore luteo.

Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.

Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.

Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.

Linaria Orientalis, Lilii Perſici foliis, florum ſpicâ denſiſſimâ & pyramidatâ.

Linaria Orientalis, latiſſimo folio, floribus Linariæ vulgaris.

Linaria Orientalis, vulgari ſimilis, folio longiſſimo.

Linaria Orientalis, erecta, anguſto oblongo folio, flore aureo.

Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.

Pag. 171. Pedicularis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.

Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conſpicuis.

Pedicularis Cretica, ſpicata, maxima, lutea.

Pedicularis Orientalis, flore magno, flaveſcente, Aſphodeli radice.

Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.

Pedicularis Orientalis, ſupina, folio trifido, flore magno, flaveſcente.

Pedicularis Orientalis, annua Pſyllii folio, flore luteo.

Pedicularis Orientalis, annua, Pſyllii folio, flore flaveſcente.

Pedicularis Orientalis, Aſphodeli radice, flore longo, anguſto & flaveſcente.

Pag. 174. Polygalæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Polygala Cretica, vulgari ſimilis, flore albido, longiore.
Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore cæruleo.
Polygala Orientalis, ſupina, Myrtifolia, flore purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.
Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. *Orobanches ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Orobanche Cretica, altiſſima, flore parvo, denſiſſimo, ex albo & ſubcæruleo variegato.
Orobanche Cretica, non ramoſa, caule tenui, flore parvo, ſubcæruleo.

Pag. 176. *Acanthi ſpeciebus addenda ſequens.*

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. *Phlomidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Phlomis Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo, flore luteo. *Verbaſculum Salvifolium P. Alp. Exot.* 108.
Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.
Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.
Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.
Phlomis Orientalis, anguſto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. *Hormini ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Horminum Orientale, annuum, ſativo ſimile, coma carens, flore violaceo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio anguſtiore & inodoro.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore partim albo partim purpuraſcente.
Horminum Orientale, latifolium, glutinoſum, flore albo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore cæruleo.
Horminum Orientale, Betonicæ folio acutiſſimo, flore albo.
Horminum Orientale, Lamii folio.
Horminum Orientale, foliis rugoſis & verrucoſis, anguſtis, flore albo.
Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. *Sclareæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.
Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutiſſimo, coma purpuraſcente.
Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidiſſimis.
Sclarea Orientalis, incana, foliis quaſi alatis.
Sclarea Orientalis, Verbaſci folio, flore partim albo, partim flaveſcente.
Sclarea Orientalis, folio ſubrotundo, flore magno partim albo, partim purpuraſcente.

Pag. 180. *Salviæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Salvia Cretica, pomifera Cluſii, flore albo.
Salvia Cretica, fruteſcens, pomifera foliis longioribus, incanis & criſpis.
Salvia Samia, fruteſcens, foliis longioribus, incanis, non criſpis.
Salvia Samia, Verbaſci folio.
Salvia Orientalis, foliis ſubrotundis, acetabulis Moluccæ.
Salvia Orientalis, fruteſcens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia*

Syriaca, Cifti fœminæ foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent. 1. 170.
Salvia Orientalis, foliis ſubrotundis, flore minore, purpuraſcente.
Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.
Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & ſerratis.
Salvia Orientalis, foliis alatis, obſcure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. *Caſſidæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Caſſida Cretica, fruticoſa, Catariæ folio, flore albo.
Caſſida Cretica, minor, Catariæ folio, flore ſubcæruleo. *Scordote II di Plinio Pon. Bald. Ital.* 93.
Caſſida Cretica, minor, Catariæ folio, flore purpuraſcente. *Scordote II. di Plinio fiore roſſo Pon. Bald. Ital.* 93.
Caſſida Orientalis, altiſſima, Urticæ folio.
Caſſida Orientalis, Chamædrios folio, flore luteo.
Caſſida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.
Caſſida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo: maculâ crocea notato.
Caſſida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. *Lamii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Lamium Orientale, nunc moſchatum, nunc fœtidum, magno flore.
Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.
Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio ſuperiori crenato.
Lamium Orientale, incanum, flore purpuraſcente, cum labio ſuperiori crenato.
Lamium Orientale, album, latifolium, altiſſimum.

Pag. 184. *Moldavicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Moldavica Cretica, ſaxatilis, Lamii folio, flore maximo.
Moldavica Orientalis, Hederæ terreſtris folio.
Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.
Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.
Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpuraſcente.
Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce veſicario.

Pag. 184. *Ballotes ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*
Ballote Orientalis, Meliſſæ folio, flore parvo.

Pag. 185. *Galeopſeos ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Galeopſis Cretica, fruteſcens, villoſa, Teucrii folio.
Galeopſis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio ſuperiori laciniato.
Galeopſis Orientalis, fœtidiſſima, paluſtris, folio oblongo.
Galeopſis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villoſiſſimo.
Galeopſis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. *Stachydis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Stachys ſpinoſa, Cretica C. B. Pin. 236. *Gaidarothymum. P. Alp. Exot.* 86.

Stachys ſpinoſa, Cretica, flore albo.

Stachys Orientalis, altiſſima & fœtidiſſima.

Pag. 186. *Cardiacæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore purpureo; calyce molli.

Cardiaca Orientalis, caneſcens, foliis Ranunculi pratenſis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. *Pſeudo-dictamni ſpeciebus addenda ſequens.*

Pſeudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. *Menthæ ſpeciebus addenda ſequens.*

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & criſpis.

Pag. 190. *Marrubiaſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Marrubiaſtrum Catariæ folio, calyce florum adunco & aculeato.

Marrubiaſtrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flaveſcente.

Marrubiaſtrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.

Marrubiaſtrum Samium, maritimum, folio ſubrotundo, caneſcente.

Pag. 191. *Sideritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Sideritis Cretica, maxima, Ocimaſtri Valentini facie.

Sideritis Cretica, tomentoſa, candidiſſima, flore luteo.

Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. *Marrubii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Marrubium album, candidiſſimum & villoſum.

Marrubium Orientale, foliis ſubrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.

Marrubium Orientale, anguſtiſſimo folio, flore albo.

Marrubium Orientale, Catariæ folio, flore albo.

Pag. 193. *Calaminthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Calamintha Cretica, anguſto oblongo folio, odore Citri.

Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. *Clinopodii ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Clinopodium Creticum, fruticoſum, foliis lanceolatis. *Hyſſopus Græcorum P. Alp.* 257.

Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.

Clinopodium Orientale, hirſutum, foliis inferioribus Ocimum, ſuperioribus Hyſſopum referentibus.

Pag. 196. *Thymi ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Thymus capitatus; qui Dioſcoridis, flore cæruleo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore niveo. Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 2.

Thymus capitatus, qui Dioſcoridis, flore ſuaverubente.

Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.

Thymus Orientalis, Majoranæ folio.

Pag. 196. *Serpilli ſpeciebus addendæ ſequentes.*

Serpillum Orientale, Origani folio, Roſam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.
Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. Satureiæ speciebus addenda sequens.

Satureia Cretica, frutescens, spinosa. *La Satureia Cretica, spinosa Pon. Bald. Ital. 21.*

Pag. 197. Tymbræ speciebus addendæ sequentes varietates.

Thymbra legitima Clusii, flore suaverubente.
Thymbra legitima Clusii, flore albo.

Pag. 198. Origani speciebus addendæ sequentes.

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.
Origanum Dictamni Cretici facie, crasso, nunc villoso, nunc glabro.

Pag. 199. Majoranæ speciebus addendæ sequentes.

Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureiæ odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnæum Wheel. Itin. An Origanum lignosum, Syracusanum, umbella amplissima Bocc. Mus. Tab. 38?*
Eadem spicis corymborum unciam longis.
Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandulæ odore, capitulis minoribus, incanis, flore purpurascente. *Majorana nostræ respondens, floribus rubentibus Bellon. Obs. Lib. 1. cap. 17.*
Eadem flore purpuro violaceo.
Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureiæ odore, flore purpurascente. *Maru Creticum P. Alp. Exot. 288. An Marum Syriacum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213? Sic appellari debet quæ tertio loco recensita est, ut à cæteris facilius distinguatur.*

Pag. 202. Catariæ speciebus addendæ sequentes.

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginosius, verticillatum C. B. Pin. 248. Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald. Ital. 90. Scordotis P. Alp. Exot. 283.*
Cataria Cretica, Melissæ folio, Asphodeli radice.
Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.
Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longissimo.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, Lavandulæ odore, verticillis florum crassissimis.
Cataria Orientalis, Teucrii folio, floribus rarioribus.
Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.
Cataria Orientalis, folio subrotundo, flore intensè cœruleo.
Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus spicatis, calyce purpureo.
Cataria Orientalis, Lavandulæ flore.

Pag. 202. Betonicæ speciebus addendæ sequentes.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.
Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutissime purpurascente.
Betonica Orientalis, angustissimo & longissimo folio, spicâ florum crassiori.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.
Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. Chamædryos speciebus addendæ sequentes.

Chamædrys Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albido.
Chamædrys Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.
Chamædrys Cretica, latissimo folio, flore parvo.
Chamædrys Cretica, palustris canescens, Scordioides, Betonicæ folio.
Chamædrys Samia, frutescens, Betonicæ folio.
Chamædrys Orientalis, latifolia, villosa.
Chamædrys Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. Polii speciebus addendæ sequentes.

Polium Creticum, maritimum, humi fusum.
Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. Teucrii speciebus addendæ sequentes.

Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot. 103. Polio retto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital. 156.*
Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.
Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. Chamæpytios speciebus addendæ sequentes.

Chamæpytis Chia, lutea, folio, trifido, flore magno.
Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. Bugulæ speciebus addendæ sequentes.

Bugula Samia, verna, Borraginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.
Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.
Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.
Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. Jonthlaspeos speciebus addenda sequens.

Jonthlaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. Rapistri speciebus addendæ sequentes.

Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.
Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. Isatidis speciebus addendæ sequentes.

Isatis Orientalis, maritima, canescens.
Isatis Orientalis, fructu ovato, canescente.
Isatis Orientalis, Lepidii folio.
Isatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. Crambes speciebus addendæ sequentes.

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.
Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Erucæ latioribus & angustioribus, fructu hastiformi ab hoc genere debet excludi & ad Cakilem referri.*

Pag. 212. Thlaspeos speciebus addendæ sequentes.

Thlaſpi parvum, ſaxatile, flore rubente, Oleæ folio.

Thlaſpi Orientale, ſaxatile, flore rubente, foliis Polygalæ, petalis florum æqualibus.

Thlaſpi Orientale, tenuifolium, caneſcens, flore albo.

Thlaſpi Orientale, glabrum, Samoli foliis.

Thlaſpi Orientale, folio Cynocrambes, flore minimo.

Thlaſpi Orientale, fruticoſum, Scammonii Monſpelienſis folio.

Pag. 214. Thlaſpidii ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Thlaſpidium Apulum, incanum, floribus ex albo purpuraſcentibus.

Pag. 215. Cochleariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. *An Roſa Hiericonthæa ſylveſtris C. B. Pin. 484?*

Pag. 215. Lepidii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lepidium Orientale, Naſturtii criſpi folio.

Lepidium Orientale, Naſturtii folio, caule veſicario.

Lepidium Orientale, Caryophylli folio.

Pag. 216. Burſæ paſtoris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Burſa paſtoris Orientalis, Cardamines folio, ſiliquâ longiſſimâ quadrangulâ.

Burſa paſtoris Orientalis, Drabæ foliis, ſiliquis cornutis.

Pag. 216. Alyſſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, foliis undulatis, incanis.

Alyſſon Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.

Alyſſon Creticum, ſaxatile, Serpilli folio candidiſſimo, capſulis orbiculatis.

Alyſſon Græcum, fruteſcens, Serpilli folio ampliſſimo.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capitulis in ſpicam longiſſimam dentè digeſtis.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, Elichryſi capitulo.

Alyſſon Orientale, Serpilli folio, capſulis minimis.

Alyſſon Orientale, incanum, Serpilli folio, fructu majori, tumido.

Alyſſon Orientale, annuum, Serpilli folio rotundiore, flore magno, cordiformi.

Alyſſon Orientale, Leucoii folio candidiſſimo, caule ſeſquipedali.

Alyſſon Orientale, fruticoſum, latiſſimo Leucoii folio.

Alyſſon Orientale, Turritidis folio, flore luteo.

Alyſſon Orientale, Polygoni folio, flore luteo.

Alyſſon Orientale, anguſtiſſimo folio, fructu ovato.

Alyſſon Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. Alyſſoides ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alyſſoides fruticoſum, Creticum, Leucoii folio incano. *Leucoium luteum, utriculato ſemine P. Alp. Exot. 117. Alyſſoides enim fruticoſum Leucoii folio viridi Inſt. Rei Herb. longè differt à Leucoio P. Alp.*

Alyſſoides Orientalis, annua, Myagri ſativi folio.

Pag. 218. Lunariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Lunaria fruticoſa, perennis, incana, Leucoii folio.

Pag. 219. Braſſicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Braſſica Cretica, fruticoſa, folio ſubrotundo.
Braſſica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
Braſſica Orientalis, perfoliata, flore albo, ſiliqua quadrangula.
Braſſica Thracica, campeſtris, perfoliata, flore luteo.

Pag. 220. Leucoii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc ſimplici.
Leucoium luteum, Græcum, ſaxatile, humilius.
Leucoium Orientale, Elichryſi folio.
Leucoium Orientale, ſiliquâ eleganter lunatâ.
Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, ſiliquis planis.

Pag. 222. Heſperidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Heſperis maritima, ſupina, exigua, foliis Erucæ vel Jacobææ.
Heſperis Chia, ſaxatilis, Leucoii folio ſerrato, flore parvo.
Heſperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, floribus variis.
Heſperis Orientalis, maritima, Leucoii folio incano, flore minimo.
Heſperis Orientalis, Leucoii folio, ſiliquis corniculatis & intortis.
Heſperis Orientalis, Elichryſi folio, flore luteo.
Heſperis Orientalis, Glaſti folio.
Heſperis Orientalis, Glaſti folio, flore magno violaceo.
Heſperis Orientalis, Scordioides, Hederæ terreſtris folio.

Pag. 223. Turritidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Turritis annua, verna, flore albo.
Turritis Cretica, Bellidis foliis villoſis.
Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.

Pag. 224. Cardamines ſpeciebus addenda ſequens.

Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundiùs inciſo, flore albo. *Naſturtium montanum, nanum, rotundo Thalictri folio, Cyrenæum Bocc. Muſ.* 171. *Naſturtium rotundo Thalictri folio Ejuſd. Tab.* 216.

Pag. 225. Dentariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Dentaria Orientalis, bacciferæ ſimilis, foliis quinis coſtæ innaſcentibus.

Pag. 225. Siſymbrii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Siſymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter diſſectis.
Siſymbrium Orientale, Barbareæ facie, Plantaginis folio.
Siſymbrium Orientale, Barbareæ facie, folio rotundo.
Siſymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
Siſymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis ſubrotundis.

Pag. 227. Sinapi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo.

Sinapi

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo, lineis purpureis ſtriato.

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore purpuraſcente.

Sinapi Græcum, maritimum, tenuiſſimè laciniatum, flore purpuraſcente.

Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.

Sinapi Orientale, altiſſimum, foliis Eryſimi.

Pag. 228. Eryſimi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Eryſimum Græcum, anguſtifolium, majus, procerius & minus hirſutum.

Eryſimum Orientale, Rapi folio.

Eryſimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. Raphaniſtri ſpeciebus addendæ ſequentes.

Raphaniſtrum ſiliqua articulata, glabra, Conſtantinopolitanum, flore obſoletè purpuraſcente.

Raphaniſtrum Creticum, ſiliqua incurva, villoſa. *Eruca maritima, Cretica, ſiliquâ articulata, C. B. Prodr. 40.*

Raphaniſtrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *Eruca Chalepenſis, flore dilutè violaceo, ſiliquis articulatis Mor. Hiſt. part. 1. 233.*

Pag. 230. Hypecoi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.

Hypecoon Orientale, Fumariæ folio.

Pag. 231. Sinapiſtri ſpeciebus addenda ſequens.

Sinapiſtrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii ſiliquis.

Pag. 232. Epimedii ſpeciebus addendæ varietates ſequentes.

Epimedium Orientale, flore ex albo flaveſcente.

Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. Herbæ Paris ſpeciebus addenda ſequens.

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguſtioribus, radiatim poſitis.

Pag. 234. Amaranthi ſpeciebus addenda ſequens.

Amaranthus Græcus, ſylveſtris, anguſtifolius.

Pag. 237. Papaveris ſpeciebus addendæ ſequentes.

Papaver Orientale, hirſutiſſimum, flore magno.

Papaver Orientale, tenuiter inciſum, ad caulem floridum.

Papaver Orientale, Hypecoi folio, fructu minimo.

Pag. 242. Alſines ſpeciebus addendæ ſequentes.

Alſine Samia, media, villoſa tota.

Alſine Samia, graveolens, ſaxatilis & verna, foliis lanceolatis.

Alſine verna, hirſuta, flore albo.

Alſine verna, hirſuta, flore ſuaverubente.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congeſto.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, ſparſo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, viſcoſa, flore magno, albo.

Alſine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio anguftiffimo & humilior.
Alfine Orientalis, altiffima, Gramineo folio, flore albo.
Alfine Orientalis, fruticofa, Camphoratæ folio.
Alfine Orientalis, fruticofa, Laricis folio, floribus in capitulum congeftis.
Alfine Orientalis, fruticofa, faxatilis, foliis & floribus verticillatis.

Pag. 244. Myofotidis fpeciebus addendæ fequentes.

Myofotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
Myofotis Orientalis, longiffimo folio.
Myofotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.

Pag. 247. Kali fpeciebus addendæ fequentes.

Kali fpinofum, foliis longioribus & anguftioribus, fubhirfutis.
Kali Orientale, fruticofum, fpinofum, Camphoratæ foliis.
Kali Orientale, fruticofum, flore maximo, albido.
Kali Orientale, fruticofum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.
Kali Orientale, fruticofum, altiffimum, florum ftaminibus purpureis.
Kali Orientale, fruticofum, lanuginofum.
Kali Orientale, fruticofum, Linariæ folio.
Kali Orientale, fruticofum, flore magno, purpureo.
Kali Orientale, fruticofum, floribus albis.
Kali Orientale, fpinofum, fubhirfutum, tenuiffimo folio.
Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpurafcente.

Pag. 248. Helianthemi fpeciebus addendæ fequentes.

Helianthemum Creticum, Linariæ folio, flore croceo.
Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.

Pag. 251. Gei fpeciebus addendæ fequentes.

Geum Creticum, folio circinato, villofo, flore magno, albo.
Geum Orientale, rotundifolium, fupinum, flore aureo.
Geum Orientale, Cymbalariæ folio molli, & glabro, flore magno, albo.

Pag. 252. Saxifragæ fpeciebus addenda fequens.

Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.

Pag. 253. Salicariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Salicaria Cretica, Punicæ folio.
Salicaria Orientalis, Salicis folio acutiffimo & glabro.

Pag. 254. Glaucii fpeciebus addenda fequens.

Glaucium Orientale, flore magno, rubro.

Pag. 254. Hyperici fpeciebus addendæ fequentes.

Hypericum Creticum, fupinum, folio fubrotundo, flore magno.
Hypericum Creticum, ampliffimo folio, nitido. *Afcyroides P. Alp. Exot.* 172.
Hypericum villofum, foliis caulem ambientibus acutis, cæteris verò circinatis.
Hypericum Orientale, foliis fubrotundis, auritis, cauli adhærentibus.
Hypericum Orientale, Ptarmicæ foliis.
Hypericum Orientale, fœtido fimile, fed inodorum.
Hypericum Orientale, faxatile, Majoranæ folio.

Hypericum Orientale, Androsæmo hirsuto simile, sed glabrum.
Hypericum Orientale, Polygoni folio.
Hypericum Orientale, caule aspero, purpureo.
Idem Linariæ folio.
Hypericum Orientale, Rorismarini folio Glauco.
Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu.
Coris foliis crispis Montis Olympi Wheel. Itin.
Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Wheel. Itin. quod proinde excludendum ab Ascyri speciebus pag. 256.*
Hypericum Orientale, latifolium, subhirsutum, caule purpureo, villoso.

Pag. 257. Rutæ speciebus addenda sequens.

Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.

Pag. 258. Nigellæ speciebus addenda sequens.

Nigella Orientalis, flore flavescente, semine alato plano.

Pag. 259. Cisti speciebus addendæ sequentes.

Cistus mas, Creticus, folio breviore, flore parvo.
Cistus folio rotundiore, incano, quasi complicato.
Cistus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp. Exot. 88. Cistus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obs. lib. 1. cap. 7. Cætera verò synonima quæ C. Bauhinus Pin. 467. ad Cistum Ledon, Cretense refert ad Cistum Ledon latifolium, Creticum J. B. 2. 9. pertinent. Icon enim J. Bauhini optimè repræsentat Ledon à Græco diversum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Asiæ monte notavit. Hoc autem abundè nascitur in Gallia Narbonensi à Cretico longè diversum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio Clusii, maximè si floris habeatur ratio.* Obs. l. 3. cap. 41.
Cistus ladanifera, Orientalis flore purpureo majore. *Nascitur in Ponto flore longè majore quàm in Creta, unde varietas ejus videtur.*

Pag. 261. Capparis speciebus addenda varietas sequens.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis tomentosis occurrit circa Candiam, Cretæ caput.*

Pag. 262. Sedi speciebus addendæ sequentes.

Sedum Creticum, saxatile latifolium, flore purpurascente.
Sedum Creticum, saxatile, latifolium, villosum.
Sedum Orientale, teretifolium, villosum.
Sedum Orientale, minus, album, folio acuto, lanuginoso.
Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flavescente.
Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
Sedum montanum, lignosum, dasyphillon.
Sedum stellatum, annuum, longiore folio.

Pag. 264. Anacampserotis speciebus addendæ sequentes.

Anacampseros Orientalis, Portulacæ folio.
Anacampseros Orientalis, folio subrotundo, minori, eleganter crenato.

Pag. 266. Geranii speciebus addendæ sequentes

Geranium Creticum, humifusum, foliis subrotundis, laciniatis, acu longissima.

Geranium Chium, vernum, Caryophyllatæ folio.
Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Aſphodeli radice.
Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis inſidentibus.
Geranium Orientale, tuberoſum, flore parvo.
Geranium Orientale, moſchatum, Abſinthii folio.
Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.

Pag. 270. Thalictri ſpeciebus addenda ſequens.

Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.

Pag. 271. Hellebori ſpeciebus addendæ ſequentes.

Helleborus niger, Orientalis, ampliſſimo folio, caule præalto, flore purpuraſcente.

Hunc obſervavit Bellonius in Olympo Aſiæ monte Obſ. lib. 3. cap. 41.

Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globoſo.

Pag. 284. Pulſatillæ ſpeciebus addenda ſequens.

Pulſatilla Orientalis, tenuiſſimè diviſa & villoſa, flore rubro.

Pag. 285. Ranunculi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, caneſcens, Quinquefolii folio.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
Ranunculus Samius, dulcis, nemoroſus, tuberoſa radice, latifolius, flore parvo cæruleo.
Ranunculus nemoroſus, foliis majoribus, Apennini montis flore majore, albo.
In Cappadocia occurrit.
Ranunculus Creticus, folio ſubrotundo, glauco, radice fibroſa.
Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, ampliſſimo.
Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno, albo.
Idem flore purpuraſcente.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoſo, flore albo.
Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
Ranunculus Orientalis, paluſtris, Apii folio, caule ſubhirſuto.
Ranunculus Orientalis, Pullatillæ folio, flore parvo.
Ranunculus Lesbius, Pulſatillæ folio, flore magno.
Ranunculus Lesbius, paluſtris, Ophiogloſſi folio.

Pag. 293. Clematitis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Clematitis Cretica, foliis Pyri inciſis, nunc ſingularibus, nunc ternis.
Clematitis Orientalis, latifolia, ſemine breviſſimis pappis donato.
Clematitis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flaveſcente, poſteriùs reflexo.

Pag. 294. Caryophyllatæ ſpeciebus addenda ſequens.

Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. Fragariæ speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subtùs argenteo.
Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. Quinquefolii speciebus addendæ sequentes.

Qinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, rectum luteum, incanum.
Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.
Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum, flore majore.

Pag. 299. Pentaphylloidis speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, Geranii Cicutæ folio facie.
Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.
Pentaphylloides Orientale, erectum, Pimpinellæ folio & facie.

Pag. 300. Asparagi speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticosus, crassioribus & brevioribus aculeis, magno fructu.
Idem parvo fructu.
Idem longioribus & tenuioribus aculeis.
Asparagus Orientalis, foliis Galli.

Pag. 301. Agrimoniæ speciebus addenda sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. Chamænerii speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, Salicis folio, flore magno.
Chamænerion Orientale, minimum, Hyperici folio, radice granulosa.

Pag. 305. Apii speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, Anisi facie.
Apium Græcum, saxatile, Crithmi folio.

Pag. 306. Cicutæ speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferme inodora.
Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.
Cicuta Orientalis, minor, patula, Dauci facie.

Pag. 306. Carvi speciebus addenda sequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis Chamæmeli.

Pag. 307. Bulbocastani speciebus addendæ sequentes.

Bubocastanum Creticum, radice napiformi.
Bulbocastanum Creticum, Ferulæ folio, semine oblongo.

Pag. 309. Tragoselini speciebus addendæ sequentes.

Tragoselinum Creticum, maximum, villosum, flore albo.
Tragoselinum minus, saxatile, fœtidissimum, Apii folio.
Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.
Tragoselinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. Buplevri speciebus addenda sequens.

Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.

Pag. 311. Fœniculi speciebus addenda sequens.

Fœniculum Orientale, Seseleos Massiliensis facie.

Pag. 314. Astrantiæ speciebus addenda sequens.

Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.

Pag. 315. Myrrhidis speciebus addendæ sequentes.

Myrrhis Pastinacæ foliis, lætè virentibus. *Daucus Pastinaca folio, Siculus Zan. 78.*

Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosa radice.

Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine longissimo.

Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.

Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.

Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.

Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & lætè virente.

Pag. 315. Smyrnii speciebus addenda sequens.

Smyrnium Creticum, Paludapii folio.

Pag. 316. Coriandri speciebus addenda sequens.

Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 318. Oreoselini speciebus addenda sequens.

Oreoselinum Orientale, Seseleos Massiliensis folio.

Pag. 319. Pastinacæ speciebus addendæ sequentes.

Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylii folio.

Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incisis.

Pag. 319. Sphondylii speciebus addendæ sequentes.

Sphondylium Orientale, maximum.

Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.

Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.

Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.

Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.

Sphondylium Orientale, humilius, foliis Absinthii.

Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.

Pag. 321. Ferulæ speciebus addendæ sequentes.

Ferula glauco folio, caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.

Ferula Orientalis, Peucedani folio.

Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.

Pag. 321. Thapsiæ speciebus addendæ sequentes.

Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin. 151. Anetho similis planta; semine lato, laciniato J. B. 3. Part. 2. 7. Gingidium Cam. Hort. Icon. xvi.*

Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.

Thapsia Cretica, Thalictri folio villosa, seminum alis purpuro-violaceis.

Thapsiæ Lusitanicæ varietas.

Pag. 223. *Caucalidis speciebus addendæ sequentes.*

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.
Caucalis Orientalis, altissima, Ferulæ folio.
Caucalis Orientalis, arvensis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. *Ligustici speciebus addendæ sequentes.*

Ligusticum Græcum, Apii folio.
Ligusticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoso. *An Dauco* 111. *di Candia, da altri detto Seseli nodoso & Hippomarathro Pona Ital. Bald.* 122.
Ligusticum Creticum, Cicutæ folio.
Ligusticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. *Laserpitii speciebus addendæ sequentes.*

Laserpitium Orientale, Mei folio, flore luteo.
Laserpitium Orientale, foliis Seseleos Massiliensis, flore luteo.
Laserpitium Orientale, Ferulæ folio, semine crispo.

Pag. 325. *Cachryos speciebus addendæ sequentes.*

Cachrys foliis Peucedani, semine fungoso, sulcato, aspero, minori.
Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Asphodeli radice. *Libanotis Apii folio, semine aspero C. B. Pin.* 157. *Echinophora, Asphodeli radice, nigricante & angustiore, lucido, Angelicæ folio Lalii Triumf. apud fratrem* 65.
Cachris Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. *Scandicis speciebus addenda sequens.*

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. *Eryngii speciebus addendæ sequentes.*

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethystinis.
Idem caule & ramis pallidè virentibus.
Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & dense congestis.
Eryngium Orientale, foliis trifidis.
Eryngium Orientale, Dipsaci capitulo, foliis asperis, integris.
Eryngium Orientale, vulgari simile, capitulis Amethystinis.
Eryngium Orientale, tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.
Eryngium Orientale, tenuiter incisum, Amethystinum, capite stellato.

Pag. 329. *Caryophylli speciebus addendæ sequentes.*

Caryophyllus sylvestris & saxatilis, flore magno, lacteo subtus ad spadiceum colorem vergente.
Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.
Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucoii folio, peramaro.
Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuissime laciniatus, flore purpureo.
Idem flore albo.
Caryophyllus Orientalis fruticosus, tenuissimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. *Lychnidis speciebus addendæ sequentes.*

Lychnis Græca, maritima, Sedi arborescentis folio & facie.

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.
Lychnis Cretica, parvo flore, calyce ſtriato, purpuraſcente.
Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ ſylveſtris folio.
Lychnis Cretica, anguſtifolia, floribus longiſſimis pediculis inſidentibus, capſulâ pyramidatâ.
Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio ſubrotundo, cæſio.
Lychnis maritima, ſaxatilis, Anacampſerotis folio. *Behen album ſeu Polemonium ſaxatile, Fabariæ folio, Siculum Bocc. Muſ. part. 2. pag. 133. Behen album Fabariæ foliis ejuſdem Tab. 92.*
Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, ſupina, maritima, capſulis Lychnidis Coronariæ.
Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore ſuaverubente.
Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoſtei folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio ſubhirſuto.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, Kali folio, Statices capitulis.
Lychnis Orientalis, foliis ſubrotundis, viſcoſis, flore magno.
Lychnis Orientalis, maxima, Buglofſi folio undulato.
Lychnis Orientalis, Borraginis folio.
Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici. Eadem flore minimo.
Lychnis Orientalis, Buplevri folio.
Lychnis Orientalis, longifolia, nervoſa, flore purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, Centaurii lutei folio, flore longiſſimo.
Lychnis Orientalis, Caryophylli hortenſis folio.
Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, ſtriato, longiſſimo.
Lychnis Orientalis, fruticoſa, incana, flore longo & flaveſcente.
Lychnis Orientalis, annua, ſupina, Antirrhini folio, flore minimo, purpuraſcente.
Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.
Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpuraſcente, ſtriato.
Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, ſubtus variegatis.
Lychnis Orientalis, viſcoſa, folio glauco, flore muſcoſo.
Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini ſpeciebus addendæ ſequentes.

Linum Creticum, fruticoſum, foliis Globulariæ, flore luteo.
Linum Orientale, altiſſimum, latifolium & patulum.
Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore ſuaverubente, vel roſeo.
Linum Orientale, ſylveſtre, latifolium, hirſutum, flore candidiſſimo.

Pag. 341. Limonii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium

Limonium Græcum, fruticofum, proliferum, Bellidis folio.
Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
Limonium Græcum, minimum, foliis Hyffopi fubhirfutis.
Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id eft, Tragacantha altera Profp. Alp. Exot. 56. quæ proinde à fpeciebus Erinaceæ excludenda eft pag. 646.*
Limonium Orientale, Caryophylli folio acutiffimo, floribus velut in capitulum congeftis, acaulon & calyce purpurafcente.
Limonium Orientale, Caryophilli folio acutiffimo, floribus velut in capitulum congeftis, acaulon & calyce albo.
Limonium Orientale, humilius Caryophylli folio anguftiori, non aculeato, flore fpicato, fuaverubente.
Limonium Orientale, frutefcens, Caryophylli folio in aculeum rigidiffimum abeunte.
Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.

Pag. 343. Afphodeli fpeciebus addenda fequens.

Afphodelus Creticus, luteus, ferotinus, patulus, folio afpero.

Pag. 344. Hyacinthi fpeciebus addenda fequens.

Hyacinthus Creticus, bifolius, flore furfum fpectante.

Pag. 347. Mufcari fpeciebus addenda fequens.

Mufcari Orientale, odoratiffimum, ampliffimo folio, flore maximo, flavo-vario.

Pag. 350. Croci fpeciebus addendæ fequentes.

Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris.
Crocus Autumnalis, fativo fimilis, florum capillamentis tenuiffimis, minus odoris, flore candidiffimo.
Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albidis, inodoris.
Crocus Orientalis, anguftifolius, flore odoratiffimo, leucophæo.
Crocus Orientalis, vernus, flore flavo, externè fpadiceo, obfcurè purpurafcente.
Crocus Orientalis, vernus, flore fubcæruleo, externè fpadiceo-rubente.
Crocus Orientalis, vernus, flore violaceo, externè fpadiceo-rubente.

Pag. 353. Narciffi fpeciebus addenda fequens.

Narciffus medio luteus, copiofo flore pleno, odore gravi.

Pag. 358. Iridis fpeciebus addenda fequens.

Iris humilis Orientalis, flore, dilutè ianthino & veluti leucophæo.

Pag. 365. Sifyrinchii fpeciebus addenda fequens.

Sifyrinchium Creticum, montanum, anguftiffimo folio.

Pag. 369. Lilii fpeciebus addenda fequens.

Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratiffimo.

Pag. 376. Fritillariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpurafcente.
Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavefcente.

Pag. 378. Ornithogali fpeciebus addendæ fequentes.

Ornithogalum Orientale, villofum, flore luteo, magno.
Ornithogalum Samium, villofum, umbellatum, album.

Pag. 382. Cepæ fpeciebus addenda fequens.

Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, fuave olente.

Pag. 383. Alii fpeciebus addendæ fequentes.

Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.
Allium fylveftre five Moly minus, albo, amplo flore.
Allium montanum, foliis Narciffi minus, flore albo.

Pag. 389. Glycyrrhizæ fpeciebus addenda fequens.

Glycyrrhiza Orientalis, filiquis hirfutiffimis.

Pag. 389. Ciceris fpeciebus addenda fequens.

Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.

Pag. 390. Onobrychidis fpeciebus addendæ fequentes.

Onobrychis Cretica, foliis Viciæ, fructu magno, criftato & aculeato.
Onobrychis Orientalis, frutefcens, fpinofa, Tragacanthæ facie.
Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.
Onobrychis Orientalis, flore flavefcente, vexillo lineis purpureis fupernè variegato.
Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.
Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.
Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.

Pag. 391. Vulnerariæ fpeciebus addenda fequens.

Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.

Pag. 391. Dorycnii fpeciebus addenda fequens.

Dorycnium Orientale, latifolium, villofum.

Pag. 392. Lupini fpeciebus addendæ varietates fequentes.

Lupinus peregrinus, major vel villofus, flore albicante.
Lupinus fylveftris, femine rotundo, vario, flore albido.

Pag. 393. Orobi fpeciebus addendæ fequentes.

Orobus Creticus, latifolius, incanus.
Idem Orientalis, fermè glaber.
Orobus Orientalis, foliis anguftiffimis, coftæ breviffimæ innafcentibus.
Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.
Orobus Orientalis, totus ramofus, foliis unica conjugatione difpofitis.
Orobus Orientalis, latifolius, villofus, flore croceo.

pag. 394. Lathyri fpeciebus addenda fequens.

Lathyrus Orientalis, rotundifolius, flore rubro.

Pag. 396. Clymeni fpeciebus addenda fequens.

Clymenum Græcum, flore maximo, fingulari.

Pag. 396. Ochri speciebus addenda sequens.

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Viciæ speciebus addendæ sequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.

Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.

Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.

Vicia Orientalis, multiflora, argentea, flore variegato.

Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.

Vicia Orientalis, flore maximo, pallescente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addendæ sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.

Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galegæ speciebus addenda sequens.

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloidis speciebus addendæ sequentes.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphacæ speciebus addenda sequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens.

Ferrum equinum Græcum, siliqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addendæ sequentes.

Hedisarum Orientale, argenteum, flore luteo, siliquâ glabrâ.

Hedisarum Orientale, incanum, flore vario, magno, siliqua aspera.

Pag. 402. Loti speciebus addendæ sequentes.

Lotus Cretica, palustris, altissima, incana, flore luteo.

Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addendæ sequentes.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.

Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.

Trifolium Creticum, Spicæ trifoliæ simile, fructu in calyce recondito.

Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.

Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.

Trifolium Orientale, canescens capitulo oblongo, sordidè albo.

Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.

Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescentibus.

Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

Pag. 406. Meliloti speciebus addenda sequens.

Melilotus Cretica, humillima, humifusa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot.* 168.

Pag. 408. *Anonidis speciebus addenda sequens.*

Anonis legitima antiquorum.

Pag. 409. *Fœni Græci speciebus addendæ sequentes.*

Fœnum Græcum sylvestre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin.* 331. *Trifolium Italicum sive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B.* 2. 372. *quod proinde à genere Meliloti excludendum est pag.* 407.

Fœnum Græcum Hispanicum, filiquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum sylvestre. alterum Dod. Pempt.* 547. *quod proinde à Fœno Græco sylvestri, polyceratio majori, Cretico Breyn. distingui debet pag.* 409.

Fœnum Græcum Siculum, frutescens, filiquis Ornithopodii latioribus.

Pag. 410. *Medicæ speciebus addendæ sequentes.*

Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.

Medica Cretica, parvo fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus.

Pag. 415. *Astragali speciebus addendæ sequentes.*

Astragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.

Astragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.

Astragalus incanus, filiquâ incurva, amplissimo folio.

Astragalus Orientalis, ramosus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.

Astragalus Orientalis, humifusus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, filiquis villosis.

Astragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flavescente, odoratissimo.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.

Astragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi, flore dilutè purpurascente.

Astragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminosi.

Astragalus Orientalis, Onobrychidis facie, spica florum longissima.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo, canescente, flore magno, purpureo.

Astragalus Orientalis, folio subrotundo incano, flore ex viridi flavescente.

Astragalus Orientalis, incanus, humifusus, amplissimo folio spica longissima & angustissima.

Astragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.

Astragalus Orientalis, incanus, angustifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.

Astragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

Aſtragalus Orientalis, villoſiſſimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.

Aſtragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus denſiſſimis. *An Tragium Dioſcoridis Rauvvolf.* 123?

Aſtragalus Orientalis, calyce veſicario, lineis rubris ſtriato.

Aſtragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, vireſcente.

Aſtragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, argenteus, anguſtifolius, flore leucophæo.

Aſtragalus Orientalis, candidiſſimus & tomentoſus.

Aſtragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.

Aſtragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad ſummum florido.

Aſtragalus Orientalis, ramoſus, fructu adunco.

Aſtragalus Orientalis, anguſtifolius, caule pedali, flore è viridi flaveſcente odoratiſſimo.

Aſtragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum ſphæricis, ad alas poſitis.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Galegæ foliis anguſtioribus, flore minimo è viridi flaveſcente.

Aſtragalus Orientalis, Galegæ foliis, ſupinus, floribus flaveſcentibus.

Aſtragalus Orientalis, altiſſimus, Fraxini folio, flore è viridi flaveſcente.

Pag. 417. Tragacanthæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis ſtriato. *An Poterium alterum, denſius ramificatum P. Alp. Exot.* 50?

Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot.* 54?

Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.

Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis anguſtiſſimis argenteis.

Tragacantha Orientalis, humillima, ſe ſpargens, floribus ſpicatis.

Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpuraſcente.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Viciæ, coſtæ purpureæ innaſcentibus.

Tragacantha Orientale, erectior, foliis Viciæ glabris & ramis tomentoſis.

Tragacantha Orientalis, humilis, candidiſſima & tomentoſa, floribus in foliorum alis in capitulum denſum naſcentibus.

Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, densè congeſtis in foliorum alis.

Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacantha alterum genus Rauvvolf.* 281.

Tragacantha Orientalis, floribus luteis, in capitulum longo pediculo donatum congeftis.

Tragacantha Orientalis, veficaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congeftis.

Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.

Tragacantha Orientalis, foliis anguftiffimis, flore purpurafcente.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congeftis.

Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentofis, caule ab imo ad fummum florido.

Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentofis.

Pag. 419. Violæ fpeciebus addendæ fequentes.

Viola Cretica, faxatilis, lutea, odoratiffima, Leucoii foliis.

Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.

Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.

Viola Orientalis, bicolor, arvenfis, longifolia, flore minimo.

Pag. 421. Fumariæ fpeciebus addenda fequens.

Fumaria bulbofa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpurafcente.

Pag. 424. Aconiti fpeciebus addenda fequens.

Aconitum Lycoctonum, Orientale, flore magno, albo.

Pag. 426. Delphinii fpeciebus addendæ fequentes.

Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, fuperioribus Linariam referentibus.

Delphinium Orientale, annuum, flore fingulari.

Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.

Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.

Pag. 428. Aquilegiæ fpeciebus addenda fequens.

Aquilegia Orientalis, vifcofa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.

Pag. 431. Orchidis fpeciebus addendæ fequentes.

Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.

Orchis Orientalis & Lufitanica, flore maximo Papilionem referente.

Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.

Orchis Orientalis, Morio fœmina flore candidiffimo.

Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Epifcopalis forma.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, fcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villofiffimo, fcuto azureo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maminofo.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.

Orchis Orientalis, calyptrâ purpureâ, petalo inferiori atro-purpurafcente, fcuto ferri equini formâ.

Orchis Orientalis, flore fpadiceo, fcuto variegato, calyptra lutea.

Orchis Orientalis, magno flore virefcente, fcuto fpadiceo, calyptra rofea.

Orchis Orientalis, Anthropophora, flore minimo, albo, umbilico ſuave-rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. Limodori ſpeciei addenda ſequens.

Limodorum Creticum, flore magno, lineis purpureis ſtriato.

Pag. 440. Cardui ſpeciebus addendæ ſequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altiſſimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis lanceolatis, ſplendentibus, ſubtus incanis, flore purpuraſcente.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis munito.

Jacea lævis, maxima, Centauroides, lutea, Apula Col. Part. 1. 35.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis munito.

Carduus Creticus, Erucæ foliis minoribus, capitulorum ſquamis & aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucæ folio glauco, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno purpuraſcente.

Carduus Creticus, tomentoſus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoſo, flore purpuraſcente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoſo, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoſo, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidiſſimo, flore parvo, ſuaverubente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentoſus, Dentis leonis folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flaveſcente, odoratiſſimo.

Carduus Orientalis, Coſti hortenſis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinaræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flaveſcente, foliis Acanthi aculeati.

Cinara Greca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice craſſiſſima.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ, ſquamis calycis deorſum inflexis.

Cinara Orientalis, moſchata, acaulos, foliis Jacobææ tenuiùs inciſis, ſquamis calycis ſurſum ſpectantibus.

Pag. 443. Jaceæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Jacea Cretica, ſaxatilis, Glaſti folio, flore purpuraſcente.

Jacea Cretica, frutescens, Elichrysi folio, flore magno, purpurascente. *Chamæpeuce P. Alp. Exot. 76. Stæbe capitata, overo Chamæpino fruttico-so di Candia Pon. Bald. Ital. 75.*
Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavescente. *Argentea P. Alp. Exot. 117.*
Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.
Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.
Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.
Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.
Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.
Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.
Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.
Jacea Orientalis, folio sinuato, subtus tomentoso, flore purpureo.
Jacea Orientalis, maritima, incana, Coronopi folio.
Jacea Orientalis, annua, Coronopi folio, flore luteo.
Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio, flore purpurascente.
Jacea Orientalis, perennis, angustissimo & incano Coronopi folio, flore purpurascente.
Jacea Orientalis, laciniata, incana & moschata.
Jacea Orientalis, tenuissimè laciniata, capite magno argenteo.
Jacea frutescens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arborescens, longifolia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani speciebus excludenda pag. 446.*

Pag. 445. Cyani speciebus addendæ sequentes.

Cyanus Orientalis, arvensis, latifolius.
Cyanus Orientalis, folio virescente, dentato, flore magno.
Cyanus Orientalis, angustifolius, incanus, flore magno, citrino.
Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginosus, flore maximo, citrino.
Cyanus Orientalis, angustifolius, glaber & lucidus.
Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis.
Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis profundè laciniatis.
Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, subtùs incanis.

Pag. 447. Cirsii speciebus addendæ sequentes.

Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio.
Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio, flore albo.
Cirsium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.
Cirsium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurascente.
Cirsium Orientale, Acanthi folio, flore obsoletè purpureo.
Cirsium Orientale, maximum, Verbasci folio.

Pag. 449. Centaurii majoris speciebus addendæ sequentes.

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glasti folio, flore luteo.
Centaurium majus, Orientale, Glasti folio, acaulon ferme.
Centaurium majus Orientale, Verbasci folio.

Centaurium

Centaurium majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.
Centaurium majus incanum, foliis inferioribus Verbafcum, cæteris Erucam referentibus.
Idem foliis profundè incifis.
Pag. 450. Cnici fpeciebus addendæ fequentes.
Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. quæ proinde à Carlinæ fpeciebus excludenda, pag. 500. Hic eft Carduus Pinea Theophrafti P. Alp. Exot. 124. Autumno enim in Creta fecus vias fepiffime occurrit foliis carens, nec nifi foliorum coftis donatur.*
Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.
Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo. *An Atractilidi & Cnico fylveftri fimilis C. B. Pin. 793.*
Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidiffimo.
Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpurafcente.
Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altiffimus.
Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis cardui lanceolati.
Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.
Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverfi forma flore albo.
Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inverfi forma, flore purpurafcente.
Cnicus polycephalos, canefcens, aculeis flavefcentibus munitus, flore albo.
Pag 452. Elichryfi fpeciebus addendæ fequentes.
Elichryfum Creticum, foliis brevioribus & crifpis, capitulis minoribus.
Elichryfum anguftifolium, incanum, maximo flore.
Elichryfum Orientale, foliis amplioribus, fubrotundis. *Elichryfum Orientale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Bauh. Prodr. 123.*
Elichryfum Orientali fimile, calyce florum argenteo.
Elichryfum Orientale, vernum, anguftifolium.
Elichryfum Orientale, Leucoii folio viridi.
Elichryfum Orientale, glutinofum, Lavandulæ folio.
Pag. 454. Conyzæ fpeciebus addendæ fequentes.
Conyza Cretica, fruticofa, folio molli candidiffimo & tomentofo.
Conyza Orientalis, foliis Afterici.
Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.
Conyza Orientalis, Afteris Attici folio, flore luteo.
Pag. 457. Carthami fpeciebus addendæ fequentes.
Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato. *Chamæleon niger umbellatus, flore cæruleo, Hiacinthino C. B. Pin. 380.*
Carthamus Orientalis, aculeis flavefcentibus donatus.
Pag. 457. Abfinthii fpeciebus addendæ fequentes.
Abfinthium Orientale, fruticofum, incanum, amplo folio, tenuiffime divifo.

E

Abſinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congeſtis.

Abſinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congeſtis & furſum ſpectantibus.

Abſinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & ſericeum, flore magno.

Abſinthium Orientale, vulgari ſimile, ſed longè minus amarum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & inſipidum.

Abſinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorſum ſpectante.

Pag. 459. Abrotani ſpeciebus addendæ ſequentes.

Abrotanum Orientale, annuum, Abſinthii minoris folio.

Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.

Pag. 460. Artemiſiæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Artemiſia Orientalis, folio ampliſſimo, laciniato.

Eadem tota incana.

Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.

Artemiſia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinoſa.

Pag. 461. Tanaceti ſpeciebus addenda ſequens.

Tanacetum Orientale, minus.

Pag. 463. Echinopi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, albo.

Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, ſpinoſo, cæruleo.

Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus ſphærocephalus, capitulo longis ſpinis armato. C. B. Pin. 382. Carduus ſphærocephalus, acutus Dod. Pemp. 722.*

Echinopus Græcus, tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, cæruleo. *An Carduus ſphærocephalus minimus, acutiſſimis foliis C. B. Pin. 382?*

Echinopus Græcus tenuiſſime diviſus & lanuginoſus, capite minori, albo.

Pag. 463. Scabioſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Scabioſa Cretica, capitulo pappos mentiente.

Scabioſa Cretica, fruteſcens, Auriculæ Urſi folio. *Scabioſa arborea P. Alp. Exot. 34.*

Scabioſa Orientalis, argentea, foliis inferioribus inciſis. *Scabioſa argentea major. Vvheell. Itin.*

Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo, candicante.

Scabioſa Orientalis, hirſuta, tenuiſſime laciniata, flore parvo purpureo.

Scabioſa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.

Scabioſa Orientalis, foliis Centaurii majoris ſubhirſutis, flore maximo, flaveſcente.

Scabiofa Orientalis, tenuiffime laciniata, flore magno flavefcente.
Scabiofa Orientalis, maxima, hirfutiffima, flore flavefcente.
Scabiofa Orientalis, Virgæ paftoris folio, flore minore, albido.
Scabiofa Orientalis, Virgæ paftoris folio, flore maximo.
Scabiofa Orientalis, Scorzoneræ folio, flore maximo, leucophæo.
Scabiofa Orientalis, villofa, flore fuaverubente, fructu pulchro oblongo.
Scabiofa Orientalis, villofa, flore albo, fructu pulchro oblongo.

Pag. 466. Dipfaci fpeciebus addenda fequens.

Dipfacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globofo & molli.

Pag. 466. Globulariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Globularia Orientalis floribus per caulem fparfis.
Globularia Orientalis flore ampliffimo.

Pag. 468. Dentis leonis fpeciebus addendæ fequentes.

Dens leonis Afphodeli bulbulis, foliis glabris.
Dens leonis tuberofa radice, foliis Sonchi. Κονδρίλλης εἶδος ἕτερον *Diofc. lib. 2. cap.* 161.
Dens leonis Orientalis, latifolius, canefcens, flore parvo.
Dens leonis Orientalis, tenuiffimè divifus, tomentofus & incanus.
Dens leonis Orientalis minimus, Afphodeli radice.
Dens leonis Patmius annuus, flore parvo.
Dens leonis Patmius, Nafturtii folio.
Dens leonis Græcus, anguftifolius, flore magno.
Dens leonis foliis Eryfimi vulgaris. *Taraxacon humile Bocc. Muf. Tab.* 106.
Dens leonis Græcus, foliis Eryfimi, craffis & lucentibus.

Pag. 469. Hieracii fpeciebus addendæ fequentes.

Hieracium Creticum, Endiviæ folio.
Hieracium Creticum, altiffimum, hirfutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, fupinum, flore magno luteo, odore Caftorei.
Hieracium Orientale, altiffimum, foliis Cichorii fylveftris, odore Caftorei, flore magno.
Hieracium Orientale, foliis anguftis, villofiffimis.
Hieracium murorum, Orientale, folio femipedali, fefquiunciam lato.
Hieracium Orientale, altiffimum, Cynogloffi folio.
Hieracium Orientale, feu Pilofella ampliffimo folio.

Pag. 473. Lactucæ fpeciebus addendæ fequentes.

Lactuca Cretica, perennis, altiffima, Acanthi folio.
Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.
Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiffima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo.
Lactuca Orientalis, altiffima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. Sonchi speciebus addenda varietas sequens
Sonchus levis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. Chondrillæ speciebus addendæ sequentes.
Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, ampliſſimo, fermè triangulo.
Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii ſylveſtris folio.
Chondrilla Orientalis, Juncea, viſcoſa, arvenſis, caule magis aſpero, & flore majore.

Pag. 476. Scorzoneræ speciebus addendæ sequentes.
Scorzonera Cretica, anguſtifolia, ſemine tomentoſo, candidiſſimo.
Scorzonera Orientalis, anguſtifolia, ſemine longo, aſpero.
Scorzonera Græca, ſaxatilis, foliis anguſtis, undulatis & tomentoſis.
Scorzonera Græca, ſaxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.
Scorzonera Orientalis, altiſſima foliis laciniatis.
Scorzonera Orientalis, foliis Calcitrapæ, flore flaveſcente.
Scorzonera Orientalis, latifolia, nervoſa, candidiſſima & tomentoſa.

Pag. 477. Tragopogonis speciebus addenda sequens.
Tragopogon Orientale, anguſtifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. Hedypnoidis speciebus addenda sequens.
Hedypnois Cretica minor, annua.

Pag. 479. Cichorii speciebus addendæ sequentes.
Cichorium Orientale, incanum, foliis Glaſti.
Cichorium ſpinoſum, flore albo.

Pag. 479. Rhagadioli speciebus addendæ sequentes.
Rhagadiolus Creticus, minor, capſulis echinatis.
Rhagadiolus Lampſanæ foliis.

Pag. 481. Aſteris speciebus addendæ sequentes.
Aſter Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Aſphodeli radice.
Aſter Orientalis, fœtidus, Conyzæ folio, flore magno.
Aſter Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.
Aſter Orientalis, Salicis folio nervoſo, flore dilutè cæruleo.
Aſter Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo umbellato.
Aſter Orientalis, minimus, flore ſuaverubente.

Pag. 485. Jacobææ speciebus addendæ sequentes.
Jacobæa Chia, Senecionis folio, villoſo, flore magno.
Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuiſſimè diviſo, non incano, flore magno.
Jacobæa Græca, maritima, foliis ſuperne virentibus, inferne incanis.
Jacobæa Orientalis, Pannonicæ 1. Cluſii ſimilis, folio ampliſſimo.
Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.
Jacobæa Orientalis, altiſſima, folio lanuginoſo, integro.
Jacobæa Orientalis, incana & tomentoſa, Acanthi folio.
Jacobæa Orientalis, Limonii folio.
Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.
Jacobæa Orientalis, latifolia, altiſſima.

Jacobæa Orientalis, Cacaliæ folio.

Pag. 487. Doronici ſpeciebus addenda ſequens.

Doronicum Orientale, altiſſimum, Petaſitidis folio, flore maximo.

Pag. 490. Bellidis ſpeciebus addenda ſequens.

Bellis Cretica, fontana, omnium minima.

Pag. 492. Leucanthemi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Leucanthemum Orientale, Coſti hortenſis folio.

Leucanthemum Orientale, Chryſanthemi folio, Tanaceti odore.

Pag. 493. Matricariæ ſpeciebus addenda ſequens.

Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoſo, flore parvo.

Pag. 494. Chamæmeli ſpeciebus addendæ ſequentes.

Chamæmelum Chium, vernum, folio craſſiore, flore magno.

Chamæmelum Orientale, Abſinthii folio.

Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.

Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.

Pag. 495. Cotulæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.

Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.

Pag. 495. Buphthalmi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, ampliſſimo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, ſuaverubente.

Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.

Pag. 495. Millefolii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Millefolium Orientale, erectum, luteum.

Millefolium Orientale, erectum, flore flaveſcente.

Millefolium Orientale, altiſſimum, luteum, Abrotani folio.

Pag. 496. Ptarmicæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ptarmica incana, pinnulis criſtatis. *Abſinthium Santonicum, Ægyptiacum C. B. Pin. 139. Abſinthium Ægyptium Dod. Pempt. 25.*

Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis. *Abrotano fœmina vero di Dioſcoridis Zan. 6.*

Ptarmica Orientalis, foliis criſtatis, longioribus & capitulis majoribus.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.

Ptarmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum pallidè luteis.

Ptarmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, ſemifloſculis florum brevioribus.

Ptarmica Orientalis, Tanaceti folio & facie, flore minimo.
Ptarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, femiflofculis florum vix conf-
picuis.
Ptarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Afterifci fpeciebus addendæ fequentes.

Afterifcus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.
Afterifcus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi fpeciebus addendæ fequentes.

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.
Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindraceo.

Pag. 500. Carlinæ fpeciebus addendæ fequentes.

Carlina Orientalis, Leucoii folio canefcente & molliter aculeato.

Pag. 501. Betæ fpeciebus addendæ fequentes.

Beta fylveftris, Cretica, maritima, foliis crifpis.
Beta Orientalis, floribus fpicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetofæ fpeciebus addendæ fequentes.

Acetofa Orientalis, pratenfis, folio lanuginofo.
Acetofa Orientalis, folio rotundo, lanuginofo & maximè aurito.

Pag. 504. Lapathi fpeciebus addendæ fequentes.

Lapathum Orientale, pulchrè finuatum,
Lapathum Orientale, maximum, folio fubrotundo.
Lapathum Orientale, anguftifolium, magno fructu.
Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis fpeciebus addendæ fequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.
Atriplex Græca, fruticofa, humifufa, Halimi folio.
Atriplex Orientalis, frutefcens, folio ampliffimo, argenteo.
Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii fpeciebus addendæ fequentes.

Chenopodium Orientale, fruticofum, Coris folio.
Chenopodium Orientale, fruticofum, incanum, Pfyllii folio.
Chenopodium Orientale, annuum, altiffimum, Kali folio breviore & cæ-
fio.

Pag. 507. Paronychiæ fpeciebus addenda fequens.

Paronychia Orientalis, humifufa, Serpilli folio.

Pag. 508. Alchimillæ fpeciebus addendæ fequentes.

Alchimilla Orientalis, Linariæ, folio breviffimo, calyce florum albo.
Alchimilla Græca, Kali folio, calyce florum albido.

Pag. 509. Parietariæ fpeciebus addendæ fequentes.

Parietaria Cretica, minor, capfulis feminum alatis.
Parietaria Orientalis, Polygoni folio canefcente.
Parietaria Orientalis, faxatilis, Ocimi folio lucido & glabro.

Pag. 509. Perficariæ fpeciebus addenda fequens.

Perficaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni speciebus addendæ sequentes.

Polygonum Creticum fruticosum, humifusum, foliis brevioribus.
Polygonum Orientale, Buxi folio rigido.
Polygonum Orientale, Caryophylli folio, flore magno, albo.
Polygonum Orientale, fruticosum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri speciebus addenda sequens.

Fagopyrum Orientale, ramosum & multiflorum, Persicariæ folio.

Pag. 511. Bistortæ speciebus addenda sequens.

Bistorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii speciebus addenda sequens.

Milium angustifolium, paniculâ, perampla, sparsa & erecta.

Pag. 516. Graminis speciebus addendæ sequentes.

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agriostari quod Triticum sylvestre significat Belli Epist. 5. ad Clus.*
Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, altissimum, tuberosa radice.
Gramen tomentosum, Creticum, spicatum, spica purpurea.
Gramen Creticum, spica gracili, in duas aristas longissimas & asperas abeunte.
Gramen Orientale, Secalinum, spicâ brevi & lata.
Gramen Orientale, tomentosum, spicatum, minus, aristis pennatis.
Gramen Orientale, spicatum, fruticosum, spinosum, spicis echinatis, in capitulum congestis.
Gramen Orientale, spicatum, aristis longissimis donatum.
Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, aristata.
Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ semine.
Gramen Avenaceum, paniculatum, locustis è spadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis speciebus addendæ sequentes.

Arundo angustifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot.* 104.
Arundo Orientalis, altissima, caule tenuissimo, fistuloso.
Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi speciebus addendæ sequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.
Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiseti speciebus addenda sequens.

Equisetum Orientale altissimum.

Pag. 534. Urticæ speciebus addenda varietas sequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioscoridis, semine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchithidis speciebus addenda sequens.

Lonchithis Orientalis, pinnulis ad foliorum basim falcatis, anterius & posterius reflexis.

Pag. 543. Adianthi speciebus addenda sequens.

Adianthum Creticum, procerius & amplissimo Coriandri folio. *An adiantum*

Syriacum Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem existimat.

Adianthum marinum, humillimum & unifolium plerumque.

Pag. 544. Linguæ cervinæ ſpeciebus addenda ſequens.

Lingua cervina, Cretica, ramoſa, anguſtifolia. *Phyllitis ramoſa P. Alp. Exot. 66.*

Pag. 546. Hemionitidis ſpeciebus addenda ſequens.

Hiemonitis Cretica, minima, ſaxatilis. *An Hemionitis minor C. B. Pin. 354.*

Pag. 548. Lichenis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Lichen capillaceus, longiſſimus ex Fago & Abiete pendens. *An Muſcus arboreus, barbatus J. B. 3. 764.*

Lichen capillaceus, minor ex Ilice pendens. *Muſcus tenuis & capillaceus cinerei coloris, ex ramis Ilicis pendens Cluſ. Hiſt. 23.*

Lichen Græcus, polypoides, tinctorius, ſaxatilis.

Pag. 560. Fungoidis ſpeciebus addenda ſequens.

Fungoides pelviforme, molle & rufeſcens.

Pag. 465. Fuci ſpeciebus addendæ ſequentes,

Fucus Creticus, Lactucæ folio ſeſquipedali & bipedali.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis.

Fucus folliculaceus, foliis undulatis, ad oras piloſis.

Fucus folliculaceus, Potamogetonis criſpi folio.

Pag. 576. Alcyonii ſpeciebus addenda ſequens.

Alcyonium molle & concavum, Aurantii forma. *Algæ pomum Monſpelienſium J. B. 3. 795. Orange de mer.*

Pag. 577. Fraxini ſpeciebus addenda ſequens.

Fraxinus Orientalis, longiſſimo folio, profundè ſerrato.

Pag. 582. Carpini ſpeciebus addenda ſequens.

Carpinus Orientalis, folio minori, fructu brevi.

Pag. 582. Quercus ſpeciebus addendæ ſequentes.

Quercus latifolia, magno fructu, calyce tuberculis obſito. Αγριαβελανία *Græcorum recentiorum.*

Quercus Orientalis, glande cylindriformi, longo pediculo inſidente.

Quercus Orientalis, Caſtaneæ folio, glande recondita in cupula craſſa & ſquamoſa.

Quercus Orientalis, anguſtifolia, glande minori, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, latifolia, foliis ad coſtam pulchrè inciſis, glande maxima, cupula crinita.

Quercus Orientalis, folio ſubrotundo, minori, glande magna, ſtriata.

Quercus Orientalis, folio ſubrotundo, leviter inciſo, fructu minori, cylindriformi.

Pag. 583. Ilicis ſpeciebus addenda varietas ſequens.

Ilex aculeata, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc ſubrotunda, cupula echinata.

Pag.

Pag. 584. Fagi speciebus addendæ sequentes.

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fagus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. Abietis speciebus addenda sequens.

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorsum inflexo. Ελάτη *Græcorum recentiorum.*

Pag. 585. Pinûs speciebus addenda sequens.

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. Cedri speciebus addendæ sequentes.

Cedrus Orientalis, fœtidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, fœtidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. Juniperi speciebus addendæ sequentes.

Juniperus Cretica, ligno odoratissimo. Κέδρος *Græcorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Cerasi fructu.

Juniperus Orientalis, vulgari similis, magno fructu nigro.

Pag. 590. Platani speciebus addenda sequens.

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. Salicis speciebus addendæ sequentes.

Salix Orientalis, flagellis deorsum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis serratis, auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis serratis, splendentibus, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis angustis, utrinque argenteis.

Pag. 593. Rhamni speciebus addendæ sequentes.

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot.* 21.

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis, Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. Thimelææ speciebus addendæ sequentes,

Thymelæa Cretica, Oleæ folio subtus villoso. *An Laurus sylvestris, Cretica P. Alp. Exot.* 1.

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamædaphnoides Cretica, id est, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot.* 43?

Thymelæa, seu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio subtus villoso, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratissimo.

Pag. 598. Arbuti speciebus addendæ sequentes.

Arbutus folio non serrato. C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophrasti Clus. Hist.* 48.

Arbutus five Adrachne Orientalis, foliis ferratis.
Arbutus five Adrachne Samia, fructu magno turbinato.
Arbutus folio ferrato, ex flavo & viridi variegato.
Arbutus folio ferrato fructu magno compresso.

Pag. 609. Aquifolii speciebus addenda sequens.

Aquifolium Orientale, Ilicis folio.

Pag. 600. Cuajaganæ speciebus addenda sequens.

Cuajagana maxima, amplissimo folio, fructu flavescente.

Pag. 602. Ericæ speciebus addenda sequens.

Erica Orientalis, Coris folio, floribus globosis.

Pag. 604. Chamærhododendri speciebus addendæ sequentes.

Chamærododendros Pontica, maxima, folio Laurocerasi, flore è cæruleo purpurascente.
Eadem flore candidissimo, macula lutea punctata notato, staminibus purpureis.
Eadem flore purpureo.
Eadem flore dilutè purpureo.
Chamærhododendros Pontica, maxima, Mespili folio, flore luteo.

Pag. 604. Nerii speciebus addenda varietas sequens.

Nerion floribus ex albo & roseo variegatis.

Pag. 606. Sambuci speciebus addenda varietas sequens.

Sambucus humilis, five Ebulus, villosus & canescens.

Pag. 607. Opuli speciebus addenda sequens.

Opulus Orientalis, folio amplissimo, tridentato.

Pag. 607. Vitis Idææ speciebus addenda sequens.

Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerasi folio, flore variegato. Αρκτοςάφιλος *Gal. lib. 6. de Compos. Medic.*
Eadem flore albo.

Pag. 608. Caprifolii speciebus addenda sequens.

Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flavescentibus.

Pag. 609. Chamæcerasi speciebus addenda sequens.

Chamæcerasus Orientalis, Lauri folio.

Pag. 612. Celtis speciebus addendæ sequentes.

Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.
Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & crassioribus, fructu flavo.

Pag. 613. Vitis speciebus addendæ sequentes

Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.
Vitis unâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis Αἰτονυχȣ *id est* Unguis Aquilæ *Græcorum recentiorum.*
Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globosis è viridi albicantibus. Βουμάπ *id est* Oculus bovis *Græcorum recentiorum.*

Pag. 614. Berberis speciebus addendæ sequentes:

Berberis Cretica, Buxi folio. *Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin. 454. Lycio*

di Candia overo Berberi Alpina del. Belli Pon. Ital. 137. Lycium Creticum. P. Alp. Exot. 20. quod ad folia & aculeos attinet.
Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, ſuaviſſimo.
Pag. 614. Rubi ſpeciebus addendæ ſequentes.
Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.
Rubus Orientalis, ampliſſimo folio nunc terno, nuncquino, quaſi digitato.
Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.
Pag. 615. Aceris ſpeciebus addendæ ſequentes.
Acer Orientalis, Hederæ folio.
Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aſpendannos Bellon. Obſ. lib. 1. cap. 17.*
Pag. 622. Pruni ſpeciebus addendæ ſequentes.
Prunus Cretica montana, minima, humi fuſa, flore ſuaverubente.
Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.
Pag. 627. Amygdali ſpeciebus addendæ ſequentes.
Amygdalus ſylveſtris, C B Pin. 442.
Amygdalus ſylveſtris, Crética, aculeata.
Pag. 628. Pyri ſpeciebus addendæ ſequentes.
Pyrus ſylveſtris, Cretica, folio oblongo. *Pyra ſylveſtria, Cretica C. B. Pin.* 439.
Pyrus ſylveſtris, Orientalis, folio oblongo, incano.
Pag. 633. Sorbi ſpeciebus addendæ ſequentes.
Sorbus Orientalis, Fraxini folio.
Sorbus Orientalis, fructu magno, compreſſo & flaveſcente.
Pag. 636. Roſæ ſpeciebus addendæ ſequentes.
Roſa Cretica, ſylveſtris, Fraxini folio petalis florum albis & cordiformibus.
Roſa Cretica, montana, foliis ſubrotundis, glutinoſis & villoſis.
Roſa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.
Roſa Orientalis, pumila, flore purpureo parvo.
Pag. 839. Groſſulariæ ſpeciebus addendæ ſequentes.
Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, foliis glutinoſis & ſubhirſutis, fructu racemoſo dulci.
Groſſularia Orientalis, non ſpinoſa, fœtida fructu rubro, racemoſo.
Pag. 641. Corni ſpeciebus addenda ſequens.
Cornus Orientalis, ſylveſtris, fructu teretiformi.
Pag. 641. Meſpili ſpeciebus addendæ ſequentes.
Meſpilus Cretica, Apii folio lucido, elegantius laciniato. Κουδουμαλία *Græcorum recentiorum.*
Meſpilus Orientalis, Apii folio, ſylveſtris, ſpinoſa ſive Oxyacantha flore purpureo.
Meſpilus Cretica, folio circinato & quaſi cordiformi. *Chamæceraſus Idæa P. Alp.* Exot. 5.
Meſpilus Orientalis, ſive Oxyacantha foliis hirſutiſſimis.

Meſpilus Orientalis, Tanaceti folio villoſo, magno fructu pentagono, è viridi flaveſcente.

Meſpilus Orientalis, Apii folio villoſo, fructu magno, pentagono, purpureo glabro.

Eadem fructu parvo, villoſo.

Pag. 643. Geniſtæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Geniſta Orientalis, minima humifuſa, foliis ſubrotundis, ad oras piloſis.

Geniſta Orientalis, humilis, verna, Linariæ folio utrinque glabro.

Geniſta Orientalis, Linariæ foliis auritis.

Geniſta maritima, fruteſcens Linifolia, caule alato.

Pag. 644. Spartii ſpeciebus addendæ ſequentes.

Spartium Orientale, humile, fructu villoſo & roſtrato.

Spartium Orientale, ſiliquâ compreſſa glabra & annulata.

Pag. 645. Geniſtæ-Spartii ſpeciebus addenda ſequens.

Geniſta-Spartium ſpinoſum alterum, aphyllon, tribus aculeis ſemper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot.* 14. *Echinopoda di Candia Pon. Ital.* 118.

Pag. 697. Cytiſi ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cytiſus ſpinoſus, ſiliquâ, villosâ, incana.

Cytiſus ſpinoſus, Creticus ſiliquâ villis denſiſſimis, longiſſimis & incanis obductâ *Species illæ à P. Alpino, Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie deſcriptæ ſunt nominibus Acaciæ ſecundæ, Aſpalathi ſecundi vel Spartii Cretici, ſed adeo breviter ut apprime diſtingui nequeant.*

Cytiſus Orientalis, minimus, humifuſus.

Cytiſus Orientalis, humifuſus, flore magno ex luteo purpuraſcente.

Cytiſus Orientalis, humifuſus, facie Trifolii pratenſis.

Cytiſus foliis argenteis *Wheel. Itin.*

Cytiſus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villoſis, flore flaveſcente.

Cytiſus Orientalis, latifolius, ſubtus incanus.

Pag. 649. Cytiſo-Geniſtæ ſpeciebus addenda ſequens.

Cytiſo-Geniſta Orientalis, minima.

Pag. 649. Coluteæ ſpeciebus addenda ſequens.

Colutea Orientalis, flore ſanguinei coloris, luteâ maculâ notato.

Pag. 650. Coronillæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo purpuraſcente.

Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hediſarum argenteum P. Alp. Exot.* 314.

Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo, parvo.

Coronilla Orientalis, herbacea, flore magno, luteo.

Pag. 650. Barbæ Jovis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium ſpinoſum P. Alp. Exot.* 26 ?

Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliori, flore luteo, parvo.

Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpuro-Violaceo.

Pag. 652. Cuſcutæ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Cuſcuta Cretica, floribus & capitulis minimis.

Cuſcuta Orientalis, viticulis craſſiſſimis, Convolvuli fructu.

Pag. 654. Smilacis ſpeciebus addenda ſequens.

Smilax Orientalis, ſarmentis aculeatis, excelſas arbores ſcandentibus, foliis non ſpinoſis.

Pag. 655. Ricinoidis ſpeciebus addendæ ſequentes.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo & villoſo.

Ricinoides ex qua paratur Tourneſol Gallorum, folio oblongo, ſerrato, non villoſo.

Pag. 656. Echinophoræ ſpeciebus addendæ ſequentes.

Echinophora Orientalis, montana ſpinoſa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Niſſoliæ ſpeciebus addenda ſequens.

Niſſolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamariſci ſpeciebus addendæ ſequentes.

Tamariſcus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariſcus Narbonenſis, flore albo.

Pag. 662. Ficûs ſpeciebus addenda ſequens.

Ficus ſylveſtris, Cretica, folio non diviſo, leviter crenato. *Ficus Cypria J. B. 1. 124.*

Pag. 665. Alſines ſpeciebus addenda ſequens.

Alſine Cretica, maritima, ſupina, caule hirſuto, foliis quaſi vermiculatis, flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr. 131.*

DE
GENERIBUS
PLANTARUM
RECENS INSTITUTIS.

Ad Primam-Classem referri debet

HYPOCISTIS.

Tab. 477. HYPOCISTIS est plantæ genus, flore A B monopetalo, campanulato, multifido, cujus posterior pars C D abit in fructum E mollem: intus veluti radiatim divisum F & seminibus fœtum.

Hyposticidis species seu potius varietates sunt.

Hipocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante, *Hypocistis purpurea seu Karmesina, cytino candicante Clus. Hist. 69.*

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochræ colore Clus. Hist. 72.*

Hypocistis pallescentis coloris, lineis purpurascentibus & nonnihil virescentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hyposticis à vocibus græcis ἀπὸ *sub &* κίστος *Cistus : nascitur enim ex radicibus Cisti.* φύεται δὲ παρὰ τὰς ῥίζας τοῦ κίστου, ἡ λεγομένη ὑποκίστις: *ubi notandum*
Diosc. lib. 1. cap. 127. *Dioscoridem apprime quidem Hypocistidis florem conferre cum Cytino seu Calyce floris Punicæ, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt : ovum enim nequidem ovo similius est quam flos Hypocistidis Cytino*

Ad Secundam-Classem referri debent

ECHIOIDES.

ECHIOIDES est plantæ genus, flore monopetalo infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex

quatuor ſeminibus compoſitum, caput viperinum æmulantibus.

Echioidis ſpeciem unicam novi.

Echioides Orientale, Bugloſſi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioides quaſi planta ad Echium accedens.

POLYGONOIDES.

POlygonoides eſt plantæ genus flore A B, monopetalo, rotato & multifido, ex cujus meditullio ſurgit piſtillum C quod deinde abit in fructum D ſtriatum, alatum & plerumque villis hirſutum. *Tab.* 478.

Polygonoidis ſpeciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quaſi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam-Claſſem referri debent

PHELYPÆA.

PHelypæa eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum, erectum, inferius vero B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti E adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, bifariam dehiſcentem G, ſeminibuſque fœtum H ut plurimum exiguis I. *Tab.* 479.

Phelypææ ſpecies ſunt

Phelipæa Orientalis, flore coccineo.

Phelipæa Luſitanica, flore luteo.

Phelipæa ab Illuſtriſſima Phelipæorum Gente, ex qua tot prodiere Regni adminiſtri, quos inter maximè conſpiciendi ſummus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelipeaux, & Hyeronimus Phelipeaux Rei Navalis Præfectus, hujus ævi Mecenates.

DODARTIA.

DOdartia eſt plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, perſonato, tubulato in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A bifidum, inferius verò B tripartitum. Ex calyce autem C ſurgit piſtillum D poſticæ floris parti K clavi adinſtar infixum, quod deinde abit in fructum E ſeu teſtam ſubrotundam in duo loculamenta diſtinctam F G, ſeminibus fœtam ut plurimum exiguis H. *Tab.* 478.

Dodartiæ ſpeciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpuraſcente.

Dodartia à Clariſſimo viro Dioniſio Dodart Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

MORINA.

Tab. 480 MOrina eſt plantæ genus, flóre A B monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto C D, quorum ſuperius C E bifidum eſt, inferius vero D F tripartitum, Ex calyce autem G plerumque bifido ſurgit piſtillum H poſticæ floris parti I adinſtar clavi infixum ſed ſterile: calyx enim G inſidet teneró fructui K, qui in alio calyce L tanquam in theca reconditur, abitque deinde in ſemen ut plurimum ſubrotundum & angulatum M.

Morinæ ſpeciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morina à Clariſſimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Pariſienſi & Academiæ Regiæ Scientiarum Socio nomen poſui.

ANBLATUM.

Tab. 481. ANblatum eſt plantæ genus flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, perſonato, in duo labia diſtincto A, B, C, D ut plurimum indiviſa. Ex calyce autem E ſurgit piſtillum F poſticæ floris parti G adinſtar clavi infixum quod deinde abit in fructum H in calyce E plerumque reconditum, bifariam dehiſcentem I K, ſeminibuſque fœtum L ut plurimum ſubrotundis M.

Anblati ſpecies ſunt

Anblatum flore è rufo candicante, ſive Anblatum Cord. Hiſt. 89.

Anblatum Orientale, flore purpuraſcente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn. *ſine*, *&* Blat. *folium*, *quaſi planta foliis carens*, *unde Ohnblatum potius dici deberet.*

ELEPHAS.

Tab. 482. ELephas eſt plantæ genus, flore A B C D monopetalo, anomalo, perſonato, in duo labia diſtincto, quorum ſuperius A B C proboſcidem refert elephantinam, inferius vero E F G H multifariam dividitur. Ex calyce autem H I ſurgit piſtillum K L poſticæ floris parti M adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N in duo loculamenta diviſum O P ſeminibuſque fœtum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis ſpecies ſunt

Elephas Italica, flore magno, proboſcide ſurrecta. *Elephas Campoclarenſium Col. part. 1. 188.*

Elephas Orientalis, flore parvo, proboſcide ſurrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboſcide incurva.

Elephas à ſimilitudine floris cum capite Elephantino.

Ad

Ad Quintam Classem referri debent

CAKILE.

CAkile est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor scilicet petalis B constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F hastæ cuspidi similem, ex duabus partibus G H constantem, articulatione quadam conjunctis & semine fætis singulari I K, plerumque oblongo L. Tab. 348.

Cakiles species sunt

Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile seu Eruca marina, latifolia, J. B.* 2. 868.

Cakile maritima, angustiore folio. *Cakile quibusdam aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B.* 2. 867.

Cakile Græca, arvensis, siliqua striata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoso.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus constante, articulatione connexis. Quapropter ejus species à Crambes genere excludendæ sunt. Pag. 212.

VESICARIA.

VEsicaria est plantæ genus, flore A cruciformi, quatuor nempe petalis B constante, ex cujus calyce C surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu vesicam E seminibus fœtam F plerumque subrotundis G. Tab. 483.

Vesicariæ speciem unicam novi.

Vesicaria Orientalis, foliis dentatis.

Vesicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Classem referri debent

LEONTOPETALON.

LEontopetalon est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis C constante, ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in vesicam E seminibus fœtam F ut plurimum sphæricis G H. His notis addenda est radix tuberosa I. Tab. 484.

Leontopetali species sunt

Leontopetalon foliis costæ ramosæ innascentibus. *Leontopetalon Dod. Pemp.* 69.

Leontopetalon foliis costæ simplici innascentibus. *Crysogonum Dioscoridis Ravvolf* 119.

Leontopetalon à vocibus græcis, λέων, λέοντος & πέταλον folium, quasi dicas folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485. Telephioides eſt plantæ genus, flore A B roſaceo, plurimis ſcilicet petalis C in orbem poſitis conſtante, ex cujus calyce D ſurgit piſtillum E quod deinde abit in fructum F ſubrotundum, in ſex loculamenta diviſum, in quibus ſingulis unicum ſemen reconditur G ejuſdem formæ.

Telephioidis unicam ſpeciem novi.

Telephioides Græca, humifuſa, flore albo.

Telephioides à ſimilitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Claſſem referri debent

BULBOCODIUM.

Bulbocodium eſt plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, in ſex partes diviſo: cujus piſtillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta diviſum, feminibuſque fœtum ſubrotundis. His notis addenda eſt radix ex geminis tuberculis in roſtrum quoddam abeuntibus compoſita.

Bulbocodii ſpecies ſunt

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Syſirynchium Aſprenſium Col. part. 27. Syſirynchium minus anguſtifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci ſpeciebus excludendum eſt pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpuraſcente, fundo luteo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Syſirynchium Theophraſti Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci ſpeciebus excludendum eſt pag. 351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myoſotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubeſcente. *Syſirynchium alterum latifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci ſpeciebus excludendum eſt pag. 350.*

ERMODACTYLUS.

Hermodactilus eſt plantæ genus, flore Liliaceo, monopetalo, floris Iridis æmulo ſed radice tuberoſa & veluti digitata.

Hermodactyli ſpeciem unicam novi.

Hermodactylus folio quadrangulo. *Iris tuberoſa, folio anguloſo C. B. Pin. 40. Iris tuberoſa Belgarum, & ſecundum Aldrovandum prima Lonchitis Dioſcoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Claſſem referri debet

GUNDELIA.

GUndelia eſt plantæ genus, flore floſculoſo, in capitulum quoddam K congeſto, plurimis ſcilicet floſculis ABCDE conſtante, ex communi quodam calyce F prodeuntibus & tenerrimis fructibus G inſidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H reconduntur abeuntque deinde in ſemina I ex rotundo ut plurimum acuminata L. Tab. 486.

Gundeliæ ſpeciem unicam novi, cujus varietates ſunt.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro.

Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneoſa lanugine obſito.

Gundelia, à Chariſſimo Andrea Gundelio, Germanice Gundelsheimer *qui ſeſe mihi comitem præbuit in Orientali noſtra peregrinatione plantarum causâ inſtituta, magnoque fuit adjumento.*

Ad Decimam-quartam Claſſem referri debent

ASTEROIDES.

ASteroides eſt plantæ genus, flore A radiato, cujus ſcilicet diſcus B ex plurimis floſculis C corona vero DD ex ſemifloſculis E componitur, embryonibus F G inſidentibus, & calyce H ſquamoſo comprehenſis: embryones autem deinde abeunt in ſemina I plerumque oblonga. Tab. 487.

Aſteroidis ſpecies ſunt.

Aſteroides Orientalis, Petaſitidis folio, flore maximo.

Aſteroides Alpina, Salicis folio. *Aſter luteus, anguſtifolius C. B. Pin. 266.*

Aſteroides propter ſimilitudinem Aſteris dicitur, à quo tantummodo differt ſemine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Claſſem referri debent

SALICORNIA.

SAlicornia eſt plantæ genus, flore A apetalo, calyce carente: ex commiſſuris enim extremorum foliorum naſcuntur ſtamina & embryones, qui deinde abeunt in capſulam B ſeu veſiculam unico plerumque ſemine fœtam C. Tab. 485.

Salicorniæ ſpecies ſunt.

Salicornia geniculata, ſempervirens. *Kali geniculatum, majus ſempervirens C. B. Pin. 289.*

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius, annuum C. B. Pin. 289.*

CYNOCRAMBE.

Tab. 485. Cynocrambe eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus calyci B bipartito inſidentibus, conſtante, ſed ſterili. Embryones enim C in aliis ejuſdem plantæ partibus naſcuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque ſphæricum D, ſub cujus cuticula E reconditur ſemen F ejuſdem formæ.

Cynocrambes ſpeciem unicam novi.

Cynocrambe Dioſcoridis C. B. Prodr. 59. *Alſines facie planta nova Col. Phytob. part.* 2. 28.

Cynocrambe à vocibus Græcis κύων Canis, *&* κράμβη Braſſica: *quaſi dicas* Braſſicam Caninam.

CANNABINA.

Tab 488. Cannabina eſt plantæ genus, flore A B apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus C conſtante, ſed ſterili: fructus enim iis ſpeciebus hujus generis inaſcuntur quæ flore carent, ſuntque capſulæ membranaceæ D oblongæ & ferme trigonæ E, ſeminibus fœtæ F plerumque oblongis.

Cannabinæ ſpecies ſunt

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot.* 298.

Cannabina Cretica, fructifera. *Cannabis lutea, ſterilis Contareni P. Alp. Exot.* 300. *& Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejuſdem* 295.

Cannabina, id eſt planta ad Cannabim accedens.

CERATOIDES.

Ceratoides eſt plantæ genus, flore apetalo, ſed ſterili: in aliis enim ejuſdem plantæ partibus fructus naſcuntur compreſſi, bicapſulares, in cornua abeuntes & ſeminibus fœti.

Ceratoidis ſpecies ſunt

Ceratoides Orientalis, fruticoſa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Pſyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto, κέρας *enim Græce* cornu *ſignificat.*

Ad Decimam-Octavam Claſſem referri debent

RHAMNOIDES.

Tab. 481. Rhamnoides eſt plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci bifolio B inſidentibus conſtante, ſed ſterili. Embryones enim

DE innaſcuntur ſpeciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum ſeu baccam F unico ut plurimum ſemine fœtam G ſubrotundo H.

Rhamnoidis ſpecies ſunt

Rhamnoides florifera, Salicis foliis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.

Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flaveſcentibus. *Rhamnus* 11. *Cluſ. Hiſt.* 110. *Rhamnus Salicis folio anguſto, fructu flaveſcente C. B. Pin.* 477.

CASIA.

CAſia eſt plantæ genus, flore A apetalo: nonnullis ſcilicet ſtaminibus calyci B C plerumque trifido inſidentibus, conſtante ſed ſterili: Fructus autem iis ſpeciebus ejuſdem generis quæ flore carent innaſcuntur, ſuntque baccæ D ut plurimum ſphæricæ, oſſiculo fœtæ E in quo nucleus reconditur F ejuſdem formæ. *Tab.* 488.

Caſiæ ſpecies recenſentur pag. 664.

EPHEDRA.

EPhedra eſt plantæ genus, flore A apetalo, plurimis ſcilicet ſtaminibus B conſtante, ſed plerumque ſterili. Embryones enim C aliis ejuſdem plantæ partibus, vel iis plantis ejuſdem generis quæ flore carent innaſci ſolent, abeuntque in fructum D E mollem ſeu baccam capſulâ quadam F munitam, ſeminibuſque fœtam G ut plurimum oblongis H. *Tab.* 477.

Ephedræ ſpeciebus pag. 663. *recenſitis addendæ ſequentes.*

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribns flagellis. *Equiſetum montanum, Creticum P. Alp. Exot.* 141.

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ craſſitieti.

Ἐφέδρα *à vocibus Græcis* ἐπὶ ſupra, *mutando* π *in* φ *&* ἕδρα ſedes, *quaſi planta rebus vicinis inſidens: unde & ἀνάβασις dicitur, quaſi* aſcendens *ſeu ſcandens,* ἀπὸ τοῦ ἀναβαίνειν *aſcendere.*

Ad Vigeſimam Claſſem referri debet

ELÆAGNUS.

ELæagnus eſt plantæ genus, flore A B monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque ſecto, cujus calyx C abit deinde in fructum D ut plurimum Olivæformem, oſſiculo fœtum E, in quo nucleus F reconditur ejuſdem formæ. *Tab.* 489.

Elæagni ſpecies ſunt

Eleagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.

Elæagnus Orientalis, anguſtifolius, fructu parvo, Olivæformi, ſubdulci. *Olea*

sylvestris, folio molli incano C. B. Pin. 472. *Ziziphus alba Clus. Hist.* 29.

Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu minimo, rotundiori & subacido. *Elæagnus à vocibus Græcis* ἐλαία Olea *&* ἄγνος Vitex, *quasi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.*

Ad Vigesimam-secundam Classem referri debet

ALHAGI.

Tab. 489. ALhagi est plantæ genus, flore A B papilionaceo, cujus pistillum C abit deinde in fructum, D, seu siliquam ex multis partibus E quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ F semine turgescunt G quasi reniformi. His notis addenda sunt folia alterno ordine nascentia.

Alhagi speciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauvvolf. 94. *Genista Spartium spinosum foliis Polygoni C. B. Pin.* 394. *Genista-spinosa, flore rubro Vvheel. Itin.*

INDEX
NOMINUM PLANTARUM.

Prior numerus paginam, alter Tabulam indicat.

INDEX
NOMINUM PLANTARUM,
quæ in propriis locis quæri debent.

Extrait des Registres de l'Academie Royale des Sciences.

SUR le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart, & Morin, de l'Academie Royale des Sciences, qui avoient été priez d'examiner un Livre composé par M. Tournefort de la mesme Academie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbariæ, &c.* la Compagnie a jugé que cet ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'assemblée tenuë au Louvre le 9. Decembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.